NUMBERS

Formatting by Nathan Kasimer

With the Targum, 1917 JPS Translation, and Rashi

©Nathan Kasimer, 2021 (5782). This text may be re-used under the terms of the Creative Commons Sharealike 2.0 license (CC-BY-SA), the terms of which are available here: https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/. This book includes the following texts:

- Migra According to the Masora
- License: CC-BY-SA
- になってメーゼ(ここ) Cource: https://he.wikisource.org/wiki/wikisource.
- Targum Onkelos, vocalized according to the Yemenite Taj
- License: CC-BY-SA
- TTLL %[[4] NICOTO Source: https://he.wikisource.org/wiki/Olive.https://he.wikisource.org/wiki/Olive.https://he.wikisource.org/wiki/Olive.https://he.wikisource.org/wiki/Olive.https://he.wikisource.org/wiki/Olive.html
- Rashi Chumash, Metsudah Publications, 2009
- License: CC-BY

All these texts were retreived from Sefaria. It was typeset and formatted using IMEX, using the Shlomo font by Shlomo Orbach from https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download and the EB Garamond font by Georg Duffner from http://www.georgduffner.at/ebgaramond/index.html. Both of these were used under the terms of the SIL Open Font License.

iii

הפטרת הפטרת במדבר הפטרת נשא. הפטרת בהעלתך. הפטרת שלח לך הפטרת קורח. הפטרת חקת	161
פרשת דברים	981
פרשת דברים למנחה בשבת מסעי	981
פרשה מסעי	891
פרשה ממות	123
פרשת פינחס	130
פרשת בלק	113
פרשת חקת	86
פרשת קורת	≯ 8
פרשת שלח לך	99
פרשת בהעלתך	77
פרטה נשא	07
פרשה במדבר	I
əbinə əgseJ	iν
ווווסממכוווו	A

תוכן העניינים

GEL CCITCL - noitobottnI

הפטרת שבת מחר																			
הפטרת שבת ראש																			
הפטרת מסעי																			
הפטרת מטות																			
הפטרת פינהס .	• • • •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	٠	• •	•	٠	٠	٠	. 202
הפטרת בלק		• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	٠	٠ ٠	•	٠	٠	٠	. 102

Introduction

This humash is intended primarily for learning Shnayim Mikra veEchad Targum, but to be versatile enough to be usable in a synagogue. To that end, it includes multiple texts used as the "Targum"—Targum Onkelos itself, the commentary of Rashi, and a translation into English. For Haftarot, special Maftir portions, and Shabbat Minha readings, only Hebrew and English are printed, since these sections are included for ease of use in synagogues rather than for study use.

The text of the Torah itself is from the Mikra al pi Masorah project. The text was selected for its open licensing, extensive source documentation, and accuracy in presenting the masoretic text. The text of Targum is the Wikisource Targum, which is based on Yemenite texts (particularly the 1901 edition of the Taj). It was selected for its accurate vocalization. The English translation is the from Sefaria. Data for aliya divisions, haftarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebcal. Information on which special Mastir and Hastavot can occur on which Sabbaths is from the Koren Information on which special Mastir and Hastavot can occur on which Sabbaths is from the Koren Shabbat Chumash. Sedarim data was pulled from Mikra al pi Masorah.

I hope this text will be helpful to those who use it.

Usage Guide

rotes.

This text has minimal notations about various textual differences in the Masoretic text of the Torah. For information where this text varies from others, see the notes of the Mikra al pi Masorah project, or notes in Minhat Shai. The Mikra al pi Masorah project also has information in its notes about variations in customs about where to divide aliyot. Only differences that affect the consonantal text as it appears in a Seder Torah are noted. Kamatz Katan is indicated with a special symbol for the text of the Torah, but not in the text of the Targum. Paseq is indicated with a vertical bat with a space on both sides, but the line indicating a munah legarmei has no space between the line and the preceding word.

To reduce confusion, different numbering systems used for running verse references are numbered differently. Roman numerals are used for chapters, Hindu-Arabic numerals for verses, and Hebrew letters for Sedarim. In verse references in notes, however, chapters are listed in Hindu-Arabic numerals. Where there are attested seder divisions that are not included in the traditional 154-seder count, the number is printed with an asterisk, indicating that it is a seder break but the seder number has not increased. Instances where there are variations in tradition for the start of a seder are in brackets or parentheses.

Names of parshiyot, aliyot, and the number of verses in each parsha are noted in Rashi script. The weekday aliyot can be assumed to end where the second aliya begins. The ending is noted if that is not the case. The and TRTW indicate the weekday aliyot. Aliyot for doubled parshiyot are in parentheses.

Parsha breaks are indicated with a Dor O in parentheses. A petuha is a paragraph break that ends a line, a setuma is a break where a blank space is left mid-line. Keri ukhetiv instances are noted with brackets and letters indicating which text is the keri and which is the ketiv.

Large/small letters are printed in the text. Note that in an actual Seder Torah the large/small letters have the top of the letter aligned with the rest of the text. They are printed aligned with the bottom line here due to typesetting considerations. Other special letters are indicated with parenthetical

מאָבוּ מֹבּבוֹם באַמָּב: បុគ្គុះ ៤គ្គុំប្រែ បុគ្គុះ ៤ ៤ភូន្ត្ 🤞 סִינֵי בְּצִּהֶל מוֹצֵּר בְּצִּחָר לַחֹהַשׁ دررور زرتشا بتنب هِا مُنْ فَيْ لَا جِمْهِ جِر

ڂڒٛڂڋڔڟڡ؞ אַבְנִים בְּמִסְפַּר שֵׁמָוִת כָּלְ־זָבֶר ישָׁרָאָל לְמִשְּׁפֹּׁטִנִים לְבָּיִנִי צִּבְּיָנִי שְאִּי אָת־ראִשׁ כְּל־עַּתַת בְּנִי־

אָטֶׁם לְגִּבְאָטֶׁם אַטֶּׁר וֹאַנִּרְוֹ: بير مُحُدِّم خُنْمُلِيْكُم فِخُكُلُهِ מבּן מַשְּׁרִים שִׁנְת וַמִּעְּלָת בָּלַ

אָישׁ רָאַשׁ לְבֵּית־אָבֹקָיוּ הָוּא: י ְוְאִנְּכֶם יְהְיוֹ אָישׁ אָישׁ לַמַּמֶּה

זֹמֹעֹבוּ אִשַּׁבְים לַבְאִיבֶּן אֶלְיִגוּנִב מַּמַכּוּוֹ לַבַאִיבוּן אֶלִיגוּנַ בַּב

גובות בּיוֹרישָּרְי: ه جنهجندنا ないないがん

\(\(\) \(\

» לְוֹמִּמֹלְנ וֹעוֹלִאָּל בּוֹן הוּמֹנ:

٥ ﴿ إِلَّا اللَّهُ إِنَّا اللَّهُ اللَّلَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّالِي اللَّهُ اللَّلَّ اللَّهُ اللَّا الللَّهُ اللَّا اللَّهُ الل

جُالِ فَلُلِيمُ إِن اللَّهُ ال څله هناند خفرها تفخر هر هناند خفرها تفخر هج كركتار ببضل كهفيتات للاكبيشكم كركتار ببضل كهفيتات للاكبيشكم

> خَيْرِيَد: خموظ الله المعلمة المعرابا לנבלא שׁלוֹלֹא שֹׁהַשֹּׁא שׁלונוֹלא בְּסִינֵי בְּמַשְׁכַּן וְמְנָא בְּחַר ומבול ון עם משה במדברא

> خم يحدث الإدخاذ خلايا الم ختن لأخففيا خفثنا هُمْفا نهُدُمْ خُنَدُمُّنُ نَالِهُ نُولِياً לבולו ווישְבוּן כָּל כָּוֹשְׁמַאַ

ئفدبا خترج ببا هَفَ لَهَدُبا: לפוט טולא לואָלאָן שמון מבר ההבון הנון ילהולא כל

אַבְּהַתוֹהִי הוּא: לְמִּבְׁמֹּא יֹבֹר בוּתְ לְבִּוּעוּ וֹמֹמֹכוָן וֹביוֹן צוּבְרָא צוּבְרָא

はだいなでて: رْر، زَيْرَارَ שُونَامَ , הِيْكِذِكُونَ بِيَكُونَ الْجَرَّا שُونِمَا بِدَجِرَةِ لِمَ يَامِونَا

מַלוּמִיאָל

: אנבונהלינ: څل_ ځېښمبل

ליהודה נקשון בר עמינדב:

לְנֹמִּמְתַבְּׁר נְעַנִאָץ בַּר אַנּמָר:

ַלְּוֹבוּלְוּוֹ אֵלְוּאָב בַּר װַלְ<u>וּ</u>וֹ:

בו פָּדְהצור:

land of Egypt, saying: year after the were come out of the the second month, in the second tent of meeting, on the first day of in the wilderness of Sinai, in the AND THE LORD spoke unto Moses

their polls; number of names, every male, by fathers' houses, according to the Israel, by their families, by their To natiblida of the children of Take ye the sum of all the

their hosts, even thou and Aaron. in Israel: ye shall number them by all that are able to go forth to war from twenty years old and upward,

fathers' house. of every tribe, every one head of his And with you there shall be a man

Reuben, Elizur the son of Shedeur. that shall stand with you: of And these are the names of the men

Zurishaddai. 9 Of Simeon, Shelumiel the son of

Amminadab. Indah, Nahshon the son of

Of Issachar, Nethanel the son of

Of Zebulun, Eliab the son of Helon.

the son of Pedahzur. Ammihud; of Manasseh, Gamaliel Ephraim, Elishama the son of Of the children of Joseph: of

מנאן לידע מנין הנוחרים כשבא להשרוח שבינחו עליהן מנאן. באחד בניםן הוקם המשכן ובאחד באייר מנאם: (1) וידבר. במדבר סיני באחד לחדש. ממון מיצמן לפניו מונס לומס כל שעס כשיללו ממלריס מולן וכשופלו צעגל

(2) למשפחחם. דע מגין כל שנע ושנע: - לביח אבחם. מי שלניו מצנע למד ולמו משנע לתר יקוס על שנע לניו (נ"נ

(E) כל יצא צבא. מגיד שלין יולם בלבם פחום מבן עשרים: קט, ב): לגלגלחם. על ידי שקלים בקע לגלגולמ:

(+) ואחכם יהיו. כשמפקדו מומס יסיו עמכס נשימ כל שנע ושנע:

17	מָאָוּת: (פּ) מָאָוּת: (פּ)	מֹאֵׁנֵ: אַנְבְּטְּוֹ וְמִּטֵּׁא אַלְפָּוּן וַנִּוֹמָיִמִּ מִּנְנִינִוּן לְמִּבְּמָא בּנְאִיבָּוֹ	those that were numbered of them, of the tribe of Reuben, were forty and six thousand and five hundred.	17
a (,	ַנִיִּהְנִיּ בְּנִי־רָאִּיבֵּן בְּכָּר יִשְׂרָאֵל הּוֹלְרֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְגָלְגָּלֹהָם בְּמִסְפָּר שֵׁמֹוֹת עָשְׁרֵים שְׁנְתֹ וַמַּעְלְח כָּל יֹצֵא צְבֶא:	נְלְמִּגְלְאִ כִּגְ לְבָּגִע בֵּגְלְאֵנְעִ בְּגְ בְּבִינִא מִבָּר מִּמְּנִגוּ מִּנְג בְּגִּלְאִבְיִּנְ בְּנִבְּמִּנְנוּ מִּמְטִוּ לְדָנִת אֲבְטִּטִּנְוּ בְּנִבְנְיִנִיוּ לְבָנִת אֲבְטִּטִּיוּ בְּנִבְנְיִנִיוּ בְּנִבְנִינִי בְּנָבְ	And the children of Reuben, Israel's first-born, their generations, by their families, by their factording to their fathers' houses, according to polls, every male from twenty years old and upward, all that were able to go forth to wat;	07
61	בּאַשֶּׁר צְּנְּה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְּדֵם בְּמִרְבָּר סִינֵי: (ס)	בְּמֵא דְפַקִּיד יִיְ יְחִ מֹשֶׁה יִמְנְוּוּן בְּמֵדְבְּרֶא דְּסִינְי:	As the LORD commanded Moses, so did he number them in the wilderness of Sinai.	61
81	زغم چל-קעלה הקהילי קאָחָר לַהָּטֶׁ הַשֶּׁנִּי וַיִּהְיַלְרִּי עַלֹּ מִשְּׁפְּחֹהָם לְבֵּיה אֲבֹהָם בְּמִסְפָּר שֵׁמֹיִה מִבֶּן עָשְׁרִים שְׁנָה וָמַעְּלְה לְגָלְּגְּלֹהֵם:	ולְמּגלְא לְנִילְנִּלְיִּבְיוּו: בּמִּנְוּ מִּמְטִׁוּ מִפָּר מִּמְּבִּוּן מִּנְוּ זְבְׁהִּנִישׁ אֲבְטִיטִׁטִּוּ לְנְבִׁטִא טִּנְוֹנִא וֹאִטִּנִטִסִּוּ מַּלְ נְנִישׁ פַּלְ בְּנְמִשׁא בִּנְמִוּ בְּטִבּ	And they assembled all the congregation together on the first day of the second month, and they declared their pedigrees after their families, by their fathers' houses, according to the number of names, from twenty years old and upward, by their polls.	81
ישרמל	ַניַאָּח מֹשֶׁה וְאַהַרִּן אַָת הָאַנְשָׁים הַאֵּלֶה אֲשֶׁר וָקְבָוּ בְּשֵׁלְת: (בספרי ספרד ואשכנו בְשַׁמְוֹת)	האַלֵּין דְאִהְפָּרִשׁוּ בִּשְׁמָהָן: ידְבַר מֹשֶׁה וְאַהֵּרֹן זְת װּבְרַיָּא	And Moses and Aaron took these men that are pointed out by name.	Źτ
91	בְּאִהָּוּ אַלְפָּוּ וֹחְּבָאֵלְ בָּוֹם: הַעֵּבְּה נְשִׁיאֵי מַפָּוּת אַבּוּהָם אַבְּיִם:	בׁוֹמֶבֹאֵבְ אִנּנּוֹ: מִּבְׁמִּ, אֵּבְׁטִּׁטִיוִ בִּימָ, אַּבְׂפּוֹא אִבְּוֹ מִמְּבֹמֵ, כִּׁנְמִּטִׁא בַבְּבֹבִ	These were the elect of the congregation, the princes of the tribes of their fathers; they were the heads of Israel.	91
ςī	خْرََفْكَذِ، ݣَىندكَم حُل_مَنْل:	לְנָפְּשָׁלְוּ אֲשׁוּנִה בַּר הֵּוֹלִוּ:	Of Naphtali, Ahira the son of Enan.	ςτ
† 1	לְיֵּב אָלְיָםׁנ פֿוֹ בַּהַנּאָל:	לְנֶׁר אֶלְוֹסְף בַּר דְּעוּאֵל:	Of Gad, Eliasaph the son of Deuel.	† 1
ετ	לְאֹמֶר פּּנֹמֹנאֹלְ בּוֹרַמְּבְׁבוֹ:	לְאָמֶר פּנֹמּנאָלְ פּר מֹכִּבוֹן:	Of Asher, Pagiel the son of Ochran.	ετ
71	جَيًّا جُنِيْنَ جَاءِمَتِيْتِ:	לְבֹּן אַטִּימִנֶּר בּר מִּמִּישָּבָּי:	Of Dan, Ahiezer the son of Ammishaddai.	71
π	لْجِدْنْمِا يُحَدِثُا قُاءِيْلِمِدْد:	לְבֹנוֹמִוּ אָבִּוֹבוֹ בַּב צַּבְׁמְנָנִי:	Of Benjamin, Abidan the son of Gideoni.	π

(81) אלה קרואי העדה. סנקרליס לכל דבר משיבות שבעדם:
 (71) האנשים האלה. לת שניס עשר נשילו: אשר נקבו. לו כלן בשמות:
 (81) ויחילדו על משפחותם. סבילו מפרי יחוקיס ועידי חוקת לידמס כל לתד ולתד לסתייתם על סשבע:

כָל יצָא צַבְּאָ: וְבְר מְבֶּן עֶשְׁרֵים שְׁנָתׁ וְמַעְלְּה בְּמִסְפָּר שֵׁמִוּתְ לְנִלְגָּלְהְיָם בְּלִ 🚾 रेष्यं वेपंत्र रेट्य प्रट्वेंच वेर्य्येट वेर्येट्य كالخاباتا خختر 4511 wadir

לזוֹבהֹוֹטִבוּוּ לַבִּינִי אָּבֹבַטֹּבוּוּ

to go forth to war; old and upward, all that were able polls, every male from twenty years to the number of names, by their were numbered thereof, according their fathers' houses, those that generations, by their families, by Of the children of Simeon, their

those that were numbered of them,

عَيْمُمُّكُ لَا يُعْمِينًا لِيُعْمِينًا لِيَهُمُ مِنْ عَلَيْهِ الْعَيْمُ مِنْ عَلَيْهِ النَّامُ عَلَ **イロ型**口

שְׁמְעַמְוּן מִוֹנְינִירוּוּן לְשִׁבְּמָא דְשִׁמְעִוּן

the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Gad, their hundred.

and nine thousand and three of the tribe of Simeon, were fifty

גאָא אַבָּא: מבן משרים שנה ומעלה לל לְבְּנֵי גְּר תּוּלְדְתָם לְמִּמִּפְּׁעִתָּם לְבַנֵּי

ילמולא כל נפוק הולא:

five thousand six hundred and fifty. of the tribe of Gad, were forty and those that were numbered of them,

years old and upward, all that were

able to go forth to war;

[[[[] [] [] [] [] []

وج جايديات جرضون بب يعضون جبيدتاا جنعجوم ودد وجودا

years old and upward, all that were their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Judah, their

וֹמָהֹלִע כִּל יִצָּא גַּבְּא: בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׁרָים שְׁנְּה ²⁵ 숙박학교하다고 نابئالا שולגונם ללני

ולְמָּגלָא כָּלְ לָפָּגלַ עַגלָא: במלנו המטו מפר מהבוו הנון אָבְעָה לְזַנְמְּוֹטִינִן לְבִּיִם אָבְּהָהָהָיוּוִן יְהִיבְה

those that were numbered of them, able to go forth to war; the number of names, from twenty

וְאָבְהֹים אֶּלֶב וְאָהָ מֵאִנִיני: (פּ) رة פְּקְּבֵיהָם לְמַּמֵּׁה יְהוּדְהְ אַרְבְּעָה ִיִּנְיִנִיהוֹ לִשְּׁבְּטָּא דִּיהוּדְה

מִבֹּמֹנו וֹאַבֹבֹּמֹא אַלְפֹּנו וֹמִנִי

and six hundred. threescore and fourteen thousand of the tribe of Judah, were

Lτ

97

SZ

٤٢

וֹמָהֹלִע כִּל יִצָּא גַּבְּא: בְּמִסְפַּר שֵׁמִת מִבֶּן עֶשְׁרַים שְׁנָה שולגונם לבני

ילְהֹגלְא כָּלְ לָפֿגלַ עוּלְא: l ảở il át L đà L. Lát. l אַבְעָה לְזַבְמִּיהָ לְבִית אַבְּהָהִיוּ الإلكالالإلم

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Issachar, their

מאות: (פ) عَلَّةُمُّلَ لَلْمُهْدَّتِ كَكُلِّ لَعَلَّةُم تَقَهِمَا لَعَلَّهُمُ عَزْفِنَا لَعَلَّهُمُ 4.4.4.4.1

hundred. and four thousand and four of the tribe of Issachar, were fifty ושְׁשְכְּרְ מִנְיָנֵיהוֹן לְשִׁבְּטָא דְּיִשְּׁשְכָר those that were numbered of them,

וֹמָהֹלִע כִּל יִצָּא צַּבְּאַ: בְּמִסְפָּר שֵׁמִע מִבֶּן מַשְׁרֵים שְׁנָר בְּמִנְין שְׁנִין מִבּר עַשְׁרִין שְׁנִין שולגונם לבני

ילמילא כל נפיק הילא: אָבְעָשׁם לְזַנַהְוֹנִישִׁיבוּן לְבָּוִע אָבְעַעַיבוּן

מָאִוּת: (פּ) הְבֹּלֹתְ נְשִׁמְהֵים אָבֶנְ וֹאַנְבֹּת עַנִּהְ,וּ וְהַבֹּלֹא אַלְפֹּוּ וֹאַנְבַּת فكترثت 4位銀口

إحدكا مبيينا كهجهم بإحدكه

בַּבְּאָ: מְּמְבֹּנִם מְּלִּנְ וֹמָּהְלִנִי כִּלְ יִצָּא בּ שִּגְלְבִעָּם לְמָמֶּפֹּׁעִעָּם לְבָּיִע שִגְלִבִּעִינִן לְזָּבֹהֹיִשִּׁעִן לְבִּיע

בולְא: מֹמְנוֹן מִּלְוֹן וּלְמִּגלְאִ כִּלְ לִּפִּוֹלִ אַבוּטַבון בַּמִנוֹן שִּמְבוֹן מִבּּר ريقك كختار الأفترنا كختر ببقك كختر الأفترنا

นี่หูเน: (ਫ਼) عادلا ÄĽĊÄ.□ 4点倒し

رَلُوْمَ هَلَخُمْرًا هَذُوْرًا رَلُوْمِم مُعْكِ: هُوْلِيْنَ مِنْزَرْبِيا كُمْجِمِهِ لِهُوْلِيَةِ

מְּלֵּעְ וֹמָהֹלָע כִּלְ יִבָּא בַּבְא: خُذَوْفُو شَمِينَ دَبُولَ مُشِدِينَ خُذُرُنَا مُمْنِا مُحَدِ مُشْدِيا مُدْيا שולְגוֹם לְבֹנוּ ĊĹŴΠ

ולְמֹּגלְא כָּלְ לֹפֿגלַ עוֹגלָא: אָבְעָׁם לְזַרְשְּׁיָּהְוֹ לְבֵּיִת אֶּבְהָהָהוֹוּ

וּמִּלְמֵּוֹם אָלֶלְ וּמֹאָטָוֹם: (פּ) ¿ egrina çağı çiğin ÿiça aççını çüçqx raçğı

שׁלִטוּן יטִבוּן אַלְפּוּן ימֹאַטוֹן:

וְמָהְלְע כִּלְ יִצָּא גַּבְּא: בְּמִסְפַּר שֵׁמִת מִבֶּן עֶשְׁרֵים שְׁנָת ₩⊏₫□ שולדות לבני

ולְמָּגלְא כָּלְ נָפָּגַל עַגלָא: לזְנְמִּנְטִבְיוֹ לְבָּיִת אָבְבַנִינִינוֹן

מָאִנת: (פַ) لَامْشُك أَشْكِيشُوا الْأَلُولُ لَمُلْقُمُ فَكُولًا لِمُلْقُمُ مُؤْمًا لَمُلُومً 八点 負し

בלומן מלונישון לַמִּבַּמֹא בַבוֹנמון

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Zebulun, their

hundred. and seven thousand and four of the tribe of Zebulun, were fifty those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by of the children of Ephraim, their Of the children of Joseph, namely,

thousand and five hundred. of the tribe of Ephraim, were forty those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Manasseh, their

hundred. thirty and two thousand and two of the tribe of Manasseh, were those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Benjamin, their

98

4٤

31

hundred. thirty and five thousand and four of the tribe of Benjamin, were those that were numbered of them,

מַשְׁרֵים שְׁנְהֹ וָמַעְּלְה כָּל יצֵא בְּמִנִן שְׁמִהן מִבּר עַשְּׁרִין שְׁנִין ﴿ إِذِر هِ حَلِيهِ فَمَن فِي اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّا اللَّهُ الللللَّا اللَّا اللَّاللَّا الللللَّا الللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ الل خختر بال سيخبثه خميه فبقه خختر

ילְמִּילְא כָּלְ לָפִּילַ עִוּלָאִ:

اْشِشِّرَ אָלְבּׁ וּתְּׁבָׁת מֵאִנִי: (פּ) וּטִבוּגוֹ אַלְפָּגוֹ וּתְּבַת מָאָנִי: و פְּקְבֵיהָם לְמַמָּה דָן שְׁנָיֵם מִנְיָנִיהוֹ לְשִׁבְּטָא דְּדָן שִׁמִּין

וֹמָהֹלִע כִּע יִגָּא גַּבְּא: خْذَوْفِ هَرَبِد دَجُا مُهُدُرِه هُدُرِ خُدُدُرا هُدُنَا مُحَدِ مُهُدًا هُدُرا °+ 수다박루다다ロ くだいば 4til שולגוש לבני XAL.

ולְמָּולְאַ כָּלְ נָפָּוּלַ עַוּלָאִ: אָּבְעִׂם לְזַנְהֹּנִינִעוּן לְבִּיִּע אָּבִּעִינִינִן Χ̈́ÄL

אָשְׁר וֹאַנְבֹּהֹנִם אָבְנוּ וֹשְׁתַּהְ אַנְבֹּהֵן וֹשִׁר אַלְבּוּן וַשְׁמָּהָ 4は似て

אַמֶּר מִנִינֵיהוֹן

וֹמָהֹלִנו כִּל יִצָּא צַּבְּאַ: جِمْوَ وَلَا سُمُنَا مَجُا مُشِرِّتُ صَّلِيا جَمْدِيا بُعْمِياً مَحَد عَهُٰذِنَا هُدِنَا שולאלים בני

ולְמָּולְאַ כָּלְ נָפָּוּלַ עַוּלְאַ: אָבְעָׂם לְזַבְהֹּוֹטִׁינִן לְבִּיִם אָּבֹבִיטִּינוֹ تظفذ

מָאָות: (פּ) שְׁלְשְׁה וַחֲמִשְּׁיִם אֶלֶךְ וְאַרְבָּע חַמְשִׁיוּ יִהְלְהָא צַּלְפִּין וְאַרְבַּע מאַה: (פּ) 4.4.4.4.1.1

- تَفْكَذُر مَثَنَّتَ بِيلًا كِمُحْمَٰهُ لِمُتَفَعَٰزِ،

אָבטָיו הָיוּ: הְּמֵּב אָנְמִ אִנְמִבְאָנֵדְר לְבִּנִים<u> הְּמָּב מִּבְּרִין מִּבְּרָא טַר</u> לְבָנִים יַ₊₊ וֹאַנְבוּן װְמִּיִאָּר יִמְּנִאָּךְ מְּדִּנִם וֹאַנִבוּן וֹנַבְּבֹרָה וֹמְנִאָּךְ יִּנִבּיּ אַכֶּה הַפְּקַדְּים אַשֶׁרְ פְּלַד מֹשֶׁה אִלֵּין מִנְיָנִיָא דִּמְנָא מֹשֶׁה

בְּוֹמֶבְאָב: מְּנְׁעִ נְּמָהְלְעִ כֹּלְ-נְהָא הֹּבְא הֵּנְוֹ נִלְהָּגִלְא כֹּלְ נִפּׁנִלְ עִוֹלְא ַ <u>﴿ לְבֵּוּע אֲבִעָּה מְבֶּוּ מֶמְבִּוּה לְבֵּוּה אֲבְהָהָה</u> تَنْكُنُو خُرِ فَطُولَا خُتْر نَشِلُهُم تَكُلِا خُرِ مَثَنَا خُتَد نَشِلُهُم

באות וַהְמִּשִׁים: אُكُك بِمُكِمُن كَمْخُونَا تَلَقَيْم بَنَكُمْ لَا خَذِهَا تِلْقَيْم مُغُن ^{3†} נֵיְהְיִּרְ בְּלְרְהַפְּקְּלְיִם שֵׁשִׁ מֵאָנִת נְהַוּוֹ כָּלְ מִנְנָנָא שֵׁיִת מְאָה

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Dan, their

hundred. and two thousand and seven of the tribe of Dan, were threescore those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Asher, their

one thousand and five hundred. of the tribe of Asher, were forty and those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Naphtali, their

hundred. and three thousand and four of the tribe of Naphtali, were fifty those that were numbered of them,

one for his fathers' house. being twelve men; they were each numbered, and the princes of Israel, numbered, which Moses and Aaron These are those that were

to go forth to war in Israel; old and upward, all that were able fathers' houses, from twenty years of the children of Israel by their And all those that were numbered

and fifty. three thousand and five hundred were six hundred thousand and even all those that were numbered

97

St

††

٤4

τt

οt

68

הַיִּהְפְּקְרֵי בְּתּוֹכֶם: (פּ) المُعْرَانُ لَمْ خُرِينُ لَا يُعْرَفُونَ لَيْ الْجَرَامُ لَيْ الْجَرَامُ لَيْ الْجَرَامُ لَا يُعْرَفُونُ لِيَا

לא אֹטֹמֹנואוּ בּונוּיווּוּ:

** וַיְדַבֶּר יְדַּוָּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: װַמַלִּיל יְיָ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

<u>ι</u>φμχς: נְאָטַ בְאָאָטְם בְאָ טַמְּאָׁ בַּטְוָלֵב בְּנֵי. וְנִט טַנְּמָבְּנָטְוָן כְאַ טַפַבּוֹכְ בִּנִי

דני ומבאב: אַּף אָת־מַשָּׁה לֵוֹי לַאִ הִפְּלֶּד בְּרַם יָה שִׁבְּטָא דְּלֵוּי לָא הִמְּנִי

المُلكَند لَفِدُرِ حَفِمُكًا نَتَالِهِ: אָר הַמִּשְׁכֵּן נְאָר בְּלְ בַּלְיוּ נְהֵה הְ מִּשְׁבָּנִא נְיָה בְּלְ מִנְהִי הְ הַּבְּלִיוּ נְהָה בְּלְ מִנְהִי וְעַלְ בְּלְ־אֲשֶׁר־לֹוֹ הֵמְהוֹ יִשְׁאָר וִעֵּלִ בְּלְ דְּלֵיה אָנּוּן יִשְּׁלִוּן ٥٠ ظھُجَا لَعَبُن لَمَّر خُرِ حَرَّلِ لَـٰمُلُتِدِيْءِ لَمْر خُرِ طُرينِ וְאַמְּׁנִי נִפְּבֵּלֵג אָנוַ-נַלְוֹיִם מַּלְ- וְאָנִּ מִנִּ יִנִי לְנִאָּ מַלְ מַמָּכָּנָא

לַמַּמְבַּׁלֹּא וַמְּבוּוֹ:

אָטִׁיְ עַלְּוֹגִים וְעַזָּרְ עַפּֿנִיךְ וּנְמֶט: יְמָנִי לְּוֹאָּר וְחִילְוָהָּ בִּיִּקְנָהִ בּיִקְּנָהִ עלְנְיָם יּבּעׁנִע עַמְּאֶבְּן נֹצִימִי צְיִנְאֵּי יִבְּמִאָּבִי מַאָּבְּנֹא נִצִימוּן

نڭۈمىد: بجزون המשְׁבָּן יוֹרָידוּ אַתוֹ יִּבְּמִשֵּל מִשְׁבָּנָא יָפְּרָקוּן יָתִיה

לַגַבְאָטֶם: [X:\\alpha لْلللا خُدْر نَشِلَهُمْ هُنِي مَرْدٍ لْنَشِدِيا خُدْر نَشِلُهُمْ لِأَحْدَ مَمْ

ځ۵،۲،۲۰۲۲: ה מַל־דְּגְלְוֹ מִשְּׁרוֹהִי וּגְבָּר עַלְ שִקְסֵיה

غىـ خفر نام خال نام المناه الم מַבע בּוֹנָ וֹמִּבֹאָץ וָמִּמִבוּן עַלְוּיָם הְמִלְּת וְלְאִ־יִהְנֶה בְּצֶף עַּלִ־ לְעַשְׁכָּנָא דְּסְהַדִּיהָא

מַמְבַע מַמְּכַּנָא בַּסְבַּדִרוּהָא: نشِلَهُم ننشدنا حُنلهُ، וֹנו, בוּלוֹא מֹל, כֹּלמָשֹׁא צַבֹּדוֹ, لْلَاجْانِيَّا مَكْنَدِ خُرْبُهُ قَا لَجُرْبُيْ يَهْدِيا غَلِيدِ غَلِيدِ

> among them. their fathers were not numbered But the Levites after the tribe of

:gaiyes And the Lord spoke unto Moses,

the children of Israel; thou take the sum of them among shalt not number, neither shalt Howbeit the tribe of Levi thou

encamp round about the tabernacle. shall minister unto it, and shall all the furniture thereof; and they they shall bear the tabernacle, and and over all that belongeth to it; and over all the furniture thereof, the tabernacle of the testimony, but appoint thou the Levites over

draweth nigh shall be put to death. up; and the common man that to be pitched, the Levites shall set it down; and when the tabernacle is forward, the Levites shall take it And when the tabernacle setteth

τS

67

4

their hosts. his own standard, according to his own camp, and every man with pitch their tents, every man with And the children of Israel shall

tabernacle of the testimony.' shall keep the charge of the children of Israel; and the Levites upon the congregation of the restimony, that there be no wrath about the tabernacle of the But the Levites shall pitch round

גוירה על כל הנמנין מבן עשרים שנה ומעלה שימוחו במדבר אמר אל יהיו אלו בכלל לפי שהם שלי שלא מעו בעגל: (9+) אך אח מטה לוי לא הפקד. כדלי סול לגיון של מלך לסיות נמנס לבדו. דבר אתר לפס סקב"ס שעתידס לעמוד

GG'7'G: (02) ואחה הפקד את הלוים. כמרגומו מני לשון מנוי שררס על דבר שסום ממונס עליו כמו (פעמר ב, ג) ויפקד סמלך

משר ישכון שם סענן וימנו שם ומקימין מומו: והזר הקרב. לעצודמס זו: יומה. צידי שמים (מנסדרין פד, מ): (IE) יורידו אחו. כמרגומו יפרקון כשבאין לישע במדבר ממשע למשע היו מפרקין אומו מהקממו ונושאין אומו עד מקוס

(בב) ואיש על דגלו. כמו שהדגלים מדורים במפר זה שלשה שבמים לכל דגל:

לכם (במדבר יו, ים) כי ילם סקלף וגוי: (33) ולא יהיה קצף. אם מעשה כתלומי לא יהיה קלף ואם לאו שיכנמו זרים בעבודמם זו יהיה קלף כתו שתלינו בתעשה

אַשֶּׁר צְנְּה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה בֵּן דְּפַבּיר יִיִּיְתִּ מֹשֶׁהֹ בֵּן עַבִּרִּיּ: נְטְיִּי: (פ) לי לנהמו בל נמבאב <u>خچ</u>ے ועבדו בני

ב אַבְרָן לֵאמָר: خيريد: ַ פּליפּי וַיְרַבֶּּר יְהַלְּה אֶל־מֹשֶׁה וָאֶל־ וּמַלֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה וּלְאַהַרֹן

סְבֶּיב לְאִהֶל־מוֹעֵד יַחַנִי: אַבְּטְׁם נְשׁׁנֹּי בֹּנָגְ נֹמְּבַׁאָּגְ מִנְּיֵנִי אָבַטִּטִּינוּן נְאָבוּוּ בֹּנָגְ נֹמְבָּאָגְ אַנשׁ עַלְ־דְּיִלְוּ בְאִנוֹתְ לְבָּוֹנִי בְּבִר עַלְ מִשְׁמִנִי בְּאָנִוֹנוֹ לְבֵּינִי

משביל סחור סחור למשפן

מַטׁנַבְּבְי לְבְנֵיֵ יְהוּבְּה נַהְשִׁוֹן בֶּוֹ וְרַבָּא לִבְנֵי יְהוּדָה נַחְשׁוֹן בַּר מַחֲנֵה יְהוּדֶה לְצִּבְאָתָם וְנָשִׁיאַ מַשְּׁרִית, יְהוּדָה לְחֵילִיהוֹן וְהַחֹנִים בַּיְבְמָּה מִיְּנְהָה בָּגֶל וִדִּשְׁרַן קַרִּיִמָא מַּדְנְהָא מֵיקס

וְמִבְׁמִּנִם אֶּבֶנְ וְמָּהָ מִאָּנִנִי: بۈڭتىڭ

וֹאַבְבָּתֹא אַלְפָּגוֹ וְהָגִע מִאָּע: אָבׁבֹּלֶב וֹנוּגלִיה וֹמִּנְנָנִינוֹ

ೱ៲ឩ៓∟: لْلْمُعْ كِخْلْدُ نَهْمَجُد لْكَنْكُمْ قُلْ لِينَهْمَخُد لْنَفْعَ كِخْلَد نَهْمَخُد ، וְהַחֹנְיִם ְ עְּלְיִוֹ מִמָּהַ יִשְּׂשְׁכָּר וְדִּשְׁרֵן סְמִיכִּין עַלְּוֹהִי שִׁבְּטָא

לעלאָן כֿר צוּמָר:

אָלָל וֹאַוֹבָּה מֹאִוָנו: ° เล่ติ่งเเลียน์เเลียตัดแบบเลียตัดแบบเลียตัดแบบเ

וֹאַבְׁלַּמֹא אַלְפָּגוֹ וֹאַבְׁכַּת טִאָּב:

אָליאָב בָּוֹ־חַלְּוֹי مِ مَاهُمَا بَاحِدِكُمٌ لَوْضِهُ كَجُدُرٌ بَاحِدِكُمُ سَجِهُمُ يَابِحِدِكِهَا بَارَحِهُم كَجُدُرُ

זְבוּלְוּן אֶלְיאָב בַּר חֵלְוּן:

אָלָב וֹאַבַלַּה מָאִנִי: וְאַבְׁמֹא אַלְפֹּגוֹ וֹאַבְבֹּת מֹאָב: » نېچېن نېچېر، نېچېرت زېمښات ېميرند. «مېپيندره

thousand and four hundred;

numbered thereof, fifty and seven and his host, and those that were

8

9

II

45

(3) קדמה. לפנים סקרוים קדם ומיוו זו רוח מורחים וסמערב קרוי מחור: וביניו כאלפים אמה שיוכלו לבא בשבת משה ואהרן ובניו והלוים חונים בקמוך לו (תנחומא שם ע): שדכוס וכו' כדלימל בתנמומל בפרשה זו: מנגד. מרמוק מיל כמו שנלמר ביהושע (יהושע ג, ד) אך רמוק יהיה ביניכס ממלרים שנאמר (בראשים נ, יב) ויעשו בניו לו כן כאשר לום יהודה ויששכר וובולן ישאוהו מן המזרח וראובן ושמעון וגד מן וממוך כך יכיר כל אחד אח דגלו (מנחומא במדבר יב). דבר אחר באוחות לבית אבוחם באוח שמער להם יעקב אביהם כשנשאוחו (2) באחח. כל דגל יסיס לו אות מפה לבועה תלויה בו לבעו של זה לא כלבעו של זה לבע כל אחד כגוון אבנו הקבועה במשן

L

commanded Moses, so did they. according to all that the LORD Thus did the children of Israel;

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

deing Nahshon the son of prince of the children of Judah Judah, according to their hosts; the they of the standard of the camp of side toward the sunrising shall be Now those that pitch on the east meeting.

they pitch round about the tent of

to the ensigns; a good way off shall

with his own standard, according

their fathers' houses; every man The children of Israel shall pitch by

fourteen thousand and six hundred; numbered of them, threescore and and his host, and those that were

Amminadab,

being Nethanel the son of Zuar, prince of the children of Issachar shall be the tribe of Issachar; the and those that pitch next unto him

thousand and four hundred; numbered thereof, fifty and four and his host, even those that were

Eliab the son of Helon, of the children of Zebulun being and the tribe of Zebulun; the prince

ראשנה יפְעוּ: (ס) אַלַפּֿים וְאַרְבַּעַ מַאָּוֹת לְצִּבְּאָנָה וְאַרָבַע و طِهْد هُجُاء بَهُطِيْدَتِ هُجُاء لِشِهُد عَهُد يَطِهُد يَصِيدًا لِهَمْهُ هَٰذُهَا בְּלְתַפְּקָדְׁים לְעַהָנָת יְהוּדְה בְּל מִנְיָנִיִּא לִעַשָּׁרִית יְהוּדָה

בְּקַרְמֵיתָא נָטִלִין:

אֹלוּגוֹנו בוֹן הַבוֹאנו: לְאֵבְאִנִים וֹנֹמִיאָ לְבְדֵּוֹ, בֹאִנְדָן לְטִוּלְ,יִיוּן וֹבַבֹּא לְבִּדִּ, בֹאִנְדֵן בְּנֵלְ מִשְׁנִי בְאִיבֵּן מַימֶּנְהַ מִּיקָנָה מִיקַסְ מִשְּׁרִית רְאִיבֵּן דְּרִימָא

אָלְיצוּר בַּר שָּׁבִיאָנר:

אָלֶלְבּ נַוֹיַמָּהָ מָאִנִיני: الإجها بوجريا تاتها بعرجيات المدينات

וְאָטֹא אַלְפֹּגוֹ וֹשְׁמִגְאָ מִאָּשִׁ:

בּוֹרַצּיִרִישְּבָּי: لأشبع كِكُرُّد مُضْمِيا مُكِنْدِيُّكِ لِمُضْمِيا لَلَّهُ عَكْدُر مُضْمِياً וְהַטוִנָם מָּלֶנוּ

הְאַנְמִׁנְאֵבְ בַּר צִּנְרִישָּׁבְּיִי: - מַמָּב אָמָגֹוּן וֹדִשְּׁרַן סְמִיכִּין צַּלְוָבִי שִּׁבַמָא

تَلَمَهُمُ لَا يُفَرِّمُ مَعْنِكَ: لَيُفَرِّمُ مَعْنِكَ:

ַ וְּתִּהְׁמֹּא אַלְפָּגוֹ וּטַלְעַ מִאָּע: השְּעְּה וְחֵילֵיה וּמִנְיָנִיהוֹן חַמְשִׁין

בו_במואל: וַמְּמֵּטְעַ זְּצְׁעַ נְבְּלֵנְגַ זְּבַ אֵבְלֵנְסֵׁבּ וַמְּבְּמָא בַּנְב וַבַּבָּא בְבְנַג יִבַּ

אָלְוֹסִבּ בַּר רַמוּאָל:

ĿŔĖŃĹ نظكيث

í∐¢á.□:

لْمَلْ خُمْرَ مِّكُلِّكَ لَيَّمْهِ مُعْلِنَا لَالْمُمْعُ مَكْخِدًا لَمْنَ فَعُنِ שׁמַלְאָב וֹשִׁילִישׁ וּמִוֹלִנִיעוּן אַּבְבָּמִוּן

לַגַּבְאָנַים וָמֵנִים וֹפֹּמוּי (ס) אָבֶּלְ וֹאַבְעַהַ מָאָנָע 「江は流し ⁶ מִצַּׁה צֶּבֶּף וְצֶּהְר چَر ـ بَهٰكَ إِنَّ حُرَفَتِ إِن هُمْ مِرْبُرُهُ خُرَفُهُدِينَ لِهِيدًا

נְשְׁמְאָה מְאָר וְחַמְּשָׁוּן וְחַר אַּלְפָּין

خلاج، (۵) וֹבְוֹנוּ בֵּלוּ וֹפָׁמוּ אָנִתְּ מַּבְ_וֹבִינִ र त्रंति कृति त्यात्त कृष्ट द्रांष्ट्र itāa אָבֶל_מוִמָּד

אַקריה קשקסיהון: מַטַבַּר וָנְמָיל מַשְּׁכַּן וִמָּנָא מַשְּׁרִיח

> set forth first. according to their hosts; they shall thousand and four hundred, and fourscore thousand and six bnasuodt berbnud a gnied thousand all that were numbered of the camp

Elizur the son of Shedeur, of the children of Reuben being according to their hosts; the prince standard of the camp of Reuben On the south side shall be the

thousand and five hundred; numbered thereof, forty and six and his host, and those that were

Zurishaddai, deing Shelumiel the son of prince of the children of Simeon shall be the tribe of Simeon; the and those that pitch next unto him

thousand and three hundred; numbered of them, fifty and nine and his host, and those that were

the son of Reuel, the children of Gad being Eliasaph and the tribe of Gad; the prince of

thousand and six hundred and fifty; numbered of them, forty and five and his host, even those that were

Sτ

٤٦

they shall set forth second. fifty, according to their hosts; and thousand and four hundred and thousand and fifty and one of Reuben being a hundred all that were numbered of the camp

their standards. forward, every man in his place, by as they encamp, so shall they set forward in the midst of the camps; camp of the Levites, shall set Then the tent of meeting, with the

(9) ראשונה יסעו. כשכואין סעון מסחלק חוקעין סכסניס בחלולכוח ונוסע מחנס יסידס חחלס וכשסולכין סולכין כדרך

(דו) ונסע אחל מועד. לאחר שני דגליס הללו: באשר יחנו בן יסעו. כמו שפירשמי הליכחן כחנייחן כל דגל מהלך מניימן סלוים וסעגלום באמלע דגל יסודה במורה ושל ראוצן בדרום ושל אפרים במערב ושל דן בלפון:

וֹאַבְבָּמִים אָבֶב וֹשְׁמָהַ מִאָּנִע: thousand and five hundred; אַלְפָּין וַחֲמֵישׁ מְאָה: numbered of them, forty and one 82 1448 هُلُابِ السَّارَيِّ بِمَثَلَّةُ بِسَالِةً هُلُخُمُنَا لِسَبِ دخك ـ يثات and his host, and those that were פּוֹמֹגאֵלְ בַּר מְּכִּבוֹן: being Pagiel the son of Ochran, كِكُرُّدُ هُمِّدِ هَنْمُنَهُمْ قُلِمُخُدُّا: בְאָמֶר וְרָבָא לְלָנֵי אָמֶר prince of the children of Asher رم וְהַחֹנִים עַּלְיוּ עַמַּהַ אָשֵׁר וְנְשִׁיאַ וֹרִשְׁרַוּ סְמִיכִיוּ עַלְוֹהִי שִׁבְּטָא shall be the tribe of Asher; the Lτ and those that pitch next unto him אָלֶב יִהְבָּע מָאִנִם: אַלְפָּגוֹ וּמְּבַת מִאָּנִי: two thousand and seven hundred; numbered of them, threescore and 97 وم الخَرَيْنِ بَطَكَارِيْنَ مِنْ الْمُهْرِي الْمُتَرَّدِ بَعْدُرُدِ بَعْدُرُدُ بِنَا مُعْدًا بَعْدًا and his host, and those that were Ahiezer the son of Ammishaddai, מַטָּיִמַבְּיַ: אָבוגמוֹב פֿר עַמִּישִּׂדָי: of the children of Dan being וֹנֹמֵיאַ כְבְּנִינִ בְּן אַנִימֹיִב בּוֹ בְנֵינִינִוּ וֹנַבָּאַ כְּבָּנִּי בַּן according to their hosts; the prince ב בָגֶל מַחַבָּה דָן צְפִּנְה לְצִּבְאָתָם מִיקס עַשְּׁרִית דָּן צִפּּוּנְאַ standard of the camp of Dan On the north side shall be the and they shall set forth third. לַגַּבְאָנַיִם וּמֶלַמֶּום וֹפֹּמוּ: (ס) לְבוּגְיִבוּוְן בּעַבִּיבוּעָל לֹמִבְיוֹ: hundred, according to their hosts; ַ מְאָר אֶלֶךְ וּשְׁמְנָת־אֲלֶפָּים וּמֵאָר טָאָר וּהָמָנָא אַלְפּין וּמָאָר thousand and eight thousand and a בְּקְלְהַפְּקְהְיִם לְטַהְנָה אָפְּרִים כְּל מִנְיָנִיָּא לְטַשְׁרִית אָפְרִים 77 of Ephraim being a hundred all that were numbered of the camp יִּמְלְמֵּיִם אָבֶּלְב וֹאַבְׁלֵּה מָאִיִנוּ: ಓದರೆನೆ೫ ತನ್ನೆ ಓತ್ರಿಕ್ಕ ರಿಶಿಟ: thousand and four hundred; numbered of them, thirty and five ٤7 װֻמְאָּהַ וְמִיכִיה יִמִּנְיָנִירוֹן הָלְהָיוֹ بۈڭتىڭ□ and his host, and those that were being Abidan the son of Gideoni, אָבֹובׁן בּוֹרַנּרַעּרַנִי: בּנֹנְמֵנוֹ אַבּנגוֹן בּּר גּּרְעוֹנִי: prince of the children of Benjamin יי נמשט בללמו ולמוא לבלו בללמו ומבמא בבלמו ובבא לבני 77 and the tribe of Benjamin; the אָלֶב וּמָאָטָנִם: thousand and two hundred; יטבון אַלְפּון ימָאַטוֹ: numbered of them, thirty and two יי נגֹלאָן נפֹלֹבונים מְּלוֹם נְמִלְמָהם וֹנִילִיִּם נִמֹלֹנִינִוּן ناځنږا and his host, and those that were זַּמְלִגאָל בַּר פַּבְרצור: Gamaliel the son of Pedahzur, مُرْهُد يَمْرُيهُم جُالِ فَلَيْجُند: children of Manasseh being בּמֹנְמֵּע וֹנַבֹּא לַבֹּנִג מִנְמָּע tribe of Manasseh; the prince of the 07 シバタン and next unto him shall be the and five hundred; נְעַמְשָׁ מִאָּנִע: אַלְפָּין וַחֲמֵישׁ מְאָה: numbered of them, forty thousand י יאָלאָי יפְּקריהָה אַרְבָּעִים אָרְבָּעִים אָלֶב וְחִילִיה ימִּנְיָנִינִוּ бі and his host, and those that were Elishama the son of Ammihud, الكذيهُ فَل مَقْدَلُنك : אַפֿבום אַבוּמָמָת פַּב תַּמִּידוּיד: of the children of Ephraim being أثميع خفت هفتنه خصريبا مغنفه ندفع خفت according to their hosts; the prince גר מְחָנְה אָפְּרָיִם לְצִּבְאִטָּם מִּיִקּס יַּ 81 standard of the camp of Ephraim はかしいに On the west side shall be the

לרוח הקבועה לו (שם יב): - על ידו. על מקומו ואין לשון יד זו ממשמעו רוח של לדו קרוי על ידו הסמוכה לו לכל הושמת

(20) ועליו. כמרגומו ודקמיכין עלוסי:

ידו. מינשו"ן מיש"מ בלע"ו:

ַנְבְרֵבְנִאָּבְרִבְּנִאְ אָבְׁמְּזִּרְ נְאִיִםְמֶּר: בּנְבְּרָאְ נָדְרַ נַאָּבִירִּוּא אָלְמָזָר נְאִיםְמֶּר: נְבְּרָבְנִאְּבְרִבְּנִאְ אָלְמְּזָרְ נְאִיםְמֶּרֵי: נְאִיםְמֶּרִי: י ְוֹאֵבֶּע שְׁמִּנִע בְּנִי־אַנְּרָן תַבְּבָּר וּ וְּאִבֶּין of Aaron: Nadab the first-born, And these are the names of the sons ٥٢<u>۲</u>: mount Sinai. בְּטוּרֶא דְסִינֶי: ג בְּיוֹם דִּבֶּרְיְהְוְהָ אָתַ־מֹשֶׁה בְּתַרְ בְּיִּנְמְאֵ דַּמַבֵּיִל יִיְ יָת מֹשֶׁה the Lord spoke with Moses in Aaron and Moses in the day that ַכּנּיפּי וְאֶבֶּה תּוֹלְדְת אַהָרֹן וּמֹשֶׁה וָאִכֵּין תּוֹלְדָת אַהַרֹן וּמֹשֶׁר Now these are the generations of אָבֹקֵיו: (פּ) fathers' houses. families, and according to its ַ מַּלְ_בֵּית לְזַרְשִׁנְהַיִּה עַּלְ בֵּית אֲבְּהָתּוֹהִי: forward, each one according to its בובילו לבילקיהם ובו נסמו למלסיהוו ובו נמליו גבר by their standards, and so they set אָת מְשֶׁר דְּפְּפֵּיר יְיָן נְתְשֶׁה בָּן שְּׁרֵן commanded Moses, so they pitched according to all that the LORD וֹהְבֹּעוּ בֹנֵי וֹמְנִאֵּלְ כֹּכִלְ چٰچے Thus did the children of Israel: ជů; יְשְׁרָאֵלְ כַּאֲשֶׁרְ צְּנְּחִ יְחְנְוֹהְ אָחַרְ יִשְׁרָאֵלְ כְּמָא דְּפַפֵּיר יִיָּ יְתִּ משה: LORD commanded Moses. among the children of Israel; as the لْبَادُاذِه ذِي ثَانُهُكَابِهِ خُنَابِكَ خُدًا لَجْنَاهُ، ذِم هَاٰفُنَهُ، خُدِ خُدًا But the Levites were not numbered í∐¢á.□: five hundred and fifty. بِمُكِمُ لِي كَارَ فِي لَا لَكُمْ مِن الْمَالِي الْمُخْرِضِ لِيَكُمْ لِيَا لِيَالِمُ مِنْ لِيَالِمُ مِنْ الْمُ thousand and three thousand and to their hosts were six hundred שָׁשִׁ־מֶאָוֹת אָבֶׁבְ לְחַילִיהוֹן שִׁית מִאָּה וּהָלְהָא numbered of the camps according خُرِ فَطِينًا. لِيَشِيَرِي يُخَيَّنُهِ إِنْ مُثِنِّرٌ مَشِينًا خُرِ مُثِنِّرٌ، مَشِينًا فُرِ fathers' houses; all that were of the children of Israel by their These are they that were numbered ﴿لَارْمَاتُوا ﴿ وَا جَمْجَوْدَهِ بَارَا: hindmost by their standards.' יִסְעָּרְ וְשֶׁית מְאָה בְּבְּחָרֵיתָא נְשְׂלִין וְאָּהַ מֹאַנִע לִאַּעַרְנָר six hundred; they shall set forth ِ هُٰرُاء إِسَٰدِمِيَٰہ يَٰتِمَشِّرَاء هُرُاء مِهُٰهِ يَٰتَمَٰضِرَا إِسَّدِمِٰهُ هَٰرَٰجِرًا مِهُٰهِ يَاجِرًا عَهُا يَامِنُهُمَا إِسَّدِمِهُ هَٰرَٰجِرًا عَامِهُم السَّامُ السَّلَمُ السَّامُ ا and fifty and seven thousand and bnssuodi berbnud a gnied and do حُمْ ـ يَوْجَهُدُ بَا مِنْ هُمْ مِنْ رَبِّي اللَّهُ عَلَى حُمْ مِنْ رَبِّي خُرَاثُهُ مِنْ مِنْ رَبِّي اللَّهُ all that were numbered of the camp נְחָמְמָּנִם אֶּלְבּ נְאַבְׁבַּת מָאִנִי: נִיִּלְטָא אַלְבָּוּן נְאַבַּת מָאַנִי: thousand and four hundred; numbered of them, fifty and three 30 بوج يترب كإدارت المبيد بالمراب المرابية المرابة المرابق المرابة المرابق المرا and his host, and those that were تَفْفُذِ، كَيْنِيلَمْ قُلِمْنَا: נפּטַבו אַטובה פּר מִינָן: being Ahira the son of Enan, prince of the children of Naphtali 67 - تَظْفُكُرُ، لَأَشِيهِ كِخُتُرُ لِمُحْمَّهُ لِمَنْفُكِ، لَلَقْهُ كِخُتَرَ and the tribe of Naphtali; the

מס שלמד מפי סגבורס: בן מבירו מורס מעלם עליו סכמוב כאלו ילדו (פנסדרין ימ, ב): ביום דבר ה׳ אח משה. נעצו אלו סמולדום צלו צלמדן (1) ואלה חולדה אהרן ומשה. ולינו מזכיר ללל זני לסרן ונקרלו מולדום משם לפי שלמדן מורס מלמד שכל סמלמד למ

and Abihu, Eleazar, and Ithamar.

ځځتا: אַבֶּר שְׁמוֹת בְּגֵּרְ אַבְּרֹן הַבּהָנִים אָבֶּין שְׁמָהָת

ליובלרון לשמשא: אַמְּעַבְּטִבְּאַ בּבְּעַׁם בּּעַנִּיּאָ בַּאִּטַּנַבּנִאָּ בַּאִּטַבַּנִ

minister in the priest's office. anointed, whom he consecrated to Aaron, the priests that were These are the names of the sons of

מּלְ פֹּנוֹ אַנְיֹנְן אֶבִּינִים: (פּ) خِيْنَ رَزَدَتُا هُخِمُنُدٍ لَيْرَانُولِ هُخِمُنُد لَهُ نَفْدُد مَمْ هَقَا هَلَالِا בְּמִּלְבָּרִ סִינְּי וּבְּנִים לֹאִ חָנוּ וּבְנִין לְאִ חֲנִוּ לְחֵיוֹ וְשִׁמֵּישׁ בְּחַקְרְבְם ֹמֵשׁ זְרְה לְפְּנֵי יְהֹנְהֹ נינמׁת נְדֶב נַאָּבִיהָוּא לְפָּנֵי יְהֹוֶה

בְּקְרוֹבֵיהוֹן אֵישְׁהָא נוֹכְרֵיהָא הַקְרוֹבְיהוֹן אֵישְׁהָא נוֹכְרֵיהָא ומות נְדֶב וֹאֶבוּהוּא קַדָם יִי

the presence of Aaron their father. ministered in the priest's office in children; and Eleazar and Ithamar wilderness of Sinai, and they had no strange fire before the Lord, in the the Lord, when they offered And Nadab and Abihu died before

ניַדַבֶּר יְהֹוֶה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִּמַלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

Bring the tribe of Levi near, and set

بيزاتر אָט מַמָּט כְנְג וֹעַמְּמָנִי עַ בְּנִי נִי מִּבְּמָא בַּנְג וּטַלִּים

אַלוּ לְפְּנֵי אַהַרַוֹּ הַכּהַוֹּן וְשֶׁרְתִּי יִמִיה בְּרָם אַהַרֹּוֹ פְּהָנִא אַבוּ:

To inst edition before the tent of the charge of the whole And they shall keep his charge, and

they may minister unto him. them before Aaron the priest, that

9

كِلْ الْمُقَالِ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِمِينَ الْمُعَالِمِينَ الْمُعَالِمِينَ الْمُعَالِمِينَ ا אָנו_מִמְּמִנוֹשׁי iádili **اللا**

إخر خر خنفنه كألاء مفحا نفثه لِهُنِ لِنَّمُكِ الْنَّمِ لِيَّا لِمُمَلِّي النَّالِ مَقْدَلًا

tabernacle. meeting, to do the service of the

חַמָּמֶהֶבֶּן: אַבְּלְ מוֹמָדְ לַמְּבְּדִׁ אָת־עֲבֹדָת לְמִפְּלִח יָת פּוּלְחַן מַשְּׁבָּנָא:

tabernacle. Israel, to do the service of the and the charge of the children of furniture of the tent of meeting, And they shall keep all the

אָת־עַבֹּרָת לְמִפְּלַח יָת פּוּלְחַן מַשְּׁכָּנָא: i ALXC はんばし אָבְׁק וֹוֹמֹבוּוּ זֹט פֿלְ מֹדָּוּ מַֹּמִּפֹּוֹ אֶנוַ_כּֿלְ_כֿלָּיִ וְאָבוֹרוּ

the children of Israel. are wholly given unto him from unto Aaron and to his sons; they And thou shalt give the Levites

ترظين ال בַּדָּן וַמְּלֹא וֹנִע מִסְּבַע בַּנָּג וַמְּבַאָּב

מאָט בֹּנֹג נֹהֶבְאָב: ליה מן בני ישראל: ילְבַּנְנְיִוּ נְתִּיּנְם נְתַיּנִם בַמָּעִ לְנִי נִלְבַנְיָנִי, מְסִירִין יְנִיבִין אַנּיוֹ אַט_טַלְוּנְּם לַאַּנִיבְן וֹטִפֹּוּן זִט כִּוֹאָּר לַאַּנִיבוּן

(+) על פני אהרן. נמייו (נמ"ר נ, כו):

- . אסה ובניך ובים אביך אסך משאו אם עון המקדש והלוים הללו מסייעין אומס זו היא השירום: (6) ושרחו אחו. ומסו סשירום ושמרו אם משמרםו לפי ששמירם סמקדש עליו שלא יקרב זר כמו שנאמר (במדבר ים, א)
- שהמכו בבגמן ומכש והלה הין משמכהי ומשמכתך שוה (מגילה יג, ב) וכן משמכות כהונה ולויה: (ד) ושמרו אח משמרחו. כל מנוי שסחדס ממונס עליו ומועל עליו לעשומו קרוי משמרם בכל סמקר לו ובלשון משנה כמו
- מסס סמעשרות בשכרן שנאמר (לסלן ית, לא) כי שכר סיא לכס חלף עבודתכס: (8) ואח משמרח בני ישראל. שכילן סיי וקוקין לנרכי סמקדש אלא שסלויס באיס מחמיסס בשליחומס לפיכך ליקחיס
- וסוא נמנס לו שנאמר (שם מ, יע) ואמנה את הלוים נמונים וגוי: (9) נחונם המה לו. לעורס: מאח בני ישראל. כמו ממוך בני ישראל כלומר משחר כל סעדס נבדלו לכך בגורמ סמקוס

הַפְּרֵב יִּימֶת: (פּ) لْمُعــمَتَدُا لَمُعــفَدُنر فَخَطِه زَنْه مَتَدِا نَنْه خَبَيْد فَمَةَنَ

בולבד ושלמון: וְעִזֹּיִב וֹיִמְבוּן יִשׁ בִּעוּנִּטִּעוּן וְטִיכְוָנִּי

וִיְדַבֶּר יְהְוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יַמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

בְּבֶּנְוּ בְּשָׁתְ בְּשָׁתְ בְּשָׁתְ מִבְּנֵוּ וְשְּׁבְּאֵלְ בְּתִּינִוּ בְּּתְרִי בְּשְׁבִּי וְשְׁבִּיּ בּ מְשִׁוּלֵ בְּנֵינֵ יִמְּבְאֶלְ שַּׁעִוּע בְּלִן בְּנִי יִמְּבָאֵלְ עַלְּלֵּ בִּלְ בִּיּכְבָא נּאָלֶג עַיּנְּע לְאַטְׁשַׁג אָע עַלְנִנְּם נִאָּנֹא עַא פֿבּיבִית נָת לֵינָאַ מִּנּוֹ

מְהַּמִּהְתוֹ בוֹבֹתׁוּ בְּוֹגִּגִי:

יהיי אַנִי יְהוָֹה: (פ) בְּיִשְׁרָאֵל מֵאָדֶם עַּדְ־בְּחַמָּה לֵי בּיּכְּרָא בְּיִשְׂרָאֵל מֵאָנְשָׁא עַּר Ľďŀ'nů. מּ כְּלְבְּבְּלְוִר בְּאָבֹוֹ מִאְנִים בַּקְּמַלְיִה כָּלְ בּוּכְרָא בְּאָרִעָּא בּׁ, כְּ, בֹּלְ בַּכֹוִן בֹּוִםְ עַכִּטָּ, אֲבוּ צִּילִּ כֹּלְ בּוּכֹבֹא בֹּוִמֹא

להולא צולו גרון אָלא גָנ: בְּלְבַבְּרֵוּ וְמֵבְּבְוֹם אַלִּבְּוֹמָת לֹבְ

ממישי וַיְרַבֶּר יְחֹנְחֹ אֶלֹ־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר וּמַלֵּיל יִיָ עִם מֹשֶׁה בְּמַדְבְּרָא היני לאמר: דְּסִינֵי לְמֵימַר: סונו לאלור:

the wilderness of Sinai, saying: And the Lord spoke unto Moses in

they shall be: I am the LORD.'. in Israel, both man and beast, Mine

the day that I smote all the

shall be Mine;

:gaiyse

death.

hallowed unto Me all the first-born first-born in the land of Egypt I

for all the first-born are Mine: on

children of Israel; and the Levites

Israel instead of every first-born To norblido oht gnoms mort sorive.

And I, behold, I have taken the

And the Lord spoke unto Moses,

that draweth nigh shall be put to

priesthood; and the common man his sons, that they may keep their

And thou shalt appoint Aaron and

that openeth the womb among the

נמהלע מפקדם: ָן פְּלִרִ אָתִּ־בְּנֵרְ לֵּלְּרִי לְבֵּיִת אֲבֹחָם מִּנִּי יָת בְּנִּי לֵוֹרְעֵּיְתְהִוֹן בְּלִּ לְמִשְׁפְּחִתְּם בְּלִ־זְבֶרְ מִבֶּּן־חָדֶשׁ צִּבְּחָהְחוֹן לְזַרְעֵּיְתְהוֹן בְּלִ

שׁבְּינִינוּן: בובא מפר ירוא ילמילא

». ניִפְקֹר אַתָּם מֹשֶׁר עַלֹּפְי יְהֹוְגָה יִמְנָא יָהְהוֹן מֹשֶׁר עַל מֵימֶרְא

as he was commanded. according to the word of the LORD, And Moses numbered them

old and upward shalt thou number

families; every male from a month their fathers' houses, by their 'Number the children of Levi by

צְּבְשֵׁין יִקְבָוֹת יִמְבְרִי: ﴿ וَذَٰذِنِ يَخْذِبِ خُرِّنِ خُمُونُا لَكُنْ هُجْرًا خُرِّر خِمُمْنَانُكِ بِأَلَّا لَا يُعْرِبًا خُرِّر خِمُمْنَانُكِ بِأ

בּוּיִ כְּמָא בַּאִנִפַּפַר:

and Merari. their names: Gershon, and Kohath, And these were the sons of Levi by

them.

בּאַמור צַּוְּהַי:

ַנּבְשֵּׁיוֹ וּקְּדָרוּ וּמְרָרֵי:

(10) ואח אחרן ואח בניו חפקד. לשון פקידומולינו לשון מנין: ושמרו אח כהנחם. קנלמ דמיס וזכיקס וסקערס

מממיסס (מדרש מגדס): וכימי בהם ולקחמים חמורחם לפי שהיחה העבודה בבכורום וכשחמאו בעגל נפסלו והלוים שלא עבדו עבודת אלילים נבחרו (בו) ואני הנה לקחתי. ומנימסיכן זכימיבק: מחוך בני ישראל. שיסיו ישכאל שוכרין מומן לשיכומ שלי על ידי סבכוכות ועבודות המקורות לכהנים:

ai): ונמנים בשבעים נפשום שכשאתה מונה חשבונם לא המלאם אלא שבעים חשר אחת והיא השלימה את המנין (תנחומא במדבר אומו סשבע לסיום נמנס מן סבען שנאמר (לסלן כו, נע) אשר ילדס אומס ללוי במלרים עס כניסמס בפחח מלרים ילדס אומס (15) מבן חדש ומעלה. משילא מכלל נפליס סוא נמנס ליקרא שומר משמרת סקדש. אמר רבי יסודס ברבי שלוס למוד סוא

באסל זה לכך נאמר על פי ה' (שם): ואני אששה שלי הלך משה ועמד על פסח האהל והשכינה מקדמם לפניו ובח קול יולאם מן האהל ואומרם כך וכך מינוקום יש (16) על פי הי. אמר משה לפני הקב"ה היאך אני נכנם לחוך אהליהם לדעם מנין יונקיהם אמר לו הקב"ה עשה אחה שלך

71

the screen for the door of the וֹפַלְגָּוֹ, בְּטַבְּבֶּר וֹאָטַ בִּסְבַ פַּנַעַ בולא ווע פולא and the hangings of the court, and the door of the tent of meeting, וּמְסַׂךְ פָּתַח אָהֶל מוֹעֵר: covering thereof, and the screen for יפְּרָסְא דַּהְרַע מִשְּׁכּן זְמְנָא: מועה המשפן וָהָאָהֶל מִכְּהָהוּ tabernacle, and the Tent, the וְמְנָא מַמְּבְנָא וְפָּרָסָא עוּפָּאָיה S٦ Gershon in the tent of meeting the יממְמֹנִינ בֹּלִי־נִרְמִּוּן בֹּאָנִילְ ומּסְבוּע בַּנֹג נַבְחָגָן בַּמַחָּכַן and the charge of the sons of son of Lael, אָלְוֹסֹנֵי בַּר לָאָלְ: the Gershonites being Eliasaph the לי נלמָגא בירת אָב לֹגַּרְשְׁנֵּי אָלְיָם וְרַב בִּית בָּא לְבִית גַּרְשׁנִּוֹ 77 the prince of the fathers' house of westward; יַהַנִּי יֶמֶּה: د משְּפְּחָת תַּגַּרְשָׁגַּיִ אַחַבֵּי תַמִּשְׁבָּן זַרְעַנְת גַּרְשׁוֹן אַחוֹבִי מַשְּבָּנָא יִשְׁרוֹן מַעְּרָבָא: were to pitch behind the tabernacle ٤z The families of the Gershonites thousand and five hundred. הְבֹּלֵע אֶׁלְפּֿיִם וַחֲמָשׁ מֵאִית: numbered of them were seven הְבֹּהֹא אַלְפֹּגוֹ נֹשׁמִיהִ מֹאַנִי: upward, even those that were מפּן עָבֶּי יָמְמֹלֵע פַּצְרֵינְיִם מפּר יַרְחָא יִלְמִילָא מּנְיִנִיהוֹן males, from a month old and according to the number of all the <u>בְּלְ זַבְּוֹר מִוֹנְוֹנִינוִן בַּמִּנְוֹן בַּלְ גַבוּרַאַ</u> Those that were numbered of them, מהפוות הגרשני: the Gershonites. אַכֶּר הֹם שׁמְעִי אָלֵין אָפּוּן זַרְעֲיָר גַּרְשׁוֹן: Shimeites; these are the families of بظفظتا سيفظظ Libnites, and the family of the תַּבְּבָּרָ לְנִּרְשִּוּן זַרְמִּית לְבָּנִי וְזַרְמִּית מְשָׁפַּעַע Of Gershon was the family of the לְבָּית אֲבִקָּם: לְבֵית אֲבְהָהָהוֹן: according to their fathers' houses. ומוּשָׁי אֵכֶּה הָם מִשְׁפְּחָת הַלֵּוֹי וּמִישִׁי אַלֵּין אַנּוּן זַרְעַיָּה לֵוֹי are the families of the Levites families: Mahli and Mushi. These 07 بختر مُدُدُر خُمْهُ فَعِنْ صَاعَةًا بَدُدُ مُدُدُدُ خُرِدُمُ ثَنَاكِهِ مَنْ خُرِدُ And the sons of Merari by their انظباد باخابا لمُنظر: Hebron and Uzziel. انخلا بخدبا لمُنهج: families: Amram and Izhar, י יְבְנֵי ְ קְמֵיׁהְ פְּׁטְתְּׁ שְׁמִיְלֵם מַּמְרָם יִבְּנֵי קְמַרְ לְזַרְשְׁיִלְיִם עַמְרָם бі And the sons of Kohath by their देवलंबमपेंच देवीर दिलेताः ختلة لفديا خفد لهظف : and Shimei. of Gershon by their families: Libni 81 בור גרשון וּאַבוּן שְׁמִּטִים בָּנִי גּרִשְּוּן And these are the names of the sons

אַמוּנוֹהִי לְכֹל פּוּלְחָנֵיה: עַמּוֹבּעַ סַבְּיִב וֹאָעַ מִיּטַבְּיִוּ לַכְּלַ וְעַלְ מַבְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר וְיָת وء تائم لا الألم المرافظ المرا בטבה בבטא בהכ תהפוא

pertaineth to the service thereof. the cords of it, even whatsoever and by the altar, round about—and court—which is by the tabernacle,

(IS) לגרשון משפחת הלבני. כלומר לגרשון סיו ספקודיס משפחת סלצני ומשפחת סשמעי פקודיסס כך וכך:

פתה. סול סוילון: (25) המשכן. יריעום המממונום: והאהל. יריעום עוים העשריום לגג: מכסהו. עורום מילים וממשים:

(26) ואח מיחריו. של משכן וסאסל ולא של מלר:

עַבְרָהָי: (ס)

ಜ್ಞರೆಗ ದ್ರರ ಛಠ್ಯಕ್ಷಗೆಗೆ ಗತ್ತಗ್ಗಳ: ַ עַבְּלִי בְּיִנִאָרְ אָבְּנִן אָפּוּן זַבְעָּנִים לַעַנִי יִּבְּיַרְ וֹזַרְמִּית מַלְּרוֹן וִזַּרְמִית ra raweina ڷۥڮڗٳؙ؞ ומשפחת ולקמה זרעית עמרם וזרעית نظيلا

ظهرب مخدر بي فرد بالمحدد بالمحدد المحدد المح زير بإذر بالأراء بالأراجات الإيان الألادراء المراب בּמִסְפּּרִ בּּלְ-זַּלְר מִבּּן עִוֹבּן עִיבּה בּמִלהוֹ בּלְ גַּכִּינָא מִבּר וֹנִעֹא

מְאָר נְטְרֵי מַשַּׁרְקָא דְּקּירִשְׁא:

は、ら、必り הַמְּמֶבֶן הֵימֶנָה: שְׁבְא דְּמִשְׁכְנָא דְּרוֹמָא:

بَطْنَانَ، هُذِيجُهُا قَالِمُنَهُدِ: אָלְוּגְפּׁן בַּר מָּוּאָלִ: לְמִשְׁפַּחָת וְרַב בֵּית בָּא לְזַרְצֵּיָת לְחָה

لبَهْمُك لَحُد مُحِدُنُهِ: ±ثٽ□ ŸÄL بتظنجتيد これなれている ロダー

יפָרַסָא וַכָּלְ פּוּלְטַנִּיה: ځ⊥دا 「位下兵口」。※ التهكيا بمقانيتنا يجدنه بوبدته

نمٰثثثت يَظٰيُم: אַהַרְן הַכֹּהֵן פְּקִּדְּת שִׁמְרֵי לֵינְאֵי אֶלְעָּזָר בַּר אַהַרוֹ כְּהָנָא بنضيخ نضية. تاخإد څخځئاك څا۔ نغطاخخم يخشونه مح تخلت

מַמַּבְיּבָא דְּקּיִבְיּהָא: משטונו ג'רוהי ממונו נשבי

משפחת מרהי: rciwenn ĽŒĿŴſ ڬڟؙڎؙٳ؞ CUGUL

אַבְּע עַם מוּמִּי אָבִין אָנוּן זַרְעָּיָה מָרָרי:

וֹמֶאָמֶיִם: אַלְפָּוֹן יַמְאָעַוֹּ: מפּן־חַבְּשׁ נְמִעְּלְבְּר שֵׁשְׁתְּאַלְפָּרִם מִבּּר יַרְחָא יִלְעִּילָא שִׁמָּא <u>בּלְוֹלְנִע וּמֹּוֹלְנִגנוּוְ בַּמִּוֹנוֹ בֹּלְ גַבוּנִגא</u>

> the Kohathites: Uzzielites; these are the families of Hebronites, and the family of the the Izharites, and the family of the the Amramites, and the family of And of Kohath was the family of

the sanctuary. hundred, keepers of the charge of upward, eight thousand and six males, from a month old and according to the number of all the

tabernacle southward; were to pitch on the side of the The families of the sons of Kohath

being Elizaphan the son of Uzziel, the families of the Kohathites the prince of the fathers' house of

thereof; that pertaineth to the service minister, and the screen, and all sanctuary wherewith the priests altars, and the vessels of the table, and the candlestick, and the and their charge the ark, and the

sanctuary. them that keep the charge of the Levites, and having the oversight of being prince of the princes of the Eleazar the son of Aaron the priest

Merari. Mushites; these are the families of Mahlites, and the family of the Of Merari was the family of the

two hundred; and upward, were six thousand and all the males, from a month old them, according to the number of And those that were numbered of

45

78

31

30

82

לקו מסס דמן ואבירס ומאמיס וחמשים איש עס קרח ועדתו שנמשכו עמסס במחלוקחס (חנחומא במדבר יב): (92) משפחח בני קחח יחנו וגר חימנח. וקמוכין לסס דגל כאובן סמוניס מימנס (לעיל ב, י) אוי לכשע ואוי לשכנו לכך

(1ε) והמסך. סים ספרכת שפף סים קרויס (שמות מ, כם) (פרכת) סממך:

CL(Q: (SE) ונשיא נשיאי הלוי. ממונס על כלס ועל מס סילו נשילומו: בקוד ח שומרי משמר ח הקודש. על ידו סיס פקוד מ

بير المرابع ا הוניאל בו אביניל מל יבו הניאל בר אביניל מל שבא بشرة جراع المحر المرافظ المرافي المرافي المرافع المرافية المرافية المرافع الم

בְּמַמְּכֹּלָא נְמָבְנֵן גִּפּוּלָא:

וֹאָבׁלְוֹו וֹלְכְ_כֹּלְוּו וֹלְכְ הַּדְבַעֹיוָ: و ברשי המשלן י**בריקיו וְעַמְּבֶרִי** يظكَ لَن مَهُوْدُي خُدْر مُدُد، لَيَظُور كُمُهُد كِخُدْر مُدُد.

וכל פולחניה: נעמודוהי וסמכוהי וכל מנוהי

וומדקם ומוקביהם: 26 lá $\dot{a}\dot{c}\dot{c}$. $\dot{c}\dot{c}\dot{c}$ các \dot{c} lá $\dot{c}\dot{c}\dot{c}$ lá $\dot{a}\dot{c}\dot{c}$. $\dot{c}\dot{c}\dot{c}$ các \dot{c}

וֹסְמְבֵיהוֹן וַסְבֵּיהוֹן וַאֲּמִינִיהוֹן:

וּהְבֹאָל וֹבֹזָר בַפֿבר װמָט: مُمُثَرُدُتِ يَامَكُدُم خُمُمُثُرُدُتِ خَيْرً מְמֵּבו וֹאַבַּבוֹ וּבְּנִי מִמְבוּם بتاثرت جور برونودا وربيت

וטוקולו צולבר וטלמוק: בעובהא למטבת בני ושבאל נאַבו ולוניי נטרין משרקא שבו משפן זמנא מדנהא משה וֹבְמְבוֹן בַבוֹם מַמְבֹּלָא לַבּוּמָא

\$\$\delta \(\alpha\) لَاثُم لَٰمِّمْذِٰ مُثَنَّ لَمُمْكُنَ لَلْمُ يَزِمْنِ مُمْكِنَا يَنْ تَا למאָפֿעלים פֿלְ-וֹכֹּנְ מִפּוֹ לְזִוֹהְנִינִיוּ פֿלְ גַּכוּנִאַ מִבּנ وه طَهِمَ الْعَيْدُ الْ عِدْ وَا إِنَالًا الْعَيْدَا خِرَ فِرَاتِر بَاذُرْنُه لِجَهْدٍ فَكِد خَرَ مَثِيْدٌ ذِيْهُ، يَـمُنِهُ مِهْد

מְסְבַּר שְּׁמְעַבוּ عم، فَحْرِفُكِ أَكْثِر خِطْلًا نَشِلُهُمْ فَدِيدَهُمْ لِمُدِيدَةُمْ خُطْلًا نَشِلُهُمْ رِدْهُهِ بِمَانِمَ هُمْ طَهُمَ هِمْ يَهُمَا بِنَ جُمْهُمَ مِنِ جَمْ

מְבֶּן־חִׁדֶּשׁ נְמֶעְּלָה וְשֶׁא אָת מִבָּר יַרְחָא יִלְעִילָא וְקַבִּיל יָת מספר שמתם:

northward; pitch on the side of the tabernacle the son of Abihail; they were to the families of Merari being Zuriel the prince of the fathers' house of

pertaineth to the service thereof; instruments thereof, and all that sockets thereof, and all the and the pillars thereof, and the tabernacle, and the bars thereof, Merari being the boards of the the appointed charge of the sons of

pins, and their cords. about, and their sockets, and their and the pillars of the court round

to be put to death. common man that drew nigh was the children of Israel; and the the sanctuary, even the charge for and his sons, keeping the charge of sunrising, were Moses, and Aaron tent of meeting toward the the tabernacle eastward, before the And those that were to pitch before

thousand. upward, were twenty and two males from a month old and the LORD, by their families, all the numbered at the commandment of Levites, whom Moses and Aaron All that were numbered of the

68

۷٤

number of their names. old and upward, and take the the children of Israel from a month Number all the first-born males of And the LORD said unto Moses:

בינה וגו' מהתים ראשי קנהדרהות ומובולן (שופעים ה, יד) מושכים בשבע קופר (תנתומה שם): של משה שהיה עוסק בחורה נעשו גדולים בחורה שנאמר (חהלים ס, ט) יהודה מחוקקי (דה"א יב, לג) ומבני יששכר יודעי (85) משה ואהרן ובניו. וסמוכין לסס דגל ממנס יסודס וסמוניס עליו יששכר וובולן מוב ללדיק מוב לשכנו לפי שסיו שכניו

(04) פקד כל בכור זכר וגר מבן חדש ומעלה. מעינה מכול מפק נפלים: המנין לפדיון אמכו רבוחינו במסכח בכורוח (ה, א) אוחן שלש מאוח לוים בכורים היו ודים שיפקיעו עלמם מן הפדיון: . אלפיס ומאמיס. ולמה לא כללן עם השאר ויפדו את הבכורות ולא יהיו וקוקים השלשה ושבעים ומאמים בכורות העודפים על ו בפרמן אמה מולא שלש מאות ימרים בני גרשון שבעת אלפים וממש מאות. בני קהת שמונת אלפים ושש מאות. בני מררי ששת (95) אשר פקד משה ואהרן. נקוד על ומסרן לומר שלם סיס צמנין סלויס (צכורות ד, מ): שנים ועשרים אלף.

לכְוִב לַבְּנִבְעָ בַּנְבִי בַּבְּנַבְעָבַי נאַע פַּטַמָּע הַלְוּיָם מַּחַת כָּלַ_ עַּטַע פָּלְ-בָּלֶר בָּבְוֹלֵג יִמְּבְאָלְ יִי נִיבְּלֶּב פַּלְ בַּוּכְּבָא בָּבְּוֹג וֹלְפֹטִׁשְׁ אָּעַ-עַלְוֹנֶּם לְ, אָׁנָּג וֹעַנְעַ נִיַּפָּב, בֹ נִעַ לְּנִאָּג פֿבַתּג אָּנֹאִ

בלני ישְׁבַאָּל: שׁלָב פֿל פוּכָּבא פַּבָּמִינָא וֹמְבְׁאֵלְ וֹנִטְ בֹּמִּיבָא בַּלְינָאָּי

among the cattle of the children of Levites instead of all the firstlings of Israel; and the cattle of the the first-born among the children Me, even the LORD, instead of all And thou shalt take the Levites for

i為L器<: וְׁעוֹנִי אָעַנִּ אֶשַׁבַבַּלְ_בַּבְרָנִב בַּבְּנָנִ ጜ፟፞፟፞፞፞፞፞፞፞፞፞፞፞፞፞፞፟፟፟፟፟፟፟፟፟

וֹטוּשׁ וֹע פֿל פּוּכְּבָאׁ פַּבָּנוּ וּמְנָא מְמֵּע כַּמָא דְּפַבֵּיר יִי

among the children of Israel. commanded him, all the first-born And Moses numbered, as the LORD

הְּלְהֵּׁנִי נְהִבֹּהֹנִם נִלִּאִטָּנִם: (פּ) خظتنت هنت نهفني هجك أَنْكِرُ جِكُ عِكْدُنَا إِكُنَا فِقَاهِ فِي النَّالَا جِكُمْ جِكَانَاتِهُ إِكَانَاتِهُ

יטבו אּלְפוּו ימֹאַטוֹ וֹמִּלֹהוּוֹ

thirteen. hundred and threescore and were twenty and two thousand two those that were numbered of them, from a month old and upward, of according to the number of names, And all the first-born males

++ ניְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

ימַבְּיל יִיְ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

frst-born among the children of Take the Levites instead of all the

And the Lord spoke unto Moses,

עַלְוּנִים אָלָּגָּ נְעַלְּעִי: ڗڟ۪ڎڰ۪ڂ

וובון מהמהו פבתו בונאו להירא בליואי חלף להירהון נְאָטַ בּּנִבְנָא בּבָנֵג וֹהֶבְאָלָ וֹנְט קַח אָת־הַלְוֹיִם מַּחַת בְּלְ־בְּכוֹר קַבִּיכ יָת בֵּינִאִּי חַלְּךְ בָּלְ

Levites shall be Mine, even the instead of their cattle; and the Israel, and the cattle of the Levites

עלוים קות בקמקם והירלי

אָלָא גַנֹי:

And as for the redemption of the LORD'S.

מבלור בני ישראל: لْلَاقَّةُ لَا لَامْ لُحُورِ مَرْ لِلْأَلْبُولِ الْمُرْفَعِ لِمُرْدِدًا مَرْ جَرِثَةً، إيجر פְּרַנֵינַ הַשְּׁלִשְּׁה וְהַשִּׁבְעָים וִיָּה,

מְבְּׁכִוְבִוֹּא צִבְנֵי וֹמְּבְאַבִּי: פולבו מאטו וָמִבֹּגוּו

sanctuary shalt thou take by the poll; after the shekel of the thou shalt take five shekels apiece above the number of the Levites, children of Israel, that are over and thirteen of the first-born of the two hundred and three score and

מַשְׁרֵים גַּרָה הַשְּׁקָל: كِيْخُرِيْكِ فَشَكُم لِنَوْلُشِ نَفِّل ذِيْخُيْخُنِه فَمَخْمَد طِيلَهُهِ لْكُوَّانُونَ لَا يُتَّاهُمُ لِيَرَّهُمُ هُكُرُ لِي لَافِدَ لِيَقْدِهِ لِيُقْدِهِ فَكُمْ لِل

שַּׁפַב מַּמְּבוּן מָמִוּן סְלָמָּא:

them are redeemed unto Aaron and wherewith they that remain over of And thou shalt give the money

them—the shekel is twenty gerahs.

cons.'

97

++

פְּרוּנֵי הַעְּרָפָּים בְּהֶם: ۱۹۶۰ ازئونا ترڅها ځېنائا بخځند نوندا دوغې ځېنائا نځنوند.

פולבן גוטונון בעון:

(אי) ואח פדויי השלשה וגוי. ואם הצכורות הלריכין להפדות בהם אלו השלשה ושבעים ותאמים העודפים בהם ויתרים של בן לוי פער כמס פערי חמוריס של ישראל חדע שסרי מנס סעודפיס באדס ולא מנס סעודפיס בבסמס (שס ד, ב): (פ4) ואח בהמח הלוים וגוי. לא פדו בהמום הלוים את בכורי בהמה עהורה של ישראל אלא את פערי המוריהה ושה אחד

על הלוים מהם מקח חמשת שקלים לגלגלת כך היחה מכירתו של יוםף עשרים כפף שהיה בכורה של רחל (צ"ר פד, יח):

بمُرْم مَعْبِد نَعُرُك خُمُّكُم لَمُعَالِ لِتَصْمِ مَرْمَدا خَمَرُمً מאָט פֿבּוֹע פֿנֿוּ וֹאָבֹאַך לְצַוֹע מוּ פֿבוּנוֹא צַבֹנוּ וֹאָבֹאַך נֹסִיב בַלְנִיֶּם: - ئىڭلۇرە - مۇر - خىدىر - ما ئىنىدىا مى خدىدى جىنى: ريمِا طَفِّد كِمِ جِوْل بَعَرِيْك بَرَوْد طَهِد بِم جَوَا هَرْجِيْدَا أ

וְשִׁשְּׁים וָת כַּסְפָּא אֶלֶב וּהָלָת מְאָה

ַ לַאַּנַרָן יַלְבַּלְוּו מַכְשַּׂוּ יִנִיוָנִי לְאַנַרָן וֹלְבַּנִינִי מַּלְ מֵוֹמִבֹּא נימׁן משָׁה אָת־בָּטֶף הַפְּרָיָם וִיהַב משָה יָת בְּסַף פְּרִיקַיָּא

هِتِرَا رَهِرَاد: خيريد: שנים, ניְדַבֶּר יְהַנְּה אֶל־מֹשֶׁה וָאֶל־ וּמַלֵּיל יָן עָם מֹשֶׁה וּלְאַדַרֹן

לל. בוג במהפעטם בבני מין לנגבו בוג בוג בול הנטיון בבני לַמְאַ אָטַרַבְאָמַ בְּנֵוֹ, לַטְנִי מִטְנְבַ לַבִּילִנִ יָט עַנְאָבּן בַּנָּוֹ, לַטִּטַ

אֻבטֶם׃

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ)

לְצְּשִׁוֹת מְלְאַכֶּה בְּאָהֵל מוֹמֶר: בּוֹשׁנִים הָּגֹיִע בֹּקַבּאָ קָהָּלְא מבּן שְׁכַשֵּׁים שְׁנָה וָמָהְלָּה וְמָּר

מוּצֶּר לָדֶשׁ הַקָּדְשָׁים: י וֹאָט הֹבְנַט בֹּוֹ. בֹעוֹט בֹאָטַל בּגו פּגלַטוּ בֹּגִג בֿעט בֹתּהָכּוּ

וְכְסִוּבְה אָת אֲרָן הַעֵּהְת: الجُم هَلَالًا اجْذِرا جَبْوُلِا لَاقِلَائِل

الأحُلُالِينَا:

בּר חַמְּמָוֹ מְּנוֹ כַּלְ בַּאָּטִי מפֿר שַּׁלְטִין אָנִין וּלְמִּילָא וֹמַר

בְּמַמְּכַן זְמָנְאֵ: לְנוֹגְא לְמָמְבַׁר מַּבִּירָטֹא

וֹמִנֹא לוִגְהַ לוּגְהַנֹּא:

הפְרָסָא וִיכַסוֹן בַּה יָת אֲרוֹנָא מָהְבִּיִםׁא וִיפְּרְקוֹן יְתְ פָּרוּכְּהָא ווומול אַבורן וּבְנוּהו בְּמִשָּׁל

> were redeemed by the Levites; that were over and above them that redemption-money from them And Moses took the

threescore and five shekels, after thousand three hundred and of Israel took he the money: a from the first-born of the children

the shekel of the sanctuary.

Word of the LORD, as the LORD and to his sons, according to the redemption-money unto Aaron And Moses gave the

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses commanded Moses.

their families, by their fathers' from among the sons of Levi, by Take the sum of the sons of Kohath

'səsnoy

ΛI

τS

OS

64

in the tent of meeting. enter upon the service, to do work even until fifty years old, all that from thirty years old and upward

about the most holy things: Kohath in the tent of meeting, This is the service of the sons of

testimony with it; screen, and cover the ark of the they shall take down the veil of the Aaron shall go in, and his sons, and when the camp setteth forward,

(64) העדפים על פדויי הלוים. על מומן שפדו הלויס בגופן:

- (ב) נשא אח ראש הרי. מנס מסס אם סרמייין לעבודם משל וסן מבן שלשים ועד בן ממשים שנס וספתים משלשים לה נממלה שקלים בללן ונמנן בקלפי אמר להן בואו ועלו פחקיכם לפי הגורל (במדרש רבה ד, י. מנהדרין יו, א): . אני מפדויי הלוים מה עשה הביא שנים ועשרין אלף פחקין וכחב עליהן בן לוי ומאחים ושבעים ושלשה פחקין כחב עליהן הי בכורום שלש מאום וחמשים שקל לשלש בכורום חמשה עשר שקל אמר כילד אעשה בכור שאומר לו מן חמשם שקלים יאמר לי (02) חמשה וששים ושלש מאות ואלף. כך סכוס המשבון המשה שקליס לגלגלה לתההיס בכורות הלף שקל לשבעים
- (+) קדש הקדשים. המקודש שבכילן המכון והשלמן והמערה והמובמות והפכוכת וכלי שרת: כמו מכאן אמכו (אבות ה, כא) בן שלשים לכח והיותר על בן המשים כחו מכחיש מעתה:

<u>בְּסְבְּרוּקְאַ:</u>

(פ) ובא אהרן ובניו וגוי. יכניסו כל כליוכלי לנרסקו סמפורש לו צפרשס זו ולא ילערכו הלוים צני קסם אלא לשאמ: בנסוע

מַלְמָׁמֹּלִע וֹמִּמִוּ בַּבַּיוּי:

مَحْدُر لِلْ لَكِيْلِ : جَرَفِيهِ يَرْفُكُ عَرَفُكُ خَرَفُكُ لَا يُعَالِمُ خَرَفُكُ الْخَرَفُ لَا يُعَالِمُ خَرَفُكُ الْخَرَفُ الْحَر וֹאָטַ עַכּפָּעָ וֹאָטַ עַמְּנְפֹּיָט וֹאָטַ הַכְּנָטַ, נֹט מִּנָפּנָא וֹנִטַ בּוֹכּנָא ע שַׁכֶּלִע וֹלְטַׁוֹי מֻּלֵוּו אָטַרַעַּקְעָּלְנִי יִפְּרָסוּן לְבוּשִׁ עַבְּלָא וִיִּהְוּן نظرا هَٰذِنَا نَافَئِتُ نَفْلُهِ قُرْبُ

וֹמֹּטִׁנְ אָטַ_בַּבַּנֵינִ: וְכְסַּוּ אֹתֹוֹ בְּמִכְסֵה עַּוֹר הְּחִשׁ

수다 무디다: בַּלְ בַּבְינִ הַמְּלִנִי אָהָב וֹחָבונוּ מַלְלַמְוֹיִהְ וֹאָתַ־מַּוֹהְמִּנִייִהְ וֹאָתַ מִנְבַע בַּמֹּאַנְבְ נֹאֵטַבַנַבְעָנִיבַ נֹאַנַבַ لْجُكُلْدِ، كُثُلِ لَأَجَمُنِ لَحُودِ هُنِ_

הַמוּם: مُخْصُد مِّنِد فَيْتِهِ لَرُنْدُهُ مَرِ خِينَظِمُد يَـمُهَد مُمُدِيثِم لِنَفْدِهِ ַ וֹנְטַנְוּ אָטַבְּ וֹאָטַ בַּבְבַבְבָּגְיִנִ אָבְ ווֹטַנּוּן יִטַבּ וֹנִטַ בַּלְ מִנָּנַא

שַׁבַּבַּבְיוֹי אָעַרַבַּבְּיוֹי מִעַיַּבַ קבַבְע וְכְסַּוּ אָלוֹ בְּמִכְסֵה עַּוֹר וְעָלוּ מִוְבָּח הַזְּהָב יִפְּרְשׁוֹ בֶּגֶר

הַטְוּם: בְּמִבְסָב עַּנְר עַּמַבַעַ וָּנְתָּיָנִי עַלַב אָבַבַּלוֹג טַבְבָנו וֹכַסַּנ אָנָטָם בּז אָמֶּב וֹמֶבְעוּ בָּם בַּפִבְּח וֹלְטִׁוּן نَحْظَلِهِ ڰُلا_حُحْ_خَجْرِ،

ינמור הַכַלא מַלְמָּילָא וִישָּׁוּוֹן إنْمَيْنِ عِزْدٍ جِمَّهِ ثِينَهِ إِنْهِدِا يَرْبُدُ مَاظِهُمَا يَـثِهَا

וֹבְשַׁמֹא שַּׁבוּנִא הַּבְוָשִׁי וֹשִׁי: ונע מכולמא ונע פֿסָנע נפוּכֹא וֹמֹל פַּתוּרָא בַּלְחָים אַפּוֹא

ÄL,ULL: בּמְשַׁך סְסְגוּנְאַ וִישִּוּוֹ יָת זְהורִי וִיכְסוֹן יְהֵיה בְּחוּפְצְּה بعَلَيْهِ فِكِرْبُتُ فِيدِ مَاذِرُوْمَ فِإِذِ إِنْجِلُونَا فِكِرْبَارًا خُلَافًا فِيدِهِ

וֹנִים כַּבְ מִנִּי הִפּוּהִשִּ צִּיהִפּּהִהוּן ונט גולטטא נוט מטטנטטא מֹנֹבעֹא בּאַנביָב, וֹנִט דוָגֹנוֹבַא נופבוו לְבוּהִ עַּבֹלָא נוכַפוּו נִע

מַלְ אֲבִוּהָא:

יָת אֵריחוֹהי: בְּחוּפְאָה דַּמְשַׁךְ סְסְגוֹנָא וִישִּׁוּוֹן לְבוּהְ שַּׁכְלָא וִיכַּפוּן וָתִישִּ iác altúx liútx itlou

ווטנון על צַרוּקא: נְתְּהוֹ בְּחוּפְּאָה דִּמְשַׁךְ סְסָגונָא נוטוון ללבוח שכלא ווכפון וופבון ונו פל מנו שמושא

> staves thereof. cloth all of blue, and shall set the sealskin, and shall spread over it a and shall put thereon a covering of

> thereon. continual bread shall remain wherewith to pour out; and the pans, and the bowls, and the jars and put thereon the dishes, and the they shall spread a cloth of blue, And upon the table of showbread

shall set the staves thereof. with a covering of sealskin, and cloth of scarlet, and cover the same And they shall spread upon them a

minister unto it. vessels thereof, wherewith they and its snuffdishes, and all the oil light, and its lamps, and its tongs, and cover the candlestick of the And they shall take a cloth of blue,

sealskin, and shall put it upon a bar. vessels thereof within a covering of And they shall put it and all the

and shall set the staves thereof. cover it with a covering of sealskin, shall spread a cloth of blue, and And upon the golden altar they

them on a bar. a covering of sealskin, and shall pur cloth of blue, and cover them with in the sanctuary, and put them in a ministry, wherewith they minister And they shall take all the vessels of

משר יוםך בהם: (ד) קערות וכפות קשות ומנקיות. כבר פירשמי במלאכת המשכן (שמות כה, כע): הנסך. הכסוי לשון ממן. (שס) המחנה. כשקעון מסמלק סס יודעין שיסעו:

(1) אל מכסה עור חחש. כמין מרלוף (כליס לב): ו הין לה ממילה לפנים הלה מלדיה ומומה בה הם דשן הנרום כשממיבן: - גורחיה. לולי"ש בלע"ו שנומנים בהן השמן והפמילום: (9) מלקחיה. כמין לבם שמושך בה את הפתילה לכל לד שירלה: מחחחיה. כמין כף קמנה ושוליה פשומין ולא סגלגלים

81

בּצוֹר אַרְנְּטֵּוֹ: וֹדְשְּׁמִרְ אֵמִרַ דַמִּוְבְּתַוֹ וּפְּרְשַׂנִי עַלְיִר וִיִּסְפּּוֹן יִתְ סִמְּטָּא דְּעַּדְבְּתָא

וֹאַבוֹי בַּבֵּיו: יפְּרְשָׁי עַלְיו כְּטָוּי עָוֹר תַּוֹדַשׁ تفأثيه خر خُدِّ، تفأقن אָם_הַמּוֹלַנְתַ וֹאָם_הַוֹּהָנֶם וֹאָם_ יִ יְשְׂרְתַּיִּ עְּלֶיִוּ בְּהֶם אֶתְרַתַּמְחְתִּיֹת

לבי באָביל מוּצָר: עַקְּרֶשׁ נְמָתוּ צָּבֶּר מַשָּׁא בָּנֵי־ בַּנִי קַנְיהַ לְמֵּאָנוּ וְלְאָ־וִנְּעָוֹ אֶלְ בּוֹלָהֹ עַמּטְנִיתְ וֹאַטְבִירַבֶּן יָלָאִנּ י עַפְּרָשׁ וְאָּתְ־בְּלִי הַלְּנֶי תַּפְּרָשׁ יָתְ מִוּיְשְׁאִ וְיָתְ בָּלְ מְנֵי מִוּיְשְׁאִ וְכִּלְוֹע אַנִוֹנְן וְנִבֹּלָּוּו לְכַפָּע אָנוַ

וּבְבַבְּיוּ: (פּ) עמְשְׁכּוֹן וֹכֹּלְ אָמָּר בָּוִ דֹּלַבְמָ ילונוער 正位はに ŢĢĊ.□ ³¹ הַכְּבֵּוֹ מֻּמֵּוֹ הַפְּאָנְרִ יִּקְטָּבֶׁת **پرکرئال**۱

אַנוֹרָן לַאַלָּוֹר: מפמיר ווְדַבַּר יְהַנְה אָל־מֹשֶׁה וָאֶל־ וּמַבִּיל יִי עָם מֹשֶׁה וּלְאַהַרוֹ

ניפרסין עליהי לביש אַרְגָּנָן:

ÄL,ULL: חופְאָר דִּמְשַׁךְ סְסְגוֹנָא וִישִּוֹוֹן מני מדבקא ויפרסון עלוהי מֹנְרופֹּוֹטְא ווֹט מִוֹבְלוֹא כּב מֹשׁשׁמֹשׁ וֹנִים אַנוּבוֹנִים וֹנִים הישמשון עַלוֹהִי בָּהוֹן יַה

זַטְבָּא: בון מסוב לנו לבי למהפן וטובון לטובאא ולא ומוטון המקון בני קקה למפל ולא בְּמִמָּל מַשְּׁרִיקָא וּבְתַר בֵּן וישיצי אַהַרן יּבְנוֹהִי לְכַּפָּאָר

בלודשא ובְּנְרוּה: מֹסׁבַע כֿב מַמִּכֹּנֹא וֹכַב בַבִּינִי בוסמוֹא ומֹנֹשׁמֹ כֿעולא は急止め 上名さ上しい וֹבְמָסִיר לְאֶלְעָּנָוֹר בַּר אַנִדרוֹ

خيريد:

cloth thereon. from the altar, and spread a purple And they shall take away the ashes

staves thereof. covering of sealskin, and set the altar; and they shall spread upon it a the basins, all the vessels of the Hesh-hooks, and the shovels, and minister about it, the fire-pans, the vessels thereof, wherewith they And they shall put upon it all the

meeting. sons of Kohath in the tent of These things are the burden of the touch the holy things, lest they die. to bear them; but they shall not that, the sons of Kohath shall come the camp is to set forward—after furniture, and all the holy vessels, as made an end of covering the holy And when Aaron and his sons have

thereof. the sanctuary, or the furniture of all that therein is, whether it be the charge of all the tabernacle, and and the anointing oil: he shall have and the continual meal-offering, for the light, and the sweet incense, of Aaron the priest shall be the oil And the charge of Eleazar the son

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

۷t

Þτ

٤t

טפנימי: (21) אח כל כלי השרח אשר ישרחו בם בקדש. נמוך המשכן שהוא קדש והן כלי הקטרם שמשרמין נהם במזנח

(17): מן סשמים רבולה מחח הבגד כארי בשעח המסעוח (יומא כא, ב) ואינה שורפחו שהיו כופין עליה פסכחר של נחשח (עירובין (13) ודשנו את המובח. מזכח סנחשת: ודשנו. ימלו חת סדשן מעליו: ופרשו עליו בגד ארגמן. וחש שירדס

מזלגות. לנוכיום של נחשם שבסן מכין באברים שעל סמובה לספכן כדי שיהעכלו יפס ומסר: ישים. סס מגרפוה ובלע"ו (41) מחחח. שבקו מומים גמלים למכומת קדשן שעשויק כמין ממבת שלין לה אלא שלש מתילות ומלפניה שואבת את הגמלים:

בידי שמים: (פו) לכסח אח הקדש. פלרון ופמונה: ואח כל כלי הקדש. סמנורס וכלי שרה: ומחו. שלס יגעו היינין מיחס ווידי"ל וסן של נמושמ ובסן מכבדין אם סדשן מעל סמובמ:

שכמוב בפרשמ (של (לסלן פסוק כמ): המשכן וכל אשר בו כל הפדורים למעלה בפרשה זו אבל משא בני גרשון ומררי שאינן מקדש הקדשים על פי איחמר היה כמו ולסקריב בעם מניימן: בקדה כל המשכן. ועוד סיס ממונס על משל בני קסם ללוום ליש ליש על עבודמו ועל משלו וסול (16) ופקדה אלעוד. שקוח ממונה עליהם לשחם הוחם שמן וקטרם ושמן המשחה ומנחם הסמיד עליו מוטל ללוום ולורו

¾ אַכְ עַבְּיֵּיְנִינִי אָטַ מֻּבְּמֵה מִמְּפְּׁנְוֹנַ לְאַ טְמִּנְגִּוֹ זְנִי מִּנְכֹּס זְּנְגִּוֹנִי

בְּבְרָת מִגּנְ בִינְאֵי:

among the Levites; families of the Kohathites from Cut ye not off the tribe of the

هُنِينَ هُنِينَ مَحِـمُحِتُكِنِ لَهُحِـ زِيرَوْزِا نَصْدِزًا وُحَدِ وُحِدِ مَحِ אַבוֹרָן יּבְּנִינִי יִבְאִי וֹמִּמִי אִנִיָם כּיּרִמִּיִא אַבורָן יּבְינִינִי יִינְּכִין סי בְּגִשְׁמֶם אָט לַבְּשָׁ הַפַּבְישָׁים יִמוּחוּן בְּמִקְּרַבְּחוֹן לְמִנְּדָשׁ الْهُمَا يُولُو خُرُتُ لِمِنْ لَكِهِ يُؤُمُهِ لِيَهِ يُجَدِيهِ خُدِياً إِنْ بَالْ لَجُهِ

פּוּלְעַוֹנִיה וּלְמַמוּלִיה:

covered, lest they die.' holy things as they are being but they shall not go in to see the

in, and appoint them every one to

things: Aaron and his sons shall go approach unto the most holy

may live, and not die, when they

but thus do unto them, that they

his service and to his burden;

ַהַלְּבֶשׁ נְמֶתוּ: (E) ליים וְלַאְבּוֹבְאוּ לְבְאַנִים בְּבַבַּה אָנִיב וֹלָא הֹהֹלְנוּ לְמִנִוֹה כַּב מִבַּפַּוֹ

נְתְ מְנֵגְ לֵנְגִּילְאִ נְלָאִ נְמִנְתֵּנְוּ:

The Haltara is Hosea 2:1 - 2:22 on page 187. On Erev Rosh Hodesh, read the Haltara on page 212.

וּמַבַּיל וְיָ מִם מִמָּה לְמֵימַר:

ىغە ﺯﯦﺘﯧﯟﺕ ﯦﺘﭙﺘﯩ ﮬﯜﺕ ﺷﭙﺘﯩ ﺷﻪﺷﺪ:

אַר אָפּוּן לְבֵּית אֶּבְּהָהָהוֹיִוּן יי לְּמָא אָּעַרַרָאָמָ פֹֿלָג יַּרְמְּגָן נַּםַ עַפָּגַלְ זָט עוּמָפֿן פֿדָג יִּרְמָגָן

בים לבנת אַבקם למשְפָּחקם:

בְּזַבְאָנִינְיוּ:

ענער: בְּאָנִר מוֹעֵר: כַּלְ עַכָּאַ לַגִּבָּאַ גַּבָּאַ כַהְּבָּע و قل للمهرات هذك منظرات لالأت برچإ שֶלשִׁים שָּנְת וָמַעְּלָת עַּרַ

יְהְהוֹ בְּלְ דְּאָהֵי לְחַיָּלְאִ הֵילָא בּר חַמְּמָוֹ מֻּנִין שַׁמָּנִי מבּר שַׁלְטִוּן הָּנוּו וּלְהִּוּלָאִ

אָר עֲבֹדָת מִשְׁפְּחָת תַגַּרְשָׁנִיְ בֵּין פּוּלְתַן זַרְעֵּיָת גַּרְשׁוֹן

לְמִפַּלְע יִלְמִמָּלִ:

the screen for the door of the tent sealskin that is above upon it, and they shall bear the curtains of the

the Gershonites, in serving and in

This is the service of the families of

wait upon the service, to do service

number them: all that enter in to

from thirty years old and upward

until fifty years old shalt thou

houses, by their families;

:Sarives

17

81

Gershon also, by their fathers?

And the Lord spoke unto Moses

Take the sum of the sons of

bearing burdens:

in the tent of meeting.

77

ַוְאֶמַ מְסָבַ פֶּתַח אָמָל מוּמֶר: בַעַּבַעַ אָמֶבַבְּלֵינִ מִלְמָׁגֹּלִבִי ל" אַהֶל מוֹעָּד מִכְּסֶהוּ וּמִכְּסֶה וֹלְמִּאָנ אָטַ וֹנִיתְּטַ עַפִּּמָּבֹּן וֹאָטַ_

ַבְּעַר וּלְמַשָּׂא:

פְּבְׁסְא צַעְרַת מַמְּכַּן וַמְּלָא: בְּסְסְגוֹנְא בַּהְּלְוִנִי מִלְהִּגלְא וֹנִינ משְפַן זְמְנָא חוּפָאָרה וְחוּפָאָר נומבון זם ובומם ממַבּלֹא נוֹם

¿gairəəm do its covering, and the covering of tabernacle, and the tent of meeting,

(13) אל חבריחו. אל מגרמו לסס שימומו:

- אומו במכסה פלונים ובלוע שלו הוא כסויו: (as) ולא יבאו לראוח כבלע אח הקדש. למוך נרמק שלו כמו שפירשמי למעלה צפרשה זו ופרשו עליו בגד פלוני וכמו
- (בב) נשא אח ראש בני גרשון גם הם. כמו שלוימיך על בני קסמ לרמום כמס יש שסגיעו לכלל עבודס:
- מילים מאדמים: מסך פתח. וילון המורמי: (25) אח יריעה המשכן. עשר המחמונות: ואח אחל מועד. יריעות עזים העשויות לאהל עליו: מכסהו. עורות

خثاه لفظين הְבְּבִינִים וֹאָט כֹּלְ_אָּאָהׁר וֹהֹאָנִי וֹאָעַ מִּיטַביּנִם וֹאָעַבַּלַבַבַּנִי עמּשְׁבֶּן וְעַלְיַבְיִם מִּוֹבְעַ סְבָּיִב °° פָּתַחו שַׁעַר הֶחְצֶּר אֲשֶׁר עַלְ־ דְּטִּעֵלִּא דַּחָרַע דָּרְהָא דְּעַלֹּ ַוֹאֵתְ לַלְמָּג עֵּטַבְּגָּר וַאָּת־מָסָךּו וְיָה סְרָבֵי דָּרְהָא וְיָה פְּרָסָא

בְּמִמְּמֶבֶׁר אֵנו בְּלְ_מַמְּאֶם: بذركم لتحتلناه بغكالثاه لتحتاص رء עַבֹרַת ְבָּנֵי תַנֵּרְשִׁנְּי לְלָּלְ־תַּשְּׂצְם מַּלְ פִּי אַנְוֹיךְ וּבְּנְיוּ מִּהְיָּה כְּלִ

בּוֹרְצַהַרוֹ הַכֹּהֵוֹ: (ס) ※「はは一 וּמָמָתַרְתָּם ロイア 82 TRFWE TXLC עַבֹדַת משָפַּהָת

אַבטָם הפְקּלַר אַמָם: י^{מנפן} לבני לור למשְׁפְּחַלֵּם לְבִּית בְּנִי מִרָּרִי, לְזָרְמְּנִיתִוּ לְבִּית

אָבַל מוּעָר: עַבָּאִ לְהֵּבְא לְהַבְּע אָנַ הַבְּעׁ בֹּלְ גִּאָנִי, לְנִינִלְא לְמִפֹּלְע וֹנִי ق چו־חַמְשָׁים שְּנֶה הִפְּקְבֵה בְּלִ- וְעַּרְ בִּרְ חַמְשָׁיוֹ שְׁנֵין הִקְּנִיוֹ ַמבּׁן הַאַקְהַוּם הַּלְּע וֹמָהֹלִע וֹהָג מבּר שׁלְעוּוֹ הָּוֹוֹ וּלְהּוֹלִא

וְעַבּוּיִ<u>ְדְ</u>יוּ Tääčl מַבְבַנַטְם בַּאָנַבְ מוָמָג צַנַיִּמִּי زيعر مَهُرُدُ مَهُمُ خُرِدٍ لِيَهُ مَهُدَهِ مَصَدَا لِمَعَالِ خُرْدِ

ជូឃុំដូ⊏: څل_ځ۲٬ نظظله לכיהם יללל עבדההם יקשמה

> בושמסר להון ויפלחון: אַמוּנִיהון מַמְּבְּנִא נְעֵּל מַדְבִּחָא סְחוֹר

> בל ממולדון: נְיִמְנִוּן עֲבַיהוֹן בְּמַמָּבָא נָת بذرد هبذلانابا לא פּילְטוֹ לֹנִי דֶּבְׁמִוּן לַכֹּלְ על מימר אַהַרֹן יבְנוֹהִי יָהַי

> בּאִיסְמֶר בַּר אַבַּרן כְּבַּנָא: בְּמָהֻכּוֹ וֹמִלֹא וַמִּמּוֹבַשִּׁבְיוֹ בִּירָא בון פולטן זוהלט לני עוקון

אַבְרָהְהְהוֹ הִמְנֵי יִמְהָנִי יִמְהַיִּוֹ:

פּילְחַן מַשְׁכַּן זְמָנָא:

מֹמֹבוֹא וֹמֹבונונו וֹמִמּוּנונוי. פּוּלְטַוֹּעוָן בְּמַמֶּכּן וַמָּנֹא בַפּּי

מַמּילִדוֹן: יבשְׁמִבוֹן הַמְּנִוּן נִים מִנִּי. מִשְּּבִים خُرُم مُتنسبا بخرج هنخُشنسبا וֹסׁמִבוּנוּ וֹסִבּיהוּו וֹאַמּוּנִיהוּוּ וְעַמּוּדִי הֶחְצֶּר סְבִּיב וְאַרְנִיהָם וְעַמּוּדִי דָּרְחָא סְחוֹר סְחוֹר

> them, therein shall they serve. whatsoever there may be to do with instruments of their service, and about, and their cords, and all the tabernacle and by the altar round of the court, which is by the the screen for the door of the gate and the hangings of the court, and

them in charge all their burden. service; and ye shall appoint unto all their burden, and in all their of the sons of the Gershonites, in and his sons shall be all the service At the commandment of Aaron

the son of Aaron the priest. shall be under the hand of Ithamar tent of meeting; and their charge the sons of the Gershonites in the This is the service of the families of

their fathers' houses; number them by their families, by As for the sons of Merari, thou shalt

work of the tent of meeting. entereth upon the service, to do the number them, every one that even unto fifty years old shalt thou from thirty years old and upward

and the sockets thereof; bars thereof, and the pillars thereof, boards of the tabernacle, and the service in the tent of meeting: the burden, according to all their And this is the charge of their

31

30

67

82

97

pnrden. instruments of the charge of their name ye shall appoint the pertaineth to their service; and by appurtenance, and all that pins, and their cords, even all their about, and their sockets, and their and the pillars of the court round

אשר יעשה להם. כמכגומווים כל דיממפר לפון לצני גרשון: (62) אשר על המשכן. כלומר הקלעים והמשך של מלר המוכנים ומגינים על המשכן ועל מובח הנחשח פביב: ואח כל

(27) על פי אהרן ובניו. וליוס מסגניס ממונס עליסס ביד ליממר בן לסרן סנסן:

בּוֹעְ אֵּיִטְמָׁר בּּוֹרַאַּבִילוּ הַכְּבִיוֹ: מ"כנמול לְבֶל־עַבֹּדְהָם בְּאַהֵל מֹוֹעֵדִ לְבָל פּוּלְחָנְהוֹן בְּעַשְׁכַּן וַמְנָא וַאָּע מְּהַבְּעַע מִמְּפְּׁעִעְ בַּנֵי, מִרֶּבְיִ, בַּיִן פּוּלְטוֹ זַרְעָּנִי בָּנִי מְרֶבִי

בּידָא דְּאִיֹמְמָרׁ בַּרְ אַהַּרֹּן בְּחֲנָא:

of Aaron the priest.' under the hand of Ithamar the son their service, in the tent of meeting, the sons of Merari, according to all This is the service of the families of

לַמְאָפַׁעִטָּם וּלַבָּית אָבִטָּם: يزائان ניפְלֹר מֹשֶׁר וְאַהַרֶּן וּנְשִׁיאֵי

לַנְבְתְּנִים עָבְבָּנִים אָבְבַיִּנִים יִּבְבַיִּנִים יִּבְבַיִּנִים יִּבְבַיִּנִים יִּבְבַיִּנִים יִּבְבַיִּ ימְנָא מָמֵּע וֹאַנַבוּן וֹבַבַּבַנָּ

their fathers' houses, Kohathites by their families, and by numbered the sons of the princes of the congregation And Moses and Aaron and the

לַצְּלָא לַמְּבָרָה בְּאָהֶל מוִמֶּר: מְּלְנֵע כַּלְ_עַבָּאָ برۋا שֶׁלְשָׁים שָׁנָת וָמָּעְלָה וַעָּר

ŻülZX ŻelŻÓłX Ėāģēl בּר חַמְּמָוֹ מְּנוֹ כֹּלְ צַאָּטִי מבּב שַׁלְטִין אָּנון וּלָהֵּילָא וֹתַּב

them by their families were two And those that were numbered of

service in the tent of meeting.

that entered upon the service, for

from thirty years old and upward

even unto fifty years old, every one

thousand seven hundred and fifty.

אַלְפָּוֹם מֻּלָּת מֹאִנִע נֹעַמִּמֶּנם: % एत्। वृद्धाः प्रवाद्धाः वृद्धाः विकाद्धाः ।

¥ÇĠŀ מְבַע מָאָר מְנְיָנֵיתִיוֹן ختلةئكلابا

commandment of the Lord by the numbered according to the meeting, whom Moses and Aaron all that did serve in the tent of of the families of the Kohathites, of These are they that were numbered

<u> 루·</u>r - ư빛다: (0) פְּקַר מֹשֶׁה וְאַהַּרֹן עַל־פָּי יְהוָה מֹשֶׁה וְאַהַּרֹן עַל מֵימְרָא דַּייִ בּידְא דְּמֹשֶׁה: (ס) ענ בְּלְ הַנְעָבְ הְצְּטָבְ מִנְמָּדְ אֲשֶּׁר דְּפְּלָח בְּמִשְׁכּן וְּנְמָנְא דִּמְנָא

אַּכֶּוּר פְּקוּדֵי מִשְׁפְּחָוֹת הַפְּקְהָיִי אַכִּין מִנְיָנִי זָרְעָּיָה קָּרִי

'səsnoy families, and by their fathers? the sons of Gershon, by their And those that were numbered of

hand of Moses. .

ילְבָּית אָבִנִים: عد، برفَطيت، خيْرٌ بْدُلْهُذَا جُمْهُ فِسَائِكُم بَصَرُدُرٌ، حَدْر بْدُهُذَا جُيْدُ لِمُنْكَ بِنَا

ילְבֵּית אֲבָהָהָהוֹ:

service in the tent of meeting, that entered upon the service, for even unto fifty years old, every one from thirty years old and upward

לַּבְּלָא לַמְּבְרָה בְּאָהַל מוִמֶּר: çլ_∏ಛಀೣ್**್**ದ מבּן שְׁלַשְּׁים שְּׁנְהֹ וְמַעְּלְה וְעָּד מִבּר חְלְתִּין שִׁנִין וּלְעִילְא וְעַר

خترجة خوبخفته فمهوا הְּנְוֹע כִּלְגְ-עַבֹּא בּר הַמִּמְהֵוּ הִּנְּוֹ כִּלְ גַּאִנִי,

and six hundred and thirty. fathers' houses, were two thousand them, by their families, by their even those that were numbered of

07

68

Δ٤

ςę

33

מאָנת ישָׁלשֶׁים:

וֹמֶות מֹאָר וּתִלְתִין: אַלְפַּוֹם וֹמְאָמְ לַבֵּוִט אַּבֹּטַטִּטוּוָן טַּבוּן אַלַפוּן र्द्रसंख्रें हमप्रेच र देश מללניביון לַזַּבְּמָּזִיטַביון

ולונדפין כמו ששנויה במלאכם המשכן (פ"ה): ולקלעים מלמטה שלא חגביהם הרוח ויחדוח ומיחרים היו לעמודים סביב לחלוח בהם הקלעים בשפחם העליונה בכלווסוח (22) ויחדחם ומיחריהם. של עמודיס שסרי ימדומ ומימרי סקלעיס במשל בני גרשון סיו וימדום ומימרים סיו ליריעות

قَطْد طِهُد لَهُدَالًا مَحْ فَد نُدِيَّد: طِهُد لَهَدَا مَحْ مُدْمُدُهُ فَذَا ﴿ خُرِ لِنَمْتُكِ خُبُاثِرِ مَانِمَكِ بُيُّهُد خُرِ لِـ خُرِي خَمَهُ ذَا نَفِتُهِ لِـ فَرَهُ אַכֶּה פְּקּנּדִי מִשְּׁפְּחָת ְבְּנֵי גַרְשִׁין אָלֵין מִנְנָנִי זַרְעַּיָר בְּנִי גַּרְשׁיֹן אַלִין מִנְנָנִי זַרְעַיָּר בְּנִי גַּרְשׁיִן

commandment of the LORD. Aaron numbered according to the tent of meeting, whom Moses and Gershon, of all that did serve in the de the families of the sons of These are they that were numbered

לַמָּאָפַׁעִטָּם לַבָּינִע אָּבָטָם: مه بغطیت، می فیاد خیر مائی،

לַנְרְשְׁנְיִם לְבָּיִם אָבְּבִימִינִוּ:

by their families, by their fathers' the families of the sons of Merari, And those that were numbered of

that entered upon the service, for even unto fifty years old, every one

from thirty years old and upward

לַצְּבָא לַמְבַרָה בָּאָהֶל מוֹמֶר: قالترشرت شئن فريتفع في تضمرا هذر فر يغتر מבָּן הַּבְהַּגם הָּלִּעְ וֹמָהֹבָע וֹתֹּע

לְבוּלְא לְפּוּלְחָוֹא בְּמָהְכּּוֹ ַ מִבַּר שַּׁלְטִין אָנִין וּלָהֵילָא וֹהַּד them by their families, were three even those that were numbered of service in the tent of meeting,

שְׁלְמֵּע אֵלְפּֿים וּמָאַהָּיִם:

שׁלִטֹא אַלְפֹּגו וּמֹאַעוֹו:

מללניהון לזרעומהו

of the families of the sons of Merari, These are they that were numbered

thousand and two hundred.

יְהְוָה בִּיַד־מֹשֶּה: אַשֶּׁר פְּקָּר משֶׁה וְאַהַרְן עַלְ פָּי בַּמְנָא משֶׁה וְאַהַרוֹ עַל מִימְרָא ¾
¾
¾
Ç
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
T
<p

בּין בִּידָא דְּמֹשֶׁה:

All those that were numbered of the Lord by the hand of Moses. according to the commandment of whom Moses and Aaron numbered

אַ⊏טֶּם: ಗ್ಗೆಭಡಿಗೆಗೆ י ָּיִּבְּיֹנֵוֹ וּלְמִּיִּגִּּי יִמְּבְׁצִּיְלְ אָנֵרַ וְנְבַּרְבֵּיִ יִמְּבָּאֵלְ זְּנִי כְּיִנֹאָּיִ چِל הַפְּקְדְים אֲשֶׁר פְּלַד מֹשֶׁה כְּלְ מִנְיָנֵיָא דִמְנָא מֹשֶׁה וְאַהַרֹן

رخِجْري خَيْلَةُنْفُدِيا بَخْجُرِي هُجُفُفُدِيا:

their fathers' houses, numbered, by their families, and by Aaron and the princes of Israel the Levites, whom Moses and

בַּעָּבֶר מוַמֶּר: كرورت والأمري والأمري الإمراء المراب ^{גן} בֶּן־חַמִּשְּׁיִם שְׁנְּהְ בְּל־הַבְּא וְעַּר בַּר חַמְשִׁין שְׁנִין כָּר ַמּבֶּן הָּכְהַהִּם הָּלִּעְ וֹמָהֹלִע וֹמֹּע מִבּּע שַׁלְטִּגוֹ הָּנָגוֹ וּלְמָּגלִא

יפילְעוֹ מַמּיל בְּמַשְׁכַּן וִמְנָא:

burdens in the tent of meeting, service, and the work of bearing that entered in to do the work of even unto fifty years old, every one from thirty years old and upward

נְעַמָּה מָאָנִע נַהָּמָלִים:

נְהַמֶּנְתְּ מְאָבִי יִהְמָּנְוֹ:

hundred and fourscore. them, were eight thousand and five even those that were numbered of

יְהְנָה אֶת־מֹשֶׁה: (פּ) וֹמֹלְ מַמֹּאָׁוִ וּפֹׁעַבְׁיִוּ אָּמָּב בּוֹנִי ** מֹשֶׁר אָישׁ אָישׁ עַל־עַבִדְּקּוֹ על פֿי יְהוֹה פָקר אוֹתָם בְּיַר־

ימנינוהי וְפַפַּיר יִיָּ יָת משֶּה: על פולקניה ועל מטוליה ŗďÿr מֿל מֵימִרַא דַּיִי מָנָא יָתָדוֹן

commanded Moses. Were also numbered, as the LORD service, and to his burden; they the hand of Moses, every one to his the Lord they were appointed by According to the commandment of

64

84

۷ŧ

94

††

٤4

77

τt

כמשממו: (פף) עבודה עבודה. סול סשיר במללמיס וכנורות שסיל עבודס לעבודס לחרת (ערכין יל, ל): ועבודה משא.

אלישי נַיְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: יּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

And the Lord spoke unto Moses,

מַמָא לִנְפָּמִ: בְּמָשׁנְיִנִי בְּלִי־עְּרָוּעַ וְכְלִי בְּוֹ בִּעִינִי וְכְלִי מִוֹ מַשְּׁבִיִּהְאָ בְּלִ דְּסְנִיר וְכְּלִ גו אָט_פֿדָר וֹמִּבְאָכְ וֹנְהַּלְּטִוּ מִוֹּ - פּפּֿנִג זִט פֿדָר וֹמִּבְאָכְ וֹנְהַּלְטִוּן

בואור וכל דמסאב לטמי

the dead; issue, and whosoever is unclean by leper, and every one that hath an that they put out of the camp every 'Command the children of Israel,

מכו בתקם: יְשִׁמְאוֹ אָת־מַּחֲנֵיהָם אֲשֶׁר אָנִי ً מִחָוּץ לְמַּוֹבֵנֶה הְשִׁלְּחָוּם וָלָא לִמָּבָּרֶ^א מּנְּבֶר עַר־נְקַבְּר מְּעִיּלֶרוּ אֶלִ־

בַּינֵיהון: ムはなにいばな מבבר עד נוקבא השערון

camp, in the midst whereof I dwell.' them; that they defile not their out, without the camp shall ye put both male and female shall ye put

ቲቪ ሕኒቨሩ (፭) بَهِد بِהَنِّر هِرَ طَهُد هِا مِنْ جَمِّه بِمَرَّر بَرْ مِنَ طَهُد هِا אוֹקִם אֶלְ מִחְוּץ לְמַּחֲנָה בַּאֲשֶׁר יָהָהוֹן לִמִּבָּרָא לְמַשָּׁרִיהָא تَامُّمُهِ حَالِ خَيْنَ نَمُلِعِم يَنْمَخِلُهِ يَمُحَدِهِ حَا خَيْنَ نَمُلِعِم نُمَخِلِهِ

did the children of Israel. as the Lord spoke unto Moses, so and put them out without the camp; And the children of Israel did so,

נִיְדַבֶּר יְהְיָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יַמַלֵּיל יְיָ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

And the Lord spoke unto Moses,

Speak unto the children of Israel:

וֹאֶהְמֶב בּוֹפָה בַבוֹנא: ביאַבְם לְמִּמְלְ מִמֹּלְ בּּירוֹנִיו אַנְּמָא לְמַפְּרָא מִפֿר צוֹבִם נִי אַ אָּשָּׁע כַּי יַנְעֲשׁי מִכֶּלְ־חַשָּׁאַת אִמָּא אֲבִי יַעְבְּּדִין מִכָּלְ חוֹבֵי בּבּר אָבְ-בֹּנוֹ וֹמִבֹאַבְ אָנְח אָנִ- מֹבְּיבְ מֹם בֹּנוֹ וֹמִבֹאַבְ נַבֹּר אָנִ

וּיחוֹב אֲנַשְׁאַ הַהוֹא:

LORD, and that soul be guilty; to commit a trespass against the commit any sin that men commit, When a man or woman shall

المُ الله נשמישקו יפר עליו ונמן לאַשֶּר ַ עַּשׁׁרְ וְהַשְּׁיִב אָת־אַשְׁטִוֹ בְּרֹאשׁׁוֹ וְיָתִיב יָת חוֹבְתִיה ְבְּרִישִׁיה ※17_14数と14

נחומשיה יוסיף עלוהי וימין אָאָה וּינדיון יָת חוֹבִיהוֹן דַּעְּבַרוּ

guilty. respect of whom he hath been thereof, and give it unto him in full, and add unto it the fifth part make restitution for his guilt in which they have done; and he shall then they shall confess their sin

- (9+) ופקדיו אשר צוה ה׳ אה משה. ולומן הפקודים היו במלוה מגן עלעים ענה ועד גן ממעים:
- שמיק ממים שמיק עלמום: נפשח דחנשה חומר הני שהוה לשון עלמום הדה בלשון הרמי והרבה יש בברהשית רבה (י, ה. כה, ב. עה, ה. ועוד) הדריהנום ואינו משולה אלא משל שכינה. וכל זה דרשו רבוחינו מן המקראות במשכת פשחים (פו, א־ב): שמא רובש. דמשאב לממי ביא מחנה ישראל. הלכוע נשחלח חוץ לכולן. הוד מוחר במחנה ישראל ומשולח מן השחים. וטמא לנפש מוחר אף דשל לויה - הלוים סביב כמו שמפורש בפרשח במדבר סיני (לעיל א, נ) היא מחנה לויה. ומשם ועד סוף מחנה הדגלים לכל ארבע הרוחות בפרק סנוקין (ם, א־ב): דישלחר מן חמחנה. שלש ממנים סיי שם בשעת מנייתן. מרך סקלעים סיא ממנס שכינם. מניית (ב) צו אח בני ישראל וגוי. פרשה זו נלמרה ביום שהוקם המשכן ושמנה פרשיום נלמרו בו ביום כדלימל במקכת גימין
- עד שיודה בדבר והשני על גול הגר שהוא ניתן לכהנים (פפרי נשא ב): וכמש בעמיפו וגו' ונשנים כאן בשביל שני דברים שנמחדשו בה האחד שכחוב והמודו לומר שאינו חייב חומש ואשם על פי עדים (6) למעל מעל בהי. סרי חור וכמב כאן פרשם גוול ונשבע על שקר סיא סאמורס בפרשם ויקרא (ס, כא) ומעלם מעל בסי

עَحْفُلِينَ كَمْلِينَ نُحَفِّلِ فَكُرِّنَا: خَصِيلَةُ لِمُنْ خَصِيلَةً لِمُنْ فَرَيْنَا: ליהוָה לפּהון מִלְבָּר אֵיל בַּרָם יִיִּ לְכָּהַנָּא בָּר מֶּדְּכַר " הְאָשֶׁם צֵלֶּיו הְאַשֶּׁם הַפּוּשֶׁב חוֹבְהָא לֵיה חוֹבְהָא דְּמְהִיב נְאָם אָנוֹ לַאָּנִה יָאָּכְ לַבַּהָהָר נִאָם לַיִּט לִיָּבַר פַּבוּיק לַאָּחָבָא

نَصُلَهُمْ لِمُسَانَكُ لَا يَحْدُرُ نَصُلُمُمْ يَارَكُلُونَا كَرْفَتَاءُ لَا يَخَدُرُ نَصُلُمُمْ يَارَكُ لِا كَرْفَتَاءً

ناز كالم י וְכְּלְ הְּיִהְיִּהְ לְכְּלְ לֵּבְׁתְ לֵבְרָ בְּנִרְ וְכָלְ אַפְּרָשִׁיִּהְ לְכָלְ לִיּדְשִׁיָּאִ

אַשֶּׁרַיִּתַּן לַבֹּהַן לָוֹ יִהְיֶה: (פ)

المارة ביליה יהי גבר דימין לקבונא י וְאָישׁ אָת־קֵּדִשְׁיוּ לַוֹּ יִהְיִּ אָישׁ יִּנְּבָּר יָת עַּעְּשָׁר קּוּדְשׁוֹהִי

ردיעי ויְדַבֶּר יְהֹזָה אֶל־מֹשֶׁה קֹאמִר:

ימַלַיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

אִשְׁעַּוֹ וּמִעְּלָה בִוֹ מֶעַל: אַבְעָנִים אָישׁ אִישׁ בְּירִתִּשְׁמָת לְהוֹן וְּבָרָ וְּבָר אֲבֵיִ הַסְּמֵי يَدُدر هُرِ خُرْزُ نَهُدُهُمْ لَهُمَالُكُ مَرْدِم مُن خُرْدُ نَهُدُهُمْ لَنَامَد

אָטְתֵיה וּהְשְׁקַר בֵּיה שְּקַר:

人名 はは最後に: נְהָיא נְמְמָאָר וְעָר אָין בָּה וָהָוֹא

כנס פֿט וֹטִיאַ כֹאַ אָטֹאָטַבַּט: ומממבא ובוא מסאדא וסבור וובו מכופא ממונו במלע וְאַבְּר אָנְאַ אָטַׁנְיַ אָבְבַעַיַזְנַתְּ וּנִאָּבּנִר וּבָר וִטַּנִי אָבִבע זָרִמֹּא

> atonement shall be made for him. the atonement, whereby even the priest's; besides the ram of which is made shall be the LORD's, the guilt, the restitution for guilt whom restitution may be made for But if the man have no kinsman to

shall be his. which they present unto the priest, holy things of the children of Israel, And every heave-offering of all the

giveth the priest, it shall be his. shall be his: whatsoever any man And every man's hallowed things

:Sariyes And the Lord spoke unto Moses,

against him, wife go aside, and act unfaithfully and say unto them: If any man's Speak unto the children of Israel,

neither she be taken in the act; and there be no witness against her, husband, she being defiled secretly, and it be hid from the eyes of her and a man lie with her carnally,

- (ע) אח אשמו בראשו. סול סקרן שושבע עליו (נ"ק קי, ל): לאשר אשם לו. למי שומחייב לו (כמונות ימ):
- שסום לריך לסבים: חבהן. קנאו סשם ונמנו לכקו שבאומו משמר (ספרי נשל ד. ב"ק קט, ב): - מלבה איל הבפהים. סאמור בויקרא (ס, כס) ממשפחם אביו למעלה עד יעקב אלא זה הגר שמם ואין לו יורשים: האשם המושב. זה הקרן והחומש (ב"ק קי, א): לה׳ שונו ואמכו רבוסינו (ספרי נשא ד. ב"ק קט, א) וכי יש לך אדס בישראל שאין לו גואליס או בן או בח או אח או שאר בשר הקרוב (8) ואם אין לאיש גאל. שמת התובע שהשביעו וחין לו יורשים: להשיב האשם אליו. כשנמלך זה להתודות על
- לכקן לו יסים בא סכמוב ולימד על סבכורים שיסיו ומנין לכקן (פפרי ושא ה): לומר אשר יקריבו לכקן אלו הבכורים שנאמר בהם (שמוח כג, יט) חביא ביח ד' אלהיך ואיני יודע מה יעשה בהם חלמוד לומר (9) ובל חרומה וגוי. אמר רבי ישמעאל וכי מרומה מקריבין לכהן והלא הוא המחור אחרים לבית הגרנות ומה מלמוד
- לעשות: איש אשר יחן לכהן. ממנות סרלויום לו: לו יהיה. ממון סרנס (נרכות סג, ל): קדשיו לו יסיו מי שמעכב מעשכומיו ואינו נומנן לו יסיו המעשכות מוף שאין שדהו עושה אלא השד מעשר שהימה למודה לו יסיו מגיד שמובת סנאתן לבעלים (שם ו) ועוד מדרשים הרבה דרשו בו בספרי. ומדרש אגדה (מנחומא ראה י) ואיש את (10) ואיש אח קדשיו לו יהיו. לפי שנאמרו ממנום כסונס ולויס יכול יבואו וימלוס בורוע מלמוד לומר ואיש אם קדשיו
- מעליו ועבור (שם ז, כה) אל ישע אל דרכיה לבך: ומעלה בו מעל. ומהו המעל: וכתיב בו (משלי ו, לב) נואף אשה משר לב. ופשומו של מקרא כי משמה מע מדרכי לניעות ותחשד בעיניו כמו (שס ד, מו) שמה (מנסומל נשל ק): - כי חשטה אשתי. שנו כצומינו (שס) לין המנלפין נולפין עד שמכנם בק כום שמום דכמיב כי משמה שמלערך לבא אללו לסביא לו את סמומס (שס): איש איש. ללמדך שמועלת בשמים באיש מלממס של מעלס ואישה מלממס (21) איש איש כי חשטה אשחו. מה כמוב למעלה מן הענין והיש הה קרשיו לו יהיו הם החה מעכב מהנות הכהן חייך

אָנר־אִשְׁעִּי וָהָיא לָאִ נִּטְמְאָר: מְבָּר מְּלְוּו בְוּיִם־קְנְאָבוֹ וְקְנֵּא מָבַר עַלְיִה רוּיִם קּנְאָר וְקַנִּי יָת ** ผูก־ผู่พูญ๋ เกูเห เขุผู่ผูก ห่า

עוא מֹנְעַע וֹכָּעוֹ מַוְבָּעָ מִּוֹע: מּלֵיוֹ לְבַּנְּעׁ בִּי־מִנְתַוֹע לְנָאָע לאַיַנַבּט הַּלָּיִר שָּׁמָן וַלַאַיַנַיַּן עשיים האיפה קמה שְעוּרִים י עַכְעַן וְעַב**ְּיִא אָט**ַלוֹבְּלִּנְעַ מְּלֶּיִנִ וְבַבְּגא בַאָּנִה אָנַבאָהָטוּ אָלַ

וְנִיפְבָרִיב אָטַב עַכּבַוֹן וְטֵהֵמְטָב וּיקְבִיב יָתַב כְּהָנָא וּיקִימִנָּה

עַכְעַן וֹלָעַן אֶּלְעַעַּמָיִם: וְנְיִנִי בְּעַנְעַמְ תַּמְּשְּׁבָּוֹ

אַטְתֵיה וְהִיא לְא מְסְאָבָא: נְת אָהַתְּיה וָהִיא מִסְאַבָּא אֹוֹ וֹמֹבָר מֹלֵוּנ רוּטַ שׂנֹאֵיר וֹשׁנֹא ווֹמִבָּר מַלְוָטִי רוּטַ שׂנֹאָר וּשֹנַ

ענא מֹנִעוּע צַנְּכְּבְנִא מַּגְבַבְּנִע לבוְנֹטֹא אָבׁוּ מִנֹטַט טַנֹאָטַא הֿבוִני. מֹהַּנִיא וֹבֹא יִשֹּׁיוֹ הֹבוָנִי, סָאָן קְמָה שְׁמָּרִוּן לָא וָרִיק מקה תד מן עשירא בתקר לַנְׁעַ כַּעַוֹּא נְיִנְעָּי נָעַ עַנְרְבָּנָעַ אַנַבְרָא יָת אָהָתִיה

ַסובו מֹמֹכֹּוֹא וֹסַב כַּבוֹוֹא דַחַסָר ימָן

> warned his wife, and she be not jealousy come upon him, and he she be defiled; or if the spirit of him, and he warned his wife, and and the spirit of jealousy come upon

bringing iniquity to remembrance. meal-offering of memorial, meal-offering of jealousy, a frankincense thereon; for it is a pour no oil upon it, nor put an ephah of barley meal; he shall offering for her, the tenth part of unto the priest, and shall bring her then shall the man bring his wife

tabernacle the priest shall take, and that is on the floor of the in an earthen vessel; and of the dust And the priest shall take holy water

And the priest shall bring her near,

and set her before the LORD.

put it into the water.

91

ומפשה ושכל עמה (קפרי ז): (פופס ב, ב. לפ, ב): ועד אין בה. בפומאס אבל יש פריס לפחירס (שס ב, ב): נהפשה. נאנפס כמו (דבריס כב, כח) ונסתרה. עיעיר שמרלס לעומלת בילה: ועד צין בה. סל לס יע בס לפילו עד למד עלמר נעמלת לל סיתס עותס מעיני אישה. פרט לפומה הה הם היה רוחה ומעמעה (פ"ה ומעליה) הין המים בודקין הוחה (פוטה כו. פפרי ו. הנהומה פוסלם אוחס ואין שכיבם אחוחס פוסלם אוחס כמטשס בשמי אחיים שהיו דומוח זו לזו (יבמוח נס. מנחומא שס): 💎 וועלם (13) ושכב איש אחח. היש פרע לקען ומישלינו היש (מומס כת. מנחומה נשהו. ספריו): אחח שכבח זרע. שכינהם

ס. מנמומא שס): בי ענחת קנאת הוא. סקמה סוס. קמה לצון וכר: ענחת קנאת. מעורכה עלים שהי קואות קנאת נשלג): ולא יהן עליו לבנה. שסלמסומנקרלום לבונס שנלמר (שיר ד, ו) אל גבעת סלבונס וסיל פירשס מדרכיסן (מומס מו, ז. ספרי שם): - לא יצק עליו שמן. שלל יסל קרזנה מהודר שהשוקרוי לורוהיל עשהה זחשך (סומה מו, ל. הנהומל (EI) קמח. שלא יהא מקלת (מפרי נשא ה): שעורים. ולא המים היא עשהה מעשה בהמה וקרבנה מאכל בהמה (מועה שם איש פלוני: - והיא נשמאה או עבר עליו וגוי. כלומר סוא סמרס בס ועברס על סמראמו ואין ידוע אם נממאס אם לאו: (14) ועבר עליו. קודס לממירס: דוח קנאה וקנא. פירטו רבומינו (מומס ג, א) לשון סמראס שממרס בס אל מסמרי

סשקמס את סנואף יין משובת בכומות משובתים לפיכך משתה מים המרים במקידה בזויה של תרם (מומה ז): מדרכיסן שסיו ובעלים לבעליסן במזריס מחם החפוח וזו קלקלה לאחר מבדק בו (חנחומא פקודי ע): 🗈 בכלי חדש. היא (TI) מים קדשים. שקדשו בכיור (שס י. כמונות ענ. מומס מו, ב) לפי שנעשה הכיור מנתשת מרלות הלובלות וזו פירשה המקום וקנאת הצעל (פפרי ה):

ן הָמֵּמִׁיִר הַכֹּהֵן אֵח־הָאִשִּׁה" גּּ לְפְּנֵי יְהֹוָה" וּפְּרַעַ אָת־רַאִּשׁ הָאִשְׁׁה וְנְתַּן עַל־כַּפָּיהָ אֵת מְנְתַת הַוּּכְּרֹוֹ מְנְתַה קְנָאָה הָוּא וּבְיֵר הַכֹּהֵן יִהְיִּוּ מֵי הַמְּהִים הַמְאֶרְרֵים:

וִהִשְׁבִּׁיעַ אֹהְה הַכֹּהַן וְאָמֶר
 אָל־הֵאִשְׁרֹ אָם־לֹא שְׁמֶרַב אִישׁ
 אֹהָּךְ וְאִם־לֹא שְׁמֶית שֻׁמְּאָר
 הַחַת אִישֵׁךְ הִנְּלֵי מִמֶּי הַמְּרִים
 הַמְאָרֶרִים הְאֵלֶּה:

הְּכִּבְׁעִוּ מִבּּלְהָּצֵוּ, אִּיהָּוּבֵּ: זְּמְׁמֵאֵטְ וֹּיִעָּן אִּיָהְ בָּּוּן אֵטַ זְאָטִׁ כִּי הַּמָּנִטְ טַּטַטִּע אִיהָּוֹבַ זְכִּי

װִשְׁבִּיעַ הַפֹּהֵן אָתִּרִהִאִּשִׁׁתֹּ בְּשְׁבָעַתּ הָאָלְהֹ וְאָמָר הַכֹּהֵן לְאִשְׁׁה יִמֵּן יְהְנָה אִתָּךְ לְאָלֶה יְלִשְׁבָעָה בְּתִּיךִ עַּמֵּךְ בְּתָה יְהְנָה אָת־יְרֵבֵךְ נִפֶּׁלֶת וְאָת־ בְּשְׁנֵךְ צְבְה:

> מָּר הַפָּּרָים מְלְמְּסֵּנְּא: זְּ אֵלְאָר הָוֹא דְּלְחֲנָא יָהוּ עַנְּיָּא מָרִירַיָּא בַּפִּּיה אָת עָנְהַר מְנְאַנָּא הִיא יִבִּידָא אָת־רַאָּשׁ וִיפִּרע יָה הָא הָאַהָּהָא וִיפֵּין אָת־הַאָּשׁר וִיפָּרע יָה בִּינָא הָאָהָהָא וִיפֵּין יְאָרַהָּאָשָׁר וִינִּיִים בְּחָנָיִא הָהָהָאָה הַיִּיִּ

בְּאִבְּׁגְוּ:

וֹפְּאִׁי מִפּוֹא מִנְינִיּא מִלְּמָּמָּנִּא

לְאִסְׁמַּאְׁבָּא בָּר מִפַּּמְּלְיִּרְ יִנִיּנְ

נְּבָּר יִנִינְרְ וְאָם לְאִ סְׁמִּינִי

לְאִנִּיִּהְ אִם לְאִ סְׁמִּינִי

לְאִנִּיִּהְ אִם לְאִ מְׁמִּינִי

נִוֹמִוּ יִנִיִּי בְּנִינִּיּ

נְטְ מְּכַבְטְנֵע בָּר מִבַּמְלְנְע: נְאָרֵג אַסְטְאַבְּטְ נִנְיִר לְּבָר בִּנְעֵּ נְאָטְ אָרֵג סְמֵנִי בָּר מִבָּמִלְנָע

מּסְנֹא וֹנִט מִמְּכֵּנ לִפְּנְטִנְן: בְּנִי מְּשִׁנֵּ בְּנִינֵנְן נִגְּ זְטִי וְבְׁכִּנְנֵּ נְטֵּנְן נִי נְטִינֵּ לְלְנָּׁם וּלְמִנְתֵּי בְּלְנָּׁמָא נְנִימָּב בְּעִׁנִּמִּי נִנְמָנְ בְּעִׁנִּמִּי בְּעִנְּמִי בְּעִנְּמִי בְּעִנְמִנִיא

And the priest shall set the woman before the Lord, and let the hair of the woman's head go loose, and put the meal-offering of memorial in her hands, which is the meal-offering of jealousy, and the priest shall have in his hand the water of bitterness that causeth the curse.

And the priest shall cause her to swear, and shall say unto the woman: 'If no man have lain with thee, and if thou hast not gone aside to uncleanness, being under thy husband, be thou free from this water of bitterness that causeth the curse;

but if thou hast gone aside, being under thy husband, and if thou be defiled, and some man have lain with thee besides thy husband—

then the priest shall cause the woman to swear with the oath of cursing, and the priest shall say unto the woman—the Lord make there a curse and an oath among thy people, when the Lord doth make to swell;

(81) והעמיד הכהן וגר. וסלה כבר נהתר וסעתידה לפני ה' הלה תמיעין היו הומה מתקום לתקום כדי ליגעה ומערף דעמה ומודה (שם מ, ה): ופרע. מומר הם קליעת שערה כדי לבוותה מכהן לבנית ישרהל שגלוי הרהש גנהי להן (שם יד. מובות עב, ה. מפרי): לפני ה. בשער נקנור הוה שער העורה המורחי דרך כל הנכנמים (מפרי. מועה ז, ה): ונתן על בפיה. ליגעה הולי מערף דעתה ומודה ולה ימחה שם המיוחד על המים (שם יד, ה): המרים. על שם מופן שהם מרים לה (מפרי נשה יה): המאררים. המחמרים הוחה מן העולם לשון (יחוקהל כת, כד) מילון מתהיר ולה ימכן לפרש מים הנורים שהרי קדושים הן ולה הררים כמב הכמוב הלה מהררים הם החרים והף הונקלים לה מרגם ליעיה הלה מנעמיה שמרה הנופה של זו:

בגופס בניו: (פו) והשביע וגוי. ומס סיא סשבועס אס לא שכב סנקי סא אס שכב מנקי (מ"א לא מנקי)שמכלל לאו אתס שומע סן אלא שמלוס לפתות בדיני נפשות תמלס לוכות:

- (סב) ואח בי שטיח. כי משמש בלשון אס:
- (וב) בשבעת האלה. עבועם על קללס: יתן הי אותך לאלה וגרי. עיסיר סכל מקללין ביך יבואך כדרך עבא לפלונים: ולשבעה. עיסיו סכל נעבעין ביך לא יארע לי כדרך עאירע לפלונים וכן סוא אומר (יעעים מס, עו) וסנחמס עמכס לעבועס לבחירי עסלדיקיס נעבעיס בפורענותן על רעעיס וכן לענין סברכס (בראעים יב, ג) ונברכו וגו' (עס מח, כ) בך יברך יעראל לאמר (מועס יח. עבועות כד): את ירבך. בקללס סקדיס ירך לבען לפי עבס סתחילס בעבירס מחלס: צבה. כתרגומו נפוחס:

نْغُمُرُكُ لَا يُغْمُّكُ غُمُّا الْخُمُّا: ظمهرنك حمضيط فقا نحزفح نتك וּבְאוּ הַמַּוֹם הַמָּאָרְרֵים הָאֵלֶּהֹ

אַמו אַמו: וּלְאַמְסְאָׁב וֹנְבַב וְמִימָּב אַטְּמָא كغذرا خشمدر كهفكه شمرا מַלְמִׁמּנֹּא

حَوْظِد نَمْلُك هُمْ حَدْر كَفَلْدُه: בּ וְּכְתַּב אָת־הָאָלִת הָאֶלֶת הַפֶּהֵן

כבולא בספרא וימחוק למיא וֹנו לְוֹמּוֹא נוֹאִכְּוּוֹ

בּמִּנִם בַּמִּאַבונים לַמָּנִים: עַמָּבְיִם עַמְאָבְרָיִם וּבָאוּ בָה מָרִירַיָּא מִלְמִסְיָּא וְוּיִעְּלִים וּבָאוּ בָּה

מוֹא מֹלַמְמַמּוֹא לַלְוֹמִי אַנַר הַאָּשָּׁר אַנַר מֵי וִישְׁקּר יָר אַהָּקָּר אָנַר מֵיָא

אָטַה אֶל־הַמִּוְבֶּחַ: המנחה לפני יהוה והקריב מְנְעַע וַלְקַח הַפֹּהַן מִיּנַר הָאִשָּׁה אָת

מֹנְטִׁטְאַ בוֹבֶם וֹנִ וּנִלְבִוּכִ נְטַבֵּ מֹנֹטַמֹא בַלוֹאָנֹא וּגַנִם וופר פֿבֿלא מוֹבא באַטַּטא וֹט

ŪĊ!□: אַוְבָּרָלְה וְהִקְטָּיר הַמּוְבָּחָה וֹשׁׁמָּא עַכְּעֵוֹן מִן עַמִּוֹטִׁעְ אָטַ וֹנִשְׁמִוּא כִּעִוֹלָ מִן מִּנְטַמָא נִע

בוֹבָא: וּבְתַר בוּ וַשְּׁבוּ וָת אָהָתָא וָת אַּבְׁבְרְתַּה וִיַּמִיק לְמָּדְבְּתַא

جَكُلُكُ مَقُلِكِ: יְרַבְּהָ וְהָיְהָהָ הָאָמֶּה לְאָלָה למנים וצקמה בטנה ונפקה וּבְאוּ בְה הַמַּיִם הַמְּאָרָרִים וְהִמְּלֵב אָנר הַפּוֹם וְהָוְהָב אֶם־

ללנמא בינו ממה: מלַמַמּגֹא לַלָנֹת נופַעון מֹתַּעַא ווֹמּבונע וֹע מוֹא וּעֹבוּ אַם

> shall say: 'Amen, Amen.' thigh to fall away; and the woman make thy delly to swell, and thy curse shall go into thy bowels, and and this water that causeth the

bitterness. them out into the water of curses in a scroll, and he shall blot And the priest shall write these

into her and become bitter. that causeth the curse shall enter causeth the curse; and the water drink the water of bitterness that And he shall make the woman

77

٤٦

and bring it unto the altar. meal-offering before the LORD, woman's hand, and shall wave the meal-offering of jealousy out of the And the priest shall take the

drink the water. afterward shall make the woman it smoke upon the altar, and memorial-part thereof, and make of the meal-offering, as the And the priest shall take a handful

among her people. and the woman shall be a curse swell, and her thigh shall fall away; become bitter, and her belly shall curse shall enter into her and that the water that causeth the unfaithfully against her husband, if she be defiled, and have acted the water, then it shall come to pass, And when he hath made her drink

ונשוקם שומכת יבס וכנוקם (שם ית, א): אנון אנון. קבלה שבועה אמן על האלה אמן על השבועה אמן אס מאיש זה אמן אס מאיש אחר אמן של שמיחי ארוסה ירך. במנו וירכו של בועל או אינו אלא של נבעלם כשהוא אומר אם ירכך נופלם ואם במנך לבה הרי של נבעלם אמור (מומה כה, לראומכס בדרך אשר מלכו בה וכן לנפיל ירך להנפיל ירך שהמים מלבים את הבען ומפילים את הירך: - לצבות בשן ולנפל (22) לצבוח בשן. כמו להלצוח צמן זהו שמוש פחח שהלמד נקודה צו זכן (שמוח יג, כה) לנחוחם הדרך (דצרים ה, לג)

בעבירס ממלס לפיכך סממיל מסס ספורענומ (שס מ, צ): למרים. לסיומ לס רעיס ומריס: למרים לפי שנאמר בען וירך מנין לשאר כל הגוף מלמוד לומר ובאו בה בכולה אם כן מה מלמוד לומר בען וירך לפי שהן המחילו (+2) והשקה את האשה. מין וס פדר סמעשס שסרי במחלס סקריב מנחחס חלל סכחוב מבערך שכעישקנס יבחו בס

זו סים סגשמס בקרן דרומים מערבים של מובה קודס קמילס כשמר מנחות (שס יד, ב): (25) והגיף. מוליך ומביא מעלה ומוריד ואף היא מניפה עמו שידה למעלה מידו של כהן (שם ימ, א): ו הקריב אוחה.

(32) אוכרחה. סול סקומן שעל ידי סקערמו סמנמס בלס לוכרון לגבוס (פפרי (של יו):

ווא וֹנשׁטוֹב וֹנוֹוֹבֹאֹב זֹבַת: ss ןאִם־לָאׁ נִטְמְאָהֹ הָאִשְּׁה יִּטְהֹרֶה

نائمة، خكانا: וֹבְכֹזֹא בִיא וִהְפּוּל IND ZN NOŪNĒU NŪŪN

cleared, and shall conceive seed. but be clean; then she shall be had if the woman be not defiled,

אַשָּׁר תַּחָר אִישָּה וְנִשְּׁמָאַר: ⁶² זְאָת תּוֹרֶת הַקְּנְאָת צִּשֶׁר תִּשְׁמֶּר

אַטַּעָא פֿר מִבַּעְּלַה וָתַסְּאָב: בא אוַבוּיִמֹא דִּקוֹנִאָּטֹא דִּחַסְמוֹ

goeth aside, and is defiled; wife, being under her husband, This is the law of jealousy, when a

口がお口: לַהְ הַכַּהָן אָת כָּל־הַמּוֹרֶה כְּהָנָא יָת כָּל אֹיִרְיָהָא הָרָא: אָת־הָאשָׁה לפָּנֵי יָהוָה וְעָשְׁה مد كِلْكُتِ لِكِيْلِمُ كُنِّ لِمُعْلِمُ لِمُنْ لِمُثَلِّمُ لِمِنْ الْمُثَلِّمُ لِمِنْ الْمُثَلِّمُ الْمُنْ الْم אָן אָיִשׁ אַשְׁר תַּעְּבָר עָלְיוּ רָוּחַ

ונט אַטַּטָא פֿבָם !! ווֹהַבּיג כַעַ לְּגָאַר וִיקַנֵּי יָר אָהְתָּיִב וִיקִים או גבר דְתִעְבַר עֵלוֹהִי רוּחַ

her all this law. and the priest shall execute upon set the woman before the LORD, jealous over his wife; then shall he cometh upon a man, and he be or when the spirit of jealousy

הַשְּׁא אֶת־עֲנְהָ: (פּ) เล็ก กุ่งเข ฉนุ่ไ เกุงขุก กุ่าเห

נאַטַּטא בוניא הַקבּיל נת וובי זכא יולבא מטולין

her iniquity. iniquity, and that woman shall bear

And the Lord spoke unto Moses,

And the man shall be clear from

ה* <u>ניְדַבֶּר יְהוָה אָל־מֹשֶׁה לֵאמְר:</u>

ימַלֵּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

vow, the vow of a Nazirite, to man or woman shall clearly utter a and say unto them: When either Speak unto the children of Israel,

:Sariyes

IΛ

31

30

67

82

خلاب ثثاب أبد خلائد حدالك אַלְנִיִם אָּנְהַ אִּנְרָאָהָָּע כָּנִ וַפְּלָאָ يتد څرخت نښنېر نغمنن

נ: למבר לבר לוורו למנר שבם לְּבִוּן נְּבָּר אַוָ אַטַאַ אָבוּי וְפָּבוּישׁ מּבִּילְ מֹם בֹּנוֹ וֹמִּבְאֵלְ וֹטִימִּר

consecrate himself unto the LORD,

ניבשים לא יאבל: مُثَلَّدُ مِ كِي يَهُفِكِ لَمُّتُكَمَ كِنَابِهِ ַ מִּכִּר לָאִ יִּמְטִּׁיִר וָכְלִרִמִּמְרָת منزرا إنهجد يؤيد بزقاء يزرا إبرقاء

לובישון לא ייכול: וְמִשׁׁנִ וֹמֹּנֹבׁוֹ בַמִּוֹבַוֹּ לא וֹמִשׁוּ וֹכֹב מִשְׁבוּשׁ מֹּוֹבִּוּן בְּשְׁמֶב שַׁבַע וְשַׁלְ בַּשְׁמֶב הַּשִּׁיל מְשַׁמֶּר שַבְת וְעָּמִיק יַזָּר חַל

grapes or dried. any liquor of grapes, nor eat fresh strong drink, neither shall he drink vinegar of wine, or vinegar of strong drink: he shall drink no he shall abstain from wine and

כדרך כנים מן בס: והיחה האשה לאלה. כמו שפירשמי שיסיו סכל מלין בס: בקרב עמה. ספרשיש בין מדס סממנוול אלא אם כן אמרה עמאה אני (מועה כו): וצבחה בשנה וגוי. אף על פי שבקללה הוכיר ירך מחלה המים אינן בודקין אלא (קב) והשקה את המים. לרצום שלם למכס ליני שותם ללתר שנמתקס המגלה מערערין לותס ומשקין לותס בעל כרתס

(82) ואם לא נשמאה האשה. צקמירס זו: ושהורה היא. ממקוס אמר: ונקתה. ממיס סמארריס ולא עוד אלא במקום שניכר לאדם הממנוול במקום שאינו ניכר (פפרי יד):

ונורעה זרע אם היחה יולדת בלער מלד בריות אם היחה יולדת שמורים יולדת לבנים (שם יע. קומה כו, א):

(05) או איש. כמו (שמוח כל, לו) לו נודע כלומר לם ליש קנלי סול לכך וסעמיד לח סלשם:

בסימר ונקס מעון שספומס אפורס לבעלס (פפרי כא): (IE) ונקה האיש מעון. אם בדקום המים אל ידאג לומר מבמי במיממה נקי הוא מן העונש. דבר אחר משישקנה מהא אללו

מביא לידי ניאוף (סומס ב, א): בדר בזיר. אין נוירס בכל מקוס אלא פרישה אף כאן שפירש מן היין: להזיר להי. (2) בי יפלא. יפריש למה נקמכה פרשה נויר לפרשה שומה לומר לך שכל הרוחה שומה בקלקולה יויר עלמו מן היין שהוח

(3) מיין ושבר. כמרגומו מממר מדמ ועמיק שסיין משכר כשסום ישן: ובל משרח. לשון לביעה במים הו בכל משקם לסבדיל עלמו מן סיין לשם שמים (נדרים מ, ב. ספרי כב):

ו בלשון משנס יש סרבס אין שורין דיו וסממניס (שבם יו, ב) נויר ששרס פסו ביין (נויר לד, ב):

نېڅ۷: מׁנُפُّا בַּנְּוֹן מִנְּנַבְּגַּנִים וֹמַּבְיַנִגְּלְאַ מִנִּפְּנָא בַּנַנְמָבָא מִפּּׁבַּגַּנִן וֹמַּבַ ל פַּׂלְ יִמֵּי נִזְּרִוֹ מִפִּלְ אֲמֶּב יִמְּמִּי פַּלְ יוֹמִי נִזְּבִיה מִפָּלְ דִּיִתִּעַבֵּיד

מצורין לא ייכול:

نَابُك لَيْكِ قُلَمَ هُمْكِ لِهِهُإِ: הַנְּמָם אֲשֶׁר־נַזְּיר לַיהֹנְה קַדִּשׁ ְּ וֹמֹּבְׁר מַּלְ-רֹאָמֻׁוֹ מַּדְ־קְלְאָת יִּעְּבָּר עַּלְ הֵישִׁיה עַּדְ קִשְׁלִם בּלַקַנְמֶּנְ זָבְוֹבְ נֹוֹבְוָ עַׂמַּב לַאָּבַ

וֹבְבֵּי פַּירוּעַ שְׁעַרָ בַישִׁיה: וומּגֹא צַנְוּוֹר בָּבְרַם יְנִי כַּדִּישׁ יְהַיִּ בְּלְ יוֹמֵי נְדַר נְזְּרֵיה מַסְפָּר לְא

מָט לָאַ וָּבְאָ: ° בְּלְ יְמָּוּ תַּוּיִרְיִּ לְּיִרְוְּנִׁדְ מִּלְ דָּפָּׁמִ בְּלְ יִמְּוּן צִּנִּיִּר בְּדָבֶׁם וֹנִ מִּלְ

נְפְּשָׁט מִיהָא לָא יִיעּוּל:

אָלְבַוֹּנו מַלְ_רַאָּמָּוִ: ַ לְאָבֵיו יִלְאִמֹּוֹ לְאָחִיוֹ וּלְאַחִוֹלוֹ לַאֲבִּיחִי יִלְאִמִּיה לַאֲחִוּחִי לְאִיִּסְתַּיִּה לְאִנִיה לַאִּחִיּחִי לְאִייִסְתַּיִּה לְאִייִסְתָּיִּה לְאִייִסְתָּיִּה לְאִייִסְתָּיִה לְאִייִסְתָּאַב לְּחִיּוֹ

על הישיה: בּמוְטַבוּן אָבּי נוְּרָא בָּאֶלְבִייה

א פָל יְמֵי נִזְרֵוֹ קַדְשׁ הָוּא לִירְוְה: כֹּל יוֹמֵי נִזְרֵיה קַזִּישׁ הוּא

لَيْهُ خَالِمُ لَا ذُلَاكُ لِأَلِهُ لِيَا اللَّهُ اللَّهُ خَالِمُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّاللَّا الللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا ראַמִּן בְּיָוֹם מְבֵּבְיִנִי בַּיִּנִם ¿ פּטֹאָם וֹמִמֹא בֹאָמִ נוֹבִוּ וֹלִכְּשׁ בּטַבּּוּבּ חֵּלֵנִ וּנַסָּאָבּ בַנְמִ וֹבְיִי מָנִי מֹבְ מַבְּיִי בְּפָּבֹּמֹ וַאָּבִי, וֹמֵנִים מִנִים מֹבְיָנִי,

בוכינוני בולא מבינאר

בְּהָנְא לְהָרַע מִשְׁכַּן זִמְנָא:

बुत्त श्रंप्त थांथूरः אַּוּ מְּבֹנֵי בִּלְנִי אֶּלְ-עַכִּיְוֹ אֶלְ- מֻפֹּנִינִו אָוִ טִּבֵיו בֹּנִי יִנְנִי לְנִי וּבֿוֹנִם עַהַּמֹנִינִ וֹבֹאַ מִּשֹׁוֹ עַנְים וּבֹוַמָּא טַמִוּנֹאִנ ווֹטִוּ טַבוּוֹ

> cleansing, on the seventh day shall shave his head in the day of his consecrated head, then he shall beside him, and he defile his

door of the tent of meeting. young pigeons, to the priest, to the bring two turtledoves, or two

(+) הרצוים. סס סגרעינין: זג. סס סקליפוח שמבחון שסחרלניס בחוכן כעובל בזוג (ספרי כד. נזיר שס):

- כאשו פרע של שער ופירוש של פרע גידול של שער וכן (ויקרא כא, י) את ראשו לא יפרע ואין קרוי פרע פחות מל' יוס: (פ) קדש יהיה. השער שלו לגדל הפרע של שער ראשו (ספרי): פרע. נקוד פחח קטן (סגול) לפי שהוא דצוק לשער
- (8) כל ימי נזרו קדוש הוא. זו קדושת סגוף (מפרי כו) מליממא לממים:
- מות עליו. באסל שהוק בו: ביום שהרחו. ביום היימו או אינו אלא בשמיני שהוא עהור לגמרי מלמוד לומר ביום השביעי (פ) פחע. וה אונם: פהאם. וה שוגג (ספרי כה) ויש אומרים פתע פתאום דבר אחד הוא מקרה של פתאום: וכר ימות
- אי שביעי יכול אפילו לא הזה תלמוד לומר ביום עהרתו (שם):
- למקריבין מה קרבין הכשיר שמיני ומשמיני והלאה (ויקרא כב, כו) אף מקריבין שמיני ומשמיני והלאה (ספרי כט): (10) וביום השמיני יבא שחי חרים. לסוליא את סשביעי או אינו אלא לסוליא את סשציעי קבע ומן לקרבין וקבע ומן

even to the grapestone. grape-vine, from the pressed grapes he ear nothing that is made of the All the days of his Naziriteship shall

grow long. the locks of the hair of his head LORD, he shall be holy, he shall let consecrateth himself unto the be fulfilled, in which he come upon his head; until the days Naziriteship there shall no razor All the days of his vow of

come near to a dead body. himself unto the Lord he shall not All the days that he consecrateth

unto God is upon his head. they die; because his consecration his brother, or for his sister, when for his father, or for his mother, for He shall not make himself unclean

holy unto the Lord. All the days of his Maziriteship he is

8

And if any man die very suddenly

And on the eighth day he shall he shave it.

ראשו בַּיִּוֹם הַהָּוֹא: בּישׁא מּלְבְעַנְּפָּׁהְ וֹלְבַּהְ אָנִי מִנְּיִבָּ מִלְ מִיִּיִא וּלְבַּיִהְ וֹנִי ַ וֹאָטַב לַמְּלָט וֹכֹפָּב מֹלֶגו מִאָּאָה וֹטַב כַמֹּלִטָא וּנכּפַב מַלְנִטִּי וְעְמְּוֹר תַכֹּהַן אֶחֶד לְחַפְּאִתְ וְיַעֲבֵיד כְּחֲנָא חַד לְחַפְּּהָא

زيٰل،: וֹבְיֹמִׁנִם בַּבֹאַמְנִים ְוֹפֹּבְוְ כֹּנ מֹמֵא וֹנִמּוֹא בֹבֹמֹאַ. וֹבֹמֹבְוּוֹ אָבִּי لَيَحْنِي قَحْمَ قُلِمِثْنَا لِغُمُمُنَا لَيْنَ يَهُمُ حَلِ مَنِي لِغُمُمُعَ וְבִינְּיִר לֵיבִינְיִן אָּטַיַנְמֵּי נִוֹּבְי וְנִינַר בַּבָּם וֹנִ נִּטַ יִמָּי נִּוֹבַריִם

אָבֿל מוּעָר: ئقر فَبْدِيهِ عَظِيهِ عَمْرٍ قَنَا مُهْمِם بِيقِر فَنْدَيْكِ رَقِيهِ فَنَادِيهِ رَبُقِيهِ فَقَالِهِ װְלְאָת חְּוֹרֶת חַנְּוִיר בְּיוֹם מְלֹאֵת וְדָא אַיִרְיְהָא דְּנִירְאַ בְּיוֹם מְלֹאֵת וְדָא אַיְרִיְהָא דְּנִירְאַ בְּיוֹם מְלֹאֵת וְדָא אַיְרְיְהָא בְּיִים מִלְאַת וְדָא אַיְרְיְהָאַ בְּיִים מִלְאָת וְדָא בִּיִּים מִיֹּלְאַת וְדָא בִּיִּים מִיֹּלְאַת וְדָאַ אַיְרְיִהְאַ בְּיִּים מִלְאָת וְדָאַ אַיְרְיִהְאַ בְּיִים מִיֹּלְאַת וְדָאַ בְּיִים מִיֹּלְאָת וְדָרְאַ בְּיִּים מִיֹּלְאַת וְדָּאַ בְּיִּים מִיּבְיִים מִיּלְאָת וְדְיִבְּאַ בְּיִים מִיְּבְיִים מִיְּלְאָת וְדְיִבְּאַ בְּיִים מִיְּבְיִים מִיְּבְיִים מִיְּבְּיִים מִיְּבְיִים מִיְּבְיִים מִיְּבְיִים מִיְּבְיִים בּיִּים מִיְּבְיִים מִיְּבְיִים מִיְּבְיִים מִיְּבְיִים מִיְּבְיִים מִיְּבְיִים מִיְּבְּיִים מִיְּבְיִים מִיְּבְיִים מִיְּבְּיִם בְּיִבְּים מִיְּבְיבְּיִים מִיְּבְיבְּים מִיְּבְיבְּים מִיְּבְיבְּים מִיְבְּיבְּים מִיְּבְּים בְּיִבְּים מִיְבְּים מִיְבְּים מִיְבְּיבְּים מִיְבְּים מִיְבְּיבְּים מִיְבְּיִים מִיְבְּיבְּים מִיְבְּיבְּים מִיְבְּיבְּים מִיְבְּיבְּים מִיְבְּיבְים מִיבְּיבְים מִיבְּיבְּים מִיבְּיבְים מִיבְּיבְים מִּיְבְּיבְים מִיבְּיבְים מִיבְּיבְים מִיבְּיבְים מִיבְּיבְים מִיבְּיבְים מִיבְּים מִיבְּיבְּים מִיבְּיבְּים מִיבְּיבְּים מִיבְּיבְּים מִיבְּיבְים מִיבְּיבְּים מִיבְּיבְים מִּיבְּים מִיבְּים מִּיבְּים מִיבְּיבְּים מִיבְּיבְּים מִיבְּיבְים מִיבְּיבְּים מִיבְּיבְּים מִיבְּים מִיבְּיבְים מִיבְּיבְים מִיבְּיבְים בְּיִבְים מִיבְּיבְים מִיבְּיבְים מִּיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מְיִיבְים מְיִּיבְּיִים מְיִבְים מִיבְּיִים בְּיִים מְיִים מְיִיבְים בְּיבְיבְיבְּיִים בְּיבְים בְּיִים מְיִיבְיִים בְּיבְּיבְיבְיִים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיִים בְּיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְי

לְעַבַע מַשְּׁכַן זְמָנָא:

שַׁמִּים לְמִּלְמִים: שׁמִנמִּע בְטַמֹּאַנ נֹאָנִבְאָנוֹע בּיִם לַּגְלַע וֹכֹּבֹאָּע אַעַוֹּט פֿע אָנֹטַי בְּבְשׁ בֵּן־שְׁנְעָוּ חָמָים צֵּחָדֹ אָנו_לַוֹבְלָּוָ

ער שְלִים לְנָבְסָת קּוּדְשִׁיּא: מַשַּׁע מַלְמִּעָא לְעַמָּעָא וּגָרַב לַהְּלָטָא וֹאִמָּוֹשַׁא טַבָּא בֿע אַמַּר בַּר שַׁמֵיה שָּלִים חַד ועבור זו פובלוש שבם גו

حَشَٰثِا نِمٰذَانُكُ لَٰزُوٰدَيُكُ : حَشُرُا نِمٰذَانُكُ لَا أَنْفُدَيُكُ : حَهِمًا بلَكِيرًا مَعَٰلِهِ مُهُلَاهً יַ וְסָרְ מַצִּוֹת סָלֶת חַלּת בְּלוּלָת

نظئينيدرا إنوجيدرا: ĘĊŴĦ 下口切り下げ **I**ÄÖELK. ĘĊŴĦ פֿמּגר סוָלָע

ּ וֹמֹמֻׁב אַנב_הַמָּאַלוּ וֹאָנב_קַלַנוֹיָ: יי וְהַקְּרִיב הַכְּהֵוֹן לְפָּנֵי יְהְוֹיִה

יָר חַשְּׁמִיה וְיָה עַּלְמֵיה: ושבור פְּבַּוֹלָא בַּבְים וֹנִ וֹנְאַבִּיִר

עכבן אָת־מִנְחָתִי וָאָת־נִסְכִּי: לַיהוָה עַל סַל הַשַּּצִּיה וְעָּשִׁה וְאָּטַ עַאָּוֹלְ יַנְשְׁאָוֹל יַנְשְׁתְּיִי

מְנְחָתֵיה וְיָת נִסְבֵּיה: לוּוֹבְמּוֹא צֹבֹם וֹנֹ מֹלְ סַלְּא וֹנִינ צַבְרָא הַהָּבָּיִג

> he shall hallow his head that same sinned by reason of the dead; and atonement for him, for that he burnt-offering, and make a sin-offering, and the other for a And the priest shall prepare one for

because his consecration was defiled. the former days shall be void, hrst year for a guilt-offering; but and shall bring a he-lamb of the LORD the days of his Naziriteship, And he shall consecrate unto the

the door of the tent of meeting; are fulfilled: he shall abring it unto when the days of his consecration And this is the law of the Nazirite,

blemish for peace-offerings, a sin-offering, and one ram without of the first year without blemish for burnt-offering, and one ewe-lamb first year without blemish for a unto the Lord, one he-lamb of the and he shall present his offering

their drink-offerings. oil, and their meal-offering, and and unleavened wafers spread with cakes of fine flour mingled with oil, and a basket of unleavened bread,

Sī

Þτ

٤ī

burnt-offering. sin-offering, and his before the LORD, and shall offer his And the priest shall bring them

and the drink-offering thereof. offer also the meal-offering thereof, unleavened bread; the priest shall LORD, with the basket of sacrifice of peace-offerings unto the And he shall offer the ram for a

- ראשו. למזור ולהממיל מנין נזירומו (שם): (II) מאשר חשא על הנפש. של לו נוסר ממומלת סמת רבי ללעור סקפר לומר שליער עלמו מן סיין (שס ל): וקדש אח
- (12) והזיר לה' את ימי נזרו. ימוור וימוס נוירומו כנממלס: והימים הראשונים יפלו. לא יעלו מן סמנין:
- (צו) יביא אחו. יביא אח יביא אח יביא אחו. יביא אחו.
- (IS) ומנחחם ונסביחם. של עולה ושלמים לפי שהיו בכלל וילאו לידון בדבר חדש שימעינו לחם החזירן לכללן שימעינו עון אשמה אם עלמה כיולא בו (דברים לד, ו) ויקבור אומו בגי הוא קבר אם עלמו (ספרי לב):

קַחַת זָבַח הַשָּׁלְמֶים: באָה נוֹבְוּ וֹלִטֹן הַּלְ_בַאָּה אָהָבּ_ ⁸¹ אָת־רָאִשׁ נִוְּרָוֹ וְלְלַתוֹ אָת־שְׁעַרֹ וְגְקַּח חַנְּיִיר פָּתַח אָהֶל מוֹעֵר

אָנוַ_דָּגַוֹבוּ: מַּלְ כַּפָּי הַנָּוֹיִר צַּחָר הָהְנָּלְחָוֹ הַסָּל ירְקִיק מַצָּה אָחָד וְנְתַּוֹ or מִן הַאָּגַל וֶחַלָּת מַצְּה אַחַת מִן ... וְלְאָח תַכּּהָוֹ אֶת־תַּיְּרָעַ בְּשֵּׁלְתַ וְיִפָּב בְּהַנְא יָת דְּרָטָא בְּשִׁילָא

: []; עַקְרוּמָת וְאַתַר יִשְׁמָּה הַנָּזִיר עַל חַזַּה הַתְּנִיפָּה וַעָּל שָׁוֹק וְהַנִיף אַוֹּהָם הַכְּבֵוֹן ו מְנִיפָּה וֹיִרִים יָהָהוֹן כְּהַנָּא אֲרָמָא

زالان (ھ) אַמָּב שַּׁמָּגי יֹבְוּ כְּפָּׁג נִבְרוֹ אָמָּב מְבַּעַּבְנֵב יִבְיהִ כְּפִּנְם נִבְּיִבְ בַּלוֹבְלוֹנְ לַיְעוֹנְעַ מַּלְ נוֹנְיְנְ מִלְּלֵב עוּוְבָּנוֹנִים בְּיִם יִיְ מַלְ נוֹנִינִי בַּר

ו ניְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

ַנְשָּׁבְאֵגְ אֵמִוּר לְבֵּה: (o) לאמר כָּה הְבָּרָה אָרַבְּנֵנִ לְמֵנִמָרַ כָּבַוּן הְבָּרָבוּוֹ וְהַ בָּנִוּ אֶּבְ-אַנִּבוּן וֹאֶבְ-פַּנָּנוּ מִבְּיבְ מֹם אַנִּבוּוּ וֹמֹם פֿנוִנִי.

> אַישָׁתָא דִיחָוֹת דּוּרָא דְּנְכְּטָת שַׁמַר הַישׁ נִזְרֵיה וִימֵין עַל ומוא זע בוש ווביה וופב זת וונבט לוובא בטבה מהפו

> בינכח ית נוביה: תר וומון על ידי נוירא בתר שַׁבְא מִן סַלָּא וָאָסְפּוִי פַּמִּיר מו גלבא וינוגטא פּמונטא

נְיִירֶא חַמְרָא: בּאַפּּבוֹמוּטֹא וּלִטַר כּן וֹמִטֹּוּ הג עוביא באובמינא והג הלא

כן ישביד על אוֹרָיהָא וַאָּט טוָכֿט טַנּּוֹיִר אָמֶה יִדְיך בָּא אִיבְיִּהָא בְּנִיּיָרָא בְּיִבַּר

ימַלֵּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

نَشِدُهُم قِي شِيضِينًا خُينِا:

sacrifice of peace-offerings. put it on the fire which is under the hair of his consecrated head, and tent of meeting, and shall take the consecrated head at the door of the And the Nazirite shall shave his

consecrated head. Nazirite, after he hath shaven his them upon the hands of the unleavened wafer, and shall put out of the basket, and one sodden, and one unleavened cake si zi nanw mar ant lo rabluode And the priest shall take the

Nazirite may drink wine. thigh of heaving; and after that the with the breast of waving and the this is holy for the priest, together wave-offering before the LORD; And the priest shall wave them for a

law of his Naziriteship. he voweth, so he must do after the suffice; according to his vow which beside that for which his means the Lord for his Naziriteship, voweth, and of his offering unto This is the law of the Nazirite who

:Saring: And the LORD spoke unto Moses,

say unto them: bless the children of Israel; ye shall sons, saying: On this wise ye shall Speak unto Aaron and unto his

- נסכו. של איל: (עב) זבח שלמים לה׳ על סל המצוח. ישמע את סשלמיס על מנת לקדש את סלמס (שס מו, ז: את מנחחו ואח
- נויר סיו ממבשלין בעורס שלריך ליעול סכסן סורוע אחר שנמבשל ולסניף לפני סי: בסן (ויקרא ג, ב) ושממו פמח אסל מועד (ספרי לס): אשר החה זבה השלמים. מחם סדוד שסוא מבשלן בו לפי ששלמי (18) וגלה הנזיר פתה אהל מועד. יכול יגלם בעורס סרי זם דרך בזיין אלא וגלם סנויר לאחר שחיעם סשלמים שכמוב
- (19) הזרוע בשלה. לאמר שנמצשלה (20 לו):
- שלמים מוסף על שלמי נויר סורוע סוס לפי שסיו שלמי נויר בכלל ויצאו לידון בדבר סחדש לספרשת ורוע סולרך לסחוירן לכללן (OS) קדש הוא לכהן. המלה והרקיק והורוע מרומה הן לנהן: על הזה החצופה. מלצד מוה וצוק הראיה לו מכל
- בסמום סללו אין אני קורא בו כאשר ידור כן יעשה: יעשה. מוסף על מורם נורו (שם לם). על מורם הנויר מוסף ולא יחשר שאם אמר הריני נויר חמש נוירום על מנח לגלם על ג' (IS) מלבד אשר חשיג ידו. שאס אמר סריני נויר על מנח לגלח על ק' עולוח ועל ק' צלמיס: כפי נדרו אשר ידר כן

וּלַבַבַּה אָטָם: עמובת ואָט-פָּלְ-פַלְיוּ נִימִּאָתוֹם מַּבְּבָּהָא וֹנִי פָּלְ מִנְיִנִי, וֹנַבִּנִּוּ אַטוּ וֹאָטַ-פֿלְ-פֿלְּיִנּ וֹאָטַ- וֹפֿבּיִה זִטִיהּ וֹנִינּ פֿלְ מִּנְיִנִי וֹנִינַ ααναν אָת־תַּמִּשְׁבֶּן וַיִּמְשָׁה אַלְוֹ וַיִּקְבָּׁה לְאָקְמָא יָת מַשְׁבְּנָא וְּרַבִּי יָתִיה ניהי בּיוֹם בַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקֵים נִהֵנָה בִּיוֹמָא דְּשִׁיצֵי מֹשֶׁה וֹמְבֹאֹלְ נֹאֹלֹא אַבְּבוּכִנּוּן: וֹאָלְי אַבְּרְבֶם: (ס) ל ב וֹמְּלֵנִי אָּטַ מְּלֵנִי מַּלְ בַּבוֹנוֹ וֹמְּבֹאַלְ וִיְמִּנִּוּ יִטִ בּבוֹבַּטַ מָּלֵנִ מַּלְ בַּנִי ۵) نام: (a) 440: » نَهُم نَبِيْنِ ا **فَدَرَ مُ**ذِيكَ لَنْشِتَ ذِكَ فَقَدَ نَنْ هَقِينَدَ ذِئْنَكَ نَشَدَ ذِكَ ر <u>ن ب</u> بازیر از آبازی: (۵) וְנְבַבֵּים זְּטִּב: וּ פַּׁלְּנִוּ אֶּצְּיְנִבּ זְּנִבִּיב זְּיִמַבּ זְּטִבּיּ The Lord make His face to shine ## יְבֶרֶכְןְיִּ יְהֹנְתְ וִישְׁמְרֶךְיּ: (a) The Lord bless thee, and keep thee;

בַם הַעַּהָרִם עַל־הַפְּקָרִים:

בַּית אַבֹּקָם הַם נִשִּׁיאַי הַמַּמֹּת בּית אַבְּהְהָהוֹ אָנָּוֹן רַבְּרָבֵי آنَظُلِيحِارِ لَهُنَا الْمُلَاكِّحِ لَاهِمَا الْظُلَاحِةِ لَحُلْكُ، اهْلَاهِحِ لَاهَا،

מבטיא אַנון דַקומון על

- upon thee, and be gracious unto
- upon thee, and give thee peace. The LORD lift up His countenance
- children of Israel, and I will bless So shall they put My name upon the
- up the tabernacle, and had Moses had made an end of setting And it came to pass on the day that
- anointed them and sanctified them; and all the vessels thereof, and had the furniture thereof, and the altar anointed it and sanctified it, and all
- over them that were numbered. the tribes, these are they that were offered—these were the princes of of their fathers' houses, that the princes of Israel, the heads

- מברכס במפוון ובבסלום אלא בכונס ובלב שלם (במדרש רבס. מנמומא י): (ES) אמור להם. כמו זכור שמור צלע"ז דישנ"מ: אמור להם. שיסיו כולס שומעיס (שס לע): אמור. מלא לא
- הנומן הוא השומר (מנמומא י). והרבה מדרשים דרשו בו בקפרי: לעבדו אינו יכול לשמרו מכל אדס וכיון שבאים לסמים עליו ונומלין אוחס ממנו מס סנאס יש לו במחנס זו אבל סקב"ס סוא (42) יברכך. שימזרכו נכסיך (ספרי מ. מנמומל י): וישמרך. שלא יבאו עליך שודדים לימול ממונך שהנומן ממנה
- (62) ישא ה׳ פניו אליך. יכנום כעקו (נמ"ר יל, ז): (25) יאר ה' פניו אליך. יכאס לך פנים שומקום פנים לסובות (ספרי מא. מנמומא י): ויהגך. ימן לך מן (ספרי שם):
- (קב) ושמו אח שמי. יברכוס בשם המפורש (פפרי מג): ואני אברכם. לישראל ואפנים עם הכהנים. דבר אחר ואני
- (2) הם נשיאי המטת. שהיו שומרים עליהם במלרים והיו מורים עליהם שנאמר (שמות ה, יד) ויכו שומרי בני ישראל וגו' היים כלו הקמומיו וכאש מודש נישן היה בשני נשרפה הפרה בשלישי הזו הזיה כאשונה ובשביעי גלמו (גימין ם. מפרי מד): שכל שבעם ימי המלואים היה משה מעמידו ומפרקו ובאומו היום העמידו ולא פרקו לכך נאמר ביום כלום משה להקים אומו שמר שנה להקים. ולה נהתר (מלכים ביתך דוד (מנחומה נשה יג): ביום בלוח משה להקים. ולה נהמר ביום הקים מלמד לפי שמפר נפשו על בניץ בים המקדש שנהמר (מהלים קלב, ה־ב) זכור ה'לדוד הח כל ענוחו השר נשבע לה'וגו'לפיכך נקרה על שמסר נפשו עליו לרחות מבנית כל דבר ודבר כמו שהרחהו בהר להורות לעושי המלחכה ולח עעה בתבנית חחת וכן מלינו בדוד למופה (במדרש רבה. מנמומה נשה כ): בלוח בחיב. בללהל וההליהב וכל מכם לב עשו הם המשכן ומלהו הכמוב במשה לפי (I) ויהי ביום כלוח משה. כלוח כחיז (ר"ל זפח"ח ולה כלוח זשר"ה) יום הקמח המשכן היו ישרהל ככלה הנכוסח אברכם לכהנים (חולין מט, א):
- III; (פפרי מס): - הם העימדים על הפקודים. שעמדו עם משס ואסרן כשמנו אם ישראל שנאמר (במדבר א, ד) ואחכם יסיו

تريم كا: לְאָנוֹע נַיּפְׁנִיבוּ אָנְטִּם לְפְּנֵי, נַבְּנְבִּיָּאָ וְטִיְנָאָ לְטַע וֹפִינִיבוּ فَرْجُرُت مِحْ صِيْرٍ، بَيْنِهُمْ لِي الْمِيْدِ فِيْنَا فِيْرَامِهُ فَحْ مِيْرًا ، הָהְבְמִּלְטִ אֶּבְ יָהְהֹוֹ מֹהְׁבִ בֹּלְב !! הִינִ מִּיִּלְן כּב מִנִּפֹּוֹ יִיִבִי. וּנֹלָגאַנּ אָטַ לַבְּלָם לַפָּדָּוֹ נְעַנָּעַ

וְיִאָמֶר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

אָלַבְעַלְוּנְם אָנְהָ כָּפָּׁנִ הַּבְעַנִי: קַח מֵאִסְּׁם וָהְיֵּי לַעֲּבֶּר אָת־

עַבֿרַת אַהֶל מוֹעָד וְנְתַּהָּה אוֹתָם

עַבּלעׁר וֹנִישׁן אִינִים אָלְרַעַלְוֹנִים: שִּיְבִי וִיִּעִּב וֹטִּעוָן לְכָּוֹאָ: יּ וַיִּקַּח מֹשֶׁר אָת־הְעְּנְלֻת וְאָת־ וּנְסִיב מֹשֶׁה יָת עָּנְלְהָא וְיָח

הׄבבונה: עַבְּקָׁר נְתָּן לְבְנֵינִ גַּרְשָׁנִן כְּפָּנִ עִנְיוֹן יָתַבְ לְבָנֵינִ צְּרְשָׁנִן כְּמָסַע אַנו שְׁמַּג עַהְּגְּיָנִי וֹאֵינְ אַבְׁבַּהַנִי זִי מַבְמָּגוֹ הֹגִלְן וֹנִי אַבְבָּהָא

הְבְּבַבְּטִּׁם בּׁנִגְ אֵנְטַמֶּר בּּוֹן אַבְּבוֹן פּנְלָטַנִּין בּנִגא בֹאִנִימָר בּר עַבְּקָר נְתָּן לְבְנֵינִ מְנְבִינִ בְּבָּנִי מְנְבִין יְנִבְּין יְנִבְין יְנִבְּין נאַטן אַבַבּה בַהַּלַבְיַב נאַטְ הַּמְדָּטַב וֹנִט אַבַבּה הַּנְלָן נוֹט שַׁמִּנִיאַ

ترقيت لإحرثت جويرا رهلاد וֹלְבֹלוֹ, לֵבוֹע לַאֵּ לֹמֹן בֹּי הַבְּנַע

ווּלבורו בוּלְמָאום אָט בוֹלכּני

خظر تظنظت:

וסמלואים לאפוד ולחשן לכך התנדבו כאן מחלה (ספרי שם):

נְהָהְיִלְ לְלֵבְם מַמְּבָּנָא: וֹאִימִיאִי וֹט לוּוֹבְבָּוֹבווִן לְלַבָּם

נאַמר יִי לִמִּמָּר לְמִימָר:

יְהָהוּן לְבֵיוָאֵי וְּבָר בְּמִפַּת פּוּלִטוֹ מֹמֻבֹּוֹ וֹמִלֹא וֹטִשֹּׁוּ סב מנְהוֹן וִיהוֹן לְמִפְּלַח יָת

אַבֿבן כַּבַּנֹאַ:

בְּבַנִופָּא נְמִלְין: וֹלְבֹנוּ לֹטַע לָא וֹטַר אָּנוּ

בְקָרֶם מָוְבָּהָא: لگُل،ح: لَحُلُحَنْ× ثَن كِذِلَحُثُنِرِا מֹבְבֹּנִא בּוּמֹא בַּנַבָּיאוּ וֹנִינִי וֹלֵבונה בֹבְבֹנֹא זֹט שׁוּנִכּט

> each one an ox; and they presented for every two of the princes, and for wagons, and twelve oxen: a wagon before the LORD, six covered And they brought their offering

them before the tabernacle.

:Sarives And the Lord spoke unto Moses,

according to his service.' unto the Levites, to every man meeting; and thou shalt give them to do the service of the tent of Take it of them, that they may be

Levites. the oxen, and gave them unto the And Moses took the wagons and

according to their service. unto the sons of Gershon, Two wagons and four oxen he gave

Aaron the priest. the hand of Ithamar the son of according unto their service, under gave unto the sons of Merari, And four wagons and eight oxen he

spoulders. them: they bore them upon their the holy things belonged unto gave none, because the service of But unto the sons of Kohath he

before the altar. the princes brought their offering the day that it was anointed, even dedication-offering of the altar in And the princes brought the

ΟĪ

6

٤

שראו שהשלימו לבור את הכל שנאמר (שמות לו, ז) והמלאכה היתה דים אמרו מעתה מה לנו לעשות הביאו את אבני השוהם בממלה ובמולהכם המשכן לה המגדבו ממלה הלל כך המרו הושיליי ימגדבו לבור מה שימנדבו ומה שממשרין הנו משלימין ביון ויקריבו אוחם לפני המשכן. שלא קצל משה מידס עד שנאמר לו מפי המקום. אמר כצי נמן מה כאו הנשיאים להתנדב כאן (5) שש עגלה צב. אין לב אלא מחופיס וכן (ישעיס סו, כ) בלביס ובפרדיס (ספרי שס) עגלות מכוסיס קרויס לביס:

(ד) בפי עבדתם. שסים משל בני גרשון קל משל מררי שסיו נושלים סקרשים וסעמודים וסלדנים:

(9) כי עבדה הקדש עליהם. משל דבר הקדושה הלרון והשלמן וגו'לפיכך בכמף ישלו:

וּלֵבׁוּ, בוּיִ אֶשׁ לַבְבַּוֹיִם כַנְנוֹנֹפֹּט ו<u>ּלֵבורווּ</u> נִט מּוּבַבּוֹנְעוּן כַנַנוּפַט " אָחָד לַבּוֹם נְשָׂיא אָחָד לַבּוֹם לְיוֹמָא

देवव्य 'ताःमृतः אָנַבַלוּבְּנִוּ וַּנְהַאָּוִן בּּןבַאָּמִוּלִבֶר נָנַי וּנְיִנִי עַמַּלִינֵר בּּנְּיָם עַבֹּאַמְּנְן וַעַּנִי בַּמִּלַבִּיר בִּינְמָא צַבְמָאַנִ

בַּלוּלָת בַשָּׁמָן לַמִּנְחַת: تَجْرُتُ فِي فِيدَيْتِ الْمُرْكِينَ وَكُلِ خُوذُ قِد عُلْدِ جُمُكَ مِكْمُرِهِ مُكْمِ خُمُولِ مِكْمُ عُلِي اللَّهُ عُلِي اللَّهُ عَلَيْهُ مِنْ مُكْمِلًا م שִׁלְשֵׁים וּמֵאָרוֹ מִשְּׁלֵלְהֹ מִיְּנְלֵ كلةدى څوك

<u>ځ</u>ېد: ♣ כַּן צַּחָת צַשְׂרָה זָהֶב מְלַצְּה

څڅم څٽد څا ښئن ځمځد: י פֿר אָטֶׁר בָּוֹ־בָּלָר אַנִל אָטָר

ಜ್ಞಿದ ಗ್ರಥ್ಗೆ ತರ್ನಿಂದ ಗ್ರಥ್ಗೆಗ بزيَّر تَهٰزُمْنِي خُيَّاتِ هُٰذِنَيَ

» שְׁמִּנֶרְ עִּזְּיִם אֶחָר לְחַשְּׂאָת:

كَلْخَا بَنْهُنَا قُلْ مَقِيدُتُكِ: ﴿وَ}

בְּבְשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה חֲמִשְׁה זֶוָה

رَبِّهُ شِرَا يُحَالُنُ الْمُعَالِينِ الْمُعَالِدِينِ الْمُعَالِدِينِ الْمُعَالِدِينِ الْمُعَالِدِينِ الْمُعَالِ

מַמִּינְרֶב לְמִּבְּטָא בִּיהוּדָה:

ڂڟڶڟڰ: מָלַן סִילְמָא דְפִּילָא בִמִּמָּח **ムドドシメ** ά¢αι מְטַׁלַבְעַ מִוֹבְלֵא עַר דְּכַסְפָּא שבא מאַר ינילָנין סלְמָן הַנָּי

למובע בוסמוֹא: סלמון היא דדהב מליא בּוֹכֹּא עוֹבֹא מִעַלַכִע הַּהָּר

אַמַּר חַד בַּר שָׁמֵיה לַעַּלְחָא: שור עד בר הובי דכר עד

אַפּֿור פַּר עוּין חַד לְחַשְּׁהָא:

ליוְבְבָּלָא בַּנְוֹיְמֵוּן בַּרַ מַּמִּינָבִי: אמבון בני הוא המהא בון בּבְרֵי חַמְּשָׁאַ נְּדֵי ŪĊĠX ולוכסת לודשיא תובי תבין

> dedication of the altar.' each prince on his day, for the They shall present their offering And the LORD said unto Moses:

Amminadab, of the tribe of Judah; the first day was Nahshon the son of And he that presented his offering

meal-offering; of fine flour mingled with oil for a of the sanctuary; both of them full of seventy shekels, after the shekel and thirty shekels, one silver basin the weight thereof was a hundred and his offering was one silver dish,

of incense; one golden pan of ten shekels, full

Þτ

π

Sarinesing; he-lamb of the first year, for a one young bullock, one ram, one

:gairəfto-nis one male of the goats for a

Amminadab. To not of Mahshon the son of of the first year. This was the rams, five he-goats, five he-lambs peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

- סמוזכח לחנכו: ויקריבו הנשיאים אח קרבנם לפני המזבח. כי לא קבל משה מידס עד שנאמר לו מפי הגבורה (ספרי (10) ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח. לאתר שהתנדנו העגלות והנקר לשאת המשכן נשאם לבם להתנדב קרבנות
- (11) יקריבו אח קרבנם לחנכת המזבח. ועדיין לא סיס יודע משס סאיך יקריצו אס כפדר מולדומס אס כפדר סמפעות
- למשה יהודה. ימסו הכסוב על שבטו ולא שגבה משבטו והקריב או אינו אומר למטה יהודה אלא שגבה משבטו והביא (21) ביום הראשון. אומו היוס נעל עשר עמרות ראשון למעשה צראשית ה' לנשיאים וכו' כדליתה צקדר עולם (פ"ו): עד שנאמר לו מפי הקב"ה יקריבו למקעות איש יומו (שם. ובחים כא):
- (13) שניהם מלאים סלה. למנחת נדנה (21) מניהם מלאים סלה. מלמוד לומר זה קרבן נחשון משלו הביא (ספרי מח):
- המילון אלא זו בלבד והוראת שעה הימה (מנמות נ, ב): (14) עשרה זהב. כמכגומו משקל עשר שקלי סקדש סיס בס: מלאה קטרת. לא מלינו קערת לימיד ולא על מובח
- (BI) פר אחד. מיומד שנעדרו (מפרי נ):
- (16) שעיר עזים אחד לחמאת. לכפר על קבר המהום (מס נא) (עיין ברא"ס) ומותאת פפק:

ג'מיניס כנגד כסניס ולויס וישראליס וכנגד מורס נציאיס וכמוציס. שלש ממשיות כנגד ממשס מומשין וממש סדצרות סכמוצין

(ES) ולזבח השלמים בקר שנים. כנגדמשקולקקולות שלוס נין ישר הללל הניקס שנשמים: אילם עחודים כבשים.

(22) שעיר עזים. לכפר על מכירה יוסף שנהמר בו (שם לו, לה) וישחמו שעיר עזים:

סאיל וגוי: כבש אחד. כנגד יעקב (שס ל, מ) וסכשביס ספריד יעקב:

(IS) פר אחד. כנגד מברסס שנממר בו (ברמשים ים, ו) ויקם בן בקר: איל אחד. כנגד ינחק (שס כב, יג) ויקם מם של קטרה הרי"ג מלום ובלבד שהחליף קו"ף בדלי"ה על ידי א"ה ב"ש ג"ר ד"ק (במדב"ר יג, מו):

(02) כף אחת. כנגד סמורס שומוס מידו של סקנ"ס: עשרה זהב. כנגד עשרה סדנרום: מלאה קשרת. גימטרים

כמו שנאמר בקערה לומר שאף אומיום של אחד מלטרפום למנין: שבעים שקל. כנגד שבעים אומום שילאו מבניו: מולדומיו כמו שפירשמי אלל (שם ו, ג) והיו ימיו מאה ועשריה שנה לפיכך נאמר מורק אחד כסף ולא נאמר מורק כסף אחד מזרק אחד כסף. בגימטריא מק"כ על שם נח שהעמיד מולדוח גן מ"ק שנה ועל שם עשרים שנה שנגזרה גזירם המצול קודם שכשסעמיד מולדות לקיוס העולס בן מאס ולי שנס סיס שנאמר (בראשית ה, ג) וימי אדס שלשיס ומאת שנה ויולד בדמותו וגוי:

(91) קערה כסף. מנין אומיומיו בגימטריא ממק"ל כנגד שנומיו של אדס סראשון: שלשים ומאה משקלה. על שס מלאמי אמר רבי פנחם בן יאיר נחנאל בן לוער השיאן עלה זו:

ומבני יששכר יודעי בינה לעמים ואחח שהם נחנו עלה לנשיאים להחנדב קרבנות הללו (ספרי גב) ובימודו של רבי משה הדרשן ומסו סקריב סקריב ב' פעמיס שבשביל ב' דבריס וכס לסקריב שני לשבעיס אמם שסיו יודעיס במורס שנאמר (ד"ס א יב, לג) כסדר מסען לדגליסם לכך אמר סקרב אם קרבנו וסוא מסר יו"ד שסוא משמש סקרב לשון לווי שמפי סגבורס נלמווס סקרב ששבמים לפי שבא כאובן וערער ואמר די שקדמני יהודה אחי אקריב אני אחריו אמר לו משה מפי הגבורה נאמר לי שיקריבו

(18) הקריב נחנאל בן צוער. הקרב את קרבנו. מס מלמוד לומר סקריב בשבעו של יששכר מס שלא לאמר בכל

كَلُحْا تَعَنَّمُ عُلِي مِنْمُلِ: (و) ַבְּבְשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה חֲמִשְּׁה זֶה $^{\epsilon\epsilon}$ %' ζ o ṇợ ψ r ਪ੍ਰ ϵ 'o ṇợ ψ r بَرْيُولَ لَيْهُرُمُرُولِ خُولًا شُرْنُولَ بَرْنُولَ لَا يَشَيْهُ لَالِيَّ فَلَا لَا يَالِي

לובבלא בלעלאל בר צוער: אמנון בני הוא טמהא בון בּבְרֵי חַמְשָׁא גָּרִי חַמִּשָּׁא

offering of Nethanel the son of of the first year. This was the rams, five he-goats, five he-lambs peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

ײַ שְׂמִּיר־עִּזְּיִם אֶּחָ*ַר לְ*חַמְּאָת:

אַפֿור בַּר עִּוּין חַד לְחַשְּׁהָא:

sin-offering; one male of the goats for a

.Thu.

چَבְשִׁ-אָנָר בָּן־שְׁנְתִּי לְעֹלֶר: פַּר אָטְׁד בָּן־בָּקְר אַנִיל אָחָד תּוֹר חַד בַּר תּוֹבִי דְּכִּרְ חַד

אַמָּר חַד בַּר שָׁמֵיה לַעֲּלְתָא:

burnt-offering; he-lamb of the first year, for a one young bullock, one ram, one

ظمٰدُلا:

למובע בוסמיא: סלגו עיא דרהב עליא

څ۵ځېږ

ער דְּכַסְפָּא מַהָקְלֵיה שָׁבָּעִין

סלמו בני מהקלבה מורקא

of incense; one golden pan of ten shekels, full

os פַּף אַחָת עַשְׂרֶה זְהָב מְלֵאָה בִּיִּכְּא חַדְא טַהְקַלֹה עַשִּׂר

במְאָם לְמִנְחָהָא: שֹבוּניהוֹן מְלוֹ סִילְמָא דְּפִּילָא

with oil for a meal-offering; them full of fine flour mingled

ۇڭى جەدىرى جىۋىل جىدئىتىد: جَسِمِحُ بَهِيَةُ فَي فَرَيْتِ الْمُحْيَّدِةِ مَرْفِرًا مائد محند چفل شخمت شكح ਦ ਬੁਜੇਸ਼ ਘ੍ਰੇਟੋਘ੍ਰਾਰ ਦੁਖ਼ਸ਼ੀ ਖ਼ਘ੍ਰੀਟ੍ਰੇਜ਼ੀ

עליב אָנַ לַנְבַּנְוָ לַהָּנִעַ בַּסָּבּ

בּבְסַל הַדָּא מָאָר וּתָלָתִין לבוד ונו לווְבְּנִיה מְנִסְּתָא הוהב בב מבמא בושמבב:

the shekel of the sanctuary; both of silver basin of seventy shekels, after hundred and thirty shekels, one silver dish, the weight thereof was a he presented for his offering one

גוּמֹע למוא נמּמלב: 81 בֿיִּוֹםְ עַהְּמֹּיְ, עַלֵּעְׁ, כַּ וֹעַלִאָּלְ בַּוֹן בּׁיִנְמֹא שַּׁנְוֹנֹא לַבִּיִּב וְעַלִּאָרְ בַּרַ

son of Zuar, prince of Issachar, did On the second day Nethanel the

אָליאָב בָּוֹ־חַלְּוֹ:

בליקה בשמן למנחה: تَجْرُتُ مِ مُدْرِثُونَ فَرَيْ حُوْمُ مِ عُلْدِ چُوْلُ مِكْمُرِهِ مُكْرِ خُمُولُا مِنْ خُمُلًا مِ » שְׁלְשֵׁים וּמֵאָדוֹ מִשְּׁקִלְּהֹ מִוְּרֶל שלהבע_פֿפֿוּ

ظ۵ الله:

چچש־אָחָר چַּן־שְׁנָהָוֹ לְעֹלֶה:

🍇 ឃុំជុះែៈជុះ្រ ងូក្រ កុំក្នុងស:

<u> ځلځا څڼځ څو څا تاځا: (ح)</u> בְּבְשִׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְׁה זֶה 62 ਕ਼ਾਨ੍ਰੀ ਸੁਖਘਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਰ ਸੁਖਘਾਂ بَرْزُوْمَا لِيَهْرُمُنِي فَيْلًا هُزُرُومَا طِيلَهُمْ طَبِي، فَيُدَا

لهنظا څخرځند څا_ۿ۪ڎؠۼند: °° בּֿיּנִםְ עַבְּבֹנִיהְי נְאָהָא לְבְבֹנִי בּׁיִנִּמֹא בַבֹוּמֹאִע בַבֹּא לְבֹנִי

בּלוּלָר בַּמִּמוֹ לִמֹנִחַב: تَظِيُّهُ شِيْرَتُوا فِرَيْدُو وَجُرَبِ خُوجُهُ، 🗴 🚊 🖒 🌣 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 · שְׁלְשָׁים וּמִאָּדְ מִשְּׁלַבְּהַ מִּוֹּרֶל לבלו להנע במש 必口口

זְבוּכְוּן אֶבׁיִאֶב בַּר בוּכְוּן: בּנּנִם עַמִּּלְנְמָּנ זֹמְנֵא לְבֹדֹנ וֹבנּלְן בּנִימֹא שׁלְנִטֹאִי עַבֹּא לְבֹדֹנ

לְמִנְתַׁמָא: מְלַן סִילְמָא דְפִּילָא בִמְמָּח **ムド下資**を מְבְעִין خذيرا מְעַקְקָה מִוְרְקָא תַּר דְּכַּסְפָּא מֹאַע יַנְקְמָיון סְלָמִין הַנִי לירְבְּנֵיה מְוּסְתָא דְּבְּטַר חֲדֶא

למובע בוסמוֹא: סלמון היא דדהב מליא « פָּרְ אַתָּת עַשְׂרֶה זָהֶב מְלֵאָה פִּיִּפְּא תַּדְא עַהְקִלֹה עַשְׂר

אַפַּוּר חַד בַּר שַׁהֵיה לַעֲּלְתָא: שור עד בר הובי דְּכַר עד

אַפּֿיר בַּר עִיּין חַד לְחַטְּהָא:

לוּבְבַּלֹא בַאָּבְיאָב בַּר עַבְוּן: אַפֿונו פֿנו הַנֹא ווַנְאָה בּון בּלְבֵי עַמְּמָא לָּבִי עַמְמָא

באובו אַנגוו פֿר שָּבואור:

خرزنائه: מְלַן סִילְטַא בְּפִּילָא בִמְשָּׁחַ **ムデラジス** שְבְעִין خذيرا מְטְקְלַבְה מְוְרְקְא חַד דְּכַּסְפָּא מֹאַב ישַׁלְטִין סַלְמִּין בַּיִּי לוּבְבָּנִיה מְנִסְּתָא דִּבְסַרְ חַדְא

> :unIndəZ Helon, prince of the children of On the third day Eliab the son of

meal-offering; fine flour mingled with oil for a the sanctuary; both of them full of seventy shekels, after the shekel of thirty shekels, one silver basin of weight thereof was a hundred and his offering was one silver dish, the

;əsuəəui jo 97 one golden pan of ten shekels, full

burnt-offering; he-lamb of the first year, for a Lτ one young bullock, one ram, one

sin-offering; 82 one male of the goats for a

30

77

offering of Eliab the son of Helon. of the first year. This was the rams, five he-goats, five he-lambs peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

Keuben: Shedeur, prince of the children of On the fourth day Elizur the son of

meal-offering; fine flour mingled with oil for a the sanctuary; both of them full of seventy shekels, after the shekel of thirty shekels, one silver basin of weight thereof was a hundred and his offering was one silver dish, the

לבני פלוני אומו היום היה הנשיא המקריב לשבע פלוני: נופל אחריו הלשון לומר נשיא יששכר לפי שכבר הזכיר שמו והקרבחו ובשאר שלא נאמר בהן הקריב נופל עליהן לשון זה נשיא (+s) ביום השלישי נשיא וגרי. ביוס סשלישי סיס ושים מתקריב לבני זבולון וכן כולס מבל בנתנמל שנמתר בו סקריב נתנמל על לוח אחד וחמש הכחובין על השני. עד כאן מימודו של רבי משה הדרשן:

ี่ สเ∟็เญี่นั้เ: (Œ) Zurishaddai. offering of Shelumiel the son of 下づくにはいがく of the first year. This was the 口は以下 בוו שוא הוא הוא ביו rams, five he-goats, five he-lambs ** %''** %''** %''** ĿĊĽĸ peace-offerings, two oxen, five ילוכסי לידשיא הובי הבין بَرِيْكِتِ تَهْجُمْنِي خُكُلِ هُٰزِينِي and for the sacrifice of :gairəfto-nis o+ שְׂמִּגרַבְיִּגְיָּם אֶבֶוֹר לְחַמְּאִנִי: אַפּֿיר בַּר עּיִּין חַד לְחַטְּהָא: 07 one male of the goats for a څڅم څثد څا ښئن ځمځد: burnt-offering; אַמָּר חַד בַּר שָּׁמֵיה לַעֲּלְחָא: he-lamb of the first year, for a פַר אֶהֶד בֶּן־בְּלֶר אַיִל אֶהֶד חֹוֹר חַד בַּר חֹוֹבִי דְּכַר חַד 36 one young bullock, one ram, one למובע בוסמיא: קטֶבֶת: סלמון הוא דדהב מקיא of incense; \$\$ פַּרְ אַחָּה עַשְׂרֶה זְהָב מְלֵאָה פִּיּפְא חֵדָא טַהְקַלֹה עַשִּׁר 88 one golden pan of ten shekels, full לְנִוֹנְעַוֹעַא: בְּלוּלֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲה: מָלַן סּילְמָא דְפִּילָא בִמִּמָּח meal-offering; ひに 一分と fine flour mingled with oil for a تَجْرُتُ فِي فِيْدِيْكِا فِرْجُيْنِ فِرْدِي خِورِيْدِ، the sanctuary; both of them full of atal 🛪 🗘 څکل ښځ څر ت ښکر خ څکر کې seventy shekels, after the shekel of מְטַׁלַבְעַ מִוֹבְלֵא עַר דְּכַסְפָּא ע שִׁלשֵׁים ימִאָּדְ מִשְּׁלֵלְהֹ מִוְּרֶל thirty shekels, one silver basin of **Δ٤** weight thereof was a hundred and יניביון סבמון ביו كلقتاب كفاء ÄŪЦ his offering was one silver dish, the עול לווע מוסמא גלסל שבא בורושה: children of Simeon: <u>הְּמֹמֹנְוּ הְּלְמִנְאֵּלְ בַּּוֹרְהִנְּרִיהַבַּוּיִי</u> ללני שמעון שלומיאל of Zurishaddai, prince of the 98 _{∂ε} בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נשיא לבני On the fifth day Shelumiel the son 日はいる女に ĽĒX שְׁרֵיאָוּר: (פּ) Shedeur. ځلځا offering of Elizur the son of 口は寝て of the first year. This was the rams, five he-goats, five he-lambs « אֵנֻלֶם חַמְּמֶּׁה עַּהְּדֵּיִם חַמְּשֶּׁה SE peace-offerings, two oxen, five ילָנֹכַסַע ליִדִשְׁיָּאָ שִיְבִי שַבִּין بخاثك يهجمني خكد هيزي and for the sacrifice of :gairəfto-nis *• שְׂמִּגִר־עִּנִים אֶּחָד לְחַמְּאִת: אַפּֿור בַּר עוּין חַד לְחַשָּׁהָא: one male of the goats for a څڅم_هُٽار څا_هُڙئير ځمځار: burnt-offering; אַמָּר חַד בַּר שָׁהֵיה לַעֲלְהָא: he-lamb of the first year, for a פַר אָהֶר בֶּן־בְּלֶר אַנִל אָהָר תּוֹר חַד בּר תּוֹרִי דְּכַר חַד one young bullock, one ram, one ظمٰدُلا: בַבְבַב מַלָּגֹא of incense; בּ פַּרְ צַּחָה צַשְׂרֶה זָהֶב מְלֵצְה 78 לולא שבא מטלקה עשי one golden pan of ten shekels, full

למובע בוסמוֹא: ظمٰدُلا: סלמון היא דדהב מקיא ef incense; 。。 פַּרְ אַתָּת עַשְׂרֶה זָהֶב מְלֵאָה פִּזִּפְא חֲדָא שַהְקְּלֹה עַשִּׂר one golden pan of ten shekels, full خْرَدُلْكُ لِيَّالِي خُرْدُلُكُ لِي الْمُعْرِينِ الْمُعْرِينِ الْمُعْرِينِ الْمُعْرِينِ الْمُعْرِينِ בַּלוּלָת בַשָּׁמֶן לַמִּנָחַת: מקן סילמא דפילא במשח meal-offering; fine flour mingled with oil for a تَظِيُّهُ شَيْرَيْهِ الْمُرْكِرُةِ وَكُلَّا **ムドブジメ** the sanctuary; both of them full of äέάιl 🗴 🚊 🖒 🌣 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 seventy shekels, after the shekel of מְטְקְלַבְה מִוְרְקְא חַד דְּכַּסְפָּא e+ 박건빛'ㅁ rជ활리 대박숙근 대무다 thirty shekels, one silver basin of weight thereof was a hundred and מאב יקלמין סלעין הני كلمُدير كَوْل ダロロ his offering was one silver dish, the לירְבָּנִיה מְנִסְּתָא דִּכְּסָר חֲדָא אُפֿנוֹם אֶלוְהֻמָּמ בּּוֹ הַמִּינִינִי: children of Ephraim: אַפֿבום אַבוּמְמָת פַּב הַמִּיִבוּנִב: son of Ammihud, prince of the י פֿיוֹם הַשְּּבִיעִּי נָשָּׁיאַ לְבָּנָוֹ בּוּוֹמָא מֻבֹוּמֹאָנו וַבָּא לַבֹנוּ On the seventh day Elishama the Denel. كَلَّوْلَ هُذِنُولَ قُلِ لِيُمْرِجُرِ: (ق) לינבנא באליסף בר דעיאל: offering of Eliasaph the son of حُجُمْنِ جُدْرِهُنِ لِيَجْمُنِ يُلِي of the first year. This was the אַמּבוו בּוֹנ מָלֹא עַמָּמָא בּוּן $^{7+}$ אֵילֶם חֲמִשְּׁה עַהְּדָים חֲמִשְּׁה rams, five he-goats, five he-lambs בּבְרֵי חַמְשָׁא נְּדֵי חַמִּשָּׁא peace-offerings, two oxen, five ולָנֹכַסֹּע לוּגְהָּגֹּא שוָב, שַּׁבָּן بَرَٰئُكِتِ تَهَٰذُمُنِي قُوْلًا هُٰزِنَيَ and for the sacrifice of :gninəfto-nis ゆナ ゆないてできたロ おむと ぐりゅおひ: גּפוּר בַּר מִוּין חַד לְחַמְּהָא: 97 one male of the goats for a څڅم_هُٽِد څا_ۿئن ځمځِد: burnt-offering; אַפַּוּר חַד בַּר שַׁהֵיה לַעֲּלְתָא: he-lamb of the first year, for a St ›› פֿר אָטֶׁר בֶּן־בָּקָר אַנִּל אָטֶׂר שוְר עַד בַּר מּוֹבֵי דְּכַר תַד one young bullock, one ram, one לַמונגע בּוּסְמַּיָּא: ظمٰ<u>ث</u>لا: סלמון היא דדהב מליא of incense; ** פַּף אַתָּה עַשְׂרֶה זָהָב מֶלֵאָה פִּזִּפְא הַדְא שַהְקַלַה עַשִּׂר **†**† one golden pan of ten shekels, full בּלוּלֶר בַּאָמוֹ לִמֹנִחַב: מְלַן סִילְמָא דְפִּילָא בִמְמָּע meal-offering; ムデジン fine flour mingled with oil for a עַקְּבְשָׁ מָּנִינִיםוּ מָלָאָים סָלָת the sanctuary; both of them full of ₩ţάſ الإشاب إذاء بالمناه المنافع ال seventy shekels, after the shekel of מְטְקְלַבְה מִוְרְקָא חַד דְּכַּסְפָּא thirty shekels, one silver basin of s+ שְׁלַשֵּׁיִם וּמֵאָדוֹ מִשְׁקַלָּהוֹ מִזְּרֶל weight thereof was a hundred and מאב יהללהין סלמין הני كلةت. ١٥ كأقاء 必口口 his offering was one silver dish, the לירְבְּנֵיה מְנִסְּתָא דִּכְּטַר חֲדֶא אַלְוֹטְנּ בּוֹ בּוֹבְינִאַנְ: אָלְוֹסֹנוּ בַּר דְּעוּאַל: Gad: of Deuel, prince of the children of ממי בּיוֹם הַשִּׁשִּׁי נְשִׁיא לְבְנֵי גָּדְ בְּיוֹמָא שְׁתִיִּהְאָר רַבָּא לְבְנֵי גָּד 77 On the sixth day Eliasaph the son

אַפּֿר חַד בַּר שָׁהֵיה לַעֲּלְתָא:

burnt-offering;

τς

he-lamb of the first year, for a

one young bullock, one ram, one

څڅم_هُٽاب څا_هُڙئي ڂڄڴٮ:

י פַּר אֶחֶׁד בֶּן־בְּקֹר אַנִל אֶחֶד מּוֹר חַד בַּר מּוֹבִי דְּכַר חַדּ

Gideoni, prince of the children of °° בּּיּוִםְ עַשַּׁמִּיִּמִי נְּמִוֹגִא צְבְּבֹוֹוֹ בֹּוֹנְמֵׁן בּּיִוּמָא שַּׁמִּיִּמָּשׁ עַבַּבָּא צְבִּוֹיִ 09 On the ninth day Abidan the son of פְּלַרִּצְיּר: (פּ) of Gamaliel the son of Pedahzur. the first year. This was the offering 可可學可 rams, five he-goats, five he-lamb of ود خرجت بيضهد ومِيرات بيضهد peace-offerings, two oxen, five ולוכסת לודשיא תובי הבין بَرَيْكِتِ لِيَهْجُمْنِي فَكُلِ هُرْنِيَ and for the sacrifice of ;gairəfto-nis 🥦 ឃុំជុះកាជុំរុក អូព្ទក ក្នុក្នុងសេះ אַפּֿיר בַּר עוּין חַד לְחַשְּׁהָא: 85 one male of the goats for a څڅم څٽا څا ښئن ځمځا: burnt-offering; אַמָּר חַד בַּר שַׁמֵיה לַעֲּלְהָא: he-lamb of the first year, for a 45 ײַ פַּר אָהָר בָּן־בָּלָר אַנִל אָהָר שוְר עַב בַּר מַוָב, בַּכַר עַב one young bullock, one ram, one למובע בוסמיא: ظَمْلُالا: סלמון היא דדהב מקיא of incense; » פַּף אַחָת עַשְׂרֶה זְהֶב מְלֵאָה פִּזְּפְא חֵדְא מַהְקַלִה עַשִּׁר one golden pan of ten shekels, full בּלוּלָת בַשָּׁמָן לִמִּנְחַב: מַלן סילְמָא דְפִּילָא בִמְשָּׁח meal-offering; fine flour mingled with oil for a ترظِيتُ سُودِي الْمَرْخُرِة وَجُرُور ムボアジメ the sanctuary; both of them full of هُلُا جُمُلًا مُخْذَبً مُكْمًا خُمُلًا عُنَالًا خُمُلًا عُنَالًا خُمُلًا عُنَالًا خُمُلًا عُنَالًا خُمُلًا عُن ₩Ç41 seventy shekels, after the shekel of מְטַׁלַבְעַ מִוֹּבְלֵא עַר דְּכַּסְפָּא יי שָׁלְשָּׁיִם וּמֵאָד מִשְּקְלָה מִוְּרֶק thirty shekels, one silver basin of מאב יקלמין סלעין הני weight thereof was a hundred and לולנו להנע פֿספ **XIII** his offering was one silver dish, the ליובבניה מופקא דכפר חדא لَاثِارُاهُمْ قُلْ فَلْ لِعَلْنِ لَا يَعْدُلُهُمْ اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّاللَّا الللَّالِي اللَّا اللَّهُ اللَّهُ الللَّا الللَّا الللَّهُ اللَّا children of Manasseh: מְנָמֶבְינִמְלִיאֵל בַּר פָּדָרצוּר: son of Pedahzur, prince of the 45 בּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נְשִׁיא לְבְנֵי מִנְשֵׁה בִּיוֹמָא הְמִּינִאְה הַבָּא לְבְנֵי On the eighth day Gamaliel the עַמִיהְוּד: (פּ) .budimmA ڲ۠ڂؠۿؘڟؙٙڟ _إث offering of Elishama the son of 上窓合い合むの ÇÇŲľO 口は貸口 of the first year. This was the rams, five he-goats, five he-lambs ន នុវេប ប៊ុនផ្ទុក ឬភូក្រុប ប្តន់ផ្ទុក בלבי הַמָּאַ peace-offerings, two oxen, five بَرَعْتِدَا يَضَمْرُمُنَا جُهُلِ هُٰؤِنَا بَرُبُوٰوَنَ طِيْلَهُ عَبِيدً، فَيُدَا and for the sacrifice of sin-offering; ್ ឃុំជុំកេ ជុំរុក ងូព្យុក ក្នុក្នុងស אַפּֿיר בַּר עּוּין חַד לְחַטְּהָא: one male of the goats for a

בְנְיִמְוֹ אֲבִיבוֹן בַּרְ יָּבְעְמִנִי:

Benjamin:

אַבׁנבו פֿן בּּוֹבַנּבּהַנָּנִי

מֹאָׁע ועַלְטִּגוּ סִלְּמָּגוּ עִינִּ

עוּבְבָּנִיה מָנִסְּתָא דִּבְּטָר חַדְא

thirty shekels, one silver basin of

weight thereof was a hundred and

his offering was one silver dish, the

19

יי הְּלְהֵּוֹם וּמֹאֹבְן מֹהְלַלְנִי מֹוֹנִל

לולן להנע כמנ

oΣ	one male of the goats for a sin-offering;	צְפִּיר בַּר עִּוּין חַד לְחַטְּהָא:	שְׁמִּיר־עָּוִים אֶחֶד לְחַשְּאִתּ:	oΔ
69	one young bullock, one ram, one he-lamb of the first year, for a	מור חַד בַּר מּוֹרֵי דְּכָר חַד אָמָּר חַד בַּר שָׁחֵיה לַעֲּלְחָא:	פַר אָחָד בָּן־בָּקָר אַיִּל אָחָד בֶּבֶשׁ־אָחָד בָּן־שְׁנְחָוֹ לְשַׁלֶּה:	69
89	one golden pan of ten shekels, full of incense;	לְּמִנְבְׁע בַּנְּסְׁמֵּנְא: בְּנְבְּא נִדְרָא צִּרְחַב מִלְנְא בְּנִבְּא נִדְרָא מִנְקְלָה מִּמָּר	چף אַתָּת עֲשְׂרֶת זָהָב מְלֵאָה קְטְׂרֶת:	89
49	his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, one silver basin of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering;	לְּמִנְחָהָא: מְלֵן סִּילְמָּא בְּפִילָא בִּמְשָׁ מָהְקָלֵה מִּנְהָא מַרְנִיהוֹן מָהְקָלֵה מִוְרְקָא תַּרְ דְּכַסְפָּא מָהְקָלֵה מִוְרְקָא מָהְקָלָה מִוְרְקָא מִהְלָהָה הָהָלָא מָהְלָהָה הָהָלָא הַלְמָּה הָהָלָא הַלְמָּה הָהָלָא הַלְמָּה הַלְמָּה הַלְמָּה הַלְמָּה הַלְמָה הַלְמָה הַלְמָה הַבְּיִלְא	קרְבְּנֵיׁוֹ קִעְּרַתַ־בָּסֶף אַחָּת שְׁלִשְּׁיִם וּמִאָּתֹ מִשְׁקֵלָהֹ מִזְרֵק אָחָד בְּסֶף שִׁבְעִּים שֵׁקֵל בְּשֵׁקֵל הַקְּדָשׁ שְׁנֵיחֲםו מְלֵאִים סָלֶת בְּלִּילֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲת:	L 9
99	On the tenth day Ahiezer the son of Ammishaddai, prince of the children of Dan:	אַטִיטָּא מַשִּׁירָאָה רַבָּא לִבְנֵי דָן בְּיוֹמָא מַשִּׁירֶאָה רַבָּא לִבְנֵי דָן	אַטַרעָּגָר בָּן־עַמִּישְׁבֵּר: בְּיוֹם הְעַּשְׁיִרִּי נְשָׁיִא לִבְנֵר דָן	99
59	and for the sacrifice of peace-offerings, two oxen, five rams, five he-goats, five he-lambs of the first year. This was the offering of Abidan the son of Gideoni.	לוּנְבְּנְאַ בַּאֶּבְינְוֹן בַּרְ נִּנְרְתְּנְוּ: אַמְּרֵוֹן בְּנִי אָנְאַ טַּמְאָא בֵּין בְּבָרֵי טַמְאָא נְּבֵּי טַמְאָא וּלְנְבָסִׁט לוּנְאָהִיּא טוָרֵי מְּרֵין	ילְיֵבָח תַשִּׁלְמִים בָּקֵר שִׁנַּיִם אֵילָם חֲמִשְׁׁה עַּהָדֵים חֲמִשְּׁה בְּבְשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה חֲמִשְׁׁה זֶה קְרְבָּן אֲבִידֵן בָּן־גִּּדְעֹּנִי: (פ)	S 9
† 9	one male of the goars for a sin-offering;	אָפִּיר בַּר עִּוּין חַר לְחַטְּּהָא:	שְׁמִּגְרִ־עִּזְיִם אָחָדִ לְחַשְּׁאִתּ:	† 9
٤9	one young bullock, one ram, one he-lamb of the first year, for a burnt-offering;	מור חַד בַּר מּוֹרֵי דְּכַר חַד אַמַּר חַד בַּר שַׁמִיה לַעֲּלְחָא:	פַר אָחְׁד בָּן־בָּקִר אַיִל אָחָד בֶּבֶשׁ־אֶחֲד בָּן־שְׁנְחַּוֹ לְעֹלֶה:	٤9
79	one golden pan of ten shekels, full of incense;	לְּמְנְבֵׁא נִזְרָא מִנְקְלָה מִּמְּר בּוֹבָא נִזְרָא בּרְחַב מִלְנָא בּוֹבָא נִזְרָא מִנְקְלָה מִּמָּר	פָף אַתָּת עַּשְׂרֶה זָהָב מְלֵּאָה קְשְׂרֶת:	79
	sevency shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering;	לְמִנְחָהָא: מִלְן סִנּלְמָא גַּפּׁנְלָא בֹמָהָּטִ בְּסַלְהָּנִ מִנְּלִמָּא שַּבְּנִינִוּן מִטְּלְבָּנִי הָבְּהָלָא שַּבְּנִינִוּן מִטְּלְבָּנִי הָנִיּיִ אָבְּהָלָא	ﭘﻨﺒﺖ ﭼﻮף ﺗﻪﺟﭙױם ﺗﭙﺘﻼ ﺟײַקָּל ﺗﻴặﺘﻚ ﺗﭙױװָם! מְלִאִּים סָלֶת ﭼלילֶת בַשֶּמֶן לְמִנְחֵה:	

בּלוּלָת בַשָּׁמָן לִמִּנְחַב: هُلُدٍ حُمُلًا مُخَمِّرًا مُكَادٍ خُمُلًا مِ ע שָׁלשָּׁים וּמִאָּדוֹ מִשְּקְלָהוֹ מִוְּרֶק كلة لن ظفاء אָהֻוֹר פּוֹּמִיאָר בָּוֹן: عدرو، چرنם עَשְׁתֵּי עִשְׂר יוֹם נָשִׁיא לְבָנֵי چִיוֹם חַד עַשִּׁר יִוֹמִין רַבָּא ี่ สีสีเลี้น: (ॿ) ₩٦٢٤ ПÜÂL $^{-\pi}$ %'Ça ga ϕ i ϕ gr ϕ i ϕ gr ϕ ילַיֶּבְח הַשָּׁלְמִים בָּקָר WELD

הַפְּּלְהָה הָּנִינִיםו מִבְאָנם סָבְנִע בַּסִלְהָּנִ 必口口

ظمٰدُلا: ♣√ פַרְ צַּחָה צַשְׂרֶה זָהֶב מְלֵצְּה

څڅم_هُٽل څا_هُئن ځمځك: ע פֿר אָטֶר בָּן־בָּקר אַנִל אָטָר

אָל עַּלְּהַלְּאָר לְהַלֶּאָר יִּים אָלָד לְהַטָּאָר.

ַבְּבְשָׁים בְּגֵּי⁻שְׁנָה חֲמִשְּׁה זֶה אֵילֶם חַמִּשְּׁרֹ עַהְּדֵים חַמִּשְּׁר بَرَانِدِي يَهُرُمُني چُيْدِ هُزَنِوَمَ طِيلَةِ طِيدًا فِيْدًا

كُلْخَا هَٰذُمْنَكُمْ ثُلِيمُخُلِّا: (عَ)

וּפֹטַבְי, אַטוּנבת בּוֹבתּילו: ⁸² ביום מְנִים מְמָּר יִוִם לְמִּיִא ִלְבְּלָוֹ

בְּלוּלֶה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲה: הַאָּרֶשׁ שְׁנֵיהָםוּ מְלֵאִים סָלֶת בְּסִלְּמֵי عُلَا وُقُلِ مِكْمُ لِي مُكْمِ لِي هُلُا لِي اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ פּל שֶׁלֹשֶׁים וּמֵאָדוֹ מִשְּׁקְלָהוֹ מִוְּרֶל كلة لن ظفاء 必口口

ילָנֹכַסְע ליּדְשָׁיָּא שִיְבִי שָׁבִין

לְבְׁנֵי אָמֶּר פַּנְּמִיאֵל בַּר מְּבְרָוֹ:

خرزنائه: מקן סילמא דפילא במשח ムデジジ שְבְעִין خذيرا מְעַבְקָה מְוָרְקָא תַר דְּכַּסְפָּא יטלטון סלגון טוו לוּוֹבְבָּוֹיה מְוֹסִׁמָא צַּבְסָבְ עַוֹּבָא

למובע בוסמיא: סלמון הוא דדתב מליא בְּוֹכָא הַדְא מִהְקְלֵה עַשְׁר

אַמָּר חַד בַּר שָּׁמֵיה לַעֲּלְחָא: תר בר תובי דכר תר

אַפּֿור פַר עוּין חַד לְחַשְּׁתָא:

طيل خُدُم لُحُدُم بَعْدِ خَدِ مُخْدًا: ו בו מולא שלומא בון חַמְשָא גָּדִי

كِجُدُّرُ رَفُقُكِٰ \$ يَارِيَم قِد مُرَدُّا: בּוִם טַבו הַסַב וַנְמָוֹ בַבּא

خرزنائه: מלן סולמא דפילא במשח たごう ない àça1 خذيرا מְטַׁלַכְשִּ מִוֹנִבְאַ עַּגַ גַּכְסָׁפֹּאַ וּשְׁבְּשׁוּוֹ סִבְּאָוּוֹ בַּוֹי לוּוֹבְבָּוֹיה מְוֹסִׁמָא צַּבְסָבְ עַוֹּבָא

> Ammishaddai. To not out resert the son of of the first year. This was the rams, five he-goats, five he-lambs peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

of Ochran, prince of the children of zΔ On the eleventh day Pagiel the son

fine flour mingled with oil for a thirty shekels, one silver basin of weight thereof was a hundred and his offering was one silver dish, the

meal-offering; the sanctuary; both of them full of seventy shekels, after the shekel of

of incense; ŧΖ one golden pan of ten shekels, full

Surratio-inrud; he-lamb of the first year, for a one young bullock, one ram, one

sin-offering; 94 one male of the goats for a

diering of Pagiel the son of of the first year. This was the rams, five he-goats, five he-lambs peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

Naphtali: Enan, prince of the children of On the twelfth day Ahira the son of

meal-offering; fine flour mingled with oil for a the sanctuary; both of them full of seventy shekels, after the shekel of thirty shekels, one silver basin of weight thereof was a hundred and his offering was one silver dish, the

64

84

SL

τΖ

77

څۇك بەتتى ھەتتىر دائىتى كۆلىر וֹמִבֹאָע מֹנֹפֿו כֹפַפֿא שַבַעא anointed, at the hands of the * אָעָוִ מָאָע לֹמִּיאָׁו וֹמִּבְאָׁלָ עַלֹּהְעַ בוביאי ומיה מן בקרבי the altar, in the day when it was ربعدا بربوره برهزؤب جرنط برفتوب בא שוופט מגלשא ליוטא This was the dedication-offering of לבלן אַנונה פון הגלן: (פּ) offering of Ahira the son of Enan. לוּבְבָּלָא בַּאָבוּוֹבַת בַּב הַּנְלָן: בְּבְשָׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְׁה זֶה of the first year. This was the אמבון בני הנא שמהא בון rams, five he-goats, five he-lambs %'ನ್ನರ ಗ್ರಥಭಗ ತರ್ವ್ಗರ ಗ್ರಥಭಗ בַבְרֵי חַמִּמָא נָדֵי חַמִּמָא peace-offerings, two oxen, five ילָנֹכַסְׁעַ לַיּגַוְהָּיָּאָ עַיָּבִי עַבִּין بَرِيْرُكِ لِيهُرُمُنِي فَكُلِ هُٰذِنَا لِيهُرُمُنِي فَرَالًا هُٰذِنَا لِيهُرُمُنَا لِيهُمُ and for the sacrifice of :gairəfto-nis ☼ ψὰτι⁻ὰξι□ χρι ζηψκι: אַפּֿיר בַּר עִּיִּין חַד לְחַטְּהָא: 78 one male of the goats for a چَבְשִׁ-אָנָר בָּן־שְׁנְתִּי לְעֹלֶר: burnt-offering; אַמַּר חַד בַּר שָׁמֵיה לַעַּלְחָא: he-lamb of the first year, for a 18 قِر هُنَٰد قِر خُرَٰد هُنَٰد هُنَاد عَالَم عُنَاد اللهِ عَالَم اللهِ عَالَم اللهِ عَالَم الله عَال عَلَيْدِ الله عَلَيْدُ الله عَلَيْدِ الله عَلَيْدِ الله عَلَيْدِ الله عَلَيْدِ الله عَلَيْدِ الله عَلَيْدِ الله عَلَيْدُ الله عَلَيْدِ الله عَلَيْدُ الله عَلَيْدُوالِي عَلَيْدُ الله عَلَيْدُ عَلَيْدُ الله عَلَيْدُ عَلَيْدُ الله عَلَيْدُ عَلَيْدُ الله عَلَيْدُ عَلَيْدُوالِي الله عَلَيْدُ الله عَلَيْدُ عَلِي عَلَيْدُ عَلِي عَلِي عَلِي عَلَيْهِ عَلَيْدُ عِلْمُ عَلَيْدُ عِلْمُعِلَّ عَلَيْهِ عَلَيْ מור תד בר מובי דכר תד one young bullock, one ram, one למובע בוסמוֹא: סלמון היא דדהב מליא of incense; % פַּף אַתָּה עַשְׂרֶה זָהֶב מָלֵאָה פִּזִּפְּא תַּדְא שַהְקְלַה עַשִּׁרִ באַרוּ 08 one golden pan of ten shekels, full

גַלְבַּמַ־מֵּאָנִת בְּשָׁבֶלְ עַלְּבָּשׁ:
 בֶּלְ בָּסֶׁךְ וְשִּׁבְעָים עַּלְבָּוֹם
 בֶלְ בַּסֶּךְ וְשִׁבְעָים עַפְּנְים אַלְפָּוֹם
 מָלְבָּיִם וּמָאָר תַפְּנְרָם עַבְּלְבַּים
 מָלְבָּים

שְׁנִנִם מִשְּׁר כַפָּוֹת זָהָב שְׁתִּים

شظت!

چۈنת <u>יַה</u>ב שָׁמֵּים־עָשָׂרֵה הַכֵּף איי קַטְרָת עַשְׂרָה עַשְׂרָה הַכַּף בְּשָׁקֵל הַקְּדָשׁ כְּל־יְּהָב הַכַּפִּוֹת עַשְׂרִים וּמֵאָה:

לוכי בבולא טוטא המבי:

תּהֶבוּ מִוֹבְלַתְ כַּסָּפֹּאַ שַּׁבוּ, תַּהַב

the altar, in the day when it was anointed, at the hands of the princes of Israel: twelve silver dishes, twelve golden pans,

each silver dish weighing a hundred and thirty shekels, and each basin seventy; all the silver of the vessels two thousand and four hundred and four hundred

twelve golden pans, full of incense, weighing ten shekels apiece, after the shekel of the sanctuary; all the gold of the pans a hundred and twenty shekels;

(+8) ביום המשה אותו. בו ביוס שנמשם סקריב ומס פני מקייס פתרי סמשם שנמשם מחלס ופחר כך סקריב פו פתרי סמשם לפתר ומן ולפ בפ ללמד ביוס סמשם פלפ לומר שנמשם ביוס כשסים פומר (ויקרפ), לו) ביוס משםו פומס למדנו שנמשם ביוס ומס חלמוד לומר ביוס סמשם פוחו ביוס שנמשם סקריב (ספרי נג): קערה בסף שחים עשרה. סס סס שסמנדבו ולפ פירע בסס פחול (ספרי שם. במ"ר):

בוב בובוא מאני ומשרין:

(38) שלשים ומאה הקערה האחת וגרי. מס מלמיד לימר לפי שנאמר שלשים משקלס ולא פירש באיזו שקל לכך חור ושנאס כאן וכלל בכולן כל כמף סכלים בשקל סקדש (מפרי נד): בל בסף הבלים וגרי. למדך שסיו כלי סמקדש מכוונים במשקלן שוקלן אחד אחד ושוקלן כולן כאחד לא ריבה ולא מיעט (מפרי שם):

(88) בפרת זהב שתים ששרה. למס נאמר לפי שנאמר כף אחת ששרס וסב סיא של וסב ומשקלס עשרס שקליס של כסף אר למינו אלא כף אחת של כסף ומשקלס עשרס שקלים של כסף מינו אלא כף אחת של כסף ומשקלס עשרס שקלי וסב ושקלי וסב השקלי וסב אין משקלם שוס לשל כסף הלמוד לומר כפרת וסב של וסב סיר (מפרי נס):

בני שְׁנָא הְרֵי עַשְׁר יִמְנִחַתְּרוֹוּ

שנבון בכבון שבו מּמָּב אַמִּבון

כֿל שוִבׁי לַתַּּלִשֹא שַּׁבִּי תַּתַּּב

र्वे विश्वर्थाः מְזָנֶם מְזָנָם בְּנֵי שְׁנָה שְׁנֵים בְּשֶׁר וּמִנְחָהָם מפמיל פַּוֹרים אַילָם שָׁנִים־עַשְׁיַל כַּבָשָּׁים בְּלְ הַבְּלְּר לָמְלָּה שָׁנָנִם מְשָּׁר

המוְבֶּה צִהְרֵי המְשָׁה צִּתְיִ: בְּנִי שְׁנָה שִׁשְׁיִם הַשְּׁמִּים שָׁנְים בְּנִבְּת مَهْرَ مَكَٰلُ لَهُ مُهْرِهِ خُدُهُرِهِ א ממונים ואובימהן פונים אילם וֹכֵע לֹלַנוּ וֹבֹּע נַאָּלִמִּים

בְרַבִּיאָנ וָהָיה: שהין דַא חֲנוכַת מַדְבְּחָא בָּתַר شفدا فتد شفدا هفددا خدد شفه המבון ואובלא שובון גכבו וכל הובי לוכסת לידשיא

י בני עדי תור עלי עשר

く可尊はお:

עַבּעני (פּ) אַהָּר מַכְאָרוֹ בַמֹּבִים מִבּּוֹ הָתֹּי מִדְבֶּר אֵלְיו מִעַּלְ הַכַּפָּרֶת לת"ו לְדַבֶּר אָשוֹן וַיִּשְׁלָת אָת־תַלִּוֹל יִבְבָא מֹשֶׁר אֵל־אָהֵל מוֹעֶּד

ומהמלל עמיה: בְּסְבַּבוּתָא מִבּנוֹ טַבוּוֹ כַּבוּבוֹא מהלני כפורקא דעל אַרוֹנָא בלא במטמקל וֹטִׁלֹא לְמַלְלָא הֹפִּגִּיִ וְחֻּמָּה עליל משה למשפן

> sin-offering twelve; and the males of the goats for a twelve, and their meal-offering; the he-lambs of the first year twelve bullocks, the rams twelve, all the oxen for the burnt-offering

> after that it was anointed. dedication-offering of the altar, first year sixty. This was the he-goats sixty, the he-lambs of the bullocks, the rams sixty, the peace-offerings twenty and four and all the oxen for the sacrifice of

two cherubim; and He spoke unto the testimony, from between the ark-cover that was upon the ark of speaking unto him from above the with him, then he heard the Voice of meeting that He might speak And when Moses went into the tent

68

The Haftara is Judges 13:2 - 13:25 on page 189.

ב^{פסענסך} וַיְדַבֶּר יְדְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

עַנָּרות: מְלְנְוֹנִוֹ מִבְּלֵא בוּגִּנוֹא: עמוניה יאירו שבעת להביל ַ בַּעַהַּלְטַבְּ אָטַעַעַנָּטָעַ אָלַ מוּלָ בָּאַבְלַלוּנָלַבּ בּבּרָ אֶּלַ אַנִּיוֹ וֹאִמֹוֹנֵים אַלְוֹו מִלְּילִ מִּם אַנִּיוֹ וֹנִימִר לְיִש

> :Buives $III\Lambda$ And the LORD spoke unto Moses,

front of the candlestick.' אַפּֿי מִנְרָהָא יִהוֹן the seven lamps shall give light in him: When thou lightest the lamps, Speak unto Aaron, and say unto

של שם שסלסב עולס כמוב בסדלקמן לשון עליס שלריך לסדליק עד שמסח שלסבת עולס מחליס (שבת כח, ה) ועוד דרשו רבותינו סיס עמסס במנוכס לא סוא ולא שבעו אמר לו סקב"ס מייך שלך גדולס משלסס שאמס מדליק ומעיב את סנכות: בהעלחך. (2) בהעלחך. למס נסמכס פרשם המנורה לפרשם הנצימים. לפי שכשרהה אהרן מנוכם הנצימים מלשה או דעמו כצלה כן מדבר בינו לבין עלמו ומשס שומע מאליו: וידבר אליו. למעע את אסרן מן סדברות (ספרי נה): וכשמגיע לפחח סיס נפסק ולא סיס יולא חוץ לאסל (במדבר רבה. ספרי שם): מדבד. כמו מחדבר כבודו של מעלה לומר סכרובים ומשם ילא לאסל מועד: דישמע אח הקול. יכול קול נמוך חלמוד לומר את סקול סוא סקול שנדבר עמו בסיני בא אל אהל מועד ושם שומע את הקול הבא מעל הכפרת (ספרי שם): מבין שני הכרובים. הקול יולא מן השמים לבין שני . אליו מאהל מועד והוא חוץ לפרכח וכחוב אחד אומר (שמוח כה, כב) ודברחי אחך מעל הכפרח בא זה והכריע ביניהם משה (98) - ובבא משה. שני כתובים המכתישים זה את זה בא שלישי והכריע ביניהם כתוב אתד אומר (ויקרא א, א) וידבר ה'

77

בקנים אלא בגוף של מנורה: יאירו שבעה הגרוח. ששה שעל ששת הקנים שלשה המורחיים פונים למול האמלעי הפחילות (ספרי נע) מכאן שמעלה הימה לפני המנורה שעליה הכהן עומד ומעיב: אל מול פני המנורה. אל מול נר האמלעי שאינו

צְנְּה יְהְנָה אֶת־משֶה: עַּמְּנִיבְּע עַמְּבְּלָע נִבְעָּגִע בַּאַמֶּב מִּנְבָעִא אַבְלָע בּוָצִינַהָא כְּמָא ווֹמֹתִּהְ כֹּן אַבֹּיבֶן אַבְ-מוּבְ, פֹּדֹנוֹ וֹהְבֹר כֹּן אַבֿיבון בְלֵבֹבוֹבִ אַפֹּנ

אָת־הַמְּנֹרֶה: (פּ) ַ הַרְצָּה יְהֹנְהֹ צָּתַ־מִּשָּׁה בֵּן עְשָׂה וְזָה מִצְשָׂה הַמִּנְרָה מִקְשָׁה

ליי <u>וַיְדַבֶּר יְהוָה אָל־מֹשֶׁ</u>ה לַאִּמְר:

וּמִּבֹאֹג וֹמִבּוֹבִנֹי אָטִׁם: ⁹ كَال אُلا لِكَذِٰذِت طَلَٰذِك خُدِّد خُدِّد خُدِّد خَدِر ثِن جَرَنْهَد طَدِر خُدِر

خلاديات لبهياده: קליהם מַי חַמָּאָת וְהָצֶּבָי ' עַּבְיּהַם וְכְּה תַּעֲשֶׂה לְהָם לְשְהַלְם תַזָּה

בּוֹשַבְּקר הַמָּח לְחַמֶּאת: סְלֵע בְּלִילֶּת בַשְּׁמֵן וּפַּר־שֵׁנֵי סִילְמָא דָפִּילָא בִּמְשָׁת וְתִּר וֹלַלַטוּן פַּּר בּוֹן בַּלַר וּמָוֹטִׁעָן וּיִפְבוּו טור בּר טובי וּמִוֹטִינִי

כּו הֿבֹּע וֹנו מִלְנַנִא: היא בְּחָוְנְא דְּאַחְוִי יִיְ נְיִם מֹשֶׁה ער שְׁרַה ער שׁוֹשְׁנָה נָגִירָא נבול מוכב מונבמא נגידא דהב

וּמַבֶּיל וְיָ מָם מָמֶּע לְמֵימָר:

וּהְבֹאֵלְ וּשְׁבַבּוּ זְשְׁבִוּוֹ:

לבומודון וידכון: מכ פל בשרחון ויחורון מוֹא בַוֹמֹּטֹא וֹוֹהֹבֹּרוּן מַסְפַּר לְדַכוּאֵיהוֹן ΧĿι じばばん

שׁלֵנוֹ בַּר מּנִבוּ מַסַּב לְחַמָּטִא:

LORD commanded Moses. front of the candlestick, as the lamps thereof so as to give light in And Aaron did so: he lighted the

made the candlestick. the Lord had shown Moses, so he according unto the pattern which flowers thereof, it was beaten work; unto the base thereof, and unto the candlestick, beaten work of gold; And this was the work of the

:gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

children of Israel, and cleanse them. Take the Levites from among the

clothes, and cleanse themselves. their flesh, and let them wash their them cause a razor to pass over all of purification upon them, and let to cleanse them: sprinkle the water And thus shalt thou do unto them,

sin-offering. young bullock shalt thou take for a flour mingled with oil, and another bullock, and its meal-offering, fine Then let them take a young

(E) ויעש כן אהרן. להגיד שנחו של אהרן שלא שינה (מפרי נהעלמך ם): שבסן וכן שלשם המערביים ראשי הפחילוח למול האמלעי ולמה כדי שלא יאמרו לאורה הוא לריך (חנחומא בהעלחך ה):

המנורה. מי שעשלס ומדרש לגדס (מנמומל בסעלמך ג) על ידי סקב"ס נעשימ מלליס: הראה וגוי. כמבנים אשר סראסו בסר כמו שנאמר (שמות כס, מ) וראס ועשס בתבניתם וגוי (ספרי שם): בן עשה אח מעשס דק שבס סכל מקשס ודרך עד לשמש בלשון וס כמו (שופעיס מו, ס) מגדיש ועד קמס ועד כרס וימ: 👚 במראה אשר עד ירכה עד פרחה. כלומרגופס של מנורס כולס וכל סמלוי גס: עד ירכה. שסום פגר גדול: עד פרחה. שסום אינריס על ידי מבור: עד ירכה עד פרחה. ירכה היא השידה שעל הרגלים חלול כדרך מנורות כמף שלפני השרים: דא לדא נקשן (דניאל ה, ו) עשה של ככר זהב היחה ומקיש בקורנם וחותך בכשיל לפשע איבריה כחקונן ולא נעשים איברים (+) וזה מעשה המגורה. שסרמסו סקב"ס במלבע לפי שנמקשס בס לכך נממר זוס (שס פמ): מקשה. במדי"ן בלע"ו לעון

(6) קח אח הלוים. קמס נדנריס משריכס שמזכו לסיומ שמשיס למקוס (מדרש מגדס):

לפי שנסנו כפרה על הצכורום שעבדו עצודם אלילים והיא קרויה וצחי מחים והמלורע קרוי מס הוקיקס מגלחם כמלורעים: (ע) הזה עליהם מי חמאת. על אפר ספרס מפני ממאי ממיס ענסס: והעבירו חער. מלאמי נדנרי רני משס סדרען

פר העולה: לדבריו במורם כסנים (ויקרא מובס פ"ג ד) ואומר אני שסוראם שעס סימס ששעיר סיס לסס לסביא למעאם עבודם אלילים עס מס שלמוד לומר שני לומר לך מס עולה לא נאכלת אף חעאת לא נאכלת (עד כאן דברי רבי מאיר) (הוריות ה, ב) ובוו יש שמך (8) ולקחו פר בן בקר. והוא עולה כמו שנאמר ועשה את האחד עולה והוא קרבן לבור בעבודת אלילים: ופר שני.

בְּנֵינְ וֹמִּבְאָבִי מוּמָּגַ וְּנְלַנַבַלְמְּ אֵטַבַּלַכְבַּמְנַע וּמִּנָא וְטַבְּנִהָה יָנִי כָּלְ כִּנְהָשַּׁאַ لْيَظُرَحُنُو هُنِ يَبَرُّانِهِ رَفَيْزُ هُيْمٍ النَظُرَاتِ ثَن جَائِهُ، ظَيْه مَهُوَا

ئنظنځة אָט טַלְוּנֶם לְפֹּוֹנִ וֹטְנָוֹטִ וּטְּקְנִיכִ יָּט לִינָאִ. צֹבִם יִּנָ

لْمُمْكُه خُدْرَاهُكُمْ عُلالْتِيكُاتِ لَيْفُمُكِهَا خَدْرَاهُكُمْ يُعَالِينَا

رَجُولِ بَالِيَا مِهِنَا خِيلَ نَشِلَهُمْ كَأِنَاهِ إِنْ مَا جَيْرُ نَشِلَهُمْ انْسَارًا

خرقد مرينخانات חַשְּׁאַת וְאֶתְ הַאָּתָד עֹלְה לַיִרוֹּה חַשְּׁתָא וְיִתְ חַדְ עַּלְתָא בֵּיִם יִי יי רְאִמִּ תַפְּּרִים וַהְּמְּע אָט עִאָּטִי ביישׁ פּוֹרַיָּא וַעָּבִיִּר יָת תַר لْسَجْلِيْصِ نَصْطُكُنَ هُنْكَ نُكَّيْتُكُ هُمْ لَجَيْنُهُ، نَصْطُحُنَا ثَنَّ نُكَيْكِيْاً هَجَ

הנופה ליהוה: אַנְרָן וֹלְפָׁלָּוֹ בֹּלְוֹו וְנִינִפְּׁטֵּ אָנָים וֹבְעָּבְיִם אָנַרַבְלְוּיִם

וֹמְּבֹאֻץ וֹבֵיוּ לָוּ בֹלְוּיִם: יי וֹבִבְבַלְמַ אָּעַבַלְנִיְם מִמַּוָּבַ בַּדָּרָ

إتروم لابها مربود: אָנוַ אָנִים מוָמֹג וֹמִנוֹנוֹ אָנִים מיי נאַטְבּיַבְבָּלְ יָבָאִי עַלְנִיְּם לְהַּבָּע

\$\$\\ \delta \\ \d ثِيثاء خَذِيد جِي مَخَالًا نَهُلَهُم ⁶ בְּנֵי ִשְׁרָאֵלְ מַּחַתְ פִּטְרָע בָּלְ

بجد نهد بج

הל ליוֹאַי:

לְמִפְּלָּח יָת פּּילְחָנָא בַּייָ: וְבֵנִיף אַבְּרֹן אָת־הַלְוֹנֶם מְנִיפָּה וִירִים אַבָּרוֹ נָת לֵינָאֵי אָרָמָא

خرحقت هر خرنهن

אָבְמָא פֿבַם וֹנִי: ילבם לוני, ילבים ילהון וטלום זע לולאי שבר אַנַרוֹ

٢.(١٤٠٠) וֹמְבֹאֵל וִיהוֹ מִשְּׁמִּמִּתוֹ בַּבְעַר נטפבות נט בולאו מנו בנו

سُنَدَة، تُنْدِيا سُنَد، تُنْديا إ . ريخ *ڪ*انا

كَلُور: מבוני ושְּׁבַאָּב אַבוּיבִית וְהָהַוּוּ פֿעו כֿל וֹלְדָא בּוּכִּרָא כּוּלָא לבתו מנו לנו והבאל שלם خر ثَنَرُنه ثَنَرُنه تَرَقَٰدِ غِن مَعَنِكَ عِدْدَ عَقْلَهُمْ مَقْلَهُمْ أَعْدَلُ

> Israel. To natiblida edt to noitagargnoa thou shalt assemble the whole before the tent of meeting; and And thou shalt present the Levites

the Levites. of Israel shall lay their hands upon before the LORD; and the children And thou shalt present the Levites

service of the LORD. Israel, that they may be to do the To neathlide offering from the children of before the Lord for a And Aaron shall offer the Levites

make atonement for the Levites. burnt-offering, unto the Lord, to a sin-offering, and the other for a bullocks; and offer thou the one for hands upon the heads of the And the Levites shall lay their

unto the Lord. and offer them for a wave-offering before Aaron, and before his sons, And thou shalt set the Levites

and the Levites shall be Mine. from among the children of Israel; Thus shalt thou separate the Levites

Þτ

wave-offering. them, and offer them for a meeting; and thou shalt cleanse in to do the service of the tent of And after that shall the Levites go

them unto Me. children of Israel, have I taken womb, even the first-born of all the instead of all that openeth the from among the children of Israel; For they are wholly given unto Me

(מזרם לגדק): (9) והקהלה אח כל עדה. לפי שהלויס נמוניס קרנן כפרס מממיסס ינואו ויעמדו על קרניס ויממנו אמ ידיסס עליסס

קרשים ביד משל בני מררי) הנרלות בבית קודש הקדשים והשלישית לבני מררי (מדרש לגדה): וגוי. סשנים לבני גרשון לכך נאמר בס מנופה לה' שאף עליהם הימה עבודת הקודש יריעות וקרשים (לריך לומר וקרשים דאלו . כאמכו בפרשה זו הכאשונה לבני קהם לכך נאמר בם והיו לעבוד אם עבודה ה'לפי שעבודה קדש הקדשים עליהם האכון והשלמן (11) והניף אהרן את הלוים הנופה. כדרך שמשס מנוכע מעון מנופס מי (ויקרמ יד, ז. מדרש מגדס). שלש מנופות

ײַלַבַּאָטִּר אָטָם לֵי: ر، בַּאַבְׁם וּבַבְּהַנְמָׁנִוּ בְּיִּוֹם נַבַּנְיָנִי נִּהְנָאֵלְ בַּאַּנְּשָׁאְ וָּבִבְּמִנִּיִּאְ

בכור בבני ישְרַאָּל: ⁸¹ וֹאֵפֿע אָע_עַלְוּיִם עַּעַע בָּלְ וֹפֿרִיבִית יָת לְיִוֹאִי עַלְּוּ בָּלְ

نَّهُلُمُكِمْ ثِلْاً خُلْهُكَ خُلْاً نَهُلُمُكُمْ מַּכְ בּּוֹנָ וֹמִּבְאַבְ וֹבְאָ וֹבִיְנִע בּּבוֹנִי نَشِلَهُمْ خُهُلُمْ مَابِقِهِ الْأِحْقَالِ نَشِلُهُمْ خَمْشِوْا نَظُرُهُ الْأِحْفَلَهُ ْنَهُلْعُكِي كِمُّرِيد عُلاءُمُجِكُلا قُلْبَ نَهُلُهُمْ خُمُوفِهِا بُن هَنْخُلَا قُلْبً ⁶¹ לְאַנִרֹן 'וּלְבְּנְּוּנו מִשִּוּבַ בַּנֵּנ לְאַנִרוּ וֹלְבַנִינִי מִנִּי בַנֵּנְ \$ك_لَاحُاذٍ◘

ההו לִנוֹם בֹּנוֹ וֹהְבֹאֹל: צְנְּה יְהְנְה אֶת־מֹשֶׁה לַלְוּיִם בֵּן־ حد فقد نشلة عرادت فحرم الأشد في نظر نظلة المناه ال ניּעשׁ משְׁהָר וֹאַבְרוֹ וְכְלִ־עֵּבָר וֹשְׁבָּר

הֹקִנִים אַנִינִן לַמִּנִינִם: קנופָה לפְּנֵי יְהֹוְהַ יة בּגָּבִישָׁם וַלְּבֶּנֵ אַבַּרָן אָבָם לְבִּישִׁיהוֹן וֹאָבִים אַבִּרוֹ יָהְיִין にには口むない تذنب

יְהְנְה אֶת־מֹשֶׁהׁ עַל־הַלְוֹיִם בֵּן דְפַּקּיד יִי יָת מֹשֶה עַל לֵיוֹאֵי אַבְּיִן וְלְפְּנֵּוֹ, בְּנְיִנוֹ בַּאָאֶבֶן גַּנְּיִ בְּנִים אַבִּין וּקְּדָם בִּּנְיִנִי, בְּבָּא ע אָט הַּלְבַבְעַם בַּאָּנֵץ מִנְהָּב לַפַּנָ, נִט פּּנּלְטַנְעוּ בַּמַהָּכּן זִמְנָא لْهَلَادِ، حَالَ ظُهِر يَاذُرُنِه كَهُدُهِ بَحُنَد قَا مُعَرَد جَرَبُهُ، كَٰمُفَرَبِ

נְיָבְינוֹ בַּבְּבָּוֹי: מַבְּרִים בְּאָרְטָּא דְּמִצְּרִים אַקְּבִּישִּׁית מְצְּרְיִם בְּיוֹמָא דְקְטַבְית כָּלְ בּוּכְּרָא פּֿג לְג כֹּלְ_שַּׁכִוּגְ שַּׁבְּוֹג וֹמְבֹּאֶלְ אָבוּג צַּגלְג פֿרְ שַּּבְּבָּג פַּבְּנָג

בּוּכְרָא בִּבְנִי וֹמְּבָאַנִי

نشِلَهُم كِٰكِيلَهُم: וֹאָבֹאָן מוָטֹא בֹמֹלַנַר בֹּנֹי מֹלְ בַּנוֹ, וֹמְבַאָּלְ וֹלָאִ וֹבוּ, בַּבַּנוֹ, לטׁלַנֶםן וּנִבַּלִיִם זֹט קָּוֹאָּג זֹבִיבֹּגוֹ

: AKLXC: לְלְוֹאֵּג בֹּו הֹבֹרוּ לְעִוּן בֹּנִג לכל דפקיד יי יח משה קמָב נאַבורן וכַּל

אַבורן לְדַכּוֹאֵיהוֹן: נוֹכשֹּׁר אַנְמָא צֹׁנִם וֹן וֹכּפּר הַּלְיִהְוּן וֹנֹכֹלַטְנְ נֹאִנַבֹּנִאִנּ نىلآنىد

בן עַברו לְהוֹן:

Myself. of Egypt I sanctified them for smote all the first-born in the land man and beast; on the day that I children of Israel are Mine, both For all the first-born among the

the children of Israel. instead of all the first-born among And I have taken the Levites

χī

coming nigh unto the sanctuary. through the children of Israel among the children of Israel, of Israel, that there be no plague make atonement for the children Israel in the tent of meeting, and to to do the service of the children of from among the children of Israel, are given to Aaron and to his sons And I have given the Levites—they

nnto them. Levites, so did the children of Israel commanded Moses touching the unto all that the LORD Israel, unto the Levites; according the congregation of the children of Thus did Moses, and Aaron, and all

them. atonement for them to cleanse before the Lord; and Aaron made Aaron offered them for a sacred gift and they washed their clothes; and And the Levites purified themselves,

Levites, so did they unto them. commanded Moses concerning the his sons; as the LORD had meeting before Aaron, and before to do their service in the tent of And after that went the Levites in

- (16) נחנים נחנים. נמוניס למשל נמוניס לשיר (שס): פשרח. פמיממ:
- ועכשיו ואקח את הלוים: (עב) בי לי בל בבוד. שלי היו הצכורות בקו הדין שהגנתי עליהם בין בכורי מלרים ולקחתי אוחם לי עד שמעו בעגל
- מורס וכך כאימי בב"ר (ויק"ר ב, ד): ולא יהיה בבני ישראל נגף. שלא ילערכו לגשת אל סקדש שאס יגשו יסיס נגף: (19) - ואחגה וגרי. ס' פעמים נאמר בני ישראל במקרא זה להידיע חבתן שנכפלו אוכרומיהן במקרא אחד כמנין ס' הומשי
- (02) ויעש משה ואהרן וכל עדה וגוי. משק קעמירן ומקרן קניפס וישרמל קמלו ממ ידיקס:
- (22) כאשר צוה הי הוי כן עשו. לסגיד שנת סעושין וסנעשס נסס שלחד מסן לל עכנ:

בּ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

CILAL: לְגְּבְא בֹּהְיִא בַּהְּבְעַנ אָנִילְ לְּנִיּוֹלְאִ נִילְאִ בִּפִּילְנִו מָהָבּוּ וֹמֹמִבִּים מִּלִּיעְ נְׁמָמֹלִיִי וֹבוּאְ נִוֹםׁמִּיִּתִּ מִּּנִוֹוּ וּלִמִּגלָא יִיִםּי וֹאָט אַמֶּב כַלְנִיִם מִבּּוֹ טַמָּמִ בַּא בּלְכָוֹאָי מִבּּר מַמָּבוּוֹ

טְמְּבְנִיע וְלָאִ וֹמְּבָע מִּוָע: يظفل لتظهرت هَٰذِك نَهُدَ طَجُدُهُ يَطَفَد تَطَهُمَا هُذَا نُعِدَ طَتَارِجِ

יעַבְּר בֶּכְה חַעַּשָּׁה לַלְוֹיָם לֵא יִפְּלַה כְּּדִין חַעַּבִּיר مَّ לְשְׁׁמָר מִשְּׁמֶבֶת וַמְּבֹבֶה לָא יִהְּנָא לְמִשֶּׁר מִשְּׁבָא יפּוּלְחָנָא וְמִבְע אַמ־אָטְוּו בָּאָבֵל מוֹעֵר וִישַׁמֵּישׁ עִם אֲחוֹהִוּ בְּעַשָּׁכַּן

אַניִאַ, בֹמִּבַבַּרַ סָׁינֻוּ בַּאָּלְנִי

הָראשִׁון לַאִּמְר: לצאָטָם מִאָּבֶין מִצְּבָיִם בַּחָבֵישׁ לִמִפַּקְהוֹן מִאַּרְעָּאְ דְמִצְּרִים

בְּמִוּמֶּדְוּ: י וֹגֹהֹמִּוּ בֹּנִי וֹמִבְאַבְ אָעַרַבַּפַּסְׁם וֹגֹהֹבַּבוּוּ בִּנִּ וֹמִבָּאַבְ זִּעַ פַּסְׁםַאַ

בומפוסוו שולה אטו:

לַבְׁוֹאָׁג בֹּמַמָּבְעִבוּוֹ:

פּוּלְטַׂנְא וְלָא יִפְּלָט מִוָּד:

בְּיַרְחָא קַרְמָאָר לְמִימָר: אֶל מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיָ עִם מֹשֶׁה בְּמַדְבָּרָא

ן בון שמשנא העברוו באובלמט ממובא וומא בנווטא

> :gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

work of the tent of meeting; in to perform the service in the years old and upward they shall go the Levites: from twenty and five ornu drentarieth pertaineth unto

work, and shall serve no more; shall return from the service of the and from the age of fifty years they

their charges.' thou do unto the Levites touching no manner of service. Thus shalt keep the charge, but they shall do brethren in the tent of meeting, to but shall minister with their

:Sarives were come out of the land of Egypt, month of the second year after they the wilderness of Sinai, in the first And the Lord spoke unto Moses in

ΧI

77

passover in its appointed season. Let the children of Israel keep the

ye keep it.' to all the ordinances thereof, shall all the statutes of it, and according its appointed season; according to month, at dusk, ye shall keep it in In the fourteenth day of this

מכאן למלמיד שלא כאס קימן יפס במשנמו בממש שניס ששוב אינו כואס (מולין שס): ובמקום אחר אומר (במדבר ד, ג) מבן שלשים שנה הא כילד מבן כ"ה בא ללמוד הלכוח עבודה ולומד חמש שנים ובן ל' עובד (+ב) זאח אשר ללוים. שנים פופלים נהס וחין המומין פופלים נהס (פפרי פנ. חולין כד, ח): מבן חמש ועשרים.

לחיו עם לחוסי כמרגומו: (32) ולא יעבוד עוד. ענודה משל בכמף לבל מוזר הול לנעילם שערים ולשיר ולמעון עגלום (ספרי סג) וזהו ושרם לת

(62) לשמר משמרת. למנות קביב לאסל ולסקים ולסוריד בשעת המקעות:

פפח זה בלבד: (פסחים ו, ב) ולמה לא פחח בזו מפני שהוא גנוחן של ישראל (ספרי סד) שכל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר לא הקריבו אלא (1) בחדש הראשון. פרשם שבראש הפפר (לעיל א, א) לא נאמרם עד אייר למדם שאין עדר מוקדס ומאותר בתורס

(s) במועדו. אף בשנת במועדו אף בעומאה (שס):

קרבו. שמון לגופו. מלה וביעור המן): מחר כגון שבעח ימים למלה ולביעור חמץ. (ק"מ מלוח שבגופו. שה חמים זכר בן שנה. שעל גופו. ללי אש ראשו על כרעיו ועל (3) ככל חקחיו. אלו מנות שבגופו שה ממים זכר בן שנה (פסחים לה, א): וככל משפטיו. אלו מנות שעל גופו ממקום

द्ध्यंत त्वुवाः וֹנְבַבַּר מָמֵּנִר אָבְבַּדֹּוֹ, וֹמְּבַאַב וּמַבָּיבְ מָמֵּנ מִם בֹּנִי וֹמְבַאַבְ

האו בנו ואָבאב: אַשֶּר צְנָה יְהֹנְה אָת־מִשֶּׁה בֵּן בְּבֶּלְ בִּיִם בְּמִוֹבְנִים בִּמְוֹבְנִים בִּמְוֹבְיִם י בְּאַרְבְּעָה עְשֶׁר וְיִם כַעַוֹּדֶשׁ בֵּין בְּאַרְבָּעִה עָשֶׂרָא וִיִּטָא לִיָּרְחָא %⊓¯⊓ġ₫П בואמון ועברו

בַבַבַּא: לפְּנֵי מְמֶּבִי וְלְפְּנֵי אַבַּוֹלְן בַּיָּנִם הַפֶּסְח בַּיִּוֹם ְחַהְוּא וַיִּקְרְבֵי לִמַעְּבָר פִּסְחָא בְּיִוֹמָא חַהִּוּא לַנְפָּׁמְ אֹבְׁם וֹבְאָבִלֹנִי לַמְּמֵטֵב בַמְמֵנוּ נַפְּמֵּא בַּאִּנְמֵא וֹבְא נֹכִיבְנִּ וּנְתַּיִּ אַלְאָנִם אַאָּב עַנִי אַמָּאָנַם וַעַוּנִ מּבְּבַנֹאַ צַעַנוּן מַסְאָבוּן

:4:34: שְׁרְבְּן יְּחְנְתְ בְּמָּהְבְוִ בְּתִיוֹבְ בְּנִי בִּלֵא לְשְׁרִבָּא נִת מִוֹבְּנָּא בִּיִ נֹלּבָה לְבֹלְעָּי. עַבֹּלְיָּיִר אָעַר גַאָּנָהָא לָמָא נִטְמָנָה בּּצִינִ ر אַנֹעונו הְמֵאָנִם לַנְּפָּה אַבִּעׁם לַמָּע אַנִעוֹנִא מִסְאָבוּוּ לַהָמִּג נַפַּהָאִ

ਪੈਂਹੈ□: (ਯ) لإكثار ظهرا

נִיַדְבֶּר יְהְנֶה אֶלְ־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

לְבְנַעַיכֶּם וֹמָּמֵּע פַּסַע לַיִּהְוָּה: $^{\circ t}$ නු් $^{\circ t}$ නුව $^{\circ t}$ නොව $^{\circ t}$ නුව $^{\circ t}$ නොව $^{\circ t}$ නුව $^{\circ t}$ නොව $^{$ لَـقُلُ عُمْ فَدَّرُ نَشُلُكُمْ مُعْلَاكًا مُجْرَحُ مُن فَدَّرُ نَشِلُكُمْ خُرَّانِمُل

לְמַמְּבַר פַּטְּחָא:

מֹבֹעוּ בֹנוּ וֹמִבֹאָנ: בון שמשיא במדברא דסיני נת פּסָהָא בָּנִיסָן

אַבֿרן בְּיוֹמָא הַבוּא: יקריבו קדם משה יקדם

בְּוֹמְנִוּע בַּנִוּ בְּנִוּ וֹמְבַאֶּבְ:

יהן האשמע מא האחפפר מו ברם שְׁמְבְוּ נַאַמָּר לְחוֹן מִמָּה אוֹרִיכוּ עַּד

!! על דיק<ון:

נוגבור פּסְחָא בֶּרָם וֹנִי: בטולא לכון או לבביכון ζάζι τέἀχ ΣΧτάχ Χι Έχιζυ זְּבָר זְּבָר אֲבֵי יְבִי מְסָאַב

> passover. of Israel, that they should keep the And Moses spoke unto the children

so did the children of Israel. that the LORD commanded Moses, wilderness of Sinai; according to all of the month, at dusk, in the first month, on the fourteenth day And they kept the passover in the

Aaron on that day. came before Moses and before the passover on that day; and they man, so that they could not keep were unclean by the dead body of a But there were certain men, who

among the children of Israel?' of the Lord in its appointed season back, so as not to bring the offering man; wherefore are we to be kept are unclean by the dead body of a And those men said unto him: We

command concerning you. that I may hear what the LORD will And Moses said unto them: 'Stay ye,

:Sarives And the LORD spoke unto Moses,

the passover unto the Lord; journey afar off, yet he shall keep reason of a dead body, or be in a generations shall be unclean by saying: If any man of you or of your 'Speak unto the children of Israel,

(4) וידבר משה וגר. מס מלמוד לומר וסלא כבר נאמר (ויקרא כג, מד) וידבר משס את מועדי ס' אלא כששמע פרשת

- (6) לפני משה ולפני אהרן. כששניסס יושנין בנים המדרש באו ושאלוס ולא ימכן לומר זה אחרן. כששניסס יושנין בנים המדרש באו ושאלוס ולא היס מועדים מקיני אמר להם וחור והוהירם בשעת מעשה (קפרי קו):
- אלא שוכו אלו שמאמר על ידיקן שמגלגלין וכום על ידי וכאי (פפרי שם): שכל זמן שסים רולס סיס מדבר עם סשכינס (סנסדרין פ"ק) וראויס סימס פרשס זו לסאמר על ידי משס כשאר כל סמורס כולס (מ"ה למסורים כן גירמה רה"ס) המר להם עתדו והשמעה כהלמיד המוצמה לשמוע מפי רצו. השרי ילוד השה שכך מוצמה (ד) למה גגרע. ממר לסס מין קדשים קרבים במיממם ממרו לו יזרק סדם עלינו בכסנים מסורים וימכל סבשר למממים יודע אסרן מנין לו (ספרי סח):

מֹגַּנְעַ וּמִׁבְנִים יַאָּכַבְעַנִי: ثبت قدا بَهَدُونت تَهُمُهُ عِنْهِ مَحٍ _

חַקָּת הַפֶּסָח יַעֲשָׁי אָהָוֹ: וֹמֹאָם לָאִ וֹמִשְּׁבוּוַבוֹוִ כַּבֹלַן וֹנִוֹנִמָא לָא וֹטַבּׁנוּו בּוּנִי בַּבֹלָ לא־נשׁאַררוּ מִמֶּנוּ עַר בַּקָר לָא נשְׁאַרוּן מִנּיה עַר צַפָּרָא

וְנְכְּרְתָּה הַנָּפָשׁ הַהָּוֹא מִעַּמָּיִיה بربعات بجهرت بالمع فأند نجهرت

בְּטָׁגַּרוּ חָשְׁאָנוּ וְשָּׁאַ הַאָּנִשְּ הַבְּוֹנִאָּ: בַּיו קְרְבַּן יְהֹנְה לָאִ הִקְרִיבֹ פּ לאַ הְיָה וְחָדַל לַעֲשָׂוֹת הַפֶּּסָח

וֹכַצִּ'ַר וּלְאָּוֹרַט בַּאָּרָא: (ס) בַּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיָה לְכָּם * לַיהוְה בְּחָקָת הַפֶּסָה וּכְמִשְׁבְּטִיׁוֹ וְבֶי־יַגְוּר אָהְבֶם גַּר וְעָשֶׁה פָּסַת

עַעָּרָת וּבְעָּבָר حدرس جوب يبيدا אِم-הِفَعَدُا جَهُنَ حَ بإدبا 口心に口 %u_idà₫€l

ימָרְאָרַ־אָשׁ לְיִלְרָ: ש בו יהנה חליר הענר הענו יכספי בו הני הדירא ענגא חפי ליה

עמְשְׁבֶּן בְּמִרְאֵרַאֵם עַּרַבְּקָר:

מֶּם וֹשׁנוֹ בֹּנוֹ וֹמִּבֹאֵן: يخطريا هُمُد يَمُخَالِمُو تَعْبَا يَمْدُهُم يَحْفَيَد يَمُدَا يَعْدَا يَعْدَا يَعْدَا يَعْدَا يَعْدَا ر ְ וֹאַנְוֹנִי כְּן וֹסְׁמֹּוּ בְּדֹנִ וֹמְּבֹאֹלְ מַמְּבִּדֹּא ִ וּבְּעַר בּן דָּמְלְוּן בִּדָּנִ ادَجُوَّا يَا يَرْجُرُامَ يَا يُؤِدُّ لَيْ يُرَاحِ الْجُواتِ يُؤْمَنِهِ يَا يُؤَدِّ الْجُواتِ يُؤْمِن يَوْدُون

מַל פַּמִיר וּמְרֶרוּן יִיכְלְנֵּיה: ווְמֹא בּוֹן הַמֹּהָהֹגֹּא נֹהֹבֹּעוּן וֹטִינִי خَبِيُ مِ يَهْزُرُ خَمْلُ خُمْلًا مُمْلًا خَيْلُ لَا مُنْزِلُهُ خَمْلُ خُمْلًا مُمْلًا هُ

فترت خفية تهجدنا نيرب:

לּוֹמִנוֹע טוָכֿוּע וֹפֿבֿגַ װּבָּבָא אָבוּ לוּוֹבְלֹא בּוֹוֹ לָא לַבוּרַ נישְּׁהְצָּי אָנְשְּׁא הַרוּא מִעַּמָּיה בְּנְהְ וְיִהְמְנֵע מִלְמִעֲּבָר פִּסְחָא וֹנוּבְרָא בְּרוּא דְּכֵי וּבְאוֹרַח לָא

ולַנֹּהֹובֿוֹא בַּאַבְׁהֹא: לומא עד יהי לכון ולגיוניא פּסְׁטַאַ וּכְדַטְוֹוּ כֵּיה בַּן יַעָּבָיר נוגבור פּסְקא בורם ין כּגוּירת וֹאָבׁוּ וֹשׁנּוֹר מֹמֹכוּוֹ נֹיוָבֹא

תַּמִּכוֹא כּבווו אומִּלא תַּר בְּסְבַּרוּתָא וּבְרַמְשָּׁא הָנִי עַל הווא גע תַּהְבּוֹא לַתַּהְבּוֹא ילַיִּימָא בְאִטְּקַם מַמֶּכָּנָא שַׂפָּא

נְבֵונוּ אָנְאֶּלִא בָּלָנְאָ:

مُثَرُّهُ سَمًّا مُلًّا خُدْرٌ نَمُلِّهُمْ:

unleavened bread and bitter herbs; keep it; they shall eat it with fourteenth day at dusk they shall in the second month on the

passover they shall keep it. according to all the statute of the morning, nor break a bone thereof; they shall leave none of it unto the

man shall bear his sin. LORD in its appointed season, that brought not the offering of the cut off from his people; because he keep the passover, that soul shall be not on a journey, and forbeareth to But the man that is clean, and is

for him that is born in the land.' statute, both for the stranger, and so shall he do; ye shall have one according to the ordinance thereof, to the statute of the passover, and passover unto the LORD: according among you, and will keep the And if a stranger shall sojourn

appearance of fire, until morning. upon the tabernacle as it were the testimony; and at even there was tadernacle, even the tent of the was reared up the cloud covered the And on the day that the tabernacle

and the appearance of fire by night. So it was alway: the cloud covered it,

91

71

of Israel encamped. the cloud abode, there the children journeyed; and in the place where that the children of Israel up from over the Tent, then after And whenever the cloud was taken

- (10) או בדרך רחקה. נקוד עליו לומר לא שרחוקה ודאי אלא שהיה חוץ לאמקופת העורה כל ומן שחיעה (פסחים לג, ב.
- (14) וכי יגור אחכם גר ועשה פסח. יכול כל הממגייר יעשה פסח מיד מלמוד לומר מקה אחם וגו' אלם כך משמעו וכי . מפרי מט). פמח שני מלה וחמן עמו בבים ואין שם יום טוב ואין איסור חמן אלא עמו באבילחו (פמחים לה, א):
- (פו) המשכן לאהל העדות. המשכן העשיילהיות אהל ללותות העדות: יהיה על המשכן. כמו הנה על המשכן וכן יגור אמכס גר ובא עת לעשות פקח עס חביריו כחקה וכמשפט יעשה (פקחים לג. קפרי עא):
- (עב) העלות העגן. כמרגומו אממלקות וכן ונעלה הענן ולא ימכן לכתוב ולפי עלות הענן ועלה הענן שאין זה לצון מלוק כל לשון הפרשה:

- (22) או ימים. שנה כמו (ויקרם כה, כע) ימים מהיה גפולמו:
- (02) ויש. כלומר ופעמיס: ימים מספר. ימיס מועמיס:

יסודס כמין קורס מקעו וסריעו ומקעו ולא סיס מסלך עד שמשס אומר (לסלן י, לס) קומס ס'ונסע דגל ממנס יסודס וו בספרי (פד): ועל פר הי יחנו. כיון שסיו ישראל מוניס עמוד סענן מממר ועולס ונמשך על גבי בני יסודס כמין מוכס ולא סיס נפרש עד שמשס אומר (לסלן י, לו) שובס ס' רבבות אלפי ישראל סוי אומר על פי ס' וביד משס (מלאכת סמשכן פי"ד):

אלא למוח ועלייס כמו (מלכיס־א יח, מד) וסנס עב קטנס ככף איש עולס מיס:

(18) על פי ה׳ יסעו. שנינו במלאכח המשכן (פי"ג) כיון שהיו ישראל ווסעים היה עמוד הענן מחקפל ונמשך על גבי בני

ם נִיָרַבֶּר יְהְוָה אֶלְ־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיָ עָם מֹשֶׁה לְמֵימָר:

refer this solding date. today it as due done

ي עַל־פָּי יְהֹוָה יַחֲנֹּי וְעַל־פָּי יְהֹוָה יַסְעִי אָת־מִשְׁמֶהֶת יְהְוָה שְׁמְרִי עַל־פָּי יְהְוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: (פ)

בּוּלְ בְּּנִגְּא בְּנֵקְמְּנֵי: מִוּמִבְא בּוּלְ וֹמְבְנוּ זִּטְ מִמְבָּנִג מִוּמִבְא בּוּלְ וֹמְבְנוּ זִטְ מִמְבָּנִג מַרְ מִוּמִבְא בִּוּלִ הָּבְנוּ

ְּנְבְאֵ נְפְׁמֵנ נְבְׁבִימִּבְעֵינִ נְפְׁמֵנ: בְאָבָּו מִבְינ יִנְינִ בְּלֵי. וֹמְבָאֵב בְּבִּבְאַנְוֹב בִמֹלֵן מִּבְ_בַּפִּאָהָבֹּוֹ אִי_נְמִנִם אִי_נַבִּמִם אִי_נִמִּנִם ירְאִסְׁעַּלְּמִינִיה נְּמִלְּין: מְּרֵן בְּנִינִי מְּרָאֵלְ וְלָא נְמִלְּין מְרֵן מַמְּבְּנָא לְמָמָרֵי מְּלְיִי מְרֵן בְּמְרֵן בְּאִיְרֶכִים מְּנָנִא מְרֵן הְבִּין הַמִּין אָן יַרְחָא אָן מְרֵן הְבִּין הִמִּין אָן יַרְחָא אָן

נמסטַבְּט הׁנֹלָא וֹנֹמֹלְ.וֹ: בֹּהַפְּׂבָא וֹנֹמֹלְ.וֹ אִנְ וֹנִמְׁם וֹלְוּלָּ, הַּב הַפְּׂבָא וַמְסְטַבְּטְ הְּנִלָּא וֹאִיִּטְ בַּעִוֹנִי הְּנִלָּא מָבַמְהָאִ

نيّن لايّن ديني يهير نينر موهد مِذ تمّن يهير ود بدند نين بود:

מְּבוּ וֹמֹלְ מִימִּבֹא בַּוּגְ זֹּמֹלְנוּ: מֹלְ מַמְּבֹּזֹא מֹלְ מִוּמִבֹא בַּוּגִּ וֹאִנִי בַּטִוֹנ מִּזֹלִא וִמִּנוֹ בַּמִּנִוֹ

אָטַבְמָּמְמֶנֵט וְבִּוֹטְ וֹלָאִ יִפֶּמוּ: ' نَظِرَם لَكِرَם لِמִּמְנֵנִ خَرْدِـ نَמָּנִאָּ ' نِخْدَאָנֵוֹנֵ מִלֵּנִם أَמִתְּלֵוֹ מִלִּבִים מִּמִּ וֹלְא וֹמֹלְנוֹ: נְמְּנִבְאַרְ זְּׁטְ מַמְּבִּע מִימְבָׁא בַּיִּגִּ נְמָנוֹ סַנִּיאָנוֹ וְנִמָּבִוּן בָּנָּנִ נְבְאִנְבַכִּוּטְ מִּנִּאָנִ מָּלִ

» ترح قد ندئد نهند چرد نهند؛ انتر قد ندئد نهند چرد نهند؛ مرحق ندئد نهمر چرن نهند؛

מְּהְבּׁלֹא הָבוּ: בֹּלְ יִנְמִּוֹ בַּׁהְבִּי הַּלֹלָא הַּלְ וֹהְבִׁאֵלְ וֹהַלְ מִימִּבֹא בּיִי הָבוּ הַלְ מִימִבֹא בִּיוֹ לִּהְלָוֹ בִּדִּי saying:

X

٤٢

07

бι

they encamped, and at the commandment of the Lord they purneyed; they the charge of the Lord, they commandment of the Lord by the hand of Moses.

Listed remained encamped, and journeyed not; but when it was taken up, they journeyed.

At the commandment of the LORD

Whether it were two days, or a month, or a year, that the cloud tarried upon the tabernacle, abiding thereon, the children of Israel remained encamped, and journeyed not, but when it was

And sometimes the cloud was from evening until morning; and when the cloud was taken up in the continued by day and by night, when the cloud was taken up, they when the cloud was taken up, they iourneyed.

And sometimes the cloud was a few days upon the tabernacle; according to the commandment of the Lord according to the commandment of the Lord the Lord the Lord in the year.

And when the cloud tarried upon the tabernacle many days, then the children of Israel kept the charge of the Lord, and journeyed not.

At the commandment of the LORD the children of Israel journeyed, and at the commandment of the LORD they encamped: as long as the cloud abode upon the tabernacle they remained encamped.

- पृष्टिप्तर । לְמִקְּרָא הַעֵּבְה וּלְמַסָּע אָת־ וְיִהְוֹּוֹן לְרְ לְעָּבְעָא בִּנְשְּׁהָא ב מקשֶׁר פּעַשֶּׁר אָתָם וְהִיֵּי לְּדְּ דִּכְּפַר נְיִּיִד יִמְּבֵּיד יִתְּהֹוֹן מַשְׁר קְדְּ שְׁמֵּלְ חַצְּוֹצְרָת בְּטָר עַבֵּיר לְדְּ תַּרְתֵּלוֹ חַצִּוּצְרָוֹ
- ילְאַמּלְאַ זִּע מָאָבוֹעֹאַ:

מֹמֹבׁוֹטֹא בַּמֹבׁוֹן לַבִּימֹא:

ſĠĊŮŊ

לְנֹטַבְ בַּבְּבְנֹא בַנְהָּג אַלָפּנֹא

בלק בוֹאָטֹא לַטַּבַת תַּאָבּן

- קַמַּדְה אֶל־פָּתַה אָהֶל מוֹעֵּד: ث لَنْظُمُه كَتِنَا لَائِمُلُه هَجْهَا خِمْ لَيْنَظُمها خَسِيا لَيْنَادُهُما خِنْفَك
- تَاثَمُنهُ، ◘ لَهُمُا هَٰذِقَا نَمُلَهُٰذِ: * נאם לאט וטלמו לווהלו אלָ.L נאם בּשֹבא ושפתו וווֹבּמתון
- החנים קדַעָּה: י יקקעְמָה הַרוּצְה וְנָסְעוֹ הַמַּחֲנוֹת וְתִּקְּקָתוּ וְתִּיַקְעוֹת וְתִּקְּקָתוּ וְתִּיְקָתוּ וְתִּיִּקְעוֹי
- نظم خمفةنكه: بنظميه بهديون هذبه إيومي أبير المواهدا
- הַמַּהַנְים הַינְגָה הְרוּצֶה
- וֹלְאָ שַׁבְּוֹהַמוּ: וֹלָא טִוֹבַּבוּוֹ: ל ולֹנוֹלוֹנִי, אָנִי נַוֹּלֵנִי, טַנִּלֹמֹנִ וּלַמְלַנְּחָ זֹנִי לַנִּלְאִ טַנִּלְמֵּנוּ!
- מולם לדרהיפם: הלם לגביכון: בּשׁׁגִּגְּבְׁיִע וֹשְׁיִגְּ לְכִּיֹם לְעִׁפֹּע בּשֹׁגִגְּבִּישׁא וּיִהוֹן לְכִוּן לְלִּיִם ילני אַבוֹען בַּבְּבַוֹיָנִם יִטְבַאַת ילני אַבַען בַּבַּנִגָּא יִנְקָשָׁת

- forward. and for causing the camps to set for the calling of the congregation, them; and they shall be unto thee of deaten work shalt thou make 'Make thee two trumpets of silver;
- door of the tent of meeting. gather themselves unto thee at the them, all the congregation shall And when they shall blow with
- themselves unto thee. thousands of Israel, shall gather then the princes, the heads of the And if they blow but with one,
- take their journey. camps that lie on the east side shall And when ye blow an alarm, the
- journeys. they shall blow an alarm for their the south side shall set forward; second time, the camps that lie on And when ye blow an alarm the
- but ye shall not sound an alarm. gathered together, ye shall blow, But when the assembly is to be
- ever throughout your generations. they shall be to you for a statute for shall blow with the trumpets; and And the sons of Aaron, the priests,
- (פפני ענ): סיו נוסעים על פי הקצ"ה ועל פי משה ועל פי מלולרות (מלחכת המשרן פי"ג): מקשה. מהעשת תעשה בהקשת הקורנם מקראס על ידי מלולרומ: רלמסע אח המחנוח. בשעת מלוק ממעות ממקעו בסס למימן נמלאם אתה של פי שלשה עושס ומשממש בסס ולא אחר) (שס): למקרא העדה. כשמרלה לדבר עם הסנהדרין ושאר העם ומקראה לאפוף אליך (2) עשה לך. (שיסיו מוקעין לפניך כמלך (דבריס לג, ס) ויסי בישורון מלך): עשה לך. משלך: עשה לך. (חמס
- (3) וחקעו בהן. צשמיסן וסום סימן למקרם סעדם שנפתר ונועדו פליך כל סעדם פל פתח פסל מועד:

ڂؚڟۿڂڐٮٮڹٳ؞

上,位下於人:

זַלְוֹלֶא:

نظظها

- (+) ואם באחח יחקעו. סוא סימן למקרא הנשיאים שנאמר ונועדו אליך הנשיאים ואף הן יעידתן אל פתח אהל מועד
- (4): (3) וחקעחם חרועה. מימן מפע סממנום מקיעס מרועס ומקיעס לך סול נדרע בפפרי (עס) מן סמקרלום סימריס (ר"ס ומווכם שום סוח בח בחפרי (עג):
- ומשע המחנות בשמים על ידי חרועה וחקיעה (ספרי עד): מרועה למקרא העדה והוא הדין לנציאים הרי מימן לצלצמם מקרא העדה בצמים וצל נציאים באמת וזו זוו אין בהם מרועה שולש ומכיש ושוקש ומעשה אין חילוק בין מקרא הערה למסע את המתנות שלמוד לומר ובהקהיל את הקהל וגו' לומר שאין כסנים ובשמיסן שנלמכ ומקעו בסן וגו' אף ממע סממנום בשמיסס יכול מס ממע סממנום מוקע ומכיע ומוקע אף מקכל סעדס (۶) ובהקהיל את הקהל וגוי. לפי שסים מומר וסיי לך למקלם סעדס ולמפע מת סממנים מס מקלם סעדס מוקע בשני
- (8) ובני אהרן יחקעו. נמקרלות ונמסעות הללו:

כפון יחוָר אָלהיכָם ווושִׁמְּהָם וְנִוֹכַנִים כַּנִוֹקְגֹּנִי וֹנִוֹכַנִים וֹכֶי מָבָאוּ מִלְטַמָּר בַּאַרָצָבָם

יְחֹוְח אֱלֹהֵיכֶם: (פּ) خنخدبا خظتر للأخيدة בּשְׁאָבְעַי מַּלְ מַלְעַוּכָּם וֹמֹלְ וֹכִסַע לוּדִּשִּׁיכוּוֹ וֹיִעוֹן לַכוּוֹ ספרד ואשכנו חַדְשַׁכֶם) וּהָקַלַמְשָׁם בַּחֲצוֹצְלָהָא עַל עַלְוֹהָכִוּן וָעַלַ بخبيط هَمْلَكُوُّ لَا لَحُمْبِمُ لَدُورِهُ لِدُورِهُ لِدُورِهِ

> برښځېدربا: äto ii sąboul lubelau דוכרוכון לשָבֶא לכון ינולבין פּנוֹגוּגנוֹניא בּאַבּגֹכוִן גַּלְ מָמִיבִי צַּמָמִיקוּן וֹאָבׁוּ טוּהֹקוּן לְאִּנֹטִא בַּבְבֹּא

נג אֶלְבַּכְּוָן: יליום טְדְוַהְכוֹן יִבְמוֹעֲבִיכוֹן

מגל מאָכּו הַעַּהַרָּי: خمُمُدُره حَنِيُم مَمَّرُ لِ يُعْمَلُ رَبُنِ حَمَٰئُكَ كَمَّرُنَا خَلِكُم كَمَّرُن

ממובר סוני ווְאַכּוֹ ביֹתֹּלוֹ ממוברא בסוני וְאָבֹא הֹנוֹא تنْ فَمُ خُرِّد نَهُدُ عُرَفَمُ مُنْكُ لِنَمْ عِنْ فَمَا خُرِّد نَهُدُ عُرِّمَ فُرَدُ بِيالًا

בְּמִבְבַּר פַּאַבוֹן:

FIT COUT: ײּ װִסְּלִּי בְּרִאִמְּנְהַ עַלְ־פָּי יְהֹנְה וּנְשַלִּי בְּקַדְמֵיֵחָא עַל מֵימְרָא

ַנַהְשְּׁיוֹ בָּן־עַמִּינְרֶּב: בואַמָּנִע לַגֹּבֹאָנִים וֹמָּלַ_גֹּבֹאָנִ יַ נּיִּסַּׁמּ הֲגָּל[ְ] מַחֲגָה בְּגִי־יְהוּדֶה

לעלאל בו־צוער: י וֹתְּלְ_גֹּלְאַ מִּמִּע בֹּדֹנ וֹמִּמְבַיֹּע וֹהַלְא בַּדֹנ וֹמִּמִבִּיֹע וֹהַלְא בַּדֹנ

> خُرُدُ خِدرَدُنْهِ كَالُو يُخْرَبُونِا يُرْبُع تلتدديا لنفظهها

אַסְטַבַּל מַנָּנְא מָמַלָּנִ, מַמָּכַנָּא וֹנִוֹנִי בֹּמִּטֹּא שׁנִוּנִיטָא בּוֹנִינַא

במובלוא בפארו:

בּייָ בִּידָא דַּמשֶה:

עַמִינְדֶב: لايركرك יְהוּדְה בְּקּדְמֵיהָא לְחֵילִיהוֹן

נמָּמכֹר וֹעַוֹאָל פֿר צוּעָר:

saved from your enemies. LORD your God, and ye shall be shall be remembered before the an alarm with the trumpets; and ye oppresseth you, then ye shall sound against the adversary that And when ye go to war in your land

the Lord your God. memorial before your God: I am and they shall be to you for a sacrifices of your peace-offerings; burnt-offerings, and over the with the trumpets over your in your new moons, ye shall blow and in your appointed seasons, and Also in the day of your gladness,

the tabernacle of the testimony. the cloud was taken up from over twentieth day of the month, that year, in the second month, on the And it came to pass in the second

abode in the wilderness of Paran. wilderness of Sinai; and the cloud forward by their stages out of the And the children of Israel set

the Lord by the hand of Moses. according to the commandment of And they took their first journey,

Nahshon the son of Amminadab. their hosts; and over his host was Judah set forward according to To netablide of the children of And in the first place the standard

Nethanel the son of Zuar. the children of Issachar was And over the host of the tribe of

Sī

Þτ

٤τ

71

6

- וכרונים ושופרום שנאמר ומקעמס הרי שופרום לוכרון הרי וכרונים אני ה' אלהיכס זו מלכיום וכו' (ספרי שם): (10) על עלחיכם. בקרבן לבור סכמוב מדבר (מפרי עו. ערכין יא): אני ה׳ אלחיכם. מכאן למדנו מלכיום עס
- א) ולא נקעו עד עשריס באייר לשנה הבאה (קדר עולם פ"מ): (II) בחדש השני. נמללת לתה לומר שנים עשר חודש תקר י'ימים עשו בחורב שהרי ברלש חודש קיון חנו שם (שמות ימי,
- היה ושם הנו ממקע זה: (21) למסעיהם. כמשפע המפורש למסע דגליהם מי ראשון ומי אחרון: במדבר פארן. קצרות החאוה במדבר פארן

Abidan the son of Gideoni. אַבׁידָן בָּן־גּּדְענְי: בּנֹנְמִון אַבּוֹבון בּב עַבְּמִנוּ: the children of Benjamin was לי וֹהָגְ בֹּלָא מֹסֹע בֹּלָוֹ בֹלֹנֹמִוֹ וֹהַגְ עַהַלָּא בַהַבַּמֹא *ב*בַרָנַ And over the host of the tribe of لآظرنهم څا فليفيد: Gamaliel the son of Pedahzur. مُرْهُد رُمُرْدِهُم قِد فَلُدِيدِ: the children of Manasseh was מְנַמְּעׁ וְעַלְאִ דְּשְׁבְּטָאִ דְּבְנֵי ⁶² וְמָּלְ_גֹּלְא מִמּוֹע בֹּנָוֹ And over the host of the tribe of .budimmA to nos בו במיהור: אָלְיִמְּמֹת בַּר תַּמִּירוּר: and over his host was Elishama the לְאַבְאָנִים וֹמָּלְ-אַבְאָנִ אֵלְיִמְּמֵּמְ אָפֹּבוֹם לְחֵילִינוּוּ וֹמַלְ חֵילִינּ forward according to their hosts; the children of Ephraim set And the standard of the camp of their coming. עד מיהיהון: וְבַלֵּגמוּ אָטַ_בַּמָּמִהֶבוּ מַּגַ_בּאָם: מַלְיבְׁהְא יִמְלֵימִון יִט מַהְּכָּוֹא tabernacle might be set up against יי וְנְסְעֵּי הַקְּהְיִים נִשְּׁאָר הַפְּקְּרְיִשׁ וְנָּטְלֵין בְּנֵּר קְּהָה נְשְׁאָר הַפְּקְרָיִים וְיִשְׁאָר the sanctuary set forward, that the And the Kohathites the bearers of בו דעואל: the son of Deuel. אָלְיָסָר בַּר דִּעוּאֵל: the children of Gad was Eliasaph יי וֹמַלְ בְּבֶּׁא מַמֵּנו בְנֵירְנָדְ אָלְיָסָׁנ וֹמַלְ נוּיִלְא בְּמִבְמָּא בּבְנִי נָדִ And over the host of the tribe of : תובוישורי הְבְׁמִנִאֹבְ בּוֹרַצִּינִ הַבְּיִנִי Shelumiel the son of Zurishaddai. מַלוּמִיאָל שמעון the children of Simeon was סי לַּהְלַ בֹּלְא מַּמֵּטִ בֹּנָג מִּמְמַנוּ וֹהַלְ עַנְלָא בַּמִּבְּמֹא בַבְנַג And over the host of the tribe of **للهِ اللهِ ا** Elizur the son of Shedeur. לְּגְּבְּאָנִים נְתָּלְ בֵּּבְּאָנִ אֶלְיִגִּוּר לְנִינִרְיִנְוְנְעָּלְים נְתָּלְ בַּּבְּאָנִ אֶלְיִגִּוּר לְנִינִרְיִנְוְנְעָּלְ מִנְלִים נְאִנְּבוֹ נְנְטִּילִ מִּנִלִּם נִּעָּרִי בְאִנְבוֹ נְנְטִּילִ מִּנִלִּם נִּעָּרִי בְאִנְבוֹ their hosts; and over his host was Reuben set forward according to And the standard of the camp of דַמָּהֶבֶּן: tabernacle, set forward. the sons of Merari, who bore the ַנְאָאָ, בֹּנִי עֵּרְשִׁוּן וּבֹנִי מִבְרִי נֹמִלְי down; and the sons of Gershon and ۷t ـ سَفِيهُ خُلًا لِرُفُمُ لِـ لَئِلًا لِمَنْظَلَا مِيهُ خُلُم لِرَمُكِرًا And the tabernacle was taken \$\$\\$\tau\!! the son of Helon. וֹבוּלֵן אֵלְיאָר בּר װַלְוּן: the children of Zebulun was Eliab יי וְעַּלְ גִּּלְא מַשְּׁע פַּנָּר וְבִוּלְן וְעַלְ חֵילָא דִשְׁבְּשָׁא דִּבְנֵי 91 And over the host of the tribe of

(עו) והורד המשכן. כיון שנומע דגל יסודס נכנמו אסרן וצניי ופרקו את ספרכת וכמו בס את סארון שנאמר (במדבר ד,
 ס) ובא אסרן ובניי בנמוע סמתנס ובני גרשון ובני מרכי פורקין סמשכן ומוענין אותו בעגלות וסארון וכלי סקדש של משא בני קסת עומדיס מכומין ונתונין על סמומות עד שנמע דגל מתנס ראובן ואתר כך ונמעו סקסתיס (מלאכת סמשכן פי"ג. תנתומא במדבר יב):
 (עב) נשאי המקדש. נושאי דבריס סמקודשים: והקימו את המשכן, בני גרשון ובני מכרי שסיו קודמים לסס מתע

(12) נשאי המקדש. נושלי דברים המקודשים: והקימו אח המשבן. בני גרשון ובני מכרי שהיו קודמים להם מפע שני דגלים היו מקימין את המשבן כשהיה העון שוכן ומימן התנייה נכאה בדגל מתה יהודה והם תונים ועדיין בני קהת באים מאחריהם עם שני דגלים האתרונים היו בני גרשון ובני מכרי מקימין את המשכן וכשבאים בני קהת מולאים אותו על מכונו ומכנימין בו הארון והשלחן והמעורה והתובחות וזהו משמעות המקכא והקימו מקימי המשכן אותו עד ערם בואם של בני קהת:

אַבאָן אַטוּמוֹר בּּוֹרַעִּמִישִּבּי: לְבְּלְ-הַמְּשְׁנִים לְגִּבְאִטִּם וֹמָּלְ- בְּוֹן הֶבְּבָּוֹהְ לְבִּלְ ינַ וְנַסְׁמְ צֵּגֶלְ מָחֲנֵהְ בְּנִי־דְׁן מְאַפָּף וִנְשִׁילִ שִׁיקסְ עַיִּשְׁרִיה בְּנִי

פּוֹתְנֵאֵלְ בָּוֹ הַבְּבֶוֹנִי و لَمْرِ خُرِّه مَقَال خُرْر كُيْسُد لَمْرِ تَارِجُه لِمُخْمَه لِحُرْرَ كُيْسُد

פּוֹמֹגאֹן בּּר מֹכֹבוֹן:

אַבוּנבֿה בּוֹבהנדֹּו: 🌣 וְמָּלְ_אֹּבְאׁ מַּמֵּטִ בְּנֵוֹ נַפְּׁטַּלְיִ וְמַלְ חֵילְאִ דְּטִּבְּטָא דַּבְּנֵוֹ

וֹפֹּטֹלִי אֲנִינִת בַּר הֵּנֹלִי:

לְגַּבְאָטַׁם וֹנְפַּמנִי (ס) āòä,

ځتیځیدبل ښهځږ: خُدْد نَصْلَهُم هُذِيا مَصْحُدُ خَدْد نَصْلَهُم

וְהַשַּׁבְנוּ לֶךְ בְּי־יְהְוָה דִּבֶּר־שִּוֹב יְהְוֹה אָתִוֹ אֶתַּן לְכֶּם לְבֶּה אִתְּנִי בַּאֲמָר יִיִ יְמִיה אָתִּין לְכִּוֹן אֹנְעוֹנוּ אָבְעַבַּמִּלוִםְ אָּהָּבַר אָבַוֹר הַ הַמְּדְיָנִי הֹהַן מֹשֶׁה נֹסְעַיםו רְעוֹצֵל וַנְאַמֶּר מִשֶּׁה לְּחִבְּב בָּן־רְעוּאֵל נַאָּמָר

ڗڟ۪ڎ؉ڂ؞ ין מַלֵּיל לְאֵיהָאָה שָבְהָא עַל אַניא המלא לווָמוּב לַשַּׁ אַנוּ בְּמָמֵּע לֹמֹלֵוֹ אַנְעוֹלָא לַאַעַוֹרָא משה קחובב בַר

\$4_\$L\$. \\$4_\$!4\\ \$3\\: ° וּנֹאמֶר אֹלָנו לַאִ אַלְוֹד כּֿג אִם. וֹאֹמָר לְנִעּ לְא אִנוֹנְן אֵלְנִיוּן

לְאַּבֹׁתֹּג וּלְנַלְבוּוֹנִג אָנִזּגַל:

וֹבְוֹנוֹעׁ בְּנוּ לְמָּגֹלוֹם: עַל־בַּן יָדַעְּהָ חֲנֹהֵנוּ בַּמּדְבָּר וַ בְּאַמֶּר אַכְ־נָא שַֹּהְנָּד אָטָנִי בָּיוּ

±ä.tL: ドガウなすい בונגא אָבן בְּמָרְבָּרָא וּלְבוּנִן אָבו הַלְ כַּן יְבַהְּטַא כַּב נֹאַמָּר לָא כֹּהַן שֹהְבִּוּל זְעַנָּא

> son of Ammishaddai. and over his host was Ahiezer the forward according to their hosts; rearward of all the camps, set the children of Dan, which was the And the standard of the camp of

son of Ochran. the children of Asher was Pagiel the And over the host of the tribe of

the son of Enan. the children of Naphtali was Ahira Lτ And over the host of the tribe of

hosts.—And they set forward. children of Israel according to their Thus were the journeyings of the

concerning Israel. for the Lord hath spoken good with us, and we will do thee good; said: I will give it you; come thou unto the place of which the Lord father-in-law: We are journeying son of Reuel the Midianite, Moses? And Moses said unto Hobab, the

land, and to my kindred.' go; but I will depart to mine own And he said unto him: 'I will not

instead of eyes. wilderness, and thou shalt be to us how we are to encamp in the thee; forasmuch as thou knowest And he said: 'Leave us not, I pray

31

97

ואים דאמרי כקורה היו מהלכין ומפיק לה מן מאשף לכל המחנום: וכל מי שסים מאבד דבר סים מחזירו לו. אחיא כמאן דאמר כחיבה סיו מסלכין ומפיק לה מן (במדבר ב, יו) כאשר יחנו כן יסעו. (es) מאסף לכל המחנות. מלמוד יכושלמי (עיכובין ה, ה) לפי שהיה שבמו של דן מכובה בהוכלופין היה נופע בההכונה

(82) אלה מסעי. זה קדר מקעיהם: דיסעו. ציום ההוא נקעו:

נכנם (פפרי שם): לסכנס לארץ ישראל אלא שמעאו בממאוננים ומפני מה שמף מעה עלמו עמהם שעדיין לא נגורה גורה עליו וכסבור שהוא סמורס וכו' (ספרי עמ): נסעים אנחנו אל הנוקום. מיד עד ג' ימיס אנו נכנפין לארן שבמסע זס סראשון נסעו על מנת . אביסן מלמד שסמינוקום קורין לאבי אביסן אבא ושמום סרבס סיו לו ימר על שם שימר פרשס אחם במורס חובב על שחבב אח (es) חובב. סוא ימכו שנאמר (עופטים ד, יא) מבני חובב חומן משה ומה חלמוד לומר (שמוח ב, יא) וחבאנה אל רעואל

(05) אל ארצי ואל מולדתי. אם נשניל נכקי אם נשניל משפחחי (קפרי עמ):

(IE) אל גא חעוב. אין נא אלא לשון בקשה שלא יאמרו לא נמגייר ימרו ממבה סבור היה שיש לגרים חלק בארך עכשיו

אַלווּ וִבְּמַבְנוּ לֶבַּ: הפור ההוא אַשָּׁר יִימָיב יְהוְוָה שָּבְא הַהִּוּא דִּיוֹמִיב יָן עִמּנְא

לְתָּוּר לְהֶם מְנִיהָה: خفتيت يُثك هُجِينَات كُن " נְמִים נַאֲרֹוֹן בְּרִית־יְחֹנְת נֹסָעַ בּיִּסְעּיֹ מֵתַר יְהוָֹה בֻּבֶּף שְׁלַשֶּׁתּ

य़ र _ प् व्या द्वा ति । (a)

بالإنتان المراثة المراثقة المراثق المراث שמי קומָהו יְהוֹה וְיִפְּצֵּוֹ אֲיִבְּיִף וְיִנְסוּ מֹשֶׁה אִהְגְלִי יִיִ וְיִהְבַּדְּרוּן ז וַיְתֵי בְּנְסְעַ הְאָרְן וַיְאַמֶּר מֹמֶת וַתְּנָה בְּמִשֵּל אֲרוֹנָא וַאֲמַר

רְבְּבְוֹתְ אַּלְפָּוּ וְשְּׁרָאֵלְ: ז (פּ)

ונומיב לף: וְבַינִע בַּיִבַבְּלְבַ מַּמְּנֵנִי וְבַינִעוּ וִיבִי אַבִּי בַּיִנַיִּלְ מַמָּנָא וִיבִי

לאַנְקְנָא לְהוֹן אַנַר בֵּית בַּבְמֵיהוֹן מַהַלַךְּ הַּלְתָא יוֹמִין ומון נאַרוֹן קומא דין נמיל וֹפֿבא בּגוֹ מִנִּקְנִיא ינטלו ממורא דאָתוּלִי עַלוּהי

מַמְבּיקֹא: けいひひと けれられてこ

ما كَلُمُكَ: אָלאַב וֹנֹהֹבַעוּן בַּהַבָּי, בַּבַבַּבַ

١١٥١٨٤: ליקן הקנות אַלפּיָא ₆₆ וּבְנָחָה יֹאַמַּר שׁוּבָה יָהוֶֹה וּבְּמִשְׁרוֹהִי אֲמַר חּוּב יָיָ שְׁרִי

> the same will we do unto thee.' soevet the Lord shall do unto us, yea, it shall be, that what good And it shall be, if thou go with us,

out a resting-place for them. them three days' journey, to seek covenant of the Lord went before journey; and the ark of the mount of the Lord three days? And they set forward from the

And it came to pass, when the ark forward from the camp. over them by day, when they set

And the cloud of the Lord was

Thee flee before Thee.' be scattered; and let them that hate up, O LORD, and let Thine enemies set forward, that Moses said: 'Rise

thousands of the families of Israel.' 'Return, O LORD, unto the ten And when it rested, he said:

עלינו כגלגל עינינו שנאמר (דברים י, יע) ואסבמס את סגר: לעינים. לשון עבר כמרגומו. דבר אמר לשון עמיד כל דבר ודבר שימעלס מעינינו מסיס מאיר עינינו. דבר אמר שמסא מביב כן לא נממיה לשלה בני (שם ימ, ה) כי על כן עברמס (שם ימ, ה) כי על כן באו (שם לג, י) כי על כן ראימי פניך: והריה לגר מנומנו במדבר וראים נקיס וגבורות שנעשו לנו (שס): כי על כן ידעה. כמו על אשר ידעה כמו (בראשית לה, כו) כי על שראס שאין לסס חלק סניחס וסלך לו (שס פ): - בי על בן ידעה חנחנו במדבר. כי נאס לך לעשוח ואח על אשר ידעת

שנאמר (שופטים א, טו) ובני קני חוחן משה עלו מעיר החמרים וגוי (ספרי פא): על מ"ק אמה והניחוהו מלחלוק אמרו מי שיבנה בים המקדש בחלקו הוא יעלנו ובין כך ובין כך נחנוהו לבני יחרו ליונדב בן רכב (28) והיה המוב ההוא וגוי. מס מונס סמינו לו למכו כשסיו ישכלל ממלקין למ סלרך סיס דושנס של יכימו מ"ק למס

דרך שלשמ ימים למקן להם מקום מנייה (פפרי פג. ב"ב יד): בריח ה' נסע לפניהם דרך שלשח ימים. זה הארון היולא עמהם למלחמה וצו שצרי לוחום מונחים ומקדים לפניהם (33) דרך שלשח ימים. מסלך שלשם ימיס סלכו ביוס אחד שסיס סקב"ס חפץ לסכניסס לארץ מיד (שס פב): וארון

מומיך אם הגבוס ומגצים את הנמוך וסורג ומשים ועקרצים (ספרי שם): – מן המחנה. ממקום תנייתן: (46) - ועבן ה' עליהם יומם. שבעס ענייס כמובייס במפעיסס ארבע מד' כומות ואחד למעלה ואחד למעה ואחד לפניסס

ומשנאיך נשאו ראש ומי סס על עמך יערימו קוד (קפרי שס): . אלו סרודפים: – משנאיך. אלו שוואי ישראל שכל סשווא אמי ישראל שווא אמת ישאתר וסיד סעולס שואתר (מהליס פג, ג־ד) אומר עמוד וסממן לנו ואל ממרמק יומר (מנמומא בויקהל ז): ויבוצו אויביך. המכונפין (מפרי פד): וינסו משנאיך. לפורעניות וכויכדאיתא בכל כתבי סקדש (שבת קמו, א): – קונזה ה>. לפי שסיס מקדים לפניסס מסלך שלשת ימיס סיס משס (35) ויהי בנסע הארן. עשהלו ממניים מלפניי ומלחמריי לומר שליין זה מקומו ולמה נכחב כאן כדי להפמיק בין פורעניים

השכינה שורה בישראל פחוחים משני אלפים ושחי רבבוח (קפרי שם. יבמוח קד, א): (18) שובה הי. מנסס מרגמו לשון מרגוע וכן (ישעים ל, מו) בשובס ונסס מושעון: - רבבות אלפי ישראל. מגיד שלין

ह्रदूर्य प्रविप्तितः וְטַבְּמָרַ בְּּםְ אָמֵּ יְרַנְּרַ וַטַּאָכַּב יי יְהְנְהְ וַיִּשְׁמֵע יְהְנָהֹ וַיָּחַר צַּפֹּוֹ וּנְתִּי הַעָּם כְּמִנִאָּנָנִם בַע בַּאָנָנִי

מַמִּבׁירָמָא: מו שבם זו ושוציאה בסופו רוּגְּוִיה וּדְּלֵיקת בְּּהוֹן אִישֶׁתָא פוב בי ישמיע ברם יו יהביר וַבְוַר עַמָּא כַּר מִסְחַקְפָּין בִּישׁ

طَهُمَ هُمَّ إِمَانُهُ لِمَهُمُ لِمُ هُمَّ أَمَانُهُمُ وَمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ وَمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ وَمُعْلِم

: ١٤٠١ المان שׁבֹמּנִי בּיִבְמְּנִי בָּם אָהָ בְּלִיקְּטֹא אָנִי בְּלִיקִּט בְּעוּן שֶם הַמְּלָוֹם

ئىل: בּמְנ: בֹמְנִאָלְנְנִי מֵׁנְ נֹאַכֹּלְנִי נִמְּנִאָּי: נְמְּנִאָלְ וַנִּאָּמִּׁרְנִּ מֵנְ נִאָּכֹנְנִי נִמְּנִאָּי י תּאָנְה נִיּשְׁבוּ נִיּבְכוּ גַּם בְּנֵי שַׁאֵילְהָא וְהָבוּ וּבְכוֹ אַך בְּנֵי زية عوج والمناسبة المنهاد المعادد المدرد المعادد المع

הַאַבַּטִּיְהִים וְאָת־הָהַבְּצִיר וְאָת־ יָת בּוֹצִינִיָּא וְיָת אַבַּטִּיחַיִּאָ ַ בְּמִגְרֵוִם עַנְּיָם אָת עַפְּשְׁאָנִם וְאָת עַיַּהַנִינְא אָכְלִין בְּמִצְרֵוֹם עַנָּוֹ זַבְּנִנְי אָטַבְעַבְּיַבְי אָאָהֶבַנְאָבָלָ גַּבִּנְנֵוּ אָנָעַנָּא זִט נוּנַּיָּא

עַבְּגַלְים וְאָת־תַשִּוּמִים:

בּבְטׁוּ אָבְעַבַּמָּוֹ הַּנֶּונוּ:

בוֹם וֹנֹ וֹאִמְשׁׁבֹּמֹע אַנְמִּעֹאֵי:

אַנמָּטָאַ מִן בַּבְרַם וֹנִי: עובוא יקרא שְמִיה דְאַּתְרָא הַהוּא

וֹכֹבׁשׁ, וּבוּגֹּבֻ, וֹשׁוּמָּ,:

מבותם אָלַבוּגוּ לַמִּנֹא הַנַּנֹא: º וֹמֹטֵׁע וֹפֹֹמֻוּנִי וֹבְמִאָע אָגוֹן כִּלְ יִלְמֹּו וֹפֹמֻוֹּא טִאִּיבָא לְיִע כִּלְ

> uttermost part of the camp. them, and devoured in the fire of the Lord burnt among it, His anger was kindled; and the Lord; and when the Lord heard speaking evil in the ears of the And the people were as murmurers,

IX

and the fire abated. and Moses prayed unto the Lord, And the people cried unto Moses;

the Lord burnt among them. called Taberah, because the fire of And the name of that place was

given flesh to eat! part, and said: 'Would that we were children of Israel also wept on their among them fell a lusting; and the And the mixed multitude that was

onions, and the garlic; melons, and the leeks, and the nought; the cucumbers, and the were wont to eat in Egypt for We remember the fish, which we

—'.ot nought save this manna to look there is nothing at all; we have but now our soul is dried away;

(2) ויצעק העם אל משה. משל למלך בשר ודס שכעם על בנו וסלך סבן אלל אוסבו של אביו ואמר לו לא ובקש עלי מאבא בקצה המחנה. במוקלין שנסס לשפלות אלו ערב רב רבי שמעון בן מנסיא אומר בקליניס שנסס ובגדוליס: לנו כמס לבטנו בדרך סוס שלשס ימיס שלה נחנו מענוי סדרך: ויחר אפו. הני סייםי מחכוין לעובחכם שחכנםו להרך מיד: ד) כי מואנה הוא מבקש (ספרי שם): - רש באזני ה'. מואנה שהיא רשה באוני ה' שמפרונים שמבא באוניו ויקניט אמרו אוי. במחצונים. אין מסאיננים אלא לשון עלילה מבקשים עלילה האיך לפרוש מאחרי המקום וכן הוא אומר בשמשון (שופעים יד, י) סעם הרע הזה. וכשהם כשרים קרואים עמי שנאמר (שמוח ז, מז) שלח עמי (מיכה ז, ג) עמי מה עשימי לך (ספרי פה): (1) ויהי העם כמהאנגים. אין סעס אלא כשעים וכן הוא אומר (שמות יו, ד) מה אעשה לעם הזה ואומר (ירמיה יג,

וסלא בכניסמס לארך נאמר (במדבר לב, א) ומקנס רב סים לבני ראובן וגו' אלא שמבקשים עלילה (ספרי שם): יאכלגי בשר. וכי לא סיס לסס בשר וסלא כבר נאמר (שמות יב, לח) וגם ערב רב עלה אתם ולאן ובקר וגו' ואם מאמר אכלים (+) והאספסף. אלו ערג רג שנאספו אליהם צלאסם ממלרים (שם): וישבו. גם צני ישראל ויצכו עמהם (שם): מי (ספרי פו): - וחשקע האש. שקעס במקומס בארן שאילו חורס לאחח סרוחום סיחס מקפלת וסולכם כל אותו סרוח (שס):

פוריל"ש ומרגומו ימ בולינים וכו": משל למלך כו' כדאימא בספרי (שס): הקשאים. הס קוקומברו"ש בלע"ו: אבשחים. בורק"ש: החציר. כרישין רבי שמעון מפני מס סמן משמנס לכל דבר מוך מאלו מפני שסן קשים למניקום אומרים לאשה אל מאכלי שום ובגל מפני המינוק אס מגן לא סיו נומנין לסס מנס דגיס סיו נומנין לסס מנס ומסו אומר מנס מנס מן סמלומ (ספרי פו): אד הקשאים. אמר (פ) אשר נאבל במצרים חנם. אס מאמר שמלרייס נומניס לסס דגיס מנס וכל א בבר נאמר (שמומ ה, ימ) ומצן לא יימן לכס

עַבְּדְלַח:

جَفِينَ جَفِي الشِّيرِ : וֹמֹמִּי אָטִוּ מַנִּינִי וֹבִינִי הַמֹּכִוּ ⁸ אָוֹ דְכוֹּ בַמְּדֹלֶה וּבִשְּׁלוֹ בַּפְּרוּר שְּׁמִי ְ בַּבְּׁם וֹלֵלַם הָ נְמִבַּוֹים בּ

יבד הַפָּוֹן שְּלַינוּ: ולבבי במל על הלהמחנה לילה וכד נחית עלא על משריף

ದಜ್ಞಗ ಗ್ಞಚ: נַיְחַר־אַף יְהֹנְהֹ מְאָר וּבְעַינֵי م למשְׁפְּחִלְּיוּ אֵישׁ לְפָּתַח אָהֶלִוּ לֵּזֶּהַעָּהַיוֹן וַיִּשְׁמַע מִשְּׁר אָת־הַעָּׁם בֹּכֶּה יִשְׁמַע מֹשֶּׁר יָח עַּמָא בְּכַן

מּמִּא בַֿלְעַבְּעַמָּם עַנּגָּע מַּלְנִי: מֹאַנוּ בוֹן בּמִנוֹנוּ לַמָּוּם אָנוַ_ הַבַּמָּע לְעַּבְגַּה וְלָמָּת לאַ*־* ניאמר משה אַל־יָהוָה לְמָה

ـ בַּאַבְטָּנו אַמֻּב וַמִּבּגמי בַאַבְטָנו: בּאַשֶּׁר וִשְּׂא הַאִמוֹן אָת־הַיּנָל עַּל תאַמָּר אֵלֵי שָׁאַהוּ בְּחִיקָּדִּ ע הַנְּיִר אִם אַנְכֵּי יְלְבְׁשִׁיִרוּ בֵּי בְּנֵי אִנּוּן צַאֵּמַבְהְ לִּי סְנְבַּרְהִי הַאָּנְכָּי הַרְיִּתִּי אָת בָּלְ הַנְעָּם וּ

וְמִוֹנִיה בְּחֵיזוּ בְּרוּלְחָא: ¹ וְחַמֵּׁן בַּוְּרַתַ־נַּר הַנִּא וְמֵּנֹוִ בַּמֵּלוֹ וּשָּׁנְא בַּבַר וְרַע נְּנִיֹא הוֹא

וֹבוֹנ סֹמֹמִנע כֹסֹמִנם גַּלָנְחָ במדוכתא ימבשלין סְּטֵוּן בַּבְעַוֹּא וּגַבָּבוּ בַּאָנַבַּ הְנֹמִנוֹ תַּמֹּא וֹלַלַמָּנוֹ בַּבְּבִי

בְּלֵילְיָא נְחִית מִנָּא מְּלְיִהִי:

לַטַבְא וּבִמְינֵי מִמָּע בִּישִׁ:

לְמַּוֹאָׁנו נִינו מִמוּכִ כָּלְ מַּמָּאַ לא אַשַּבּטִית רַחַמִּין קָּדְמֶּרְ נאַמר משה קרם יין קמא

בְּקַיִּימְמָא לַאָּבָהָתוֹרִי: שוּבְבְּנִא יָת נְנְקְאַ עַּלְ אַבְעָּ ĊĊX עַאָר אָנָא לַכַּע הַמָּא עִבַּין אָם

> the appearance of bdellium. seed, and the appearance thereof as Now the manna was like coriander

Z

cake baked with oil. the taste of it was as the taste of a in pots, and made cakes of it; and or beat it in mortars, and seethed it gathered it, and ground it in mills, The people went about, and

—.īi noqu camp in the night, the manna fell And when the dew fell upon the

greatly; and Moses was displeased. anger of the Lord was kindled man at the door of his tent; and the weeping, family by family, every And Moses heard the people

beobje nbou we; Thou layest the burden of all this not found favour in Thy sight, that Thy servant? and wherefore have I Wherefore hast Thou dealt ill with And Moses said unto the LORD:

didst swear unto their fathers? child, unto the land which Thou nursing-father carrieth the sucking them in thy bosom, as a Thou shouldest say unto me: Carry have I brought them forth, that Have I conceived all this people?

(3) אל המן עינינו. מן בשמר מן בערב (שס):

(ע) והמן בזרע גד. מי שלמר זו לא למר זו ישראל אומריס בלמי אל סמן עינינו וסקב"ס סכמיב במורס וסמן כזרע גד

בדלח. שם אצן מוצה קריקמ"ל: וגו' כלומר ראו באי עולם על מה מהלוננים בני והמן כך וכך הוא השוב (ספרי פה): – בזרע גד. עגול בגידא זרע קוליינד"ר:

וקטופה בדבש וחרגום של אונקלוס דמסרגם דליש במשחא נוטה לפסרונו של דונש שהשיסה הנלושה בשמן לחלוחים שמן יש בקמן גדול ואינה נקודה בפחח קטן מפני שהוא מוף פסוק. דבר אחר לשד לשון נוטריקון ליש שמן דבש כעיםה הנלושה בשמן שליין קמן ומעמו למעה מחם המ"ם עכשיו שהמ"ס נקוד פח"ח קמן (סגול) והמעם חחח השיין לשון שתן הוא והשיין הנקודה לשון שדים אך אין ענין שדים אלל שמן ואי אפשר לומר לשד השמן לשון (דברים לב, מו) וישמן ישורון שאם כן היה המ"ם נקוד דונש ודומה לו (מהלים לב, ד) נהפך לשדי במרבוני קין והלמ"ד ימוד נהפך למלומי במרבוני קין ורבומינו פרשוהו (מפרי פע) אלא משמנה היה מעמו לנמחנין ולנדוכין ולמצושלין (שה פמ): בפרור. קדרה: רשד השמן. לחלוח של שמן כך פירשו (8) שטו. אין שיים אלא לשון מיול אישבני"ר בלא עמל: וטחנו ברחים וגוי. לא ירד ברימיס ולא בקדירה ולא במדוכה

עס, א) למשפחותיו על עקקי משפחות על עריות הנאקרות להס: (10) בכה למשפחתיו. משפחום משפחום ואספים ובוכים לפרקם מרעומתן בגלוי (ספרי ל) ורבוחינו אמפחום ואספים ובורים לפרקם מרעומתן בגלוי (ספרי ל) ורבוחינו אמפחום השפחום ואספים ובורים לפרקם מרעומתן בגלוי (ספרי ל) ורבוחינו אמפחום השפחום המספים ובורים לפרקם מרעומתן בגלוי (ספרי ל) ורבוחינו המספים המספים

לַנוּ בֿמֻּׁר וְנִאָכֹלִר: עַנְּיָר בְּירִיבְבָּוּ עְּלֵילֹ לֵאמֹר הְנְרִר הָבִין צָבִי בְּבוּ צַּלִי לְמִימִר הַב مُعَمَّدًا كِي خُشِد كُتَابَ كُخُدٍ يَنْمُنَا مِنْ خُمُدُهِ كُمُنَا كُرْدُمْ مَقَاءً

אָת־כְּל־הָעָּם תַזָּגָּה כָּי כְבֶּד לְסוֹבְרָא יָת כָּל עַמָּא הָדִין אָבִי יַקּיר מִנִּי: לְאִ־אִנְכָּלְ אָנְכִילְ לְבַּדְּיִי לְמֵּאִת לֵיִת אָנָא יָבִיל[ָ] בִּלְחוֹדִי

נַאַג<u>אַ</u>באָבאַב בּבְקַלָּיג: (פּ) לא ְ בְּרֵג אִם ַ מְּגֵּאִנִי. בוֹן בִּמְנִגְיִּבְ בַּמִּנְלְנִּג בִּמַּן מִפְּמָּכְ , וְאָם־בְּבְּרְהוֹ אַהְּ־עַּשְׁה לֹּי הְרְגֵּנִי וֹאָם בְּבֵיוֹ אַתְּ עְּבֵיד לֹי

מומר וְהַהְיִּבְיִ שָּׁם מִמֶּב: ئېمفئند نځکنځ پخو څح ټخد אָמֶּר יָדְאַם כּיַבֶּם וּקְנָי הַעָּם י בֵּי מִּבְׁמִּנִם אִנְתַ מִנְּלֵנֵוֹ וֹמִּבְאֵבְ מִבְּמִנוֹ עִּנְבָרָא מִפְבֵּי וֹמִּבָּאִבְ رِنْهُمِا إِمَانُم هِٰذَ مَنْضُم هِٰوَهِمَا يَهُمَا إِنْ جَمَاضِم جِنَافِ جِرَاقِ

: خاڭ ئ בְּנִישִּׁא הַעְּּם וְלֹאַ־הִשְּׁא אַהָּה בְּנִיִּשׁוּל עַמְּא וְלָא הָסוֹבָר צַּהְּ וֹמְּמִשׁׁ. הֹֹלְיִנִים וֹלֹמְאַנּ אִשֹּׁבְּ וֹאָמָנּ הַלְיִבוּן וּנִסְוּבְׁבוּן הֹמָּבַ לַּיִּ נְאַבְּלְשָׁגְ מִוֹ עַנְינִים אַבְּמֹר הַבְּיֵלְנִי נִאַנְבֵּי, מִוֹ בְּיִטְאִ בַּהְּלְנֵּי וֹנְבַבְשׁׁנִי וֹבַבַּבַשׁׁנִי הֹמִּוֹבַ הַּסְ וֹאִטִינִלְ. נֹאַמַלָּנִלְ הֹמָּב שַמַּוֹ

לְנֹא בֹמִּבֹא וֹנִיכוּל:

אָבוֹג בֹבֹמִטֹג: אַהַכּטִית בַחַמִּין בֶּרְמָּרְ וֹלָא

: خابت ی לַמַּמֶּכּוּ וֹמִנֹא וֹנִינִמּטַׁבַנוּ שַּמָּוֹ בּירַהְהָּ אָבִי אָבּין סָבֵּי עַּמָּא

saying: Give us flesh, that we may trouble me with their weeping, unto all this people? for they Whence should I have flesh to give

٤ī

for me. myself alone, because it is too heavy I am not able to bear all this people

wretchedness. Jet me not look upon my have found favour in Thy sight; and me, I pray Thee, out of hand, if I And if Thou deal thus with me, kill

with thee. meeting, that they may stand there dring them unto the tent of people, and officers over them; and knowest to be the elders of the elders of Israel, whom thou Gather unto Me seventy men of the And the LORD said unto Moses:

thyself alone. with thee, that thou bear it not shall bear the burden of the people will put it upon them; and they the spirit which is upon thee, and with thee there; and I will take of And I will come down and speak

לשלתם במיקי: וילוס אל בני ישראל על מנת שיסיו קוקליס אתכס ומתרפיס אתכס: על האדמה אשר נשבעה לאבוחיו. אתס אומר לי (21) בי האמר אלי. שלחס לומר ללי שלסו בחיקך וסיכן למר לו כן (שמוח לב, לד) לך נחס לח סעס ולומר (שמוח ו, יג)

מופרים במורם לכינוי ולמקון לשון (מכילמא שירמא פ"י. מנמומא בשלח מו): אמר לפניו אם כן הרגני מחלה (ספרי לא): - ואל אראה ברעתי. ברעתם היה לו לכתוב אלא שכינה הכתוב זוה אחד מתקוני (פו) ואם ככה את עשה לי. מטט כמו של משה כנקנה כשהראהו הקצ"ה הפורענות שהוא עתיד להציא עליהם על ואת

gg): שם עמך. כדי שיראו ישראל וינהגו בהם גדולה וכבוד ויאמרו חביבין אלו שנכנסו עם משה לשמוע דבור מפי הקב"ה (ספרי שנינעערו בלרמן (ספרי לב): ולקחת אותם. קחס בדבריס אשריכס שנחמניחס פרנמיס על בניו של מקוס: והחיצבו בעבודת פרך והיו מרחמים עליהם ומוכים על ידם שנחמר (שמוח ה, יד) ויכו שוטרי בני ישרחל עחה יחמנו בגדולחן כדרך מורס ופרע לסס כאן (מנמומא בסעלמך עו): אשר ידעה בי הם וגוי. אומן שאמס מכיר שנממנו עליסס שועריס במלריס וימוו את האלהים שנהגו קלות ראש כנושך פתו ומדבר בפני המלך ווהו (שם) ויאכלו וישתו ולא רלה הקב"ה ליתן אבלות במתן שמסס שנאמר (שמום ג, טו) לך ואספה אה וקני ישראל אלא באש הבערה מהו וראוים היו מסיני לכך דכהיב (שמוה כד, יא) (11) אספה לי. סרי משובה למלונתך שלמרת לא אוכל אנכי לבדי והוקנים הראשונים היכן היו והלא אף במלרים ישבו

ואַרבי כמו (שמות כד, יא) ואל אֹנילי בני ישראל: ושמחי על יהם. למס משס דומס באותס שעס לנר שמונת על גבי מנורס (עם) וירדתי וו למממעשל ירידום הכמוצומ צמורה (שם לג): ודברתי ענוך. ולא עמהם (שם): ואצלתי. כמרגומו

ڗۿٚڂڬڟ۩: خْمَجُدُنَا لَثَمَا لَبَيْنَا كُرُقُا خَهُد لَيْسَالُ لَذُ كُرِياً خَهْدُهِ لَسَرَحُرِياً: עָּרְ יַאָּבְלְנִיְ בַּאֶּבְר בִּרְסִוְּדְ לְנִי בַּאָּבֹא אָבִי סִּדְ לְנָא בַּטִּגִּבְיִם

לְּמָבֶׁר וְמָנִם וְלְאָ מְמָבָוֹם וְנְם: יוְמָנִם וְלָאִוּ הַמִּשְּׁה יָמִים וְלִאָּ יוֹמִין וְלָא חַמְּשָׁא יוֹמִין וְלָא לַא וִיִם אַבוֹר שאַכֹלוּן וֹלַא לַא וִמֹא עַר שִּוֹכֹלְוּוֹלָא שִׁבוּוֹ

לַמַּׁע זִּע גֹּגֹאַנוּ מִמָּגַבְינִם: ללבלים ושללי לפלון לאטר יַען בִּי־מְאַסְמָם אָת־יְהֹוָה אֲשָׁרַ עַרו הָדָשׁ יָמִים עַּר אֲשֶׁר־

וֹאַבְלוּ חָדֵשׁ יָמִים: إيجور بخضام جوا لإراء ַ בֿלֹלְ, בֹקֹּם אֵׁמָּב אָנָכֹּ, בֹּלֹבְנֹיִי בַּלֹבְנַיִּ וַ בּאַמֶר בּישֶׁר שָׁשַ מָאָוֹת אֶלֶלְןּ

تَعْمُلُ كِيْنَا نِمُثِّمُ كِيْنَاتِ: (وَ)

שבם ול למימר מן יובילנגא וְמֵיכְלְוּן בַּמְּבֵא אָבִי בְּבִימוּוֹן ילְמַּמֹּא שׁימָר אִּוֹבְּעִוּי לִמְחַר

מּמִּבֹא וִמִּנוֹ וֹלַא מֹמִבוֹן וִמִנוֹ:

בנו נפקנא ממצרים: ילכיתון שבמוהי למימר למא שלש בלגטון למומבא בול עד ירַח יוֹמִין עַד דָּחָקוּצוּוֹ

אָטוּגוּ בַּעוּגוּ וֹנוּכֹבוּנוּ וֹבַע וַמָּגוֹי: בוניהון וֹאַטַּ אַמּוֹטַ בּמִבָּא עוברא בוללאָר עּמָא דּאָנא וַאָּמַר מֹשֶׁה שֵׁית מָאָה צַּלְפִּין

يقه بموذهاا جمارا فإموجاا הְצְאֵן וּבְּקֵר יִשְׁחֵט לְחֵם וּמְצֵא הִינִּאן וְתּוֹרִין יִחְנַּכִסוּן לְחֹוֹ לְחֵם אֲם אֶת־בְּלִ־דְּגֵי חַנְּם תַּנְסַפְּקוּן לְחוֹן אָם יָת בְּלְ נִינֵי

> LORD Will give you flesh, and ye with us in Egypt; therefore the given flesh to eat! for it was well LORD, saying: Would that we were for ye have wept in the ears of the to-morrow, and ye shall eat flesh; Sanctify yourselves against And say thou unto the people:

nor twenty days; days, nor five days, neither ten days, Ye shall not eat one day, nor two

shall eat.

came we forth out of Egypt? with weeping, saying: Why, now, among you, and have troubled Him ye have rejected the Lord who is loathsome unto you; because that out at your nostrils, and it be but a whole month, until it come

flesh, that they may eat a whole Thou hast said: I will give them thousand men on foot; and yet among whom I am, are six hundred And Moses said: 'The people,

together for them, will they suffice all the fish of the sea be gathered them, will they suffice them? or if If flocks and herds be slain for

מרמניס ומרבניס (שס לב): ולא חשא אחה לבדך. הרי משובה למה שחמרת לה חוכל הנכי לבדי (מפרי): וסכל מדליקין סימנו ואין אורו מפר כלוס (ספרי שם): ונשאר אחך. החנה עמהם על מנח שיקבלו עליהם מורח בני שהם

(18) החקרשו. הומינו עלמכם לפורענות וכן הוא אומר (ירמיה יב, ג) והקדישם ליום הריגה (מפרי לד):

לא גבה לבבכם ליכום לכל הדברים הללו (שם): שס) ובדברי רבי משס סדרשן רלימי שיש לשון שקורין למרב זרל: אח הי אשר בקרבכם. אס לא שומעמי שכיימי ביייכס ממנו יומר מדלי עד שיולל ונגעל למון דרך סלף: - והיה לכם לירא. שמסיו מרמקין לומו יומר ממס שקרבמס (ספרי יוס והכשרים הבשר עודנו בין שניהם: עד אשר יצא מאפכם. כתרגומו די מקונון ביה יהא דומה לכם כאילו אכלתם בין שניסס כך סיא שנויס בספרי (נד) אבל במכילמא (ויסע פ"ג. יומא עס, צ) שנויס חילוף סרשעיס אוכלין ומלמערין שלשיס (02) עד חדש ימים. זו בכשרים שמממלין על מעומיסן ולמר כך נשממן יוללס וברשעים סול לומר (לסלן לג) סבשר עודנו

שילמו ממלרים: (IS) שש מאוח אלף דגלי. לא מש למנום את ספרע שלשם אלפיס סימרים. ורבי משס סדרשן פירש שלא בנו אלא אותן

בענין שנאמר (ויקרא כה, כו) ומלא כדי גאולמו ואיזו קשה זו או (במדבר כ, י) שמעו נא המורים אלא לפי שלא אמר ברבים שקיבא אומר שש מאום אלף רגלי ואחה אמרם בשר אחן להם ואכלו חדש ימים הלאן ובקר וגו' הכל כמשמעו מי יספיק להם (22) הצאן ובקר ישחש. זה לחד מלרפעה דברים שהיה רפי עקיבל דורש ולין רבי שמעון דורש כמוחו (ר"ה יח, ב) רבי

בולבנ בלנ, אם לא: וַיָּאַמֶּר יִהוָהֹ אֱל־מֹשֶׁה הַיָּד וַאַמַר יִי לְמִשָּׁה הַמֵּימָרָא דִּייַ

פּעוֹלמו אָם לָא: ַ עּּהְקָּה הַיְּהְעָּה בְּהָלְבָּב בְּעָּן הַּהְיָּבְוֹ הַנְיִּעְרָ הַיִּעְּרָ בְּיִּבְּ

shall come to pass unto thee or not. shalt thou see whether My word the Lord's hand waxed short? now And the LORD said unto Moses: 'Is

בַּאַבְיבִי: מולינ במם נישמר אָטָם סְבִּיבָׁנוּ ליב דְּבְּרֵרִי יְהְנְאָהְיִהְיִּהְעָּהְיִים אִישׁ יְתִּ פְּתְּנְמִיָּאִ דִּיִיְ וּכְנַשׁ שֶׁבְּעִיּרִ ניַצָּא מֹשֶׁׁה נִיְדַבֶּר אֶל־הַעָּׂם אָת

יַמְהוֹן סְחוֹר סְחוֹר לְמַשָּׁבָּנָא: עוברא מסבי ממא נאטום ונפק משה ומליל עם עמא

they prophesied, but they did so no when the spirit rested upon them, elders; and it came to pass, that, him, and put it upon the seventy took of the spirit that was upon cloud, and spoke unto him, and And the Lord came down in the

elders of the people, and set them

people the words of the Lord; and

And Moses went out, and told the

he gathered seventy men of the

round about the Tent.

77

בַבְנִם נּיִטְנַבּאַ נְלָאַ נְסֶבּנִי הּיְּקְנִים וַיְהִי בְּנְוֹחַ עֵּלֵיהָם כּר שִׁרָת עֲלֵיהוֹן רוּחַ וָבוּאָה הֹבְּוּנוּ נִיּשְׁן הֹּלְ-חִּבְׁהֹנִם אָנְחִ הַלְ חִּבְּהֹנוֹ יוּבְנִא סְבַּנֹּא נִשְׁנִים אֶלֶוֹנְ וֹנְאֵאֵלֵ מֹן עַבְנְעַן אֵׁאָהָ וֹבְבֹּי מִן בַנְעֹא צַהַּבְנְעִי וֹיַבַּ יְהְוָה ו בָּעְּנְן נִיְדַבָּר

بضئتقا لألم ففظرا: וֹאִטֹיּלִי, וֹן בֿהֹּלֹלִא יִמֹבַּׁיִלְ הֹמִיבִי

prophesied in the camp. out unto the Tent; and they were recorded, but had not gone them; and they were of them that Medad; and the spirit rested upon Eldad, and the name of the other camp, the name of the one was But there remained two men in the

בּבְּטַבְּים וְלָאִ יָבָּאִי הַאָּהַלְּע يربّه روين لإكيره جذب ريقِد ווֹמָאַבוּ מִוֹיִבְאַנֹמִנִם ו בַּמִּעַוֹיָנִי

لْمُكْتَّقِيمُ لَيْكُمُكِينَ فِي الْمُكَانِّقِيمُ لِمُكَانِّةً فِي الْمُكَانِينَ فِي الْمُكَانِينِ فِي الْمُكِينِ فِي الْمُكَانِينِ فِي الْمُكَانِينِ فِي الْمُكَانِينِ فِي الْمُكَانِينِ فِي الْمُكَانِينِ فِي الْمُكِنِينِ فِي الْمُكِنِينِ فِي الْمُعَانِينِ فِي الْمُعَانِينِ فِي الْمُعَانِينِ فِي الْمُعَلِّينِ فِي الْمُعَلِّينِ فِي الْمُعَلِّينِ فِي الْمُعَلِّينِ فِي الْمُعَلِّينِ فِي الْمُنْفِقِينِ فِي الْمُعَلِّينِ فِي الْمُعِلِّينِ فِي الْمُعَلِّينِ فِي الْمُعَلِّينِ فِي الْمُعَلِّينِ فِي الْمُعِلِّينِ فِي الْمُعِلِّينِ فِي الْمُعِلِّينِ فِي الْمُعِلِينِ فِي الْمُعِلِّينِ فِي الْمُعِلِّينِ فِي الْمُعِلِّينِ فِي الْمُعِلِينِ فِي الْمُعِلِّينِ فِي الْمُعِلِّينِ فِي الْمُعِلِينِ فِي الْمُعِلِي فِي الْمُعِلِينِ فِي الْمُعِلِينِ الْمُعِلِينِ فِي الْمُعِلِينِ فِي الْمُعِلِينِ فِي الْمُعِلِي الْمُعِلِينِ الْمُعِلِي فِي الْمُعِلِي فِي الْمُعِلِي الْمُعِلِينِ الْمُعِلِي فِي الْمُعِلِي فِي الْمُعِلِي الْمُعِلِي فِي الْمُعِلِي الْمُعِلِي فِي الْمُعِلِي ا בכנוביא ולא נפקו למשכנא ומום שלולא מובע בְּטִמְבוּיקא שׁוֹם חַד אֶלְדַּד しゅんじゅんし كترا

יאמרו שקלרה ידי הטוב בעיניך שיד ה' מקלר בעיניהם יאבדו הם ומאה כיולא בהם ואל מהי ידי קלרה לפניהם אפילו שעה . אכילה זו מספקמן עד עולם וכי שבמך הוא זה אומרים לו לממור עול כור שעורים ונחמוך ראשך השיבו הקב"ה ואם לא אמן שלף כגלי וגוי ואמה אמכם בשר אמן לפדש ימים ואמר כך מהרוג אומה גדולה כוו הלאן ובקר ישמע להם כדי שיהרגו ומהא על דעמו של אומו לדיק כך מי שכמוב בו (שם יב, ז) בכל בימי נאמן הוא יאמר אין המקום מספיק לנו אלא כך אמר שש מאומ מימך לו סכמוב ולא נפרע ממנו וזו של מריבה הימה בגלוי לפיכך לא חימך לו הכמוב. רבי שמעון אומר חס ושלום לא עלמה

. מקלר (מהלים עת, כ) הן הכה לור ויוובו מים וגו' הגם למם יוכל מת אמרו פשרה היא זו אין בו כת למלאות שללמנו ווהו שנאמר הילך ומפייםן אמר לו עמה מראה היקרך דברי שלא ישמעו לך הלך משה לפייםן (זה קאי גם לרש"י לעיל) אמר להם היד הי לסם דקם יאמכו גסה בקשנו חים ועוף בקשנו דגים וחגבים בקשנו אמר לו אם כן יאמרו שקלרם ידי (שם) אמר לפניו הריני מבקשים אלא עלילה לא מספיק להם סופן לדון אחריך אם אחה נוחן להם בשר בהמה גסה יאמרו דקה בקשנו ואם אחה נוחן (33) עחה חראה היקרך דברי. רצן גמליאל בנו של רבי יסודס סושיא אומר אי אפשר לעמוד על סעפל מאחר שאינן ממת (מוספתה קומה ו, ד):

מטם: (32) ולא יספו. לא נמנגאו אלא אימו היום לגדו כך מפורש במפרי (שם) ואונקלום חרגם ולא פמקין שלא פמקה נצואה וילה משה וידבר הל העם כיון שלה שמעו לו ויהפף שבעים היש וגוי (ספרי לה):

שעלם בידו וקן נמקדש ומי שעלם בידו מלק אמר לו סמקום לא מפץ בך (ספרי לם): נמל ע"ב פחקין וכחב על שבעים וקן ועל שנים חלק וברר מכל שבע ושבע ששה והיו ע"ב אמר להם עלו פחקיכם מחוך קלפי מי ושבט מוץ משני שבטים שאיץ מגיע אליקם אלא ממשה המשה אמר משה אין שבט שומע לי לפחות משבטו וקן אחד מה עשה במבוררים שבהם לסנהדרין ונכחבו כולם נקובים בשמוח ועל ידי גורל לפי שהחשבון עולה לי"ב שבמים ששה עשר לכל שבע (32) וישארו שני אנשים. מלומן שנפתרו למרו למרו לין למרכדלין לגדולס זו (ספרי. מנמומל בסעלמך יב): והמה בכחבים.

19

ĘĠŢĻŢ: וּיאַמִּר אֶּלְבַּר יִמִידָּר מִטְוּבָּאִים וֹאָמִר אָלְבַּר יִמִידָר מִטְוּבּן

Ċ₫%□: מבְּחַרֵּיו וַיּאַמָּר אֲדֹנִי מֹשֶׁה يئوا بتانهو جرائا منهيم منهد

בִּיִּנְהַן יְהְנֶהְ אֶת־רוּחָוֹ עֲלֵיהֶם: ימִי ימִן כְּל־עַם יְהוָה נְבִיאִּים ניאַמֶּר לוֹ מֹשֶּׁה הַמְּקַנָּאַ אַמָּה לֶיִּ

لنظر نهٰلۃے: ענימי נַיִּאְסָר מֹשֶׁה אֶל־הַפַּהַנָּה הוּא וְאִהְפָּנִישׁ מֹשֶׁה לְמַשְׁרִיהָא הוּא

יְבְאַמְּטָנִם מַּלְבַפָּנִי עַאָּבֶא: עַשַּׁחַנְּע בְּבַבֶּרְךְ יַנִם כֹּת יִּכְבָבֶרָךְ ± שַּׁלְנִים מִן־הַנָּם נַנִּשָּׁשׁ עַּלַ וְרִיּחַ נְסַעוּ מֵאָת יְהוְה וַיְּגֵּיִי

خِپَط שְׁמִּוֹחַ סְבִּיבִוֹת חַמַּחֲנֶה: אַסָּף עַשְׁעָּיָה הַיִּשְׁמָרָה הַיִּשְּׁמָרָה וַיְאַסְפּוּ אָת־הַשְּׁלָוּ הַמַּלְמָּיִם בּ וֹכֹאַ עַּהְּיֹלְעַ וֹכָּאָן וֹהָם עַמְּשְׁנְיִע ניַקַם הַעָּׁם כָּל־הַיּוֹם הַהוּא

לַמְּמֻע יַרְעַס מּילִימָא וְחַוּי לְמִמֶּע

משֶה צַּסְרַנּוּן: これはし はなべいないにいい LELL יהושע

ריה נבוּאַמִיה עַּלִיהוֹן: מּמִיה דַייִי נְבִייִן אֲבִי יִמֵּין יְיָ יָתְ מְשַׁנֵּג בַּגְלֹא פּגָן בַּגִרוּן כָּל נאָמר ליה משה הַקנְאָתי אַתְּ

نَصْدَد نَشِلَهُج:

שֹבשׁנוֹ אַמִּנוֹ מֹלְ אַפּֿנ אַבֿמֹא: לַמָּמְבוּנִם וּכִּבוּם וּקְמַהְלַךְּ יוֹמָא לְבָא סְחוֹר מַמָּבׁינִים בְּמַבְּלַבְ יוֹמָא לְכָא הַבְּנו מִן נַמָּא וּבַמָּא הַבַ וֹנוּטֹא וֹמֹלְ מִן בְּיִבִם וֹנִ וֹאִפֹּנִעוֹ

להון מַשָּׁמָחִין סְחוֹר סְחוֹר וכוֹמוּ זְנוֹ מִּלְנוּ הַאוֹמר בְּיִלְיָא וֹכְבְ יוָמָא בַּבְּעַרוֹנִיי וֹשְׁם מַּמֹא כָּלְ יוֹמָא תַּהוּא וַבְּלָ

> camp. Medad are prophesying in the told Moses, and said: 'Eldad and And there ran a young man, and

Moses, shut them in.' up, answered and said: 'My lord minister of Moses from his youth And Joshua the son of Nun, the

His spirit upon them! prophets, that the Lord would put that all the Lord's people were thou jealous for my sake? would And Moses said unto him: Art

he and the elders of Israel. And Moses withdrew into the camp,

cubits above the face of the earth. about the camp, and about two journey on the other side, round journey on this side, and a day's fall by the camp, about a day's quails from the sea, and let them the Lord, and brought across And there went forth a wind from

the camp. abroad for themselves round about heaps; and they spread them all that gathered least gathered ten day, and gathered the quails; he and all the night, and all the next And the people rose up all that day,

(27) וירץ הגער. ים לומריס גרשוס כן משס סיס (מנמומה שס):

(82) בלאם. הְמַלְ עליהם לרכי לצור והם כלים מאליהם. דבר אחר הנם אל ציח הכלא לפי שהיו מהנצאים משה מה ויהושע

خقشد،شه:

- (92) המקדא אחה לי. סקנאי אחם לי סקנאמי אחם מקנא: לי. כמו בשבילי כל לשון קנאס אדם סנומן לב על סדבר או מכנים אם ישראל לארן (סנסדרין יו, א. ספרי לו־לה):
- (35) ויאסף משה. מפתח אסל מועד: אל המחגה. נכומו איש לאסלו: ויאסף. לשון כניסה אל הבית כמו (דברים כב, לנקוס או לעזור אנפרמנ"מ בלע"ז אוחז בעובי המשא:
- ב) ואספחו אל חוך ביחך. ואב לכולם (חהלים למ, ז) ילבור ולא ידע מי אוספס מלמד שלא הביא עליהם פורענום עד שנכנסו
- ימושים על פני כל הארן (יחוקאל כמ, ה) ונמשמיך המדברה: וכאמחים. פורחות בגובה עד שהן כנגד לבו של אדם כדי (IE) ויגו. ויפרים וכן (מהליס ל, י) כי גו מיש וכן (נמוס א, יב) נגוזו ועבר: וישש. ויפשוע כמו (שמואל־א ל, מו) והנס הלדיקים חיש לחהלו (ספרי לו):
- (Ad (d): (28) הממעים. מי שאמף פחוח מכולס סעלליס וסחגריס אמף עשרס חמריס: וישטחו. עשו אוחן משעיחין משעיחין שלא יהא מורח באקיפתן לא להגביה ולא לשחות (קפרי לו):

יְהוֹה בְּעָּם מַכָּה רַבָּה מָאָר: نختن لهَاء نبيني باثب خمَٰه تهَك הקשר עוֹדֶנוּ בֵּין שִׁנִיהָם מָרֶם

מָע_בַ*וֹ*מֶם בַּפִּטְאַנִּים: לבְרָוֹת חַתַּאָּנְה כִּי־שְׁם מְבְרֵוּ קבְרֵי הִשְּׁשְּׁבֵּי צָּבִי תַּמֶּן וּשְׁבֵּׁי אָּעַ הָּסְ עַּמְּלַנָּם עַעִוּאַ נּשְׂבָא נִע הָּמָנִע בַּאַעוֹבָא עַעוּאַ

עובי (פּ) « מפּבְרֶות הַפּאָנֶה נִסְעִּי הַעָּבָּ

מַלְ־אָבְוֹת הָאָשֶׁה הַכַּשְׁיר אַשֶּׁר עַלְ עִיסְל אָהְיָלָא שָׁפִּירָהָא رَمِّ لِفِ مِرْيُونَ لِهِيَادًا جِمَافُتَ امْرَدْنَ مَرَبُو اِهِيَادًا جَمَافِتَ

ּיְרְלֵּבְי נִבְּאְ זַּם_שָּׁנִי גַשְּׁבְ וֹיִמְּׁמִתְ מִבְּיִלְ יִי נִדְלָאְ אַּבּ הִמָּנֹאִ מִבְּיִל ניאָמְרוּי הַבָּק אַף־בְּמֹשֶׁהֹ דְּבֶּר נַאֲמָרוּ הַלְחוֹד בְּרַם עִם מֹשֶׁה

מכַן בַאָּבָם אַּמֶּר עַל־פְּנֵי ١٦٢٦

ַנּיֵבֹא*ׁ*נְ מֻּלְמָּטִׁם: ניאמר יהוה פּהָאם אָל־מֹשָׁה

> סַנּג לַעַבָּא: בהמא ולמל ון בעמא קטול תר לא פֿסַל וְרוּגְּוֹא דַּיִי הְמַרַר בּמְבֹא מֹע כַּמוֹ בּגוֹ מִבּנִינִוֹ

לַבַרוּ יָת עַמָּא דְשָׁאָילוּ:

לְחַבֶּרוֹת וֹהֶוֹוֹ בַּחַבֶּרוֹת: מפלבי במהַאּכִי נהַבוּ הּמֹא

דְנְמֵיב רַחִיק: בוסוב אבו אטלא מפּובלא

ישְׁמִיעַ בַּבְּרַם וֹנִי:

מכן אַנְשָׁא דְעַל אַפּי אַרְעָא: ווילנא משה ענותו לחדא

くは彼れ

نخرت، سرا: מומד שלמיכון למשפן ומנא ונפסו או ילאַבורן

> plague. smote the people with a very great against the people, and the LORD anger of the Lord was kindled their teeth, ere it was chewed, the While the flesh was yet between

Insted. there they buried the people that called Kibroth-hattaavah, because And the name of that place was

abode at Hazeroth. journeyed unto Hazeroth; and they From Kibroth-hattaavah the people

Cushite woman. married; for he had married a Cushite woman whom he had against Moses because of the And Miriam and Aaron spoke

IIX

SE

And the Lord heard it. hath He not spoken also with us? indeed spoken only with Moses? And they said: 'Hath the LORD

the face of the earth. above all the men that were upon Now the man Moses was very meek,

three came out. the tent of meeting.' And they Miriam: 'Come out ye three unto Moses, and unto Aaron, and unto And the Lord spoke suddenly unto

(33) שרם יכרה. כמרגומו עד לא פסק. דבר אמר אינו מספיק לפוסקו בשיניו עד שנשממו יולאה (שם לו):

- הקורל את בנו נאה כושי כדי שלא תשלוע זו עין רעה (שם): בי אשה בשיח לקח. ועתה גרשה (שם): נאס ביפיס ואינס נאס במעשים במעשים ולא ביפיס אבל ואח נאס בכל: - האשה הכשית. על שם נויס נקראם כושית כאדם (מנסומס לו, יג): על אדות האשה. על סודום גיכושיס: כי אשה כשיה לקה. מס סלמוד לומר סלס יש לך סשס האשה הכשיח. מגיד שהכל מודים ביפיק כשם שהכל מודים בשחרומו של כושי (שָם): - כושיח. בגימעריַם יפת מכחם ממני ומשם ידעה מרים והגידה לאהרן ומה מרים שלא נמכוונה לגנומו כך נענשה ק"ו למספר בגנומו של מבירו (ספרי שם): במחנה כיון ששמעה לפורה אמרה אוי לנשוחיהן של אלו אם הם נוקקים לנצואה שיהיו פורשין מנשוחיהן כדרך שפירש בעלי הימה יודעת מרים שפירש משה מן האשה רבי נתן אומר מרים הימה בלד לפורה בשעה שנאמר למשה אלדד ומידד מתנבאים דברי (מפרי למ). כל נה לצון בקשה: - וחדבר מרים ואהרן. היה פתה בדבור מתלה לפיכך הקדימה הכתוב מתלה ומנין . המירה בכל מקום אלה לשון ממנונים וכן סוא אומר (בראשים ימ, ו) ויאמר אל נא אחי מרעו (במדבר יב, ו) ויאמר שמעו נא (1) וחדבר. אין דבור בכל מקוס אלא לעון קעס וכן הוא אומר (בראעים מב, ל) דבר האיע הארון אמני קעום ואין
- (2) הרק אך. עמו לנדו דנר ס': הלא גם בנו דבר. ולהפירשנו מדרך הרך (מפרי ק):
- (3) ענו. שפל וקבלן:

- ימֹבֹיִם וֹגֹּאֹנ אֲנִבֶּים: פֿטע באַבג וּיקראַ אַברן בּהָרע משְּבָּנָא וּקרָא אַברן ננ"ב בעלע למפור אַלְן וֹנְאַטְר וֹאִטִּילְנִינִ לֹמְפוּנִא בּהֹלָלִא וֹפֿם
- בו: אَكْرَا אُטُرَبُم قَلَاكُنِهِ كَلَاكُتِهِ كَلَاكُ عَلَيْهِ مُنْفَرَدِ خُسِيا خَسْخُمْنا لَأَتْهِ יְהְנֶה נְבָּיִאְבֶם יְהְנָה בַּמַּרְאָר יְהִוּן לְכִּוּן נְבִיּוּן אֵנְא יִיְ בְּחַוְּוּין נֹאַמֶּר הַבְּּהַנְיֹּא בְבְבַנִי, אִם נַאָּמָר הָמָמִה כְּמַּן פַּטִּיֹמָ, אִם
- نېچزا ښيږ: ע כאַ כֿן הַּבְּבַּוּ מָמֻּעׁ בַּבַּבְ בַּנּעוֹ, לַאִּ כֹּן הַּבַּוּג מָמָּע בַּבַל הַּפִּּג
- בְּעַבְרָרְיִ בְּמִמֶּר: ימֹבוּמָ לָאִ יְבֹאטָם לְבַבּּב י וְלֵא בְחִידְת וּתְמְנָת יְתְוָה יַבְּיִשׁ עִּמֵּיה בְּחִיוּ וְלָא בְּחָדָוֹן

- ימבים ינפלי פַבוּיהוֹן:
- ממקיל עמהון:
- מְהַימָן הוּא:
- ימבון לא דחילתון למללא יבֹבְמוּט וֹלֵבְא בַּין מִסְׁטַכַּכ هِم هِرَ-هُم هِيَهِد-خَهُ بِوَهِمُ فِهِرَمُ فِم فِهِرَمُ فِوْ خِرْدِهِ
- لْمُفَاتَحْظ: יטביף רוגזא דיי בהון

- and Miriam; and they both came door of the Tent, and called Aaron pillar of cloud, and stood at the And the Lord came down in a
- with him in a dream. unto him in a vision, I do speak the Lord do make Myself known if there be a prophet among you, I And He said: 'Hear now My words:

forth.

trusted in all My house; My servant Moses is not so; he is

with him do I speak mouth to

- Moses? to speak against My servant, against wherefore then were ye not afraid the Lord doth he behold; dark speeches; and the similitude of mouth, even manifestly, and not in
- departed. kindled against them; and He And the anger of the Lord was
- מס שלי אפשר לפס לומר ולאון לשמוע (ספרי קב): מסמר שנגלים עליו שכינס מדיר ופֿין עם קבועס לדבור (מנמומס שס): צאו שלשחכם. מגיד ששלשמן נקרסו בדבור פֿמד (+) פחאום. נגלה עליהם פתלום והם מתלים בדרך לרך והיו לועקים מים להודיעם שיפה עשה משה שפירש מן הלשה
- בנויפתו של אסרן (ספרי שם): בנח שלא בפניו נאמר (בראשים ו, ע) איש לדיק סמיס ובפניו נאמר (שס ז, א) כי אומך ראימי לדיק לפני. דבר אחר שלא ישמע (שם): ויצאו שניהם. ומפני מה משכן והפרידן ממשה לפי שלומרים מקלם שבחו של לדם בפניו וכולו שלל בפניו וכן מלינו . שמי, ימ) רכב אלסים רבומים אלפי שנאן (שפרי שם): - ויקרא אהרן ומרים. שיסיו נמשכין ויולאין מן החלר לקראם הדבור במועעים ומדח הקב"ה יולא למלחמה יחידי שנאמר (שמוח מו, ג) ה' איש מלחמה ויולא לשלום באוכלושין שנאמר (מהלים (פ) בעמוד עגן. ילא יחידי עלא כמדת בשר ודס מלך בשר ודס כשיולא למלחמס יולא בארכלוסין וכשיולא לשלוס יולא
- אליו אחודע. שכינת שמי אין נגלית עליו באקפקלריא המאירה אלא בחלוס וחזיון: (a) שנועו נא דברי. אין נא הלה לעון בקשה (ספרי קג): אם יהיה נביאכם. אס יסיו לכס נביאים: ה' במראה
- מאמרו איני מכיר במעשיו זו קשה מן הראשונה (שם. מנחומא שם): במשס אפילו אינו עבדי כדאי סיימס לירא מפניו וכל שכן שהוא עבדי ועבד מלך מלך סיה לכס לומר אין המלך אוהבו מנס ואס וראים את אחורי (ספרי שם): 👚 בעבדי במשה. אינו אומר בעבדי משה אלא בעבדי במשה בעבדי אף על פי שאינו משה לומר (שמום לג, כ) לא מוכל לראום אם פני (ספרי קג): וחמנה ה׳ יביש. זה מראה אחרים כעניץ שנאמר (שמום לג, כג) במכלים פנים שבו וליני מוממו לו במידות כענין שנלמכ לימוקלל (ימוקלל יו, ב) מוד חידה וגו'. יכול מכלה שכינה מלמוד ואמס פס עמוד עמדי (ספרי. מנמומא נו, יג): ומראה ולא בחידות. ומראס זס מראס דבור. שאני מפרש לו דבורי (8) פה אל פה. אמרמי לו לפרוש מן האשה והיכן אמרמי לו בסיני (דברים ה, כו) לך אמור להם שובו לכם לההליכם
- שיודיענו קרמונו (קפרי קד. מנמומה שם): (9) ויחר אף ה׳ בם וילך. מאמר שהודיעם פרמונס גור עליסס נדוי קל ומומר לבשר ודס שלא יכעום על מבירו עד

هَلَالًا هُمِ مَلَانُاتُ لَلَوْكَ مُمَلِّمُ لَا يَعْلَالُمُ لَا يُعْلِينُ لَا يُعْلِينُ لَا يُعْلِينُ لَا يُعْلِينُ מבום מקבמט פּמָּבינ ניפּוּ o וְהֶשְּׂנְן סָר מִעַּל הְאֲהֶל וְהַנָּה

נוּאַלְנוּ וֹאַמֶּׁב שַׁמֹּאנוּ: אַלְ-נָא טַמְּטַ מְּלֶנֵנְ טַמְּאָט אַמֶּר בְבֵּנִנִּ לָא כֹּמּוֹ שַׁמִּנִּ הַלְּנֹא ניאמר אַהַרְן אָל־מֹשֶׁה בָּי אֲדֹנִי

مَثَلَثُم هَمِا رَبَعُكُم لَيُمْ خُمُكِان

אֶלְ נָא רְפָּא נָא לְה: (פּ) נּ וַיִּצְעַּק מֹשֶׁׁה אֶל־יְהֹוֶה לֵאמָר וְצַּלִּי מֹשֶׁה קֵּדְם יִיְ לְמֵימַר

מהיץ קשהַנָּה וְצַּחַר הַצְּּסֶף: מְבְעַנְתְ יָמִים הַסְּגַּר שִבְעַנִי יָמִר יָמִים מפמגנ ינום ינום בפּוֹנִים עוֹלָאָ שֹבֹּלִם

> נאַטַפֿני אַבַרוֹ לַנָּת מָבַנָּם נָבַאַ וֹבֹא מֹבֹנֹם בַּוֹבֹא כַּעַלְנָּא تقثثه אڧڧڋڟ ڟۿڋڗ؞ ڟۿڂڎ؉

> עוָבֹא בְאִמְפַּמִּלָא וְדִסְבַעִּלָּא: וֹאַמֹּר אַנַוֹרוֹ לְמִמָּנו בַּבְעוּ

> : ١٥٠٠ מֹלְ בַּשְּׁרָא מִיקָא הָדֵין דְּבַּה אָב, אַטַטוֹא טוא גּלָו כַעַּוֹ לא כֿמּן שֹעַבוע בַא מִבּוּתָּא

אֶּלְהַא בְּבְעוּ אַפִּי כְעַן יָתַה:

כן הקקבונים: יומין מבּרָא לַמַּשָּׁרִיהָא יּבָתַר מְבֹּהֹא וְמִוֹ שַׁסְשְׁיִּר מִבְּהֹא מְנְיָוֹם נְיִנִם בַּעִי הַלְאִ טִּהְבָּלִים رِدْهُوْا إِمَانُا هِا مُوْلَانُونَ إِهِلَانِا لِهُوا إِنْ رَامُونَا إِهُوا هُلِي الْمُوالِ الْمُوال

> Miriam; and, behold, she was snow; and Aaron looked upon Miriam was leprous, as white as from over the Tent, behold, And when the cloud was removed

sinned. foolishly, and for that we have upon us, for that we have done my lord, lay not, I pray thee, sin And Aaron said unto Moses: 'Oh

mother's womb.' when he cometh out of his of whom the flesh is half consumed Let her not, I pray, be as one dead,

beseech Thee.' saying: 'Heal her now, O God, I And Moses cried unto the LORD,

shall be brought in again.' camp seven days, and after that she days? let her be shut up without the should she not hide in shame seven her father had but spit in her face, And the LORD said unto Moses: 'If

שרחמי עליו (ספרי קס. מנחומא שס): (10) והעגן סר. ואחר כך והנה מרים מצורעת כשלג משל למלך שאמר לפדגוג רדה את בני אבל לא תרדנו עד שאלך מאצלך

(11) נואלנו. כמרגומולשון מויל:

כא מסי כמס אס אינך רופאס במפלס מי מסגירס ומי מעסרס אני אי אפשר לראוסס שאני קרוב ואין קרוב רואס אם סנגעיס בצאחו. מאחר שיצא וה מרחם אמו של וה שיש כם בידו לעוור ואינו עוורו הרי נאכל חלי בשרו שאחיו בשרו הוא. דבר אחר אל . אשר לו לומר אלא שכינה הכמוב אשר מאחר שיצאה מרחם אמנו היא לנו כאילו נאכל חלי בשרנו כענין שנאמר (בראשים לו, כו) כי ב. ספרישם. מנחומא שם): אשר בצאחו גורחם אמו. אמנו סיס לו לומר אלא שכינס סכמובוכן חלי בשרו מלי בשרוו מרחם (בו) אל גא חהי. למומנו זו: במה. שהמלורע השוב כמה מה מה מה מה מה ביילה לף מלורע מעמה בבייה (נדרים קד,

אומרים אחוחו עומדח בלרס וסוא עומד ומרבה בחפלה. (דבר אחר שלא יאמרו ישראל בשביל אחוחו סוא מאריך בחפלה אבל ואחחנן אל ס' בעח ההיא לאמר השיבו רב לך (ספרי שה): רפא גא לה. מפני מה לא האריך משה בחפלה שלא יהיו ישראל שמס מראס וגוי. כיולא בו (במדבר כו, מו) וידבר משס אל ס' לאמר יפקד ס' אלסי סרומות לכל בשר. כיולא בו (דבריס ג, כג) לאו. כיולא בו (שמוח ו, יב) וידבר משה לפני ה'לאמר וגו',מה חלמוד לומר לאמר השיבני אם גואלם אחה אם לאו עד שהשיבו שהשיבו ואביה ירק ירק וגו' רבי אלעור בן עוריה אומר בד' מקומות בקש משה מלפני הקב"ה להשיבו אם יעשה שאלומיו אם כן יבקש שאלומיו (ספרי שם. מנחומא שם): - לאמר. מה חלמוד לומר אמר לו השיבני אם אחה מרפא אוחה אם לאו עד (13) אל גא רפא גא לה. בא סכמוב ללמיך זרך ארן שסשואל דבר ממבירו לריך לומר שנים או שלשס דברי ממנונים ואמר וכקן אמר אין בעולס וזהו אשר בלאמו מרמס אמו (מנמומא שם):

. מלא דיו לבא מן הדין להיוח כנדון לפיכך אף בנויפחי חשגר שבעח ימים (ב"ק כה, א. שפרי קו): ואחר האסף. אומר (14) ואביה ירק ירק בפניה. ואס אניה הראם לם פנים וועפות הלא מכלם שנעת ימים קל וחומר לשכינה י"ד יום בשבילנו אינו מאריך במפלה) (ספרי שם. מנמומא שם):

п

leprous.

האַסָר מִרְיָם: מִבְעַּת יָמִים וְהַעְּם לֵא נָסַע עַרּ נפּסְגַר מְרְיָם מִחָיץ לַמַּחַנָּה äĽi□: לַא נמַל עד דַאָּהָכָנֵישָה לְמַּמָבוֹעֹא מִבֹּהֹא וְמָוֹ וֹהַמַּא άĽĊΞ

brought in again. journeyed not till Miriam was the camp seven days; and the people And Miriam was shut up without

בְּמִרְבָּר פְּאֵרֶן: (פּ) ^{לניי} וְאַתַּר נְסְעִיּי הַעָּם מִתְּצַבְיה וְיִּתְּרָי

iàci tāltix kāxil: יבְתַר בֵּן נְטַלוּ עַמָּא מִחַצֵּרוֹת

wilderness of Paran. from Hazeroth, and pitched in the And afterward the people journeyed

The Haftara is Zechariah 2:14 - 4:7 on page 191.

ء ݣْلْدُا خَرْمَا كَيْمُد كِنْدُ رِبْنَا كِخْدُرُ مِلْمُع يُخْرَمَا يَكْدُه رُبْرِد كِخْدُرُ הְּבַעַ בְּנַנַ אֵּלְהָנִם וֹנִטְבוּ אָשַ הִּבַע בָּנַב יוּיִבוּנוֹ וּאַבְּבָוּוֹ יִשַּ

ċ¤a: לְמַּמָּׁר אֲבַעַּיוֹ הִשְּׁלֶּחוּ כָּל נָשָּׁיאַ رَשְׂרָאֵל אָישׁ אֶחָר אָישׁ אֶחָר

^{שלמלר} וַיְדַבֶּר יְהַוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: װִמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

פְאָרֶן עַל־פָּי יְהֹוְהַ כָּלְָם אֲנִשִּׁים

כַל בַבָּא דִּבְּהוֹן: לְמִּבְמָא בַּאַבְרָתוֹנִי, מִמְּלְעוּוֹ וֹמְבַאָב עּוּבְרָא עַר עּוּבְרָא עַר

וּאָבֿאָב אַנּוּן: כולעון נולנון נומו בפאבו מכ מומבא ביו נישְלַח אַנָם משָׁה מִמּּדְבָּר ישְׁכַח יָהְהוֹן משֶה מִשַּׁרְבָּרָא

עני וַאָּלָּה שְׁמוֹתָם לְמַשָּׁה רָאּיּבֶּן וְאָלֵין זיי וְאָלָה שְׁמוֹתָם לְמַשָּׂה רְאִּיבֶׁן וְאָלֵין דראיבן שמוע בר זכור: تهضضجا

לְמִבְּטָא בַמְטִמְנוּן מָפַּס בַּר

of Jephunneh. Of the tribe of Judah, Caleb the son

Of the tribe of Simeon, Shaphat the

tribe of Reuben, Shammua the son

And these were their names: of the

all of them men who were heads of

the commandment of the Lord;

wilderness of Paran according to

And Moses sent them from the

send a man, every one a prince

every tribe of their fathers shall ye give unto the children of Israel; of

out the land of Canaan, which I

Send thou men, that they may spy

And the LORD spoke unto Moses,

the children of Israel.

among them.'

:gaiyse

IIIX

son of Hori.

of Zaccur.

: ١٤١٤ र्षेष्ण्त 'तार्नेत द्र्रेट इंिव्हितः לְשָׁבְּטְא דִיהוּדָה בְּלֵב בַּר

٠ לְמַמַּה שִׁמְעִּוֹן שְׁפָּט בָּן־חוֹרֵי:

באָהָׁג בֿדָּגוֹהְבֹאָץ עַפֹּע:

סכנקס: . אני כל האפיפות האמורות במצורעים על שם שהוא משולה ממוך למהנה וכשהוא נרפא נאסף אל המהנה כמוב בו אפיפה לעוך

וממלב אמומו מרמוק וגו' (פועה ע, ב): (EI) והעם לא נסע. זה הכצוד חלק לה המקום בשביל שעה אחח שנחעכנה למשה כשהושלך ליאור שנאמר (שמוח ב, ד)

למען לא יירשוה (במדבר רבה. קומה לד, ב. הנהומא שם): לסס שהיא טובה שנאמר (שמוח ג, יו) אטלה אחבם מעני מלרים וגו' חייהם שאני נותן להם מקום לטעוח בדברי המרגלים ואמרו (דברים א, כב) נעלחה אנעים לפנינו כמה ענאמר (עם) ומקרבון אלי כלכם וגו' ומעה נמלך בעכינה אמר אני אמרמי ראו ולא לקחו מוסר (במדבר רבה. חנחומא שלח ה): שלח לך. לדעמך אני איני מלוה לך אם מרלה שלח לפי שבאו ישראל (ב) שלח לך אנשים. למס נממכס פרשמ מרגליס לפרשת מריס לפי שלקתס על עמקי דבס שדברס באתיס ורשעיס סללו

aı'a): (E) על פי ה׳. ברשומו שלא עכב על ידו: בלם אנשים. כל אנשים שבמקרא לשון משיבות ואומה שעה כשרים היו (במ"ר (81) אח הארץ מה היא. יש ארן מגדלם גבוריס ויש ארן מגדלם מלשיס יש מגדלם אוכלופין ויש ממעמם אוכלופין

(פן) עלו זה בנגב. סוא סים הפסולם של ארן ישראל שכן דרך הסגרים מראין אם הפסולם מחלה ואחר כך מראין אם

(15) ויקרא משה להושע הר. המפלל עליו יה יושיעך מעלת מרגלים (צמ"ר. מומה שם):

סשבם (סנסומק שלם ו):

81	ירָאִיתָם אָמ־הָאָבֶץ מַה־הָוּא וְאָמ־הָעָם הַיּשָׁב עָלֶּיהְ הָחָזָּק הוּא הֲרָפֶּׁה הַמְעַט הָוּא אָם־ רְב:	וְתְּחָוּוֹן נְתְ אַרְעָא מָא תִיא וְיָת עַמֶּא דְּיָמִיב עֲלַה הַתַּקּוּך הוּא אָם תַלְּשׁ הַוְּעֵּיר הוּא אָם סַנִּי:	and see the land, what it is, and the people that dwelleth therein, whether they are strong or weak, whether they are few or many;	81
ישרחל	ַנִּשְׁלָּח אִתְםׁ מֹשֶׁה לִתְּיִר אָתִּ אָהֶץ פְּנָעֵן נֵנְאִמֶּר אֲלֵהָם עֲלִיּ זֶהְ בַּנְּגֶּב נַעֲלִיתָם אָת־הָהֶר:	ישְׁלַח יָחָהוֹן מֹשֶׁה לְאַלֶּלְא יָת אַרְעָּא דִּבְנְעַן וַאֲמַר לְהוֹן סַקּוּ דְּא בְּדֶרוֹמָא וְתִסְּקוּן לְשׁוּרֶא:	And Moses sent them to spy out the land of Canaan, and said unto the them: 'Get you up here into the South, and go up into the mountains;	Ζτ
91	אַלָּה שְׁמָּוֹת הֵאַנְשִׁים אַשֶּׁר־שְׁלָּה מֹשֶּׁה לְתַּוֹר אָת־הָאָבֶץ וַיִּקְרָא משֶּׁה לְהוֹשֵׁעַ בִּן־נִּיּן יְהוֹשֶׁעַ:	אַלֵּין שְׁמָהָת גּוּבְרַיָּא דִּשְׁלַח משֶׁה לְאַלְּלָא יָת אַרְעָּא וּקָרָא משֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בַּר נוּן יְהוֹשֶׁעַ:	These are the names of the men that Moses sent to spy out the land. And Moses called Hoshea the son of Nun Joshua.	91
ςī	לְמִמָּׁה נְּאִיּאֵלְ בָּן־מְבֶּי:	לְמִּבְמָא בְּנֶר נְּאִנִּאַלְ בַּר מָכִי:	Of the tribe of Gad, Geuel the son of Machi.	Sī
† ī	خْمَمَّك تَفْخَذِ تَنْفُ قُلِـنْفُهُ:	ְנְפְּסְנְ: לְמִּבְׁמָא בְּנִפְּטֵּלְ, וָטִבָּוּ בַּּר	Of the tribe of Naphtali, Nahbi the son of Vophsi.	† 1
81	לְמַמָּׁע אִׁמְּר סִׁעִּיר בָּּן־מִיכְאֵלִ:	מוקאל: קשְבְשָא דְאָשֵר סְתִּוּר בַּר	Of the tribe of Asher, Sethur the son of Michael.	ξī
71	לְמַמָּׁע דְּוֹ מַּמִּיאָל בָּוֹ־וִּמִּלְי:	למלי: לשקטא דין עמיאל בר	Of the tribe of Dan, Ammiel the son of Gemalli.	71
π	לְמַמָּה יוֹסֶף לְמַמָּה מְנַשָּׁה גַּדִּי בָּן־סּוּסְי:	בְּמֶּבְּמֶא דְּיוֹמָך לְשֶׁבְמָא לְשֶׁבְמֶא דְּיוֹמֶך לְשֶׁבְמָא	Of the tribe of Joseph, namely, of the tribe of Manasseh, Gaddi the son of Susi.	π
	לְמַמָּׁע וְבוּלְֶן זַּגִּיאָלְ בָּן־סִיִדֵי:	סובו: לְמִּבְמָא צּוִבוּלְוּן וּצִּיאָלְ בַּר	Of the tribe of Zebulun, Gaddiel the son of Sodi.	OI
6	خْمَقِت جَرْبُهُا هَجْمُ، چَا_تُجْهِ:	בְּהֵבְּמָא בַבְּנְנְמָוּ פַּלְמָוּ בַּר בְּהַבְּמָא בַבְנִנְמָוּ פַּלְמָוּ בַּר	Of the tribe of Benjamin, Palti the son of Raphu.	6
8	לְמַמָּׁע אֶפַּׁבְּוֹם עוָאָהַ בּּוֹדְנִין:	נגן: לְּמִּבְׁמָא צַּאָפְּבַוִם עַוְמָּגַּ פַּר	Of the tribe of Ephraim, Hoshea the son of Nun.	8
۷	לְמִמָּׁה וּשְּׁמּלְּר וּגִּאָּלְ בָּּן־וּנִפָּף:	יוסף: לשקטא דוששקר וגאל בר	Of the tribe of Issachar, Igal the son of Joseph.	L

עַבְּטְעַוֹנִים אָם בַּטִבְּגַּעונים: הערים אשר הוא יושב בְּהַנָּה הַמּוֹבֶּה הָוֹא אָם־רָעָה וּמָה

בַּלַבְים: וְנְיִטְׁנַנְּפְׁם נְלְלַנְטְטֵם מִפְּבֵּי, לֵא וְטִנַפְּפֵּוּן וְטַפְּבוּוּ מָאָבָא oz אָם בְּוֹה הֲרֵשׁ־בֶּה עֵץ אָם־אַרן מִסְבִּינָא הַאִית בּה אִילְנִין אָם

ក្តជុំក : ממובר בלו ער רווב $\zeta \Box \aleph$

נכולים בפול אַגּן מאַבום: מֶבֹת מֶלוִם الْمُلَّ لِمُنْ لِيَّالِ مُثَلِّ لِيَحْلِقِ يَخِيلًا וּנֹהְלַנְּ בַּנֵּלֶבְ וֹנִבָּא הַּגַ שַבְּבוּנְן נַסְלַנְעוּ בַּבַּנוְמָא וֹאָטוּ הַּגַ

نظ_ئلمئات نظل_تظهِّئات:

עַלפֿגעון אָם לכּוֹכֹון: עַמְלָא עִיא אָם בִּישָּׁא ומא וּמֶח הַאַּבֶּץ אֲשֶׁר הוּא יֹשֶׁב בָּה וּמָא צַּרְעָא דָּהוּא יָחֵיב בַּה

בּאַבֹּהֹא וווּהוֹא ווהו לכובו בוא ימא אַרְעָא הַעַעַייַרָא הַעָּא הַעַּיַרָ

אָר הַאָּרֶל וּסְלִיקוּ וָאַלִּילוּ יָת אַרְעָּאַ

מוו אט בוע פועם מאוים נטַלְמָּג כֹּנִג יַּלַבָּא נִשִּׂבַבוָן הֻבַּת שברון וְהַפּוֹן אָנוּמוֹן שִׁמָּי

בּטַבון ימו במונוֹא ימו מונוֹא: אָהְר וַיִּשְׂאָרוּ בַמְּוֹט בִּשְׁנָיִם דִּעִּנְבִין חַר וַנַטְלְיּהִי בַּאָרִיחָא מֹמֵּם וֹמִוּבְׁעְ וֹאֵמֶׁבֹּנְגְ הֹֹלֹבִיםְ וֹלֵבֵּוּ מִשִּפֹּוּ מִבְּבַבְּשֹׁא וֹאִשְׁכֹּב וּנְבַאנּ עַּר נַחַל אֶשְׁכֹּל וַיִּכְרָחָנִי וַאָּחוֹ עַד נַחָלָא דְּאָהָכָּלָא

> strongholds; in, whether in camps, or in what cities they are that they dwell in, whether it is good or bad; and and what the land is that they dwell

time of the first-ripe grapes. the land.'-Now the time was the to riuri ed tring of the fruit of therein, or not. And be ye of good fat or lean, whether there is wood and what the land is, whether it is

Hamath. unto Rehob, at the entrance to land from the wilderness of Zin So they went up, and spied out the

seven years before Zoan in Egypt. there.—Now Hebron was built children of Anak, were Ahiman, Sheshai, and Talmai, the and came unto Hebron; and And they went up into the South,

Pomegranates, and of the figs. between two; they took also of the and they bore it upon a pole a branch with one cluster of grapes, Eshcol, and cut down from thence And they came unto the valley of

בלורות סס יושבין חלשים סס (בת"ר. תנחותה שס): (למ"ר. מנמומא שם): החוק הוא הרפה. פימן מפר להם אם בפרוים יושבין מוקים הם שפומכין על גבורמם ואם בערים

ובניקים: (19) הבמחנים. מלגומו הצפלמין כרכין פלומין ופמומין מלין מומה: הטובה היא. צמעינו ומסומות מוליס

(02) היש בה עץ. אס יש בהס אדס כשר שיגין עליסס בוכוחו (ב"ב מו, א): בכורי עובים. ימיס שהעוביס מתבשלין

מסמי (להלן לד, ז): גבול מערבי על שפח סים עד לבא חמת שהוא אלל הר ההר במקלוע מערבית לפונית כמו שמפורש בגבולות הארך בפרשת אלה שד מקלוע מערב כמו שלוס משס עלו וס בנגב דרך גבול דרומים מורחים עד סיס שסיס סול גבול מערבי ומשס חורו וסלכו כל (IS) ממדבר צן עד רחב לבא חמת. סלכו בגבוליס באורך וברומב כמין גאס סלכו רום גבול דרומים ממקלוע מזרם

המלכים שנאמר (ישעיה ל, ה) כי היו בלוען שריו והיתה חברון עובה ממנה שבעה חלקים (סועה שם): ואין לך מעולה בכל ארצוח כמלרים שנאמר (בראשית יג, י) כגן ה'כארן מלרים וצוען היא המעולה שבארך מלרים ששם מושב . שמד משבעה בלוען ובא להידיעך שבחה של ארך ישראל שאין לך ערשין בארך ישראל יותר מחברון לפיכך הקלוה לקברוח מחים בבנחה. אפשר שבנה מם את הברון לכנען בנו הקען קודם שיבנה את לוען למלרים בנו הגדול אלא שהיתה מבונה בכל עוב על (דברים ח, לו) ולו חחן חח החרן חשר דרך בה וכחיב (שופטים ח, כ) ויחנו לכלב חח מברון (סומה לד, ב): שבש שנים (22) ויבא עד חברון. כלב לבדו הלך שם וישמממ על קברי אבות שלא יהא נימת למבריו להיות בעלמם וכן הוא אותר

(33) זמורה. שוכם גפן ואשכול של מנגיס מלוי בס: - וישאהו במוש בשנים. ממשמע שנאמור וישאהו במוש איני יודע

מֹמֶם בֹּנֹג נֹמֶבֹאָב: מַל אַרַוּת הָאָשְׁבּוּל אַשֶּׁר־בָּרָתִוּ דְּאָהָבָלְא עַל עַיַּסָק אָהָבָלָא לְמְּׁלַנְם בַּיְנִאְ לַבְּאָ זָּנַבְ אָמֶהְבָּנִבְ לְאַנִיבָא בַּיִבנָא לַבָּא זָנַבְאָ

אַבְבָּעִים יִום: ĽŘĽλ جانانا

בַּלְ־הַעֵּדְה וַיַּרְאָנִם אָת־פְּרָי וָיִת כָּלְ כִּנִשְׁמָא וַאַהְוִיאִנוּו יָתּ האראי לַנְיֵשְׁתְּיִבְוּ אָטְׁם בִּבְּבְ וֹאָטַ. בְנַלַם וֹאָטִיבוּ וֹטְּבִוּן פּטִּימָא \$4_ULEL וֹאֶגַבלַגַהֹּגַע ريْجُكُة رَبْكُهُ هُرً مُשْل إهُرًا يَهِيَجُه يَهِمَة جَزِم مُשْمَة بَجَرْم

חַלֶּב וּלְבָּה הַיִּא וֹזִיבַ פּּבוֹיִבּי: בְּאָבֶא אַמָּב אָכִנוּ לְיָּם זֹכְנו לְאַבֹּא צַּאָכְטִוּטִּלָא וֹאַבּ הַּבְּדָא נְיָסְפְּׁרִוּ־לְוֹ נֵיֵּאִמְוֹרְוּ בְּאַנוּ אֶלְ-

וֹנִם_וֹלְבֵוֹ, עַהְׁנִלִּל בַאָּנוּ הֶאָם: וְהֶשְׁרִים בְּצֶּרְוֹת גְּדִלְתׁ מְאֶד אָפָס בֶּי־עַנוּ הַעָּם הַיּשָׁב בָּאָהֶץ

لمَر ته سَنَاتًا: בַּבְיב וְעַבְּנְגִּגִי, יוֹשָׁב עַל־תַיָּם ⁶² יְתַחִמֹּי וְתַיְבוּסָי וְתֵאֲמֹדִי ׁיוֹשֶׁב עַבְקַל יוֹשֶׁב

בְּקְצֵי מִתְּמֵל בְּנֵי וִשְּׁבְצֵי

אַבְבְּעִין: אַלאַ וֹטִבוּ מִלְאַלְאָ אַבְעָא מַפוּף

בּׁנִגַ אַבַוּגוּ וּלַנִע כֹּל כֹּנִהִּשֹּׁא צַבֹּנִג

פֿאָבון וֹהְבֹאֵבן לְמַוֹבּבֹיא וּפֹאָבון

שׁלֶב וּבְבָּה בִיא וֹבִין אַבַּנִי: וֹאָמִשֹּׁמֹרוּ אַנוּרוֹ וֹאַמַרוּ אַנוּוֹאַ

וֹבוֹבוֹא לחוד אַרי הַקּיף עַמָּא דִּיָהַיב

חַזִינָא תַּמָּן: בלבלו בשבא ואַן לַנָּי נַלָּבָא

ומק כור ובדנא: בְּטוּרָא וּכְנְעַנְאָר יָהָיב עַל יַמָּא וְשִׁשֹׁאֵי וִיבוּסָאֵי וֹאַמוְרַאִּי וְמִיב עַנְּגָּב מַמָלְקְאָר יָתִיב בַּאָרַע דָרוֹמָא

> from thence. the children of Israel cut down Eshcol, because of the cluster which That place was called the valley of

> the land at the end of forty days. And they returned from spying out

> congregation, and showed them unto them, and unto all the to Kadesh; and brought back word Israel, unto the wilderness of Paran, To negregation of the children of and to Aaron, and to all the And they went and came to Moses,

the fruit of it. with milk and honey; and this is sentest us, and surely it floweth came unto the land whither thou And they told him, and said: We

the fruit of the land.

Anak there. noreover we saw the children of fortified, and very great; and the land are fierce, and the cities are Howbeit the people that dwell in

South; and the Hittite, and Amalek dwelleth in the land of the

67

Lτ

97

77

משקל כל אחם מי שאה וגמירי טונא דמדלי אינש על כחפיה אינו אלא שליש משאוי ממשאיי שמסייעין אוחו להרים (סוטה לד, ולמד מאבנים שהקימו בגלגל (יהושע ד, ה) הרימו להם איש אבן אחח מן הירדן על שכמו והקימוה בגלגל ושקלום רבוחינו כלום לפי שכל עלמם להוליה דבה נחכוונו כשם שפריה משונה כך עמה משונה והם חפץ החה לידע כמה משהוי החד מהם לה שהוא בשנים מה מלמוד לומר בשנים בשני מועות הא כינד שמונה נעלו אשכול אחד נעל תאנה ואחד רמון יהושע וכלב לא נעלו

. אדם בינוני עשרה פרפחות ליום (פפחים לד, א) הרי מהלך חרבעים יום מן המורח למערב והם הלכו חרכה ורחבה אלא שגלוי (25) וישיבו מחור הארץ מקץ ארבעים יום. וסלא ארבע מאות פרסס על ארצע מאות פרסס סיא (מגילס ג, א) ומסלך **4):**

אחם דבר. מממשס וממ מסרן: (26) וילבו ויבאו. מסווילכו לסקיש סליכחן לביאחן מס ביאחן בעלס רעס אף סליכחן בעלס רעס (מועס לס, א): וישיבו לפני סקב"ס שיגוור עליסס יוס לשנה קלר לפניסס את סדרך (תנתומא שלת ת):

10): (קב) זבח חלב ודבש היא. כל דבר שקר שלין לומריס בי קלם למם בממלמו לין ממקייס במופו (במדרש רבס. פופס

(82) בצדות. לשון מווק ומרגומו כרכין לשון בירניום עגולום ובלשון מרמי כריך עגול:

(92) עמלק יושב וגוי. לפי שנכוו בעמלק כבר סוכירוסו מרגליס כדי לייראס (מנמומא שלמ ע): על יד הידדן. יד

נَبِهُمُد مُكِٰ لِيَمْرُبِ لِنُكَمُلِا هُلِكَ يَهُمَد مَوْظ بُوط يُبَدِينِ يُقِيد ביַּהַס בְּלֶב אָת־הָעָּם אָל־מֹשֶׁת

חַזָּל הוא מִמֶּנוּ: לא נוכל להֹלְוּע אָלְעַבְעֹהֹם בֹּנִב לָא נִכּוּלְ לְמִפַּל לְנִע הֹמֹא אָבּנִ וֹנְאֲלֹאֻתְם אָאָבַבּהֹלָנּ הֹפּנְ אֶלֵנְנְנִי וֹנִיבְבַנֹּא צַּסְלָנְלֵנִּ הֹפִּנִּי אָלִנִרַנִּ

אַנְשֶׁי מִדְיות: ְּנְלֵּלְ עַבְּּלֶם אַמֶּב רְאָנִנְיּ בְּתִּיְכֵּה בְּנִנְּה אֵּנְמִּין דְּמִשְּׁחָן: בְּנְנִיה אֵנְמִין בְּמִשְׁיִן: אַבְהַ אָבֶרֶע אַבֶּלֶנוּ יוֹשְׁבֶּיֹהְ הְוֹא לִאַּלְלְא יָתַה אָבַע מִקַשְּׁלְא ּבַאַבְּוֹל אַמְּבְ מַּבְּבוֹנוּ בְּשׁ בְנַעוֹנוּ בְמַנִמֹר אַבְּמָא בַמַּבְּבוֹנֹא בִּעַ ¾לְיַנִי אֶלְיַנִי אֶלְיַנִי אֶלְיַנִי אִלְיִנִי אַלְיִנִי אַלְיִנְיִי אַלְיִנְייִ אַלְיִנְיִי אַלְיִנְיְיי אַלְיִנְיי אַלְיִיי אַלְיְיי אַלְיִי אַבְּיי אַלְיי אַלְיִי אַלְיי אַלְיי אַלְיי אַלְיי אָלְיי אַלְיי אַלְיי אָלְיי אַלְיי אַלְיי אַלְיי אַלְיי אַלְיי אַלְיי אָלְיי אַלְיי אַלְיי אַלְיי אָלְיי אַלְיי אַלְיי אַבְּיי אָלְיי אַבְּיי אָבְיי אָבְיי אָבְּיי אַבְּיי אַבְּיי אָבְיי אָבְּיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אַבְּיי אָבְּיי אַבְּיי אָבְיי אָבְּיי אָבְּיי אָבְיי אָבְּיי אָבְיי אָבְּיי אָבְּיי אָבְיי אָבְיי אַבְּיי אָבְּיי אָבְּיי אָבְיי אָבְיי אָבְּיי אָבְּיי אָבְיי אָבְיי אָבְּיי אָבְּיי אָבְיי אָבְיי אַבְּיי אָבְיי אָבְּיי אָבְיי אַבְּיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אַבְּיי אָבְיי אָבְּיי אָבְיי אַבְּיי אָבְּיי אָבְייי אָבְיי אָבְּיי אָבְּיי אָבְייי אָבְּיי אָבְּיי אָבְּיי אָבְייי אָבְּייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְיי אָבְּיי אָבְייי אָבְייי אָבְּיי אָבְייי אָבְייי אָבְּייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אַבְייי אָבְייי אָבְיייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְיייי אָבְייי אָבְיייי אָבְיייי אָבְיייי אָבְיייי אָבְייייי אָבְיייי אָבְיייי אָבְיייי אָבְיייי אָבְיייי ארביייי אריייייי ארבייי ארבייי ארביייי ארביייי ארבייי ארבייי ארבייי ארבייי ארביייי ארבייי ארביי ארבייי ארביי ארביי ארבייי ארבייי ארבייי ארבייי ארבייי ארבייי ארבייי ארביי ארבייי ארביי ארבייי ארבייי וּיִּבְיאוּ בְּבָּרְ הְאָבֶוֹן אֲאָבוֹ הָבְוּ וִאָּפִּיקוּ שׁנִם בִּישׁ עַלְ אַבְעָּ

לְּנִוֹלְים וְכֵּן תַנְיִתְ בְּעָּתִנְיִם: מולט מו_טופלים וויטי במיניווי וֹאָם בֹאָנוּ אָטַבוּנֹפּׁנִלָּים בֹּנִיּ

正正にお: <u> עוֹלְטְׁם וּוּבְׁכִּוּ הַמְּם בַּלְּוֹלְם זִי שְׁלְטִוּן וּבְּכוּ עַמְּא בְּלֵוּלְוֹא</u> נַמִּשְׁאַ כְּלְ־תָנֵיֵדָת וַיִּתְּנִי אָתַ־

אָנְ בַּמִּלְבָּר תַנָּת לַנְ־מֶתְנִי: קעַבָּה לוּ־מַקְנוּל בְּצָּבֶץ מִצְבַוֹם عَ خُرْدُ نَشِلُكُمْ لَهُ كُلُولِهِ كُمْرِكُ خُرِكًا حُرِهِ خُرِهِ خُرِهِ خُرِهِ خُرِهِ خُرِهِ خُرِهِ خُرِهِ خ נילני על־משה ועל־אַהַרו כָּל

כמשמחו שנן בירדן ולא מוכלו לעבור:

אָבוּ מִוכֹּלְ לִכוּלְ לַעֵּי: וּאַבּיח כַּלֶב וָח עַמָּא לִמֹשֶׁה

הקיף הוא מננא:

מו יּבֹנֹא וֹבַוֹנֹא בֹהנוֹ וֹבֹּהָנֹא נוסמו שוולא וש נפבוא פנו מוש

לַלַמְׁגָּגוּ וְבַוֹ עֲוֹנִגְּאַ בַּׁגָּנִגִּינוּ:

וֹאָבׁוּמֹע כֿל כֹּוֹמִשֹּׁא וֹיהַבוּ

בבול לַנִי בַּמִּיטִׂנָא: בּאַבהא בַמֹּהַבוֹם אוַ בַּמַּבַבּׁב לְעוּוֹ כַּלְ כַּנְהָשֹׁא לָוֹי בַּמִיּטִנָא אַנוֹרן כַּלְ כַּנֹי וֹמִּנִאָל וֹאַמָּנוּי וֹאִטֹבֿמֹנוּ מֹכִ מָמָּנוּ וֹמֹכִ

of Egypt! or would we had died in congregation said unto them: against Aaron; and the whole murmured against Moses and And all the children of Israel

And all the congregation lifted up

sight as grasshoppers, and so we

sons of Anak, who come of the

are men of great stature.

Nephilim; and we were in our own

And there we saw the Nephilim, the

and all the people that we saw in it

eateth up the inhabitants thereof; passed to spy it out, is a land that

The land, through which we have unto the children of Israel, saying:

the land which they had spied out

And they spread an evil report of

against the people; for they are said: 'We are not able to go up

well able to overcome it.'

But the men that went up with him

at once, and possess it; for we are Moses, and said: 'We should go up

And Caleb stilled the people toward

stronger than we.'

people wept that night. their voice, and cried; and the

were in their sight.'

ΛIX

30

this wilderness!

Would that we had died in the land

חדס סרולס לשחק אגודת אנשים אומר שי"ע (ק"א סק): ועלו שם נגליח בכל דבריו (שם): - ויהם. לשון שמיקס וכן (זכריס ב, יו) סם כל בשר (עמום ו, י) סם כי לא לסוכיר. כן דרך בני וסוריד לנו את סמן וסגיו לנו את סשליו (במדבר רבה. סומה שם): עלה בעלה. אפילו בשמים והוא אומר עשו סולמות סיס סבור שבא לספר בגנומו שסיס בלבס על משס בשביל דברי סמרגליס שמקו כולס לשמוע גנומו אמר וסלא קרע לנו את סיס (30) ויהס כלב. סשמיק את כולס: אל משה. לשמוע מס שידבר במשס לוותו אתרוכי זו בלבד עשה לנו בן עמרס השומע

(22) אובלה יושביה. בכל מקום שעברנו מלאנום קוברי ממים. והקב"ה עשה לעובה כדי לערדם באבלם ולא ימנו לב לאלו (IE) הזק הוא ממנו. כניכול כלפי מעלה אמרו (צמדנר רנה. קועה שם):

כל, כ) מיש מדון (ד"ס־מ ימ, כג) מיש מדס: (שס): אנשי מדות. גדוליס וגבוסיס ולריך למת לסס מדס כגון גלית (שמואל-איו, ד) גבסו שש אמות וורת וכן (שמואל-ב

בעיניהם. שמענו אומריס זה לזה נמלים (רא"ס ובם"א חגבים) יש בכרמים כאנשים (פומה שם): ענק. שמעניקים חמה (33) - הגפילים. ענקים מבני שמחאי ועואל שנפלו מן השמים בימי דור אנוש (נדה שא, א. יומא שו, ב): - וכן הייגו

04

 כל העדה. קנסדרמות (תנתות משלתיג): בקוממן (שם לד, ב):

מָּוִר בְׁנִוּ מִּוּר מִגִּבְיוֹמֹע: לְאָהֵנְ 'נְסְפְּׁנִנְּ יִבְיֹנִנְ לְבְוֹא נִהְפֹּלְנָא יִבְנִוֹלְבְנָּא בֹּלְאַ הִב ٍ لَكُنُّا لَلَهُ لِمَ ذِرْفَرِ فَتِالُا لَنَاءُ ذِمُوَ خُلَالُوٰءً أَمَرُهُ

באה וֹלְהִוּבִׁע מִבְּבְוֹמִע: ^{*} וּיאַמְרוּ אַנשׁ אָלְ־אָּוֹוּוּ נִהְּנָרְ וֹאָמָרוּ וָּבֶּר לַאָּחוּהִי

i為亡器**么**: ﴿خُورًا خُمْ كُلُومٍ أَمْلُوهِ خُدًّا كُلُو خُمْ كُلُومٌ خَدْمُومٌ يَخَدُرُ ربور ميثير بهترا محاجيات سوح متهد بهيدا مد هوددنا

מן הַשַּׁרִים אָם הַאָּבֶין קַּרְעִי יִפְּנָה מו מִאַלְלֵי אַרְעָא בּזַעי ויהושעע בר בון וְכְבַב בַּן יְפַבָּה וִיהושע בר בון וְכָבַב בַּר

רַאָּרֶלְ מָאָר מָאָר: עַבְרְנוּ בְהֹ לְתַוּר אֹהָה שוֹבֶה דַּעִּבְרָנְא בַהְּ לְאַלְּלָא יָתַה ﴿ رَضِلَهُمْ كَعَمْدَ لِغَيْدًا غِنْهُد رَضِلَهُمْ וּגֹאָמֹרְוּ אָּלְבַלַּלְ הֹֹנֹעוּ בֹּלֵוֹ וֹאָמָרוּ לְכֹּלְ כֹּוֹמִעֹא בֹבֹוֹ

יְרְבָּשׁ: קְנִוּ אֶּבֶּלְ אֲשֶׁרְ־תָּוֹא זְבָתְ חָלֶבְ לִּנְּא אֵרְנְא דְּחִיא עְּבְּדָא חַלְב מלימי אֹתְנוּל אֶלְ־הָאָבֶיץ הַלְּאָר וּנְתְּנָה יָתְנָא לְאַרְעָא הָדָא וְיִהְנָה אָם בַּבַּלֵּא לְּנִנְּ נְעַנֵּע נְעַבַּנֵא אִם בַהַּנֹא מַן צַבָּם וֹנִינָנִת נְעַבַּנֵא אִם בַהַּנֹא מַן צַבָּם וֹנִינִנִת

וֹגעוֹנִע אַטֿוּנ אַּגַעַנּגבֿאַם: קַטַׁמִנוּ נַיַם סָרַ גַּלָּם מִהְּכִּינִים ⁶ אַל־מִירָאוֹ אָת־עַם הָאָהֶץ בָּיי عِ: בַּיהוָה שַל הִמְהַדּי וְשַּהַם

אָל_בֿל_בֿנ׳ CILAT ַ בַּאַבְנָגִם וּכְבַוֹּע יְעַנְּע נִבְּאַע נִבַּעוֹ בַּאַבְנָגָא וּיקְרָע יָרְנָּאַ נִיקָרָע יָרָעָּ וּוֹאָמְרוּ בְּלְ חָמֵבְׁר לְרְנִּוֹם אָטֵם וֹאַמִּרוּ כָּלְ כִּנְאָטַא לְמִרַנִּם

לְגֹא בַנְתוּב לְמִגְּבוֹם: וְלְמָּׁע יְּׁעַנְּע מִבְּנֹא אִטְׁנוּ אָלְ - וּלְמָא יִיְ מִמִּילִ יְּתַנָּא לְאַרְעָּא

בוְאָא וּנְתוּב לְמִגְּבוֹם:

خ⊏بيدسبا:

מְבָא אַנְינְא כְטִינָא כַטִינָא:

ייבובלון מנהון: נמומבא בול בסמבלא לא מסירין עיקא הוקפהון מנהון מו ממא באבמא אבו בובלא שמבו לא שבול לא לבם למומבא בול לא

אַטַּוּלְגְיַ בַּמְּמֶבּן וַמִּוֹא לְכָּלְ בִּוֹי

better for us to return into Egypt?' ones will be a prey; were it not the sword? Our wives and our little bring us unto this land, to fall by And wherefore doth the Lord

into Egypt.' us make a captain, and let us return And they said one to another: 'Let

To neathlide of the children of faces before all the assembly of the Then Moses and Aaron fell on their

land, rent their clothes. were of them that spied out the Caleb the son of Jephunneh, who And Joshua the son of Nun and

exceeding good land. passed through to spy it out, is an Israel, saying: 'The land, which we To neathlide of the children of And they spoke unto all the

floweth with milk and honey. give it unto us—a land which will bring us into this land, and If the Lord delight in us, then He

'non and the LORD is with us; fear them defence is removed from over them, land; for they are bread for us; their neither fear ye the people of the Only rebel not against the LORD,

Israel. meeting unto all the children of of the Lord appeared in the tent of them with stones, when the glory But all the congregation bade stone

(ב) לו מחנו. סלוליוממנו:

- (+) נחנה ראש. כמרגומו נמני רישל נשיס עלינו מלך ורבומינו פירשו לשון עבודה לליליס (פסיקמל וומרחל):
- איוב שהיה מגין עליהם (סומה לח. ב"ב מו, א) דבר אחר ללו של המקום שר מעליהם: (9) אל חמרדו. ושוב ואמס אל מיראו: כי לחמנו חם. ואכלס כלמס: סר צלם. מגינס ומוקס כשכיס שבהס ממו

האוני לטבלו: יאַמְינוּ בִּי בְּכִלְ הֵאֹהוֹת אֲשֶׁר אִמָּהִי לָא יִהִימְנוּן בְּמִימְרִי נְנְאָבֵּׁנְי בְּמָּׁם בַיִּגְיִׁ וְמָּבְ-אָלָבְ לְאָב - מָבְנִּיּוּן צֵּבְׁבָּמִּ, מַפָּא בִּבְוּן וְמַבְ

אָבַוֹּיְ לְגוֹי בְּרוֹל וְעָצִים מִמֶּנוּי: " אַכּׂנּוּ בַבַּבַב וֹאַנְבַמֻּנִּוּ וֹאֵמֹמַבְ

הְעָּהַ הַנָּה מִפָּרְבְּר: מֹאֹנְיִם כֹּיִיםְמֹאֹלִיִם בֹּכְעַבְּ אָנִי מִאָּנִאָּ, גַּאָפָּיִלְטַאָּ בַּעִילָבְ זִּי וּנִאָּמִר מִמֵּר אֶלְנַיֹנְיָנִי וְמִּמִהוּ וֹאָמַר מָמֵּר בַּנָים וֹן וֹנְמָּהַמָּהוּ

בְּיִבְּבִי לפְּנִיהֶם יוֹמֶם יִבְעַמִּיר עַבְקָה יִבְעַמָּר עָנָן צַּמָּה הֹבֶןר נְרְאָָהו אַמָּה יְהֹנֶה נִעְּנֶרְ עֹמֵר בולם בווע אמר פון בפון שְּׁמְעִיּ בְּי־אַמָּה יְהְנָה בְּקָרֶב וְאָמְרִוּ אֶל־יוֹשֶׁבֵּ הָאֲהֶץ הַוּאִתֹּ

אָנוַ הְּמִּנְתֹּנִ בְאַמְנִי: אָבוֹר וְאֵמֶרוֹ הַנִּיְם אָמֶר־שְׁמָּמִי בְּּנִיבְרָא חַר וְנִימֶרוּן מַּמְמֵּיִא וְהַמְמָּה אָת־הָעָם הַזָּה בְּאַישׁ יִּהְקַפֵּיל

نِمُحْمَ كِثِنَا لَنِمُنَامُاتِ فَفِلْكُدِ: אָט בַּלְּם בַּנְּב אָב בַבְאָב אָמָב בּינ הַפָּא בִיבוּן לַאָּבהא בַּבוּנִם מבּלְשֵׁי יְבָּבֶׁע יְהַנְּה לְחָבִיא מִדְּלִית ייִכְלָא בַּוֹנִם יִיִּ לְאַמָּלָא

לכַן אַנוֹא בּהַבוּני בּינִיהוֹ: וּנִאַמֶּר יָהוָתְ אֶלְ־מִמֶּה עַּדְ־אֶנְה וַאֲמַר יָיְ לְמִּשֶׁה עַד אָמַהִּי יְהוֹן

נאַהְבוּג וֹטַבְּ לַתַּם בַּר וַנַּפַּוּנַ אַמִּבוון בַּמוְטַא וֹאָהָוּגוון

עַּמָא קַדֵין מִבֶּינֵיהוֹן:

באישְׁלָא בָּלִילְיָא: אָש קַרְמִיהון בִּימְמָא וּבְעַמוּדְא וּבֹמֹמוּוֹא בּמֹּנֹוֹא אַטַּ מֹוֹבַבּר نظتك ئا تقثثك مَمَح مَجْتبيبا מכונטב מבוא בנו ממא בור אַנוּ בּהֹמִתוּ אָנוּ. אַנוּ וֹנֹ

خيريد: בשׁמַמוּ ביובער אַבוּבער ות עמא הדיון

לְעִוּן וֹשַׁמִּגְנִוּן בַּמָּגְבָּרָא:

which I have wrought among believe in Me, for all the signs Me? and how long will they not How long will this people despise And the LORD said unto Moses:

and mightier than they.' will make of thee a nation greater pestilence, and destroy them, and I will smite them with the

gnoms morì 11dgim vAT ni əlqoəq sidt qu testagnord noaT tof—resd When the Egyptians shall And Moses said unto the LORD:

day, and in a pillar of fire by night; before them, in a pillar of cloud by standeth over them, and Thou goest seen face to face, and Thy cloud people; inasmuch as Thou Lord arr Thou Lord art in the midst of this this land, who have heard that they will say to the inhabitants of

speak, saying: have heard the fame of Thee will one man, then the nations which now if Thou shalt kill this people as

Sτ

wilderness. therefore He hath slain them in the which He swore unto them, bring this people into the land Because the Lord was not able to

- (II) עד אנה. עד סיכן: ינאצני. ירגיזוני: בכל האחות. נשניל כל סימים ששמיתי לסס סים לסם למחמין שסיכולת (10) לרגום אותם. את ימושע וכלב: וכבוד הי. סענן יכר שם (במדבר כבס. קומס לס, א):
- בידי לקיים הבטחתי:
- (21) ואורשנו. כמרגומו לשון מרוכין ואס מאמר מס אעשס לשבועת אבות: ואעשה אחך לגוי גדול. שאמס מורעס
- . אומס מקרבס וכשישמעו שאמס סורגס לא יאמרו שמעאו לך אלא יאמרו שכנגדס יכולמ לסלמס אבל כנגד יושבי סארך לא יכולמ (13) ושמעו מצרים. ושמעו את אשר מסרגס: כי העליח. כי משמש צלשון אשר וסס ראו אשר סעלית בכתך הגדול (50757 (50):
- ם' בשביל ששמעו כי אמס ס' שוכן בקרבס ועין בעין אמס ס' נראס לסס וסכל בדרך מבס ולא סכירו בך שנמקס אסבמך מסס עד (14) ואמרו אל יושב הארץ הזאח. כמו על יושב סלרך סולם ומס ילמרו עליסס מס שלמור בפוף סענין מבלמי יכולם रंतरंतव. गा त्रवे:
- (EI) והמחה את העם הזה כאיש אחד. פמלוס וממוך כך ילמכו סגויס לשל שמעו לם שמעך וגו': סנס (מנמומא שלמ יג):
- (16) מבלחי יכלה וגוי. לפי שיושני הארן חוקים וגנורים ואינו דומה פרעה לשלשים ואחד מלכים ואח יאמרו על יושנ

بحثالث كهذبد: ^ע וְעַּהְיה יְגְּיַבְלְ־נָאְ כָּחַ אֲדֹנְיִ כַּאֲשֶׁר

מִבְמִּוֹם וֹמֹבְ_וַבְּמֹּוֹם: קבֵע הֿוָן אַבוִע הַג<u>ַלּוָים</u> הַגַ ្ត រុយ្ស ជុំរុំ ផ្ទៃល្អ ផ្ទៃប ក្នុង ផ្ទៃប rnin ķir vēid frz jor

עזָה מִמְצְרָיִם וְעַּרַ הַנְּהַרּ: חַסְבֻּוְדְּ וְכַאֲשֶׁר נְשְּׁאִתְּהֹ לָעָם , סְלַח־נְאַ לַעַּנֶן הָעָם הַזָּה כְּנָּדֶל

יי וֹאַנְלְם עַוּ_אָּנָוֹ וֹנִמָּלָא כַּבוָע_ וּבָרַם בַּוֹּנִם אָנֹא וּמָלָוֹא וֹפֿלָא

זַב מַשְׁר פִּעִּים וַלָּאַ שְּׁמָּעִם למגלנום ילמגלב נונסי אָנוּ בב בְּבִוּן וְאָטַ־אָּטִטָּי אָּאָבַ־עָּאָיִייּ בֵּי כְלְ־הָאֲנָשִׁים הָרֹאָים אָתַ־

خې نالغانا: نۿۊؙۿؙڬ؞ ڔۧۼٚڗڬٚڡ ڶڂؙڔۦڣڗۼۧۼٛ؞ ڔۼڎڣ؈ٛۑٳڐۦڶڂڔ

> בְּמָא בַּמְבִּילְםָא לְמִימָר: וּכְשָׁן סַנִּי כְשָׁן חֵילָא בֶּדְשָׁרְ יִי

> בְיעָאַ: מַלְ בַּר טַּלְינַאִי וְעַלְ בַּר שוְכֹּו אַּבֹבוֹן מַכְ בֹּנוֹן מָבִבוּן וֹלְגַבְלְאַ שֹׁוֹבִוּן לָאַ מִוֹכִּו מַסְׁמַּר סבע בגיילירו לאירימיה מבון שביק לענון ולמרוד וֹ מֹנְשׁיִל נְיִוּ וֹמַסְׁנִּוּ לְמָהְבֹּרִ

> ממגבום לער בעו: וכֹמֹא בַמִּבֹלטֹא לַתַּמֹּא טַבוּגוֹ שבוק בעו לחובי עמא

וֹאָמָר וֹן מְבַלִית כְּפִּטִּינְמָב:

בּוֹג וֹנו כֹּלְ אַבֹּתֹא:

كأخدرد خقرتك : במאבום ובמבבבא ונפואו וֹלֵב, וֹנִט אָטוֹנוּ, בַּהֹּבָב,נט אָב, כֹלְ נִוּבְרַיָּאְ צַּחֲוֹוּ יָת

בְּבְתַּי לָא יִהְזוֹנָה: デダディイ אַהָּב אם וֹשׁוּן וֹט אַבֹּלֹא בַּכוּוֹטִיִם

> Thou hast spoken, saying: of the Lord be great, according as And now, I pray Thee, let the power

the fourth generation. children, upon the third and upon iniquity of the fathers upon the means clear the guilty; visiting the transgression, and that will by no forgiving iniquity and plenteous in lovingkindness, The LORD is slow to anger, and

'won litnu nove forgiven this people, from Egypt and according as Thou hast greatness of Thy lovingkindness, this people according unto the Pardon, I pray Thee, the iniquity of

pardoned according to thy word' And the LORD said: 'I have

glory of the Lord the earth shall be filled with the But in very deed, as I live—and all

hearkened to My voice; these ten times, and have not wilderness, yet have put Me to proof wrought in Egypt and in the My glory, and My signs, which I surely all those men that have seen

77

oz

Źτ

despised Me see it. neither shall any of them that which I swore unto their fathers, surely they shall not see the land

(עזו) יגדל נא כח ה׳. לעשומ דנורך: באשר דברה לאמר. ומסו סדנור: סארך סואת (ברכות לב): מבלחי יכלח. מתוך שלא סיס יכולת בידו לסביאם שתעם: יכלח. שם דבר סוא:

ובמרגלים המפלל משה לפניו בארך אפים אמר לו הקב"ה והלא אמרת לי לצדיקים אמר לו והלא אמרת לי אף לרשעים (מנהדרין לו ללדיקים אמר לו הקב"ה אף לרשעים אמר לו רשעים יאבדו אמר לו הקב"ה חייך שאחה לריך לדבר כשחעאו ישראל בעגל (18) הי ארך אפים. ללדיקים ולרשעים כשעלה משה למרום מלאו משה להקב"ה שהיה יושב וכוחב ה' ארך אפים למר

(02) בדברך. בשביל מה שהמרם פן יהמרו מבלמי יכולם הי: קים, מ): ונקה. לשניס: לא ינקה. לשהיק שניס (יומה פו, ה):

(IS) ואורם. כמו אבל ואם אעשה להס: דוי אני. לשון שבועה כשם שאני חי וכבודי ימלא אם כל הארץ כך אקיים להם כי

(שב) וינסו. כמשמעו: זה עשר פעמים. שניס ביס שניס במן ושניס בשליו וכו' כדאימה במשכה ערכין (מו, ה־ב): כל האנשים הרואים וגוי. אם יראו את הארן:

(33) אם יראו. לא יכאו: (אם יראו את הארץ. סרי זס מקרא ממורם חי אני כי כל סאנשים אם יראו את הארץ.

שְּׁמָר וְזַרְעִי יוֹרְשֶׁנְּה: ڒڷڷڂ؞ۼڹ؞ڔۦڠڔۦڷۼٛڷؚڋۼۿٮۦڟٚۼۦڎڹڋڽ؞ٛۦڹۼڎ؞ڂڐ؞ٮۦڂۼڶۿۼ ל⁺² אַהֶּרֶתׁ עִּמְּוֹ וַיְּמֶלֵא אַהְרָיִ אִּיּחְרִי עִּמֵּיה וְאַשְׁלֵים ְבְּתַּר וֹמּבְבַּוּ, כַּבֶּר מַּבַּר עַוֹּטֶב בוּנִנוּ וֹמִבְּגוּ, כַּבָּר עַבָּוּ בּעַנִי בוּנִנ

מְחָר פְּנִי וּסְעָּי לְבֶּבֶם תַמִּרְבֶּר בְּנְמִישְׁרָאְ מְחַר אָחָפְנִי וְמִילִּיּ لْكُمُّمُّرُكُ، لْكَخْتُمُنُ، بِيَمْتِ خُمْثُمُكِ رَمُّمُخُكُمُكِ

هَلَالًا كِهِرُال: حديم، زېتور پېرتېر چرځمښت بهر بهرا بهرا بې به منهد برغورا

מֹלְינִים הֹלִי הַּמְׁהֹשׁי: شَكْرُةِبِهِ جُدْرٌ نَصْلَهُمْ هُضُدِ لِيَقِيدِ صَالِهُمُ عَالِيَّةُ مِنْ يَصْلَهُمْ يَعْدِياً ב אַשֶּׁר הַמָּה מַלִּינִים עַּלְינִים עָּלִי אָת־ הָדָא דְּאִנּוּן מִתְּרָעַמָּתו עָּלִינִים ער עָתַי לְעָבֶר הֶרְעָה הַיֹּאָת עַר אָמָּתִי לְבָנְשָׁקָא בִּשְׁקָא

בו אַגַּמָּה לָבֶם: אִם בַאְ כֹּאֹמֶהׁ בַּבֹּבׁשִׁם בֹּאִוֹּנִ, אִם לָאַ כֹּמָאִ בַּמָּגְנְשִׁנּוּ בֹּבֹבׁמִ אֶבֶּוֹר אֲבֹהֶם חַיּ־אָּנִי נְאֶם־יָהנְּה אֵימַר לְהוֹן קַיִּים אֲנָא אֲמַר יִיָּ

בְּלֵינִים הַּלֶּי: طَقًا مُمْنَا مُثَلًا لَقُمْمُ لِللَّهُ صَحَد مُمِنَا مُثِنًا نَظِمْنَا هُدُا نَظِمْنَا لِمُعْلَا لِمُعْلَى الْ مي لَحُر_فَكَ لَـ رُحُر_مُفَلَّكُم الْحُرِ مَانَاتُ الْحُرِ لِللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللهُ چېتېر تڼد بوځ، جېتاڅه چېتې بيدا بوځا هېتادنا

בְּשְׁאַל לְתַּמֶּן וּבְנוֹהִי יוֹרְתִּנַה

לכון למדקרא אורח ימא rÇİĞİŞL

מטבהמו הכו המוה פבלו:

בן אַעַביד לכון:

went; and his seed shall possess it. bring into the land whereinto he hath followed Me fully, him will I had another spirit with him, and But My servant Caleb, because he

Red Sea.' the wilderness by the way to the tomorrow turn ye, and get you into Canaanite dwell in the Vale; Now the Amalekite and the

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

murmuring against Me. children of Israel, which they keep heard the murmurings of the aven I fam seainst Me? I have congregation, that keep How long shall I bear with this evil

Mine ears, so will I do to you: LORD, surely as ye have spoken in Say unto them: As I live, saith the

murmured against Me; years old and upward, ye that have your whole number, from twenty numbered of you, according to wilderness, and all that were your carcasses shall fall in this

67

87

Lτ

S٦

לרבעים שנה מעע מעע:) לא יראוה. לא יראו אל הלו את הארן: ימלא את כל הארץ שלא יתחלל שמי במגפה הואת לאמר מבלתי יכולת ה' להביאם שלא אמיתם פתאום כאיש אחד אלא באימור

במקום יירשנה: בא שמה. מזכון מומן לו: - יורשנה. כמכגומו ימככיוס יוכישו אם סטוקיס ואם סטס אשר זס ואין למכגמו ייכמיוס אלא אומו דבר כאשר עם לבבי ולא כאשר עם פי (במדבר רבה): וימלא אחרי. וימלא את לבו אמרי ווה מקרא קלר: אשר היה בו כח להשחיקם כמו שנהמר (לעיל יג, ל) ויהם כלב שהיו סבורים שיהמר כמוחם זהו שנהמר בספר (יהושע יד, ז) והשיב (PS) רוח אחרת. שמי רומות אחם בפה ואחת בלב למרגלים אמר אני עמכם בעלה ובלבו היה לומר האמת ועל ידי כך

(25) והעמלקי וגרי. אם מלכו שם יסרגו אמכם מאמר שאיני עמכם: מחר פנו. לאמרכיכם וקעו לכס וגוי:

עלי: אח חלנוח בני ישראל אשר המה מלינים. סמרגליס מליניס אומס עלי שמעמי: (TS) לעדה הרעה וגר. אלו המרגלים מכאן לעדה שהיא עשרה (מנהדרין ב, א): אשר המה מלינים. אם ישראל

(92) וכל פקדיכם לכל מספרכם. כל הנמנה לכל מספר שאמס נמנין צו כגון לנאח ולצא ללצא ולחח שקלים כל המנויים במדבר סוס לו ממנו: (82) חי אני. לשון שבועה: אם לא הר כן אעשה. כביכול מיני מי: באשר דברחם. שבקשמס ממני (לעיל ב) מו

לכל אומן מספרום ימומו ואלו הן מבן כ' שנה וגו' להוליא שבמו של לוי שאין פקודיהם מבן עשרים (ב"ב קכא, ב):

וְפָּנְר וִיהשָעַ בִּוֹרְנִין: אַנְכָם בָּהְ אָם־פָּלֵב בָּן־ יָהְכִּוֹן בָּהְ אֵלְהֵוֹן בְּלֵב בַּר אַמֻּב לַמְאָטִי, אָטַ־וֹבְי, לַמַּכָּוֹ בַּלַיִּנִמִיט בַּמִנִּבוֹר לַאַמֶּבֹאִי אָם אַטּטִ טַּבָּאוּ אָלְ בַאָּבֿלֹּאָ אָם אַטּוּן טַגַּמֹּלְוּן לְאַבֿלֹּאַ

لِهُلُا هُمُل مُعَمُقُو فَي لَا يَعْمُونُ اللَّهُ اللَّهُ مُلَّالًا مُعْمُونُ اللَّهُ اللَّهُ مُلَّالًا مُعْمُونُونَا ¿בְּיִבֶּׁי וְבִיבִּיאִיםׁ, אֻטְּׁם וֹנֵגִיהָ אָטַב וֹאַהֹּגִלְ זִּטִבּוּוֹ וֹיִנִיוּוֹ זִים אַבֹּהֹא لْمَعْدُه كَيْمُد كَمَدُنُه كِيْنَ لَمُعْذِدِيا لَـهُمَدُعِيا خِدْيُم نَبِيا

गुरुप: ²⁶ ופּלְבוּכֵם אַּשִׂם וֹפּּׁלְוּ כַּמִּבְּלֵּב וּפּּלְבוּכוּן בּילְכוּן

خَمْلُكُد: إدبيرك שְׁלָּה וְנָשְׁאָר אֵת־ וְּבְנִוֹכְם וֹנִיוֹנְ נְמָנִם כַּמִּנִבַּרְ וּבְנִוֹכוָן

אָנו_טַּנוּאָטַנ: הְנְּטִיכָּם אַבְבָּמִים שָּׁנְהַ וְיִדִּשְׁמַם ַלשְּנְּה וָיִם לַשְּנָה הִשְּׁאֵי אָת־ ÷ אָנוַ הַאָּבוֹאַ אַבְבָּלְּהִים וְנִם וְנִם הַ במספָּר הַנְּמָנִם אָמֶּר הַנְמָנו בּמָנוֹ יוָמָנִא בַּאַכִּילְשוּו נִינ

च्यां विद्याः क्षिच देवेषाः עוּאָט עוּנְמֹנות מֹלוֹ, בֿמּוֹבַבּר " זֹאַר אֵמֶשֶׁר לְכְל הִעַּדְר הֵרְעַה וענָען בּבַּבוטי, אָם_לאָן

جُح_لِيْمَال לְעוָגָיא דְבָּה الرادا)[ط، النظردال للأطراب المحال

יפונה ויהושע בר נון:

느건했다니 한다:

למֹוֹלֵג בּוֹנִא בּוֹנֵוּ:

لا. ٥٠١٥ فزت درا خمَلخُك: יָת חובַיכון עַד نالال

וְטִבְּתוּן יְטִ בְּאִטְרָתְּמִטוּן הַּכֹּו: זט טובוכון אַבְבָּמון אָנון לְהַּעָא יוֹמָא לְהַעָּא עַקַבַּלְוּן אַבְעָּא אַבְּבָּעִין וומָון וומָא

יַמוּתוּן: למוללא טבון וסופון וטמן בֹאַטֹּא בֹבֹא בַאִּוֹבַמִנוּ הַּלָּיִ לא בא אֹהֹבוּג לַכֿל כֹּנְחִשֹּא אָלֹא וֹוֹ עוֹבועו בּׁמִוֹמִבוּ אִם

מום ביש על אַרְעָא: הֿבוָני. וֹט כֹב כֹּנֹמִּטֹא בֹאַפֹּלֹא נט אָבֹהֹא וֹטִבוּ וֹאַבֹהֹנִמוּ ווולביא דשלח משה לאללא

> To nos oth sud Joshua the son of dwell therein, save Caleb the son of My hand that I would make you land, concerning which I lifted up surely ye shall not come into the

which ye have rejected. in, and they shall know the land would be a prey, them will I bring But your little ones, that ye said

fall in this wilderness. But as for you, your carcasses shall

the wilderness. until your carcasses be consumed in years, and shall bear your strayings, wanderers in the wilderness forty And your children shall be

displeasure. years, and ye shall know My ye bear your iniquities, even forty forty days, for every day a year, shall which ye spied out the land, even After the number of the days in

and there they shall die.' wilderness they shall be consumed, together against Me; in this congregation, that are gathered will I do unto all this evil I the Lord have spoken, surely this

against the land, him, by bringing up an evil report congregation to murmur against they returned, made all the spy out the land, and who, when And the men, whom Moses sent to

98

SE

4٤

33

78

31

לומר אמס: (22) ופגריכם אחם. כמרגומו (דילכון) לפי שדבר על הבנים להכניםם לארץ ובקש לומר ואמם ממומו נופל לשון זה כאן

(48) אח חנואחי. שסנילומס אם לבבכס מאחרי. מנואס לשון סקרס כמו (במדבר ל, ו) כי סניא אביס אומס: מומס של בני עשריס (מנמומא שלח יג): ונשאו אח זנוחיכם. כמרגומו ויקבלון יח מוביכון: שונוסיכס ולא שונסכס שמי שונות של שגל ושל מלונה וחשב להם במניץ חייהם מקלת שנה ככולה וכשנכנסו לשנת ששים ממו לסס עד שמממלא פאמס רוסו שנאמר (שמוח לב, לד) וביוס פקדי במרגליס ופקדמי עליסס ממאמס ואף כאן נאמר משאו אמ ושנה ראשונה הימה בכלל ואף על פי שקדמה לשלוח המרגלים לפי שמשעשו את העגל עלתה גוירה זו בממשבה אלא שהממין (33) - ארבעים שנה. לא מת אחד מסס פחות מצן ס' לכך נגור ארבעיס כדי שיסיו אותס של צני עשריס מגיעין לכלל ששיס

הְאָהֶץ הְעָה בַּמַנֵּפָּה לְפָּנֵי יְהֹנֶה: בּ וֹנְמִעוּ בְּאֵלְמְּיִם מוֹצְאָיִי דְבַּתְ וֹמִיתוּ נְּיִבְרַנָּא דְּאַפִּיקוּ שׁוֹם

ביש על אַרְעָא בָּמוֹהָא בָּמוֹהָא בָּרִים

the plague before the LORD. an evil report of the land, died by even those men that did bring up

לְעָוּר אָתַ־הָאָבֶּץ: קיוּ מִן־ הְאַנְשָׁים הָהֵם הַהְלְּכָים יפּוּנָה אָהְקַיִּמִיּ מִן גִּּוּבְרַיָּא ויהושע בולון וְכָלֶב בֶּן־יָפָּנָה

בְאָנוּנוֹ בַאָּנֹכִוּ כַאַכְכָא ית וגעומה בר נון וכלב בר

went to spy out the land. remained alive of those men that Caleb the son of Jephunneh, But Joshua the son of Nun, and

נוֹטֹאַבֹּלִנּ בַמֹּם מֹאָב: لِيُعَدِّل مُحرِي خُدُر نَشِلَمُّم لِيُعَدِّل مَا خُم خُدُر نَشِلَمُّم משה אָת־הַדְּבָרִים וּמַלֵּיל

וֹאִטְאַבַּלוּ עַמָּאַ לַחָהָא: משָה יָת פִּהְנְעַיָּצְ

people mourned greatly. the children of Israel; and the And Moses told these words unto all

ַ װְמֶּאָנוּ: עַמְּלַוְם אַּמֶּבְאַמָּב יְׁעַוֹּטִי כַּי אַנְטַנָּא סַלְפָּגוּ לַאַּטַבָּא בַּאָמַב בְּבַרִישׁ מּיּרָא לְמִימַר הַאָּ נוּמִבּמוּ בַּבְּבור נוּמַלוּ אָלַ ראָמַר נאַלוּימוּ

promised; for we have sinned.' place which the Lord hath we are here, and will go up unto the top of the mountain, saying: 'Lo, morning, and got them up to the And they rose up early in the

بتېچات מְבְרֵיִם אָנִרפָּי יְהְנְוֹה וְהָוֹא לְאַ מְבְרִיוֹ מִלְ מְּנִירָה מִימְרָא דִּייִ וַנְאַמֶּר מֹשֶּׁה לֶמֶּה זֶּה אַמֶּם וַאֲמַר מֹשֶּׁה לְמָא דְּנָן אַתּוּן

וְהִיאַ לָאַ תַּצְּלָה:

brosper? the Lord, seeing it shall not ye transgress the commandment of And Moses said: Wherefore now do

%'<u>`</u>\"\"\"\"\" خُطُلُخُدُم لَمِي فَقَانُونَ مِخْتَدُ يَدِدُ فُرَدُرِيا لَمْهِ فَفَخَلِيا كَيْتِ *4_0. 2,1

בּהְּכִי בַּבְבִיכוּן: יְּהְוָה לָא הִפְּקוּן צָּבֵי לֵית שְׁכִינָהָא

down before your enemies. among you; that ye be not smitten Go not up, for the Lord is not

٤4

77

ιt

07

68

∠٤

וְלֹאַ יִהְנֶה יְהְנֶה עִּמְבֶּם: מּלְבֵּלוֹ מִּבְּטִּׁם ְ מֵאִנִוֹנֵג יִבְיְנִי מַּלְ כֵּן טַּבְּטוּן מִפָּטַר פּוּלְנִיֹּגֹא בּ, לְפֹּנִיכְם וּנִפּּלְטֵּם בּּעֲבֶר בִּיִּ בַּנִבְּיוֹ נִעַפּּבְוּן בַּעַרָבָּא אָבִי خر لللهَمُركِار

will not be with you.' בּנוֹ וֹלַא וֹבִי מִוּמִבֹא בּנוֹ following the Lore, and the Lore as ye are turned back from shall fall by the sword; forasmuch Canaanite are before you, and ye מֶּעְ אֶבׁוּ הֹמֹלְלֵאָׁנִי וּכְּוֹהְנֹאָנִי שַּׁמֵּוּ For there the Amalekite and the

כאן מוליאי דבת סארן רעס שיש דבס שסיא מובס: דבח. פרליר"ש בלע"ו: דבס לשון מינוך דברים שמלקימים לשונם לאדם לדבר בו כמו (שיר ז, י) דובב שפמי ישנים וישנה למובה וישנה לרעה לכך נאמר (18) וישבו וילינו עליו. וכששבו ממור סארץ הרעימו עליו את כל העדה בהולאת דבה אותם אנשים וימותו. כל הולאת

יולאיס מלשונס ובאין למוך עבורס לכך נאמר במגפס וזסו לפני ס' באומס סראויס לסס על פי מדומיו של סקב"ס שסוא מודד (פ) במגפה לפני ה׳. באומס מימס ססגונס לסס מדס כנגד מדס סס ממאו בלשון ונשמרבב לשונס עד מבורס ומולעיס

למיים (ב"ב קימ, ב): (85) ויהושע וכלב חיו. מס מלמיד לומר מיו מן סלנשים ססס אלא מלמד שנעלו מלקס של מרגלים בארך וקמו מחחיסס

לממס לנו שס נעלס: בי חשאנו. על אשר אמרנו (לעיל ג) סלא עוב לנו שוב מלרימס: (0+) אל ראש ההר. וסוא סדרך סעולס לארן ישראל: הננו ועלינו אל המקום. לארן ישראל: אשר אמר ה:

(I+) והוא לא הצלח. זו שלחס עושין לה מללח:

בות מפרב המהנור: נאָרִון בְּרִיתְ־יְחֹנְתֹ וּמֹשֶׁה לֹא־ נִאָּרִוֹן קְיָמָא דִּיִי וּמֹשֶׁה לָא עַּרוֹ

מַנוּ מַשָּׁבוּהַאָּ:

다다다다(G) בְּנֵיר תַּהָוּא נַיּכָּים נַיּכְּקוּם עַּדְ - דְּנָתִיב בְּטוּרָא תַּהוּא וּמְחוֹנוּן

ישְׁרַדוּוּוּן עַּד חָרְמָה:

יד וַיְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִםּצִּיל יִיָ עִם מֹשֶה לְמֵימָר:

מוְאַבְּשׁיבִיבָם אַּאָב אַנִּי וָעוֹן לַכִּם: אַבְנְיִנִם בָּּג שַׂבְאוּ אָבְ-אָנָהֹלְ בְּעוּוִ אָּבִּוּ נַנְהָּבְוּוּ בְאָבַה בבר אַכְבּלוֹ. וֹמְּבַאָּכְ וֹאַמִּבְעֹּ מִכְּיִכְ מִם בֹּנִוּ וֹמִּבֹאָכְ וֹטִׁימִר

מוְהְבָּנֵילוֹ דַּאָנָא יָהִיב לְכוֹן:

לְיחְנֶׁה מִן הַבָּּמֶר אָּוָ מִן הַבָּאָן: למקביקם לקשות ביח ניחח ַ זְבַח לְפַּלֵא_נֶבִר אָּוִ בִּנְדֶבְר אָּוֹ رעַשִּׁיהֶם אָשֶּׁה לַיהוָה עֹלְה אִיֹּ

שוב, או מו מֹלֹא: לאטפללא לנהוא שנם ג' מן בְמוֹעֲדֵיכוֹן **ÇÜĞEL** לַפַּבְאָא נוֹבְאַ אַנְ כֹּנְבַבְּטֹא מֿבַשא או וָכַסָּט פוּדַשׁוָא נעה לבון מול לוא שבם נו

לבוכ לבלהים בביו המו:

ĊάİX: ממונגא בפול ברבעות הונא בולם גו מוֹנִים מע סולִים א ושבור במלבור מובלהצ

ְּ וְנֵינֵן לְנָּסָבְ בְּבְיִמְנִים בַּיְּנִן מַמְּמֶּבְ וְחַמְּבָא לְנִסְכָּא בַּבְּמִנִּם בִּיִּנִא

לירְשַׁיָּא לְאָמֶּרָא עַר: עַל־הְעַלְה אַוֹּ לַזְּבָה לַבֶּבֶשׁ הַעֲבִיר עַל עַלְהָא אוֹ לְנְכְסַת

יַלְאָבוֹר:

בְּמְשָׁח תַּלְתוּת הִינָא:

고맙니: مُشِارِينَ فِكَاذِلُكَ لَا فِي ثُمِّ اللَّهُ مِنْ مِن مِن مِن مِن لِي مِن اللَّهُ فِي اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن אַן לַאָּנִלְ שַׁהְּשֶּׁר מִּנְטְבִי סְבְּע מִהְנָ. אִן לְגַבְּנָא שַהְּבֵּיִג מִנְטִלִּא

> of the camp. LORD, and Moses, departed not out the ark of the coverant of the top of the mountain; nevertheless But they presumed to go up to the

And the Lord spoke unto Moses, even unto Hormah. smote them and beat them down, hill-country, came down, and Canaanite, who dwelt in that Then the Amalekite and the

habitations, which I give unto you, come into the land of your and say unto them: When ye are Speak unto the children of Israel,

clearly uttered, or as a or a sacrifice, in fulfilment of a vow unto the Lord, a burnt-offering, and will make an offering by fire

or of the flock; savour unto the Lord, of the herd, appointed seasons, to make a sweet freewill-offering, or in your

the fourth part of a hin of oil; ephah of fine flour mingled with meal-offering of a tenth part of an offering present unto the Lord a then shall he that bringeth his

for the sacrifice, for each lamb. prepare with the burnt-offering or the fourth part of a hin, shalt thou and wine for the drink-offering,

the third part of a hin of oil; an ephah of fine flour mingled with a meal-offering two tenth parts of Or for a ram, thou shalt prepare for

9

7

 $\dagger \dagger$

(E+) כי על כן שבחם. כלומר כי ואח מבא לכס על אשר שבמס וגוי:

- (44) ויעפלו. לשון מוזק וכן (מבקוק ב, ד) סנה עפלה. אינגרי"ש בלע"ו לשון עוזמ וכן (מיכה ד, מ) עופל בת ליון (ישעיה
- (Et) ויכחום. כמו (דברים מ, כא) ואכום אומו ממון מכה אמר מכה: עד החדמה. שם המקום נקרא על שם המאורע: לב, יד) עופל ובחן. ומדרש הנחומה (ישן שלח יע) מפרשו לשון הופל הלכו חשכים שלה ברשות:
- (ב) כי חבאו. נשר להס שיכנמו למרן:
- לפלא גדר או בנדבה וגוי. מו שמעשו סמשס בשביל מובת מועדיכם שמייבתי ממכם לעשות במועד: (ε) ועשיתם אשה. אין וס לווי אלם כשמבתו שם ומעלה על לבבכם לעשות השה להי: ריח ניחח. שיהיה נחם רום לפני:
- במקכם קוכה (מה, ה): (+) והקריב המקריב. מקריבו נסכים ומומס לכל בסמס המומס כליל וסשמן נבלל במוכס וסיין לספלים כמו ששיינו
- (2) לכבש האחד. על כל האמור למעלה הוא מוקב על המנחה ועל השמן ועל היין:

בית־גיקת ליהוֶה: ל וֹנֵוֹ לַנְּמִׁבְ מִּלְמִּנִי עַעִיוֹ עַלְנִיִּבְ וַעַמִּבָא לַנְּסִׁבָּא עַלְעִוּע עַנִּגָּא

שַׁלִּבוּר לְאִנִּלִפַּבָא בַּנַהְּנֹא

of wine, of a sweet savour unto the shalt present the third part of a hin and for the drink-offering thou

for a burnt-offering, or for a And when thou preparest a bullock

ځ،۲۲۲: ממישי וְבְיר תַּעֲשֶׁה, בֶּן־בְּקָר עֹלֵה אַר וַצְּבֵי תַעֲבֵיר בַּר חּוֹבִי עַלְהָא

לבבא או לכסט פובהלא פבם או נכסת קודשוא לפושא the bullock a meal-offering of three then shall there be presented with peace-offerings unto the LORD; clearly uttered, or for sacrifice, in fulfilment of a vow

tenth parts of an ephah of fine flour

حَشَمًا لَيْمًا بَالْمًا: وَجُلِ هِٰحِهُد مُشِدِنُه فَخُرِيهِ مِنْخُمِه مِنْجُمِه مُشِدِينًا لِهَذِم וְנִיפְׁנִיב הַּגְ בּּוְ נַיבּׁפֹּנ מִנְינִים וּיִפְנִיב בּגְ בַּר מִנִינִי מִנְּטִיםֹא

בִּלְעָתַ בַּלְעִית הִינָא:

for an offering made by fire, of a drink-offering half a hin of wine, And thou shalt present for the mingled with half a hin of oil.

sweet savour unto the Lord.

X₩ ביק־ניקֿק לַיהוֶה: or itil שَظَلَادِ كَرْقُفُكَ لِنَجْدَ لَالْنَا السَفِيَةِ فَظُرِينَةً هَذَٰرِينَةً لِمَا السَفِيَّةِ فَظُرِينَةً

טולא טובלו במטפלב לבהלא

each of the he-lambs, or of the kids. bullock, or for each ram, or for Thus shall it be done for each

אָן בְעָּיָים: לְאַנִּיל הְאָהָרְ אִּיֹ־לַשֶּׂה בַבְּבְשָׂים אַוֹ לְדִּבְּרָא חַד אַוֹ לְאִפַּר چِچِה يَשְּׁמֶה לَשׁוֹרִ הָאֶלְד אָוֹ בְּדֵין יִהְעֲבֵיד לְחוֹרָא חַד

בְּאָמֶבוֹא אַן בְעִוּנִאָּ:

may prepare, so shall ye do for every According to the number that ye

one according to their number.

בְּלְ הַאָּוְרֶח יַעֲשְׁהַ בְּלִי אָתַ בְּלִ $\dot{\zeta} \dot{\aleph} \dot{\Box} L \dot{c} \dot{\alpha} \dot{c} \dot{e} \dot{L} \Box$: حَمَّاهُ لَا يُمَّلُ لَالْأَشَّا كُذُكِ لَالْمُشَاءِ خُمُازًا لِيَامُخُدِياً خَيْرًا لَيَمْخُدِياً

במטפלבל ברעניא ברם יו: אֹבֶּׁע לְעַלִּינֶר אָמֶּע דֵינָעַ וֹיִעָ זִי אָבָּוֹן לַלַּנִבָּא עּוָבַבּּן נְאָנֶלְאְ נָהְּבָּנִגַ

לער במונורון:

of a sweet savour unto the LORD. presenting an offering made by fire, these things after this manner, in All that are home-born shall do

٤٦

π

6

جرا يتهاد: ביחַ ניוֹחַ ליהוָה כַּאֲשֶׁר הַעָּשׁי جَرَابَحُولَ لِأَبَالِيَادُولَ الْمُشِلِ هِيْ يُحَرَدُهِا لِأَبُدُرُهِا الْرَقِدِي וֹב'._וֹניוַ אַשַּׁכְּם דְּרַ אַנְ אָּהָתָרַ

ڔۧ؞۩ڹؙ۩:

לינבו במטפבל בנגנא שבם וֹאָבׁוּ וֹשְׁנּוּנִב מֹמֶכוּן נּיּוּבְא

וֹ בֹמֹא בַנַהְבָּבוּן כַּן וֹהַבִּיב:

ye do, so he shall do. of a sweet savour unto the LORD; as will offer an offering made by fire, throughout your generations, and or whosoever may be among you, And if a stranger sojourn with you,

בְּבֶם כַּגֵּר יִהְיֶה לְפְּנֵי יְהֹוֶה: עַגָּיִר חָקָת עוֹלָם לְדִרָּתִּיבֶּם הַפְּהָל הָפָּה צַּתָת לָכֶם וְלַצֵּר

,,כון כֹוֹטַכון צּיובָא וֹבִי

the stranger be before the LORD. your generations; as ye are, so shall you, a statute for ever throughout the stranger that sojourneth with be one statute both for you, and for As for the congregation, there shall

- (10) אשה ריח. אינו מוקב אלא על המנחה והשמן אבל היין אינו אשה שאינו ניחן על האש: (6) או לאיל. ומס מיל סומ. ורבומינו דרשו (מנמומ למ. מולין כג, מ) מו לרבומ מת ספלגם לנסכי מיל:
- (II) או לשה. בין שהוא בכבשים בין שהוא בעוים כבש ושה קרוים בתוך שנתם: איל. בן י"ג תדש ויום אחד:
- (21) במספר אשר חעשו. כמספר סבהמוח אשר חקריבו לקרבן ככה מעצו נסכים לכל אחד מהם: כמספרם של בהמוח

מפפרס של נפכים:

אַנִי מִבָּיא אֶרְכֶם שְּמָר: aa、 ניְדַבֶּר יְהוָה אָל־מֹשֶׁה לֵאמָר: לְכֵּם וֹלְצֵּר עַלֵּר אִטְּבֶם: (פּ) a הְּוֹבֶה צַּתָה וּמִשְׁפָּט צָּחָד יַהְנֵה.

نېندرا: كحيل نكلادبته لمنكلادددا אַנְבוֹעֹא בַבֹּא נְבוֹלָא בַב וֹבִי

וּמַלֵּיל וְיָ עָם מִשָּׁה לְמֵימַר:

מהגל יהכיו לתמו: هُمْ يُنُاهِ خُرُهُ كُورٍ هُمْ لِيَهُدُا لِهُمُكَ لَا يُنَالُ خُمْدَمُ خُرِياً خِهَلَـمُهُ لِيَهُدُهُ

קרימו קרומָה לַיהוָה: י וֹבְיְבְׁע בֹּאֵכֹּלְכֵּם מִלְנִםׁם בַּאָבֹּל tälekl

ערוטה בקרוטה גרן בן פרימו אפרשוקא בטא דטפרשיו מו באשׁית עַרַטָּבֶבֶם חַלָּה מְרָימוּ בִישׁ אָצְוָהְכוּוּ חַלְּהָא תַּפְּרְשׁוּוּ

> באֹבׁמֹא שֹפֹבַחֵוּן אִפֹבַחוּעָא はかけばな

אַבְרָא בַּן תַפָּרָשוּן יָתַה:

﴿لِبَلِتَ،ݣٰ◘: (٥) הָרוּמָת אַפְּרָשׁוּהָא לְדָרֵיכוֹן: نائلان מְּבַלְּמֵילֶם מִבְּיִהְ אָּגִּוֹטְכִוּן מִּהָּיִה בָּבִּם וֹיִ **ユニメシュ**

המּצְיוֹת הַאֵּלֶה צַּשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה בָּל פִּמִיֹרִיִּא הָאִלֵּין דִּמַלֵּיל יִיָּ אַל־מּשׁה: וֹבֹּג עֹמִּמְנִּ וֹלֵא עֹהֹמְהַ אֵט בֹּלְ _ נֹאֹבֹג עֹמִּשׁלֵגְוּוֹ וֹלְא עֹהֹבֹּבוּו נִע בֹּלְ _ נֹאֹבֹג עֹמִּשֹׁלְנִוּ וֹלְא עֹהֹבֹּבוּו נִע

observe all these commandments, And when ye shall err, and nor

gift throughout your generations.

give unto the Lord a portion for a

Of the first of your dough ye shall

threshing-floor, so shall ye set it

Of the first of your dough ye shall

apart a portion for a gift unto the

the bread of the land, ye shall set

then it shall be, that, when ye eat of

into the land whither I bring you,

and say unto them: When ye come

Speak unto the children of Israel,

And the Lord spoke unto Moses,

both for you, and for the stranger

One law and one ordinance shall be

that sojourneth with you.

which is set apart of the set apart a cake for a gift; as that

бτ

Zτ

91

:Buives

"səsow which the Lord hath spoken unto

(פו) ככם כגד. כמומכס כן גרוכן דרך לשון עברים (ברלשים יג,י) בגן ס' כלרן מלרים כן לרן מלרים. (מ"ל בב, ד) כמוני

נממייבו במלס (ספרי קי. כמובומ כס, א): שפרט לך הכחוב באחח מהן שאינה אלא לאחר ירושה וישיבה אף כולן כן אבל זו נאמר בה בבואכה משוכנסו בה ואכלו מלחמה (81) בבאכם אל הארץ. משונה בילה זו מכל בילות שבתורה שבכולן נלמר כי מבלו כי מבלו לפיכך כולן למדות זו מזו וכיון

מכמיס נמנו שיעור לבעל הבית המד מעשרים והרבעה ולנחמום החד מהרבעים ושמונה (חלה ב, 1): לשס ס": חלה. עורעי"ל צלע"ו: בחרומה גורן. שלא נאמר בס שיעור ולא כתרומת מעשר שנאמר בס שיעור אצל שומר לגלגלם (ושישורו מ"ג בליס וחומש בילס) חרימו מראשיחה כלומר קודס שחאכלו ממנה ראשיח חלקח חלה אחת חרומה (02) ראשיה ערסהכם. כשמלושו כדי עריקומיכס שממס רגילין ללוש במדבר וכמס סימ (שמוח עו, יח עו) וימודו בעומר

משה. אנכי ולא יסים לך מפי הגבורה שמעווס (מהלים קב, יב) אחת דבר אלסים שמים זו שמעתי (סוריות שם. קפרי שם): מלוס זו פורק בס עול ומפר ברים ומגלס פניס ואיזו זו עבודת אליליס (שם. כריפות ז, סוריות ח, א): אשר דבר ה׳ אד מלמוד לומר אח כל המלוח האלה מלוה אחם שהיא ככל המלוח מה העובר על כל המלוח פורק עול ומפר ברים ומגלה פנים אף מכללן לידון בפר לעולה ושעיר לחמאת (שה קיא): - וכי השגו וגוי. בעבודת אלילים מדבר או אינו אלא באחת מכל המצות (22) וכי חשנו ולא חששו. עבודם אלילים היחה בכלל כל המלוח שהלבור מביאין עליהן פר והרי הכחוב מוליאה כאן מקלמס ולא כולס (מפרי קי): חחנו לה׳ חרומה. לפי שלא שמענו שיעור למלס נאמר ממנו שיסא בס כדי נמינס (שס): (IS) מראשיה ערסהיכם. למה נאתר לפי שנאמר ראשים עריםומיכם שומע אני ראשונה שבעימות מלמוד לומר מראשים

יְהְנְה וְהֶלְאָה לְדִרֹהִיכֶם: בְּיַר־מֹשֶׁתְ מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה אַנוַ כַּלְ־אֲשֶׁר צִּוְיָה יְהוֹיָה אֲלֵיכֶם

ילִנַלְאָנו לְבָוֹנִיכִוּן: בְּמִמְרַ מִוֹ וִמָּא בַּפַּבּוּר וְיִ ינו כָל דְפַקּיד יִין לְכוּן בִּידָא

וּשְׁמִּוּר־עִּוִּים אֶחָד לְחַשְּׁת: ליהוְה ימְנְחָתִי וְנִסְכָּוֹ כַּמִּשְׁבָּׁמ בְּקְר צְּהְר לְעִלְּה לְרֵיחַ נִיחֹתַ וְחָיְה אָם מִמִינֵי הִצִּדְה נָצֶשְׁהָה

く可尊は※: כֹבְטִוּ, וּאָפַּוּר כַּר עִּוּין תַּד לְהַלְטָא לְאִטַלַבּלָא בַּנַהְוֹא אַטַמְבוּ ווּעברון כּל ÜÄLÜL

יְהֹנְה עַּל־שִׁגְגַהָם: אּשָּׁר לִיהוָֹה וְחַמְּאַהָם לִפְּנֵי הָוֹא וְהַם הַלָּיאוּ אָת־קְרְבָּנְם sz iṁĹאָלְ וֹנֹסְלָע לִנִים בֶּּיִהְמִּלִינִע

נו לובלניון לובללא בבם אָבו מֶּבְוּטָא בוא וֹאִנּוּן אָנטואַנּ يختر نهُلهج أنهُفترط خُيباً וְכְפֶּר תַכְּהַוֹּ עַלְ־כְּלִי־עְּבָרָת בְּנֵר וִיכִפּר פְּהַנָּא עַל כְּלְ כְּנִשְׁתָּא

עַלְעָב בּאַלִּינִי: (ס) لْحَرِّدُ لَا خُلَاحًا خُدْ خُرُّمًا لَهُدُمُ لِخُرْدِيدَةُمْ لِيَالْوَدُيدِياً

בְּשֶׁלוּהָא: لْنُوْمِ لَا خُرْدُ لِمُثَلِّ لِيَّالِ لِمُثَالِ الْمُفْتِدُ لِمُ خَرِّمُ خَنِمُفَةً لِحَدِّدُ

र्ने प्रविश्वर נאם וַנָּשָׁת אַנוֹע שַּׁנִישָׁת בּמִּינִיע

4444 KİD וֹאָם אֶלָהָ עַר . L

خُرَقِد مُحُرُد لُلُوكِن خُرِهُ ٺلالُــٰ בְּטַמְאָנו בְמֻּגָּנוֹע בְבָּנָוֹ إجهِر مَحْتُا لِإِلَّ مِيْدِيم

throughout your generations; gave commandment, and onward Moses, from the day that the LORD commanded you by the hand of even all that the Lord hath

for a sin-offering. to the ordinance—and one he-goat drink-offering thereof, according the meal-offering thereof, and the sweet savour unto the Lord—with bullock for a burnt-offering, for a congregation shall offer one young hid from their eyes, that all the error by the congregation, it being then it shall be, if it be done in

their error. sin-offering before the LORD, for unto the LORD, and their offering, an offering made by fire and they have brought their shall be forgiven; for it was an error, of the children of Israel, and they atonement for all the congregation And the priest shall make

the people it was done in error. among them; for in respect of all and the stranger that sojourneth children of Israel shall be forgiven, And all the congregation of the

of the first year for a sin-offering. error, then he shall offer a she-goat And if one person sin through

Lτ

97

torgiven, atonement for him; and he shall be before the Lord, to make when he sinneth through error, atonement for the soul that erreth, And the priest shall make

- שנאמר למן היום אשר לוה ה' והלאה (פפרי שם): (33) אָחַ בל אַשֶּר צוה וגיי. מגיד שכל המודה בעבודה הלילים ככופר זכל החורה כולה וזכל מה שנתנגהו הנגיהים
- (פג) הביאו את קרבום אשה לה', זס סלמור נפרשס סול פר סעולס שולמר לשס לס' (ספרי, ינמות ע): והשאחם. עולס סמעאם קודמם לעולס שנאמר (ויקרא ס, י) ואת סשני יעשס עולס וזו עולס קודמם למעאת (סוריום יג, א. זבחיס ג): שבידות שסיה מותרת לעבוד עבודת הלילים בכך: לחשת. חקר ה' שהינו כשהר מעהות שכל העהות שבתורה הבהות עם (+2) אם מעיני העדה נעשתה לשגנה. אם מעיני סעדה נעשהם עבירה זו על ידי שונג כגון שעגגו וסורו על אחת מן
- (0 44,40 (40): (קב) - חחשא בשגוח. בעבודת הלילים (מפרי קיב): - עו בח שנחח. שהר עבירות יהיד מביה לושבה הושנירם ובוו קבע וה השעיר:

לַתְּמֶּׁע בֹּאֵלֵּנִע: בְּתוֹכְטְ תּוֹרֶת צַּחַתְ יִהְיֶה לְכֶּם وه ۾ پاڌا ججير بناد هُڏ اِڏڍا مَڍِا

בְּשֶׁלְנִי בּיִהְאַ בִּינִיהוֹ אַיְרָיִהָא וֹהֹולֹא בֹלוֹו וֹמִּבֹאֹלְ וּלְנִיוְבֹוֹא

that doeth aught in error. them: ye shall have one law for him stranger that sojourneth among the children of Israel, and the both he that is home-born among

نظير لالإلان עוא מְנַבְּרְ וְנְכְרְתָּהְ הַנָּפָּשׁ הַהָרָא oe מו־הָאַוְרֶחׁ ימִן־הַגֵּּר אָת־יְהְוָהַ لْلَاثِقُم كَمُّلَالِ لَالْمُكَالِّ لَٰظُلًا لِللَّهِ لَلْمُلَالِ

בַרוּאַ מָגוּ עַּמֶּיה: בוא מֹבׁנוֹ וֹוֹמִשׁוֹגוֹ אַנֹמֹאַ וֹהַנְבֹּיֹא וּמִוֹ נִּיּוְנַיִּא עֹנִם וֹאָנֹהְ בוֹהֹבוֹר בַבוֹהְ וֹלָן מִן

people. soul shall be cut off from among his blasphemeth the Lorp; and that home-born or a stranger, the same a high hand, whether he be But the soul that doeth aught with

הַהָּוֹא צְּוֹנְה בֶּה: (פֹ) בָּי דְבַר־יְהוֹה בְּזָה וָאָת־מִצְנְתִּי

Ë.Ľ: וְמִטוּגוּ אַנְמָא בַרוּא דוֹבֶוּה וני פּפורוהי אַשְׁנִי אָשְׁהֵיצָאָר אָבׁו מֹלְ פַּטֹּוֹמֹא בַּוֹּ בַּפַּר

be upon him. utterly be cut off, his iniquity shall commandment; that soul shall of the Lord, and hath broken His Because he hath despised the word

Ľ@ĊU: النظفيد بخيم ططقهم متكنت كزيت ĊĽ._iぬĹ¾< ĒĠĹĒĹ

בולא בשבקא: וֹאַהֻּכּעוּ יִּבַר כַּר מִינְבִיב אָהַוֹ ונון לוו ומְנֹאַל פֿמֹגַפֿנֹאַ

sabbath day. man gathering sticks upon the were in the wilderness, they found a

And while the children of Israel

אַנְרָן וֹאָל כָּלְ־הַמֶּבֶר: מְּלִמֵּהָ מְּגִּיִם אָלְ-מִמְּעִ וְאֶלִ- כּרַ מִּנְבִּיב אָמִוּן לְנִי מִמָּע וּלֵבוֹניבוּ אָטָוִ טַמָּגֹאָנם אָטֹוָ

ולִנֹע אַבֿבְן וּלָנִע כּֿבְ כַּנֹחֲטַאַ: וְקְרִיבוּ יָתֵיה דְצִּשְׁכַּחוּ יָתֵיה

congregation. Aaron, and unto all the sticks brought him unto Moses and And they that found him gathering

దౖౖౖ _ : (a) נּנֹנִיחוּ אָטִוּ בַּמִּמְמְׁמִוֹר בַּיִּ לַאֵּ פִּנְחִ

رُم مُنْفَرَمَ ذِيالَ مُم يُنَمُّ خُيارًا נְאֶּסְרוּ יָמִיה בְּבֵּית מִשְּׁרָא אָרֵי

should be done to him. it had not been declared what And they put him in ward, because

4٤

78

31

30

67

چَל הַעַּדְה מִהוּץ לַמַּהַנֶּה: וומט באוח ביום אבו באבוום ניָאמֶר יְהוָהֹ אֶל־מֹשֶׁה מָוֹת

לְמַמְּבׁינִיםְאַ: באַבוֹנֹא כֹּל כַּנֹחֲשֹא מִבּוֹא יקקשיל גוּבְרָא דְגוּמוּ יָתֵיה וּאָמֹר וֹן לְמָמֵּר אִטַּלִּמֹּלָא

camp.' stone him with stones without the death; all the congregation shall The man shall surely be put to And the LORD said unto Moses:

(30) ביד רמה. במויד: מגדף. ממרף כמו (ימוקאל ס, עו) וסימס מרפס וגדופס (ישעיס לו, ו) אשר גדפו נערי מלך

(וצ) דבר הי. אוהרת ענידת הלילים מפי הגבורה והשהר מפי משה (ספרי שם): עונה בה. בומן שעוה בה של ששה משור. ועוד דרשו רבומינו (כרימום ז, ב. סנסדרין ל) מכאן למברך את סשם שסוא בכרם:

ומללה (כרימות ז. ספרי קיג): (22) ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו. בגנומן של ישראל דלר סכמונ שלא שמכו אלא שנת ראשונה ובשניה בא וה משובה (שם):

(33) - המצאים אחו מקושש. שהמכו זוולה הניח מלקושש אף משמל חוהו ורחבו זו (ספרי שם. סנה דרין מה, א):

מנסדרין עת, צ): (48) כי לא פרש מה יעשה לו. לא סיו יודעים באיוו מימס ימות אבל יודעים סיו שסמחלל שבת במיתה (ספרי קיד.

(פצ) רגום. פשנ"מ צלע"ו וכן הלוך הלנ"מ וכן זכור ושמור:

ಜ್ಞ⊓ದ∵ಭ್ಞ⊓: (ಡ) בְּאַבְנִים נַיְּמָת כַּאַמֶּר צִּנְת יְהַנָת XUL ַנּיּצָיאוּ אֹתוֹ כָּל־הַעַּדָה אָל־

הפקיר ון יָת משֶה: וְתְיה בְּאַבְנָיָא ムは正しゃ נאפולו זמוע

Lord Commanded Moses. him with stones, and he died, as the him without the camp, and stoned And all the congregation brought

מפעיר וַיָּאַמֶּר יְהַנְָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאִמְר:

🎎 אֵלְהֶם וֹמֹמָוּ לְבֵּם הֹגהָׁנו מֹלְ_ يَةِد عُرِخَتُ نَهُدُعُرُ لَغُمَلُكُ

مَر_مَنمُن يَخْتُكُ فَنْدِح فَحُرُن:

וֹבְיָנִים לְבָּנִתְ וּבְאִיתָּם حَنْظ، حَنْدَ، يُنُو خُبِرِنُو لَرْنُنْهُ

אַמֶּב_אַטֶּם זָנִים אַבַּבונֶם: אַשְׁבֹי, לְבַּלְכֵּםְ וֹאָשַׁבַי, הֹינִיכָּם יהוְה וַעַּשִׁיהֶם אַתָּם וָלְאַ_תָּלְיִרוּ פּ אָטוַ װְבַרְמָם אָטַבַּלְבַמְאָנָט

۲×۲٬۳۲۵: לַמָּמוּ שׁוֹבְּׁנִי וַמַּמְיִטִם אָטַ בַּבִּילְ בַּטִּבְּבַרוּן וַטַּמְּבַּבוּן יִטַ

בקרמציוני והייתם קדשים בל פקידי יההון קדישיו קדי

ڲ۬ڔؾڔڎؚڡ: (ڡٙ) להיות לָבֶם לֵאלֹהִים אֲנֵי יְהֹנֶה לי"ע הוצאתי אַקכָם מַאָּרֶץ מִצְּרִים Ä',ü,Ĉ□ نلألك

נְאָמָר יְיָ לְמִישָּׁר לְמִימָר:

ווטוון על קרוספר כוָפָא מכן כּוֹפֵּי בְּסִיּהָדוֹן לְבָבִיהוֹן كبيا أتخكيا كبيا خينففيا מבוג מם לנו ומָלאָג וטומר

הושא דַהְכִילְהָא:

And it shall be unto you for a fringe,

which ye use to go astray; heart and your own eyes, after that ye go not about after your own of the Lord, and do them; and remember all the commandments that ye may look upon it, and

the fringe of each corner a thread

garments, and that they put with

and bid them that they make them

'Speak unto the children of Israel,

And the Lord spoke unto Moses,

fringes in the corners of their

throughout their generations

:Saring:

unto your God. My commandments, and be holy that ye may remember and do all

LORD your God. Egypt, to be your God: I am the drought you out of the land of I am the Lord your God, who

(95) דיוציאו אחו. מכאן שבים הסקילה חוץ ורחוק מבים דין (ספרי שם. סנהדרין מב):

ڲڂڷڗؠڶ:

האַמון שְעוּן בְּתְּרֵיהוֹן:

לבכון ובְתַר היוו עיניכון

פֿענגגא גּגג וֹעֹמְּבָּבוּנוּ גַעַבוּנוּ

וֹטֹטַאָן וֹטִיבַ וֹטֹבַבַּרוּן וֹטַ כַּב

שלממנן בקר הדרהור

4¢∟iàĠĹ.l

(85) ועשר להם ציצה. על שם הפתילים התלוים בה כמו (ימוקאל ת, ג) ויקתני בלילים ראשי. דבר אתר לילים על שם

וראימס אומו כמו (שיר ב, ע) מלין מן החרכים: חברח. לבע ירוק של חלוון (מנחום מב):

כואס וסלב מומד וסגוף עושס את סעביכות (תנתומא שלת עו): חחורו אחרי לבבכם. כמו (לעיל יג, כה) מחור הארן. הלצ והעינים הם מרגלים לגוף ומסרסרים לו את העצירות העין (93) - וזכרחם אח כל מצוח הי. שמנין גימטרים של נילים שש מפום ושמונם פוטים וממשם קשרים סרי מרי"ג: - ולא

העמקמי למה נסמכה פרשח מקושש לפרשח עפודת אלילים לומר שהמחלל אם השפח כעופד עפודת אלילים שאף היא שקולה של בכור אני הוא עמיד להצמין ולהפרע מן המולה קלא אילן בצגדו ואומר מכלמ הוא (ב"מ מא, ב) ומימודו של רבי משה הדרשן . אמלוך עליכס (שבת פת. ספרי שם). דבר אחר למה נאה יהיא מולרים אני הוא שהבהנהי במלרים בין מפה של בכור לשאינה שנעשה ונעול שכר אנו לא עושים ולא נועלים שכר על כרחכם אני מלככם וכן הוא אומר (יחוקאל כ, לג) אם לא ביד חוקה וגוי אמכס שמקבלו עליכס גורומי (שס): אני ה' אלהיכם. עוד למס נאמר כדי שלא יאמרו ישראל מפני מס אמר סמקוס לא (ו+) אני הי. נאמן לעלם שכר (פפרי קמו): אלהיכם. נאמן לספרע (שס): אשר הוצאחי אחכם. על מנת כן פדי מי ככל סמלום וכן סום אומר בעורם (נחמי' מ, יג-יד) ועל סר סיני ירדם וממן לעמך מורס ומלום ואם שבם קדשך סודעם לסס (מולין ס) ואף פרשם לילים לכך נסמכס לאלו לפי שאף סיא שקולס כנגד כל סמלום שנאמר ועשיםם את כל מנומי: על כנפי בידידהם. כנגד (שמום ימ, ד) ואשא אתכס על כנפי נשרי בע הל הבע כנפות ולא בעלם שלש ולא בעלם ממש כנגד ד'לשונום של גחולם שנאת במולה בעלה ממש כנגד ד'לשונום של גחולם שנאת במולרים (שמום ו, ודי) וסולאם יוסלמי והללמי ולקממי (ובחים ית, ב): פחיל חבלה. על שם שכול בנורום מרגום של שכול מכולם. ומכתם סיתה בלילה וכן לבע סמכלת דומה לרקיע המשחיר לעת ערב ושמונה חומים שבה כנגד שמונה ימים ששחי ישרה שמבו ישראל משילא ממלרים עד שאמרו שירם על סים:

- (3) רב לכם. סרבס יומר מראי לקממס לעלמכס גדולס: כלם קדושים. כולס שמעו דבריס בסיני מפי סגבורס: ומדוע חתנשאו. אם לקמת אתה מלכות לא סיס לך לברר לאתיך כסונס לא אתם לבדכם שמעתם בתיני (שמות כ, צ) אנכי ס' אלסיך כל סעדס שמעו (מנתומא ד):

The Haftara is Joshua 2:1 – 2:24 on page 193.

Ľ×t<u></u>"l: וּיַפַּׁט קרַט בּּן יַצְּהֶר בּּן קְהָה וֹאִיבְּבְיג לַרַט בַּר יִצְּהָר בַּר

לנו אַלואַר וֹאוָן פֿר פֿלָט לנו לבי לב לו, וֹבִילוּ וֹאָלוּבוֹם

מֹבַה קוֹמָר אַנְשֶּׁי שִׁם: نَشِلَهُم لَاطَهُمُ لَا يَظُهُلُوا لَمُنَافًا لِمُنْظُمُ لَا اللَّهُ لَمُنْظُمُ لَا اللَّهُ لَا اللَّهُ لَا ال النَّامِر خِفَالَ مِهْكِ الْخَلْمُنِ عَفْلًا...

אַנְשִׁוֹ דִשְׁכָא: בלבה לומשא ממבמ, ומו מבו נשמאנו נשמאנו וֹשׁמוּ לַאִּפּוּ מָמִּע וֹנוּלַנוֹא

هَم كَالَام الْلِلْا: יבְתוּכֶם יְהוָה וּמִדִּוּע הַמָּרוּע הַמְתָּיִ يېمپر بود مېر بود بود او د

<u>ځانځ۸ ۲۰۲</u>: ימֹבון אַשוּן מִטַּבַלְבַבוֹ הַב יכוניהון שְּרָיָא שְּכִינְהָא בַּינִ כל בנשְׁתָא פּוּלְעוּן אַגִּישִׁין נֹאָמָרוּ לְעוּן סֹנִּי לְכוּן אָּבִי לאַטַבּוֹישׁי עַל משָׁה וָעַל אַבַּרוֹ

﴿ ﴿ إِنْ فِكِ مِنْ لِللَّهُ لِللَّهُ لِللَّهُ لِللَّهُ لِللَّهُ لِللَّهُ لِللَّهُ لِللَّهُ لِللَّهُ اللَّهُ ال

جَشِوبشِين: בְּלַבְישׁ וִיקְרֵיב לְקָרַמּוֹהִי וּיהוֹדַע יְיָּ יְתְּ דְּכְשָׁר בֵיה וְיָת ימַכַּיל עָם קרַח וַעָּם כַּל

ישְׁמַע משֶׁר וּנָפַּל עַל אַפּוָהָי:

בו יקור אליו: וְנִילִבוֹנִד אָלְיוּו וֹאָנוּ אַּאָהו וֹלִנוּרַ_ וֹאָט_וַלַבוֹעוֹה י עַדְתוּ לֵאמר בֹקר וְיִלַע יְהוְיָה

אָקַלַבַו וֹאֶקַלַּבַ

לְבַע וֹכֹב, הַּבַּעני:

לְבַע וֹכָל כָּנִאָּמַיִּע: , וֹאָר עֲשִׂי קְחִוּ־לְבֶּם עַּחְמֹּוֹת דְּא עֲבִידוּ סַבוּ לְכוֹן עַחְהְיִן

> sons of Reuben, took men; of Eliab, and On, the son of Peleth, with Dathan and Abiram, the sons son of Kohath, the son of Levi, Now Korah, the son of Izhar, the

IΛX

assembly, men of renown; congregation, the elect men of the they were princes of the Israel, two hundred and fifty men; with certain of the children of and they rose up in face of Moses,

the Lord? yourselves above the assembly of them; wherefore then lift ye up them, and the Lord is among congregation are holy, every one of too much upon you, seeing all the Aaron, and said unto them: 'Ye take together against Moses and against and they assembled themselves

upon his face. ŧ And when Moses heard it, he fell

. .miH will He cause to come near unto even him whom He may choose cause him to come near unto Him; are His, and who is holy, and will morning the Lord will show who all his company, saying: 'In the And he spoke unto Korah and unto

and all his company; This do: take you censers, Korah,

לא יקבל עוד ממני (מנחומא ד): על אביו ופיים עליו אוסבו פעם ושמים ושלש כשפרח רביעית נחרשלו ידי סאוסב ססוא אמר עד ממי אערים על סמלך שמא יא, זיימפלל משה במרגלים (שם יד, יג) ויאמר משה אל ה'ושמעו מלרים במחלוקחו של קרח נחרשלו ידיו משל לבן מלך שסרח (+) ויפול על פניו. מפני הממלוקם שכבר וה בידם פרחון רביעי חמחו בעגל (שמוח לב, יה) ויהל משה במתחוננים (במדבר

בקר לערב כן מוכלו לבעל את זו שנאמר (בראשית א, ס ד) ויסי ערב ויסי בוקר ויבדל כך (דס"א כג, יג) ויבדל אסרן לסקדישו מוכים כן זיקרב לקדמוסי יקרב לשמושים. ומדרשו (שם) פקר אמר להם משה גבולום חלק הקב"ה בעולמו יכולים אםם להפוך בקר ויודע ה' את אשר לו. לענודת לויס: ואת הקדוש. לכסונס: והקריב. אותס אליו (שס). וסקרגוס (a) בקר ויודע וגוי. עמס עם שכרום סול לנו ולל נכון לסרלום לפניו וסול סיס ממכוין לדמומס שמל ימזרו נסס (מנמומל

(3) זאח עשי קחר לכם מחחיח. מס ראס לומר לסס כך אמר לסס בדרכי סעובדי כוכביס ומולות יש נימוסיס סרבס

עַפֿגוָה עַבַבַלְפָם בַּנָּג בַנג: בְּאָנִשׁ אֲשֶׁרְ־וִבְּחָר יְהַנָּה הַנּאַ عظفيت كجيب بتنت فبأد ببئت انئة خَتَا ا يُجِم نُمُرمر مَحْرَبُا ا

خَتْر كِنْر: ^{, ער פּוּ}ל וּיָאַטֶּר מִשֶּׁה אָל־קַּרַח שִׁמְעּוּ־נָאַ

خفتر بيني خښايت: אָת־עַבֹּדַת מִשְׁכַּן יְהוֹה וְלַעֲּמָד לִנַלְנִוּר אָנִבָּם אָלָוּוּ לַתְּדָּר ه نَمْلَعْم عَنْدُهِ مَنْدُهِم مَنْدُعِم عَرْنُع הקענט מבֶּם בְּי־הִבְּדִּיל אֱלֹהֵי הַוְּעִיר לְכוֹן אָרֵי אַפְּרֵישׁ

خلالات: בׁנִגְבְנִגְ אַשְׁלֵבְ וּבְבַּלְּמְשְׁם נִּם בַּנָגְ בְנָגִ הַמָּבַ וּבְבַּוֹ אַשַּׁוּ אַבַּ וּגַּלִבֶּרְ אָטִבְּ וֹאֵטַבַּלְ אַנֵוֹנִ וֹלִבוּרִ זִּטִבּ וֹמִי בֹּלְ אָנוֹבִּ

(כ, עַקַננו)[ל, עַּבְּינוּן הַבְּיוּ: על־יְהְוָה וְאַהֲרָוֹ מַה־הֹוּא בָּי דִּאִּוְדְּשִׁיִהוּן עַלְ יִיָּ וְצִּהַרָוֹ מָא حُجِّل هَفَتِر لَحُح لِمُثَلِّنَاءٍ تَوَمُّلُنَاتِ

> נו בינא לבנה סני לכנו בני וו מער ויהי גוברא דוקרעי עַליהון קטורֶת בוּסְמִין בֶּדָם אַישָּׁרָא וְשַׁיּוּ

خُدُر كِذِر: נּאָמַר מִמֶּר לְלִנַר שְּׁמַמוּ כְשׁוֹ

كُلُو خَنْمُكُمْ كُمْقُمِينَاتِياً: פּגְלַטוֹ מַמְּבֹלֹא בּגֹּז וֹלָמִלִם זְמְכִּוֹן לְמֶדְמִוֹהִי לְמִפְּלַח יָת מכוֹמִשׁא בּוֹמִבְאַכְ לַלַבְבָא ドニダビガス

בווליא בביא:

בוא אָבׁו מטַבְעָּמִטוּן עַּבְוָבִי: نرح خنشنك

> much upon you, ye sons of Levi.' choose, he shall be holy; ye take too that the man whom the Lord doth LORD to-morrow; and it shall be incense upon them before the and put fire therein, and put

now, ye sons of Levi: And Moses said unto Korah: 'Hear

minister unto them; stand before the congregation to the tabernacle of the Lord, and to near to Himself, to do the service of congregation of Israel, to bring you separated you from the that the God of Israel hath ,noy oran gaidt thans a tud ti si

the priesthood also? of Levi with thee? and will ye seek near, and all thy brethren the sons and that He hath brought thee

is he that ye murmur against him? the Lord—; and as to Aaron, what that are gathered together against Therefore thou and all thy company

וכולכס אובדיס (מנמומא ס): מחחוח. כליס שמומין בסס גמליס ויש לסס בימ יד: בקדושמו וכי אין אנו יודעים שמי שיבמר הוא הקדוש אלא אמר להם משה הריני אומר לכם שלא מממייבו מי שיבמר בו ילא מי שקרבנות ותם סמות נתון בתוכו שבו נשרפו נדב ולביסול לפיכך סתרם בסם וסים סליש לשר יבתר ס' סול סקדוש כבר סול וכסן גדול אחד ואחם ר"ן איש מפקשים כסונס גדולה אף אני רולה ברך הא לכס משמיש מביב מכל היא הקטרת החביבה מכל וכומכים הכבה וכולם (ס"א ואין כולם) ממקבלים בבים אחד אנו אין לנו אלא ה' אחד אכון אחד וחוכה אחד ומובם אחד

- ולא ראס יפס לפי שבניו עשו משובס ומשס סיס רואס. (מנמומא ס): 🗆 רב 700. דברגדול נעלמס בעלמכס למלוק על סקב"ה: אדוס לכך נשממף לבוא לאומה מוקה ששמע מפי משה שכולם אובדיים ואחד נמלמ. אשר יבמר ה' הוא הקדוש מעה ומלה בעלמו ממנבאים ברוח הקודש שנאמר (ד"ס־א כה, ה) כל אלה בנים להימן אמר אפשר כל הגדולה הואה עתידה לעמוד ממני ואני שלשלת גדולה יולאה ממנו שמואל ששקול כנגד משה ואהרן אמר בשבילו אני נמלע וכ"ד משמרות עומדות לבני בניי כולם נפשוחם שנאמר (להלן יו, ג) את מחחות החעאים האלה בנפשוחם. וקרח שפקח היה מה ראה לשמות זה עינו המעתו ראה (ק) דב לכם בני לוי. דבר גדול אמרמי לכס. ולא מפשיס סיו שכך סמרס בסס וקבלו עליסס לקרב אלא סס ממאו על
- ישמחפו שאר השבעים ויאבדו עמו אדבר גם אל כולם החחיל לורז בהם שמעו וא בני לוי (שם ו): (8) ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי. החחיל לדבר עמו דברים רכים כיון שרחסו קשה עורף אמר עד שלח
- (9) ולעמוד לפני העדה. למיר על סדורן:
- (סו) ויקרב אחך. למומו שירום שסרמיק ממנו שמר עדם ישרמל:
- 010: (II) לבן. צשביל כך אמס וכל עדמך הנועדים אמך על ס' כי צשלימומו עשימי למת כסונה לאהרן ולא לנו הוא המתלוקת

לאַ נֿהַכִּע: וֹלַאְבֹּוֹנִם בֹּוֹוֹ אֵלְוּאָׁב וּאָמִנוֹנִ וֹלַאָבּוֹנִם בֹּוֹו אֵלְוּאָב וֹאַמָנוּ

בּמֹוּבַיׁב בֿיַנְאָטַבוּ הַבְּינוּ נִּם_

בְאָלְמָּיִם הְהָהַ הְנָהָר לְאָ נַעְּלָה: אַּב לָאַ אָּלְ-אֶּבֶּוֹן זְּבָּע טַלְב אַב לָאַ לַאָּנַת הַּבָּרָא טַלְב

בַבּמִינג אָנר אַנָר בַּהָהַ: חַמְוִר אָחָד מִהָם נִשְּׁאִנִי וְלָאַ יי יהוְה אַל־הָפָן אָל־מִנְחָהָם לֹא וַיָּחַר לְמִמֶּׁרְ מִאָּר וַיּאַמֶּר אָלַר "

عَقْد نَتْه لَعَدُا مُقَاد: نَحُدِ لِمَنْ لَا ذَهُ لَا ذَهُ لَا ذَهُ لَا ذَهُ لَا أَنَّهُ لَا أَنَّهُ لَا أَنْ الْحَالَةُ لَا أَن וַנְּאַמֶּר מֹשֶּׁהֹ אֶל־קֹרַח אַמְּהֹ

אָיש מַקְקַּרָי: ומֹאַטֿוֹם מֹטַׁעַּׁט וֹאַטָּׁט וֹאַבַּעוֹ יְהוְה אֵישׁ מַחְמָּהוֹי にひじこ ジング מַטִעַנוּ ١٤٠٠٥

(15) והם. מדמך:

לא נפל: رَاهُمُ لَا مَاضُلًا كُمْرِيًّا كِيْرًا الْهُمَا طَهُدَ كِنْمُولَا كِيْرُولِ كِيْرُولُ

הְּלָנֹא אַנְ אִנְרַבְּבְרָא: הֹבֹבֹא שׁלִב וּבַבָּה לַלַּמֹּלְוּעַנֹּא ַ בְּיִהְלֵינִי בִּאָבֹא בּוֹהֵיר אָבִי אַפּיקִּתִּיא בּאָבִיע

לא לפֿל: אולבוא טאוון שהלח לעורא אַטְסְנָת חַלְּלְוּן וְכַּרְמִוּן תַהֵּנִינ וּבְׁבַּהָ אַהֹּגלְעַוֹּא וּוּעַבָּעַ כַּוֹא

קַחַר מִנְּהוֹן: מֹנְׁעִוּן הַּעַוֹּנִית וֹלֵא אַבְאָיִהִּית ליוְלַלְּבִיוּן לָאִ שְׁמִּרָאִ בְּחַב שבום ול לא שלפול ברעוא יהקקיף לַמֹשֶׁה לַהְדָּא נַאָּמָר

אַשׁ וֹאִנּגוֹ וֹאַבֿוֹרוֹ מִבוֹר: יְהְוְגַה בְּנִשְׁמָךְ הֲוֹוֹ זְמִינִין לְקָּדֶם יִיָּ נאָמַר מֹשֶׁה לְקֹרַח אַהְ וְכָּל

וַסְבוּ וּבָר עַהְהִימִיה וְתִּהְנוֹ

said: 'We will not come up; Abiram, the sons of Eliab; and they And Moses sent to call Dathan and

make thyself also a prince over us? the wilderness, but thou must needs with milk and honey, to kill us in Briwoft bral a do tuo qu su shguord it a small thing that thou hast

not come up. out the eyes of these men? we will fields and vineyards; wilt thou put honey, nor given us inheritance of into a land flowing with milk and Moreover thou hast not brought us

one of them.' ass from them, neither have I hurt their offering; I have not taken one unto the Lord: 'Respect not thou And Moses was very wroth, and said

and Aaron, to-morrow; before the Lord, thou, and they, thou and all thy congregation And Moses said unto Korah: 'Be

91

Aaron, each his fire-pan.' hfty fire-pans; thou also, and man his fire-pan, two hundred and bring ye before the Lord every and put incense upon them, and and take ye every man his fire-pan,

מנמומה י): לא נעלה. פיסס סכשילס שהין לסס הלה ירידה (שם ו): (21) וישלח משה וגרי. מכאן שאין מחזיקין במחלוקם שהיה משה מחזר אחריהם להשלימם בדברי שלום (סנהדרין קי.

עינינו אס לא נעלס אליך לא נעלס: האנשים ההם. כאדס סמולס קללמו במבירו: שלמרם לנו (במדבר יד, כע) במדבר סוס יפלו פגריכס: - העיני האנשים ההם חנקר וגוי. לפילו למס שולם לנקר לם יו) אעלה אמכם מעני מצרים אל ארץ וגו' משם סוצאמנו ולא אל ארץ ובם מלב ודבש הביאומנו אלא גורם עלינו להמימנו במדבר (14) והחן לנו. סדבר מוסב על לא סאמור למעלס כלומר לא סביאומנו ולא נחח לנו נחלח שדס וכרס אמרח לנו (שמוח ג,

מרמי כך נקרמת מנגרימ של מלך שחוור (ב"מ עת, מ. ב"ב מו, מ): . השםי ואם בני על החמור והיה לי ליטול אוחו החמור משלהם לא נעלםי אלא משלי (חנחומא ז). וחרגם אונקלוס שחרים לשון ולא מאכלנו: לא חמור אחד מהם נשאחי. לא ממורו של אחד מסס נעלמי אפילו כשסלכמי ממדין למזריס וסרכנמי אמ של ספן אליהם והמדרש אומר (מנסומא ז) יודע אני שיש להם חלק בחמידי לבור אף חלקם לא יקובל לפניך לרלון חניסנו האש (EI) ויחר למשה מאד. ולמער עד למחר: אל חפן אל מנחחם. לפי פעומו הקערה שהם מקרינים לפניך מחר

98

אַהַרָן לַאַּמָר: נּגנא בֹבוִגַיִּנְנִי אָבְ-פֿבְיַ נֹאָטַׂנֶּלָ, וּיַקְבֶׁרְ הְּלְיְנִים לְנַוּעְ אָנִיבָּלְ וְבַנֵּיִהְ הִּלְיִיוּן לְנַוּ יִנִי בָּלְ מוער ימשֶת וֹאַבַרוֹ: קְמְּבֶת וַנִּעַמְרָנּ פָּתַח אָבֶל אי עַליהַם אָשׁ וַיְשִׁימוּ עַלִיהָם עַלִּיהוֹן אִישְׁהָא וְשִּוּיאִי עַלִּיהוֹן

מַמְבַּן וְמָנָא וּמִמֶּה וֹאַבַרן: למובע בוסמון ולמו בעבה ניפנו ונסיבו גבר מקפימיה ויהבו

with Moses and Aaron. the door of the tent of meeting laid incense thereon, and stood at hre-pan, and put fire in them, and And they took every man his

unto all the congregation. and the glory of the Lord appeared the door of the tent of meeting; congregation against them unto And Korah assembled all the

And the Lord spoke unto Moses

and unto Aaron, saying:

_{שליש}, ניְדַבְּּרַ יְּהְנְּה אֶלְ־מֹשֶׁה וָאֶלְ הַמַּלִּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה יִלְאַהַרֹן

خيريد:

consume them in a moment.' this congregation, that I may Separate yourselves from among

וֹאַכֹּבֶּוֹע אָטִם כַּבוֹנָה: ה הבַּרְלוּ מִחְּוֹךְ הַעֵּרֶה הַוֹּאָת אַהְפְּרַשׁי מִּיּוֹ כְּנִשְׁהַא הַדְּא

וּאַמּגגי וֹטִבוּן כַּמְּגַב:

wilt Thou be wroth with all the of all flesh, shall one man sin, and And they fell upon their faces, and

אָחָד' יָחֵשְׁא וְעַל בְּלְ־הַעֵּהָה הּרְּרָא חַד יְחִיב וְעַל בְּלִ הַקּשְׁחָא יָהֵי רוּגְיָא: ²⁵ אֶלֹהֵי הְרוּחָת לְבְלְ בְּשְׂרִ הְאֵישׁ אֶלְה רוּחַנָּא לְבָל בְּשְׂרָא נופלו על־פְּנִיהָם וַנַּאָמְרוּ אֵל וּנְפַלוּ עַל אַפּיהוֹן נַאֲמָרוּ אֵל

"aoitegatgaoo said: 'O God, the God of the spirits

قد ניְדַבֶּר יְהַוְה אֶל מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:Sarives And the Lord spoke unto Moses,

נּאֶבׁיבֶה: موند ځمښوا ځده پهنوده ַ דַבֵּרְ אֶל[ְ] הְנְעֵּהָה לֵאּמָר הֵעְלֹּר הַעָּלִר עַפָּיל עַפִּיל עָם כְּנִשְׁהָא לְמֵיעַר בְּיִי

خْمَمُحْدُمُ لُـطِدَكِ يُظِرُكِ لِيُطَالِقُونَا لَهُ خَارِكًا:

dwelling of Korah, Dathan, and saying: Get you up from about the Speak unto the congregation,

ڗڟ۪ڎ؉ڂ؞ וֹאְבֹּגנִם וֹגְלְבֹּנ אַנְוֹנֵגנִ וֹלֵלָנִ וֹאָבִגנִם וֹאָזַלְנִ בּּטַּבוָנִג סִבּּג ⁵⁰ נינקם משֶׁר ָ ניֵלְנִי אָלְ דְּתָּוֹן וְקָם מּשֶׁר נַאָּזֵלְ לְנִתּ דְּתָּוֹ

of Israel followed him. Dathan and Abiram; and the elders And Moses rose up and went unto

Sz

†z

٤z

77

17

07

бі

- (עו) והקרבתם וגר איש מחתתו. הממשים ומלמים לים שנכם:
- מקפיד איני מקפיד אלא בשביל כלכס אלו באין ונוטלין כל הגדולוס לו המלכוס ולאסיו הכהונה עד שנמפסו כלס (מנסומא ז): (e1) ויקהל עליהם קרה. בדברי לילנות כל סלילה ההוא הלך אלל השבעים ופתה אותם כתבורין אתם שעלי לבדי אני
- המועא ואמה על כל העדה מקלוף. אמר הקדוש ב"ה יפה אמרת אני יודע ומודיע מי העא ומי לא העא (שם): - סמועא לפיכך כשסוא כועם נפרע מכולס אבל אחה לפניך גלויות כל המחשבות ויודע אחס מי החועא: - האיש אחד. - סוא (22) אל אלהי הרוחות. יידע ממשנים מין מדמך כמדם בשר ידס מלך בשר ידס שמרמס עליי מקלמ מדינים מיי יידע מי וירא כבוד ה׳. בא בעמוד ענן:
- (24) העלו וגו׳. כמרגומו ממחלקו ממביבום משכן קרמ:
- (25) ויקם משה. כקנור שישלו לו פניס ולה עשו (מד"ר. שס ת):

בְּבְלַקַהַמַאָּטֶׁם: ºº סַּוּרוּ נְאַ מֵעַּלֻ אֲהַלֵּי הָאַנָּשָׁים זוּרוּ **ぷく_**亡な<u>†</u>L

قلـنفف نظيرا خذم يدخيبا يذمه בורשעים האַלה וַאַל־הגעו היקריָא חַיִּיבִּיָּא הָאַלִין וֹלָא

עלקון בכל חוביהון: جنوا באַקַר ימַלְּיל עָם כָּנָשָׁהַא לָמֵימָר

their sins.' theirs, lest ye be swept away in all wicked men, and touch nothing of pray you, from the tents of these congregation, saying: 'Depart, I And he spoke unto the

بزهَيثَ بَحَدَيثُهِ لَمَقَٰهِ: بَعِيْد بَعِبَات هِمَا يُمِيَرَانُك غِرَمْا וֹאַבׁונִם מִפַּבִּוֹב וֹבַעָּן וֹאַבוּנָם ניהבו מהלכ מהלפן בנט בטו

קַמַּעֲשָׁים הָאָלֶה בִּי־לָאַ מִלְבֶּי:

ជំនុំជំជុំជ និធី៤ ថ្មាំថ្ម ជុំជា

הַאַּכָּה אָת־יָהוָה:

「谷口」付して珍に

خرخيب كيقد

וֹנַגַהְטַּׁם כּֿנִ לֹאָבָּנִ בַּאָלָהָנִם

יבְלְמָּר אָטִׁם וֹאָטַבַּלָּגְאָהָהָר

ïΨ̈̈́ĽΧ

הַאָ*ו*ֶבְּיָר

بَرَيْتِ رِي نِبِيْتِ شِرْتِيْدِ:

ىزېدىزا بختىدرا ئەخڭدرا: סׁעור וֹבְתֹּן וֹאָבִינִם וָפַּלוּ בְּקרַת בְּתָן נַאָּבִירָם מִסְּחַוֶּר لْعُضُمَكِكِ لَيْمُخِيِّد لِيَهُجَرِّهِ

מָרְעוּהָי: בְּלְ עּוּבְּרַיָּיִא הָאִבְּין אֲּרֵי לְא יְהְוָה שְּׁלְחַנִי לַעֲשְׁוֹת אָת בְּלִ- אָרֵי וִיִּ שְּׁלְחַנִי לְמָעֶבִּר יָה נ"אטֶר" משֶׁרוֹ בְּזאָרוֹ תֵּדִענוּן בֵּי־ נַאַטָּר משה בָרָא תִּדִּעוּן

יַסְהָעָהַר עָּבְירוֹן לָא וֶן שַּׁלְחַנִי: هَجْد بَعْظُد بِعُدِد خُرِيثَمُّبُ مَ نَعْظُد مُجْدًا بَعْمُنَدُم يُدَمِ مُثَمَّمُ אַם בּמִנִים בּבְ עַשְׁאַבַם נֹמִינוּן אִם בּמִנִים גַּבָ אַנְאָא נמנטון

יְהְיָהְ וֹאָם בְּרִיאָה יִבְרֵי יִיְ וְהִפְּתַּה

אַרְגִיזוּ גּוּבְרַנָּא הָאָבֶין בָּדָם יָנְ: לַבְיִם וֹנְבְרָנִ עַנִּים הְּאָלְע עַנִּין לְמָּאִיִלְ וֹעַדְּעִּין אָבִי וגי לכ גילטון וניוטטון כד אַבְעָא יָת פּוּמַה וָתָּבְלַע יָתְהוֹן

> little ones. wives, and their sons, and their the door of their tents, with their and Abiram came out, and stood at Abiram, on every side; and Dathan dwelling of Korah, Dathan, and So they got them up from the

have not done them of mine own to do all these works, and that I know that the Lord hath sent me And Moses said: 'Hereby ye shall

LORD hath not sent Me. visitation of all men, then the of all men, and be visited after the If these men die the common death

have despised the LORD. shall understand that these men down alive into the pit, then ye appertain unto them, and they go and swallow them up, with all that and the ground open her mouth, But if the Lord make a new thing,

that was under them. that the ground did cleave asunder end of speaking all these words, And it came to pass, as he made an

ıε

30

67

87

ובניהם ושפם. בא וראס כמס קשס סמחלוקת שסרי בית דין של מעס אין עונשין אלא עד שיביא שתי שערות ובית דין של (קב) יצאו נצבים. בקומס וקופס למרף ולגדף כמו (שמואל-א יו, מו) וימילב ארבעים יוס דגלימ (מנמומא ה): ונשיהם

אַרְעָא דִּקְחוֹתֵיחוֹן:

אָת וַהַנָּה כַּד שִׁיצִי לִמַּלָּלְא יָת

סלסמי: (82) לעשות את כל המעשים האלה. שעשימי על פי סדבור למת לאסרן כסונס גדולס ובניו קגני כסונס ואלילפן נשיא מעלה עד כ' שנה וכאן אבדו אף יונקי שדים (שס ג):

(92) לא ה׳ שלחני. אלא אני עשימי סכל מדעמי ובדין סוא מולק עלי (שס מ):

בּלְ עַוֹּבְלַנִים עַאַכְּע וַשִּבְּלַת בַּלְ בּטִיּמִיּא עַאַכְּוּן וֹאָטַבּוֹתִּע

\$4.5.4

פס למרן מששם ימי ברמשים מועב ומס למו יברמ ס': . אם פיה ומבלעם אז וידעמם כי נאלו הם את ה' ואני מפי הגבורה אמרחי ורבוחינו פירעו (עם יא. קנהדריץ קי, א) אם בריאה (08) ואם בריאה. מרעס: יברא הי. לסמים אומס במימס שלא מם בס ארס עד סנס ומס סיא סבריאס ופלמס סארמס

בוביה: הְאָרָם אֲשֶׁר לְלְוֹרַח וְאָת בְּלִי בְּחִיהוֹן וְיָת כְּלְ אֲנְשָׁא דִּלְלְוֹרַח אָטָם וֹאָטַבּפֿטַגָּטָם וֹאָטַ פּֿלָ נַמְפְּתָּר הָאָבֶץ אָת־פִּיהָ נַמִּבְלָע יִפְּתַחָת

ונע כֿב בֿננג:

their goods. appertained unto Korah, and all households, and all the men that and swallowed them up, and their And the earth opened her mouth

ניאּבְדְוּ מִמָּוֹדְ הַקְּהֶל: سُهُرُا رَمِونَ يُرَادِنُ لِهُدُا لِيَادِرُ لِهُمُالًا يَادِرًا لَاسْهَا يُرَادِنُا فِي الْمُعْرَادِ الْمُعْرَادِ الْمُعْرَادِ الْمُعْرَادِ الْمُعْرَادِ اللَّهُ اللّلِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّلِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّلْمُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّلْمُلِّلِيلِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّالِي الللَّا لِلللَّا اللَّالِيلُولِ الللَّا اللَّا لِلللَّالِمُ اللَّالِيلُولُولِلْلِي ַנְּנְבְׁרָנִ עֵּיִם וֹכֹּלְ אֵּאָהׁר לְעֵיִם עַנִּים נּנִעוני אָנּגּוּ וֹכֹלְ צִּילְעִוּוֹ כֹּ*ב*

אַרְעָא וַאַברוּ מִגּוּ קְהָלָא:

assembly. and they perished from among the and the earth closed upon them, them, went down alive into the pit; So they, and all that appertained to

לַסּוּ לְּמִלְשׁ כַּּוּ אֶּמֶׁרְוּ פּּוֹ שִׁבֹלְמִנוּ הָבֹמוּ לְפַבְּׁבְּוִוּ אָבוּ. אָמָרוּ

בַלְמָא טִבְלְמִנּלָא אַבְמָא:

'qu su wollsws for they said: 'Lest the earth about them fled at the cry of them; And all Israel that were round

אָר הַהָּמִשְׁים וּמָאַתִּיִם אָישׁ וְאָשׁ יִּצְאָר מִאָּת יְרוֹוָה וַתּאָכַל

۵۵۱۳۰ ظميثي וֹאַכֹּבִע וֹע מֹאַעוֹ וַעַמֹמָהֵוּ וֹאִגַּהְטִּא נֹפַלַע מִן לַבָּם וֹוֹ

the incense. hundred and fifty men that offered LORD, and devoured the two And fire came forth from the

مَكٰد، حَدُ مَكٰمُ لَد (٥)

בוסמיא:

ימַלַיל וְיָ עָם מַשָּׁה לְמֵימַר:

:Sarives ΙΙΛΧ And the Lord spoke unto Moses,

ςę

78

איז וַיְדַבֶּר יְהַוָּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

Speak unto Eleazar the son of

ځر ځلاهن: - תַּשְּׁבַפְּׁר וָאָת-הָאָשׁ זְּבַר־הָלְאָר בפהו וְיָהֶם אָת־הַמַּהְתֹּל מְבֵּיוֹ 必にて

غنٰځنيه: بتلترط ĊĽĊ\$Ľ نظيتنع כּבוֹלא וֹנפֹבות נע מִטִטִּנטֹא אַנמָר לְאֶלְמָּזֶר בַּר 8LL

they are decome holy; and scatter thou the fire yonder; for the fire-pans out of the burning, Aaron the priest, that he take up

even the fire-pans of these men who

ZĊĬĢŪ פֿעום גפוי נּ בֹנבֹאָטָם וֹמֹאָנ אָטָם ב**ַ**עַׁמֹּג אָת מַחָמּוֹת הַחַשַּאָים הַאָּכֶה

ווטולן לאָט לְבֹנוּ וֹמָבֹאָלִ: לישה שסיו דדידיו ticaliul נת מהקנית הניביא האפין

beat them out for a covering of the were burnt had offered; and they brazen fire-pans, which they that And Eleazar the priest took the unto the children of Israel.' Lord—that they may be a sign were offered before the they are decome holy, decause they for a covering of the altar—for and let them be made beaten plates have sinned at the cost of their lives,

لَلْكُلْدُ خُهُلِكَ خِطُرْدُ نَهُلَهُمْ: עַקריבָם לפְּנִייִרְהְנָה נִיקְּדָּשׁי קריבׁוּנִין קָבָם יִיִּ וְאָהְקַבַּשְׁאַ

זוֹנבפֿמום גפוּנ כַמּוֹבּטִי تبتش يخشد بجريد تهريض ניפֿה אֶלְעְּזֶר הַפֹּהָן אָת עַהְתָּוֹת

(48) נסו לקולם. בשביל הקול היולא על בליע מן:

משקום כלי שרת: (ב) ואח האש. שנמוך סמממום: זרה הלאה. למרך מעל סמממום: כי קדשו. סמממום וממונין נסנמס שסרי

にニシィンはさんも

おくなごし

ПſĠŸГ

نظرآنا

ſţĠſĽ

מכמונם ונבנפו: שפין מכודדין פינבי"ש בלע"ו: - צפור למובח. למוזם סנסשם: - ויחיו לאוח. לוכרון שיאמרו אלו סיו מאומן שנסלקו על (3) החשאים האלה בנפשוחם. שועשו פושנים בופשוחם שוחלקו על הקב"ה (יותה לו): רקעי. רדירין: פחים.

ុករ៉ុក <u>ខ្</u>រុក ជម្លាក កុរៈ (ខ) בְּלְרֵחׁ וְבַעְּדְתֹּוֹ בַּאֲשֶׁר דְבֶּר יְהֵי בְּלְרַח וְבְבְּוֹאֶחֵיה בְּמְא לַמְבְּעִי כְפְּנֵּהְ וְּעִוְנִי וְלְאִינִינִי לַמְּנִבִי בּיִּסְמִּין בָּנְבִּי יִּי וְלְאִ מַנְיַרַע אַהַרֹן הוא לְהַקְמָיר מִיַּרְעָּא דְּצִּהַרוֹ הוּא לְצִּסְקָא י לאַ נפֿוַד אָּנְהַ זְּרַ אָּהָב לָאַ בּלָא נפֿוּד וּבוּ טִילְוּוּ בּלָא نحُدِيا خِطْرٌ نَصْدُهُمْ خِرْمَهُ لَهُمُدَ لِعَادُلُهُ خِدْدٌ نَصْدُهُمْ خَلَادً

: باللا לאמִר אַשָּׁם בַּמִשְּׁם אָנַרְ אָנַרְ לְמֵּימָר אָנִין ، מְּמְּשִׁלְּיִם מַּלְ־מִמֶּב וְמֵּלְ־אַבַוֹרֶן יִשְּׁרָאֵל בְּיִימָא דְּבְּקְרִיהִי עַּלִ נּוֹבְוֵנוּ כֹּלְ הֹֹנִעׁ בֹּלוֹ וֹמִּבֹאֵלְ וֹאִטַּבְׁמִנוּ כֹּלְ כֹּנִמְטַא צַּבֹּנוֹ

خلال لائك מועד וְהַנָּה כְּסֶּהוּ הַעָּנְן וַיֵּרֶא לִמִּשְׁכָּן וִמְנָא וְהָא הַפְּהִי עַנָּנְא וּוֹהִי בִּהְקְּהֵלְ הַעֶּבְרוֹ עַלְ־מֹשֶׁר וַהֲנָר בְּאָהְכַּנְשׁוּת בָּנִשְׁהָא עַל

בְּמַלֵּיל יְיָ בִּידָא דְמִשֶּׁה לֵיה:

גְּרַמְתוּן דְּמִית עַמֵּיה דַּייָ:

لَمُنْاذُر نَظُلُم يَدِرُ: אָלְ-אִביל מְמֵּנִי וֹמֹלְ אַנִּינְוּ וֹאָטִפּׁנִיאִּנִ

מַמַבּן וַמִּנָא:

ردس וַיְדַבֶּר יְהַוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: װִמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

فتريات: لَهُمَ قُلِ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّالِمُ مِنْ أَلَّا لِمِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِن اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّا لِمِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّا لِمِنْ اللَّالِي مِنْ اللَّهُ הַרְמוּ מִתּוֹךְ הַעֶּדְר הַיְּאָת אָהְפָּרַשׁוּ מִגּוֹ בְּנִשְׁמָא הָדָא

digr: (0)

מלפְּנֵי יְהֹוָה הַתַּל הַנְּגֶף: וֹכפֹּר אַלְינִים כִּי־יָנָאָא עַמָּצָרָ قمر تقاقت إشت عقده " אֶת־דַׁמּּהְמָּר וְמָן־עָלֵיהָ אֵשׁ שִּהְיִּסִיּ מִהְתִּיִיִּא וְתַבּ עֵּלִה אִישְׁהָא וַיּאמֶר מֹשֶּׁה אֶל־אַהַרֹן קַח וַאֲּמַר מֹשֶׁה לְאַהַרֹן סַב יָת

מוקנא: נפֿל בוּגוֹא מוֹ שֹבום ווֹ שֹבוּ מֹמֹלֵנוּ מֹוֹבְיםֹא וֹמִוּ לַמִּוֹנִים

על אַפּיהוֹן:

him by the hand of Moses. company; as the Lord spoke unto fare not as Korah, and as his incense before the LORD; that he seed of Aaron, draw near to burn common man, that is not of the of Israel, to the end that no to be a memorial unto the children

killed the people of the Lorp. against Aaron, saying: 'Ye have Israel murmured against Moses and To negregation of the children of But on the morrow all the

and the glory of the Lord appeared. and, behold, the cloud covered it, looked toward the tent of meeting; Moses and against Aaron, that they congregation was assembled against And it came to pass, when the

front of the tent of meeting. And Moses and Aaron came to the

:gaiyses 6 And the Lord spoke unto Moses,

OI

upon their faces. them in a moment.' And they fell congregation, that I may consume Get you up from among this

plague is begun. wrath gone out from the Lord: the atonement for them; for there is the congregation, and make thereon, and carry it quickly unto from off the altar, and lay incense thy fire-pan, and put fire therein And Moses said unto Aaron: 'Take

- (+) וירקעום. הינמינדר"ם בלע"ו:
- בידו שנאמר (שמוח ד, ו) ויוליאה והנה ידו מלורעם כשלג ועל כן לקה עוזיה בלרעם (דה"ב כו, כ): ומדרשו (מנמומא לו, יא) על קרח ומסו ביד משס ולא כחב אל משס רמז לחולקים על סכסונס שלוקין בלרעם כמו שלקס משס - סוא ובניו כסנים לפיכך לא יקרב איש ור אשר לא מזרע אסרן וגו' וכן כל לי ולו ולסס ססמוכים אלל דבור פסרונם כמו על (a) ולא יהיה בקרח. כדי שלא יסיס כקרם: באשר דבר ה׳ ביד משה לו. כמו עליו על אסרן דבר אל משס שיסיס
- (11) וכפר עליהם. רוזה מסר לו מלאך המוח כשעלה לרקיע שהקערה עולר המגפה כדאימא במסכה שבה (פע, א):

עַלַּמָבְע וֹנְכַפּּר עַלְ־הָעָם: בבל בגוף בְּעָם ניפוֹ אָת־ م نزدلا هراينه يغزز ווּאָם אַנְרוֹ כַּאָּשֶׁרוּ דִּבֶּר מִשֶּׁר

נמעצר המגפה: ⁶¹ ניעלר בין המקים יבין החיים

המקים על־דְּבָר־קֹרַה: מְשְׁרֵ אֶּלְבּ וּשְׁבָּע מֵאַנִע מִלְבָּר מַשָּׁר אַלְבּוֹ וּשְּׁבַע מָאָנִע מִלְבָּר מַשָּׁר אַלְבּוֹ וּשְּׁבַע מָאָנִע מִלְבָּר ניהְיֹוּ הַמֵּתִים בַּמַּגַפְּה צַּרְבְּעֶה

[ggr/l: (e) बुक्त श्रेट्र वांसूर क्विड्न וַנְיָשְׁר אַהַרוֹן אָל־מִשְּׁה אָלַ־

ניְדַבֶּר יְתְּוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמָר:

הקקלב על־מַמָּרוּ: אָלוֶם הַאָּר מַאָּוֹת אָנִישׁ אָר־שָׁמֹוֹ מאַט כַּלַ נְמִּיאַהַם לְבָּיִת אַבֹּהָם ע מָאָמָּם מַמָּר מַמָּר לְבֶּית אָב يَقَدَا هُمِ فَتَا نَهُلَهُم لَكَانَا

אֻ⊏נֶם: לְנֵגְ כֵּגְ מִּמֵּבִי אַבְּבְ לְבְאָתִ בָּנִי בּוֹמִבֹּא בַּבָנְ, אָבַי, בוּמֹבָא בַּב إيجم يوت عيتدًا مجمع وحـ توود

בְּבֶּבְוּנִי אֲמֶּבְ אִנְּמָבְ לְכֶּם מֶּמֶּבִי: o וְהַנַּהְהָּהַ בְּצִּהָל מוֹצֵּר לִפְּנִי

> נַטָּא: למוֶבע בוּסְמוֹא וֹכַפּּב מַבו מוְטַבָּא בַּמַפָּא ווּהַב וַטַ משָת ירִתַס לְגוּ לְּהָלָא וְהָא וּנֹסִיב אַנַרוֹ כְּמָא דַּמַלֵּיל

וֹאִטְבְּלִי מוֹחָנָא: וֹלִם כוֹן מִינִיֹא יכוֹן נַוֹּנֹא

מבייליא בלבח: וֹנוֹוְ גַּמִּיתוּ בֹמוְעַנֹא אַנִבֹּמַע

תַּהְּכּּוֹ וֹמִנֹא וּמוִעֹנֹא אִעַבּלְ.: וֹטֹב אַנֹבוּן לָנִת מָמָּנו לַטַּבּמ

ימַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

חוטביה: גְּבַר יָת שְׁמֵיה הַכְּתִּיב עַל אַבְהָהְהְוֹן הְבִי עֲשֵׁר הוֹשְׁרִין אַבָּא מון כָּל רַבְּרְבָּנִיהוון לְבֵּיה מנְהוֹן הוּשְׁרָא הוּשְּׁרָא לְבֵּית מַבָּיַבְ מִּם בֹּנִי וֹמָּבֹאָבְ וֹסַב

לְבוֹתְהַ בֿוּנוּ אֶּבֹבוֹנִינוּוּ: וני שְׁמָא בַּאַבַרוּ הַכְּמוּר עַלְ

סַבְּׁבוּנִים בּאַזֹמֵון מִימָבו לְכִּוּן נטגומוו למהכן ומוא טבם

> atonement for the people. he put on the incense, and made was begun among the people; and assembly; and, behold, the plague and ran into the midst of the And Aaron took as Moses spoke,

stayed. the living; and the plague was And he stood between the dead and

about the matter of Korah. hundred, besides them that died were fourteen thousand and seven Now they that died by the plague

meeting, and the plague was stayed. unto the door of the tent of And Aaron returned unto Moses

:Buives And the Lord spoke unto Moses,

man's name upon his rod. twelve rods; thou shalt write every according to their fathers' houses, fathers' house, of all their princes and take of them rods, one for each 'Speak unto the children of Israel,

fathers' houses. be one rod for the head of their upon the rod of Levi, for there shall And thou shalt write Aaron's name

testimony, where I meet with you. tent of meeting before the And thou shalt lay them up in the

бι

81

91

Sī

ידו נשרפו חמשים ומאחים איש אמר הקב"ה חראו שעולר מגפה הוא והחעא הוא הממית (מכילחא וישע פרשה ו. ברכוח לג, מו). דבר אחר למה בקטרם לפי שהיו ישראל מליזיץ ומרננים אחר הקטרם לומר סם המום הוא על ידו מחו נדב ואביהוא על אין אחס מאמין הרי הקצ"ה ומשה אל פחח אהל מועד בא עמי ושאל ווהו שנאמר וישב אהרן אל משה (מכילחא. חנחומא חלוה לוני לעכב על ידך אמר לו אני שלוחו של מקום ואחה שלוחו של משה אמר לו אין משה אומר כלום מלבו אלא מפי הגבורה אם (EI) ויעמוד בין המחים וגרי. ממו מת סמלמך וסעמידו על כרמו ממר לו סמלמך סנת לי לעשות עלימותי ממר לו משס

(19) כי מטה אחד. אף על פי שמלקמים לשמי משפחות משפחת כסונס לבד ולוים לבד מכל מקוס שבט אחד הא:

בַם מַלְינָם עַּלִיכֶם: عُن فَكُ بِينَ خُدِّرٌ نَمُلَعُمْ كَيُمْل م ממָרוּ יפְּרָח וַהַשִּׁכֹּתִי וְחָוְֹע חַאֶּישׁ אֲשֶׁר אֶבְחַר־בָּוֹי

بظفِّت لاَتُذَا جُنْنِكَ طَمِينًا صَالِيَا عَنْ الْأَمْنِيَةِ عَلَيْكُ الْمُنْكُ לַבָּׁיִם אָבָנִם אָנִים גַּאָב מַשִּׁיִנַ جَنِفِره هِبَات مَافِح جَنِفِره هِبَات ™ ניִּתְּנִי אֵלֶנִוּ ו בֶּלְ נִמְּנָאִנַיֲם מִּמֶּנִי וּנֹבַבְּב מָמֻב אָבַבּדוּ וֹמָבַאָּב

יְּהְוְהַ בְּאָבֵל הַעַּבֶּת: ייי וונח משֶׁר אָת־הַמּטִּת לְפָּנֵי וְאַצִּנִע משֶה יָה חוּשְׁרִיָּא בֶּוָהַם

נַנְבָּא בָּיץ נַיִּגְטָל שְׁבַרִים: אַנוֹרִן לְבָּוֹע כִוֹגְ וּגְּמֵא פָּנִען אָהֶל הְעֵּדִית וְהַנֶּה פְּרָח מַמֶּה־ וְיָהַי מְמְּחֲרָה וַיְּבְאִ מֹשֶׁהֹ אֶל־

ರ್ಷ: (ಡ) %⊓-Ç<-<u>⊓</u>₫₫₫

: نائان: ששי אָת־מַמָּה אַהַרֹּן לְפָּנֵי הַעֵּדִיּה וְּאָמֹר וְהוֹה אָל־מֹשָׁה הַשָּׁב

> מערעין: נט שינהמט בני נשָּבאב באַנוּן שוּמֹבוּשׁ זֹנֹמֹּג נֹאָנֹגִם מֹן בֹּבֹתַּי וובו נוברא באטרעי ביה

> דַּצְּהַרן בְּגוֹ חוּשָׁרֵיהוֹן: לַרַבָּא חַד לְבֵית אֲבַּחַתָּהוֹן עומבא לַבַבָּא עַד הוּמַרָא וועכו לוט לל בלבלויוון וּמֹכִּיל מָמֵּט מֹם בֹּנָי וֹמִּבְאָל

ון בַּמַמִּכַנָא בַּסְבַרוּהָא:

أحقرت هلايرا: בוו נאפוט בלבלון נאווא וא וְעָא הוּשְׁרָא דְּאַהַרֹן לְבֵּית מְאָּע לְמַאֶּכְּנָא בְּסְתַּדִיתָא נְתָא וְבַוֹע בְּיוֹמָא דְבְתְרוֹהוֹיִי וְעָּאַל

וּאַפּיק מֹשֶׁה יַת כַּל חוּשָׁרַיָּאַ

ויסיפו שירעמהיו מו אבתי לַמֹּמֹבֹא לַאִּע לַתֹּמָא סַבַּבֹּנֹא עומבא באברן בדם סברוקא יי למשה אַמִיב יָת

> "nov ranings rumrum children of Israel, which they from Me the murmurings of the shall bud; and I will make to cease man whom I shall choose, his rod And it shall come to pass, that the

Aaron was among their rods. even twelve rods; and the rod of according to their fathers' houses, him rods, for each prince one, of Israel; and all their princes gave And Moses spoke unto the children

testimony. the Lord in the tent of the And Moses laid up the rods before

almonds. bloomed blossoms, and bore ripe budded, and put forth buds, and Aaron for the house of Levi was testimony; and, behold, the rod of that Moses went into the tent of the And it came to pass on the morrow,

٤٢

77

17

and took every man his rod. children of Israel; and they looked, from before the Lord unto all the And Moses brought out all the rods

Me, that they die not.' an end of their murmurings against children; that there may be made token against the rebellious testimony, to be kept there, for a back the rod of Aaron before the and the LORD said unto Moses: 'Put

- (02) והשכחי. כמו (ברמשים מ, מ) וישכו סמיס (מקמר ז, י) וממת סמלך שככס:
- (IS) בחוך מטוחם. סנימו בלמלע שלל ילמרו מפני שסנימו בלד שכינה פרח (מנמומל לחרי ה):
- ו הלרעת זרחה במלחו (מדרש אגדה) וחרגומו וכפית שגדין כמין אשכול שקדים יחד כפומים זה על זה: הוא הפרי הממהר להפריח מכל הפירום אף המעורר על הכהונה פורענותו ממהרת לבא כמו שמלינו בעוזיה (ד"ה־ב כו, יש) לשון (בראשית כא, ת) ויגדל סילד ויגמל ולשון וס מלוי בפרי סאילן כמו (ישעיס יח, ס) ובוסר גומל יסיס נלס. ולמס שקדיס, (23) ויצא פרח. כמשמעו: ציץ. סול הנעה ספרי כשספרה נופל: ויגמל שקדים. כשסוכר ספרי סוכר שקן שקדים
- שם דבר בלשון ימיד ואפילו הם מלונות הרבה: לשון זה שם מפעל ימיד לשון נקבה כמו מלונמס מרמורי"ש בלע"ז ויש מילוק בין מלונומס למלונמס מלונמס מלונה אמת מלונומס (25) למשמרה לאוח. לוכרון שבמרמי באסרן סכק ולא ילונו עוד על סכסונס: וחבל הלונחם. כמו ומכלס מלונמס

אקוֹ בֵן עַשְׂה: (פּ) \$ ניַעַשׁ מֹשֶׁה כַּצְשֶׁר צְּוָּה יְהְוָה נַעְּבַר מֹשֶּה כְּמָא דְּפַקּיר יִיָּ

commanded him, so did he. Thus did Moses; as the LORD

رَنِّهِمُ لِهِ خُرْدٌ نَصْلُهُمْ هُمْ لِمِيثُكُ لِيَهُمُ لِدِينَ خُرْدٍ خُرْدِيثُكُ لِمُعْلِدِ خُرْدِيثُكُ

אַבֶּדְרַנוּ:

בא מולא מושו למושלא: עוב א א מולא פֿלַמּע אַנַמֹּא באְאַנְרְ הֵוֹ גַּוֹנְעָנִי אַבְּרְנִי כְּלְּנִי לְמִימִר הָאִ מִנָּנְאִ קְמֵילֹח

.auopun perish, we are undone, we are all unto Moses, saying: 'Behold, we And the children of Israel spoke

خلالي: (٥) ַ מִשְׁכַּן יְהֹוָה יָמִוּת הַאָּם מַּמְנוּ דַּיִין מָאִית הָא צַּנַחָּנָא סָיָפּין

देवंदोपः ו עַפֿעָר אָבן כַּבְ גַּפֿענר מִפֿער בְמַהָּפֹּנֹא

?dsi139d the LORD, is to die; shall we wholly cometh near unto the tabernacle of Every one that cometh near, that

אָר־עַּלְן הַמְּקְדָּשׁׁ וְאַמְּה וֹבְּנֶרְ max بخير اله بدير بهذا بهذا بهذا بودر هدا بود بود الاعدار وذا الاعدار وذا الاعدار وذا الاعدار وذا الاعدار وذات الاعدار و تَنْهَمُ لَيْنِ هُمْ هَتَدٍا هَفِ يَهُمُ لَذُ مُهَادِا هَفُ يَخَلَّا

הְסַלְּחוּן עַל חוֹבֵי בְּחוּנָהָכוֹן: עוכי מֹלַבְּמֹא נֹאַטַּ יִכְּלָבַ הֹמָּבַ

the iniquity of your priesthood. and thy sons with thee shall bear iniquity of the sanctuary; and thou house with thee shall bear the Thou and thy sons and thy fathers? And the Lord said unto Aaron:

ΠΙΛΧ

And thy brethren also, the tribe of

לפְּנֵי אָבִיל הַעַּבְיני: انهائنك لغنت بختنك غنك ۽ אָבִיִּבְ עַלִבֶּר אִטְּב וִיכִּוֹנ הָלִיִּב וָגָם אָת־אַמֶּירְ מַמָּה לֵוֹי שֶׁבֶּטּ

غبنك نيهُمْ هُل لاِللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَنْ ال

ױַסְהַרוּק**ָא**: נאַט יִבְּנָר עִּמָּר בָּדָם מַשְּבָּנָא ניהוספון עלך וישמשונה מְבַּמָא בַּאָבוּנְ לַנִיב לַנִּטָּנְ ואַב זע אַטַב אַבָּה בּבָה

testimony. thee being before the tent of the unto thee, thou and thy sons with be joined unto thee, and minister thou near with thee, that they may Levi, the tribe of thy father, bring

יַמָּתוּ נִם_הַם נִּם_צַּהָם: נאק במוּלְנִוּ לְאִ וּפֿרָבוּ וֹלְאַ וּלְמָּבִבּטֹאַ לְאִ וֹפֿרַבוּוֹ וֹלְאַ ۽ چَر_بَאָثر هَلِ هُر_چَڙ، بَظِيُهِ نهُمُدر مُهُمَدُكَ بمَهُمُثَدَ يَنْهُديا مَهَدُكَ بمَهْدَ خُدِ

ימותון צף אנון צף צתון: מַהְּכֹּלִא בֹנִם לְמִנִּג עּוּגַהָּא

they die not, neither they, nor ye. furniture and unto the altar, that shall not come nigh unto the holy the charge of all the Tent; only they And they shall keep thy charge, and

וֹזְר לאַ־וֹלַרָ אָלִוּכֶם: אַבְל מוֹמֶּד לְכְלְ עֲבִרָת הָאָהֶל מִשְּׁרָת מִשְּׁכּוֹ
 tick to a series in the series in t

نظدح خلفحبا: פּוּלִעֿן מַמִּכֹּוֹא וֹעַוּלְוָנָּוֹ לַא man shall not draw nigh unto you. the Tent may be; but a common meeting, whatsoever the service of and keep the charge of the tent of And they shall be joined unto thee,

יומר ממזכריו ויכנס למוך אסל מועד ימומ: האם המנו לגוע. שמא סופקכנו למימס: (82) בל הקרב הקרב וגוי. מין אנו יכולין לסיות זסירין זכך כולנו רשאין לסכנת לחלר אסל מועד ואחד שיקריז עלמו

במבוגעכם: ואחה ובגיך. סכסניס: חשאו אח עון כהונחכם. שלינס מסורס ללויס ומזסירו סלויס סשוגגיס שלא יגעו אליכס בעסקי הדברים המקודשים המסורים לכם הוא האהל והאכון והשלחן וכלי הקדש אחם משבו וחזהירו על כל זר הבא ליגע: ובניך וביח אביך. סס בני קסח אבי עמרס (שס קמו): חשאו אח עון המקדש. עליכס אני מעיל עונש סוריס שיחמאו (ו) ויאמר הי אל אהרן. למשס אמר שיאמר לאסרן לסוסירו על מקנם ישראל שלא יכנפו למקדש (פפרי קיו): אחה

בשמירם סשערים ולמנות מסס גוברין ולמרכלין (שס. ובתים נו): (ב) וגם אח אחיך. בניגרשון ובנימרני: וילוו. ויממברו אליכס לסוסיר גם אמ סורים מלסמקרב אליסם: וישרחוך.

66

- مْبِدِ كَامُلُ مَحِ خُتْرُ نَهُلُمُّحِ: נאַט משְּׁמֶנֵנְט הַפּּוְבְּּחַ וְלְאִינְהְנֵי מִפְּרָה עַרְבְּּחָא וְלָא יָהֵי עֹרִי וּמְּמֹרְמָּם אָמַ מִמְּמֹבוֹע עַלֵּבְתְ וֹטִמְּרוּוּ זִי מִמְּרָט לוּוְשָׁא וֹנִים
- עלבות אָהֶל מוֹעֶר: מְטַּנְהְ נְטְנִים לְיִרְנְיִר לְמַבְּר אָתַר - מְטַּנָּא יְהִיכִּין בֶּרָם וְיָ לְמָפָּלִים ، لَكَرَاذُكُ مَا فَاللَّهُ فَدِّرْ الْمُلِّكُمْ كُرُّكُ كَرَدُهُ مَاذِ الْمُلِّكُمُ كَرَالًا וֹאֵׁנִ, עִוֹּע לְבַּעַשׁי, אֶשְ-אַשׁוּכֶּם וֹאָנֹא עַא פֿבוּכִּוּט וֹט אָשׁוּכוּוָ
- וְהַזְּרְ הַקְּרֶבְ יִּימֶת: (פּ) עברַת מַמְנָה אָמוֹ אָת־כְּהָנַהָבָם よくなぜんじ <u>ZĠ</u>LĈĽ וֹלֵבֹבׁבׁבׁ וְאַמְּה וּבְגֵוּף אַמְּדְׁ הִשְּׁמָרׁוּ אָת־
- יללווב לטט_מולם: أَنْ لِي الْمُورِينِ مِنْ الْمُورِينِ الْمُؤْمِنِينِ الْمُؤْمِنِينِ الْمُؤْمِنِينِ الْمُؤْمِنِينِ الْمُؤْمِنِين 4<u>4</u>4_2<u>4</u>4 הַבַּה נָתַהְי לְדְּ אֶת־מִשְׁמֶבֶה הָא יַהַבִּית לְדְּ יָת מַמְּרַת تنتظد نسبي الأجهتابا تهزر بهزر نا مص هتبا تهزيم
- אַּהָּמִׁם אַהָּב יִהָּוּכוּ לָוּ לִבָּה מְנְחָהֶם וּלְכָּלְ-חַמָּאִהָם וּלְכָּלְ-ه مالينهم خركِلفنه كخر in'rṛun マff ਖड़॔ﭘʷ ōạ̞ዮʷ̞་ܩ ང་་।

- עולוֹא מֹלְ בַּנוֹ וֹמִּבְאָלִי:
- נְת פּוּלְתַן מַמֶּכּן וִמְנָא:
- زنظمرح: זה פהונקכון וחילוני דיקני וֹטפֹלְטוּן פּוּלְטוֹ מִטֹּלֹא אָשׁוּן خافت
- אַפֿבֹאָוֹטֹּג לַכֿל לוּדַאָּנֹא דּבָנָי
- עיגאָגן בּילָבְ הוּאַ וֹבַבָּנָב: خخح فنفأثنا יהי לף מקדש קודשיא

- upon the children of Israel. altar, that there be wrath no more holy things, and the charge of the And ye shall keep the charge of the
- .gairəəm to do the service of the tent of are given as a gift unto the LORD, the children of Israel; for you they brethren the Levites from among And I, behold, I have taken your

9

- nigh shall be put to death.' the common man that draweth priesthood as a service of gift; and and ye shall serve; I give you the altar, and to that within the veil; everything that pertaineth to the shall keep your priesthood in And thou and thy sons with thee
- portion, and to thy sons, as a due have I given them for a consecrated the children of Israel unto thee to egnidt bewollad adt lla to neve the charge of My heave-offerings; And I, behold, I have given thee And the Lord spoke unto Aaron:
- holy for thee and for thy sons. may render unto Me, shall be most guilt-offering of theirs, which they sin-offering of theirs, and every meal-offering of theirs, and every offering of theirs, even every things, reserved from the fire: every This shall be thine of the most holy

- (+) וזר לא יקרב אליכם. ממכס מני מוסיר על כך:
- (a) ולא יהיה עוד קצף. כמו שסיס כבר שנאמר (במדבר יו, יא) כי ילא סקלף (מפרי):
- (6) לכם מחנה נחנים. יכול לעבוד מכס של הדיוע מלמוד לומר לה' כמו שמפורש למעלה לשמור משמרת גוברין ואמרכלין:
- (עבדת מתנה. לממנס נממיס לכס:
- לריך לשמרן במסרס: למשחח. לגדולס (ספרי שס): ונמן לו כ"ד ממנום כסינס בברים מלם עולם ולכך וסמכס פרשס זו לכאן (מולין קלג. ספרי קיו): משמרת תרומתי. שאמס יבא ויערער לנגדך הריני כומב ומומם לך ומעלה בערכאין אף כאן לפי שבא קרמ וערער כנגד אהרן על הכהונה בא הכמוב למלך שנתן שדה לאיהבו ולא כתב ולא התם ולא העלה בערכאין בא אחד וערער (עליו) על השדה אמר לו המלך כל מי שירלה (8) ואני הגה נחחי לך. בשממס. לשון שממס סול זס כמו (שמוח ד, יד) סנס סול יולל לקרלתך ורלך ושמח בלבו משל
- אשר ישיבו לי. זסגול סגר (מס): (9) מן האש. לאחר סקערת סאטיס: כל קרבנם. כגון זבחי צלמי לבור (שס): מנחחם חשאחם ואשמם. כמשמעו:

ַּזְבֶרְ יִאַבָּלְ אִילְוּ קְּדֶשׁ יְיְדְיֵהְ יְּדְרִי יְּדְרִי אַבָּלְ אִילְוּ קְּדֶשׁ יְּדְיִהֶּא יִיכוּלְ יָתִיה קּוּדְשָׁאּ יָתֵי לְּדְּיּ

XUL: מּוֹלְטְׁם פֿלְ מִּנִינְר פַבּינִיף יאַכָּלְ לְפִנִּם מִּלְם פָּלְ בִּיִרְפָּי פָבִינִיף بخ كثنك لخ كرثنك بهنك خياط ان كنورورا لخ كذك نخ كثن هذاك שנופע לבו ישְׁבֹאַל לְבַ נִעַשִּׁים לְכַּלְ אַבְמוּט בַּנֵּוּ ישְּׁבָאֵלְ לְבַּ لْيُسَاخِلِيُّ ضَابِهُمَا مُنْجُمَا كُخُمِا لَيُمَا كُلِّكُ هَٰظُنُهُونَا مَنْظُنُكُولًا

יהנו ליהוה לה נתהים: שׁנְבְּנָה וְבִּלְוֹ בְאָהִנִים אָהָבְ וַהְּבִנֵּב בּנְהָנִינְוְ בִּנִשְׁתוֹ בֵּבָם ַ בְּלְ חֲלֶב יִצְּהְיִר וְכְלְ-חֲלֶב כִּלְ מִּיִּב מִיִּשִׁ וְכְלְ מִּיִּב חַמַּר

שָׁנְוָר בְּבֵיהָךְ יֹאַכְלֶנּוּ: الْمُعْدَدِ كَرْبِيلُنِدِ كُلِكَ النَّذِيدِ خُرِدٍ كَانُهُ لَهُ لَذِيدُ فُرِ لَائِكُ قَرْبُ لَا يُعْرَفُ لَا يَ בּבּוּרֶ, כֹּלְ אַמְּהֹב בֹּאַבֹּאָם אָמָבַ בּבּוּר. כֹּלְ צִּבְאָבֹהַעוּן צַּיִיטוּן

+- \$4_110 \$:\$4 \$4 \$4:110:

نظثي: נאט ללור הַבְּהַלָּה الجَدِينَ إِن اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ĘŸŢロ אַ אָּמֶגַונִינוּ ثِثات ذُخُهُد فِي

Ľ(X: ڂۿٚڟۮ ά∉ľ Ūŗ₩

·· בְּלִבְהָה עַפְּבְלְהָהִים עַאָּבְלְנְיִנִי בְּלִי בְּלִיִה מִּנְדְשָׁנִוּ הַבְּלִנְיִה בְּלִי

ייכול יהיה:

ין לף יהקהפון:

ְּנְתֵּי: בּלְ חַבְּׁלִא בִּּיִּהְּבָּאַלְ בִּילְבַּ

וֹנִע כּוּכַבא צַבְאוֹנִא מִסְאַבא שבול ונו פוכוא בּאוֹמֹא וכבלהובא ובו לב בבם מפבע בולבון לבם ול ĒŔĖŴ כֿל פֿעֿט וֹלְגַא לָכֿל בֹּהָבֹא

עַקְּבָשׁ מָשְׁבִים נַבְּהַ בְּּסְלָבֵּי קוּדְשְׁאַ שָּשְׁבִין מָשִׁין שׁבַּבְּע יפּוּבְקְנִיה מִבָּר יַרְחָא הַפְּרוּק

> it shall be holy unto thee. thereof; every male may eat thereof; In a most holy place shalt thou eat

> house may eat thereof. ever; every one that is clean in thy daughters with thee, as a due for thee, and to thy sons and to thy of Israel; I have given them unto the wave-offerings of the children heave-offering of their gift, even all And this is thine: the

given them. give unto the Lord, to thee have I the first part of them which they best of the wine, and of the corn, All the best of the oil, and all the

thereof. that is clean in thy house may eat the Lord, shall be thine; every one their land, which they bring unto The first-ripe fruits of all that is in

be thine. Every thing devoted in Israel shall

Þτ

٤ī

71

π

beasts shalt thou redeem. redeem, and the firstling of unclean first-born of man shalt thou surely beast, shall be thine; howbeit the unto the Lord, both of man and womb, of all flesh which they offer Every thing that openeth the

same is twenty gerahs. the shekel of the sanctuary—the valuation, five shekels of silver, after them—shall be, according to thy month old shalt thou redeem redemption-money—from a And their

(10) בקדש הקדשים האכלנו וגוי. למד על קדשי קדשים שלין נאכלין אלא בעורה ולוכרי כהונה (שם):

שהור. ולא ממאים (ספרי). דבר אחר כל מהור לרבות אשתו: (11) חרומח מחנם. המורם מן המודה ומהשלמים ואיל נויר: לכל חנופוח. שהרי אלו מעונין הנופה (שם): כל

(12) דאשיחם. סיל מרומס גדולס:

ַּגְּיַלְתַ בֻּיִּתְנְּת: نَهُم عَذْقُه مَعْمِر هَهُم ذِتْهِم أَنْهِ مَنْفِيلًا مَقَمَ عِينَةًا يره هِم-دِثُّوه مَبْرَح مِحْ-بَفَرَقِينَ ע אָרַבְּכָוֹר עֵנִי לָאַ תִפְּדֶּה לַבֶּשׁ אַף בְּכוּר־שׁוֹר אָוֹ־בָכוֹר בַּשָׁב בְּרַם בּוּכְּרָא דְתּוֹרֶא

לְאִטְׁלַבָּלְאִ בְּנִהְוֹאִ עַנִים וֹנִי: נת דַמְהוֹן הַזְּרוֹק עַל עַדְבָּהָא בְּעִּלְאִ עִבְּרוּק קוּדְשְׁאָא אָנוּוּן

savour unto the Lord. offering made by fire, for a sweet make their fat smoke for an blood against the altar, and shalt they are holy: thou shalt dash their of a goat, thou shalt not redeem; firstling of a sheep, or the firstling But the firstling of an ox, or the

בַחַוָּדַר יִבְשָּׂרְהוֹן יָהֵי לַדְּ בָּחַדִּיַּא

right thigh, it shall be thine. thine, as the wave-breast and as the And the flesh of them shall be

: الله خُلُط مَنْجُ لَا خُلَالًا مُنْجًا مَنْجًا مَقُلًا خَفْلُو مُجْرَه فُرَا شُرَالًا كِلَّهُ الْكُرُدُّنُاكُ الْكِرْدُنُاكُ الْكِرْدُالُ الْكِرْدُاكُ الْكِرْدُوكُ الْعُرْدُاكُ الْعُرْدُاكُ الْعُرْدُاكُ الْعُرْدُاكُ الْعُرْدُاكُ الْعُلِيلُ الْعُلِيكُ الْعُرْدُاكُ الْعُرْدُاكُ الْعُرْدُاكُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُرْدُالِكُ الْعُرْدُالِكُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعِلْمُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعِلْمُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعِلْمُ الْعُلِيلُولُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُولُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُولُ الْعُلِيلُولُ الْعُلِيلُ الْعِلْمُ لِلْعُلِيلُولُ الْعُلِيلُولُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُولُ الْعِلْمُ لِلْعُلِيلُولُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُولُ الْعِلْمُلِلْعُلِيلُولِ الْعُلِيلُولُ الْعِلْمُ لِلْعُلِيلُ الْعُلِيلُ الْعُلِيلُ لِلْعُلِيلُ الْعِلْمُلِلْمُ لِلْعُلِيلُ الْعِلْمُلِلِلْعُلِلْعُلِيلُ لِلْعُلِلِلْعُلِلِلْعُلِلِلْعُلِلْعُلِلْمُ لِلْع י זבנתו לנו ואָבאב בועוֹען לעוֹטו בופּבאון לנו ואָבאב צבים וּוֹ בָלו הַרוּלָת הַקָּדְשִׁים צַּשֶּׁר

XGLWIN

to thy seed with thee.' salt before the Lord unto thee and ever; it is an everlasting covenant of daughters with thee, as a due for thee, and thy sons and thy offer unto the LORD, have I given things, which the children of Israel All the heave-offerings of the holy

בּׁנִינְ בַּנָּג וֹמֻּבְאָנְ: (סַ) בְּתִּיכְהַ אָּגָי חֶלְלִּדְּ וְנָחֲלְנִיּלְּ

אַנון חולַקף ואַחָסָנָתָף בָּנוֹ בָּנֵי עַהְסֵין וְחוּלָכִ לָאִ יְבִוּ לָבִּ رَجُعُمُاتٍ إِبَالُكُ عُرًا عَلَيْنًا فِعَلَمُ لِيُعْمَدِ إِنْ خُعَلَٰدًا فَغُدَمُدِيا خُعَ

among the children of Israel. portion and thine inheritance any portion among them; I am thy their land, neither shalt thou have Thou shalt have no inheritance in And the LORD said unto Aaron:

אַשֶּׁרְ בַנֵּם מְּבְּיִרִים אָת־עֲבֹרָת מַלֶּרְ פִּיּלְמָנְתוֹן דְּאִנּוּן פְּלְמִין خُنْشِلَهُم كِرْتَاكُنِكِ تَكُلُّه لَمُرْلُكُمُ مِنْشِلِهِ خُنْشِلِهُم كِمْنَافُرْهِ لْخِطْتَ، كَإِد يَاثِد ثَلَف، خُمِ طُمُّشِد لَخِطْت، كِن يُعَدُنُه خُمِ

נְת פּוּלְתַּן מַמֶּכּן וַמָּנָא:

meeting. even the service of the tent of for their service which they serve, Israel for an inheritance, in return behold, I have given all the tithe in And unto the children of Levi,

אָבֶל מוֹעֵר:

جُٰ جُٰالِي:

אָלְ-אַּנִילִ מוִמֹּג לְמִּאִינ נוֹמֹא לְמִּמָׁבּוּ וֹמִלֹא לְפַבָּלֹא עוִבֹא וֹכְאָבוֹכַּבוֹר הַּנְב בֹּנֹג וֹמְבַאָּכ וֹלָא וֹלַבוּו הַנָב בֹנג וֹמְבַאָּב

of meeting, lest they bear sin, and Israel shall not come nigh the tent And henceforth the children of

- שלה מהמר כחוה ושוק של מודה שהינו נהכל הלה ליום ולילה (קפרי שם): סבכור נאכל לשני ימיס ולילס אחד (זבחים נו. ספרי קיח): לך יהיה. בא רבי עקיבא ולמד סומיף לך סכחוב סויס אחרת (13) בחזה החגופה ובשוק הימין. של שלמים שנהכלים לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם לשני ימים ולילה החד הף
- ζαιζο: כרם ברים עס אסרן בדבר סבריא וממקייס ומבריא אם אמריס (שס): בדיה מלח. כברים סכרומס למלה שאינו מסרים (פו) בל חרומת הקדשים. ממינמס של פרשס זו כללס נממלס וכללס נמוף ופרט נאמלע (שס): ברית מלח עולם.
- (02) וחלק לא יהיה לך בתוכם. אף בניוס (מפרי קים):

خُدُرُ نَهُلَهُم كُهِ نَبُلَاكُهِ بَلَيْكُ اللَّهُ لِللَّهُ لَلَّهُ لَلَّهُ لَلَّهُ لَا يُعْرِبُهُ ל אַבַל מוֹעָּד וָהַם יִשְׂאָי עַוֹנָהָ ²⁵ וְעַבְּר הַלֵּוֹי הוֹא אָת־עַבֹרַת

ÄΠĢŢΧ: יביו בני ושְּבַאַל לָא וַשַּׁסָנוּן חוביהון קים עלם לְדָרִיכוֹן מהפן ומלא נאנון נפבעון أنظك المراقد المناف المنافرة ا

לְטְם בַּעוּגַ בַּנָג וֹמָבַאָּכ לָאָ כַלְוּנִם לְנָּעַבְיִע הַּכְ_כֵּן אָתָּוֹבִעִי +z וָרִימוּ קַיהוְה הְרוּמָה נָתָהִי چْ، אָת־מַעְּשָׁר בָּנֵי": שָּׁרְאָל אַשָּׁר

לא זויסנון אַויסָנא: אַמווע לעון בּגוּ בָּנוּ וֹמָבָאַכ יְנִבְינִי לְבְיִנֹאִי לְאַנִּסְׁלָּאִ הַּכְ כַּוֹ Lielau žio ii sėlaus אָבוּ, וֹנוּ מִגֹּמָּב בֹּנוּ, וֹמָבֹאָב

(יו) וַיְדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

וּמַבָּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

בּהֹמֹב בּוֹ_בַפֹּהַמֹּמֹב: נהַבמֹנָם מִמָּנִּ הְּרוּמָת יְהֹנָה לעשׁנ לכֶּם מִאִּשָּׁם בּוּשַׁלְשָׁבִּם %u_ロ゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙ヹ゙゙゙゙゚゚゚゚゙゚゚゙゚゚゙゙ ÄÄٍL ⁹² אָבְבַבֶּם בּיִרְיַלְּחָוּ מִאָּע בֹּדֶּיִר نقح بتذنات فتقر لغمكة

בוב וו מהמבא מו מהמבא: **احدا** לונְדוֹן באַטַסַנָטַכּוָן וֹמִּבְאָב וֹנו מֹמֹמִמוֹב צוּנִבֹנִנוּ לביו אַבי הפְבוּן מוֹ בָּנִי וֹמֹם כַוֹנֹאָו שַׁמַבָּוּכְ וֹשִׁוּמָר

מִן ַ עִּיבוֹן וֹכֹמִבְאָב מִן ַ עַוֹּבֹי لَّ لَرُنُا مِنْ جَرُدُو فَلِدِيْنَاكُو فَلَالِ لِرَنْتِهِدِ خُدِيا هَفَلِهِنَادِيا

מו מֹהַהַנִּעֹא: כֿהְבוּבֹא מוֹ אֹבַבֹא וּכַמֹלַאָּטֹא

نحتا: ـ מְמֶנּנְ אֶת־הְרוּמָת יְתֹוֶת לְאַתַרְן שׁלַּעִוּ מִאָּע בַּנָר וֹמִּבְאָל וּנָתַמָּם בו פַּרִימוּ גַם־אַמָם הָרוּמָת

בוולא: אַפֿבֿמוּטֹאַ צֿבֿם CIC C <u>raci</u> كابتادا

> shall have no inheritance. among the children of Israel they throughout your generations, and shall be a statute for ever they shall bear their iniquity; it service of the tent of meeting, and But the Levites alone shall do the

shall have no inheritance.' Among the children of Israel they therefore I have said unto them: Levites for an inheritance; unto the Lord, I have given to the Israel, which they set apart as a gift For the tithe of the children of

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

LORD, even a tithe of the tithe. shall set apart of it a gift for the them for your inheritance, then ye tithe which I have given you from ye take of the children of Israel the Levites, and say unto them: When Moreover thou shalt speak unto the

of the wine-press. threshing-floor, and as the fulness were the corn of the be reckoned unto you, as though it And the gift which ye set apart shall

LORD to Aaron the priest. gift which is set apart unto the Israel; and thereof ye shall give the which ye receive of the children of unto the Lord of all your tithes, Thus ye also shall set apart a gift

82

97

SZ

- (23) וחם. הלוים ישלו עונס של ישראל שעליהם להוהיר הורים מגשת אליהם:
- (44) אשר ירימו לה׳ חרומה. סכמונ קרלו מרומס עד שיפריש ממנו מרוממ מעשר (קפרי שס):
- יד, י) יקבי המלך הוא ים אוקיינום מפירה שמפר מלכו של עולם: לשון בישול מבואס שנממלאמ: יקב. סוא סבור שלפני סגם שסיין יורד למוכו וכל לשון יקב מפירם קרקע סוא וכן (וכריס במרומה גדולם שנקראת ראשית דגן מן הגורן: - וכמלאה מן היקב. כמרומת מירוש וילהר הנימלם מן היקבים: - מלאה. (22) ונחשב לכם חרומחכם כדגן מן הגרן. מרוממ מעשר שלכס אמורה לורים ולעמאים ומייצין עליה מימה ומומש
- (28) בן חרימו גם אחם. כמו שישראל מרימים מגרנס ומיקניסס מרימו גם אמם ממעשר שלכס כי סוא נמלמכס:

वंद्रां वंद्राः שׁׁבוּמָּׁע יִּדְוְּצִׁי מִכְּּלְ בְּנִלְּבְּוִ אֶשׁר בּּלְ אַפּּבְּחִינִא צַבְּיִ מִבּי מפַג ְמַשְּׁלְּכִיכְּם שַּׁבְּיִמוּ אֵט פֿגַ_ מפַג מַשְּׁלָטַכוּו שַפַּבְחוּו נִע

שופביה נת קודשיה מניה:

thereof out of it. thereof, even the hallowed part unto the Lord, of all the best set apart all of that which is due Out of all that is given you ye shall

כטביאָט וּבוֹן וֹכטביאָט זֹפֿב: שלבו מפני ונחשב ללוים لْغُمْلُكُ غُرَيْتُ حَيْنَارُمُوَّا غُنِـ וכֹמֹלַלַע מִמֹּגַעוֹשׁ: ※下げる CALCU מופְרוה מנוה ווְחָחַשֵּיב ומימר להון באפרשותכון

reward in return for your service in and your households; for it is your And ye may eat it in every place, ye increase of the wine-press. the threshing-floor, and as the

unto the Levites as the increase of

When ye set apart the best thereof

Therefore thou shalt say unto them:

from it, then it shall be counted

the tent of meeting.

עַלָּף עַּבְיַרַהָּבֶם בָּאָהָל מוֹעֵר: יביקבר היא לבם נאַכֹּלְמָם אָנוּן בַּבַּלְ מַלְוָם אַנַּוֹם

خربا تتكك هيخيثاريا خمهوا נאָנְה בַּטִּיכוֹן אָרֵי אַנְרָא הואַ ומיכלון ימיה בכל אַתַר אַתוּן

not.' the children of Israel, that ye die shall not profane the holy things of from it the best thereof; and ye of it, seeing that ye have set apart And ye shall bear no sin by reason

עַתְלְּלֵוּ וְלָאָ עַמְוּעוּ: (פּ) וֹאָני_לוֹגַהָּגֹּ دره قالديثاثات ĊĊĊĿ 14%_44% ほひな

קמותון: ולא טלבלון מלוני חולא

page 145 and Hastara on page 210. The Hastara is I Samuel II:14 - II:22 on page 195. On Rosh Hodesh, Mastiir is Numbers 28:9 - 15 on

وموم ربيج بمؤم هِذ مُنْ مَنْ الْهِذِ الْهِذِ الْهِذِ بَهُ مِنْ مَنْ مَا لَا فِي الْمُعَالِدِ الْمُعَالِدِةِ ا

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses XIX

30

ַּזְאָט טַׁלַט טַטַּוְבָׁט אַ<u>מֶּב גַּוָּט בֹא נְּזִירַט אוָבוְיָטְא דְּפַקּיד יִי</u> هَلَالًا كَهُرُد:

מום אַשֶּׁר לֹא־עְּלָה עָלֶיה עָלֶיה עָלִי אַרְמָּה הָמִימָה אַשֶּׁר אֵין־בָּה שׁלְמָהָא דְּלִית בַּה מוּמָא דְּלָא نَصْلَةِم أَنْكُلُه هَيْ لَهِ قَبُلِ إِنْ فَدِيا ذِكَ لِينَاهُ مَمَاكِنَهُ ء بالأبا كهرب تحقدا هُم فراد بالإباد مراجد بالأباء بالمرابعة

סְבֵוּל עֲבַה נִירָא:

blemish, and upon which never heifer, faultless, wherein is no Israel, that they bring thee a red saying: Speak unto the children of the Lord hath commanded, This is the statute of the law which

сяте уоке.

ויפרים מרומת מעשר (ספרי קכה): . מעשכרומיו קודס שיעול כהן מכומה גדולה מן הככי לכיך להפכיש הלוי מן המעשר ממלה אמד מממשים למכומה גדולה וימוור (92) מכל מחנחיכם חרימו אח כל חרומח דו. במרומס גדולס סכמוב מדבר שלס סקדים לוי את סכסן בכרי וקבל

יכול יסא כולו אפור מלמוד לומר ונמשב ללוים כמבואם גרן מה של ישראל מולין אף של לוי מולין (שם קכב): בחבואח גרן. לישראל שלא מאמר סואיל וקראו סכמוב מרומה שנאמר כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' מרומה (30) בהרימכם את הלבו ממנו. לסמר שמרימו מרומס מעשר ממנו: ונחשב. המומר ללויס חולין גמורין:

(18) בכל מקום. אפילו בנית הקברות (שם):

(בכונוט כו' ב): (28) ולא חשאו עליו חשא וגרי. סל לס לל מרימו משלו מעל (יצמום פע): ולא חמוחו. סל לס ממללו ממומו

(2) זאח חקח החורה. לפי שהשמן ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המלוה הואת ומה עעם יש בה לפירך כתב

וְשְׁנַת אָנַת לְפָּנָיוּ: أبانوره يخرب كإحراباه كإقاية البورم بوب جمويه جموبه بالإنوارية וּנְיַטְהָּיִם אָטְיִה אָלְ אֶלְהֹזְיִר תַּכְּנֵיוֹ וְיִהְהִיוּן יְמִה לְאָלְהֹזָר בְּּנִדְּגִא

谷口へ ひょみし **ជុំ**ជុំជ ⁺ בְּאֶצְבְּעֵוֹ וְהִוְּהְׁה אֶלְ־נֹכַח פְּנֵי نَحْمَا هُجُمُئِلُ لَاحِتَا مَيْفُكُ

والبارة بالألاء עקה ואָת־בָּשְׂרָה וָאָת־דָּלָה וְשְׁבָרְ אָת־הַפְּבֶר לְעִינְוֹו אָת־

שֶׁבֻפֶּׁת תַפֶּּבֶר: بهٰڗ، חنچٰמַת וְהִשִּٰלִיף אָל חִּיף וְלְאַח הַכְּבוֹן מֵץ צֶּבוֹן וֹצִּוֹוָב

וֹמָמֵא עַכּבוֹן מַּגַעַנְמַלְבִי: בַּמָּוֹם נֹאַנוֹר וָבָאִ אָּלְ עַנֹמִּנוֹנִי ליי ן כְבָּסְ בְּגְּדְׁיִר חַכֹּהַן וְרָחַץ בְּשֶׁרוֹ וִיצִבּע לְבוּשׁוֹהִי בְּהַנָּא וַיַסְתֵּי

نَالِمُ لَا اللَّهُ لَا اللَّهُ لَا اللَّهُ لَا اللَّهُ لَا اللَّهُ لَا اللَّهُ لَا اللَّهُ اللَّهُ וֹבְעַוֹּ בְּמִּבוִ בַּמִּנִם וֹמִמֵּא מַבַ וְהַשְּבֶּׁרְ אָלְה וְכַבָּּס בָּנְדָיוֹ בַּמָּיִם

הַמָּאַר הָוֹא: خُتْر_نَهُلُـٰهُ ﴿ خُطِهُ ثَالِيهِ خُتِرْ، نَكُيا בְּמְקַוֹם שָהַוֹר וְיִהְיְהָה לַעֵּבַה ॰ तब्दंत तृत्ध्वा क्षतात्र देखवारी וְאָסָרְוּ אָישׁ מָהֹוֹר אָָת אֵפֶּר

מְּבֹת מַמְּכּו וֹמִלֹא מִוֹבַמִּנִי מִבֹּת וֹמִנֹו! خَمُمُخُمُرِي لُنَدِ، كِكُتِر هَقِر וופּב אָלַמּוֹר כַּבַּנָא מִבַּמִּי

על אוקלה יוקיד: משְּׁכַה וְיָת בִּשְּׁרַה וְיָת דְּעַה וויקיד ית תורתא לעינוהי ית

לוו ולוגע שונעא: וֹאָגווַלֹא יֹגֹלַה וַעִונִי וֹנֹנִמָּי ווסֹב כַּבוֹלָא אָלָא בַאַבוֹא

עד רַמְשָּׁא: לְמָּמָבׁוּטֹא וּיבוּי מִסְאַב כַּבְּנִיֹא בּהְבוּע בַּמִּגֹא וּבָעַר בַּן נִיעוּל

וְיהֵי מְסְאַב עַּר רַמְשָּׁא: בּׁמֹנֹא וֹנֹסִבוֹג בֹמִבוֹנִי בֹמֹנֹא יבמוביד יַתַה יַצַבָּע לְבוּשׁוֹהִי

正/名: לַמַּמֹבֹא לַמֵּג אַבַּוּנִיםָא וַמַּטַאַ לְמָּמָבׁוּעֹא בֹּאָעַב בַּבּי וּטַביוּ וַבֹּלוֹת לוכנות לבר בבי לנו פממא

> shall be slain before his face. forth without the camp, and she the priest, and she shall be brought And ye shall give her unto Eleazar

front of the tent of meeting seven sprinkle of her blood toward the her blood with his finger, and And Eleazar the priest shall take of

her blood, with her dung, shall be sight; her skin, and her flesh, and And the heifer shall be burnt in his

the burning of the heifer. scarlet, and cast it into the midst of cedar-wood, and hyssop, and And the priest shall take

shall be unclean until the even. come into the camp, and the priest in water, and afterward he may clothes, and he shall bathe his flesh Then the priest shall wash his

until the even. flesh in water, and shall be unclean his clothes in water, and bathe his And he that burneth her shall wash

a purification from sin. Israel for a water of sprinkling; it is the congregation of the children of clean place, and it shall be kept for them up without the camp in a up the ashes of the heifer, and lay And a man that is clean shall gather

משס במדבר (במדבר רבס): אדמה חמימה. שמסל ממימס בלדמימות שלס סיו בס שמי שערות שמורות פקולס (קפרי בס מקס גויכס סיא מלפני אין לך רשום לסרסר אחריס (יומא סו, ב): דיקחו אליך. לעולס סיא נקראת על שמך פרס שעשס

לפניו. ור שומט ואלעזר רואה (יומא מב. קפרי קכג): (ε) אלעזר. מלומס נקגן (מפרי שס): אל מחוץ למחנה. מון לשלש ממנות (יומה מת, ה. מפרי): ושחש אוחה

קפרי שם): (+) אל נוכח פני אחל מועד. עומד נמורחו של ירושליס ומחכוין ורוחס פחחו של סיכל נשעת סוחם סדס (יומח קח, ח.

(ק) אל המחבה. לממנה שבינה שלין ממל משולם מוץ לשמי ממנום לללו זב ובעל קרי ומלורע (פסמים סו, ל): ושמא

(9) והניה מחוץ למחנה. לשלשם מלקים מממלקם ממד נמן בסר סמשמס וממד מממלק לכל סמשמרום וממד נמן במיל וס הכהן עד הערב. קרקסו ודרשסו וממל עד סערב ולחר יבול לל סמחנס:

בְּתוֹכֶם לְחַׁאַת עוֹלֶם: ئْلْنُلْمِينَ كَخُدُّرُ نَهُلُهُمْ لُمَيْنَ لَائْل ישראל אָח־בְּגָּדְיוּ וְשְׁמֵא עַּדִ־הַעְּהֶר וְכִבֶּס הָאִסְׁף אֶת־אָפֶּר הַפְּּרָהֹ

וֹמְמֵא מִבְעָּר וֹמִים: " עַנְּיָלָהַ לַּבֶּעַעַ לְכַּלִקַבְיָנְפָּהָה אָבִעַם

בַּמְּבִוּמִּוּ לָאָ וֹמְבַוֹר: יְהְיַם הַשְּׁלִישָׁי בּיָּוֹם הַשְּׁלִישָׁי וּבּיִּוֹם נבֿגָּוָם עַמָּּבְגַמֹּג נֹמְעַנְעַ נִאָּטַ-לָאַ טַּלְגָטָאָּע נְבָּגָּנָמָא מָבִּגַּמָאָּע הוא וְהְחַמְאַ־בֵּוֹ בַּיָּוֹם הַשָּׁלִישֵׁי הוּאָ

מוד שַּׁמְאָתוּ בְּוּ: נדְּה לאֹ־זֹרָק עַּלְיוֹ שְמֵא יִהְיֶּה עַנְּפָּׁשְׁ עַנְיִשְׁרָאָלְ כִּיְ מֶנִּי משְּכַּן יְהוָֹה שִּמֵּא וָנִכְּרְתָּה פּ אֲשֶׁר־יָמֹוּת וְלָא יִהְתַשָּׁא אָת־ דַּאֲנָשָא דִּימוּת וְלָא יַדִּי עַלוֹהִי בَّر עַנְיָּהְ בַּתְּעׁ בַּנְפָּהְ עַאָּגָם בַּלְ גִּיקְרַב בַּמִיהָא בָּנִפְּשָׁא

ְנְמֵּנְם: נְבְלֵקְאַמְּבְׁ בְּאָמַלְ יִמְּמֵא מִּבְעָּתְ וְבְּלֵּתְאֲבָּנָא יָתִי מְסְאַב ٠٠ لَــــ كُغُلَـــ كَــــــــــ كُلــــــــــ كُبُلـــــ خَمْ لِللهَ عَدِ لِـــــــ خَمَلِهُ حَالِهُ الله عَد

פֿטֿיל עַלְיִוּ שָּׁמָא הָוּא: יי וְכַלְ כַּבְׁיִ פַּׁנְיוּעַ אַמֶּר אֵין־צְּמִיר וְכָל מָאוֹ בַּעַסָר פְּתִית דְּבִית

> ביניהון לקים עלם: نَشِلَهُم بَكِٰدُيلِكَهُ لَمُنْكِرُةُ لِللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّه מְסְאַב מַּג וַמְמָאָא וּהָהֵי לְבָּנִי בּעוּבשׁא זֹט לִבוּמָוִנִי, וּינִי, ווגּבּה בַברוֹח וֹנו פֹסֹתֹא

יוקין: בּאַנְאָא וֹיהו מִסָאַב שָבִעָּא בולבר במושא לכל נפּשָּא

מְבְיִעְאָר לְאִ וֹדְבֶּי: はないは必に יבר וֹאָם לָא יַבּוּ הַּקוְנִינִ متحيان

מְסְאַב יְהֵי עוֹד סְאוֹבְתֵיה בֵּיה: אַבֿיוּקאַ לָאַ אָּזְדְּרִיקוּ עָּלִיוֹיִי אָלָהָא עַענאַ מִנְהָּבָאָרָ אָבוּ מִנּ נו מהבוא בנו סאור ווהשנה.

. אַנ בּעוּלָב אַבֶּם בּיריְמָוּת דָא אוֹרִיִּהָא אָנָשׁ עַבּי יִמוּת

מינפט אָנְע מַפַּׁבּ אַלְנְעִי, מָסָאַב

statute for ever. sojourneth among them, for a Israel, and unto the stranger that it shall be unto the children of and be unclean until the even; and the heifer shall wash his clothes, And he that gathereth the ashes of

unclean seven days; any man's dead body, shall be He that toucheth the dead, even

he shall not be clean. the third day and the seventh day, clean; but if he purify not himself the seventh day, and he shall be therewith on the third day and on the same shall purify himself

uncleanness is yet upon him. him, he shall be unclean; his sprinkling was not dashed against from Israel; because the water of LORD—that soul shall be cut off defiled the tabernacle of the and purifieth not himself—he hath the body of any man that is dead, Whosoever toucheth the dead, even

is in the tent, shall be unclean seven into the tent, and every thing that in a tent, every one that cometh This is the law: when a man dieth

unclean. no covering close-bound upon it, is And every open vessel, which hath

ממוי כפשומו ולפי סלכומיו קראס סכמוב ממאת לומר שסיא כקדשים לסאמר בסנאס (מפרי שם. מנמות נא, ב): למי גדה. למי סוייס כמו (איכס ג, נג) וידו אבן בי (וכריס ב, ד) לידום אם קרנום סגויס לשון וריקס: - חשאת הוא. לשון מקדשין סימנס ווס שבמיל נמון למשמרת מגוירת סכמוב שנאמר וסימס לעדת בני ישראל למשמרת (ספרי קכד. פרס ג, יא): של משמרום היה חוץ לעורה לימול ממנו בני העיירום וכל הלריכין להמהר ווה שבהר המשחה כהנים גדולים לפרום אחרות

(11) הוא יחחשא בו. נלפר ספרס (מ"ל סוס):

שמאחו בו. אף על פי שמבל: בנפש זו רביעים דס (מולין עב, א): - אח משכן ה' שמא. אס נכנס לעורס אפילו בעבילס בלא סואת שלישי ושביעי: עוד (13) במח בנפש. ואי וה מת על נפע האדם להוליא נפע בהמה עאין מומאתה לריכה הואה (ולא מומאת שבעה) דבר אחר

(1) כל הבא אל האהל. נעוז שהמת נתוכו:

(15) וכל כלי פחוח. בכלי מרם הכמוב מדבר שמין מקבל עומאה מגבו אלא ממוכו לפיכך אם אין מגופה למידהו פחולה

<u>'</u>Ω'□: אַבְם אַנְ בְּעַבְּבְ וֹמְמֵאְ מִבְּמָנִ בִּינְבִּאְ בַּאַנְמֵאָ אַנְ בַעַבְּנָאִנִינִ g בַּחַלְלְ_חַנֶּר אָנִ בֹמֶּנ אָנִ בַמֶּנ אָנִ בַמֶּנ אָנִ בַמְּנ אַנְ בַמְנִים אָנְ رثر אַשֶּׁר יִנְּע עַלְ־פְּנֵרְ תַשְּׂנָה וְכָלְ דְּיִקְּרַב עַלְ אַפֶּי תַקְּלֶא

בַּטַמַּאָע וֹלִטַן הַּבְּיָנו מָנִם עַנִּים נִפּינִע עַמְּטַא נִנְמָנוּן הַּבְנָעִי ⁴ וְלְטְׁעִוּ לַמְּמֶא מִגְּפָּר שִּׁבַפָּּע וִיּפְּבוּוּ

הְיוּ־שְׁשׁ וְעַל־הַנּגַעַ בַּעָּצָם אָוֹ حُر_ں خُرے لَمْر_ں ثَمْرِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّ שני שָרוֹר וְהִנְּה עַל־הָאַהֶל וְעַל־ וֹלַלְּט אָּוָר וֹמִבֹּלְ פֿמֵּוֹם אָנִה וֹפֹר אָנוּלָא וֹמִבּוֹלְ בֹמֹּנֹא

\$4_Ë4.:

المُسَامِ فَهُلُتِ لَمُسَادِ فَمُرْدِ:

oı השָלישָׁי וּבַנִּוֹם הַשְּׁבִישָׂי וְחִשְּׁלִישִׁי הַשְּׁלִישִׁי וּבַנִּוֹם הַשְּׁבִישָׂי וְחִשְׁאַנֹּ

בּוֹנִם עַמֶּבׁנְמָּג וֹכִבָּים בַּלִּבָּנִג

וְהִנְּה הַשְּׁהֹר עַל־הַשְּׁמֵא בַּיָּוֹם

בְּשַׁלְגַלְ אָנְ בַּשִּׁע אָנְ בַּשְּׁבִי:

מַסְאַב מְבַבְּאָ יוֹמָין:

בטוו שמו ומל דיקרב בנרמא וֹמֹל כֹּל מִנֹיֹא וֹמֹל נֹפֹמָטֹא לכע בבי נובי מל משפנא מׁג מֹבוּמֹ לִמֹאוֹ:

או בקטילא או בטיקא או

נובל בנמא: נוגבע לבושוהו ונסחי במיא ווּגַכּינוּש בּווּמָא הַבוּהֹאָע שׁלִינַאָּר וּבִינָתָא אָבֹיתָאָר ונבו בבוא גל מסאבא ביומא

Ċ₫ĊĹX:

עַלְוֹהִי מְסָאַב הוּא: שַּמֵא מֵי נְהָה לֹא־וֹרָק עְּלֶיוּ סַצִּיִב מֵי צַּדְיוּהָא לְאַצִּוְדְּיִיקוּ הַפְּהָל כִּי אָת־מִקְּדַּשׁ יָהוָה לבולא אווי וו מלוישא בין ווֹמְשׁוֹגֵּוֹ אֲלָמֵא בַּבוּנִא מִנּוָ נאָה אָהֶבוּהִסְּלֵא נִלָא נִטִּטַהָּא וּנְבַר דְּיִסְמָאַב וָלָא יַבִּי הַּלְוָנִי,

מַטְאַב מַּג בַמְמָאַ: בְּבֶּוֹ, עַנִּגַּע וֹמְבֶא מַעַעַנְאָרָ: יוֹנֹלוֹד בֹמוֹ אַבְּוּוֹטָא וֹבִין מֶּגְיַנְיּנְ וְכַבַּסְ בְּגָּרְגִּגְ וְתַנְּגָּגִּ מו אֹבווטֹא וֹהֹכֹּה לַבוּהַוְטִי ן הְיְהָה לְהָם לְהָפָּת עּוֹלָם וּמַזָּה יהבי להון לקנם עלם ידעהי

שָׁמָא הָוּא:

be unclean seven days. or a bone of a man, or a grave, shall sword, or one that dieth of himself, toucheth one that is slain with a And whosoever in the open field

water shall be put thereto in a vessel. purification from sin, and running of the ashes of the burning of the And for the unclean they shall take

the dead, or the grave. touched the bone, or the slain, or that were there, and upon him that all the vessels, and upon the persons sprinkle it upon the tent, and upon hyssop, and dip it in the water, and And a clean person shall take

clean at even. bathe himself in water, and shall be and he shall wash his clothes, and seventh day he shall purify him; and on the seventh day; and on the upon the unclean on the third day, And the clean person shall sprinkle

unclean. been dashed against him: he is the water of sprinkling hath not defiled the sanctuary of the LORD; of the assembly, because he hath soul shall be cut off from the midst and shall not purify himself, that But the man that shall be unclean,

unclean until even. the water of sprinkling shall be his clothes; and he that toucheth the water of sprinkling shall wash unto them; and he that sprinkleth And it shall be a perpetual statute

(בראשית ל, ח) נפתולי אלהים נפתלתי נתחברתי עם אתותי: עליו יפה בחבור עמא הוא הא אם יש למיד פחיל עליו עהור (שם כח. ספרי קרו): 🛚 פחיל. 🕻 לשון מחובר בלשון עברי ורן

מממק המק שם בנגיעה: (16) על פני השדה. רבומינו דרשו (מולין עב, ה. ספרי קרו) לרבות גולל ודופק ופשומו על פני השדה שהין שם ההל

(19) וחשאו ביום השביעי. מולגמר מסרמו (מפרי):

(02) ואיש אשר ישמא וגוי. אס נאמר מקדש למס נאמר משכן כו' כדאימא בשבועות (מז, צ):

<u>ממורה לממא בגדים שעליו מה שאין כן בנוגע וזה שהוליאו בלשון מוה לומר לך שאינן מעמאין עד שיהא בהן שיעור הואה:</u> (וב) (נגוה מי הגדה. רצומינו למכו (נדס ע. יומל יד, ל) שהמום עהור ווס בל ללמד שהנושל מי מעלת עמל עומלה

וְהַנְּפָּׁמֵּ הַבְּּנְלְּמִי הַמְּמְאֵ מָרְ מָסְאָב נָאֵנְמֵּ דְּנִקְּרֵב בּּיה וְהֵי ּוֹכָּבְ אֶּהֶּבַוֹנִהַ בֹּוְ נַסְּמֵא וֹסְמָא וֹכִבְ בִּוֹלֵבִר בּוֹע מַסְאָבֹא וֹנֵיו

מבוֹם ושֹפַבר מֶם: ווֹמֶב בֹמֹם בֹּלִבוֹמ וּטַּמֹט מִם xx מִדְבָּר־צִּןְ בַּחָבֶשׁ הֵרְאַשְׁוּן לַעַּרְבָּרָאּ דָצִיןְ בִּירָחָאּ וּגְבָאוּ בְּנֵיִייִשְּׁבְאֵלְ בָּלְ-הָמֶנָה וֹאֲתוּ בְנֵי יִשְּׁרָאֵלְ כָּלְ כִּנְשִׁתָּא

ולאַ בְּנִר מִנִם לְמִּנְר נִיּמֵּבְלֵי נִלְאֵ

وح منهد بوح يجيدا:

خظر ببابد: לְאַמֶּר וֹלְנִי נְוֹמֹנִי בֹּנִוֹת אַנוֹנִי לְמִּנִּמֹר לְנִי בַּמִּנִים בּמִנִים בּמִנִים בּמִנְים בּמִּנְים בּמִנְים בּמִּנְים בּמִנְים בּמִנְים בּמִנְים בּמְנִים בּמְנִים בּמְנִים בּמִּנְים בּמִנְים בּמִּנְים בּמְנִים בּמְנִים בּמְנִים בּמְנִים בּמְנִים בּמְנִים בּמְנִים בּמִּנִים בּמְנִים בּמִּנִים בּמְנִים בּמִּים בּמְנִים בּמְים בּמְנִים בּמְיבְּים בּמְנִים בּמְיבְים בּמְּים בּמְיבְּים ּמְיבְּים בּמְיבְּים בּמְיבְּים בּמְיבְּים בּמְיבְּים בּמְיבּים בּמְיבְּים בּמְיבְּים בּמְיבְּים בּמְיבְּים בּמְיבְּים בּמְים בּמְיבְּים בּמְיבְּים בּמְיבְּים בּמְיבְּים בּמְיבְים בּמְיבְים בּמְיבְים בּמְיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים

אַנֹּעוֹנוּ וּבְעִינִינִי אָלְ־הַמִּּרְבָּר הַנְּיָּה לְמִּיּה שָּׁם לִמִּרְבָּרָא הָבֵין לִמְמָה הַמָּן וֹלְמֹּע עַבֹּאטִם אֵעַ שִׂעַרְ וְעַנְּע וּלְמֹא אַטִּיִּתוּן וֹע שַׂנִלְא זַּיִּיְ

מַסְאַב עַּר רַמְשָּׁאַ:

לבמאב ונטוב המא לבלם

: إِنَّ تَن ימיתה פּמָן מִרְיָם וְאָהְקְבַּרַת

ÄÜLĮ: נאַטכּנישוּ עַל משָה ועל מוֹא לכוֹמִשֹא

בּאָבוֹא פֿבר יָי:

אַנֹוֹנְא וּבְעִירַנָּא:

unclean until even. soul that toucheth him shall be toucheth shall be unclean; and the And whatsoever the unclean person

Kadesh; and Miriam died there, month; and the people abode in wilderness of Zin in the first whole congregation, came into the And the children of Israel, even the

and against Aaron. themselves together against Moses congregation; and they assembled And there was no water for the

and was buried there.

XX

77

perished before the LORD! had perished when our brethren and spoke, saying: 'Would that we And the people strove with Moses,

cattle? wilderness, to die there, we and our assembly of the LORD into this And why have ye brought the

שאין לך פקודה שאין בה מפקודת העגל שנאמר (שמוח לב, לד) וביום פקדי ופקדחי וגוי (סנהדרין קב, א). וכשם שהעגל שהגבוס שנמגאס ומעא ישפיל את עלמו כאווב ומולעת ויתכפר לו: "למשמורת. כמו שפשע סעגל שמור לדורות לפורענות ואווב ושני חולשה. ג'מינין סללו כנגד שלשם אלפי איש שנפלו בעגל וארו סיא סגבוס מכל סאילנום ואודב נמוך מכולם פימן נעשית עבודה זו על ידו שלין קעיגור נעשה קניגור (ר"ה כו, ה): ושרך את הפרה. כשם שושרף העגל: אל אלעזר חכהן. כשם שנקסלו על אסרן שסוא כסן לעשות סעגל ולפי שאסרן עשה את סעגל לא מעליקס עול שמיס: ישראל שסיו המימים ונעשו בו בעלי מומין הבא זו והכפר עליסם ויחורו להמוחם: לא עלה עליה עול. כשם שפרקו על סעגל (מנחומה חקח ה): אדמה. על שם (ישעים ה, יה) אם יהדימו כחולע שהחמה קרוי הדויםה. על שם לכפרס משלסס: פדה אדמה. משל לגן שפחס שמייף פלמין של מלך אמרו מגא אמו ומקוח סלואס כך מגא פרס ומכפר השמקמי מימודו של רבי משה הדרשן וזהו: - ויקחו אליך. משלהם כשם שהם פרקו נומי הוהב לעגל משלהם כך יביאו זו למדנו שסמת אבי אבות סטומאה והנוגע בו אב הטומאה ומטמא אדם זהו פירושה לפי משמעה והלכוחיה. ומדרש אגדה (SS) וכל אשר יגע בו. סממל סוס שנממל נמת יממל: והופש הנגעה. נו נממל מת: השמא עד הערב. מכלן והנגע וגר ישמא. ולין מעון כבוק בגדיס:

ובאסרן נאמר (במדבר לג, לח) על פי ס' באלס מסעי: (מ"ק כמ, א): וחמה שם מרים. אף סיא בנציקס ממס ומפני מס לא נאמר בס על פי ס' צאינו דרך כבוד צל מעלס (צס) מימח מרים לפרשח פרה אדומה לומר לך מה קרבנום מכפרין (פ"א כמו שפרה אדומה מכפרה) אף מימח גדיקים מכפרה (I) בל העדה. עדס השלמה שנבר ממו ממי מדבר ואלו פרשו לחיים (מנמומא יד): וחמה שם מרים. למה נקמכה כך ולקמו לממא מעפר שריפת החמאת וגוי:

מטמא כל העוסקין בו כך פרה מטמאה כל העוסקין בה וכשם שנטהרו באפרו שנאמר (שמוח לב, כ) ויזר על פני המיס וגוי.

(s) ולא היה מים לעדה. מכאן שכל מ'שנה סיה להם הבאר בוכוח מרים (חענים ע, א):

כמו במימם שמינו ולא ימכן לפרשו כשממו אמינו שאם כן סים לו לסנקד בגוע (במולם): (ε) ולו גוענו. סלומי שגוענו: בגוע אחינו. במימם מחינו בְדבר למד שמימם למת מגונס ממנס: בגוע. שס דבר סומ

نَرْهَا نَنَهِنَا نِمْنَا لِمُنَا كِهُنَانِت: הַנָּהְ לַאַוּ מְקַּוֹם נֶּרַע וּהְאָנָה ַ לְבַבַּגֹא אִלְוּנוּ אָלְ_בַּמָּלְנִם בַבָּרֶת ĊĊŔŔŢĹ□

לבמונגל ומֹנֹא בוש למֹמִשׁ:: ica ist 4x utal instal בְּבַוּנוּ בְּאַ אָּנִיר בְּשָׁר לְבֵּוּת לְאֵּיִטְאָׁר יְנִינָא לְאַנִירָא בִּישָׂא ולמא אַפֿולטולא ממֹגַנוֹם

water to drink.' pomegranates; neither is there any seed, or of figs, or of vines, or of unto this evil place? it is no place of come up out of Egypt, to bring us in And wherefore have ye made us to

هُجْرَيْكُم: (ھ) מּלְ בּּנִינִים נַיּנָא כַבוִּדְיִנְינִין וּנִפּלִי עַלְ אַפּיהוֹן וָאִהָּנְלִי ַ ×਼ੁਟੋ-ਫ਼ੁੰਨੁਜੇ ×਼ੇਨੁਟੋ ਖ਼ਾਂਖੁੱਸ <u>ਾ੍</u>ਰਵ੍ਹਾ رَدِحُمُ مَاضِّ رَهِ مِنْ الْمَقِيرُ لَوَمِنْ لَا يَارِهُ مِا الْمُهِدَا مِنْ يَارِهُ لِا يَارِهُ

וֹלוֹנֹא בּוֹנֹ לַעִּוּן: שְׁבַּלְאַ בְעַבַת תַּמָּכַּן וַעִּלָּאַ

glory of the Lord appeared unto and fell upon their faces; and the the door of the tent of meeting, the presence of the assembly unto And Moses and Aaron went from

And the Lord spoke unto Moses,

^{עליטי} וַיְדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

וּמַבֶּיל וְיָ מִם מִמֶּר לְמֵימַר:

וֹאָנ<u>ו בֹ</u>הֹג<u>וֹם</u>: מֹן עַפְּׁלַת וֹעַהֵּלִינִ אָּעַ עַבּגֹּבִע וְנְתַן מֵימֶיו וְהוֹצֵאהָ לָהֶם מֹוִם וֹבַבַּנִים אָּגְבַיּפָּגָה לְהֵּנִנִים « הַמְּדְה שַּׁהְ וְשִׁהַ וְשִׁהַ

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַרְיִר

אַר

אַרְיִר

אַר

אַרְיִר

אַר

אַרְיי

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר

אַר קַּח אָת־הַמַּמֶּה וְהַקְהֵל אָת־

<u> להגלעון:</u> מָן כִּיפֹּא וֹעַהַבוֹי נִע כַּנָהְעָּא וֹנִע וומון מוני ומפיק להון מיא וטְמַלְלון עִם בִּיפָא לְעֵינֵיהוֹן בּוֹמִמֹא אַנֹּי וֹאַבַּרוֹ אַנוּנִייַ סַב יַת חוּטָרַאַ וּכָנוֹשׁ יַת

before the LORD, as He And Moses took the rod from and their cattle drink.'

so thou shalt give the congregation

forth to them water out of the rock;

before their eyes, that it give forth

brother, and speak ye unto the rock

congregation, thou, and Aaron thy

Take the rod, and assemble the

:Sarives

its water; and thou shalt bring

יְרוְוֶה כַּאֲשֶׁר צַּוְּהוּ: ॰ !!ब्त पंथूंत श्रुत तब्बुत प्रदेव्हा

בורם יין בְּמָא דְפַקּקריה: וּנְסִיב משֶה יָת חוּשְׁרָא מִן commanded him.

ΟĪ

6

י אָל־פְּנֵי הַסְּלֵע וַיָּאִמֶּר לְהָה לִקְדָם בַּיפָא וַאַמַר לְהוֹן שִׁמַעּיּ ניקהלילי משטר וַאַבְרָן אָת־הַפְּהָל יְכְנַשׁי משָׁה וְאַבַרוֹ יָת קְהָלָא

נפוק קכון מיא: בְשָּׁן סְרְבְנֵיִא הַמִּן בִּיפָא הָדֵין

water out of this rock? ye rebels; are we to bring you forth and he said unto them: 'Hear now, assembly together before the rock, And Moses and Aaron gathered the

הַּנְה נוֹצֶיא לְכֶם מֶיִם: שְׁמְעִיּרְנְאִ תַּמִּרִים הַמִּן־תַּפֶּלַע

בְּנְשְׁמַא יִבְעִירָ: נופלו מוֹא סוֹגאו ואטואט וַאַבים משֶה יָת יִדִיה וּמָהָא יָת

their cattle. and the congregation drank, and and water came forth abundantly, smote the rock with his rod twice; And Moses lifted up his hand, and

نבְעִירֶם: (ס) בַּנִים ŢĢſŒ تقشف עַפָּלַת בְּעַמְּעִי פַּגַּלְוֹם נַיִּגְאַנְ בַּנִפָּא בְּעַנִּמְרֵיה עַרְמָּוֹ וַמְּנָוֹ ניְּרֶם מֹשֶׁה אָח־יָדוֹ ניַּדְ אָח־

(8) ואח בעירם. מכאן שמם סקב"ס על ממונס של ישראל (צמד"ר. מנמומא ע):

(gg): מים לכך אמר להם המורים פרבנים לשון יוני שומים מורים את מוריהם המן הפלע הזה שלא נלמוינו עליו נוליא לכם מים מכירין אומו לפי שהלך הפלע וישב לו בין הפלעים כשנפחלק הבאר והיו ישראל אומרים להם מה לכם מאיוה פלע חוליאו לנו (10) ויקהלו וגרי. זס אחד מן המקומות שהחזיק מועע את המרובה (שם): המן ההלע הזה נוציא. לפי שלא הזי

. אחר ולא הוציא אמרו שמא לריך להכוחו כבראשונה שנאמר (שמוח יו, ו) והכיח בלור ונודמן להם אוחו שלע והכהו: (II) פעמים. לפי שבר אשונה לא הוליא אלא מיפין לפי שלא צוה המקום להכוחו אלא ודברחם אל הפלע והמה דברו אל פלע

אָּגְ_נִאָּבְׁאֹ אָהֶגַרַנִּטִּטִּי לְנִים: לַבֶּן לָא חָבִיאוּ אָח־הַקְּהֶלְ הַנְּה בְּבֵין לָא חַעֵּלוּן יִח קְּהְלָא خُلِكُكُ بَهِدُ، خُمْدَدُ، فَدْرُ نَهُلُكُمْ خُكَلُهُ فَنَ خُمْدَدُ فَدْرُ نَهُلُكُمْ ··· אַבַּוֹרְן 'וֹמּן לַאַבְּהַאָּמִוֹנְהָם בָּּוּ הַלָּךְּ דְּלָא הַיִּמִּוֹהָוּן בְּמִימָּרִי رَزْهُمُاتُ بِدَبْتُ هُرُ مَنْشِتَ إِهُرًا يَهُمُتُ إِنْهُمُتُ إِنْ خُمْشِتَ بَرَٰهُيَاتًا

Ē□: (a) בְנֵירִישְׁרָאֵל אָתִיְהְוֹהְ וַיִּפְּבָישׁ יִשְׂרָאֵל ֻהַמָּה מֵי מְרִיבְה צֵּשֶׁר־רֶבָוּ אִּנּוּן

עַהְלְאָה אֲשֶׁר מְצְאֶרָנוּ: نَّمْلُهُمْ هَنَّكَ بَلِمْفَ هَنَّ خُمِ لَهُلَا يُمْلُهُمْ هَنْ لَيْمُفَ نُن خُمِ ـ هُكــ فِرُكُك هُيَــــنــ حِنت هِمَنـــ هِنَانِك - خَزْت مَخْجَه يَهُـــنت حِبَـــزا هِمَـــ רבימי וישְּׁלַח משָּׁה מַלְאָבֶים מִקְּדֵישׁ וּשְּׁלַח משָּה אִזְּנַדִּין מֵרְקַם

מֹאַבוֹנִם וֹלַאַּבִשְׁנֵנִי: בּׁמִגְּבוֹם וֹמָנִם בַבַּנִם נִּוֹבַמִּ לָנִנּ נַיּבְרָנִי אָבֹתַינִי מִצְּבִוֹמָר וַנָּשֶׁב

نظائة: וְטִנְּע אָלָטְׁנִוּ דַבֹּלִבְתְ מִּגַר לַבָּע ין וֹנְהְּלְעוֹ מִלְאָלֹי וֹנְהֹאֹנוּ מִמִּהֹבְיוֹם הַּבְוַעַוֹיָא ונגלל אָל־יְהוֹה וּיִשְׁמַעַ לַלְנוּ וִצַּלְיָנִא

הַבֵּין לְאַרְעָא דִּיהַבִּית לְהֹוֹן:

ַ עוֹ עַצוּוֹא בּוֹגוּ בֹנוּ

הַלְינָא בַאַמִּכַנוּטִינָא:

نز٪לבٰבٰבֿלא: סּנּגאַגן וֹאַבְאַנְחָנּ כַּנֹאַ מִגָּבָאַנ אַבְרַנִינָא לְמָצְרַנִם

कृताःद्रीः: さしざロ ĻĖĠΦL لْمُفَكِّرُهُ مُنْمُثُمُ أَنَّا لَكُمْ كَنْكُلُمُ は人名(2) さ上ロ

> '.mədt nəvig əvad I dəidw bnal not bring this assembly into the children of Israel, therefore ye shall Me, to sanctify Me in the eyes of the Aaron: 'Because ye believed not in And the LORD said unto Moses and

sanctified in them. with the LORD, and He was where the children of Israel strove These are the waters of Meribah,

petallen us; knowest all the travail that hath Thus saith thy brother Israel: Thou Kadesh unto the king of Edom: And Moses sent messengers from

with us, and our fathers; time; and the Egyptians dealt ill Egypt, and we dwelt in Egypt a long how our fathers went down into

thy border. Kadesh, a city in the uttermost of Egypt; and, behold, we are in angel, and brought us forth out of He heard our voice, and sent an and when we cried unto the LORD,

בקפילה שלא ירבו במפלה על כך (מנמומא וארא ב): דבורו של מקוס קל ומומר אנו (מדרש אגדס): לכן לא חביאו. בשבועס כמו (שמואל-אג, יד) לכן נשבעמי לבים עלי נשבע דברחס אל השלע והוליא היימי מקודש לעיני העדה ואומרים מה שלע וה שאינו מדבר ואינו עומע ואינו לכיך לפרנשה מקיים שבממר ממך עליו הכמוב וכאן שבמעמד כל ישראל לא ממך עליו הכמוב מפני קדוש השם (מנמומא י): דהקדישני. שאילו המהדבר שנגור עליהם שלא יכנסו לארץ כך היה עון משה ואהרן. והלא (במדבר יא, כב) הלאן ובקר ישמע קשה מוו אלא לפי (21) יען לא האמנחם בי. גלס סכמוב שאלולי ממא וה בלבד היו וכנסין לארך כדי שלא יאמנו עליסם כעון שאר דור

ג) בקרובי אקדש (זבחים קטו, ב): דין במקודשיו הים יכלוי וממקדש על הצריות ורן הול לומר (מהלים שמ, לו) נורל ללהים ממקדשיך ורן הול לומר (ויקרל י, (שמות א, כב) כל סבן סילוד סיאורס משליכוסו (מועס יב, ב): ויקדש בם. שמתו משס ואסרן על ידס. שכשסקב"ס עושס (13) המה מי מריבה. סס סנוכריס צמקוס אחר את אלו ראו אלעגניני פרעס שמושיען של ישראל לוקס צמיס לכך גורו

(בראשים לו, ו) וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו מפני השטר חוב המועל עליהם והעילו על יעקב (בראשים רבה פב, יג): יסיס זרעך ועל שנינו סיס אומו סמוב לפורעו (מנמומא יב): אחה ידעה אח כל החלאה. לפיכך פירש אביכס מעל אבינו (14) אחיך ישראל. מס ראס לסוכיר כאן אחיס אלא אמר לו אחיס אנחנו בני אברסס שנאמר לו (בראשית מו, יג) כי גר

(۲): (EI) וירעו לנו. סבלנו לרוח רבוח: ולאבוחינו. מכאן שהאבוח מלטערים בקבר כשפורענוח באה על ישראל (הנחומא

בולאך. זה משה מכאן שהנביאים קרואים מלאכים ואומר (ד"ה־ב לו, טו) ויהיו מלעיבים במלאכי האלהים (מנחומא ויקרא (16) וישמע קלנו. בברכה שברכנו הבינו (ברהשיח כו, כב) הקול קול יעקב שהנו לועקים ונענים (הנחומה בשלח ע):

נמון וּמְּטָאִוּכְ מֹּב אֹמֶּבְנַמֹּבִי וּסִׁמּוּ לְנִמּוּנָא וֹלְמִּמֹאַלְאִ מַּב בְאֵר בְּבֶּרְ תַּמֶּלְרְ נֵלֵךְ לְאִ נְמֶרֹ הִיבִּרְ בְאִינִית עַלְּבָּא נִינִיל לָא בּ בּׁמִּבְער וּבַכְּבָם וֹלַאָּ וֹמִמֹּטר מָוֹ, בּעַבֿל, וּבַכָּבַם וֹלָאִ וֹמִּטּ, מִוּ זַהְבָּנִע דָּאָנְאָנִי לְאָ זָהְבָעְ זִהְבָּע בָּהָּנְ בְאָנְהָבַּעַ זְהְבָּע

דנעבר החומף:

خْ، قَالِدَتُالُاتِ هَمْمُ كِذَلَمُنَاكِ: י וֹגאמור אַלִּגוּ אֲבְוִם לָאִ עֹהֹּלָר

خْطَيْتِ النَّكِ : さしさむくい **ビゴレビX** נאַמר ליה אָדוֹמָאָד לָא

נט און בַבר בְּנִילִ, אָהֶּבְנִינִי: להשב אול ימקני ונתהי מכבבם ⁶¹ 독취주숙대 ڗڋٙڎڸ

לבולב, אמבו: דְּמִיהוֹן לְחוֹד לֵית פְּתְּנֶם בִּישׁ מּוֹנִע נֹמִטוּ אָלֹא יַבְּמִנְעַ, וֹאָטַוּן לאובע ללומא לפֿל נאַם בַּנִי בַּנִי בַנִי בַנִי

11201: תַּלְקְרָאְלְּוֹ בְּעָּׁם כְּבֵּר וּבְיָרְ אֵרוֹמְאָה לְקַרְּמוּתִיה בְּחִיל רְבְּוְבְּיִר חַקּיפָּא: וּלְאָמֶר לָאָ עַזְּלְבֶר וּנִּגֹאַ אָבוִם וֹאַמָּר לָאִ

ĽŔĒL

הֹבֹּו בּוֹבֹלְוִ ווֹה וֹמִּבֹאֹלְ זִנִי וֹמִבֹּאָלְ לָמִהְבַּוּ בַּטַּוּמִנִּיצִ וּוֹמְאַנוּ אֶבְוָם נִּעַן אָנַבּוֹמְבָאָבְ וֹסְבִּיִב אֶבוִמֹאָנִ לְא מָבַל

ದಭ್ಯಗ: (ಡ)

יִסְמָא יִשְּׂרָאֵל מִלְּוָתִיה:

בַּלַ הַמְּבְוֹע הָר הַבְּוֹר: בֿל בְּנְאֶשׁא לְעוָע מּוּבָא: (1(,14) 'מֹנֵיק' וּנִסְׁמֹנִ מִפְבַבְיִתְ וּנִּבְּאַנִּ בַדְוֹי וְמְבַבָּילָ נִּנְמַבְנִ מִבְּעַם וֹאָבוִ בַּדְּוֹ וַמְּבַאָב

the right hand nor to the left, until highway, we will not turn aside to we will go along the king's we drink of the water of the wells; or through vineyard, neither will land; we will not pass through field Let us pass, I pray thee, through thy

thee.' come out with the sword against shalt not pass through me, lest I And Edom said unto him: 'Thou

we have passed thy border.

on my feet; there is no hurt.' thereof; let me only pass through my cattle, then will I give the price and if we drink of thy water, I and him: 'We will go up by the highway; And the children of Israel said unto

with a strong hand. against him with much people, and through.' And Edom came out And he said: 'Thou shalt not pass

wherefore Israel turned away from passage through his border; Thus Edom refused to give Israel

17

07

mount Hor. whole congregation, came unto and the children of Israel, even the And they journeyed from Kadesh;

- (13) פן בחרב אצא לקראחך. אמס ממגאיס בקול שהורישכם אביכס ואמרחס ונלעק אל ה' וישמע קולנו ואני אלא אושפיוו (במדרש רבה. מנמומא יב): דרך המלך גלך וגור. אנו מוסמים את בהממנו ולא ימו לכאן ולכאן לאכול (שם): נשמה ממנו אלא נקנה מכם אוכל ומים להנאמכם מכאן לאכסנאי שאף על פי שיש בידו לאכול יקנה מן החנוני כדי להנוח את ארלך: ולא נשחה מי באר. מי בורות סיס לריך לומר אלא כך אמר משס אף על פי שיש בידינו מן לאכול ובאר לשמות לא (TI) נעברה גא בארצך. מין לך לעורר על סירושה של מרך ישרמל כשם שלמ פרעת התוצ. עשה לנו עור מעע לעצור דרך **4)**:
- עליכס במס שסורישני אבי (בראשים כו, מ) ועל מרבך מחיס (מנחומא בשלח ע):
- (19) דק אין דבר. מין שוס דבר מזיקן:
- (102) וביד חוקה. בסבממם וקננו (ברמשים כו, כב) וסידים ידי עשו (מדרש מגדם):
- ססר לקנורת מסרן (שם): מפוח גדול ואף על פי שסענן סולך לפניסס ומשוס אם ססריס שלשס נשארו בסן סר סיני לחורס וסר נבו לקבורם משס וסר מדבר ואלו מאותן שכמוב בקו (דברים ד, ד) מיים כלכם היום (מנמומא יד): - הרי ההרי. הר על גבי הר כמפוח קען על גבי (22) כל העדה. כלס שלמיס ועומדים להכנם לחרן שלה היה בהן חתר מחומם שנגורה גוירה עליהם שכבר כלו מתי

אֶבֶּץ־אֶדִים לֵאמִר: אַבְרָן בְּנָיִר הַנְּדָר עַבְּרָר עַבְּרָר עַבְּרָר מִנְאַעַלְ מִינְאַעַלְ מִּירָאַעָּ

ق، خرة، مُدركب: וֹמְבֹאֹלְ מָּלְ אַמְּבַבְמֹנִנִים אָטַב וַמְּבָאַלְ מָלְ בַּסְבוּבְּטוּן מָּלְ לְאַבְּה בָּאָ אֶּבְ_בַּאְבְּבֹּא אַמְּב לִנֹישׁוּ כְּלִבְּוֹ, המִנְבְ לְאַבֹּמֹא בּוּבַבִּוּם כְלִבְּוֹּ تَجْمُلُ غَلَالًا غُرَے مَقِٰدًا خَرِي نَافِئِيهِ غَلَالًا خُمَقِيدٍ غُلَا خُع

וְתַעַּל אֹמָם הָר הַהֶּר: ¾ לַם אֶּׁם־אַבְּן וֹאֵם־אַלְהֹּזֶר בֹּנִי צַּבַר זָם אַבַּרוּ וֹנִם אַלְהֹזַר

וּאַבֿרו וּאַפֿר וּמָת שֶׁם: أباذ خَمَٰفُت عُن عُذَمَٰلُا וְתַפְּשֵׁמַ אֶת־אַתַּרֹן אֶת־בְּגָלְיוֹ וְתַשְּׁלַח יָת אַתַּרוֹ יָת לְבוּשׁוֹתִי

: اللّٰمّٰتُا <u>ַנְיּמְלְוּ אֶלְ-הַוֹּר הְהְהַר לְמִינֵי בְּלִּי - וַּסְלְיִּמוּ לְהוֹר שוּרְא לְמִינִי בְּלִ</u> וַיַעַשׁ מֹשֶּׁה כַּאֲשֶׁר צְּנָה יְהֹוָה וַעַּבִּר מֹשֶּה כְּמָא דְפַּפֵּיר יִיָּ

הְהָר וַיּבֶּר מֹשֶׁה וְאֶלְמִּזֶר מִן־ בְּנִוּ נִיְטְּׁת אַבְּרֶן שֶׁם בְּרָאִשׁ אֶלְמָּוָר בְּבֵּרִה וּמִית צַּבִּרִוֹ בְּנְלְוֹנְ וַנִּלְבֵּׁהְ אָטִׁםְ אָטַבְ אָטַבְ אָלַהְּלְּנְ לְבִּנְהִנְעִי נְאַלְבָּנְהְ זְּטְבוּוֹן זְתַ ניפְשֶׁטַ מְשֶּׁר אֶת־אַבֶּרן אֶת וְאַשְּׁלַח מִשָּׁר יָת אַבַרן יָת

בְּלְ בָּנִית וֹמִּבְאָלְ: (סִ) וּנְבְּקּוּ אֶת־אַהַרֹּן שְׁלֹשֶׁים יוֹם אַהַרֹּו וּבְּכוֹ יָת אַהַרֹּוְ הָלְתִּיוֹ ניְרְאִי בְּלְ חָמְלְיִוּ בִּי גָוֹת אַחַרְן נְחָוּוִ בָּלְ בְּנָשְׁמָא אַרִי מִית

خيريد: ניِّאמֶר יְהֹוְנֶה אֶלְ־מֹשֶׁה וְאֶלְ נִאָּמִר יִי לְמִשָּׁה יִלְאַהַרִּן בְּּהוֹר

מומבולא:

בְּרֵיה וְתַּפֵיק יָהְחוֹן לְחוֹר

וֹאַבַרוֹ וִהְכְּנִישׁ וִימוּת הַמָּוֹ: בוו ועלבישוו זו אלמור בביה

בְּנְשֶׁהַא:

וֹאֶלְתֹּוֹר מִן מוּרָא: שַּׁמְּוֹ בְּרֵישׁ שוּרָא וּנְחַת מֹשֶׁה

יומון כל בית ישְׁרָאֵל:

border of the land of Edom, saying: and Aaron in mount Hor, by the And the Lord spoke unto Moses

waters of Meribah. rebelled against My word at the the children of Israel, because ye the land which I have given unto people; for he shall not enter into Aaron shall be gathered unto his

and bring them up unto mount Take Aaron and Eleazar his son,

SZ

77

his people, and shall die there.' and Aaron shall be gathered unto and put them upon Eleazar his son; And strip Aaron of his garments,

congregation. mount Hor in the sight of all the commanded; and they went up into And Moses did as the LORD

the mount. Moses and Eleazar came down from there in the top of the mount; and Eleazar his son; and Aaron died garments, and put them upon And Moses stripped Aaron of his

house of Israel. Aaron thirty days, even all the that Aaron was dead, they wept for And when all the congregation saw

מומר ליסושפע (ד"ס־ג כ, לו) בהמחברך עם אחויהו פרך ה' אח מעשיך (תנחומא יד): (32) על גבול ארץ אדום. מגיד שמפני שנמחברו כאן להמקרב לעשו הרשע נפרלו מעשיהם וחמרו הלדיק הזה וכן הנביא

(32) קה אה אהרן. בדברי נמומיס ממור לו משריך שמרמס כמרך נמון לבנך מס שמין מני זכמי לכך (שס יו):

מימס רוסי שנאמר לו (דבריס לב, ג) כאשר מם אסרן אמיך מימס שנמאוים לס (מנמומא ישן מקם סומפס ב): מעה מולעם ונר דלוק אמר לו עלה למעה ועלה פשוע ידיך ופשע קמוץ פיך וקמץ עלום עיניך ועלם מיד ממד משה לאוחה (62) אח בגדיו. את בגדי כסונס גדולם סלבישסו וספשיעם מעליו לחחם על בנו בפניו אמר לו סכנק למערס ונכנק ראס

(קב) ויעש משה. אף על פי שהדבר קשה לו לא עכב (מנמומא יו):

ובין איש לאשמו (אדכ"ג פי"ב): – כי גוש. אומר אני שהממרגס דהא מים עועה הוא אלא אם כן ממרגס ויראו ואמחויאו שלא כאו וסאמינו (במד"ר): בל ביח ישראל. סאנשים וסנשים לפי שסים אסרן רודף שלום ומטיל אסבס בין בעלי מריבה שעמד כנגד המלאך ועלר את המגפה ישלוע בו מלאך המות מיד בקש משה רחמים והראוהו מלאכי השרת להם מועל במעה (92) ויראו כל העדה וגוי. כעלפו מעס ופלעור יורדיס ופסרן לפ יכד פמרו סיכן סופ פסרן פמר לסס מת פמרו פעד מי

בְּאֵטִבְיִם וּיּלְטִם ְבֹּיִמְּבִאָּלְ וּיֹמִּבְּ אִנְבִם בִּאַלְּלָּאִ וֹאָנִים פֹבִבּא עַּמָּר כּֿ, בּא הֹהְבַאָּךְ בַּבְּר יִמִּיִר בַּרוֹמָא אָנִי אָטַא וֹהָנִאָּךְ וּוֹמְתָּת עַכֹּלֹהֹוֹ, טֶבְשַׁ הַהְּבֹע וְמָּב וּמִּבָּת בּוֹהֹלֹאָע מַלְכֹּא בַהֹּבַע

خ⊏،۵۵: ֵ וֹגְאַמֹּע אִם נְעָן שִׁשְּׁן אֵט עַהְמָהָם וֹאֵמָר אָם מִבֶּהָר שִׁמָּהָר נִעַ וֹמְבֹאֵלְ דָּבִר לְּיִעוֹנְע וֹפֿוּים וֹמִּבֹאֵלְ פֿוֹם פֿבֹם וֹנִ

ַ וּיִפּּן אֵטַרַ קַכְּנְעָּנִי וּיִחְרָם אָהְהָם נישָׁמָּת יְהוָֹה בָּקוֹל יִשְׂרָצֵּל

¡נְפָּמְ בַּבְּרֶבְיּ לְסְבֶּב אָנר אָבֶין אָדְוֹם וַהְקְּצֶּב יִיִּהְא דְּסוּף לְאַקְּפָּא יָת אַרְעָּא ניִסְענּי מַהַּרֹ הַהָּרִ הָּבֶרְ יִם־סֹּוּף יִנְשַלִּי מַהוֹרָ שׁיּרָא אֹינַה

בוּשְׁבַאַ נְשִׁבָא מִנִּיִשׁ שִּבֹּוֹאִ:

خلاتيدل: המא בבו לידי נאַנמר

ונט לבויהון וקדא שמיה ומסב זע פֿנגֿנֹאַע ננפֿר זָתַרוֹן וֹפֿבּיל וֹן צַלְוִתְיה הִישָּׁרָצִּל

באורקא: בּאָבום וֹהֹכֿט וֹפֹּמֹא בַהֹמֹא

> them captive. against Israel, and took some of way of Atharim; and he fought heard tell that Israel came by the Arad, who dwelt in the South, And the Canaanite, the king of

their cities.' hand, then I will utterly destroy indeed deliver this people into my LORD, and said: 'If Thou wilt And Israel vowed a vow unto the

Hormah. the name of the place was called destroyed them and their cities; and Canaanites; and they utterly voice of Israel, and delivered up the And the Lord hearkened to the

impatient because of the way. soul of the people became compass the land of Edom; and the Hor by the way to the Red Sea, to And they journeyed from mount

כמו (איוב כא, ד) ואס מדוע לא מקלר רוחי והרבה מפורשים מזה הלשון (שם יד, ה) אם חרולים ימיו: . אסרן אבל על מרגוס וחזו כל כנישחא אין לשון דסא נופל אלא לשון אשר שסיא מגורה שמוש אי שמלינו אס משמש בלשון אשר אל מקרי ויראו אלא וייראו ועל לשון זה נופל לשון דהא לפי שהוא נמינת מעם למה שלמעלה הימנו למה וייראו לפי שהרי מת . אמרו רבותינו ז"ל כי זה משמש בלעון דהא אלא על מדרש שנסמלקו ענני כבוד וכדאמר רבי אבהו (ר"ה ג, א) דאמר רבי אבהו

- מממ (ילקוע משם"ד. מדרש מגדס): הנוסע לפניהם שנאמר (שם י, לג) דרך שלשם ימים למור להם מנוחה (תוחומא ים): - וישב ממנו שבי. אינה אלא שפחה האחרים. דרך סנגב שסלכו בס סמרגליס שנאמר (לעיל יג, כב) ויעלו בנגב. דבר אחר דרך סאחרים דרך סמייר סגדול לבושיסס כלבושי עמלקיס ולשונס לשון כנען אמרו נמפלל פמס שנאמר אס נמון ממן את סעס הוה בידי (מדרש אגדה): - דרך הנגב ושנה את לשונו לדבר בלשון כנען כדי שיהיו ישראל מתפללים להקב"ה לתת כנענים בידם והם אינן כנענים ראו ישראל לישראל מזומן בכל עם לפורענום (מנחומא יה): יושב הנגב. זה עמלק (שס) שנאמר (במדבר יג, כט) עמלק יושב בארך (I) וישמע הכנעני. ממע שמת הסרן ונסחלקו ענני כצוד כו' כדלימה ברהש השנה (ג, ה) ועמלק מעולם רלועה מרדות
- (ב) והחרמתי. אקרים שללס לגנוס:
- (3) ויחרם אחהם. נסריגס: ואח עריהם. מרמיגנוס:
- כמבה לקבל אומו הדבר ואין לו מקום במוך לבו לגור שם אומו הלער ובדבר המערים נופל לשון גודל שגדול הוא וכבד על האדם (שופטים י, טו) ומקלר נפשו בעמל ישראל וכל דבר הקשה על אדם נופל בו לשון קלור נפש כאדם שהטורה בא עליו ואין דעמו פירש בו במה קלרה שכל מקום שהמלא קלור נפש במקרא מפורש שם במה קלרה כגון (זכריה יא, מ) והקלר נפשי בהם וכגון שד היום לפיכך קלרה נפשם בעינוי הדרך ובלשון לש"ו אנקרודלו"ר ולא ימכן לומר ומקלר נפש העם בדרך בהיומם בדרך ולא שסיקשם לסס אמכו עכשיו סיינו קרובים לסכנם לארץ ואנו מוזרים לאמורינו כך מזרו אבומינו ונשמסו שלשים ושמונה שנה (מנמומל מקמימ): לסבב את ארץ אדום. שלל נמנס לעצור בלרלו: וחקצר נפש חעם בדרך. צמורמ סדרך אלא שם חזרו והחאבלו עליו והספידוהו כאילו הוא בפניהם ולא ובדוק במסעות וחמלא שבע מסעות מן מוסרה עד הר ההר מסעום שנאמר (דברים י, ו) ובני ישראל נסעו מבארום בני יעקן מוסרה שם מם אהרן. וכי במוסרה מם והלא בהר ההר מח עליסס גוירם מרגליס שנאמר (דבריס א, מ) וסעו המדברה דרך ים פוף. וכאן חורו לאחריסס (עיין פרשה פנחם) שבע (+) דרך ים סוף. כיון שמת אסרן וצאס עליסס מלחמס זו חזרו לאחריסס דרך יס עוף סוא הדרך שחזרו להס כשנגזר

IXX

لْرَغَيْنَ، كِلْمُن خَدْكُنُات نَظَمِيًّام: حَمْلُخُدُ خَرِينَا كِيْنَا لِمُنْكِ ً לְמֶת הַמֶּלִיתָנוּ מִפִּצְרַוִם לְמִוּת וּנְיַבְבַּר הַעָּבַם בַּאַלְהִים וּבְנוֹשֶׁה

מם_בב מוּשָּבְאָל: עַשְּׁבַבְּיִם וֹנִנְשָּׁכִי אָּעַ_בַּגְעָם וֹנְמָּע וּנְהַבְּע נְעַנְע בֹּמֹם אָע עַנִּעֹהָהָ וֹלִינִי נִוֹ בַּמַמָּא נִע עַנְנִוֹן

בַּבְּבֶׁם: אָנרַבַּנְּקְשָׁ נִיּהְפַּבָּלִ מַמָּה בְּעַרָּ بنافققع لأجرابين أنقد ممتراس לַ חַמְּאַנוּ בִּי־דִּבַּרְנוּ בִּידֹנְתֹ נְבְּדְּ

בְּלְ הַנְּשִׁיף וְרָאָה אָתִּי נְחֶיי: שְּׁבְּׁנֵ נְשִׁים אַטִּי עַּלְ־נֵסְ וְהְיָהְ לַלִּיָּא נְשִׁי יָמִיהִ עַּלְ אָת ينغود بمزم هِك مُنهِم يِسِم جُهِ نَهِمَهُ

تزبرهد زير: **☆**ロ_※ご ַ עַל־הַנָּס וְהָיָה אָם־נְשָׁךְּ הַנְּקִשׁ וֹשִׁוְיִיה עַל אָת וְהָוֹי בַּרְ ניַעשׁ משָׁהֹ נְחַשׁ נְחֹשָׁה נִיְשְׁמֶהוּ נַצְּבַר

> كالمركزيك كالأبر ונפהוא הפט פסוא טבון אָבׁג בַגע בַעַמָא וֹבָגע מֹוֹא ממגנום לממנו במובנא משה נצו קמא אַפּיקחונא נאטבותם המא פבם גל נהם

> מֹנֹמִבְאָבְ: וֹנֹכּושוּ וֹט מֹשֹׁא וּמִוּט מַם סַנּוּ

מתא ים הויא וצלי משה על المقك نقائه هذا كُلُو لَا لَلَمْكِا עלוא אוו, אטבמטוא טבס וו ניָבאַ הַעָּׁם אֶל־מֹשֶׁה נּיאָמְרַיּ נַאָּהָא עַמָּא לָוָה מֹשֶה נַאַמָרוּ

וום, כַּלְ בְּוֹשְׁלָכִית וְוֹשְׁזִּי, זְשִׁישִּ ון למשה עביד לף

בְּטִוֹגֹא צַנְטִמֹא נִמְטַבוּים: לכית הווא ות גוברא ומספפל משֶה הווָא דּנָהְשָא

> our soul loatheth this light bread.' bread, and there is no water; and in the wilderness? for there is no ye brought us up out of Egypt to die and against Moses: 'Wherefore have And the people spoke against God,

people; and much people of Israel among the people, and they bit the And the Lord sent fiery serpents

people. us.' And Moses prayed for the that He take away the serpents from against thee; pray unto the LORD, have spoken against the LORD, and said: 'We have sinned, because we And the people came to Moses, and

when he seeth it, shall live.' pass, that every one that is bitten, upon a pole; and it shall come to Make thee a fiery serpent, and set it And the LORD said unto Moses:

unto the serpent of brass, he lived. bitten any man, when he looked came to pass, that if a serpent had and set it upon the pole; and it And Moses made a serpent of brass,

שאין יכול למובלו הוא שאין הדעת מובלתו: כגון (וכריס שם) וגם נפשם בחלס בי גדלה עלי (איוב י, מו) ויגאה כשחל חלודני כללו של פירושו כל לשון קלור נפש בדבר לשון

כלוס יש ילוד אשה שמכנים ואינו מוליא (ע"ז ה. יומא עה, א): לשון קצור נפש ומחום: בלחם הקלוקל. לפי שהמן נצלע בחיברים קרחוהו קלוקל חמרו עחיד המן הוה שיחפח במעינו (פ) באלהים ובמשה. סשוו ענה לקונו (נמ"ר. מנמומל יע): למה העליחנו. שניסס שויס: ונפשנו קצה. לף וס

דבה ויפרע ממוליאי דבה יבא נחש שכל המינין נמעמין לו מעם אחד (מעס עפר) ויפרע מכפוי מובה שדבר אחד משחנה להם (a) אח הגחשים השרפים. ששורפיס לת סלדס בלרס שיניסס (במ"ר): וינשכו אח העם. יבל נתש שלקס על סוללת

(ד) ויחפלל משה. מכאן למי שמנקשים ממנו מחילה שלה יהה הכורי מלמחול (שם. צ"ק לצ, ה): לכמה מעמים (תנחומה ימ):

ממים או מחים אלא בומן שהיו ישראל מסחכלין כלפי מעלה ומשעבדין אח לבם לאביהם שבשמים היו מחרפאים ואם לאו היו וגו' שלא סיס ממסר נשוך סנמש לסמרפאום אלא אס כן מביט בו בכוונס (במדבר רבס) ואמרו רבומינו (ר"ס כט, א) וכי נמש שנחש ממשכם לשמים לכך נאמר כאן זראש אוחו ראים בעלמא זבנשיכם שנחש נאמר ושביע ושים אם נשך שנחש אם איש ושביע ולפי שהוא גבוה לאות ולראיה קוראו נם: 🔾 הגשוך. אפילו כלב או חמור נושכו הים נווק ומתנונה והולך אלא שנשיכת (8) על גם. על כלונם שקורין פירק"ה בלע"ו וכן (ישעי'ל, יו) וכנם על הגבעה (שם מע, כב) הרים נפי (שם יג, ב) שה נם

(9) בחש בחשה. לה נהמר לו לעשומו של נחשה הלה התר משה הקב"ה קורחו נחש והני העשנו של נחושה לשון נופל על לשון נמוקים (נוסם ספר ניזוקים):

ממ. [נְלַמֹּנְ בֹּדְנֹ נְמִּבְׁצִיֹלְ זְיַבְּעֹנִי בֹּאָבְעִי:

journeyed, and pitched in Oboth. And the children of Israel

And they journeyed from Oboth,

מואָב מִמֹּוְרַח הַשְּׁמֶשׁ: במְבְבָּיִים בַּמִּבְבַּרְאָמֶּבְ מַּבְבַּנִי, מִבְּבַבָּא, בַּמָבַבָּא בַּמַבְ אַפּּי

מוֹאַב מִמַּבְנִּח שִׁמִּאַ: ניַסְעָּר מֵאָבְהַע נַיַּחֲנֵר בְּעָיֵנֵ וּנָשַּלֵר מֵאִיבוּה וּשְׁרוֹ בִּמְגִוֹה

Moab, toward the sun-rising. vilderness which is in front of and pitched at Ije-abarim, in the

בו מְמֵּם לֹסֵׁמוּ וֹנְיַבְוֹנִי בַּנְבַבְ זְבֵּב:

מַמַּמָן נַמַלוּ וּשָׁרוֹ בְּנַחָלָא

From thence they journeyed, and pitched in the valley of Zered.

From thence they journeyed, and

71

π

ΟĪ

בון מואָב ובון הַאָּמרָי: בְּאָמִנְיִ כֹּי אַרְנוּן נִּבָּוּל מוּאָב אַ אַּמָּר בַּמִּרְבָּר הַיּצָא מִנְּבָּל

שַׁנוּם מוָאַר בּגוֹ מוָאַר וּבֹגוֹ משבום אמולאני אבו אנוו באבוון בלמבלבא בופוט משְׁם בְּסֶּׁמּנְ וְיַחֲנֹי מִעֵּבֶר אַרְנוֹן מִחַפָּן נְטַלִּי יִשְׁרוֹ מֵעִבָרָא

the Amorites; border of Moab, between Moab and the Amorites.—For Arnon is the that cometh out of the border of Arnon, which is in the wilderness, pitched on the other side of the

سَفْطُكِرت لِمَلْدُلِنا: יְהְוֹה אָתְיְנְהַב בְּסִוּפְּה וְאָתַ עַבְּרִייִי עָמִי יָמָא דְסוּף וּגְבוּרָן יז מּלְבּן הֹאַמְּר בְּסִפֶּר מִלְעַׁמָּנִי מַלְ בּּן יִהְאָמִר בְּסִפְּרָא טִּרְבִין

מּלְ נַחֲבֶׁי אַבְנוּן:

—.dsoM And leaneth upon the border of inclineth toward the seat of Ar, And the slope of the valleys That

Suphah, And the valleys of Arnon,

wherefore it is said in the book of

the Wars of the Lord: Vaheb in

كِيْشُكُن لِمُن لَئِشُمُ لَا كِرْكِيكِ مِينِيِّكِ: ﴿ יּ וֹאֵמֻּעִ עַנֹּעִוֹלִים אַמֶּע لشهبك ختنجته كمتخدرا

לקחום מואָב: ימסטמיד

ארן מואב לארן אמורי: על פני מואב ממזרח השמש. במורסס של ארן מואב:

וסוא מלשון יעים (ישעי'כה, יו) ויעה ברך: - העברים. דרך מעבר העוברים שם את הר ובו אל ארן כנען שסוא מפסיק בין (11) 🗆 בעיי העברים. לא ידעתי למה נקרא שמה עייה ועי לשון חורבה הוא דבר העאוע במעאמא והעי"ן בו יפוד לבדה (द"८ (ते, त):

היושבים בער מה אלו לא נחנום לעבור בחוך ארלם אלא הקיפום סביב אף מואב כן: (שופטיס יח, יו) וגס חל מלך מוחב שלח ולח חבה. ומשה רמוה (דברים ב, כט) כחשר עשו לי בני עשו היושבים בשעיר והמוחבים מואב (כי ארנון גבול מואב והם לא נמנו להם רשום לעבור בארלם ואף על פי שלא פירשה משה פירשה יפתח) כמו שאמר יפתח רלועה יולאה מגבול האמורי והיא של אמוריים ונכנסח לגבול מואב עד ארנון שהוא גבול מואב ושם חנו ישראל ולא באו לגבול מואב כל דרומה ומורחה עד שבאו מעבר השני לארנון בחוך ארך האמורי בלפונה של ארך מואב: - היוצא בגובול האמורי. (13) מגבול האמורי. מחום שוף מלר שלהם וכן (דברים ב, ים) גבול מוחב לשון קלם ושוף: מעבר ארגון. הקיפו ארן

נקים גדולים (תנתותה כ). ומה הם הנקים: וסרבה נסים בים מוף: ו ואת הנהלים ארנון. כשם שמספרים בנסי ים מוף כך יש לספר בנסי נהלי ארנון שאף כאן נעשו וסב וגו": - אח והב. כמו אם יסב כמו שיאמר מן ישד ושד כן יאמר מן יסב וסב וסוי"ו ישוד סוא כלומר אם אשר יסב לסס (14) על כן יאמד. על מניה זו ונסים שנעשו זה יאמר זפפר מלחמות ה'. כשמפפרים נסים שנעשו לאזומינו יפפרו את

כיון שבאו ישראל לעבור נודעוע ההר של ארך ישראל כשפחה היולאת להקביל פני גבירתה ונתקרב ללד הר של מואב ונכנמו בליסטראום וסיו אומן הנקעים בהר של לד מואב ובהר של לד אמוריים היו כנגד אומן נקעים כמין קרנום ושדים בולטין למוץ שנמל אמרו אמוריים כשיכנסו ישראל [לארץ] למוך שנחל לעצור נלא מן המערות בהרים עלמעלה מהם ונהרגם בחלים ואבני גבוסים וסנחל עמוק וקלר וססרים שמוכים זס לוס אדם עומד על ססר מזס ומדבר עם חבירו בסר מזס וסדרך עובר בחוך (EI) ואשר הנחלים. מרגוס של שפך אשר שפך הנחלים שנשפך שם דם אמוריים שהיו נחבאים שם לפי שהיו ההרים

تَرَمُّتُ لِيُقَالِبُ كِيْتُ قُرْتُ: (0) אָמֶר יְהוְהֹ לְמִשֶּׁה אֵסף אָתַ- הִיאַ בִּירָא דַאַמָּר יָיָ לְמִשֶּׁה

עּוֹאָט מַּלִי בְאָר מֶנוּ־לֶּה: ע אָן יָשִׁיר יִשְּׂרְאָל אָנדַהַשִּׁירָה

יִמְמָּבְבָּר מַמָּלְבִי: לגיבי העים במחקק במשענים בְאֶר חַפְרִוּהַ שָּׂרִים כַּרוּהַ

בַּבְונִנ: or וּמִמְּשֹׁנִי נְּשִׁלְגִאֻּלְ וּמִנְּשׁׁלְגִאָּלְ וּמִּנְּשׁׁלִי נִּמְנִּאַלְ וּמִנְּשׁׁלִּי בְּעִוּן נִשְׁלָא

מַּגְ_פַּׁנָי עַוֹּמִיִּמִוּ (פּ) מוֹאָב רָאִשׁ תַפַּסְגָּה וְנִשְּׁקְפָּה מוֹאָב בִּישׁ רָמִטְׁהַא וּמִסְׁתַּרָּיָא נמבּמָנִע בַיּנֹּגְּ אָהֶבֶּרְ בַּהְבַּרַ יִמְרַמִּלִא לְעַלְּגָּא בַּבַּעַלִּכִּי

סִיחָן מֶלֶּךְ־הָאֶמִרָי לֵאִמָּר: $(\zeta \zeta \zeta \zeta \zeta \zeta)$ عدم، رَنهُكِ نَهُدُهُمْ مَكْمُ لِأَجْجُبُ هُمْ عُمْ لِهُكِن يَهُدُن خُلُن عُدُم عُلَائِدًا خُلْن

> מַנָא: בְּנוֹשׁ וָת עַמָּא וָאָמֵין לְהוֹן וּמִשֶּׁם בְּאֵרֶה הַנְא הַבְּאֵר אֲשֶּׁר יִמִּפִּפָּן אִתְּיָהִיבִּת לְּחֹוֹן בִּירָא

שַבַּעוּ לַע: שוּהֹבּטִשׁא טִבֹא סַלוּ בּוּבָא ĘĊſĬ וֹמְבֹאָב וֹני

אָטִוֹבִיבַּע לִבוּוֹ: כַּבוּבַא בוּמֶג מַמָּא סַפַּבוּא בּוֹבֶא בַּעַפֹּבוּנִיאַ בַּבָּבוֹלָא

סְלְאַא מִמְּדִיוֹן לְרֶמֶהָא: עמהון לְנַחָלַיָּא יִמְנַחָלִיָּא

על אַפּי בֵית יִשִׁימוֹן:

خيرتد: はから **※なたが**

> and I will give them water.' Moses: 'Gather the people together, well whereof the Lord said unto And from thence to Beer; that is the

-ti otnu əy gais-lləw O, qu Then sang Israel this song: Spring

wilderness to Mattanah; their staves. And from the delved, With the sceptre, and with Which the nobles of the people The well, which the princes digged,

and from Nahaliel to Bamoth; and from Mattanah to Vahaliel;

Pisgah, which looketh down upon is in the field of Moab, by the top of and from Bamoth to the valley that

Sihon king of the Amorites, saying: And Israel sent messengers unto

פם למינוק סודיע לאמו לאחר שעברו חורו ההרים למקומם והבאר ירדה למוך הנחל והעלמה משם דם ההרוגים וורועות (16) ומשם בארה. משס בא האשר אל הבאר כילד אמר הקב"ה מי מודיע לבני הנקים הללו המשל אומר (שבח י, ב) נחח ונשען לגבול מואב (בס"א אינו) (ועברו ישראל על ההרים ולא ידעו הנסים האלו אלא על ידי הבאר שנכנס לשם) (שם): לומן סשדים למוך לומן נקעים וסרגוס וזסו לשר נמס לשבם ער שססר נמס ממקומו ונמקרב ללד גבול מולב ונדבק בו וזסו

ממחלת ארבעים שנה היתה עמהם אלא שירדה לפרסם את הנסים וכן או ישיר ישראל. השירה הואת נאמרה בסוף ארבעים (קו) עלי באר. ממוך סנמל וסעלי מס שאת מעלם ומנין שסבאר סודיעס לסס שנאמר ומשס בארס וכי משס סימס וסלא ואיברים ומוליכתן קביב המתנה וישראל ראו ואמרו שירה (תנתומא כ):

(81) באר חפרוה. ואת סיא סבאר אשר מפרוס שריס משס ואסרן: במשענותם. במעס: וממדבר. נתנס לסס: וסבאר נחנה להם מחחלת מיומה ראה ליכחב כאן אלא הענין הזה נדרש למעלה הימנו (שבח לה. במ"ר. חנחומא כ):

(19) וממחנה נהליאל. כמרגומו:

וסים סבמר כך דרש רבי מנמומה (מנמומה כה. שבת לה, ה): שמס. דבר אחר ונשקפס סבאר על פני סישימון שנגנוס בימס של מבריס וסעומד על סישימון מבימ ורואס כמין כברס ביס מת, יד) פפגו אכמנומים הגביסו אכמנומים: – ונשקפה. אומס ספפגס על פני סמקום ששמו ישימון וסוא לשון מדבר שסוא אוסבי שם אני שם ואם לאו איני הולך (מנמומא כא): ראש הפסגה. כמרגומו ריש רממא: פסגה. לשון גובה וכן (מהלים לפי שלקס על ידי סבאר וכיון שלא נוכר שמו של משס לא נוכר שמו של סקב"ס משל למלך שסיו מומנין אומו לסעודס אמר אס בא): 🗆 במחקק. על פי מעה שנקרא מחוקק שנאמר (דברים לג, כא) כי עם חלקת מחוקק ספון ולמה לא נוכר מעה בעירה זו כשסיו חונים נועל מקלו ומושך אלל דגלו ומחנסו ומי הבאר נמשכין דרך אוחו סימן ובאין לפני חניים כל שבט ושבט (חנחומא (OS) ומבמות הגיא אשר בשדה מואב. כי שם מת משה ושם בעלה הבתר. דבר תתר כרוה נדיבי העם כל נשית ונשית

(IS) וישלח ישראל מלאכים. ובמקוס אמר מולה השלימות במשה שנאמר (דברים ב, כו) ואשלח מלאכים ממדבר קדמות

אַמֶּבַנְהֹבְב צַבְבַבּי באָר בְּבֶּרֶהְ הַמֶּלֶהְ נֵלֶהְ מָרְ מָּרְ בָּאִנְרַח מַלְכָּא נֵינֵילִ עַּר בי בְּשְׂבֶר וּבְּבֶּרֶם לְאִ נִשְׁמֵּר מֵי בִּחַקּל וּבִבְרַם לָאִ נִשְׁמֵּי מֵי אָמְבְּרֶרָר בְאַרְצֶּרְ לְאִ נְמֶרׁ אָמְבָּר בְאַרְעָּרְ לְאִ נְסְמֵי

ĊίἀŤζ: עמְרְבָּרָה נַיָּבָא יָהְצְּה וַיּכְּהָה יִשְׁרָה יִשְּׁרָה יִשְּׁרָה יִצְּהָא לְיִהְא עמו ניצא לקראח ישְרָאֵל יִחְ בָּל עַמִּיה וּנְפַּק לְקַּדְּמוּת و جبر الأيام ونشا هِم جِحَا جُمِهِدِ جَمِانِينَ بَجِنَهُ وَبَسَانًا الْعِمَا خِمَانِينَ بَجِنَهُ وَبَسَانًا ا וְלֹא שְׁבָּק סִיחַוֹן אָח־וִשְּׁרְאֵלִאֵנְיִר וְלָא שְׁבָק סִיחוֹן יָח וִשְּׂרָאֵל

לנו השון בי שו גרול לני שמון: אָת־אַרְצֹוֹ מֵאַרְנוֹ עַד־יַבֹּל עַד־ לי [נְבְּבְּׁעֵנְ יִמְּׂנִאֵץ לְפִּגְּנִינְרֵתְ נִנְּיִנְתְ יִמְּנִינִי וֹמְּנִאֵץ לְפִּנִינִם גַּטִנְרֵ

كُمُونِ، خُتُمُخُهِا بَحُحْمِ خُرَتُهُ بَا يُخْمِ ئةخُب تَنْهُد نَهُدُةِج لَحُدِ خُرَدِ عُدُر

אֹבֹגוֹ מֹנֹבו מֹבַאַבֹּן: מוֹאָב הָרֹאשׁוֹן נִיקַּח אָת־כָּל־ مُعِينَ بَهِمْنَ بَرَاهُ إِبَانِهُ بَرَافُ فِيْنَ إِلَى اللَّهُ فَيَالًا اللَّهِ فَيَالًا اللَّهُ فَيَالًا اللَّهُ فَيَالًا اللَّهُ فَيَالًا اللَّهُ فَيَالًا اللَّهُ فَيَالًا اللَّهُ فَيْ إِلَّهُ فَيَالًا اللَّهُ فَيَالًا اللَّهُ فَيَالًا اللَّهُ فَيْ إِلَّهُ فَيَالًا اللَّهُ فَيَالًا اللَّهُ فَيْ إِلَّهُ فَيَالًا اللَّهُ فَيْ إِلَّهُ فَيَالًا اللَّهُ فَيْ إِلَّهُ فَيَالًا اللَّهُ فَيْ إِلَّهُ فَيْ اللَّهُ فَيْ إِلَّهُ فَيْ إِلَيْكُ فَيَالًا لِللَّهُ فَيْ إِلَّهُ فِي أَلَّا لِمُنْ إِلَّهُ فِي أَلَّا لِمُ إِلَّهُ فِي أَلَّهُ فِي أَلَّهُ فِي أَلَّهُ فِي أَلَّهُ فِي أَلَّا لِمُ إِلَّهُ فِي أَلَّهُ فِي أَلَّا لِمُنْ أَلَّا لِمُنْ إِلَّهُ فِي أَلَّا اللَّهُ فِي أَلَّا إِلَّهُ فِي أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِلَّهُ فَيْ إِلَّهُ فِي أَلَّا لِمُنْ أَلَّا لِمُنْ إِلَّهُ فِي أَلَّا لِمُلَّا لِمُنْ إِلَّا لِمِنْ إِلَّا لِمِنْ إِلَّا لِمِنْ إِلَّا لِمِنْ إِلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ إِلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ إِلّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ إِلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ إِلَّا لِمِنْ إِلَّا لِمِنْ أَلَّا لِلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمُنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلّالِمُ لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِلَّا لِمِنْ أَلَّا لَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لَا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِنْ أَلَّا لِمِلْ أَلَّا لِمِلْ أَلَّا لِمِلْلَّالِمِلْ أَلَّا لِمِلْلِمْ لِمِل בַּי חַשְּׁבְּוֹן מִיר סִיחָן מֶלֶךְ

نَكُذُنُ لَا كُلُكُمْ كُنَهُٰلِكُمْ:

הַרוּמָא דִּבְנֵי עַמוּן: וולמא גע לנו גמון אָנו שַפֿוש וּיבית יָת אַרְעִיה מַאַרְנוֹגָא עַר

כַפַּבְרָנִבְא: לבו אמוראי בהשבין יבכר בּאַבְּגן וּנִטִּיב וֹמָּבֹאָן בֹכֹּן וּנֹסִּיב וֹמֻּבֹאֵלְ זִּטְ כַּבְ לַבְּנִגֹּא

מְנֵיה עַר צַּרְנוּן: קְרְמְאָר וּנְסִיב יָת כָּל אַרְעִיה אָנְיִם קְּרָבְא בְּמַלְכָּא דְּמִוְאָב מַלְכָּא אֵמוֹרְאָר הִיא וְהוּא אָב, מַמִּבוּן פֿבשׁא בּסֹיחוֹן

> passed thy border. the king's highway, until we have the water of the wells; we will go by into vineyard; we will not drink of will not turn aside into field, or Let me pass through thy land; we

he fought against Israel. wilderness, and came to Jahaz; and and went out against Israel into the gathered all his people together, pass through his border; but Sihon And Sihon would not suffer Israel to

Ammon was strong. for the border of the children of even unto the children of Ammon; from the Arnon unto the Jabbok, of the sword, and possessed his land And Israel smote him with the edge

the towns thereof. Amorites, in Heshbon, and in all Israel dwelt in all the cities of the And Israel took all these cities; and

his hand, even unto the Arnon. Moab, and taken all his land out of fought against the former king of the king of the Amorites, who had For Heshbon was the city of Sihon

סדור כי סנשים סום סכל (מנמומה כב): אדוס וגו' סכמובים סללו לריכים זם לזס זם נועל וזס פוממ שמשס סוא ישראל וישראל סס משס לומר לך שנשיא סדור סוא ככל וכן (במדבר כ, יד) וישלם משס מלחכים מקדש חל מלך חדום וביפחח הוא חומר (שופטים יא, יו) וישלח ישראל מלחכים אל מלך

- (22) אעברה בארצך. אף על פי שלא נלמוו לפתוח לסס בשלוס נקשו מסס שלוס (שס):
- (gg): שמיירום ונחקבלו כולם למקום אחד ושם נפלו ומשם הלכו ישראל אל הערים ואין עומד לנגדם כי אין שם איש אלא נשים ומף שכן אלו שהיה בחשבון. אמר הקב"ה מה אני מטריח על בני כל ואח ללור על כל עיר ועיר נחן בלב כל אנשי המלחמה ללאח מן ישראל. מילו סימס משבון מלאס ימושין אין כל בריס יכולס לכבשס ואס סיס מימון בכפר מלש אין כל אדס יכול לכבשו וכל ישראל אעפרה בארלך אמר להם כל עלמי איני יושב כאן אלא לשמרם מפניכם ואמם אומרים כך (שם כג): ויצא לקראח (33) ולא נחן סיחון וגוי. לפי שכל מלכי כנען סיו מעלין לו מס שסיס שומרס שלא יעברו עליסס גייסום כיון שאמרו לו
- (+2) כי עז. ומסו חוקו סמרחחו של סקב"ס שחמר לסס (דבריס ב, יע) חל חלורס וגוי:
- (25) בנתיה. כפרים הקמוכים לה:
- מסס ועל ידו מסרס לישראל (חולין ס, צ): מידו. מרשוחו (צ"מ מו, צ): (62) והוא גלחם. למס סיונרך לסכמב לפי שנאמר (שס ע) אל מור את מיאב ומשבון משל מואב סימס כמב לנו שםימון לקחס

غينادا: لنحيتا עב על־בָּן יאַמְרָוּ הַמּשְׁלֵים בָּאוּ עַל בַּן יִימְרוּן עַחְּלִיָּא עוּלוּ

בּהַּב׳, בַּמִיִנוּ אַבְּוֹנִי: מפּרְיָה סִיהָן אֶבְלְּה עֵנְאָב בְּשִׁלְהָבִיהָא מפּרְהָא דְּסִיחוֹן בּר־אַשׁ וְצְאָר מֶחָשְׁבּוֹן לֶחָבֶּר וְפַּק מַחַשְׁבּוֹן עָּבְדֵי קְרָבָא

خَمْرُك مُعِدُد فينابا: בְּעָׁן בְּגָיִר פְּלֵיטִם יְבְנִיהָיִר בַּשְּׁבְּיִת דְפְּלְחִין לִבְּמִוֹשׁ מְסַר בְּנִיהִי אוּג. לְבַּ מִנְאָּׁר אַבֹּגִשׁ מֹם בַּמֹנָהִ זִּג לְבַנִוּ מִנְאַבֹּאָ אַבּגַעוּוּ מַמָּא

ü′<u>†</u>‡Χ∶ וַנַּשְׁים עַדְינְפַּח צַּשְׁרֹ עַדְ שׁוּלְטָן מָדִּיבוֹן וְצַדִּיאוּ עַד נוּנִבֶּם אָבָּר מַמֶּבוּוְ מַּרְיַנִילָן פַּסַבַּת מַלְכוּ מַמַמְּבוּוּ מֵּדְאַ

יי ניָמֶׁרָ וֹמֶּבִׁאָבְ בֹּאָבֵא בֹאָבוֹ בֹאָמִבְוֹי:

וּוֹנֶתְם אַנַרַבּאָמָרָי אַשֶּרַשְּׁם: זְיִּלְבָּׁרִוּ בְּנִמֻּיִּהְ (כִּ, וְיִּרִשְּ)[קֹיִ נַיִּשְׁלַח מִשָּׁתְ לְרַזָּלִ אָּתַ־יַּעְּזֶר

ڶڂؙۮ_ۄٙڟ۪ڔڂڟڮڶڟؙڎ۩ڰڶڐۿڔ؞ מוג מֶלְבְּיהַבְּשָּׁן לִלְּרָאִלָּם הַנּאַ تنظر تنقرد ثاثك يتخفا تنقه

> בְרְהָא דְּסִיחון: ה. לְםַמְּבוּוּ שַׁעַבוּי וֹעַמְשַׁכֹּלַ

בּהְלַת בְּמָהָא דְּצַּרְנוֹן: מוֹאָב כּוּמִבוֹא בְּפְּלְטִוּן בֵּית למולו עמא דשרו בלחנית אָבוּ קדום הַקּוּף כָּאִישָׁא

אָמורְאָה סִיחון: אונון ילוטיה בְּשָׁבְוֹא לְמַלְכָּא

נופח דַּסְמִיךְ עַל מֵידְבָא:

زرلارح 中級下は IALX4

אָמורָאָר דְּתַמָּן: יכְבַשׁוּ כַּפַּבְנָבִא וֹטִבוּג וֹטַ ושׁלַח משָה לַאַּלָּלְאִ יָת יַעִּזֶר

נאַטַבּּניאַנ נסְלִיקנּ לָאִנְרַע

¿אֹנֹטִא טַבְבָּא ¿אַבְבָהִי: לַקַדְּמוּהָחוֹן הוּא וָכָל עַּמֵּיה מֹשׁנוֹ וּנֹפֹּל מִנִי מֹלְכֹּא בַמֹשׁנוֹ

> established! Let the city of Sihon be built and parables say: Come ye to Heshbon! Wherefore they that speak in

Lτ

lords of the high places of Arnon. hath devoured At of Moab, The flame from the city of Sihon; It For a fire is gone out of Heshbon, A

Unto Sihon king of the Amorites. And his daughters into captivity, hath given his sons as fugitives, undone, O people of Chemosh; He Woe to thee, Moab! Thou art

Medeba. Nophah, Which reacheth unto we have laid waste even unto perished—even unto Dibon, And We have shot at them—Heshbon is

Amorites. Thus Israel dwelt in the land of the

were there. and drove out the Amorites that and they took the towns thereof, And Moses sent to spy out Jazer,

and all his people, to battle at Edrei. Bashan went out against them, he way of Bashan; and Og the king of And they turned and went up by the

(82) כי אש יצאה מחשבון. משכנשס מימון: אכלה ער מואב. שם אומס סמדיים קרוי ער בלשון עברי ולמיימ בלק (שם כב, ו) כי ידעמי אם אשר מברך מבורך וגו' (מנמומא כד): חבנה וחבונן. משבון בשם מימון לסיומ עירו: המשלים. בלעס ובעור וסס אמרו: באו חשבון. שלא סיס סימון יכול לכבשס וסלך ושכר את בלעס לקללו ווסו שאמר לו (TS) על כן. על אומס מלחמס שנלחס סיחון במואב: יאמרו המשלים. בלעס שנאמר בו (במדבר כג, 1) וישא משלו:

(es) אוי לך מואב. שקללו אם מואב שימסרו ביהו (שס): כמוש. שס אלהי מואב (שופטים יא, פד): נהן. הנושף אוי בלשון ארמי: ער מואב. ער של מואנ:

מרגוס של פר עד, כלומר פר ניר מדיבון. ניר לשון מלכום ועול וממשלם היש כמו (מלכים-ה יה, לו) למען היוח ניר לדוד עבדי: (35) ונירם אבד. מלכות שלהם: אבד חשבון עד דיבון. מלכות ועול שהיה למות בתשבון הצד משם וכן עד דיבון בנייו של מוחב: בלישם. וקיס ופלימיס מחרב וחח בנוחיו בשביח וגוי:

(מנמומל כד): (22) וישלח משה להגל אח יעזר. המהגלים לכדום המהולה נעשה כההשונים במוחים הנו בכח הפלחו של משה להלחם ונשים. שי"ן דגושה לשון שממה כך יהמכו המושלים ונשים הוחם: עד נפח. השימונום עד נפח:

خشھخرا: וֹמֹמִּנִי בְּוִ כֹּאַמֵּנִ מֹמְיִיםׁ לְסִיחוֹן וְנִימְּבִיִר בְּיִה בְּמָא בַּמְּבִּרְהָא אָטַּוּ וְאָתַ־בְּּלְ־עַמְּוֹּ וְאָתַ־אַרְצָּוֹ וְנִתְ בְּלְ עַמֵּוֹתִּ וְנָתְ אַרְעֵּיִהּ מפטיר הייבא אֹחוֹ בֵּי בְיִדְדְׁ נְתַּחִי מִנֵּיה אֲבֹׁי בִּידָרְ מְטַּרִית יְמֵיה ַנּיֹאמֶר יָהנֶה אֶל־מֹשֶׁה์ צַּלְ נַאֲמָר יִי לִמֹשֶׁה לָא תַּדְחַל

Hesppon. king of the Amorites, who dwelt at do to him as thou didst unto Sihon people, and his land; and thou shalt him into thy hand, and all his Fear him not; for I have delivered And the Lord said unto Moses:

מובוע וווובמו אַנוַאַבּוֹגוּי: ַ וּנַכְּנִ אָעַוָ וֹאָעַבַּלֹּנִוְ וֹאָעַבַלַבְ וּמִּעווִ וֹעַנִי וֹנִע בּׁנִעָנִ וֹנִע בַּבַ

מְשֶׁתֵּיב וִירִיתִּי יָת אַּרְעֵּיה: <u>הַּגַרְבָּלְהַיּ הַשְּׁאִירַלְוּ עַמְּיִה עַר דְּלָא אָשְׁהָאַר לַיה</u>

Jericho. of Moab beyond the Jordan at journeyed, and pitched in the plains And the children of Israel

none left him remaining; and they

and all his people, until there was

So they smote him, and his sons,

possessed his land.

IIXX

ېتان: (٥) בְּעַלְרְבָוּת מוֹאָב מִעַּבְרָא לְיַרְבֵּן בְּמֵישְׁרַיָּא דְּמוֹאָב מִעִּבְרָא

The Hastiara is Fudges 11:1 - 11:33 on page 198. On Rosh Hodesh, Mastir is Numbers 28:9 - 15 on page

ים אַשָּׁר־עַשְׁר יִשְּׂרָאָל לְאָמִרֶּי: ַ בּנְעֹ נֹגְנֹבְאַ בַּבְעַׁ בַּּוֹבְאַבּוֹנְב אָנִי בַּבְיַ נַנְיוֹזִאִ בַּלְעַ בַּב אָפּוָב זִיִי בַּבְ

בּהַבַּר יִשְּׁרָאֵל לָאָמוּרָאַר:

.012 98nd no haftara on page 210.

Amorites. that Israel had done to the And Balak the son of Zippor saw all

And Moab was sore afraid of the

ÄÄÄÄ בבעוא ניטא מואָב מפּנו פֿנו וֹגְּלֶּר מוְאָּר מִפְּנֵי הַעָּהָם מִאָּר בֵּי

<u>ι</u>φμχς: וֹמּשַׁט לַמוְאֶּבֹאָ, מוֹ שְׁבֹם בֹּנִי מַמָּא בְעַבְאַ אָבוּ סַנּי ענאַ וּדְחֵיל מוֹאַבְאָה מִן קָּדְם

because of the children of Israel. and Moab was overcome with dread people, because they were many;

מֶלֶךְ לְמוֹאֶב בְּעָה הַנָּה הַבְּוֹא: ثثط بهثنا بخذك فليخفيد סְבֶּיבֹהִינוּ כְּלְחָוֹךְ תַּשִּׁוֹר אָת + ष्ट्रैंत 'र्यूट्र त्ब्रूत्र श्रुप-द्र्न וּגְאַמֶּר מִנְאָּר אָבְוּלֵלָוֹ מִבְּיָן וֹאָמַר מִנְאָר לְסְׁבֵּי, מִבְּיִן

אַפּוָר מַלְכָּא לְמוָאָר בָּעָּרָנָא זְנֵי זְרְוְלֵא בְּעַלֵּלְאִ וּבְלָע בַּר סְטִבְנָנָא כְּמָא צַמְלִבִינִב טַוְבָא בְּעַן יְשְׁיַבְּיוֹ בְּלִיקְאָ נְתַי בָּלִ

time.— Zippor was king of Moab at that field.'-And Balak the son of the ox licketh up the grass of the lick up all that is round about us, as Midian: 'Now will this multitude And Moab said unto the elders of

- areard ((10 dd): עוג שפלע מן הרפאים שהכו כדרלעומר והפיריו בעשמרות קרנים שנאמר (דברים ג, יא) כי רק עוג מלך הצשן נשאר מימר (4) אל חירא אוחו. שסיס משס יכא לסלמס שמא מעמוד לו וכומו של אברסס שנאמר (בראשים יד, יג) ויבא ספליע סוא
- (35) ויכו אוחו. משה הרגו כדלימל בברכות (נד, ז) בהרולה עקר עורל בר תלמל פרקי וכו":
- בפניסס אנו על אחח כמס וכמס לפיכך ויגר מואב (חנחומא בלק ב): (ב) וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמורי. אמר אלו שני מלנים שהיינו בעומים עליסם לא עמדו
- (+) אל זקני מדין. וסלא מעולס סיו שונאים זה אם זה שנאמר (בראשים לו, לה) המכה את מדין בשדה מואב. שבאו מדין (3) דיגד. לשון מוכא כמו (איובימ, כט) גוכו לכס: דיקיץ מואב. קלו בחייסה (כמו קלחי בחייוסוא מקרא קלה):
- של מואב למלחמס. אלא מיראחן של ישראל עשו שלוס ביניקס. ומק ראק מואב לימול עצק ממדין כיון שראו אח ישראל נוצחיס

444: בּסָה אָת־עֵין הָאָבֶץ וְהָוּא יֹשֶׁב הְנָּה עַם יָצָא מִמִּצְרִיִם הַנָּה אָבֶּא בְּנִי־עַּמִּוֹ לְקְּרַאִּ־לְוֹ לֵאִמֹר جِفَرَالِ الْحِفَرَالِ الْحِقِيَالِ وَلَا الرَّئِيَالِ الْحَالِيَالِ الْحَالَةِ لِيَالًا الْحَالَةِ ل בּוֹ בַּלְתַר (בספרי ספרד ואשכנו וּוֹמֵלָע מֹלְאַּכְּים אָּלַבְּלֹמֶם

בּאַבֹּהֹא וֹבוּא הָבֹוּ מִלְּלַלָּיִ: ביא שולא לנו הגו הַלְּהָא לְמִׁנִמָּב עַׂאַ הַּמָּא נָפַּל מִמָּגַבוֹם אָבה בּוֹנ הַמָּנִע לַמִּלִבוּ כִיע במור לפתור אַרָם דְעַל פָּרָת ישְׁכַע אִנְּנִיגוּ לְנִע בֹּלְמָם בַּר

earth, and they abide over against behold, they cover the face of the people come out from Egypt; him, saying: 'Behold, there is a the children of his people, to call which is by the River, to the land of Balaam the son of Beor, to Pethor,

And he sent messengers unto

: الْكُلَّال: שׁלִבֶּבְ מִּבְנְבַ וֹאֵמֶב שֹאָר מו_בַאַבוּ בַּי יָבַהְפִי אָנוּ אַהָּב אנל. אנכל, ופֿע בְּנִ נֹאֹנֹרְמִנּנּ מִנָּ, מֹאָם אִכּנִלְ לְאָנֹטֹאַ בֿיִנִּ הַעְּם הַזָּה בְּי־עַצְים הוּאַ מִמֶּנִי עַמָּאֹ הָבֵין צַּבֵּי הַפִּיף הוֹא וְעַמְּהְ לְכְּהְ־נְּאַ אֶּבְהַ־לִּי אֶתַ־

יבענא יה דקברה מברד בוב נאטובינע מו אומא אנו וכְשָׁן אֵיתַא כְשָּׁן לוּט לִי וָת

spoke unto him the words of Balak. and they came unto Balaam, and rewards of divination in their hand; elders of Midian departed with the And the elders of Moab and the

₫₫₫: בּלְקָּם וֹנְגַבְּנִי אֵלְנִו צִּבְנִי בּלְהָם וַמִּלְנִן הִמִּנִי פֹּטִינִמִּנִ ַ יִלְסְמִים בֹּוֹבְׁם וֹּנְבָאוּ אֶבְ_ וֹלַסְמִּוֹא בִּיִבִּיִבִּוּן וֹאֵבוּוְ בְּוֹנִי וּנְּלַכְנּ זַלֵּנֹגְ מִנְאַׁבְ נִוֹלֵנֹגָ מִבֹּוֹן נֹאַנֹגְנִ סִבּג מִנִאַב וֹסִבּג מִבֹּוֹן

unto me'; and the princes of Moab back word, as the Lord may speak here this night, and I will bring you And he said unto them: Lodge

he whom thou cursest is cursed.'

whom thou blessest is blessed, and

out of the land; for I know that he

them, and that I may drive them

curse me this people; for they are

Come now therefore, I pray thee,

shall prevail, that we may smite too mighty for me; peradventure I

abode with Balaam.

رعدور تَلَاهِٰجِنَا، هُنُادُو يُخِد خَهُهُد خَرِّرَاٰهِ تَهُتِيد نُنْدِيا فَنَائِمُهِ וַיְּאָמֶר אֲלֵיהֶם לֵינוּ פֹּהֹ הַלַּיָלָה וַאַמָּר

בַבְרָבֵי מוֹאָב מִם בִּלְמָם:

מואֶב מִם_בֹלְמֶּם: יְבַבְּיב יְבִינְיִנְ אֵבְיְ, וֹנְאָבֹוּ אָבִינִ בֹּמֹא בִּנִמְכָּוּלְ וֹיָ מִּמֵּוּ נֹאִנְנִיכִוּ

שלא כמנסג העולם אמרו מנהיגם של אלו במדיץ נחגדל נשאל מהם מה מדחו אמרו לו איץ כחו אלא בפיו אמרו אף אנו נבוא

בעה ההוא. לה סיס כחיי למלכום מופיכי מדין סיס וכיון שמם פיחון מנוסו עליסס ללורך שעס: עליסס באדס שכמו בפיו (מנמומא ג): בלחוך השור. כל מס שסשור מלמך אין בו סימן ברכס (במדבר רבס. מנמומא ג):

- מפר כמיב קרובים סם לסכרימני כמו (מסלים קיח, י) כי אמילם (מנמומא ד): מזיקן: - הגה כסה את עין הארץ. פימון ועוג שהיו שומרים אומנו עמדו עליהם והרגום (שם): - והוא יושב ממלי. ל): לקרא לו. סקריסס צלו סימס ולסנסמו שסיס פוסק לו ממון סרבס (שס ד): עם יצא ממצרים. וסס מסמר מס למועב העמיד להם נביאים והם פרלו גדר העולם שבמחלה היו גדורים בעריות ווה נתן להם עלה להפקיר עלמן לונות (שם למלוך. ואס מאמר מפני מס סשרס סקב"ס שכינמו על גוי רשע כדי שלא יסא פממון פס לאומום לומר אלו סיו לנו נביאיס מורנו של מקרם כך שם סמקום: ארץ בני עמו. של בלק (במד"ר. מנחומה ד). משם סים וום סים מחובה והומר לו עחיד החם (5) פחורה. כשולמני הוה שהכל מרילין לו מעום כך כל המלכים מרילין לו הגרומיהם (במד"ר. מנמומה ד) ולפי פשומו
- מנמומא ד): בי ידעחי וגרי. על ידי מלממם סימון שעורמו לסכום אם מואב (שם מקם כד): (5) בכה בו. אני ועמי נכה בהם. דבר אחר לצון משנה הוא (צ"מ קה, ב) מנכה לו מן הדמים לחשר מהם מעע (במד"ר.
- הנימוהן והלכו להם שנאמר וישבו שרי מואב עם בלעם אבל וקני מדין הלכו להם (שם. מנמומא ה): אמרו אם יבא עמנו בפעם הואם יש בו ממש ואם ידמנו אין בו מועלת לפיכך כשאמר להם לינו פה הלילה אמרו אין בו מקוה (ד) רקספוים בידם. כל מיני קסמים שלא יאמר אין כלי משמישי עמי (במד"ר). דבר אחר קסס זה נעלו בידס זקני מדין
- (8) לינו פה הלילה. אין כוח הקודש שורה עליו אלא בלילה וכן לכל נביאי אומוח העולם וכן לבן בחלום הלילה שנאמר

111

מָי הְאַנְשִׁים הָאֵכֶּה עִמֶּר:

ڲڋڹ בְּלְטְ בָּן־צַפְּׁר מֶלֶךְ מוֹאָב שְׁלָח בַּר צִפּוּר מַלְכָּא רְמוֹאָב שְׁלַח الْهُمُالِ خَذِمُوا هُدٍ لِأَهُّرِ لِنَالِ الْهُمَالِ خَذِمُوا كَالُوا أَنْ خَذِكُا

לי אַלוּ אוּלַי אוּבָל לְהַלְּחָם בִּוֹ " אָת־עֵין הָאָהֶץ עַּמָּה לְבֶּה מֶבָה הגה העם היצא ממצרום ויקס

څر ځکړنږ پانې: ַ בַבְיִבְ הַמְּבִים לְאַ שַׁאָרַ אֶבַר בַּלְּם הַמְּבַרוֹן לַאֵּ בַלְנִם נָהַ הַמָּא אָבַר וּגֹאָמֶר אֶּלְהִים אֶּלְבַלְּמָּם לָאָ

مَجْلَ نُعِيْدِ خُعَفَ، حَتَجِكِ مَفَدُه: (ממישי) שְׁבֵּי בְּלָם לְבִי אָלְ־אָבְאָבָהְבָּם בִּי מיי נֹיּלִם בֹלְמֹּםְ בַּבְּצֹר נִיּאָמֶרְ אָּלְ_

וֹלַנְמִנְ מִּבְׁרֵ מִנְאְּׁבְ וֹלֵבְאֵנְ אֵבְ וֹלֵמֵנְ וַבְּבְרֵבֵּ, מִנְאִבְ וֹאֵטוּ לְנְנִי

מַלונו: בְּלְע וֹגְאָמִרְוּ מִאָּן בִּלְמֹּם וַלְוִּי בִּלְמִ וֹאָמָרוּ סָבִיב בּלְמָם

בלנם נֹלכֹלב'נם מִאֶּבֶּנִי: אַ נּיָּסֶר עִּיִר בְּלְלַ שְׁלָהַ שְּׁלִים שְּׁלִים

ימום לפיכך ויושף עוד בלק:

לשון מכבס:

بهجرا يحظك: נאטא מנמר מן שבם "נ

לַנֹע בֹלַמֹּם נֹאֵמָר מֹן װּבַרֹנֹא

خُلْكَ،:

לְאִׁנֹטְאַ בִּיהַ לְּבֶר נַאֲּטָּׁבְׁכִּנֵּיהַ: אַנעאַ בוּשׁ בְּיִ זְמִיה מֹאָם אַכּוָב וֹנו הֹוֹ הַמֹּמָהֵא בַאַבַּהֹא כֹהֹן עאַ מַּמָא גַּוֹפַל מִמָּאַבוֹם וַעַפַּאַ

בְרִיךְ הוּא: נֹאַמָּר וֹוֹ לְבֹלְמָּם לָאִ שָׁנִוֹגַ

וֹשְׁם בֹּלַמֹּם בֹּגַפֹּבֹא וֹאָמָּב

لَـجُ× خُمْمُحُك، خُمْنَح مَفْدِيا: לאַנהכון אָני נהוא פונם וו

לַמִּיתִי מִּמַּנָא:

SII

(13) להלך עמכם. אלא עם שרים גדולים מכם למדנו שרוחו גבוס ולא רלה לגלוח שסוא ברשוחו של מקום אלא בלשון

(21) לא חלך עמהם. אמר לו אם כן אקללם במקומי אמר לו לא מאור אם סעם אמר לו אם כן אברכם אמר לו אינם צריכין

(II) קבה לי. זו קשס ממרס לי שסומ נוקבומפרש (במדבר רבס. שס): וגרשחיו. מן סעולם ובלק למ ממר מלמ ומגרשני

(9) ביי האנשים האלה עמך. לסעעותו בא אותר פעמים שאין הכל גלוי לפניו אין דעתו שופ עליו אף אני אראה עם שאוכל

הי אלי. אם ימליכני ללכם עם בני אדם כמומכם אלך עמכם שמא אין כבודו לממי להלוך אלא עם שרים גדולים מכם: וישבו. (צראשים לא, כד) ויבא אלסיס אל לבן הארמי בחלום הלילה. כאדם ההולך אלל פלגשו בהחבא (ויק"ר א, יג): באשר ידבר

לברכמך כי ברוך סוא משל אומרים לגרעה (מ"א לדבורה) לא מדובשיך ולא מעוקציך (במד"ר. מנמומא ו):

מן הארך איני מבקש אלא להמיעם מעלי ובלעם היה שונאם יותר מבלק (במד"ר. תנחומא ה):

(10) בלק בן צפור וגוי. אף על פי שליני חשוב בעיניך חשוב לני בעיני המלכים (שם):

more, and more honourable than And Balak sent yet again princes,

Balaam refuseth to come with us.'

and they went unto Balak, and said: And the princes of Moab rose up,

leave to go with you.' of Balak: 'Get you into your land;

for the Lord refuseth to give me morning, and said unto the princes And Balaam rose up in the

blessed.

Þτ

OΤ

not curse the people; for they are shalt not go with them; thou shalt And God said unto Balaam: 'Thou

against them, and shall drive them peradventure I shall be able to fight earth; now, come curse me them; of Egypt, it covereth the face of the Behold the people that is come our

hath sent unto me [saying]: the son of Zippor, king of Moab,

And Balaam said unto God: 'Balak

ұәәұ1 said: 'What men are these with

And God came unto Balaam, and

[。] וּבֹּא אֶׁלְנִים אֶּלְבַלֹּהֹם וֹּיֶאָמֶׁר

نفَرُم مُلَاحِكِ عَجْر: בְּׁנִ אֶּמָּנְ בַּלְעַ בַּּן בֹּפְנָר אַכְ־נָא בּוֹנוֹ אֵמָר בָּלָע בַּר צִפּוָר לָא וֹּבֹאֵנ אֶּלְבַבֹּלְמְּטֹׁ וֹנֹאָמִבוּ לְוָ וֹאֵטוּ לְוֹט בֹלְמֹם וֹאֵמָבוּ לִיִּצ

לאַ עַבְרַרַלַּי אָת הַעָּבַר הַנָּה: אַשֶּׁר־תּאַמָּר אֵלִי אֶמֶשֶׁה וּלְבָּר־ דְּחִימֵר לִי אַצְּבִיר וְאֵיתַא בְעַּוֹ خرحظد محفلك ظهد نخم محد تقدم متقداك منفه نجم

לַעַּשְׁוּת קְשַנָּה אָוּ גְּדוֹלֶה: לעַבר אָת־פּּי יְהוָה אֶלהָי ביקי בְּסֶר וְזְהָגַב לְאֵ אִיכָּלְ בִימִיה בְּסֶר וּדְהַב לֵיח לִי אַם בֹבְּלֵל אָם וֹטֵּוֹ בִּוֹ, בֹבְלֵל מִבְאַ בֹּבְלֵל אָם וֹטֵּוּ בְוֹ בֹבְלֵל מִבְּוֹ וּנֹמֹן בֹּלְמָּם וֹיָאַמֶּרְ אָלְ-מֹבֹדֵי וֹאָטִיר בּלְמָּם וֹאָמָר לְמַבֹּדִי

يَظِٰد بَقِٰد: עַקְּיִלְע וְאָדִּעְ מַּע־יּמָף יְהְוָה אַתּוּן בְּבֶּיִלִא וָאָדַע מָא יוֹסִיף

אָעָׁן עַעַּעָּאָע: ŔIJĿĿŧťĿŔĠĿŔĿťĿŔĊĿĿ ta catalo de te ado tal oz בְּוֹלְעֵ וֹיֵאָמֶׁר בְוִ אִם-לְלֵוֹרִאֻ לְּוֹּיִ בִּבְּלְהָּם בְּוֹלְנֹאִ וֹאָמָר בְוִנִי אִם וּנֹרָאָ אָּבְעַנִים וּ אָבְבַבֹּלְמֹּם וַאָּטֹאַ מָנֹמָבׁ מִוּ בַּבֹּם נִיִּ

אַּעְנִוּ נִיּבְנֵב מִם_מָּבַי. מוָאָב: אַנים נּיָקְטְׁם בַּלְתְּםְ בַּבְּטֵב וֹיַנְםׁבְאָ אָנִר וְקָם בַּלְתָּם בַּצְּפָּבְא וֹזְרֵיוּ

בשל היה הילמיהי לוחי:

לום לי נָת עַמָּא הָדֵין:

זְמֶּירְתָא אוֹ רַבְּּתָא: מומבא בון אלטו למהבע באו למהבר הל ווורת

וֹן לְמַלְּלְאִ מֹּמִׁנִי וְעַּהְה שְׁבְוּ נָא בְּזֶוֹר נַם־צַּהָם וּכְעַן אוֹרִיכוּ כְעַן הָכָא צַּרְ

בּאַמבּגב ממֹשׁ זִמִישׁ שַּהַבּיגב: אַנזַיל עַּמְּהְוֹן וּבְרַם יָת פַּתְּנְמָא למלב, לו אין נולבוא מום

これがに: ני אָטוֹניה ואַזל עם רַבְּרָבִי

> hinder thee from coming unto me; Zippor: Let nothing, I pray thee, to him: 'Thus saith Balak the son of And they came to Balaam, and said

therefore, I pray thee, curse me this sayest unto me I will do; come great honour, and whatsoever thou for I will promote thee unto very

do any thing, small or great. the word of the Lord my God, to silver and gold, I cannot go beyond To llut seuod sid om svig bluow unto the servants of Balak: 'If Balak And Balaam answered and said

unto me more.' know what the Lord will speak also here this night, that I may Now therefore, I pray you, tarry ye

61

thou do. which I speak unto thee, that shalt go with them; but only the word men are come to call thee, rise up, night, and said unto him: 'If the And God came unto Balaam at

went with the princes of Moab. morning, and saddled his ass, and And Balaam rose up in the

מנטומטו): (פו) בי בבד אבבדך מאד. יומר ממס שסיים נועל לשעבר (רולס לומר במלחמם סיפון) אני נומן לך (במדבר רבס.

וומובא כאן שאינו יכול לבעל הברכות שותברכו האבות מפי השכינה (שם): לשכור חיילום רבום ספק נולם ספק אינו נולם ואני ודאי נולם (שס): לא אוכל לעבוד. על כרמו גלה שהוא ברשום אחרים (18) מלא ביהו בסף ויהב. למדנו שנפשו רמנה ומחמד ממון אחרים אמר ראוי לו לימן לי כל כפף ווהב שלו שהרי לריך

סלואי שלא יומיף לברך כאן נמנבא שעמיד לסומיף לסס ברכות על ידו (שס): (פו) גם אחם. פיו הכשילו גם אחם מופכם לילך בפחי נפש כראשונים (שם): מה יסף. לא ישנה דבריו מברכה לקללה

אליך אומו מעשה ואף על פי כן וילך בלעם אמר שמא אפסנו וימרלה: (02) אם לקרא לך. אם הקריאה שלך ומבור אתה לימול עליה שכר קום לך אתם: ואך. על כרמך את הדבר אשר אדבר

10): שנחמר (ברחשים כב, ג) וישכס חברס ס בבקר ויחבוש חת מתרו (מנחומה ח): שם שרי מואב. לבו כלבס שוס (במדבר רבס. (IS) ויחבש אח אחנו. מכלן שהשנלה מקלקלם לה השורה שהנש הול בעלמו. למר הקב"ה רשע כבר קדמך לברהם לביהם

מַּבְאַנְיָנְ וּמִּנֹוֹ לֹמֹבוֹו מֹפֹּוְ: בַּבֶּרֶרְ לְשְּׁמָן לְוִ וְהִוּאַ רַכֵּב ²² הוא וִיְּהְיַצֵּב וַיְּחַר־אַּף אֶלְהִים בִּי־הוֹלֵךְ

بِهِمُنَا جُمَعَتِهِ مِيدِيدٍ: رَقَٰذُكِ فَهُلُاكِ رَبِّكَ فَخُمْٰظِ هُلا_ בְּיִדְוּ וַמַּמ הָאָטוּן מִּוֹדַבְּבֶרְ ي نجر فيدك نتائر شريفير نوپه بېمنا پم فجغه بتزت

הַכְּרְמָים גְּדֶר מִזָּה וְגְדֵר מִזָּה:

جُلَادِيُّكِ: ڷڷ۠ڎؠڂڂۿٙڡ؆ۻٟڷڟٞ؞ڶۦڷؠؙڟڂۦڽڽۦڹڋڂ؉ۦؾڂڂۿڡڂ۪ڿؠڣڂڴ د تنځتۀ څخ تځ،د تنځتۀ څد رشِتِه بَهِمُنَا هِمَ شِجِهِكَ بِمَزْت

شثك خنصُبت نقدا بهَضِهِرج: זַיִּמְבְ בְּמְבַּוֹם בָּב אֵמָה אֵגן בּאִנּב גַּל בַּלִית אִנַם לְמִסְמִּג מַלְאַּבְ־יְּהֹנֶה

בּלַמָּם וֹלַבְּ אָטַ עַאָּטַוּן בַּמַּפַלָּי: ושבלא ששע ללגם וישב אַנּ נפָּרֶא הֵאָמוֹן אָתִּשְׁלְצַּוְּ יְהֹנְה

> מילימוֹהי עמיה: בביב על אַקניה ותבין בָאוֹרְחָא לְשָׁמָן לֵיה וָהוּא ענא נאטמטע מלאָלא בּייָ וטלוש בולוא בול אובו אוכן

> לאוֹרחָא: בלְמָּם נִע אֲּעַוֹּא לְאַסְמָּוּנִעַּיִּ אוְבַׁשֹׁא וֹאֹזַכְע בּּעַלַלְא וּמִעֹאַ הַבְיבִּא בִּידִיה יִּסְטְּת אֲמָנָא מִוֹ בְאוֹרְחָא וְחַרְבֵּיה וֹשׁוֹע אַּטֹלא וֹט מֹלַאָּכֹא בּוֹי

וֹלִבובא מֹכֹא: כֹּבׁמֹּגֹא אַנְיבֹא בַּלִבְינִבְא מִכֹּא וֹשְׁם מִלְאֶּכֹא בַּוֹּ בֹחָבוֹלִ

ן אוסיף לממחה: וֹאַבְיוֹעֹאַ אָם כּוּטִּלָאִ וּבְעַעֿע וְנְוֹנִי אַנִוֹא נִע מִלְאָּכֹא בַּגִּי

לַנְּמִּנְא וֹלְמִּמְאַלְא: ואוָסגל מַלְאָּלֹא בַּגוֹ הַבַּר וֹלִם

בְּחוּשְׂרָא: עולוֹא בַבֹלְמֹם וּמִׁנִא זֹנו אַנוֹלִא ינְבַעַּת הָחוֹת בָּלְעָּם יהָבֵּיף וְנְוֹנִי אַטְּנָא יָת מַלְאָּכָא בַּיִּנִ

> ass, and his two servants were with sid noqu zaibir ssw əd woV—.mid for an adversary against the Lord placed himself in the way Decause he went; and the angel of And God's anger was kindled

> smote the ass, to turn her into the went into the field; and Balaam ass turned aside out of the way, and sword drawn in his hand; and the LORD standing in the way, with his And the ass saw the angel of the

and a fence on that side. vineyards, a fence being on this side, in a hollow way between the Then the angel of the Lord stood

.nisgs against the wall; and he smote her the wall, and crushed Balaam's foot LORD, and she thrust herself unto And the ass saw the angel of the

the right hand or to the left. where was no way to turn either to further, and stood in a narrow place, And the angel of the Lord went

his staff. kindled, and he smote the ass with Balaam; and Balaam's anger was LORD, and she lay down under And the ass saw the angel of the

Lτ

97

٤٦

לשמשו ומוורים ומשמשים זה את זה (שם): מלחעות שלת יחעת ויתבד (במד"ר. תנחומת ה): ושני געריו עמו. מכתן להדס חשוב היוצה לדרך יוליך עמו שני הנשים (SS) בי הולך הוא. כאם שהדבר רע בעיני המקום ונמאום לילך: לששן לו. מלאך של רחמים היה והיה רולה למנעו

- וסוא בא עליהם בפיו שהיא אומנות שלהם אף אני אתפוש את שלו ואבוא עליו באומנותו (תנחומא ה) וכן היה סופו (במדבר כשיראס מויקין (מדרש אגדס): - וחרבו שלופח בידו. אמר רשע וה הניח כלי אומניםו שכלי וייגן של אומום העולס בחרב (ES) וחרא האחון. וסול לל כלס שנמן סקנ"ס רשום לבסמס לכלום יומר מן סלדס שממוך שיש בו דעם מערף דעמו
- (ישעיס מ, יב) מי מדד בשעלו מיס. ברגליו ובסלוכו: גדר מזה וגדר מזה. סמס גדר של אבניס סוא: (42) במשערל. כתרגומו בשביל. וכן (מ"ח כ, י) אם ישפוק עפר שומרון לשעלים. עפר הנדבק בכפות הרגלים בהלוכן וכן לא, מ) ואמ בלעס בן בעור סרגו במרב:
- (25) וחלחץ. סים עלמס: וחלחץ. לם המרים הת רגל צלעם:
- ומדרש אגדס יש במנמומא (מ) מס ראס לעמוד בשלשס מקומות סימני אבות סראסו: (62) ויסף מלאך ה׳ עבור. לעצור עוד לפניו להלן להיוח לפניו צמקום אחר כמו (צראשיח לג, ג) והוא עצר לפניהם.

בּׁ. וַבְּינְיָנִי זְּרַ מֻּלְמֵּ בַּלְּלִים: ترة אַמֶּר לְבַלְעָם מֶּעַ־עָּשָּׁיַה. לְדִּ ניפְּמָּח יְהֹוֶה אָת־פָּי הָאָתְוֹן

בָּי עַהָּהָה הַבְּהְהָה עׁשְׁמְּכְּׁלְשׁׁ בְּׁגִּ לְגִּ יְמְחַ עַנְנֶדְ בִּגֹּיְגְ, עַנְּנְכָשׁ בָּג אָבְנִ כָּגָן אָנִע עַנְבָּאָ さくばロ

בְּׁחַ וֹּיְאַמֶּר לְאָיּ تأتوج بوفين حيوان ج עַּלַי מִעְיִדְדְ עַדַיַנִים הַנָּה of הלוא אַנלי אַהְּוֹךְ אַשֶּׁר הְרַבָּרָהְ אַנְלִי אַנְלִי אַבְיּבְיִי אַנְלִי אַנְלִי אַנְלִי אַנְלִי אַנְלִי

ניקר נישְׁתַּחוּ לְאַפֶּיוּ: حَيْدُك لَيَالِ فِي مُكِفِّك خُنْدَا لِيَادُونِ مُكِرفِه خِندَند بَحْدَم ַ יַּנְרָא אָטַ־מַלְאַבּ יְהֹנְתְ נִצְּבַ מַלְאָבָא בַּיִיְ מְעַבַּעַלְאַבָּ נוֹלַכְ יְׁעַוְּעַ אָּעַ_מִּנֹוֹ, בֹלַמִּם וּנִּלְאִיוֹ זִע מִנוֹ, בֹלָמָם וֹעוֹאִ זִע

خرزتم تثثك خثثار: בׁלַנְים בַנָּב אָנָכִי יָבָּנָאָנִי לְמָּמָוֹ בּ מָה הִכִּימָ אָת־אֲמָּנְדְּ זֶה שְׁלַוֹשׁ

יאולי בבווויי: ַ עַּהַ אַנְבֶּר הַרָּגְּהָי ַ אָּגַ, וֹמִטַּע מִפּּוָּ, נשֹבְאָנִן בַשָּׁמְנוּן נשֵּׁם לְפַּנְּן זֵיִר

> זַבְּיָבְרָן: לְבְׁ אֲבֵׁוּ מִׁנִינִינִי בַּּלָּוּ שַׁלָע נאָמֹנִע לִבֹלִמֹּם מֹא מֹבֹנִעִי ופֿטַט גָּגָ יָט פּוּמָא בַּאַטָּנָא

בידי צבי קען קעלהיה: בּׁ, וֹאֵמָר בֹּלְמָּם לָאָטֹוֹא אָרַ,

בְּבֵוֹן נַאֲמָר לַאִּי שמילף אַליפָּנָא לְמָמֶבָר לָרְ אָלְבַלְהָּם וֹאָמָנִע אָטִוֹא לְבֹלְהָם נֹלְאָ

וסגיד לְאַפּוֹהִי:

לְמֶנוֹלְ בָּאִוְבְׁשִׁא לְלַבָּלְנִי אָב, לַלָּגְ בוֹבָתָּגְ בַּאַטִּ בֹהָגָּ ומיון הא אָנָא וָפַעור לְשִׁטָּן מא מִבוניא נע אַטֹּלִב בַּלוֹ שַׁלָע נַיָּאמֶר אֵלְיוּל מַלְאַךְּ יְּחְלֶּה מָלִי עַּלִי עַלְאָבָּא דַּיִינְ עַּלִּ

ימף קשלית וימה קיימית: סמט מן פֿבֹמּי אַבִּי כְּעָּן אַנּ בְּנָן הְּלָת וְמָנִין אָלִי פּוֹן לַא וְשׁוֹשׁנִי אַשׁוֹא יִסְמִּע מִן שַׁבַּמִּ

> times? thou hast smitten me these three What have I done unto thee, that of the ass, and she said unto Balaam: And the Lord opened the mouth

hand, for now I had killed thee.' would there were a sword in my Because thou hast mocked me; I And Balaam said unto the ass:

67

unto thee?' And he said: 'Nay.' this day? was I ever wont to do so hast ridden all thy life long unto not I thine ass, upon which thou And the ass said unto Balaam: 'Am

bowed his head, and fell on his face. sword drawn in his hand; and he Lora standing in the way, with his Balaam, and he saw the angel of the Then the Lord opened the eyes of

contrary unto me; adversary, decause thy way is behold, I am come forth for an smitten thine ass these three times? unto him: 'Wherefore hast thou And the angel of the Lord said

unless she had turned aside from aside before me these three times; and the ass saw me, and turned

thee, and saved her alive.' me, surely now I had even slain

(82) זה שלש רגלים. רמו לו המה מבקש לעקור הומה המוגגה שלש רגלים בשנה (הנתומה ע):

לסרוג אומס שלמס בפיו ולאמון זו לריך לכלי זיין (שס): (92) החשללח. כמרגומו לשון גולי וצויון: לו יש חרב בידי. גנומ גדולס סיס לו דבר זם בעיני סשרים זם סולך

לא רכבת אפופיא אמר להון ברטיבא שדאי ליה כו' כדאימא במפכת עבודה זרה (ד, ב): (39) ההסכן הסכנתי. כמרגומו וכן (מיוז כב, ז) הלאל ימכן גבר. ורצומינו דרשו מקרא זה בגמרא אמרו ליה מאי מעמא

ירטני מפיים ומנחס אוחי על ידי רשעים שאינן אלא מקנימים: לכשסי ולסמכרסי ומקכס קלכ סוס כמו (ש"ב יג, לש) וסכל דוד לישנס מסרינס ירש לשון רלון וכן (סיוב טו, יס) ושל ידי רששיס לנגדי כלומר לקומסי ולסקניעני. ולפי משמעו כי מרד סדרך לנגדי לשון רמע כי רמימי בעל סדרך שחרד ומסר סדרך שסוא (25) – כי ירש הדרך לנגדי. רצומינו מכמי סמשנס דרשוסו (שצמ קס, מ) נושריקון יראס ראמס נשמס צשציל שסדרך

סרגמי אומך כלומר לא סעכבס בלבד קראמיך על ידי כי גם ססריגס: ואוחה החייחי. ועמס מפני שדברס וסוכיממך ולא (33) - אולי נטחה. כמו לולא פעמיס שאולי משמש בלשון לולא: - גם אחכה הרגחי. הריוף מקרא מקורא והוד הרגחי.

בה בהונו אַהִּוּבִי בִּי: נגָּר לְמִרְאָטִייִ בּּנְּהָרָ וְמִנְּהָ אָם. בּנְּבֶּרְ וְעַבְּיִרָּ ÷ הְשְּׁאָטִי בִּי לְאִ יְּבְּמְּטִי בִּי אַטֵּה הַבִּיה אַבִּי לְאִ יָּבְעָּהְ הַאָּהָּ

שׁנְבְּלְמֹם מִם מִבְּי יִנִינִי שִׁמְּלָּיִלְ נִאָּנִלְ בַּלְמֹם מִם تَلَالًا كَيْمُ لِي اللَّهِ عَلَى اللَّهِ مَنْ فَنَادُمُمْ لَيْمُوْدِرُ مَقَالًا « לֵב מִם בַיֹּאֹנְהָהִם נֹאָפֿס אָטַ אָהוֹגַל מִם עּוּבְרַנֹגָּא וּבְּרַם

للأخلاج: מּכְ יִּבְּיכִ אַבְוֹן אַמֶּב בֹּלֵהֵי בַּנְוֹאָב בַּמַלְ טַׁעוּם אַבְּנָן ⁶⁶ לקְרָאֹתוֹ אָל־עַיִּר מוֹאָב אֲשֶׁר וּנְפַּק לְקַדְּמִיּחִיה לְקַרְמָּא ניְהְׁמָת בַּלְע בַּנ בָּא בַלְמִּם נִיגָּא יִהְמִת בַּלְע אַני אַטָא בַלְמָם

לא אוכל פַבָּבֶרָי: خِرْفِهِ حِهِـ بَاكِرَكُنُ هَجُرُ، لَاهُمُرْبُط دد هُرْنَ هُرَّانَ، ﴿ جُرَّالِ ﴿ جُلَّالِهِ حَرَّالًا مُرْمَانًا هُرَّانًا لِمُ خُرُنُكِ خُرَفُكِ .

אָלְהָים בְּפָּי אָתָוֹ אֲדַבֶּר: דַבְּר מָאַיּמָה הַדְּבָּר אֲשֶׁר יָשָׂים לְמַלְלֹא מִדְעַם פְּתְּנָמָא דִּישׁוּי עלאטן אַבְּוּשׁ מּשֵּׁע וֹדוֹכָלָ אַנּבֹלָ בְּוֹטִבּׁ בַּמֹּן וַדְּמִנֶּלָ וֹבִילָּהָ בְּּמִּן בַּמִּנְלָּאָ בָּ أَنَّهُ مُل حَذِّمُ صَاهُم حَدِّم ثَانَا لَهُمَا حَذُمُ مَا خُدُمُ لَهُ يُلَائِنَا

לבוֹנו טַבּונוי: رَدُّمْ، رَيْجُكِ حَذِٰمُنَ مَن خَرِّكِ رَبُّكِهِ، رَهُٰٓتِم خَذِمْن مَن خَرْط لَهُمَّرِيكِ

יכהו אם ביש בעינה בינה אַנוב מְעַמַר לְקַדְּמוּתִי בָּאוֹרָחָא ניאמר בּלְמָּם אָלְ-מַלְאַּר יְהוֹנִי וַאָּמֵר בּלְמָּם לְמַלְאַּכֹא בּיִי

ַנַּאָמֶרְ מַלְאָּר יְרוֹוֶר אֶלְבַלְמָּם נַאָּמָר מַלְאָּכֹא דַּיִי לְבַלְמָם

אָלא וֹכוּג לִוֹפֿרוּטַב: עַבּּלוּשְׁמֹא עַווּטִא אָמָר כִית לְבַ לְמָא לָא אִׁנוּיִנֹא לָוֹנִיּ رَبْهُمُ لَ فِرَامَ هُمْ فَرَامُ لَا يُعْمَلُ فَرَامَ كُورُهُ مِا فَرَامُ

נו בפומו ומוש אָמִלְילִ:

לקרית מחוזוהי:

way against me; now therefore, if it knew not that thou stoodest in the the Lord: 'I have sinned; for I And Balaam said unto the angel of

displease thee, I will get me back.'

Balak. Balaam went with the princes of unto thee, that thou shalt speak.' So but only the word that I shall speak unto Balaam: 'Go with the men; And the angel of the Lord said

utmost part of the border. border of Arnon, which is in the unto Ir-moab, which is on the was come, he went out to meet him And when Balak heard that Balaam

promote thee to honour? unto me? am I not able indeed to thee? wherefore camest thou not not earnestly send unto thee to call And Balak said unto Balaam: 'Did I

mouth, that shall I speak.' word that God putteth in my power at all to speak any thing? the am come unto thee; have I now any And Balaam said unto Balak: 'Lo, I

they came unto Kiriath-huzoth. And Balaam went with Balak, and

68

98

₽ξ

(48) כי לא ידעתי. גס וס גנומו ועל כרמו סודס שסוח סיס משמבם שיודע דעת עליון ופיו סעיד לה ידעתי (מנמומה י): המקום על כבוד הבריום וכן (ויקכא כ, עו) ואם הבהמה מהרוגו וכן (שם מו) והרגם אם האשה ואת הבהמה (במ"ר): יכולם לעמוד בסוכחה כמו שכחוב ויאמר לא. הרגמיה שלא יאמרו זו היא שקלקה את בלעם במוכחתה ולא יכול להשיב שחק

מני מס רע בעיניך לריך מני לשוב (מנמוממי): למוד הוא בכך שאומר דבר ומלאך מחזירו אמר לאברהם (בראשית כב, ב) קח נא אם בנך וגו' ועל ידי מלאך בעל את דברו אף אם רע בעיניך אשובה לי. לסמרים נגד סמקוס סיא משובס זו. אמר לו סוא בעלמו לוני ללכם ואמס מלאך מבעל אם דבריו

אדבר וגוי: לך עם האנשים. כי מלקך עמסס ומופך לסאבד מן סעולס: עם שרי בלק. שמח לקללס כמוחס (שס): (פצ) לך עם האנשים. בדרך שמדס רולה לילך בה מוליכין מומו (במ"ר. מכום י, צ): ואפס. על כרמך מת הדבר משר

מבקשים לעקור (במד"ר. שם): (18) וישמע בלק. שלח שלוחים לפשרו (שם): אל עיר מואב. אל מערפולין שלו עיר החשופה שלו לומר ראה מה אלו

(עב) האמנם לא אוכל כבדך. ימיבא שמיפי ללאת מעמו בקלון (שם):

خُرَجُم لَحَمْثِ، صَاغَمْد عَنْهِ: °† וּוֹלֵבׁע בַּלֶע בַּלֵב וֹגַאָן וֹנְהַגַּע שִּׁכִס בַּלָע שִּיִבוּן וֹמָאו וֹהָגַע

ממום לוצר העום: בְּלְמָּם וְיַמְּבְרְ וְּיַפְּׁטִוּת בְּעָלִל אָתַר וַהַנָּה בְּצְפָּרָא יוְ־בַר בְּלָלְ הַלְמָּם וְיַּשְּׁלְרִוּ בְּעָוֹת בְּעָלִל אָתַר וַהַנָּה בְּצְפָּרָא יוְ־בַר בְּלָלְ הַלְמָּם וְיַּשְּׁלְרוּ בְּעָוֹת בְּעָלִל אָתַר וַהַנָּה בְּצְפָּרָא יוֹ־בַר בְּלָלְ

۶،۲،□ לי בְּזֶה שְׁבְעָה פָּרֶים וְשִׁבְעָה איז לי בְנָה שְׁבְעָה מִוְבְּחָה וְהָבֵן וּאַמֶּר בּלְמֹם אָלְבּלָל בַּנִיר בּ

ĒĊĬĒŪ:

لنلآلن، خُك تَنْجُك شِوْر: ئىينى خۆلەن، يەخد مىد،ئەلاد ٠ ܕܪܩܩܪܩܩܪ ܢܫܪܪܩ ×ܕܓ، ܝܩ̈ܪܢܢ נּאָמֶר בָּלְמָּם לְבַּלְטִ יִיְהְיֹּהְתְ וֹאָמֶר בָּלְמָּם לְבַּלְטִ אִיִּמִּנִּר

הְבְּבְׁשׁׁ נֹאָהֹלְ פַּׁר נֹאָנֹלְ בַּמִּוֹבְּטֹי: נֹאַפּֿנִלִּינִ שִּוֹר וּגַבֹר הֹלְ כִּלִ אַלְיר אָת־שִׁבְעַּת הַמִּוְבְּחֹת שֶׁבְעָּאַ ניפר אָלְנִים אָלְבֹלְמִׂם נּיֹאָמֶר

: الْتَالَانَا וּגְאַמֹּר אָגְ-פֿלְט וֹלָנו וֹאָמָר שׁנִר לְנִי פֿלְט וּכֹּדִוּן נְיֹמֶם יְעִוֹנִי בַבְר בַבְּלְמִם וְמִוּיִנִי פַּטִּילִא בַּבּוּמָא בַבְלְמִם

לבלמם ילבלבנא הממיה:

עַמָא: בּטַבְשִׁישׁ וֹטַנֹא מִשַּׁמָּן בַּגַּע מִן נהנה קעפרא ידבר קלק

לו בלא מְבֹּלִא עוָבוּן וֹמְבַלֹּא עַכֹא מָבֹהֹא תַּבַבְּעוֹן וֹאַטַבוּן נֹאָמָר בֹּלְמֹּם לְבֹלִל בֹּנִ, לָנ

שור ידבר על בל מדבה:

נֹאָזֹל יָטִיבֶׁי: بخنثم لاتناتن تقلاد خك מִמֹּב מֹן בוֹב וֹל לְפֹבַׁמוּנִינִ הכן הֹבְטֹּשׁ נֹאִטִּשׁ מֹאָם וֹהֹבַה

בֹּבֹלַהַם וֹאַמִּר בֹּבַבמוָנוּ, וֹנוּ וֹמֹבַת מִנמַב מִן בוֹבַם וֹוֹ

the princes that were with him. sheep, and sent to Balaam, and to And Balak sacrificed oxen and

part of the people. and he saw from thence the utmost drought him up into Bamoth-baal, that Balak took Balaam, and And it came to pass in the morning

me here seven bullocks and seven me here seven altars, and prepare And Balaam said unto Balak: 'Build

rams.'

IIIXX

07

offered on every altar a bullock and sboken; and Balak and Balaam And Balak did as Balaam had

went to a bare height. showeth me I will tell thee.' And he to meet me; and whatsoever He peradventure the LORD will come by thy burnt-offering, and I will go; And Balaam said unto Balak: 'Stand

bullock and a ram on every altar. seven altars, and I have offered up a unto Him: 'I have prepared the And God met Balaam; and he said

sbeak. unto Balak, and thus thou shalt Balaam's mouth, and said: 'Return And the Lord put a word in

(04) בקר וצאן. דבר מועט בקר אחד ולאן אחד בלבד (במד"ר): (93) קרית חצות. עיר מלחס שווקים הושים ונשים ועף בתולותים לומר רחס ורתם שלה יעקרו הלו:

(I+) במוח בעל. כמרגומו לרמם דמלמים שם עצודם אלילים:

(3) אולי יקרה ה׳ לקראתי. מינו רגיל לדבר עמי ביוס: וילך שפי. כמרגומו ימידי לשון שופי ושקט שמין עמו מלמ

פר ואיל במזבח. ומברסס למ סעלה מלמ מיל ממד: כס) ויבן שם מובח וגו' ויכרו שם עבדי ילחק באר. ויעקב בנה שחים אחד בשכם (שם לג, כ) ואחד בביח אל (שם לה, ו): ואעל . אליי (שם א) ויעתק משם ההרה וגוי (שם יג, ימ) ויאהל אברם וגוי ואחד בהר המוריה (שה כב, ע). וילתק בנה אחד (שה בו . הבומיסס של חלו בנו לפניך שבעס מובחום וחני ערכחי כנגד כולן חברסס בנס חרבעס (ברחשים יב, ו) ויבן שס מובח לס' סנרחס של ישראל (נ"ר נג, צ): אח שבעת המזבחה. שנעס מונחות ערכתי אין כתיב כאן אלא את שבעת המזנחות אמר לפניו (+) דיקר. לשון עראי לשון גנאי לשון מומאת קרי כלומר בקושי ובבויון ולא סיס נגלס עליו ביוס אלא בשביל לסראות מבתן שמיקס:

עוא וֹבֹא_הָעוֹ מוִאָּב: ° נֹיֶהֶׁר אֶלֶגוּ וֹבִינָּב נֹאֵר מֹלְ-מִלְעַוּ וֹטִר לְנִטִּגִּי וֹבִא מִׁמִּפַּר מֹלְ

これがに: מַלְטַיה הוּא וָכָל רַבָּרָבֵי

זְאָלֶב וּלְבֶּע וְאָּלָע וֹאָבָאָל: מְעַרְרֵי לְּבֶּרִ לְכְּרִ אֶּרָרַ לָּי ע אָּגֶּׁם וֹלְעָוֹי, בֹלְטִׁ מֵלֶּבְׁבַתוּאָּבְ בַּבַּנִי, בַּלְטִּ מִלְבָּא בַּמוּאָב נּוֹמֵא מֹמִלוִ נּיִאִמֹּר

לי ומלב ואיתא סביד לי ממוני מֹדְנְחָא אָיתָא לוּט מֹן - ונֹמֹלְ מֹטַׁלְיִע וֹאָמֹר מוֹ אָרַם

אָזְעֶׂם לְאִ זְעָם יְהֹוֶה: אַ מָר אֶפֶּר לְאִ לַבְּר אֵל ימָר מִא אֵלינִיה דְּלִא לְמֵיה אֵל

ומא אַטובריה דְּלָא מָרְבִיה יָן:

: ۩۩۪ٞڷڶڹ و بظرد جوارا

ימֶרְמָּהָא סְבֵיתֵיה הָא עַּמָּא אָבו מִבוֹאָ סִוּבוֹא בווּנכונע

וְשֶּׁבִּים וּטִבוֹי אַבַוֹבוּטִּוּ כַּמְבוּי: רַבּמ יִשְּׁבֹאָל שַׁמָּנו וַפַּשִּׁי מָוָנו מׁ, מֹלִעְ הַפַּּׁר יַהְלַב וּמִסְפָּר אָתַ_

הֹלְמָא וּבַהֹמָמִוֹא לָא וֹשַּׁבַתוּוּ ללעוביהון עהייין היהסנון

ויהי סופי בְּנְתְּהוֹן: שמים נפשי מוקא דקשיטוהי מאולה מהווטא בוהבאב וֹסׁנְּוֹ כֹּתֹפֹּבֹא בַאַבֹּתֹא אַוְ נִוֹבַא בבית יעלב דאַמיר עליהון מו וכול לממני דעד ביא

> and all the princes of Moab. he stood by his burnt-offering, he, And he returned unto him, and, lo,

> curse me Jacob, And come, execrate mountains of the East: 'Come, me, The king of Moab from the said: From Aram Balak bringeth And he took up his parable, and

> execrated? execrate, whom the Lord hath not not cursed? And how shall I How shall I curse, whom God hath

reckoned among the nations. dwell alone, And shall not be him: Lo, it is a people that shall him, And from the hills I behold For from the top of the rocks I see

siy righteous, And let mine end be like Israel? Let me die the death of the Jacob, Or numbered the stock of Who hath counted the dust of

- אדה לי יעקב ולבה זעמה ישראל. זעומיסס מתר לו לקללס שמת מסס מינו מוזסק:
- . אלא שאני יודע לכוון סשעס שסקב"ס כועם בס וסוא לא כעם כל סימיס סללו שבאמי אליך ווסו שנאמר (מיכס ו, ס) עמי וכר נא ואלה יעמדו לקלל את העם אלא על הקללה לא רלה להזכיר עליהם עם קללה (תנתומא בלק יב): - לא זעם ה". אני אין כתי מס נאמר שס (בראשית כו, לג) גס ברוך יסיס. במברכיס נאמר (דבריס כו, יב) אלס יעמדו לברך את סעס. במקלליס לא נאמר אלא אפס שנאמר (בראשית מט, ז) ארור אפס (במ"ר. מנחומא ויחי י) כשנכנס אביהם במרמה אלל אביו היה ראוי להחקלל (8) מה אקב לא קבה אל. כשסיו ראוים לסמקלל לא נמקללו כשסוכיר אביסם את עונס כי באפס סרגו איש. לא קלל
- וכשסקומום עובדי גילולים במובס הם הוכלין עם כל החד ואחד ואין עולה להם מן החשבון ווהו ובגוים לא יחחשב: וגו' אינן נמנין עם השאר. דבר אחר כשהן שמחין אין אומה שמחה עמהה שנאמר (דברים לב, יב) ה' בדד ינחנו (חנחומא יב). לא יהחשב. כתרגומו לא יסיו נעשין כלס עס שאר סאומות עוצדי גילוליס שנאמר (ירמיה ל, יא) כי אעשה כלה בכל הגויס סללו על ידי אבות ואתסות (תנתותא יב): - הן עם לבדד ישכון. סוא אשר זכו לו אבותיו לשכון בדד כתרגותו: - ובגוים (9) כי מראש צרים אראנו. אני מסחכל בראשימס ובחחלם שרשיס ואני רואס אומס מיוסדים וחוקים כנורים וגבעות מס יעץ וגו' ומס ענס אומו בלעס וגו' למען דעמ לדקום ס' (ברכוח ז, ה. סנסדרין קד, ב):
- מות ישרים. לנקס: מומס וכיולא בסס (מומומא יב): - ומספר אח רבע ישראל. רביעומיסן. זרע סיולא מן סמשמים שלסס: - חמות ופשר משבון במלוח שהם מקיימין בעפר (דברים כב, י) לא מחרוש בשור ובחמור (ויקרא ימ, יט) לא חזרע כלאים. אפר פרה ועפר (10) – מי מגה עפר יעקב וגוי. כמרגומו דעדקיא דבית יעקב וכו' מארבע משרימא ארבע דגליס. דבר אמר עפר יעקב אין

ننتد ختخط ختك: مُشَرَتُ خُرِ خُطِّدَ بِجَنْدَرِ خُطَانِهِ لَا خِدْخُمْ شِنْهِ. يُحَلَّقُكُ نَتُهُ וּגְאָמֶר בְּלָלְ אֶלְבִלְאָם מֶּר וֹאֶׁמֶרְבָּלְאָם מָא אָבִרְהָ

בְּרֶלְאִ מְבְּרֵילְהָ לְחַוּן:

altogether.' behold, thou hast blessed them thee to curse mine enemies, and, hast thou done unto me? I took And Balak said unto Balaam: 'What

ئىزىر خۇ، بېن، بېمۇر كىتى: יי וּנִּעָן וּיִּאַמָּר הַלְאִ אֵּעְ אֵמֶּר יָשֶׁים וֹאָמִים וֹאָמִר הַלָּא יָר דִּיִשְׁנִי יִיִּ

בְּפוּמִי יָהֵיה אָמַר לְתַּלְּלְאִ:

the Lord putteth in my mouth? not take heed to speak that which And he answered and said: 'Must I

೭ು ದಿಡ್ಡಿದ∶ שׁבְאָּע וֹבְצֹי בַאָּ עַבַּאָּע וַלֵּבְנִיַ בְאָ עַבְוֹיִגִּ וּטְבְוּמִיה לִּי מִעַּמָּוֹ: אָמֶּר טַבְאָנוּ מִמָּם אָפָּס לַּדּבוּוּ ממישי לְבָּהַ] אָהִי אֶל־מָּקִוֹם צַּחַרֹ رَ بِهِمُد هَجُ، لَـ خَجُط (د، حِل)[ط،

לְחוֹד קַצְּמֵיה הָחָזֵי וְכוּלֵיה كِيُّمَدِ غُلَّدًا يُمَنَّيَّرِينَ مُعَمَّلًا נֹאַמָּר לַיה בְּלָל אֵיתַא כְעַן עָּמִי

thence.' them all; and curse me them from part of them, and shalt not see them; thou shalt see but the utmost place, from whence thou mayest see pray thee, with me unto another And Balak said unto him: 'Come, I

تَنْمَحُ قُلُ لَكُنْحُ فَفَاقُكَ: הפּסְגַּה וּלְבֶן שִׁבְעָה מִוְבְּחֹת גייַ וּיִּקְהַרוּי שְׁבָר, צִפְּים אָל־רָאִשׁ

נֹאַסַּגַל שַוָּר וּגַבר הַּגַ כַּב במשא יבנא שבשא מרבחין וֹבַבְבוּה לַחֲקל סְבוּהָא לְבוּשִׁ

bullock and a ram on every altar. built seven altars, and offered up a Zophim, to the top of Pisgah, and And he took him into the field of

על־עלמָף וְאָנֹכֶי אָמָרֶה בְּה: יי וֹנְאַמֶּרְ אֶּלְבֹּלְלִ בִינִיגַאָּר כִּנִי וֹאָמָר לְדָּלָל אִנְעִּפַּר נִבְּאַ מַּךְ

הֹלִטֹּלֵי נֹאָנֹא אָטַמָּמָה, הַּעַ כֹּאִ:

Return unto Balak, and thus shalt put a word in his mouth, and said: And the Lord met Balaam, and toward a meeting yonder.

by thy burnt-offering, while I go

And he said unto Balak: 'Stand here

thou speak.'

91

לבלע ולנו עיולנו: בַּבְר בְּפָּוּנ נִיּאָמֶר שִּׁיִר אֶּלֶ ניקר יְהְוֹהֹ אֶלְ־בָּלְעָּׁם נַיְּשֶׂם וְעְּרֵע מֵימַר מִן קֵּדְם יִיָּ

نيرزد וֹאָמָר שוּב לְוֹט בֹּלְט וּכֹבוּוֹ בְּבַלְמָּם וְמִּנִּ פַּטִּלְמָא בִּפּנּמִיה

the Lord spoken? Balak said unto him: 'What hath the princes of Moab with him. And stood by his burnt-offering, and And he came to him, and, lo, he

מָע<u>ַגַ בּ</u>ּר יְתְוֶת: וֹמִּבׁ, מוָאָב אַשַּׁוְ וֹגְאַמֶּב לְן בַּבְּלֵל הַלְטִיִּם וֹנִבְבֹנִב, מוָאָב הֹמִיִּם נַיְּבָאׁ אֵלֶיו וְהַנָּוֹ נִצְּבֹ עַלְ־עַּלְהַוֹּ נַאֲהָא לְנְחֵיה וְהָא מְעַמַּר עַל

KELL: וְמִּתְׁתַ אַבּוֹע לַמִּוֹמָבוּ בַּב «י וَיْشِّه מִשְּׁלְוּ וַיּאִמְוֹר קוּם בְּלְלִ יִּנְשִּׁלְ מִנְּבְיִי וַאָּמָר קוּם בְּלָלִ

נאמר ליה בלק מא מפיל יו:

ear unto me, thou son of Zippor: said: Arise, Balak, and hear; Give And he took up his parable, and

וְמְּטָׁת עַאָּוֹוֹלִע מָבִוּ בַּלָּנְ גַּפָּב:

(13) וקבנו לי. לשון לווי קללסו לי:

שמני רומס (שס יג): קומס כבלק ראה בלק שעתידה פרלה להפרך בישראל משם ששם מת משה. כסבור ששם תחול עליהם הקללה וזו היא הפרלה (14) שדה צופים. מקוס גנוס סיס ששס סלופס עומד לשמור אס יגא מיל על סעיר: ראש הפסגה. גלעס לא סיס

(פון) אקרה כה. מלח סקנ"ס: אקרה. לשון לחפעל:

שמר לו על כרחך חשוב אל בלק (שם): גרשה לקלל אמר מה אני חוזר אלל בלק לצערו ונמן לו הקב"ה רמן וחכה בפיו כאדם הפוקם בהמה בחכה להוליכה אל אשר ירלה (16) וישם דבר בפיו. ומה היה השימה הוהה ומה חקר המקרה בהמרו שוב הל בלק וכה הדבר הלה כשהיה שומע שהינו

מקלמס (שס): מה דבר ה'. לשון למוק סום זס כלומר הינך ברשומך (במ"ר. שס): (עב) ושרי מואב אחו. ולמעלה הוא אומר וכל שרי מואב בייון שראי שאץ בו מקוה הלבו להם מקלמס ולא נשארו אלה

الْكُد لَكِي نَظَامُونَا: װְטְּבְּשְׁ שִׁמְבְּעְ שְׁמְבְּעְ בְּמִבְּעָ בְּמִבְּעָ בְּמִבְּעָ בְּמִבְּעָבְ בְּבָּעְ בְּמִבְּעָבְ בְּבָּעְ מּ לְאֵ אָנִהְ אָלְ וְנְכִּיְּבְ נְבֵּן אָבִים אָלְנִאַ בְּנִּנְ אָנְהָאָ אָמִבְּנִן

os הבה בהך לקחמי יבהך ולא קא ברקאו קביליה צברקניה

אָלְבַיוּן מִמָּוּ וּהָרוּעָת מֶלֶב בְּוֹי באָר עַנְלָל בְּיִשְּׁרָאָל יָרוֹוָת לאַ עַבּוֹת אָנוֹן בּנֹתַּלֵב וֹלאַ

ע אָל מוֹצִיאָם מִמִּגְרָיִם כְּחוֹעִיּבְּהָ אֵל הַאַפּיקנוּן מִמִּצְרָיִם הוּקְפָּא

ילִישְׂרָאֶלְ מִּנִרַפַּׁמַּלְ אֶלִּי בּוֹמִּבְאַגְ כַּמְּע וֹאַמֶּב לָוֹהַלִּבְ בּ לא נְתַׁמִּ בִּנְמַמִּ בּנִמְּטָב נֹלְאַ־מָסָם

> וֹמְבַּיִּה וֹכִילְ מִימִבִיבִי מִעְּלַזִּים: וֹטוֹלוֹ וּמִטְמַלְכוֹ בוּאַ אֶּמָר בּמְבֹא בֹאִנּוּן נוֹנִוּן לַמָּהֹבֹּע לָא כֹמִלָּ, בֹּנִ, אֵּלָהָא מִנּתֹר

ÇİĞLLE: לְנֹמְּבֹאָץ וֹלֵא אָעִוּד בּבֹבֹעוּ

מַלְכָּבוּוְן בִּינִירוּוְן: يدر پېځتدرا چوپېدررا نېچىزى ליאות שְׁכַר בִּישְׁרָאֵל מִימְרָא לבוני וֹהֹפָר וֹאַב לָא הֹלִבוּי אַסְׁעַבּלִית וְלֵית פְּלְחֵי גִּלְיּלִין

<u>וְרוּמֵא בּילִיה:</u>

ילְוֹמְּבֹאֵלְ מֹא הַבַּב אֶּלְבַאִי نشُلُمْد خُمْتُا نَكْمُّمَد خُنَمُّطِت לַסְׁמָּוֹא בְעַן בַּרְבוּת בַּית לַבְבָית יַמְּלַב וֹאַב אַבו לָא נֹשֹׁמָּנֹא גֹבּן בַּנִימָּב

> spoken, will He not make it good? will He not do it? Or when He hath should repent: When He hath said, lie; Neither the son of man, that He God is not a man, that He should

> when He hath blessed, I cannot call Behold, I am bidden to bless; And

> King is among them. him, And the shouting for the in Israel; The Lord his God is with Neither hath one seen perverseness None hath beheld iniquity in Jacob,

horns of the wild-ox. of Egypt Is for them like the lofty God who brought them forth out

hath God wrought! ' said of Jacob and of Israel: 'What divination with Israel; Now is it Jacob, Neither is there any For there is no enchantment with

- (שם): בנו צפר. לשון מקרא סוא זה כמו (מהלים ג,י) מימו יער (בראשים א, כד) ומימו ארץ (מהלים קיד, מ) למעינו מים: (18) קום בלק. כיון שכאסו מלחק בו נחכוון ללעכו עמוד על כגליך אינך כשאי לישב ואני שלוח אליך בשליחוחו של מקוס
- ו): ההוא אמר וגוי. גלשון מימס ומרגומו מייבין ומממלכין מוזכיס ונמלכין למזור בסס: (91) לא איש אל וגוי. כבר נשבע לסס לסביאס ולסורישס ארן שבעס אומות ואתה קבור להמיתה במדבר (תנתומא מקעי
- שם דבר שאם כן סיס נקוד בפחח קטן (רולה לומר סגול חחח הרי"ש) וטעמו למעלה אבל לפי שסוא לשון פעל הוא נקוד קמך (שם י, ג) ובולע ברך המהלל ומברך אם הגוול ואומר אל מירא כי לא מענש שלום יהיה לך מרגיז הוא להקב"ה. ואין לומר ברך (OS) הנה ברך לקחתי. אמס שואלני מס דבר ס' קבלמי ממנו לברך אומס (מ"א ברך כמו לברך): וברך ולא אשיבנה.
- (שופטים טו, ו) וימנה למרטהו. וכן מרגום אונקלום ושכינת מלכהון ביניהון: מכעיפין וממכיס לפניו אינו זו ממוכן: - וחרועה מלך בו. לצון מבה ולעום כמו (שמואל ב מו, לו) לעה דוד אוהב דוד (שם ז, עו) הרה עמל (שם י, יד) כי אחה עמל וכעם מביע. לפי שהעבירה היא עמל לפני המקום: די אלדור עמו. אפילו עוברין על דבריו אינו מדקדק אחריסס להחבונן באוניוח שלהס ובעמלן שהס עובריס על דחו: עמל. לשון עבירה כמו (12) - לא הביט און וגוי. כמכגומו. דבר אמר אמרי פשומו הוא נדרש מדרש נאה: לא הביט הקב"ה און שביעקב שכשהן למן (נירי) ומשמו לממס:
- (גימין פח, ז) חלו השדים: (בראשים א, כ) ועוף יעופף. המעופף ברוס וגובה וחוקף רב הוא זה: דבר אחר חועפוח ראס. חוקף ראמיס ואמרו רבוחינו יד): בחועפות ראם לו. כמוקף כוס וגובס שלו וכן (מיוב כב, כס) וכמף מועפות לשון מעוז סמס. ומומר מני שסומ לשון (22) אל מוציאם ממצרים. אחס אתרח (לעיל כב, ה) הנה עם ילא ממלרים לא ילא מעלמו אלה האלהים הוליאם (מנחומא

مُثِلَ لِيَصِينَ خُرْبِ نِمُثَانِ: וֹשׁנֹמֹא לְא וֹמִבֹּן מֹדִ-נֹאַכֹּלְ וִשׁנָּמֹלְ לְאִ וֹמָבׁוֹ בֹּאַנֹמִנִי מַּר

נובט: בולסוק לסוק וולסו גממוא בּוֹלְבָּנִא יַלְנִם וֹכֹאַנִי. בַאַ מַּמָּׁא בּׁנְיִםא מָּנִי וּכַאַנִיא

the blood of the slain. until he eat of the prey, And drink himself up; He shall not lie down lioness, And as a lion doth he lift Behold a people that riseth up as a

לִב לָא טַפֿבּנוּ נּם בּבוֹב לָא לָא טַלְנִּמִנּוּ אַבּ בּּוֹבָא לָא נגאמר בּלְעַ אָּלְבַבֹּלְמָּם נּם נּאָמִר בּלָע לְבֹלְמֹם אַבּ מִלְמ

them at all. 'Neither curse them at all, nor bless And Balak said unto Balaam:

אַמָּב יְנַבְּבָּב יְּהְוָּה אָהָוֹ אָמָה אֵמֶּמֶב: בִּנִמַּכָּיל יְנִ יָּהַיה אַנְבַיר: בלא דברה אליף לאמר כל בלא מפיליה עשף למימר כל וּנֹהֹן בֹלְהָּם וּנֹאָמֶר אָבְבַבֹּלְעׁ וֹאִטִּיִר בֹּלְהָם וֹאָמָר לְבַבְע

wnst qos, that the Lord speaketh, that I Balak: 'Told not I thee, saying: All But Balaam answered and said unto

ĊάΩ□: יישׁר בְּעֵּינֵנְ הְאֶלְהִים וְקַבְּּתוֹ לֵי הְּהֵי רַעֵּנָא מִן בֵּדָם וְיָ וּהְלֹּיִםִיה (מבּישִּי) בָּאַ אֶּבֶּׁעֲדְּ אֶבְ_מְׁצִינִם אַנִוֹר אִנּבְיֹ, אָבִּבְּנִבָּּנִי בְאָתַר אַנֵּבוֹ מָאָם וּגְאָמֶר בָּלָלְ אָּלְבַבְּלְמֶּם לְכָּרַ וֹאָמָר בָּלָלְ לְבַלְמָּם אִיתַא כִּמַּוֹ

र्' एत्याः

me them from thence.' please God that thou mayest curse another place; peradventure it will Come now, I will take thee unto And Balak said unto Balaam:

הַנְשִׁימָן: וּיַפַּׁט פֿבָלַט אָטַבַּבַלְמָּט בַּאָמָ יּבַבַר פֿבָלַט וֹט פֹלַמָּט בַיִּמָ

ְּהְׁמִנְוּ: מַּלְ_פְּׁנִיּׁ, בַּתְּטִׁא בַּמִסְׁטַבְּיָּא מַלְ אָפָּּי בָּיִנִי

upon the desert. top of Peor, that looketh down And Balak took Balaam unto the

۵۲۵۵۰ كر خُبُك شِحْمُك فَكُرَت لِشَحْمُك كِي يَكِي شِحْمُم سِيدًا الشِحْمُم פּבּ לָּרְ בְּנֵוֹר שִׁבְּעָּרׁ מִוְבְּחָת וְהְבָּלֵן הָבְּא שִּבְעָּא שִּבְעָּא שִּבְעָּא שִּבְעָּא שִּבְעָּא וּגְאַמֶּר בּלְמָּםְ אָּכְ-בּלְטְ בּּנִיר וֹאִמּר בּלְמָּם לְבָּלְט בּּנִי לְּיִ

rams.' me here seven bullocks and seven me here seven altars, and prepare And Balaam said unto Balak: 'Build

67

acrocl: וקוסמים אלא נמסר להם על פי נציאיהם מה היא גורח המקום או אורים וחומים מגידים להם (חנחומא יד). ואונקלוס לא שום אינן לריכים למנחש וקוסם כי בכל עם שלריך להאמר ליעקד ולישראל מה פעל הקב"ה ומה גורומיו במרום אינן מנחשים יש אלו לסס מס פעל אל וזסו שנאמר (ישעיס ל, כ) וסיו עיניך רואום אם מוריך. דבר אחר יאמר ליעקב אינו לשון עמיד אלא לשון לסיום עת כעת הואת אשר תגלה תבתן לעין כל שהן יושבין לפניו ולומדים תורה מפיו ומחילתן לפנים ממלאכי השרת והם (ES) בי לא נחש ביעקב. כי ראויים סם לגרכס שאין צסם מנחשים וקוסמים: בעה יאמר ליעקב וגוי. עוד עמיד

מוח עמסס שנחמר (יסושע יג, כב) וחח בלעם בן בעור סקוסס סרגו בני ישרחל בחרב אל חלליסס (במ"ר. חנחומה יד): דבר אחר קן עס כלביא יקוס וגוי. כמרגומו: ודם חללים ישחח. נמנבא שאין משס ממ עד שיפיל מלכי מדין מלליס ויסרג אם שמע על מעמו ומפקיד רוחו ביד המקום בא מחנה וגיים להזיקם הקב"ה שומרם וגלחם מלחמותם ומפילם חללים (שם) לקרוא את שמע ולסנית תפילין (שס): לא ישכב. בלילה על מעמו עד שהוא אוכל ומתבל כל מזיק הבא למרפו כילד קורא (24) הן עם כלביא יקום וגוי. כשק עומדין משינתם שחרים קן מחגברים כלבים וכלרי לחעוף את המלות ללבוש לילים

(דברים לב, כה) גם בחור גם בחולה: (25) גם קב לא חקבנו. גם כאצון מופף על גם השני וגם שני על גם כאצון וכן (מ"א ג, כו) גם לי גם לך לא יסים וכן

(82) ראש הפעור. קומס סיס גלק וראס שקן עמידין ללקוח על ידי פעור ולא סיס יודע במס אמר שמא סקללס מחול (S2) וקבוחו לי. אין זה לשון נווי כמו וקבנו אלא לשון עמיד אולי יישר בעיניו ומקבנו לי משס. מלדיר"ש בלע"ו:

עליסס משס וכן כל סמוזיס בכוכביס רומיס ומין יודעיס מס רומיס (מדרש מגדס):

تَنْمَحُ قُل لَكُنْحُ فَقَاظُكَ: ° נוֹמֹתְ בֹּלְטִ כֹּאֹתְּ בֹּלִתְ אֹנוֹר בֹלִמִּם

נֹאַסַגל שוָר וּדְבַר עַל בָּל וֹהְבֹּע בֹּלֶע בֹּמָא צַאָּמָע בֹלָהָם

on every altar. and offered up a bullock and a ram And Balak did as Balaam had said,

AIXX كَلِّكُتُكُ الْمُعْدِينَ لَمْ الْمُكَالِّدُ الْمُحْدِينَ الْمُدَافِينَ الْمُدَافِينَ الْمُدَافِينَ الْمُد וּנוֹנֵא בֹּלְמָּם כַּּנ מֻוִר בֹּמִנוֹּג וֹבוֹנִעְ וֹנוֹזִא בֹּלְמָּם אָנִג טַמַגו שַׁנִב וֹנִ

נְיַנְהָנֹא נְהָנִי לְמָּבַבְּרָא אָפּוָיַנִי:

his face toward the wilderness. meet with enchantments, but he set went not, as at the other times, to pleased the LORD to bless Israel, he And when Balaam saw that it

 ΛIXX

וֹנְמֶשׁׁנַ אֶּלְעַנַמִּגְבָּנִר פַּּנְיֵנִי: בְּפְעָם בְּקְבָרָאָט נְחָשָׁים בּיִּטוּ בּיִּטוּ אֶּלְחֵין לְשִּׁדְּטוּת

ישְׁרָאִנו הַּלְוָנִי רוּחַ מִּן צַבְּם נת ישְׁבֹּאֵל שְׁבֵּי לְשִׁבִּמִיהוֹן נישָּא בַלְעָּם אָת־עֵינָיו נַיַּרְא יוָקּף בַּלְעָם יָת עַינוֹהִי נַחָזָא

and the spirit of God came upon he saw Israel dwelling tribe by tribe; And Balaam lifted up his eyes, and

הֹּלֵוּ בְּוֹיִם אֶלְיֵנִים: هُند نَمُدُهُم مِدًا مِمُحُمَّن تَفْتُن

דשפיר קוי: וּיִשְּׁא מִישְׁלְוִ וּיִאִמְוֹר נֹאֵם בֹּלְמִּם וּנִּמּלְ מִנִּלְיִּה וֹאִמָּר אִימִר

whose eye is opened; of Beor, And the saying of the man said: The saying of Balaam the son

And he took up his parable, and

١ المُثانا: בּלוֹ, בֹמֶּב וּלֹאֶם בַינֹבֶב מֻעַׁם בֹלֵמֶם בּבבמוּב וֹאִמָּב יוּבְבֹבא

מְבֹּיב וּמִטְנְּבִי בִיה: אָל דְהַוּתוּ מוֹ בֶּרָם שָּׁרַי חָוַי אַנמָר דְשְׁמָנִת מִנמָר מִן בַּבְרם

with opened eyes: of the Almighty, Fallen down, yet words of God, Who seeth the vision The saying of him who heareth the

שַּׁבַּיִ יֶּנְבַוֹּיְנִ נִפַּבְ נִיָּבְנִי מִּינְיִם:

מְהַבְּיִנוֹנִי וֹהְבַאָּבִ:

, なて「尊」に

طهُلُكُ نَصُلُمُكُ זְהְלְּעְ מָאְ מְּבָאְ אַּבְּעָּבְ הַנְעַ

Thy dwellings, O Israel! How goodly are thy tents, O Jacob,

- על סוכרם עונומיסס ממול: וישה אל המדבר פניו. כמרגומו: ששם צ'פעמיס: לקראח נחשים. לנחש מולי יקרס ס'לקרמתו כרלונו ממר רולס ולמ רולס לקללס מוכיר עונותיסס וסקללס (ו) וירא בלעם כי שוב וגוי. אמר איני לניך לנדוק נסקנ"ס כי לא ימפון לקללס: ולא הלך כפעם בפעם. כאשר
- וס שלא יניץ למוך אסל מבירו (ב"ב ב, א): וחדר עליר דוח אלהים. עלה בלבו שלא יקללם: למעלה (אבות פ"ה): שבן לשבטיו. ראה כל שבמ ושבט שוכן לעלמו ואינן מעורבין ראה שאין פתחיהם מכוונין זה כנגד (ב) וישא בלעם אח עיניו. נקט לסכנים בסס עין רעס וסרי יש לך ג' מדומיו עין רעס וכוח גבוסס ונפט רחבס סממוריס
- שמרגם אונקלום ועל שאמר שמום סעין ולא אמר שמום סעינים למדנו שמומא באמת מעיניו היה: קדוש ומשרמיו קדושים ישמכל בדברים הללו ועל דבר זה נשמים עינו של בלעם. זיש מפרשים שמום העין פתוח העין, כמו י) ומספר את רובע ישראל שסקב"ס יושב ומונס רביעותיסן של ישראל מתי מבא עפס שנולד סלדיק ממנס. אמר בלבו מי שסוא שלה נכחה פחוח ולשון משנה הוא (ע"ז סט, א) כדי שישחום ויקחום ויגוב. ורבוחינו אמרו (נדה לא, א) לפי שאמר (לעיל כג, לפור אביו בנו סוא במלכות ובלעם גדול מאביו בנביאות מנס בן פרם סיס: שחם העין. עינו נקורס ומולאת לתוץ ותור (E) בנו בעור. כמו (מהלים קיד, מ) למעינו מים. ומדרש אגדה (הנחומא יג) שניהם היו גדולים מאצומיהם צלק צנו
- לעמוד על רגליו ונופל על פניו לפי שהיה ערל ומאום להיוח נגלה עליו בקומה וקופה לפניו: (+) נפל וגלוי עינים. פטומו כמרגומו שמין נרמס עליו מלה צלילה כשהוה שוכב. ומדרשו כשהיה נגלה עליו לה היה בו כה
- **ed(1,0)**: לפי שהן משכון עליהם וחרבנן כפרה על הנפשוח שנאמר (איכה ד, יא) כלה ה' אם חמחו ובמה כלה ויצח אש בליון (חנחומא מס עובו אסליך מס עובו אסל שילס וביים עולמיס בישובן שמקריבין בסן קרבנום לכפר עליסם: משכנחיך. אף כשסן חרבין (a) מה שבו אהליך. על שר הס פחמיסס שלינן מכוונין וה מול וה (צ"ב ם, ה): משכנחיך. הניומיך למכגומו. דבר המר

\$₹\$_\$\$\□: כּאַבְוֹע לָּמָת וֹבְיַבְע כַּאַבְוֹנִם בַּמָּלְ

ترخ ك لأب: لَخُنَا لَنُلُا مُعْتَرَ مَا خُرِدِ لَائَشَاء الشَامِية خَمَفَمَنَا فَيْعَنَا

ئھھٰمِت،یٹہ ئڑیہ ئنٹر نفٹاء: בְאָם לְוִ יאָלֶבֻלְ זּוְנִם בּּלְּיוּ אָל מוֹצִיאָוֹ מִמִּצְרָיִם כְּתוֹגִּפָּׁת

نظيظة ظخلكتك خبيك لجلائيك ⁶ פּֿנְתּ מִּכֹּד פֹאִנוּ וּכִּלְבוֹיא מָּוּ

وَلِينَ إِنَّ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى וְהְבֵּהְ בְּרֶכְהָ בְּבֵוֹךְ זֶה שֶׁלְשׁ וְהְאִ בְּרָכְאִ מְּבְרֵיכְהְּ לְהֹוֹן דְּנָוֹ אָלְבַלְאָּם לְעִּׁד אִיּבֹי, עַוֹבֹאִיְוּבּ לְבַלְאָם לְמִלְם הָּוֹאָ. עַנִיטִּבּ <u> וּוֹטַר אַּלַ בְּלַלְ אָלְבַלֹּלְמָם וּטַׁעוּל רוּנִּזֹא בַּלַלְע בֹּלַלְמַם</u>

בְּאַבְוֹנוֹ הַנְצִיבִיוֹ עַלְ מִנְאִ: כּלְטַבְיָם נְּמֶּוּנְ כַּנְנְּטִ הַבְּיֵנְ לָטַנְר כַּנָטַבְיוֹ בַּמִּבַּבְרוֹ כַּנִנָּט הַבִּינִ

מַלְכוּמֵיה: לוטטב מאוני מלכוע לטומל ל 'נַבְּקְּבְּקְנִיםְ מִצְּבְלְּנְיִ 'נַזְּבְׁמִּנִם נַפְּנִּי מֵלְפָּא בַּנִינִבּא מִפְּנִינִינִ

ننْقَتْكِيْا لَمُلْمُنْكِيا يَكُوْرِيا: שְּׂנְאֵיהוֹן וּבְבִוּת מַלְכֵיהוֹן בוע וֹמְבֹאָן וֹכֹסו מֹמִמֹוֹא שולפא ובומא ביליה ביקלון アダライス

יהין ליטין: לניקף יהון קריכין ולישף נכבולא ובים ביקימניה וֹנוּטַ וֹמֶבׁוּ בֹּעֹלוּבּ בֹאַבוֹא

of the Lord, As cedars beside the by the river-side; As aloes planted As valleys stretched out, As gardens

be exalted. than Agag, And his kingdom shall waters; And his king shall be higher And his seed shall be in many Water shall flow from his branches,

through with his arrows. bones in pieces, And pierce them adversaries, And shall break their up the nations that are his horns of the wild-ox; He shall eat Egypt Is for him like the lofty To tuo draof mid the lorth out of

one that curseth thee. blesseth thee, And cursed be every him up? Blessed be every one that And as a lioness; who shall rouse He couched, he lay down as a lion,

times. altogether blessed them these three enemies, and, behold, thou hast Balaam: 'I called thee to curse mine hands together; and Balak said unto against Balaam, and he smote his And Balak's anger was kindled

ה. לשון נמיעה מלינו באוהלים שנאמר (דניאל יא, מה) וימע אהלי אפדנו: הממוחין כאהל שנאמר (ישעיה מ) וימחחה כאהל לשבח (ולשון זה אינו דאה כן היה לו לנקוד כאוהלים הא' בחול"ה): בשע קס, ב): באהלים. כמרגומו לשון (מסליס מס, כ) מור ואסלומ: נשע ה). בגן עדן, לשון אמר כאסליס נמע ס' כשמיס כשאמר להשים אל המדבר פניו וכשהפך המקום אם פיו ברכם מעין אוחם קללום שבקש לומר כו' כדאיםא בחלק (סנהדרין (6) בנחלים נשיו. שנאכרו ונמשכו לנעום למרחוק. אמרו רצומינו מצרכומיו של אומו רשע אנו למדיס מס סיס צלצו לקללס

ושלמס: יירם מאנג מלכה. מלך כאשון שלסס יכנוש אם אנג מלך עמלק: וחבשא מלכחו. של יעקנ יומר ויומר שינא אמריי דוד (ד) בדרליו. מבארופיו ופירושו כתרגומו: וורעו במים רבים. לשון הללחה הוא ורעו הורע הורע על פני המים:

שסלבוע בדס נכאס כאילו ממון ונגוע: של לריס יעבול וילעבע בדמס כמו (מסליס סח, כד) למען חמחן רגלך בדס ואינו זו מלשון מכס כמו (דבריס לב, לע) מחלמי וכן ימסן לשון (שופטים ה, כו) ומסלה וחלפה רקמו שיסלו אם ארלם ויש לפחור לשון חלים ממש חליו של הקב"ה ימסן בדמס ימחץ. אונקלום מרגס חליו של לריס חלוקה שלהס כמו (צראשים מט, כג) בעלי חליס מרי פלגוחא (מ"א לשון חלוקה וחליה) ואת מרשיה מגרמי. ואני אומר לשון עלם שמגרר הצשר צשניו מסביב והמוח שבפנים ומעמיד העלם על ערמימוחו: וחציו לכיו: ועצמוחידם. של לכיס: יגדם. מנחס פחר בו לשון שבירס וכן (לפניס ג, ג) לא גרמו לבקר וכן (יחוקאל כג, לד) (8) אל מוציאו ממצרים. מיגורס להם הגדולה הואת. אל המוליאם ממלרים בתוקף ורום שלו יאכל את הגוים שהם

(9) כרע שכב כארי. כמרגומו. ימישבו בארלם בכמ ובגבורם:

(10) ויספוק. הנה זו על זו:

מְנְעְּרָ יְתְוֹע מִכְּבְוֹע: אַמְנְעִיּ כַּבָּר אָכַבָּרָהְ וְהַנָּה نمَّتُ خَدِير خُلِدُ هُم مُعارِثُنُكُ

אַמָּבוּית יַפְּרָא אָיַפְּרָנָּךְ וְהָא بخمًا هُنتر كُك خُهَنْتُك

אָבְ_מַּלְאַבְּׁיִּנְשׁ אָמְרַשְׁלְטִׁשׁ אָבְּי מִם אוֹנִיּנְי בּהְבְּטִשׁא לְנִיּנִ וּיִאְמִּרְ בִּלְאָם אָבְ_בַּבְעַ הַבְאָ זָּם וֹאָמִרְ בִּלְמִם לְבָּלִם הַלָּא אַבּ

מַבְּילִיתַ לְמִימָר:

If Balak would give me his house thou didst send unto me, saying:

I not also to thy messengers that And Balaam said unto Balak: 'Spoke

LORD hath kept thee back from

place; I thought to promote thee

unto great honour; but, lo, the

Therefore now flee thou to thy

mind; what the Lord speaketh,

do either good or bad of mine own

Deyond the word of the Lord, to full of silver and gold, I cannot go

אנו אָבַבּיב: בְּעָהְ מִלְבָּיִ אֲשֶׁר יִדְבָּר יְהְוָה אָת־פָּי יְהְוְּה לַעַּשִּׁוֹת טוֹבָה אָוֹ ה פַּסָר וְיִהְבֹ לְאַ אִּיבַׁלְ לְתְּבֹר פְּסָר וּדְתַב לֵיה לִי רְשׁי

בּבַּבוֹנוּ, כַאַמָּב:

X44.4: מבמנטו בומבוב ול וטוב בּוֹ לַמְמְּבַׁר מִבְּטִא אַן בַּמִּטַא לְמִהְבָּר הַּלְ צִּוֹנִנִי מִימִּבֹא אִם.ושֹּלְ לִּגְ בֹּלְטִ מִּלְאִ בִּישׁנְ אָם יִשֹּׁנוֹ לְוּ בֹלְטַ מִּלְוּ בִּישׁנִי

thy people in the end of days.' to thee what this people shall do to people; come, and I will announce And now, behold, I go unto my

that will I speak?

'inonod.'

לַתַּמָּבַ בְּאַבַבַרִית הַיָּמֶנִם: אִיעְבְּיִ שְׁשְׁרִ יִנְשְׁהַ הַעָּה הַנָּה הַנָּה אניעי וְעַהְּה הְנְנִי הוֹלֵלְ ְ לְעַּמִָּי לְבָּהֹ

לממב בסוף יומיא: לְבַ מֹא בַּנֹהְבִינַ הַמָּא עַבַּנוֹ אָמְלְכִּוֹּב מָא צִינַהְבִיר וֹאָנִוּיִ וּבְשָׁן הַאָּנָא אָוֹנִל לְתַּמָּוּ אָנִיבָא of Beor, And the saying of the man said: The saying of Balaam the son And he took up his parable, and

Sτ

ناۃ: ا בּנוֹ בַמָּב וּנֹאָם בַנִּבָּב הָשָׁם י נישָא מִשְּׁלְוּ נִיּאִמְר נִאָּם בֹּלְתָּם

בֹלֵהֶם בַּר בָּתוְר וְאֵימָר נִיבְרָא ונסל מהגיה נאמר אימר

seeth the vision of the Almighty, knowledge of the Most High, Who words of God, And knoweth the The saying of him who heareth the whose eye is opened;

וללוי מולום: עָלְיָוֹן מַחֲזַה שַׁיַּיִּ יֶחֲזֶה נַפֶּל אַ נְאָם שׁמֵעַ אָמְרֵר־אֶּל וְיֹדֻעַ דַּעַתּ היייים

חַוּימִיה וְלָא כְעַן סְבֵּימִיה نظكلأكر كربك: ביוו מן בורם שני חוו שביב אַן וֹנִבַת מִבַּת מִן בֹּבִם הֹלַאִּנִי אַנמָר דְּשְׁמָת מִימָר מִן בֹּרָם

מוֹמִבֹאֹב

ځ*ل*رت قد

نطاب

of Seth. Moab, And break down all the sons shall smite through the corners of scepter shall rise out of Israel, And forth a star out of Jacob, And a him, but not nigh; There shall step I see him, but not now; I behold

Fallen down, yet with opened eyes:

מוּאָב וֹפֿוֹצוֹר בָּלִרְבָּהָי. هَرُص مُنهُلَةِم بمُلَالًا هَٰهُنَا. אָרְאָנּוְ וֹלַאָ מַּטָּׁר אָמִוּרֶנּוּ וֹלַאָ

בְּנֵן אֲנְשְׁאֵ: בלבנ מואד לומגוס ללג なうごはメ ひかり لْحُنُكِينَا

(13) - לעבור אח פי הי. כאן לא נאמר אלסי כמו שאמר בראשונה (לעיל כב, ימ) לפי שידע שנבאש בהקב"ה ונערד:

(16) ויודע דעה עליון. לכוין השעה שכועם בה (ברכות ז, ל): מס שסן עמידין לסרע למואב באמרים סימים ומחך פאמי מואב. סמרגום מפרש קוצר סעברי ויקעול וכו": מו) אן הנה היי לבני ישראל בדבר בלעם: אשר יעשה העם הזה לעמך. מקרא קלר הוא וה. איעלך להכשילם ואומר לך של אלו שוגא ומס סוא כו' כדאימא בחלק (סנסדרין קר, א) מדע שבלעס סשיא עלס זו לסכשילס בומס שסרי גאמר (במדבר לא, (+1) הולך לעמי. מעמס סריני כשחר עמי שנסחלק סקד"ס מעלי: לכה איעצך. מסלך לעשומומס סיח סעלס חלסיס ס

Z71

11,4: וְהַיְה אֱדוֹם וָבְשָׁה וְהָיָה וָבַשָּׁה וֹיהַי

ווווע טר מדבית יצלב

וֹאַנוֹנונוו הַנוֹ אָבָּנוּ : ניאַמֿע באָמָגע יוָוֹם הַמַּבֶל וננג אָנרְעַּלְאָר וּנְשָּׁא מְשֶׁלְנִ וּמִוֹא ביר עַנְקַלְאָר וּנְטַלְ

בפלע קנף: ניאַמָּר אֵיקְן מְוּשֶׁבֶּּף וְשִׁים נַאָּמָר הַפָּיף בִּית מֹוֹהָבָף וִשִּׁי تَنْكِم אُن لَوَّٰذِ، رَبَّمُ ۖ فَمُكِا لَلْنَهُ ثَن مُكْرِفُهُن بِثَمْحِ مَنْكِيْكِ

هَمْدِ نَمُكُكُ: בַּ בָּׁנְאָם וְנִינִינִ לְבַּהֹּלֵב לֵינוֹ הַעַ מִּנִי אָם יְנִינְ לְהֵּיִּבְאָׁנִ הַּלְמָאִנִי

משְׁמִׁנִ אֶּב: בּ וַיִּשְׂאַ מְשְׁלְוֹ וַיּאַמְר אֹוֹי מָי יִחְיָה וּנְּשִל שֹהְלִיה וַאַמַר

> נוֹמְבֹאָן זֹגֹקַע בֹּנֹכֹסׁנוֹ: אِنْكُنِد يُنَهْلُهُمْ فَهُلَا يُدِينَهُ هُمُنَا خُرَةُمْ يُحْدَيْنَا

נַמְמָהָיָא: はほごに

לְהְלְתָא "וּבַּר: הישְׁרָאֵל הַנָה עַמְלָל וְסוֹפֵּיה משלגע נאמר ביש קרביא

לכב שמו מעוב:

אַלְוֹא וָת אָלָוּן: לְטַוּׁנְבֹּוֹא בְּיִנְעַוְן כַּבְ וֹהְבָּיִב ער קא אַתוּרְאָר יִשְׁבֵּינָך:

> valiantly. a possession; While Israel doeth Seir also, even his enemies, shall be And Edom shall be a possession,

remnant from the city. dominion, And shall destroy the And out of Jacob shall one have

destruction. But his end shall come to Amalek was the first of the nations; took up his parable, and said: And he looked on Amalek, and

And though thy nest be set in the Though firm be thy dwelling-place, took up his parable, and said: And he looked on the Kenite, and

away captive. . How long? Asshur shall carry thee Nevertheless Kain shall be wasted;

hath appointed him? said: Alas, who shall live after God And he took up his parable, and

האומות שכולם ילאו מן שת בנו של אדם הראשון: (מ"ב ימ, כד) אני קרמי (ישעיה נא, א) מקבמ בור נקרמס (משלי ל, יו) יקרוה עורבי נחל. פורוי"ר בלע"ו: בל בני שה. כל דוד שנאמר בו (שמואל־ב מ, ב) סשכב אומס ארלס וימדד שני מבליס לסמימ וגו' (מדרש אגדם): וקרקר. לשון קורס כמו דרך קשמו. שהכוכב עובר כמן. ובלע"ו דישמינ"מ כלומר יקוס מול: וקם שבש. רודה ומושל: ומחץ פאחד מואב. וה (עו) אראנו. כולס לני שבמו של יעקב וגדולמו לך לל עמס סול ללל ללמר זמן: דרך בובב. כמרגומו לצון (ליכס ב, ד)

- (13) והיה ירשה שעיר איביו. למויניו ימרמל:
- (91) וירד מיעקב. ועוד יסיס מושל אחר מיעקנ: והאביד שריד מעיר. מעיר סחשונס של אדוס וסיא רומי ועל
- (os) וירא אח עמלק. נסמכל גפורענומו של עמלק: ראשיח גוים עמלק. הוא קדס את כולס להלמס גישראל וכך מלך סמשיח אומר כן שנאמר בו (חסליס עב, ח) וירד מיס עד יס (עובדיס א, יח) ולא יסיס שריד לבים עשו:
- מושבך. ממס אני מסיכן וכים לכך סלא אמס עמי סיים בעלס (שמום א, י) סבס נמסכמס לו ועמס נמישבם באימן ומעוז של אחר עמולק נסמכל בגדולמס של בני ימרו שנאמר בסס (דס"א ב, נס) מרעמיס שמעמיס שוכמיס (ספרי בסעלמך עמ): איחן (12) וירא אח הקיני. לפי שהיה קיני מקוע אלל עמלק כענין שנאמר (שמואל-א טו, ו) ויאמר שאול אל הקיני וגו' הזכירו מרגס אונקלוק. ואמרימו להאבד בידס שנאמר (דבריס כה, יע) מממה את זכר עמלק:
- עם עשרת השבעים ותקיס לבער ממקום שנתישבת שם מס ברך: עד מה אשור חשבך. עד סיכן סול מגלה לותך שמל (22) כי אם יהיה לבער קין וגוי. משכיך שנמקעם למוקף וה שמירן נעכד עוד מן העולם כי מף מס ממה עמיד לגלום ישראל (מנהדרין קו, א):
- ארמיים בבירניום גדולום על אשור: אם אלה שלא ישים עליו הגוזר את אלה שיעמוד קנחריב ויבלבל את כל האומות ועוד יבואו לים מיד כחים ויעברו כחיים שהן (23) וישא משלו וגר. כיון שסוכיר אם שניים אשור אמר: אוי מי יחיה משמו אל. מי יכול לסחיום אם עלמו משומו למלח וחבור אין זה ערוד מן העולם אלא עלעול ממקום למקום וחשוב עם שאר הגליות:

וֹמֹנּוַ_מֻצְבׁר וֹנִּם_נוֹא הַבָּר, אָבֶר: ⁺² וֹבִּים וֹמִנִּי אַמִּוּר

لْرَو خُرُط لَاكِكَ كُلَّالُحُهِ: (وَ)

בְּלָנִת אֶלַבְּנָנִת מִוּאֶב: د» تَيْمُت نَمْلُغُر فَهَضَلَ نَئْلُمْ لَيْنَاتِ نَمْلُعُمْ فَهَضَا لَمُلَا

۲×۲٬۳۲۲: בְעָּׁם ַ נִתְּקְבֶאוֹ לְעָּׁם לְזִבְחֵי אֱלִהִיהֻוֹ יִקְרַאָּה

וּנְיִנִי בּּנִמְּבָאַל: יּ וֹגֹאֹמִר יִשְּׁבְאֵלְ לְבָּׁמֹלְ פֹּמִוּר

אַּבְיִרוֹּה מִיִּשְׂרָאֵל: حربيت پيد تېپټې ږېك بېرا ר בְּלְ רַאָּהָוֹ, הַלְּם וְהוֹלַמ אִוֹנָם בָּלְ רֵישִׁי עַּמָּא וְדִין וְקְּםוּלְ ניאמר יְהוֹה אֶל־מֹשֶׁה קַח אָתַ־

خُطُمُ خَمُلِك: ַבובון אַנש אַנְשָּׁנו בוּגַּבְלוּבום לַסוּכוּוּ

> ואַר אַנון לְעָּלְמָא "יִבְּדוּון: לְאַשוּב וֹיְהַהְּבְּבוּוֹ לְהַבָּב פַּבַע וֹסׁנְמֹן וֹאַמֹּבְעוֹן מִבְוָמָאָּג וֹנִמִּנָן

ואַף בָּלָק אָזַל לְאִירְחֵיה:

מַּמָא לְמִמְּמִּ, בַּעַר בְּנָת מוָאָב:

לַמְגַּוֹטִביוֹ: ניְּמְשֹׁבֹוֹנִי מְהֵּוֹנִיבִוּן נַאָּכַלְ תַּמָּא יַסְנִידוּ 八点位と

בְּוֹמְבְאָב: פֿמנר וטַקיף רוגוא דַיי וֹמְבֹאָכ לַבֿמֹלָא ĹŻĽĽĒL

########## מְמְמֵּא וֹנְעוּכְ שַׁלְוָלָ בְוּנִּוֹא בַּיִּנְ בְּעִוֹנְ מַעִּרְ מֵבְם נִּיִּ לְצִׁבִּירִ נאַמֹר יִי לְמִמִּר דְּבַר יָתְ

באַטְתַבוּ לְבַעְלָא פְּעִוּר:

returned to his place; and Balak also And Balaam rose up, and went and he also shall come to destruction. Asshur, and shall afflict Eber, And of Kittim, And they shall afflict But ships shall come from the coast

harlotry with the daughters of the people began to commit And Israel abode in Shittim, and

went his way.

 ΛXX

ς₇

†7

their gods. people did eat, and bowed down to sacrifices of their gods; and the And they called the people unto the

LORD was kindled against Israel. Baal of Peor; and the anger of the And Israel joined himself unto the

from Israel.' anger of the Lord may turn away in face of the sun, that the fierce and hang them up unto the Lord Take all the chiefs of the people, And the LORD said unto Moses:

the Baal of Peor.' that have joined themselves unto Israel: 'Slay ye every one his men To səgbuj ədt otnu biss səsoM baA

וסובד גשמס: וצים. קפינות גדולות כדכתיב (ישעיס לג, כא) ולי אדיר ובורני רבתא: (+s) וענו אשור וענו עבר. וענו לומס שבעבר סנסר: וגם הוא עדי אובד. וכן פירש (דנילל ז, יל) עד דקעילם מיומל

(ו) בשטים. כך שמס (סנסדרין קו, מ): לזנוח אל בנוח מואב. על ידי עלת בלעם כדמיתה בתלק (שם):

राट (वरवायते ख): (2) - וישחחוו לאלחיחן. כשמקף ילכו עליו ואומר לה השמעי לי והיא מוליאה לו דמות פעור ממיקה ואומרת לו השתחוד

(+) קח אח כל ראשי העם. לשפוע את סעובדים לפעור (קנסדרין לס, א): והוקע אוחם. את סעובדים. והוקע. (5) בעוד. על שם שפוערין לפניו פי העבעת ומולימין רעי וזו הים עבודתו: ויחד אף ה׳ בישראל. עלת בהס מגפה:

בטומקים בחול ולפן מכודבו ובטמב זוכטט חליו: בסקילה וכל הנסקלים נחלין (סנהדרין מה, א): בגד השמש. לעין כל ומדרש אגדה (חנחומא יע) השמש מודיע את היא מלייה (שם לד, ב) כמו שמלינו בבני שאול (שמואל ב כא, ו) והוקענום לה' ושם מלייה מפורשת. עובדי עבודת אלילים

(,4,4): (a) הרגו איש אנשיו. כל מחד ומחד מדייני ישר מל סיס סורג שניס ודייני ישר מל מיר בו מונת מלפיס כד מימ מבענס דרין

אָבֶל מוּעֵר: בְּנִי יִשְׂרָאֵלְ וְתֵּמְּׁהְ בַּלְּיִם פְּתָּה בַּלְ בִּנְשְׁהָא צִּבְנֵי יִשְׂרָאֵלְ וְאִנּוּן לְמִּנִוֹּנִ מְמְּעַר וּלְמִּנִוֹּנִ כַּלְ מַּנְעַ מִּבְנִוֹנִישָא לְמִּנִּנִ מָמָּע וּלְמִּנִּנִ ניקר אל־אַחִיוֹ אַח־הַפּוֹדְיִנִית אַחְאַ וְקְבֵּיב לְנְת אַחוֹהִי יָת וְתִּנְּת אָיִשׁ מִבְּנָי יִשְׁרָאָל בָּא וְתָא מּוּבְרָא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בכן בהדע משפן זמנא:

ניקח רַעַּח בְּיָרָוּ: אַהַרְן הַכּהֵן נִיְקְם מִתְּוֹךְ הֵעֵבְר אַהַרֹן כְּהָנָא וְקָם מִנּיֹ כִּנִשְׁהָא

 הַקַּבְּה וַיִּדְּלִר אֶת שְׁנֵיהָם אֲת לְלִּנְּבְּהָא וּבַזַּע יָת מַּרְוַיְהוֹן יָת ַנִּיֹבְאַ אַּעָּר אֶׁנְחַ_וֹמְּבֹאָך אֶּבְ_ וֹמֹאַלְ בַּעַר װִבֹרָאַ בַּר וֹמִבֹאָל

لَمْشِدُرَتِ جُكُلِهِ: (حَ) ק"ר ניה"ו המקים במגפה צרבעה נהוו דמיתו במוקגא עשריו

וּנְסִיב רוּמְקא בִּידִיה: תְּבַׁא פֹּגֹּטַסְ פַּוֹבְאָלַהֹּזָב פֿוֹן נִעוֹא פּגַעָס פַּב אָלְהֹזָב כַּב

בני ישראל: كَاحُلُكُ لَكُمْ مُلِي الْمُوقِطِ لِيَمْ حِبْلًا خَلَيْهِ لَهُ لَا يُعْلَمُ لِمُ لَا يُعْلَمُ لِمُ الْمُعْلِمُ אْرِه نَشْلَةِمْ لَعُنالِتَعَشَّل عُمْلِ يَنْظُلُمُ حَدِينَةُ خِرِيْنَ عَنْنَهُ

נאַבְבָּעְאָ אַלְפָּגוּ:

meeting. To inst sat to door of the tent of children of Israel, while they were of all the congregation of the the sight of Moses, and in the sight brethren a Midianitish woman in Israel came and brought unto his And, behold, one of the children of

in his hand. the congregation, and took a spear To read it, he rose up from the midst of Eleazar, the son of Aaron the priest, And when Phinehas, the son of

children of Israel. So the plague was stayed from the and the woman through her belly. of them through, the man of Israel, into the chamber, and thrust both And he went after the man of Israel

were twenty and four thousand. And those that died by the plague

6

The Haftara is Micah 5:6 - 6:8 on page 201.

<u>ַנְיְדְבֶּר יְהַוְּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:</u>

בַּמָּגֶב אָטַבַבַּבַבְּנִינִ מִמָּבַ בַּנֵּגַ פִּינָהָס (בספרי ספרד ואשכנז נהוג نَّمُلُمُّكُمْ خُطْنُمُّنَا: פּגנֹטַס פֿר אָלְמֹזֶר פֿר אַנִּרוֹ

> :Saring: And the Lord spoke unto Moses,

نَّمُلُّكُمْ خُطْتُمُنْدَ: בַּעוַכִּט וֹבְאַ_כַבָּנִעוּ אָעַבַּדָּנִי. אָנו_לוֹאָנוֹי حُلُ هُذُمُٰإِلَ كُلُ هَٰكُالًا لَاحِتِلًا לכתוב פְינִהָס ביו״ד זעירא)

בּונוּעוּן וֹלֵא מֻוּגּוּטִוּ וֹטַ בּנוּ לוו וֹמְבַאָּב לַבַּלוּוּ וֹטַ עַלֹאָנוּוּ כַּבְבַּיֹלָא אָנַיִר יָנִי בַּנְיִם בַּעָּהָי מִעָּכִי

children of Israel, in that he was son of Aaron the priest, hath Thinchas, the son of Eleazar, the

children of Israel in My jealousy. them, so that I consumed not the very jealous for My sake among turned My wrath away from the

- ידיו. אלא כדי שיבא פינחם וימול את הראוי לו (מנהדרין שם. תנחומא כ): קנאין פוגעין בו) געו כולס בבכיס. בעגל עמד משס כנגד ששיס רבוא שנאמר (שמום לב, כ) ויעמן עד אשר דק וגוי. וכאן רפו אס מאמר אקורס צמ ימרו מי סמירס לך וכו' כדאימא סמס (שס): והמה בכים. נמעלמס ממנו סלכס (כל סצועל ארמימ כדלימל בללו קן הנשרפין (שס פב, ל): אח המדיניה. כובי בת לור: לעיני משה. למכו לו. משק. זו לקורס לו מותרת (6) והגה איש וגרי. נמקבלו שבמו של שמעון אלל ומרי שהיה נשיא שלהם ואמרו לו אנו נדונין במיחה ואחה יושב וכוי
- (8) אל הקבה. אל ספל: אל קבחה. כמו (דברים ימ, ג) סלמיים (מ"ל פל סקיבם) וסקיבם. כוון במוך וכרום של ומרי בסיגרסס סיסו ליסוי פרוונקס מיד ויקס רומס בידו וגו' (סנסדרין שם): (7) וורא פינחס. ראס מעשס ונוכר סלכס אמר לו למשס מקובלני ממך סבועל ארמים קנאין פוגעין צו. אמר לו קריינא
- ונקבוח שלה וראו כולם שלא לחנם הרגם והרבה נסים נעשו לו כו' כדאימא החם (סנהדרין פב, ב. ספרי קלא):

ואשכנז וי״ו קטיעא) בּנוני הְלְוִם: (בספני ספרד קְנָמִי שְׁלְם: לְבֵּן אֵּמְׁר ַ עַלְּנָ, יְעֵן לְנִ אָּעַ_ בְּבֵּין אֵימָר עַאָּנֹא פָּזַר לִיה יָת

him My covenant of peace; Wherefore say: Behold, I give unto

`₩\$\$ לַנאַ קַאַרְנְיִנ נִוֹכַפֹּּר מַּלְ-בַּנִינ שַנִּם אֶּלְנַנִינ וֹכַפּּר מַלְ בַּנִינ ליי בַּרָיח בַּחָנַת עוֹלָם מַחַת צַּשֶׁר קָיָם בָּהנּת עָלַם חַלְף דְּקנִי וֹבְיֹנִשׁׁנִי כִּנְ וּלְזַנְׁהֹּוָ אַנֹוֹבְּנִוּ וּטִבוּ כִּיִבּי וֹלְבַּנִוִּנִי בּטִבוּנִי.

وَكُرِيهِ ثَمْنِهِ كَانِكِ كُلِتِ كَمْشَمْرَا: ﴿

iÀLX4:

בית בָּא לְבִית שִׁמִּמִוּן: מֹבְנֵינִישָׁא וֹמִבוּ בַּבְ סַבְנָא בַב הְבְּה אָת־תַמּרְיִנְיִת וֹמָרֵי בֶּן־ קִמִילְא דְאִהְקְמִיִל ן יְשִׁם אָנשׁ יִשְׂרָאֵלְ חַמְּבָּׁה אַשֶּׁר וְשִׁים, מּּבְּרָא בּר יִשְׂרָאֵל

the people of a fathers' house in the daughter of Zur; he was head of woman that was slain was Cozbi, And the name of the Midianitish house among the Simeonites.

the son of Salu, a prince of a fathers'

the Midianitish woman, was Zimri,

that was slain, who was slain with Now the name of the man of Israel

atonement for the children of

was jealous for his God, and made everlasting priesthood; because he

seed after him, the covenant of an

and it shall be unto him, and to his

Þτ

71

Israel.

אֶב בַּמְרָיֵן הָוּא: (פּ) בּוֹבָּׁו בַּעַבְאָנְעַ אַמֹּנְעַ בַּּוֹעַבְ מִנְּנִנִיאַ בּוֹבִּוֹ בַעַ גִּוּנַ נַנְאָמָ

אומו כונו אַכֹּא בֹמֹגַוֹן נונא: " וְשֶׁם הֵאִשְּׁה הַמְּבֶּה הַמִּרְנֵית וְשִׁים אִהְּהָא דְּאִהְקִמֵּילֹת And the Lord spoke unto Moses,

ישר 16 נַיְרַבֶּר יְהַוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

אַנִיִּם: נֹטִבּוּלָ מּגַבְּיִב אָנִיַם אָנִיַם אָנִיִּם אָנִיַם אָנִיִּם אָנִיִּם אָנִיִּם לִנוֹבׁוֹלָאֵנ ゖヹヹ゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙ゖヹ

tuəq1 Harass the Midianites, and smite

קגאחי. בנקמו אם נקממי. בקלפו את הקלף שהיה לי לקלוף. כל לשון קנאה הוא המתחרה לנקום נקמת דבר אופרטמנ"ע לעבודה אלילים והרג ושיא שבע מישראל לפירך בא הכחוב ויחסו אחר אהרן (סוהדרין פב, ב. סוטה מב): בקנאו אה (II) פינחס בן אלעור בן אחרן הכהן. לפי שהיי השזמים מזיים אותו הכלימם זן פועי זה שפיעם אזי אמו עגלים

(21) אח בריחי שלום. שמסא לו לברים שלוס כאדס סממזיק מובס ומנות למי שעושה עמו מובס אף כאן פירש לו סקב"ס **εζα"1**:

לי (זכרים מ, ב) וקנאמי לליון. בשביל ליון: וכן שנינו בובחים (קא, ב) לא נמכהן פינחם עד שהרגו לומרי: לאלהיו. בשביל אלהיו. כמו (במדבר יא, כמ) המקנא אחם ולבנייו שנמשחו עמו ולחולדוחיסם שיולידו אחר המשחחן אבל פינחם שנולד קודס לכן ולא נמשך לא בא לכלל כהונה עד כאן. (13) והיחה לו. ברימי ואם: בהיה בהנה עולם. שאף על פי שכבר ומנס כסינס לורעו של אסרן לא נמנס אלא לאסרן שלומומיו (פנהדרין שם):

של עלמו מלקנא לחילול השם לכך הודיעך הכחוב מי הוא המוכה: "לשמער. . לאחד מחמשח בחי אביח שהיו לשבט שמעון. דבר אחר להידיע שבחו של פינחס שאף על פי שוה היה נשיא לא מנע (14) ושם איש ישראל וגרי. כשס שיימם אם הלדיק לשנת יימם את הרשע לגולי (מנתומה פנתם נ): נשיא ביה אב

מיפס ומפר ומנוך ואבידע ואלדעס ווס סיס מלך לאחד מסס: ולפי שנסג בויון בעלמו לספקיר במו מנאו שלישי (מנמומא שס): ביה אב. ממשת בתי אבות לבות היו למדין. (בראשית כה, ד) אוטורה. . ההד מהמשה (במדבר לה, ה) מלכי מדין הה הוי והה רקס והה גור וגו' והוה היה השוב מכולם שנהמר רהש המות (ai) ושם האשה המכה וגרי. לסידיעך שנאמן של מדיניס שספקירו במ מלך לונות כדי לסמעיל אם ישראל (שס): ראש

(עו) צרור. כמו זכור שמור לשון סווס. עליכס לאייג אומס:

קיום המגפה על דְבר פְּעִיר: עַל עֵיסַק פְּעִיר: בְשֶּׁיא מְדְיָן אֲחֹהָם הַמְּבֶּה דְּאָהְקְטֵילֵה בְּיוֹמָא דְמוֹהְנָא فَمْنِد لَمْحِ لَـٰجُد خَافِر ثَن مَنْ مَن فَمِيد لَمْحِ مُنْوَهِ فَافِر « Àُشِد_نَحْرُه کُرُف هَمِ_لَحَد_ خَنَحْرَ،سِيا لَـٰتَحْدَدُه خُحِيا هَدِ

אַבְרָן הַכְּבֵן לֵאַמֶּר: ירוֹד אָל־מֹשֶׁר וְאָלִל אֶלְעַּוֹרָ בֶּּן־ לְמִשֶּׁר וּלְאֶלְעָּוֹר בּר אַהַרוֹ וְיָהֵי אַהַרֵּי הַפּּגַּפָּה (פ) וּיִאמֶר וַהְנָה בְּתַּרְ מִוֹחָנָא וַאַמֵּר יִיָּ

גַּבָא בִּוֹמְבָאַן: لْمُمْرَٰكِ خُرْدُنَ كُمْرَكُو خُرْ-بَيْمُ بَرْمُرَمُ خُرْدُنَ كُمُنْكُلِياً خُرْ ، نَصْلُعُم طَوَّا مُصُلِّنَا مِثْلًا يَكُدُرُ نُصُلِّمُ مَوْدِ مُصُلِّنًا مُدْنَا مُدْنَا אָאַג אָּע־רַאָאָהוּ כָּלְ־עָּרָת בְּנִי־ קַבִּילִנִּ יָה חוּשְׁבַּן כָּלְ כָּנִשְּׁהָא

יְבַחָוֹ לֵאִמֶּר: אָטָם בֹּמֹבְרָט מוָאָב מַּגְ־וֹבִינֹן

نې ۱۵ نام מצרים: بجير بשֶׁרְאֶל הַיּצְאָים מֵאָהֶץ יּבְנֵי יִשְׁרָאֵל דִּנְפַּקוּ מֵאַרְעָּאִ ל כַּאֲשֶׁר צְנְּה יְהְנָה אֶת־מֹשֶׁה כְּטָא דְּפַּקִידְ יָנְ יָת מֹשֶׂה מבו משְּבוּים שְׁבָּה וָמָעְלָה מבּר מַשְּׁרִין שְׁנִין וּלְמִילָא

ದಭಕ್ತಗಿಗೆ ಗತ್ತೆ%: بيدنة משְפָּחַת הַחֲנֹלִי לְפַלֹּוּא רָאִּיבִוֹ חֲנֹוֹדְ זַרְעִּיֹת חֲנֹוֹדְ لْعَبْدًا خُدْبِدَ نَمْلُكُمْ خُدْرٌ لَعَبْدًا لَعَبْدًا فَبْدُنَاء لِنَمْلُكُمْ خَدْرً

בֿע בֿבֹּא בַּמֹבְיוֹ אָטַטַעון בּׁנ קְבְנוֹע בִים בֹּנֹבְלְיָם בֹּנֹבְלְיִנִים אָבוּנ בְבְנוֹ

خَلَالًا كِتَالَم خَلَالِمَالِ:

לפוט בולא בוּהְבֹאנ:

אַמרוּ לְמִמְנֵי נְטִׁבוּן בְּמִישְׁבוֹא تنتجد طهُد نَهُمْ مُنْ لَدُولًا يَصَوْدُمْ مُهُد نَهُمْ مُنْ خَلَتْهُ

ځېرټر: במואָב על יַרְדָּנְאַ דִירִיחוֹ

לפלוא זַרְעִית פַּלוּא:

Plague in the matter of Peor.' who was slain on the day of the the prince of Midian, their sister, matter of Cozbi, the daughter of in the matter of Peor, and in the wherewith they have beguiled you for they harass you, by their wiles

the priest, saying: and unto Eleazar the son of Aaron that the Lord spoke unto Moses And it came to pass after the plague,

ΙΛΧΧ

that are able to go forth to war in upward, by their fathers' houses, all Israel, from twenty years old and to negregation of the children of Take the sum of all the

:Sarives Moab by the Jordan at Jericho, spoke with them in the plains of And Moses and Eleazar the priest

out of the land of Egypt. children of Israel, that came forth LORD commanded Moses and the twenty years old and upward, as the Lake the sum of the people,] from

the family of the Palluites; family of the Hanochites; of Pallu, sons of Reuben: of Hanoch, the Reuden, the first-born of Israel: the

לוס לסשמיד מפני רום שסימס עמידס ללאם מסס כדאמרינן (בבבא קמא לם, ב): (13) כי צוררים חם לכם וגרי על דבר פעור. שהפקירו בנותיהם לונות כדי להמעותכם אתר פעור. ואת מואד לא

- (I) ויהי אחרי המגפה וגרי. משל לכועה שנכנסו ולפים למוך עדכו וסכגו בק וסול מונה לומן לידע מנין הנומרום. דבר
- (2) לביה אבחם. על שנע סלב ימימקו ולל למר סלס (נ"ב קע, ב): . אחר כשילאו ממלרים ונמסרו למשה נמסרו לו במנין עכשיו שקרב למוח ולהחזיר לאנו מחזירם במנין (הנחומא יד):
- לסמנום: (3) וידבר משה ואלעזר הכהן אחם. דנרו עמס על ואת שליס המקוס למנותס: לאמר. אמרו לסס לריניס אתס
- (a) משפחת החגבי. לפי שהיו המומות מבזין אותם ואותרים מה אלו מתיחם ין על שבעיהם קבורין הם שלה שלעו המוכיים מל הפקודים וגוי: (+) מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה וגרי. שיסל מנינס מגן עשריס שנס ומעלס שנלמר (שמות ל, יג) כל סעובר
- אני עליהם שהם בני אבותיהם וזה הוא שמפורש על ידי דוד (מהלים קכב, ד) שבמי יה עדות לישראל (שהש"ר ד, יב). השם הזה באמומיהם אם בגופם היו מושלים קל וחומר בנשומיהם לפירך המיל הקב"ה שמו עליהם ה"א מלד זה ויו"ד מלד זה לומר מעיד

לַכֿוֹמָ, מִמֻּפּׁטַע עַכּוֹמֶ,: אָהֶפּׁטַע עַטַבּגנְיָג לָטַבּגרוּן זַרְעָיה טַבָּרוֹן לְכַרְמָי

זְרְעִית בַּרְעִי:

the Carmites. Hezronites; of Carmi, the family of of Hezron, the family of the

וְהְבֹּה מֹאִנְע וְהִבְהָהִם: فَكُلَّدَيْتِ مُرِمُّكُ لَيْكُمُ لَا يُعْلَقُمُ لَا يُعْلَقُ لَا يُعْلَقُهُ لَا يُعْلَقُهُ لَا يُعْلَقُهُ لَا אַבֶּר מִשְּׁפְּׁנְע הַראִּבֶּנִי נִיּהְיָנִי אָבֵין זַרְעָּיָה רְאִּבֶּן נַהָּנִי

אַלְפָּגוֹ וּמֶּבַת מָאָנִי וּטַבְּטַגוֹ:

and thirty. three thousand and seven hundred numbered of them were forty and Reubenites; and they that were These are the families of the

י ולנו פֿלוא אָלואָב:

יבני פליא אַליאַב:

And the sons of Pallu: Eliab.

strove against the Lord;

<u>: בילור:</u>

בַּנְבַרַת בָּרַבַּלַבַת בָּנַבַם אַשֶּׁר הִצּוּ עַל־מֹשֶׁה וָעָל־אַהַרוֹ מֹשֶׁה וַעַל אַהַרוֹ בְּבְנְשְׁהָא (כ, ערואי)[ל, קוריאַי] העברה מערבי הישהא דאה באריבוישו ער 6 [ÄĊ,ĽŒ بختر אליאב נמואל ודקו

מַּלְ בַּלְנַע בַּאָטְבַּנּוְמָּגעוּן מַלְ גֹֹי: ַ נַאֶּבֹוֹבֶם נַאַבֹּוֹבֶם בַינַא בַּטַוֹ נַאָּבֹוֹבֶם יבְנִי אֶבְיאָב וֹמִיאָבְ וֹבִטַּוֹ died; what time the fire devoured with Korah, when that company and swallowed them up together and the earth opened her mouth,

the company of Korah, when they

of the congregation, who strove that Dathan and Abiram, the elect

Dathan, and Abiram. These are

And the sons of Eliab: Nemuel, and

against Moses and against Aaron in

ימְאַנַיִם אָיִשׁ וַיִּהְיִי לְנָס: בַּאֶּכָּג עַאָּמָ אָנוּ עַמְאָּנִם י אְתָם וְאָת־קַרַח בְּמָות הְעַּדֶּה נִהְפְּׁמַׁח הַצְּּבֶץ צָּת־פִּּיהָ נִהְּבָלַע

װּבְרָא וַהַוּן לְאָת: אַגַּמָּטָא נוֹע מָאָטַן וְטַבְּאָהַוּ בְּמִוּטְא בְּכִּוֹמְטִא כַּב אָכֹלְט אַבוֹא ג'ט פּוּטַע

they became a sign. two hundred and fifty men, and

ײ יבְנִי־קֹרַח לאֹ־מֶתּוּ: (ס)

וּבְנֵי קֹרַח לָאַ מִיתוּ:

died not. Notwithstanding the sons of Korah

מִמֹמוּנו בֹזַבְמַּנִינוּן

the family of the Jachinites; family of the Jaminites; of Jachin, the Nemuelites; of Jamin, the families: of Nemuel, the family of The sons of Simeon after their

עַנְּבְׁנְנִי: מִּאְּפְּׁעַע עַנְּמִנְנִי לְנְבְּנִן מִאָּפּעַע זָרָמִנִי זָמָנן לְזָבִּנִן זַרְמָנִע מַאָּפּּעַע עַנְּמִנְנִי לְנְבְנֵן מִאָּפּעַע זָרָמִנִי לנו הממון למהפושם לנמיאל לני

לַנְמָּין לַנְמוּאַלְ זַרְעִי נְמוּאַלְ לַנְמִין

of Zerah, the family of the

מְמְּפַּׁעַע עַמְּאָנִלְי: זְרְעִית שָּׁאִיל: ב לְיֵּבִר מִמְּפֹּּחַע תַוּבְׁנִי, לְמִּאֵיכִ לְיִבַר זַבְּמִּית יָבַר לְמִאיל

the Shaulites. Zerahites; of Shaul, the family of

٤٦

71

π

9

לבות בו יו"ד בראש וה"א בסוף: מעיד עליסס לשבמיסס לפיכך בכולס כמיב סמנכי ספלאי אבל בימנס (לסלן מד) לא סוצרך לומר משפחם סימני לפי שסשס

(10) ויהיו לנס. לאות ולוכרון (במדבר יו, ס) למען אשר לא יקרב איש זר לחלוק עוד על סכסונס: (9) אשר הצו. אם ישראל על משס: בהצחם. את סעס על סי: הצו. סשיאו את ישראל לריב על משס לשון ספעילו:

בגיסנס וישבו שם (במ"ר): (11) ובני קרח לא מחו. סס סיו בעלה מחלה. ובשעת המחלוקת הרהרו חשובה בלבם לפירך נחבלר להם מקום גבוה

למוסרה שנהמר (דברים י, ו) ובני ישרהל נסעו מבהרום בני יעקן מוסרה שם מח ההרן והלה בהר ההר מח וממוסרה עד הר שכשמת אסרן נסמלקו ענני כצוד וצאו סכנענים להלמס צישראל ונמנו לצ למזור למצריס וחזרו לאחרייהם ח' מסעות מסר ססר למלרים (בראשית מו, כא) וכאן לא מנה אלא חמשה וכן אלבון לגד הרי שבע משפחות ומלאתי בגמרא ירושלמית (סומה א, י) (EI) לורח. סוא נותר (שמות ו, מו). לשון נוסר. אבל משפחת אסד בעלה וכן המש משבע בנימין שהרי בעשרה בנים ירד

	אָּכֶּׁלַב וֹנִיׁמָּהֵ מֹאִנִע: (ס)	: 1		
77	خْفُكُدِيثُو مِشْدِ لَمْحُدْرُه	מְּלֵּנוֹ וֹבְשְׁנִים בְּשִׁלְּבִּוּן וַבְּשְׁנִים ּוְּ מְּבְשְׁנוֹ וְשְׁמֵא אַלְפָּנוֹ וַבְּשָׁנִים מְלֵנוֹ וֹבְשְׁנִים	These are the families of Judah according to those that were numbered of them, threescore and sixteen thousand and five hundred.	77
17	رنקر، جد-څډ۴ לקמיר משְּפַּחַת הַהָצְרֹנָי לְחָמֵּיל משְפַּחַת הֶחָמִילֶי:	הְצְּרִוֹן לְטִמוּלְ זַּרְעִית חָמוּל: נְהָוֹוֹ בְנֵי פָּהֶא לְחָצְרוֹן זַרְעִית	And the sons of Perez were: of Hezron, the family of the Hezronites, of Hamul, the family of the Hamulites.	17
OZ	ೀಗ್ಫೀ ಧರ್ಚ್ಗಗಳಿಗೆ ಳೆದಭಿತಗಿರದೆ ನೆಹಿನೆಗ ದಭಿತ್ರಗೆ ಗಹಿಸ್ತಿಕ್ಕೇ ನೈತ್ತಿಗೆ ದಭಿತ್ರಗೂ ಗರ್ತಜ್ಞೇ ನೈಗಾ ದಭಿತ್ರಗೂ ಗಟ್ಟಗಳು:	לשלה זרגית שלה לפרץ	And the sons of Judah after their family of the Shelanites; of Perez, the family of the Perezites; of Zerah, the family of the Perezites; of Eash, the family of the Perezites.	OZ
бі	וֹאִנְּוֹ בֹּאִבֹּא בֹּנְמוֹ: בֹּנִ, וֹבִינִבְׁנִ מִּב וֹאִנְּזִן נִנְמִׁט מִב	נאגלן בַּאַרְעָא דּרְנְעָיוּ בְּנֵי יְהִיּדְה עֵר וְאִינָן יִּמִית עֵר	The sons of Judah: Et and Onan; and Et and Onan died in the land of Canaan.	61
81	χς'n αψεηη εμ'', Υεριτιμο γιεμιο χς' Για αγία: (0)	אַבְבְּמִּנוֹ אַלְפָּנוֹ וַנִוֹמָנְתְּ מִאָּנִי: אַבְנוֹ זַבְמֵּנִנִי בְּנֵי גָּב לְמִנְנִנִינִוֹ	These are the families of the sons of Gad according to those that were numbered of them, forty thousand and five hundred.	81
Ľτ	ನೆಸ್ಗೆಗ ದಿಭಿತ್ರಗ ಗರ್ಸಿಸಿನ್ನೆ.:	זְרְעִיה זְּרְעִיה אָרְוֹדִ לְאַרְאֵלִי לְאָרוֹד זְרְעִיה אָרוֹד לְאַרְאֵלִי	of Areli, the family of the Arelites.	Zτ
91	לְאָזְנְיִ מִשְׁפְּחַת הָאָּזְנִי לְמִרְיִ בְאָזְנְיִ מִשְׁפְּחַת הָאָזְנִי לְמִרְיִ	ăك.: ﴿غَالَدَ بَكَمْدِكِ غَالَدَ خِمْكِ، بَكَمْدِك	of Ozni, the family of the Oznites; of Eri, the family of the Erites;	91
Śī	ಫ್ಟ್ ಸ್	לְמִּנִּנְ זְּבְׁמִנְנְיִ זְבְׁמִנְנְ זְבְׁמִנְ מִנְנִּי בְּנֵּנְ לְזִבְׁמִנְנִי וַבְּמִנִי חַנִּּנְ בְּנֵּנְ לְזִבְׁמִּנְנִי	The sons of Gad after their families: of Zephon, the family of the Zephonites, of Haggi, the family of the Haggites, of Shuni, the family of the Shunites,	Śī
	וֹמֹמִבׁנִם אֵבֶּנ וּמֹאִטָּנִם: (סִ)	יטֹבוּן אַלְפֹּוּן יִמֹאִטּן:	thousand and two hundred.	

ססר שמונס מסעום יש למפרע אלא שחורו לאחריסס ורדפו בני לוי אחריסס לסחזירס וסרגו מסס שבע משפחת ומבני לוי נפלו ארבע משפחת משפחת שמעי ועזיאלי ומבני ילסר לא נמנו כאן אלא משפחת סקרחי וסרביעית לא ידעתי מס סיא. ורבי מנחומא (ויחי י) דרש שמחו במגפס בדבר בלעס אבל לפי סחסרון שחסר משבט שמעון במנין זס ממנין סראשון שבמדבר סיני נראס שכל כ"ד אלף נפלו משבטו של שמעון:

(12) לאזני. אומר אני שוו משפחם אלפון (פראשים מו, טו) ואיני יודע למה לא נקראם משפחםו על שמו:

אַכֶּע בִּדָּרָ צִלְמְּגַ אַ מֵּמַר מִמְפַּעַע אַכְּוּן בִּדָּרָ צִלְמָּב אַנִמֹנְר זַבְעִּיר. These are the sons of Gilead: of لَالْأَحْمَٰلُهُ: ظْهُوْلَالًا كُرْخُمُكُ يَلْمُنِكُ يُخْمُكُ: family of the Gileadites. Machir begot Gilead; of Gilead, the وم الشرب ענְבָיר מָכִיר וּמָכִיר אַנְלֵיד יָת גַּלְמָּד the family of the Machirites—and בְּנֵרְ מְנַשֶּׁה לְמְכִיר מִשְׁפַּחָה בְּנֵי מְנַשֶּׁה, לְמָכִיר זַרְשָּׁיה The sons of Manasseh: of Machir, نېڅڙنם: نَيُحَالَنَם: families: Manasseh and Ephraim. 82 « جَرْر رَوْل كِرَفِهُ فِي ثَالِمُ فَرَيْهُ لِهِ خَرْرَ رَوْل كِرَالْمُرْتُولِ مُرْهُبِ الْعَرْهُ ل The sons of Joseph after their מָאִנְת: (ס) thousand and five hundred. رْخُكُلِّدِيْنَ مِهْدَا يُكُدِّلِ يَلْقِيْمِ هَفِيا يَكْمُ مَنْهُا: were numbered of them, threescore Zebulunites according to those that These are the families of the ជុណ្ណ់ធ្មីជាជា ជារុជ្ជជុំង្កដុំ។ the Jahleelites. خُرِّلُاخُ \$ يَلْمُن \$ يَجِيا خُرِيْكُمْ يَلْمُن ಭಭಡ್ತಗಗ Elonites; of Jahleel, the family of Seredites; of Elon, the family of the مُ מִשְׁפַּׁתַתְ תַסַּרְדְּי ﴿ اللَّهُ إِلَّا لَا مُثَلَّا لَا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّالَّا اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّاللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ا families: of Sered, the family of the جير إحدجأ جمنهومتم جهيد جيد غدنكانا The sons of Zebulun after their אָלֶב וּשְׁלָשׁ מֵאִוּת: (ס) four thousand and three hundred. άÿΠ: numbered of them, threescore and خِفْكَتَـنَاتُ هَلَـٰفَمُّكِ لَيْمَهُمُ لَ مَنْ لَا لَهُلَـٰفُمُ هَجُوْدًا النَّجُكِ ⁵² ؉ۛ۬ٛڎؙؚ<u>ڶ</u> according to those that were نهٔمکٰد پخرا تلهٔئن نهٔمخد خمٰئنتدبرا CAGETA These are the families of Issachar of the Shimronites. ַּבְּ לְיִשְׁוּב מִשְׁפַּחַת חַיַּשְׁבֵּי לְשִׁמְרֹוֹן לִיְשִׁוּב זַרְשִׁית יַשׁוּב לְשִׁמָרוֹן: משפחת השמרני: זַרְשִׁית שִׁמְרוֹן: מהפוע עשקרן: Jashubites; of Shimron, the family 77 of Jashub, the family of the משפחת הפוני: Punites; Tolaites; of Puvah, the family of the הולש משְׁפַּחַת הַהוּלְמָּי לְפַּוֶֹּה זַרְעִית הוֹלָע לְפָּוָה זַרְעִית families: of Tola, the family of the ـ לִמִּמִּפְׁחִיְּם - בַּנֵי וִשִּׁמִכַר לְזַרְעָּנִיתִיוּן תּוּלָמ The sons of Issachar after their

ביפודו של רבי משה הדרשן: נמקיימה מקלח נבואח אמו שקראחו בן אוני (שם לה, יח) בן אניגוחי ובפלגש בגבעה (שופטים כ) נמקיימה כולה. זו מלאחי בבני מכיר שנמלקו לצ' משפחות אחת נקראת על שמו ואחת נקראת על שם גלעד בנו. ס' משפחות חסרו מבניו של בנימין כאן ונעמן יצאה מכל א' משפחה רבה ונקראו מולדום שאר הבנים על שם בלע ומולדום השנים הללו נקראו על שמם. וכן אני אומר ומבר ומלכיאל שקייו בני בנים של אשר. ואם אגדה היא הרי מוב ואם לאו אומר אני שהיו לבלע בני בנים הרבה ומשנים הללו ארד של רבי משם סדרשן שירדם אמן למלרים כשסימם מעוברם מסס לכך נחלקו למשפחות כחלרון וחמול שסיו בני בנים ליסודס נקראו המשפחות על שמס חוץ ממשפחות אפריס ומנשה שנולדו כולס במלריס וארד ונעמן בני בלע בן בנימין ומלאחי ביסודו (+s) לישוב. סוא יוב האמור ביורדי מלריס (שם יג) כי כל המשפחות נקראו על שם יורדי מלרים. והנולדין משם והלאה לא

﴿ فِيهُ فَالِي ﴿ مُنْفَيْدٍ خُلِيكُمْ لَلْمُنِكِ يَكُمُ الْمُنْكِ لِللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ

Helek, the family of the Helekites;

lezer, the family of the lezerites; of

تاثاخكار:

ڶڵ؉ٚ؞ۺٲڵ؞

خيڌط

ושֶׁכֶם מִשְׁפַּתַת תַשִּׁכְּמֵי: ٿ لَجَمُدِيجُح مُمُطَلَعَ لَعَمُلِكُخُرُ لِكُمُدِيجُحِ يَلْمُنِ جَمُلِيجُحِ

וְמֻּכִּם זַבְּגִית מֻכִּם:

family of the Shechemites; Asrielites; and of Shechem, the and of Asriel, the family of the

וְהַפֶּר מִשְׁפַּתַת תַּחָפָּרֵי: بْمُظْيَلُم طَمُّظَلَى لَاهُطْيَلُمْ بْمُطْيِلُم يَلْمُنْ مُعْيِلُم لَا فَعَلَى هُطْيَلُم لَاتُطْلِ

بَلَمُرِي لِيَوْلِ:

family of the Hepherites. Shemidaites; and of Hepher, the and of Shemida, the family of the

מַלְבּוֹע וְעִוֹבֶּאָנִי:
 ٢
 ٢
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 خَرُنَا خِنْ هُمَا خُرُنِا لَهُمَا خُرُنِا جُنِيا خَرِنَا هُكِيْنَا خِرْاً لِهُمَا خَرُنَا וּצְּלְפְּחֵדְ בָּן חַפֶּר לֹא חֲיוּ לָוֹ וּצְלְפָּחָדְ בַּר חַפֶּר לָא הַוּוֹ

מְלַכִּב וֹעִבְּגַב:

Noah, Hoglah, Milcah, and Tirzah. Zelophehad were Mahlah, and names of the daughters of had no sons, but daughters; and the And Zelophehad the son of Hepher

מאוח: (ס) مُلْأَنَا لَلْكُمُولَاتِ الْكُرُكِ فَمُكُمْ تَطْمُنَا فَتَدَا لِمُجْمَا فَصُدَا فَمُكُمْ אַכֶּה מִשְׁפְּחָה מָנַשֶּׁה וּפְּקַבִּיהָם אִבֹּין זַרְעַיָה מָנַשֶּׁה וּמִנְיָנִיהוֹן

These are the sons of Ephraim after and seven hundred. them were fifty and two thousand

and they that were numbered of

These are the families of Manasseh;

" לְשׁוּהָלַח מִשְׁפַּחַת הַשְּׁחַלְּי לְשׁוּהָלִח

هَٰذِي حُدْد هُفَرَنِي ذِيْهُفَينُو هُذِرا فَدْ هُفَدَنُو ذِيْتُمُنْكِياً

Tahanites. of Tahan, the family of the Becher, the family of the Becherites; family of the Shuthelahites; of their families: of Shuthelah, the

בונ אַנו בוניבו בוויים ביינו ביינו द्रकेंद्रेय प्रविदेशः خْرَجُدُد مٰشَقَفَت سَفَحُدٌ، خَشِفَا

הונלבע להבן

of Eran, the family of the Eranites. And these are the sons of Shuthelah:

دد خوٰظت، بثو شدیده بهجهده هجاله خدرونید با ۱

مَمُٰ قَلَلَ لَمُثَالًا:

יוסף לַזַּרְעָּיָהָיוֹ: בוו אַפֿונים אַנוּן זובהוע בוו בווי

their families. These are the sons of Joseph after two thousand and five hundred. were numbered of them, thirty and Ephraim according to those that These are the families of the sons of

ನ್ಗಳಾಗಿದು (ರ) נְיִםְׁמֵּהְ מֵאַנְע אֵבְּעִ בְּנִירִינְסֵבְ אַלְפָּוּן נִּםְמִהְ מִאָּע אִבְּוּן בִּנִי

family of the Ahiramites; the Ashbelites; of Ahiram, the Belaites; of Ashbel, the family of families: of Bela, the family of the The sons of Benjamin after their

ממּפֿעע בַאָּעִירָמֶי: ڷؙڰۿڐڬ؞ كَمُّكَادِيُّكَ هَمْقُدِ ÇÜĞÜL ַ לְאַּמִּבְיק זַבוֹמִית בָּלָת לְאַמִּבָּל זַבֹּמִית ĽĒĠĠſ خُدُرُ حَدُرُهٰٳ كَمْهُ فَعِينُ صَ كَثِكِم خُدُر حَدُنُمْنًا كِٰنَا مُنْكَانِا كَرْحُمْ

ҀӾ҉Ҵӷҍ҅҅҅҅҅

family of the Huphamites. Shuphamites; of Hupham, the of Shephupham, the family of the

68

88

98

31

קחופֶם מִשְׁפַּחַת הַחוּפְמֶי: לְחוּפְם זַרְעִית חוּפְם: 66 रेथ्वाद्वेच संख्<u>रे</u>चित آهِدِقُلْ، كِهُودِقُلَ זְרְעִית שָׁפּוּפָם

של רבי משס סדרשן. אך סולרכמי לפחוח ולסומיף בדבריו: שנאמר (דברים ז, ז) כי אמם המעע וגו' ה"א מעע ממשה אמם מסרים ממשפחות כל העמים שהן שבעים אף זה הבנתי מיסודר ונמשבו בני שומלח לשמי משפחות לא וחשוב וחמלא בפרשה זו חמשים ושבע משפחות ומבני לוי שמונה הרי ששים וחמש וזהו (196) ואלה בני שוחלה וגרי. שלר בני שומלם נקרלו מולדומיסס על שם שומלם ומערן יללס משפחס רבס ונקרלם על שמו

(85) - לאחירם. סוא אחי (בראשים מו, כא) שיכד למולרים ולפי שנקרא על שם יוסף שסיס אחיו ורס ממנו נקרא אחירם:

of Shillem, the family of the ^{6†} Ś¡äc ượgāūu ưɨśċ, Śġā Ś¡äc ɨċձu ¡ċձu śac śġā of Jezer, the family of the Jezerites; ליונָן מֹמֻפּׁעַע עַיוּנִין: of the Gunites; the Jahzeelites; of Guni, the family families: of Jahzeel, the family of The sons of Naphtali after their אָלֶלְבּ וֹאַבְבָּמ מֹאִנִינִי: (ס) אַלְפֹּגוֹ וֹאַבְׁבֹּה מֹאַבי: thousand and four hundred. ﴿خُولَادِيْنَ مِدْ فِي النَّامَةِ مِن لَيْتُمْ النَّامَةِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّ numbered of them, fifty and three Asher according to those that were בוו אַמָּב אַבָּוּן זַבְמָּנִי בּוּנִי These are the families of the sons of Asher was Serah. 9+ (Ã0 देप_\$Ã0 Â01: וְמִוְם כַּע אָמֶּר מֶּבַוּ: And the name of the daughter of בַּמַלְכֹּנְאָלֵנִ: the family of the Malchielites. تَاعُثُدُ، كُمِّرُفَيْهِم مُشْطَنَع عُدُر ڂڟڂڂؠۼڔ family of the Heberites; of Malchiel, יי לְבְנֵנֵ בְּרִישְּׁה ְלְמֶבֶר מִשְּׁפַּחַת לְבָנֵי בְּרִישָּׁה לְחָבֶר זַרְשִּׁיה Of the sons of Beriah: of Heber, the the Beriites. ڬڐڶۥڋؚ۬ڶ ַ מָאָפּׁעַע לַלְבִוּמָע זָבְמִית בָּוּימָת: the Ishvites; of Beriah, the family of ** משְׁפַּתַּת תַיִּמְנְּה לְיִשְׁוֹי מִשְׁפַתַת זַרְשִּיה יִמְנָה לִישִׁוֹי זַרְשִּיה יִשְׁוֹי the Imnites; of Ishvi, the family of ختر هُمْدِ خُمْمُوْبِيْنَ خُرْمُثِبِ خَتْدَ هُمَد خُيَلُمُنْكِيا خُرْمُثِب families: of Imnah, the family of The sons of Asher after their hundred.. אָלֶלְבּ וֹאַבְׁלֵּה מֹאִנְע: (ס) אַרְבָּעָה. (ס) מְאָה: אַרְבָּעָה וְשִׁשְׁים שִׁהָין וִאַּרְבָּעָא אַלְפָּין וְאַרְבַּע and four thousand and four numbered of them, were threescore according to those that were תַּמִּנְחַמָּן כַּלְ זַרְעָּנִית שִּנִּחָם לְמִנְנִנִירוֹן All the families of the Shuhamites, व्यं वृत्य हो देवं वृत्यं विद्या זוה זו לזוה זו ליו אין: families of Dan after their families. לְשׁוּחֶם מִשְּׁפְּחַת הַשּׁוּחָמִי צֵּלֶה לְשׁוּחָם זַרְעִיה שׁוּחָם אָלֵין the Shuhamites. These are the families: of Shuham, the family of בין למאָפֿטַטָּם אַבָּגו בּוֹג בוּן לַזַּבְאָנִטִּינִוּ These are the sons of Dan after their אָלֶר וְשִׁשְׁ מִאִיִם: (ס) אַלְפָּין וְשִׁיה מְאָה: five thousand and six hundred. بْطَيْ لِينَامُ بِيَنْ فِينَا يُعْلَجُونُا بَرَادُونَا عَلَجُونًا الْعَلَادُ عَلَيْهُا الْعَلَادُ الْعَلَادُ ا numbered of them were forty and their families; and they that were אַבְּע בֹּנִי בֹּנִימִׁן לַמִּמְפֹּעִנִים אִבְּעוֹ בֹּנִי בֹנִימִוֹ לְזִנִּהֹנִיטִיוִן These are the sons of Benjamin after משְפַּער הַנַּעָּמָי: the Naamites. נְעָּבֶּוֹן: Ardites; of Naaman, the family of ĽÄĹĻſ לַנְגַּמְלוּ זַבְּמִית אַבְּדְּ לַנְגַּמָלוּ זַבְּמִית Naaman; [of Ard,] the family of the נגענו לד. בלה אונו ווהמו נעון לדו בלה אונו ווהמו And the sons of Bela were Ard and

זַרְעִית שָׁלָם:

Shillemites.

84

۷ŧ

97

St

77

7 t

τt

οt

(אי) ושם בת אשר שרח. לפי שהימה קיימת נתיים מנחה כחן (מומה יג, א):

(95) שפופם. הוא מופים (בראשית שם) על שם שהיה יותף שפוף בין האומות:

(St) לשוחם. קול מושים (שם כג):

ಭಭಿತ್ರಗ ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೇ:

لْمَلْ خُمْرَاتِ مُكْرِكُ لَمُلْخُمْ شَمْنِت: لِيَتْشِمُمْ مَكْرَضًا لَمَلْخُمْ شَمِّين: לِمْשُوْمَارِيم بَوْجِيدَيْم يَمْشِد كَيْدِيِرْمِدَارِ بَمْدِيدِيدَالِ هِدِجِعِرَا تَفَتَحُ، هُجْءًا

<u> ئالگڑاں</u>

four hundred. were forty and five thousand and they that were numbered of them according to their families; and These are the families of Naphtali

เพ่าน: (a) מֹאַנִע אָבְלָּב וֹאַבְלֶב הַבָּה מֹאַנִע מִאָּנִע וַעַב אַבְפָּגו הַבַּה מָאַנַע אָבֶּע פֿענבּי, בֿנוֹ יֹמְבֹאָב מָמָהַ אִבְּיוֹ מִּוֹנוֹי בֹנוּ יֹמִבֹאַב מָוּע

كناظكريد

באַטַבּלא בַּמִנְיוֹ מָּמִבּיוֹ:

ַנְיָדְבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

י מּלְפּּי עַגוּוְלֶלְ מַחָבֶלְע נַחַלְעוֹ עַלְ פּוֹם עַּדְּבָּא הָּחָפְּלֵיג

رُمَا دَيَاحُرَاب: שَמְמֹנִם וֹשֹׁלְעַׁוְ אָנְהָּ לְפָּׁג פֹּעֹלְיִנוּ וְלֵוֹמֵּנִינִ שׁוֹמִּבוּוֹ אַטִּסְׁוֹטִינִוּ לַנְּד מַנְבֶּּדְ נַחֲלְטְוּ וְלַמְעָּמִ לְסַׁנִּיאֵי

לֵאֵבֶּׁת שַּׁחַלֵּל הַאָּבֶּׁת בַּנַחַלְּת לַאֵבֶּׁת

בְּמִכְפַּר שֵּמְנִינו:

גבר לפום מנונוהי התיהיב

לְאָׁמִוֹת מַמּוִת־אָּבִתָּם וֹנְחֵלְיּ: " אַּבְּבְּגוּבְּלְ יִחָלֵל אָתַרְהָאָנֵיץ בְּנֵם בִּעַּרְבָּא הַהְפָּלִיג אַרְעָּא

בָּין רַב לִמְּמֶשׁ: (ס)

八学は行口

שְׁבְמֵי אֲבְהָהָהוֹן

אַטַסְנַטַבוּון בֵּין סַנִּיאָי לַזְעַיבוּי:

and seven hundred and thirty. hundred thousand and a thousand of the children of Israel, six These are they that were numbered

:gaiyas And the LORD spoke unto Moses,

number of names. for an inheritance according to the Unto these the land shall be divided

inheritance be given. were numbered of it shall its to each one according to those that thou shalt give the less inheritance; more inheritance, and to the fewer To the more thou shalt give the

they shall inherit. names of the tribes of their fathers divided by lot; according to the Notwithstanding the land shall be

more and the fewer.' inheritance be divided between the According to the lot shall their

95

לבדו (ספרי קלב. ב"ב קיז, א): כבשו ושבע חלקו לה נעלו חלק בתרך הלה הלו שש מחות הלף והלף והם סיה להחד מהם ששה בנים לה נעלו הלה חלק הביהם (EE) לאלה ההלק הארץ. ולא לפחומים מנן עשרים אף על פי שנאו לכלל עשרים נערם חלוק הארץ. ולא לפחומים מנן עשרים אף על פי שנאו לכלל עשרים בערם חלוק הארץ.

הארך במדה לפי שיש גבול משובה מהברו אלה בשומה ביה כור רע כנגד ביה קהה טוב הכל לפי הדמים (הנהומה ו): של גבול סמפורש לו וסגורל עלמו סיס לוום ואומר אני סגורל עלימי לגבול פלוני לשבט פלוני שנאמר על פי סגורל ולא נמחלקס - פסקין וי"ב גבולים בי"ב פסקין ובללום בקלפי והנשיא מכנים ידו למוכה ונוטל שני פסקין עולה בידו פסק של שם שבטו ופסק - סכסן סיס מלובש באוריס ומומיס ואומר ברוח סקודש אס שבט פלוני עולס מחוס פלוני עולס עמו וסשבטיס סיו כמוביס בי"ב רבוי השבט חלקו החלקים לא עשו אלא על ידי גורל והגורל היה על פי רוח הקודש כמו שמפורש בבבא בחרא (קרב, א) אלעור (42) לרב חרבה נחלחו. לשנע שסיס מרונס באוכלומין נמנו חלק רב ואף על פי שלא סיו החלקים שוים שסרי הכל לפי

אבחם. ילמו גריס ועבדיס (פפרי קלב): ל, כ) וימנו לכלב אם מברון כאשר דבר משס ואומר (יסושע ימ, ג) על פי ס' נמנו לו אם סעיר אשר שאל (ב"ב קכב, א): – מטוח מלרים לא היו נועלין אלו הד' אלא שני חלקים עכשיו נעלו ד' חלקים: אך בגורל. ילאו יהושע וכלב וכן הוא אומר (שופעים שנאמר לשמוח מעוח אבוחם ינחלו. שאחר שנעלו הבנים חלקוה לפי האבוח שיצאו ממזרים ואלו מחחלה חלקוה למנין יוצאי שלשם. סאמד נעל מלק אמד וסשלשם נעלו שלשם שנאמר לאלם ממלק סארך מורס נמלמן אלל אבי אביסן ומלקו סכל בשום. ווסר יורשים אם הממים וכאן ממים יורשים את המיים. כילד שני אחים מיולאי מלרים שהיו להם בנים בבאי הארך לוה אחד ולוה (58) לשמות משות אבותם. אלו יולאי מלריס (צ"ב קיו, א) שנה הכמוב נמלה זו מכל הנמלום שבמורה שכל הנמלום החיים

מְשְׁפַּתַת תַמְּרֶרֵי: ذُكْايُلا مُهُظَلَم لَكَالُكُ، ذِمُلُاتُ، يَلْمُرِن كُلُم خِمُلُد. يَلْمُرِن ਼ ਧਾਂਘਵਾਂ ਹਾਂ

בַּעָּבְׁהַאָּנְּג לַנְּבַהָּגִּוֹ זָבֹּהִגִּע עָּבַהָּגִוֹ לַלִבַיִם نْهَجْد فَطَنَدْ. بَخِنْ خُمْهُفَبِضُي نَهْجْنَا مَثْنَة، خَنْدُة خُنْدُةُنْكِذِنَا

the family of the Merarites. family of the Kohathites; of Merari, the Gershonites; of Kohath, the families: of Gershon, the family of numbered of the Levites after their And these are they that were

הוקר אָת־עַּמְרֶם: עמוּשָׁר מִשְּׁפְּתַת תַפְּרָתְי וּקְתָת וּקְתָת אָנְלֵיד וָת עַּבְּרָם: άψ<u>ē</u>ΠΠ للتلالاذر מִשְׁפַּתַע 85 ĽĠĊţ. श्र्दंता वंथ्वृत्त द्रांग वंथ्वृत्त

ַ מִּאֲפַּׂעַע זַרְעִית מוּשִׁי זַרְעִית לַרַע הַהֶּלְרִנִּי זַרְעִית הָבְּרִוֹן זַרְעִית מַהְּלִי אַלְּגוֹ זֹבׁהֹֹנִי לְנִי זִבֹּהִינִי לְבֹּנִי

Amram. Korahites. And Kohath begot Mushites, the family of the Mahlites, the family of the of the Hebronites, the family of the family of the Libnites, the family These are the families of Levi: the

:םטַׁדאַ אַבְרוּ וְאָת־משֶׁה וְאָת מִרְיָם בּמֹגִּבְיִם וְשַּׁלְבְּ לְמַמֹּבְיִם אָטַ בּמִגַּבִּים וִילְיִבָּע לְמַמִּבִם נִט os כֿוָג אַאָּמָר וֹלְבְוֹע אִנֹישׁ לְכֵוֹג בֿע כֹוּג צַּגלֵּגוֹע וֹעִשׁ לְכֵוֹג וְאָהַט אַּמִּט הַּמְבְׁם וְכַבְבַׁוּ בַּטַ וְאָנִם אַטַּט הַמְבָם וּבְבַב

אַבון ווֹט ממִּט ווֹט מֹבוֹם

Moses, and Miriam their sister. she bore unto Amram Aaron and who was born to Levi in Egypt; and Jochebed, the daughter of Levi, And the name of Amram's wife was

ېرلاڭك: וּוֹנְלֵב לְאַנְבוֹ אָטַ־נָבְר וֹאָטַ וֹאִטְוֹלְיִב לְאַנְבוֹ זִטְ נִבִּר

אָנִיםְמֶּר: אָנִים אָלְמִּזִּר וֹאָט וֹנִים אָלְמִּזִּר וֹנִים

they offered strange fire before the And Nadab and Abihu died, when

and Abihu, Eleazar and Ithamar.

And unto Aaron were born Nadab

אַשׁ־זְרֶה לְפְּנֵי יְהֹוֶה: יי נַנְּמְׁנֵ לְנֵבְ נַאָּבְנְעִנִא בְּעַלִּנְנְבָם נַמִּנִי

ללבוְבֹּיבוּוֹ אִימָּטֹאַ זוּכִבוּיטֹאַ [没亡しにめ говъ.

ַנְעַבְּע בַּעִינְב בַּנָּג וֹמִּבְאֶבִי בּנוֹ הֹבְאָלְ בָּנ לְאַבְנִעַּוֹ לְטִׁם בּנֵּנ הִּבָּאַלְ אָבוּ לְאַ אָּטִוֹּנִינִים וֹמֹמֹלְטִ בַּׁנוּ לָאַ טִּטְפַּׁלֵּבְוּ בַּטִוּבְ וּלְמִגלָאַ אָבָוֹ. לָאַ אָטַמָּנִיאָוּ בִּינִ وه المُركِ الله المُركِ المُرك ينبري פְּקְּבֵיהָם שְׁלְשֶּׁה וְעֶשְׁרִים נִהָוּ מִנְיָנִיהוֹן עַשְּׁרִין וּהְלְהָא

לְעִוּן אַּעַׁסְׂנָא בִּׁינִי בִּנִי וֹמֶּבָאָלִי:

the children of Israel. no inheritance given them among children of Israel, because there was were not numbered among the month old and upward; for they thousand, every male from a them were twenty and three And they that were numbered of

79

19

09

65

و بَرَحَيْرًا كِيْشِدَ هِجَالُهُ هِمَا جِيْرٍ، حِيرِهِ وَبِرَهِ وَبِرِهِ وَبِرِهِ وَبِرِهِ وَبِرِهِ وَبِرِهِ אַבְּע פַּׁלוּבַר. מָמָּע וֹאָלַהֹּזֹר אִבְּוּן מִוֹנִנִּ מָמָּע וֹאָלָהֹזִר

<u>ئالى:</u>

יִשְׁרָאֵלְ בְּעַּרְבָּת מוּאָב עַּלְ יַרְדֵּן בְּעֵישָׁרִיָּא דְּמוֹאָב עַל יַרְדְּנָא
דִירִיחוֹ:

Jordan at Jericho. Israel in the plains of Moab by the who numbered the children of by Moses and Eleazar the priest, These are they that were numbered

- (68) על פי הגורל. סגוכל סיס מדבר כמו שפירשמי. מגיד שנתחלקס ברוח סקודש. לכך נאמר על פי ס':
- (83) אלה משפחת לוי. מקר כאן משפחת סשמעי וסעויאלי וקלת מן סינסרי:
- וסיא סשלימה מנין השבעים. שהרי בפרמן אי אחה מולא אלא ששים וחשע (סומה יב, א): (פב) אשר ילדה אחה ללוי. משמו ילדמס במלריס [לידמס במלריס] ומין סורמס במלריס. כשנכנמו למוך סמומס ילדמס
- (בם) כי לא החפקדו בחוך בני ישראל. לסיוח נמנין בני עשריס שנס ומס מעס: כי לא נמן לסס נחלס. וסנמנין מבן

عُنا خُرْدُ نَشِلَكُم خُمْلُ قَل فِيزًا: ظهِّم إِيْ يَرَا مَحْيَا يِنْهِد هِجِهِ، ظهِم أِيْ يُرَا خِيَنِهُ جَمِناً أِنَّ بْرَيْمُ لَا كُمْ بِرَبِّ خُرْكُ مُوْظِيْلًا بَرِهُمْ لِيَالًا يُولِدُ مُوْزِيْرً

לנו וֹמְבֹאָן למֹבְלוֹא בּסוֹנוּ:

the wilderness of Sinai. numbered the children of Israel in by Moses and Aaron the priest, who man of them that were numbered But among these there was not a

tl_til: (a) בּׁר אִם־פְּלֵב בָּן־יְפְּנֶּה וִיהוֹשֶׁעַ אֵנִשׁ אֵלְהֵין בְּלֵב בַּר יָפּוּנָּה בֿמּגַבֿר וֹכְאַ ווִעַּר מִעִּם אָנְהָ בֹמּגַבֹּרָא וֹלָא אָהָטֹאַר מֹנִּעוָן בְּרַאָּמָר יְחְנָת לְהָה מִוֹת יָמָתוּ אֲבִי אֲמִר יָיָ לְחִוֹן מְמָת יְמִיתּוּן

Jo nos ott sud Joshua the son of man of them, save Caleb the son of wilderness.' And there was not left a They shall surely die in the For the Log D had said of them:

بَغِٰٮ لٰטَٰذُكِٰں نِمَاٰحُٰكِٰ لٰنَالِٰجُٰں: יוסף וָאַכֶּת שְׁמָוֹת בְּנִתָּיו מַחְלָת مِنْشِد كِٰمْشِطَابِ مِنْشِد كِل كِيْدِيْدِ، مِنْشِد حِد يَوْدِ بَعْدِياً אוא בי שלב בו בללמי בן בליביר בו הילמי בר מליר בר מנשה אואא בי מליר בר מנשה رَنَكُرَبُدُرُكِ خُرْبِي جُرُفُيْكِ جُرًا

וְחַלְּלְע וּמִלְכָּע וְתַּבֹּאַני: שְׁמְהָת בְּנְתֵיה מַהְלָר נִעְּר نظُل، كَمْ خُزُكَ مُكِفَّكُ حَدَّد يَاقُل

Hoglah, and Milcah, and Tirzah. daughters: Mahlah, Noah, and these are the names of his of Manasseh the son of Joseph; and the son of Manasseh, of the families son of Gilead, the son of Machir, Zelophehad, the son of Hepher, the Then drew near the daughters of

וְכְּלְ הְעֵּדְה פָּתַח אְהָלְ־מוֹעֵּד ي هَرْمَانِد بَحِبًا لَرْفَرْ، يَانْهُنِهُم فَيْنَه نَظِيْهِ يَخَلُفُهُ أَخْر رَمَةِ مِنْ لَا مُرْجُدُ لَا فِي الْأَجُدُرُ إِمْمِهِ هُذِهِ لِي مُرْفِيْتُ لِي الْمُرْفِينِ لِي الْمُرْفِينِ

خيريد: בְּנְמְּטָׁא בִּעָרַע מַמְּבַּן זְמִנְא

tent of meeting, saying: congregation, at the door of the before the princes and all the before Eleazar the priest, and And they stood before Moses, and

בְּחָשְׁאֵי מֶת יּבְנִים לֹאִ־חֶיי לְוֹ: ב הולה קתוף העודה המעגים אַבַׁתוּ מַנו בַּמִּדְבָּר וֹהָוּא לֹאַ־

בְּחוֹבֵיה מִית וּבְנִין לָא הַוֹוֹ מֿכ ווֹ לכֹנֹמִשֹא צַּלְנַע אָנָי לא הַנְה בְּגוֹ כְּנִשְׁהָא דְּאָזְדְעַנוּ אַבוּנֹא מִיח בְּמַרְבָּרָא וְהוּאַ

his own sin; and he had no sons. company of Korah, but he died in together against the Lord in the of them that gathered themselves and he was not among the company 'Our father died in the wilderness,

. אומריס (במדבר יד, ד) נמנס ראש ונשובס מלרימס. וסנשים אומרום (לסלן כו, ד) מנס לנו אחוש. לכך נסמכס פרשם בנום (44) ובאלה לא היה איש וגוי. אבל על הנשים לא נגורס גורם המרגלים. לפי שסן היו מחבבות אם הארן. האנשים

- (במדבר לו, יא) ומסייים מחלה חרלה. מגיד שכולן שקולום זו כזו לפיכך שנה את סדרן (ספרי שם): בא ישמעאל בן נתנים בן אלישמע בידוע שכל הנוכרים עמו רשעים היו (ספרי שם): - מחלה געה וגור. ולהלן הוא אומר ומעשה אבותיו שחומים ופרע לך הכחוד באחד מהם ליחשו לשבח הרי זה לדיק בן לדיק. ואם יחשו לגנאי כגון (מ"ב כה, כה) ב, כס) וסעלימס אם עלמומי וגו' ובנומיו מבבו אם הארך שנאמר מנה לנו אחווה. וללמדך שהיו כולם לדיקים שכל מי שמעשיו (I) למשפחת מנשה בן יוסף. למס נאמר וסלא כבר נאמר בן מנשס אלא לומר לך יוסף מבב את סארן שנאמר (בראשית
- בבית המדרש היו יושבים ועמדו לפני כולם (ב"ב קימ, ב. ספרי שם): בך לפני אלעור אפשר אם משה לא ידע אלעור יודע אלא שרש המקרא ודרשהי דברי רבי יאשיה אבא חנץ משום רבי אלעור אומר (2) לפני משה ולפני אלעזר. מגיד שלא שמדו לפניסס אלא בשנת סארבעיס אתר שמת אסרן (שס): - לפני משה. ואתר
- (ב"ב קיח, ב. מפרי שם. שבח לו, ב. לז, ה): אלה בחעהו לבדו מה ולה החעיה הה החבים עמו רבי עקיבה הומר מקושש עלים היה ורבי שמעון הומר מן המעפילים היה (ε) והוא לא היה וגוי. לפי שסיו בלות לומר בתעלו מת נוקקו לומר לל בתעל מתלונניס ולל בעדת קרם שסלו על סקב"ס

79

אַטְזָּר בְּתָּרְ אֲבֵוֹי אָבְינוּ: ַ מִּמְּפַּטִּשְׁיִּ בֵּׁי צִּין לְוָ בֵּן שַׁנְּעַ בְּּנָנִי זַּנְעִנִינִי אָבִי לִנִע לִנִע בַּנִ עַב

יְהוֶה: (פ) ، ليجرر برُّون هم بنوفهوا جُهِر إِجِرَا يَجِرَا بنو بَابِرَاا جَجِرًا

רניעי וַיָּאַמֶּר יְהַנְָה אֶל מֹשֶׁה כֵּאַמְר:

זְבַבְע אֶבִּגבוו לְבווּ: אַבוֹ. אַבּונים וֹנוֹהַבַּנִים אָנוּ ק מְמָן לְהֶם צְּחָוּה נִחַלְה בְּחָוּדִּ چَا خُرْبِ جُرُفُنِي بِخُرِي رُبِا

וְעֹהֹּבֹוֹשִׁם אָעַ וַנְעֹלַטְוָ לִבִשׁוָ: אַישׁ בְּי־יָמִוּת וּבֵּן אַין الْهُمْ ـ فَدْرُ نَهُلُهُمْ فَلَقْدَ كَهُمُّكِ الْهُمَا فَدْرُ نَهُدُهُمْ فَمَقَرَمُ

<u>ַּנְהַלְטִוּ לְאָּהַוּיוּ:</u> י וֹאִם־אָגוֹ לְוָ בַּעׁ וּנִעַשָּׁם אָעַ וֹאִם לָגִע בָּנַעַ בַּנַעָא וֹעִטָּוּוּ זִּעַ

ַּנְחֲבְׁעַוֹּ בְאֵּבוֹוּ אָלוּוּ: יי נֹאִם אָּגוֹ לְנִ אַּנֻוֹם וּנִׁעַמֹּם אָעַ נֹאִם לָנִע לָנִעּ אָנִגוֹ נֹעַטִּׁמוֹ זִעַ

לָנֹא אַבְּוֹלָא בִּינָ אָבוּנֹא: לְּמְּׁנִי יְּנְּּׁנְרֵעִ שְׁבִּיְּנִינְ טִעְּיִּךְ לְמָא יִהְמָּעִהְעָּא הַאָּבוּנָא מִּנִּיִּ לְמָא יִהְמָּבִעִּ

נְאָמַר יְיָ לְמִשֶּׁה לְמֵימַר:

4444: التمقد יָת אַהְסָנַת אֲבוּהוֹן אַוֹסְלֵא בֹינוּ خلابا بالتارا ※口に下口 נאונו בונו אַלְפַּטִר מִמּלְלָן

אַטַסְנְתֵיה לְבָרַתֵּיה: וכר לית ליה וְתַּשְּׁבָּרוּן יָת למומר גבר אבי

אַהְסָנְתֵיה לַאֲחוֹהִי:

אַטְסְנְתֵיה לַאֲחֵי אֲבוּהִי:

brethren of our father.' unto us a possession among the family, because he had no son? Give be done away from among his Why should the name of our father

before the LORD. And Moses brought their cause

9 And the LORD spoke unto Moses,

father to pass unto them. shalt cause the inheritance of their their father's brethren; and thou possession of an inheritance among right: thou shalt surely give them a The daughters of Zelophehad speak

his daughter. cause his inheritance to pass unto die, and have no son, then ye shall children of Israel, saying: If a man And thou shalt speak unto the

shall give his inheritance unto his And if he have no daughter, then ye

father's brethren. shall give his inheritance unto his And if he have no brethren, then ye

OI

6

- (+) למה יגרע שם אבינו. אנו במקוס בן עומדות ואס אין הנקבות חשובות זרע חתיבס אמנו ליבס (ב"ב קימ, ב): כי
- מכס מקריבון אלי. דבר אחר ראוים הימס פרשה זו להכמב על ידי משה אלא שזכו בנות גלפחד ונכחבה על ידן (פנהדרין ח, א): (a) ויקרב משה אח משפשן. ומעלמס סלכס ממנו וכאן נפרע על שנעל עערס לומר (דבריס א, יו) וסדבר אשר יקשס צין לו בן. סא אס סיס לו בן לא סיו מובעות כלוס. מגיד שחכמניות סיו:
- ובבת סול לומר וסעברתם (שם קמו, ל): אומס. שלא מסוב נמלס לא נצמוס אלא לאומו סדור בלבד (שם קכ, א) וכן וסעברמס את נמלמו לבמו. בכולן סוא אומר ונממס שברם) סוא במי שאינו מניח בן ליורשו (ב"ב קטו, א). דבר אחר על שם שהבח מעברה נחלה משבע לשבע שבנה ובעלה יורשין מלקים, מלק אביסן שסיס מיולאי מלכיס ומלקו עם אמיו בנכמי מפר (ב"ב קימ, ב. ספרי שם): – והעברת. לשון סעברס (מ"א כאסס עינו של משס: - כן בנות צלפחד דברת. יפס מצעו. אשלי אדס שסקצ"ס מודס לדצליו (שס): - נתן תחן. שני (ד) – כן בנות צלפחד רברת. כמכגומו יאות כך כמופה פרשה זו לפני במרום (ספרי קלד) מגיד שראתה עינן מה שלה

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) ַמְשָׁפֶּׁמ כַּאַמֶּוֹר צַנְיר יָרוֹוָר אָת־ لْلِالْمِنْكِ كِلْدُرْ نَهْلَهُمْ كِلْنَظِينِ يُنَهِ אָלֶיִנְ מִמְּמִּׁפְּטִׁטִּנְ וֹיִנְיִם אָלִיבְ בַּלֵּנִר כִיִּהְ מִּנִּבְּמִינִיהְ וֹיִנִים " אֶנו_וֹנוֹבְנוּיִ 八谷袋にて על דלוב יו נֹאָם אֶּגוֹ אַטִוּם ְלַאָּבֹוּנֵ וּנִׁטַּטֵּם נֹאָם לָנִי אַטִּגוֹ לַאָּבוּטִי נֹטִטִּוּנוֹ

بلألار Ϋ́ΠΟ̈́СΏГП

i₫Ť<: אָטַ בַּיֹאָבוֹ אַ אָאָב וֹטַטַּי. כַבְּדָר בּיִבַּבִים כַבָּדָר יַאָבָּיִבָּ " אֶל תַר הְעַבְּרָיִם הַנָּהְ וּרְאֵה דְּעִבְּרָאֵי הְבִיץ וַהְזִי יְהְאַרְעָאַ ניָאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה צְּלֶה

וֹאַמֹּר וֹן לְמִמֵּנִ סַּל לְמִּנָּא

אַבְרָן אָבִירָּ: עמיף נם־אַמָּר בַאַשֶּׁר נָאָסָף צַרְּאַהְ בְּטָּהְ דָּאָהָבְנֵישׁ צַּהְרֹּ

ÄTiF:

ځتم ټلخد څا: (۵) בּפּוֹם לְמִּנִינִים עִים מֶּוַ_מָּבוּלִּנ ען במְרִיבַתֹּ הָעֵבְה לְהַקְּדִּישָׁנִי

מֹבַבֹּבְא בַּגִּוּ: לעיניהון אַנון מִי מַצוּת רְקַם ڂڟڎۺڹڬ؞ פּאַמֶּר מְנִינְים פָּּג בֹּמִגְבַנִי בֹּמֵאֵ גַּסְנִיבִּטוּן מַּגְ מִנְמִנִי

כר ניְדַבֶּר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמִר:

ימַלֵּיל מֹשֶׁה קֵדֶם יָיָ לְמֵימַר:

commanded Moses.' judgment, as the Lord children of Israel a statute of possess it. And it shall be unto the him of his family, and he shall unto his kinsman that is next to then ye shall give his inheritance And if his father have no brethren,

Israel. To nave given unto the children of Abarim, and behold the land which To nisanuom sida oani qu əəda 192 And the LORD said unto Moses:

gathered; people, as Aaron thy brother was also shalt be gathered unto thy And when thou hast seen it, thou

:Sarives And Moses spoke unto the LORD, in the wilderness of Zin. are the waters of Meribath-kadesh waters before their eyes.'—These congregation, to sanctify Me at the Zin, in the strife of the to ssemanding in the wilderness of because ye rebelled against My

the congregation, spirits of all flesh, set a man over Let the Lord, the God of the

91

﴿حَرِـ حُمُلِ لَانِهِ مَرِـ لِنَمْلُكِ: בּמִּבֹא װּבֹבא מַּב כַּנֹמִּטֹא: a. יְפְּקְּדְ יְחְנְּה אֱלֹהֵי הְרוּחָה יָשִנֵּי יִיְ אֱלָה רְוּחַנָּא לְבָלִ

(II) לשארו הקרב אליו ממשפחחו. ומין משפחס קרויס מלמ משפחח סמג (מפרי שם. צ"ג קע, צ):

- **10)**: ו הוא אחריו לחלר והוא אחריו לערקלין והוא אחריו כיון שבא ליכנס לקיטון אמר לו בני מכאן ואילך אחה אחר ליכנס (ספרי לנחלת בני גד ובני ראובן שמת ואמר כמדומה שהותר לי נדרי משל למלך שגזר על בנו שלא יכנם לפתח פלמין שלו נכנם לשער סומרס סגוירס ואכנס לארך אמר לו סקצ"ס גורמי במקומס עומדם (במדבר רבס. מנחומא ע) דבר אחר כיון שנכנס משס (SI) עלה אל הר העברים. למס נסמכס לכאן כיון שאמר סקצ"ס נמן ממן לסס אמר אומי זיס סמקיס לסנמיל שמא
- שסוכיר מיממן סוכיר קרמונס לסודיע צלא סימס בסס אלא זו בלבד (יומא פ. קפרי שס): י שמרו שף סוא מן סממרים סיס משל לשמי נשים שלוקום בבים דין אחם קלקלס ואחם אכלס פגי שביעים וכו' אף כאן בכל מקום מיממס כפב סרחוים לפי שנגורס גורס על דור המדבר למוח במדבר בעון שלא האמינו לכך בקש משס שיכחב סרחווו שלא לב, נא) על אשר לא קדשמם. הא אם קדשמם אומי עדיין לא הגיע ומנכם להפטר (הנחומא ט. ספרי קלו). בכל מקום שכחב (13) – כאשר גאסף אהרן אהיך. מכאן שנמאוס מעס למימתו של אסרן (עם קלו). דבר אתר אין אמס עוב ממנו. (דברים
- שטמרו במדבר לן: (+1) הם מי מריבה קדש. סס לצדס מין בסס עון אחר. דבר אחר סס שהמתו במרס סס סיי שהמתו ביס פוף סס עלמס
- קלמ): לאמר. אמר לו השיבני אם אתה ממנה להם פרום אם לאו (שם): (EI) וידבר משה אל הי הרי. לסודיש שנתן של לדיקים שכשופטרין תן סעולם מניתין לרכן ועוסקין בלרכי לצור (ספרי

בַּצַּאַן אֲשֶׁר אֵין־לְהָם רַעֶּה: ּוֹבׁנאָם וֹלְאָ טֹנִינִתְ מְּבַנֵע וַבְּוֹּנְע וַלְאֵ טַּנִינִ כּּוֹמָשֹאַ בַּוּנִ כּּמָּוֹאַ ر ﴿ خُولَانِكُ لَا يُعْضُدُ الْعُنِيُ لَا يُعْضُدُ كَانُتُوالِهِ لِلْمُعْمَلِ الْعُنْفِرِ وَلَا الْعُنْفِيلِ وَلَا الْعُنْفِرِ وَلَا الْعُنْفِرِ وَلِي الْعُنْفِرِ وَلِي الْعُنْفِقِ وَلِي الْعُنْفِقِ وَلِي الْعُنْفِقِ وَلِي الْعُنْفِيلِ وَلِي الْعُنْفِقِ وَلِي الْعُنْفِقِ وَلِي الْعُنْفِقِ وَلِي الْعُنْفِقِ وَلِي الْعُنْفِقِ وَلِي الْعُنْفِقِ وَلِي الْعُنْفِقِ وَلِي الْعُنْفِقِ وَلِي الْعُنْفِقِ وَلِي الْعُنْفِقِ فِي الْعِنْفِقِ فِي الْعُنْفِقِ فِي الْعُنْفِقِ فِي الْعُنْفِقِ فِي الْعِنْفِقِ فِي الْعُنْفِقِ فِي الْعُنْفِقِ فِي الْعُنْفِقِ فِي الْعِنْفِقِ فِي الْعِنْفِقِ فِي الْعُلْمِ فِي الْعُلْمِ فِي الْعُنْفِقِ فِي الْعُنْفِقِ فِي الْعِلْمِ لِلْعِلْمِ فِي الْعِيلِي فِي الْعِلْمِ فِي الْعِلْمِ فِي الْعِلْمِ فِي الْعِلْمِ فِي الْعِلْمِ فِي الْعِلْمِ فِي الْعِلْمِ فِي الْعِلْمِ فِي فَالْمِي فِي الْعِلْمِ لِلْمُلْمِ لِلْمُعِلِمِ فِي مِنْ الْعِلْمِ لِلْمِي فِي الْمُعِلَّمِ لِلْمُلْمِ لِلْمُلِي فِي الْمُلْمِ لِلْمُلْمِي لِلْمُلْمِ لِلْمُلْمِ لِلْمُلِمِ لِلْمُلْمِ لِلْمُلْمِ لِلْمُلِمِ لِلْمُلْمِي فِي مِنْ الْمُلْمِي فِي الْمُعِلِمِي فِي الْمُلِمِي فَالْمِلِي فِي مِنْ الْمُعِلِمِي فِي مِنْ مِنْ الْمُعِلِمِ لِلْمُلْمِي فِي مِنْ مِنْ الْمُعِلِمُ لِلْمُلْمِي فِي مِنْ مِنْ الْمُعِلِمُ لِلْمُعِلِمِ لِلْمُلْمِي فِي فَالْمِلِمِ لِلْمُلِي فِي مِنْ مِنْ مِنْ مِلْمُ لِلْمُلِي فِي مِنْ مِنْ مِنْ مِنْ مِنْ م

لين خب نُمْمَحُنُ عُن ـ نُلِكُ مُكْرِين אָת־יְהוֹשֶׁעַ בִּן־נוּן אָישׁ אַשֶּׁר־

אָטִוּ לְמֵּינֵישֶׁם: הַכְּּהָוֹ וְלְפְּׁגֵּוֹ כְּלְ הַנְּמְבְיה וְלֵבְיה בְּהָשְׁהְא ور اتربوناتو همن جود هجابون

نَّهُ فَمِ فَحِ لَمُ لَكُ لَا فَتُنْ نَهُلُمُ فِي ذَا ³ וְנְתַּמָּר מֵהְיִרְךָ עְּלְיִוּ לְעַעַּוּ

لَحُمْ لِيُمْ يُلِينَ ئچھ، ٹبھ لُحُح کُٹن۔ نَشِلَمُح مُنَاب أبين مَر فِي يَجُهِد لَمَر فِي ד וְאָאַן לָוִ בֹּטִאָפֹּס בַּאִנגום לִפֹּנִ نظفتن هُظِمَٰتُ لَاحِتَالِ نَمُّٰتِكِ

אַמֶּר יַבַּאָ לְפְּנֵיהָם וַאָּמֶּר יָבַאָּ דְּיִפּוּל בַּדְמִיהוֹן וּדְיֵיעוֹל

بتطبك לבואני ביה וָהִסְמוֹך יָת יָדֶך יְהוֹשְעַ בַּרְ נוּן גְּבָר דְּרוֹחַ يِنْهُود بِהَئِّم هِرَّ طَفِّد مِم َرَّ إِنْهُود بِرَ جِٰطَوْد مِح جَٰهِ بِهَ

יהפקיד יהיה לעינידון: וטלום וטוע פֿבֹם אָלְהֹּזָר

בלני ישְׁבַאָּב: ביקבלון מניה כל כנשתא נטטון מגולף עלוהי בדיל

וֹכֹא בֹּנוּ, וֹמִּבֹאָץ מִּמִּוִּי וֹכֹא וֹמֹל מִימִּבוֹים וֹבוְוֹ מֹאַלְוֹן בוּאַ !! הֹל מִימְרֵיה וְהֹוֹ נְפְּקִין נומאל לוה בדין אוריא בדם ולבם אלמור פבוא ולום

> sheep which have no shepherd.' congregation of the LORD be not as may bring them in; that the who may lead them out, and who who may come in before them, and who may go out before them, and

;mid noqu bash man in whom is spirit, and lay thy Take thee Joshua the son of Nun, a And the LORD said unto Moses:

charge in their sight. congregation; and give him a priest, and before all the and set him before Eleazar the

Israel may hearken. To negregation of the children of upon him, that all the And thou shalt put of thy honour

the congregation.' children of Israel with him, even all shall come in, both he, and all the they go out, and at his word they before the LORD; at his word shall him by the judgment of the Urim the priest, who shall inquire for And he shall stand before Eleazar

קלט): - ואשר יוציאם. בוכיומיו: - ואשר יביאם. בוכיומיו (שס). דבר חמר שלח מעשה לו כדרך שחמה עושה לי. שחיני אליו ויאמר לו הלנו אחה וגוי. וכן בדוד הוא אומר (ש"א יח, מו) כי הוא יולא ובא לפניהם. יולא בראש ונכנס בראש (ספרי אני שנלמממי במיחון ועוג שנאמר (במדבר כא, לד) אל מירא אומו. וכדרך שעשה יהושע שנאמר (יהושע ה, יג) וילך יהושע (פו) אשר יצא לפניהם. לא כדרך מלכי האומות שיושבים בבתיהם ומשלמין את היילותיהם למלחמה אלא כמו שעשיתי גלוי וידוע לפניך דעמו של כל אחד ואחד ואינן דומין זה לוה מנה עליהם מנהיג שיהא מוצל כל אחד ואחד לפי דעמו (שם י): שלמס (משלי כז, ים) נוצר מאנה יאכל פרים (במ"ר. מנחומא יא): אלהי הרוחות. למה נאמר אמר לפניו רבונו של עולם גדולמי. אמר לו סקב"ס לא כך עלמס בממשבס לפני. כדאי סוא יסושע ליעול שכר שמושו שלא מש ממוך סאסל. וזסו שאמר (15) ופקד הי. כיון ששמע משה שאמר לו המקום מן נחלת ללפחד לבנוחיו אמר הגיע שעה שאחבע לרכי שיירשו בני אח

(13) קח לך. קחנו בדברים משביך שובים לסנסיג בניו של מקום (מפרי קממ): לך. מח שבדוק לך מח ום מחם מביר מכניםן לארן (במ"ר כא, מו):

ממורגמן שידרוש בחייך. שלא יאמרו עליו לא סיס לו לסריס ראש בימי משס (שס): (שם קת): אשר רוח בו. כאשר שאלם שייכל להלוך כנגד רומו של כל אחד ואחד (שם): וסמכת את ידך עליו. מן לו

(91) וצויחה אחו. על ישראל דע שמרחנין הם מרבנים הם על מנח שחקבל עליך (שם בהעלחך לא):

(ספרי קמ. ב"ב עס, א): למען ישמעו כל עדת בני ישראל. שיסיו נוסגין בו כבוד ויראס כדרך שמסגין בך: (02) ונחחה מהודך עליו. זס קירון עור פניס: מהודך. ולא כל סודך נמלינו למדין פני משס כחמס פני יסושע כלבנס

מנהדרין מו, א): לאלעור (במ"ר כא, עו): ושאל לו. כשילמרך לנאח למלחמה: על פיו. של אלעור: וכל העדה. מנהדרין (יומא עג. (12) ולפני אלעזר הכהן יעמד. סרי שאלמך ששאלמ שאין סכנוד סוס זו (מ"א נועל) מנימ אביך שאף יסושע יסא לריך

לְפְּנֵי אֶלְמְּזֶר תַּכְּתְּןְ וְלְפְּנֵי כְּלִי - וַאֲקִימִיה קֵּנִים אֶלְמָזֶר כְּתִּיִּא העדה: אַתְוֹ נַיַּקַּח אָת־יָהוֹשָׁעַ נַנַעַמִּדְהוֹ יִיָּ יְמִיה וּדְּבָר יָת יִהוֹשָעַ וַיַעַשׁ מֹשֶּׁה כַּאֲשֶׁר צְּוָה יְהוֹה וַעֲבַר מֹשֶׁה כְּמָא דְפַּקּיר

congregation. the priest, and before all the Joshua, and set him before Eleazar commanded him; and he took And Moses did as the LORD

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) וּיִסְבַּׁי אָעַ־יִּדְיוּ מְלַוּו וּיִבּוּיִרוּ יִסְבּוּ

בּוֹבַ וּפֹּפַבוּנִי כַּמֹא בַּמִבָּנִל וֹוֹ בֹּיבָא יום ידוהי מלוהי

spoke by the hand of Moses. and gave him a charge, as the LORD

And he laid his hands upon him,

And the Lord spoke unto Moses,

ΙΙΙΛΧΧ

77

םמישי <u>וַיְדְבֶּר יְהוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:</u> וּמַלֵּיל יְיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

Command the children of Israel, :gaiyas

במועדו: · ـُــــ בَٰ דُرِيَانِ، שَמَٰמَٰבٍ، خُلِكَظُلُه لَا كُرِه خُطِيلُ خُدِينَ لَا خُهُنَاءَ خُمْهِ خُلِقَتْهِ ْ אֱלֶהֶם אֶת־קֶרְבֶּנִי לַהְלִילִי לְאִשָּׁי לְחִוֹן יָת מִּירְבָּנִי לְחֵים סִדּיר בו אַטַבּוֹלוּ וֹמִּבֹאָכְ וֹאַמֹבֹטֹ פּפוּג וֹט בּוֹוּ וֹמִבֹאַכְ וֹטִוּמִב

שמבון לַלַבְבָא לַבַתּו בַּוֹמָנִים:

Me in its due season. Me, shall ye observe to offer unto made by fire, of a sweet savour unto is presented unto Me for offerings and say unto them: My food which

שְׁנְהְ הְמִינְם שְׁנָוֹם לַיּוֹם עַּלְהְ בְּנֵי שְׁנָא שַׁלְמִין מְּבִין לְיוֹמָא الْمُمَلِينَ كَيْنَ أَنْكُ مِنْ لِلْمُهُلِ لِمُهُلِ لِنَامَدِ كِبِالِ يَا طَالَحُتُمُ

הַּלְטֹא טַּבוּרָא:

continual burnt-offering. blemish, two day by day, for a he-lambs of the first year without ye shall bring unto the LORD: is the offering made by fire which And thou shalt say unto them: This

ناثانا: ְ עַלְבְוֹיִנְיִ לְּיִבְוְנְיִ בְּבֹתְּמִים בְּנֵוֹ בְּיִנִלְבִיוּן בָּבִר וֹנִ אֵנֶּמִבוּן בּיִנִ אָנְמִבּוּן

אַטַ עַכּכּׁבַה אַטַּע עַקַּהָּע בַּבָּבַע ווּט אַמָּרָא עַע עַהַבּיַע בַּגַבּרָא

shalt thou offer at dusk; the morning, and the other lamb The one lamb shalt thou offer in

בוּהֹבׁנם: ואַת הַבֶּבֶשׁ הַשְּׁנִי תַּעֲשֶׁר בֵּין וְיָה אִמְרָא תִּנְנָאׁ תַעֲבֵיֹר בִּין הערבים:

בְּמְשָׁם בְּמִישׁ בַּמִישׁ בִּינִאָּי בּמִישׁ בִּינִאָּי

למנחתא

hin of beaten oil. mingled with the fourth part of a fine flour for a meal-offering, do dadqə na to traq dinət ədi bna

الْيُشِارِينَ بَهْرَقِت فَكِنَ خَمْلِيَاتَ إِنَاتِ مِنَا فِشِدِهِ فَبَكِنَ فَهُرَا

בּלְנִלְיַנִ בַּמְמֹנוֹ כַּטִינִי בְבִימִּנִי סִילְטַּאִ

ग्यंत:

- (בב) ויקח אח יהושע. לקמו בדברים והודיעו ממן שכר פרנמי ישראל לעולם הבא (מפרי קמא):
- ככלי מלא וגדוש ומלאו חכמתו בעין יפה (שם): באשר דבר הי. אף לענין הסוד נתן מהודו עליו: (33) ויסמך אח ידיו. בעין יפס יומר ויומר ממס שנלמווס. שסקב"ס למר לו וממכח לח ידך וסול עשס בשמי ידיו ועשלו
- אלו אימורין וכן סוא אומר (ויקרא ג, מו) וסקמירס סכסן סמובחס לחס אשה: לאשי. סנחנין לאשי מובחי: השמורו. שסימה נפטרת מן העולם והימה מפקדת לבעלה על בניה וכו' כדאימה בספרי (קמב): קרבני. זה הדם (שם): לחמי. (ב) צו אח בני ישראל. מס אמור למעלם יפקוד ס'. אמר לו סקד"ס עד שאמס מנוני על בני נוס אם בני עלי. משל לבם מלך
- (5) ואמרח לחם. חוסרס לבים דין (ספרי שס): שנים ליום. כפשומו ועיקרו בח ללמד שיסיו נשמעין כנגד סיוס ממיד סוק מועד התמידים: שיסיו כהנים ולוים וישראלים עומדין על גביו מכאן למדו ומקנו מעמדות (ספרי שם. מענים כו, א): 🗆 במועדו. 🛚 בכל יום
- של שחר במערב ושל בין הערבים במורחן של מבעות (שם. יומה קב):
- (+) אח הכבש אחד. אף על פי שכבר נאמר בפרשת ואתה תלוה (שמות כע, לת) ווה אשר תעשה וגו' היא הימה אוהרה
- (3) סלת למנחה. מנחת נקנים: לימי המלואים וכאן לוה לדורות:

לְבֵיחַ **נ**יהֹחַ אָשֶּׁר לַיהוָה: ³ ថ្ងៃក តុផ្លូវ កុម្មេច

ថ្ងៃក តុផ្លូវ កុម្មេច

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

សុខាធិត្ត

۲۰۳۲: right eath rightigh wer ק ונסכו רביעת ההיו לבֶּבֶשׁ

בּטַמַר עַּמִיק בָּדָם יָיָ: ער בקודשא יתנסף נסוף ונספיה רבעות הינא לאַמּרָא

לַיהוְה: (פּ) וּכְנָסְכּוֹ תַּצְשֶׁה אָשֶּׁה בֵיחַ נִיחָתַ ľĊĊĄ

במטפֿפֿל בַרַעַנָּא בָּרָעָּיָ בון שמשנא כמנחת צפרא ווֹט אֹמֹבֹא טֹוֹוֹלֹא טֹהֹבֹּיג

מְנְתָּה בְּלִילָה בַשָּׁמֶן וָנִסְבְּוֹ: שְׁנְה הְמִימִם וּשְׁנֵי עָשְׁרֹנִים סָׁלֶת

إلْمُحْدِين: ַ סִּגְלְטַא מִנְיַנִוֹשָׁא בַּבּגלָא בַמְּהַעַ בּנוּ הְּנֹא הַּלְמִוֹ יִטִׁבוּוֹ מֹהְבוִנִוּוֹ יִּבְיוֹם הַשַּׁבְּׁה שְׁנֵּי־כְּבְשָׁים בְּּנֵי־ יִּבְּיוֹטָא דְּשַׁבְּּהָא חְּנֵין אִּמְִּין

הַמְּמֶיר וָנִסְבֶּה: (פּ) י קַלַע הַּבּע בַּהַבַּעוֹן הַּלְ_קָלָע הַּלָע הַבָּא שִׁנְהַבִּיג בַּהַבָּא הַלְ

הקר הדירא ונספה:

מְּלֵבׁ מִבֹּלֵב שַׁמִנִּם: מִּנִיםְ נֹאַנֹג אָטִׁר כֹּבֹמָּנִם בֹּנִי_ " עֹלֶה לַיהוָה פָּוֹים בְּנֵי־בָּקָר יּבְרָאשֵׁי חָדְשִׁיכֶּם

מְּנֹא מִבֹּמֹא מִּלִטָּוֹ: שבון יוְבר עד אַמָּרוֹ בָּנִי הֹלִטֹא בוֹבם וֹוֹ טוָבוּ, בֹּנוּ, טוָבוּ, שַּׁבְּוֹבֵוּ וּבְּבוּמֵּוּ וַבְּבוּמָוּ

حَشِرًا خُمُّرَ تُعْتَابٍ: מּמִּבְנִים סָבִינ מִנְחָד בְּּכ ישְׁלְשָּׁה עָשְׁרְנִים סָׁלֶת מִנְחָה

ځــٰـٰدُدُ٪ ښــ: סולים מנחקא הפילא במשח לַנוּגָא עַר וּהָבוּן מָּהֶבוּנִן מֹנֹעוֹעֹא ŢĊŴŢ ٥٤٤١٩

> by fire unto the Lord. for a sweet savour, an offering made which was offered in mount Sinai, It is a continual burnt-offering,

9

unto the LORD. drink-offering of strong drink shalt thou pour out a the one lamb; in the holy place shall be the fourth part of a hin for And the drink-offering thereof

Гокр. fire, of a sweet savour unto the shalt present it, an offering made by as the drink-offering thereof, thou meal-offering of the morning, and present at dusk; as the And the other lamb shalt thou

and the drink-offering thereof. meal-offering, mingled with oil, ephah of fine flour for a blemish, and two tenth parts of an he-lambs of the first year without And on the sabbath day two

drink-offering thereof. burnt-offering, and the sabbath, beside the continual This is the burnt-offering of every

year without blemish; one ram, seven he-lambs of the first LORD: two young bullocks, and present a burnt-offering unto the And in your new moons ye shall

for the one ram; a meal-offering, mingled with oil, and two tenth parts of fine flour for mingled with oil, for each bullock; fine flour for a meal-offering, and three tenth parts of an ephah of

- שנמקרבה לפני ממן מורה שכמוב בה (שמומ כד, ו) וישם באגנות מלמד שעעונה כלי (מו"כ לו פי"מ, מ): (6) העשיה בהר סיני. כאומן שנעשו בימי סמלואים. דבר אחר סעשוים בהר סיני הקיש עולם חמיד לעולת הר סיני אותה
- (ד) ונסבו. יין: בקדש הסך. על המופח ימופרו (ספרי): נסך שבר. יין המשכר פרע ליין מגחו (פ"ב לו, ח):
- (8) דיח ניחח. נממ רומ לפני שממרמי ונעשק רלוני (קפרי קמג):
- סממיד ומגיד שאין קרבין אלא בין שני סממידין וכן בכל סמוספין נאמר על עולם סממיד למלמוד זה (ספרי שם): לומר בשבחו מגיד שאס עבר יומו בעל קרבנו (שס קמד): על עלה החמיד. אלו מוספין לבד אומן שני כבשיס של עולם (10) עלה שבה בשבהו. ולא עולם שנה בשנה אחרה הרי שלא הקרינ בשנת זו שומע אני יקרינ שהים לשנה הבאה הלמוד

עקה היה ניהה אַשָּה כִיהוָה: בלילה בַשְּׁמָן לַבֶּבָשׁ הָאָהָר לנגוא טובלוא טבם וו: לְאִמֶּבְא עַר הַלְעָא לְאִעַּלַבּּלָא ドロイグ ねなしばメ ۵،۲۵۶

an offering made by fire unto the a burnt-offering of a sweet savour, meal-offering unto every lamb; for mingled with oil for a and a several tenth part of fine flour

جَبَالِهِ، حُبَالِهُ، بَهَٰزُب: تيرا حَهِدِهَ إِيا يَعْمَ فَجَمَ بَيْا يَعْمَ فَجَمَ ثَارِتُهُ י ישָׁלִישָׁת תַתַּין לְצִּיִל וּרְבִיעָּת וְנְסְבֵּיהֶם חֲצֵי תַהִין יִהְיָה לַפָּׂר

יַרְהַי שַּׁתַּא: לאַטְהַבְּינוּהָה בּוֹ לְכָּלְ בִּימִי עמרא בא מבע ביש ירח ירושא ムダはしゃ לַנוּגֹא וֹנּלַנוּנו צִיּנֹא לַבַבְּנָא וְנְסְבֵּיהוֹן פַּלְגוּת הִינָא יִהֵי

months of the year. every new moon throughout the lamb. This is the burnt-offering of and the fourth part of a hin for a the third part of a hin for the ram, half a hin of wine for a bullock, and And their drink-offerings shall be

itaci: (a) לַיהֹנְה עַל־עֹלַה הַמְּמִיד יִשְּׁשָׁה וּשְּׁמִּנִר עִּזִּים אָבְוָד לְחַשָּׁאַם וּצְפִּיר בַּר עִזִּין חַד לְחַשְּׂהָאַ

יקעיר וְנִסְבַּיה: פֿבר וּ מַלְ מַלְט שַּׁבִּינֹאֵ

fourteenth day of the month, is the And in the first month, on the and the drink-offering thereof. beside the continual burnt-offering,

unto the Lord; it shall be offered

And one he-goat for a sin-offering

עְּשֶׂר יִוֹם לַחְבֶשׁ פֶּסָח לַיהוְה: עובאמון באובעור ::. a أيْ ממוֹבא ווְמֹא לִוֹנִם שֹּׁם בּסֹבוֹא יבְיַרְיָאַ מַרְטְּאָר בְּאַרְבְּעַת And on the fifteenth day of this LORD's passover.

ת יבחַמשָּׁר צְשָׂר יָוֹם לַחָּדֶשׁ תַּזֶּר

בו בולא הַבֹּלֹא וְנְמִוֹ פַּסִּוֹבְא יבַחַמִישָׁהַ עַשְׁרָא יוֹמָא לִיַרְחָא

shall unleavened bread be eaten. month shall be a feast; seven days

עו מְבַׁמַּע יִמְיִם מַצִּּיִע יִאָּכֵּל:

בּוֹם בַבּאמון

בּׁוּמֹא בֹּוֹמֹאִני מֹמֹנַת בּנִית نْكُنّْكُرْدِ:

ÄĊſŢſ

of servile work; convocation; ye shall do no manner In the first day shall be a holy

בְּלְ מְלֵאכִת עֲבַרָה לָאִ תַעַּשְׁהִי:

はされる。

שַּׁלְמָנוֹ יִהוֹן לְכוּוֹ: ער ושְׁבַּעָא אַמָּרון בָּנֵי שְׁנָא !! שוב, בו שוב, שב, וגבו וטַלבון טובלוא הַלָטָא לַבַם

without blemish; first year; they shall be unto you one ram, and seven he-lambs of the the Lord: two young bullocks, and made by fire, a burnt-offering unto but ye shall present an offering

61

81

Zτ

ſτ

٤t

שׁמִומִם וְבִוּנִ לַכֶּם: אָנוֹע וֹמִבֹּגֹע כַבְּמִים בְּנֵי שְׁנָה פֿבֿים בַּנִיבַבַּער אָנִים נֹאָנִי ئنځرخېت אּמָּר עּלָה לִיהוָה

- (12) ושלשה עשרונים. כמשפט נסכי פר שכן קן קלובין בפרשה נסכיס (לעיל טו, ט־י):
- (14) ואח עלה חדש בחדשו. שלס עבר יומו בעל קרבנו ושוב לין לו משלומין (ספרי קמה):
- עלת החמיד יעשה. כל הקרבן הזה: ונסבו. אין ונקבו מוקב על השעיר שאין נקבים לחמאת: בלבד ושחר השעירין למדין ממנו ומדרשו בחגדה (שם. חולין ם) חמר הקב"ה הביחו כפרה עלי על שמעמה אם הירח: ער ונשמנה שעיר ראש מדש שנאמר בו לה' ללמדך שמכפר על שאין בו ידיעה לא במחילה ולא בסוף שאין מכיר בחמא אלא הקב"ה (at) ושעיר עזים וגוי. כל שעירי המוספין באין לכפר על מומאת מקדש וקדשיו הכל כמו שמפורש במסכת שבועות (a, h)
- (18) כל מלאכח עבודה. אפילו מלאכה הלריכה לכם. כגון דבר האבד המותרת בחולו של מועד אמורה ביום מוב:
- יעקב (ברחשית ל, מ) וסכשבים הפריד יעקב. בימודו של רבי משה הדרשן רחימי וחת: (פו) פרים. כנגד אברסס שנאמר (בראשימימי, ו) ואל הבקר רן אברסס: אירים. כנגד אילי של ילמק: כבשים. כנגד

<u>L</u> z	ְוָהְקְּרַבְמָּם עּוֹלֶאה לְבֵיִּתַ נִיחֹתַ לִיחֹנְה פְּבֵיִם בְּנֵי־בְּקֵר שָׁנַיִם צֵּיִל אֶחֲד שִׁבְעָה כְבָשָׁים בְּנֵי שְׁנֶה:	בּנֵּרְ מְּנִא: טְּבֵּרְ נְּבְרַ נִּיְרַ מִּבְׁ מִּבְּרָׁ בּּרַתְּנָא פֿבַר נְיִ טְּנְרֵּרְ נְטְׁפַּׁרְבֵּיִן הַּבְּלְיִא לְאִטְּפַבָּלְא	but ye shall present a burnt-offering for a sweet savour unto the Lord: two young bullocks, one ram, seven he-lambs of the first year;	<u>L</u> z
כע	וּבְיֵנִים תַבִּפּוּרִִּים בְּתַקָּרִּיבְכֶּם מִנְתָּה תֵדִשְׁה לִיחֹנָה בְּשֶׁבַּעָּתִיכֶם מִקְרָא־לֹּדֵשׁ יִהְיֵה לְבֶׁם כְּל־מִלֶאבֶת עֲבֹדֶה לְאׁ תַעֲשְׁוּ:	עַעְּבְּרוֹן: לְכוֹן כְּלְ עֲבִירַת פּוּלְעַן לְא בְּעַּגְרָהְרָוֹן מְעָרֵע בַּוּלְעַן לְא הְנְחָתְא חֲדַתְּא בַּרָה יְהֵי הְנְחָתָא בְּבְבּוּרָיָּא בְּקְרוֹבִיכִוֹן	Also in the day of the first-fruits, when ye bring a new meal-offering unto the Lord in your feast of weeks, ye shall have a holy convocation: ye shall do no manner of servile work;	97
SZ	יִהְיֵה לְבֶּם כְּלְ־מְלֵאבֶת עֲבֹדֶה יְהְיֵה לְבֶם כְּלִ־מְלֵאבֶת עֲבֹדֶה לְאׁ תַעֲשְׁוּ: (ס)	לְא עַמְּבְּרוּן: יְבֵי לְכִוּן כָּלְ מְּבִירַת פּוּלְטִוֹ וּבְיוֹמָא מְּבִיעְּאָר מִעְּרַע פּוּלְטִוֹ	And on the seventh day ye shall do no mannet of servile work.	Şτ
7 7	چאָלֶה תַּעֲשָׁוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשָּׁה רֵיחַ־נִיחָת לַיהְוָה עַל־עוֹלְתְ הַתְּמֶיר רֵעְשָׂה וָנִסְבְּוֹ:	שְׁבִּינִא וְטְׁהְּבִּינִג וְנִסְבִּינִי: בְּבַתְּוֹא שְׁבַׁם וְיָ הַּבְ הְּבְּע וְמִוּן לְְנִינִם לַוּנִבְּן בִּמִטְׁלַבָּלְ בְּאִבְּוּן עַהְּבָּבִיוּן לְוִיִמָא הָּבְבָּהֹא	After this manner ye shall offer daily, for seven days, the food of the offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD; it shall be offered beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.	† 7
57	מִלְבַרִ עַלַת הַבְּקָר אֲשֶׁר לְעַלָת הַמְּמִיד תַּעֲשָׁי אָת־אֵלֶה:	שׁבְּנִגְא שַּׁמְּבְּבֵּנוּ נִינִ אִבְּנוּ: בּב מִמְּבְיַם גַּפַּבָא בִּינִיא מְּבְיַם	Ye shall offer these beside the burnt-offering of the morning, which is for a continual burnt-offering.	87
77	עַלְיבֶם: װְאָלִיר חַשָּאָת אָחָד לְכַפָּר	הְּלָּיְכִּוּן: הְאָפִּירָא בְּחַמְּהָא חַר לְכַפָּרָא	and one he-goat for a sin-offering, to make atonement for you.	77
17	עּשְּׁרָוֹן עִשְּׂרוֹן תַּעֲשֶׁה לַכֶּבָשׁ הַאָּחְדִּר לְשִׁבְעַה הַפְּבְשִׁים:	עַשְׁרוֹנָא עַשְׁרוֹנָא חַעַבִּיד לְאִמְּרָא חַד בֵּן לִשְׁבְעָא אַמְרִין:	a several tenth part shalt thou offer for every lamb of the seven lambs,	17
οτ	ن بن بابات كرا مراب كراب المرابة المرابة المرابة المرابة المرابة المرابة المرابة المرابة المرابة المرابة المرا مرابة المرابة	לְּדְכְּרֶא תַּעְּבְּרֵוּן: לְתִּיְרָא יּהְרֵוּן עָשֶּׁרִוֹּוּן הְתִּיְרָא יּהְרֵוּן עָשֶּׁרִוֹּן הְתְּבְּרָא תַּעְּבְּרֵוּן:	and their meal-offering, fine flour mingled with oil; three tenth parts shall ye offer for a bullock, and two tenth parts for the ram;	oz

סמדם (מנמום פד, צ): (24) באלה חעשר ליום. שלא יסיו פוחמין וסולכין כפרי החג (פפרי קמו):
(26) וביום הבכורים. חג השבועות קרוי בכורי קליר חמים על שם שחי הלחם שהם ראשונים למנחת המים הבאה מן

Ş	יִשְׁמִּיר־מִּזִּים אָחָד חַמָּאָת לְכַפֶּר צְּלֵיכֶם:	לְכַפַּּבְא מֵּכְּיכוּן: יַאְפִּיר פַּר עִיּיִן חַד חַטְּּחָא	and one he-goat for a sin-offering, to make atonement for you;	Ş
†	ېزىنىرىزى يېئىت كۈچىن تېچىرى جانىجىرى تىچچىنە:	לְמִּבְׁמָא אַמְּרֵין: נְעֶּשְׁרֵינְאִ חַדִּ לְאָמֶּרָאִ חַדַ בַּוֹ	and one tenth part for every lamb	t
٤	ن بن بابائ م كراء جرائر حية با باد بيد ي بادار حرفاد بادر بر بادار م		and their meal-offering, fine flour mingled with oil, three tenth parts for the bullock, two tenth part for the ram,	ξ
τ	וַשְּשִׁילִם עַלְּה לְבֵיחַ נִיחֹתַ לִיחִנְׁה פַּר בָּן־בָּקֵר אָחָד צַיִל אָחָד בְּבְשִׁים בְּנִּ'־שְׁנָה שִׁבְעָה הְמִימֶם:	מְּבְׁמֹּא מֻּלְמִׁגוֹ: חַב גַּבְׁבְ חַב אִּמִּבְנוֹ בִּדָּנְ מִּוֹּא בְּבְמֵּוֹא בְּבִׁם וֹּ טִּוְבִ בָּבְ טִוְבִּי וְחַמְּבָּבִוּוֹ מְּלְטַא לְאִטְׁלַבָּלָא	And ye shall prepare a burnt-offering for a sweet savour unto the Lord: one young bullock, one ram, seven he-lambs of the first year without blemish;	z
XIXX	ובַוֹגָשׁ תַשְּׁבִיעִּי בְּאָחֲד לַחֹגֵשׁ מְקְרָא־לֹגָשׁ יִהְנֵה לָבֶם בְּלִּ מְלֵאכֶת עֲבֹדֶה לָאׁ תַעֲשָׁוּ יָוֹם מְרוּעֶה יִהְנָה לְבֶם:	תְּעְבְּרֵוּן יוֹם יַבְּבְא יְהֵוּ לְכֵּוּן: לְכֵּוּן כְּלְ עֲבְינִדת פּוּלְתַּן לְא הְנִיְהָשׁ מְעְבִינִת פּוּלְתַּן לְא	And in the seventh month, on the first day of the month, ye shall have a holy convocation: ye shall do no manner of servile work; it is a day of blowing the horn unto you.	XIXX
τ£	מִלְבַּד עֹלַתְ חַמְּמָיד וּמִנְחָתִּוֹ מַצֵּשָׁוּ הְמִימָם יִהְיוּ־לָבֶם וְנִסְבֵּיהֵם: (פ)	בְּר מִעֲלֵת הְּדִּירֶא וּמִנְחָתֵיה הַעְּבְּרוּן שַׁלְמִין יְהוֹן לְכוֹן הַעְּבְּיהוֹן:	Beside the continual burnt-offering, and the meal-offering thereof, ye shall offer them—they shall be unto you without blemish—and their drink-offerings.	τέ
30	שְׁמְּנִר עָזָּים אָחָ <i>ד</i> לְכַפָּר מְעָנִר עָזָּים	מַלְּיכוּן: אָפִּיר בַּר שִּיִּין חַד לְכַפְּּרָא	one he-goat, to make atonement for you.	30
67	עשְׁרוֹן עִשְּׂרוֹן לַכֶּבָשׁ הָאָּחִָר לְשִׁבְעַת הַכְּבְשִׁים:	בּן לְמִּבְעָא אַמְרִינָא לְאִמְּרָא חַר מַשְׁרִינָא עַשְׁרִינָא לִאָמְרָא חַר	a several tenth part for every lamb of the seven lambs;	67
82	نظېېښت ٷڿ٦ ڇځنځ٦ چڛڽ ڛ۬ڂڛۣ٦ ڽڛؙڎڹڎػڂؚۅۣڎ ؿۑڽؙڽ ڛڹڎڽۺڎڹڎڡڂٟێڹڂؠؿؠؾڎ؞	ימִנְחָהָתוֹן סִילְמָא דְּפִּילָא בְּמִשָּׁח הָּלְמָא שָשְׁרֹוֹנִין לְתִּיְרָא חַד הְּבֵין שָשְׁרֹוֹנִין הְיִבְּיָהְא חַד:	and their meal-offering, fine flour mingled with oil, three tenth parts for each bullock, two tenth parts for the one ram,	82

⁽¹⁵⁾ חמימים יהיו לכם ונסביהם. אף הנפכיס יהיו ממימיה. למדו רבוחינו (מנחוח פז, א) מכאן שהיין שהעלה קמחין פחיל לנפכיה:

נִיחֹחַ אַשֶּׁה לַיהֹנֶה: (ס) و لجركات 口点はいて מקבד עלת הוודש ימנחהה كغنك فك المناه كالمنافذة ממלת

בּוֹמְמֵה: אַנוַ וּפֿאָנוּכֹים כֿעַ בְּלִאַכִּנוּ עָאַ וּנִיּהַוּוּן ر مُكَالِّم بِكُنِّم بَكُنَّكَ خُرُّه لَمَدْنَكُم يُتِيا مُمُلَم عَدِيهِ يُتِي خُرِياً انچونانات کاثرتان باناجدید برزی انجویان ۱۲ چردیم ایدرونها

אָנוֹר כְּבְשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה שִׁבְּעָּה

הְבִּידָא לָא תַּהְבָּרוּן: גע נפּאָטַכּוָן כַּל

שׁמִנמֹם וֹבְוֹנִ לַכֶּם: הְּנֹא הְבֹּהֹא הַלַמִּגוֹ וִעִינוֹ לַכְיָוֹ: שובי חד דְּכַר חַד אָמֶּרִין בָּנֵי ֶ נִיחָה פַּר בָּן־בְּקָר אָחֶד צַּיִל לְאָהְקַבָּלְא בְּרַעַּוֹא הּוֹר בַּר נְהְקְּרָבְיִּם מְלְּהַ לְּיִהְנְהַ בֵּיִה יִּהְקְּרָבוּן עַּלְהָא בֶּרָם

מְשְׁבְוֹים לְאִוֹלְ הַאָּשֶׁר: שבון משרונין לְדִּכְּרָא חַד: שָׁלְשָּׁר עֶשְׁרִנִים לַפָּּר ﴿ شِرْرٌ حَمْهِمَا ضَكِّنَهِ مُهْدِيدًا كُمِيدُهِ نظبائت وكب جديات حققا ימְנְחָהְרוֹן סִילְמָא דְפִּילָא

לְמִּבְעָת הַכְּבְּשִׁים: م עשְׁרוֹן עִשְּׂרוֹן לַכֶּבֶשׁ הָאָהָד עַשְּׁרוֹנָא עָשְּׁרוֹנָא לְאִמְּרָא חַד

נמֹנְעַתְּי וְנִסְבֵּיהָם: (ס) חַפָּאַר הַכְּפָּרִים וְעֹלְת הַהְּמִיר מֶחַפָּת כִּפּוּרָיָא נַעְלֹת הְּדִירָא שְׁמִּגְרַ מְּנָוֹם אֲנוֹר חַמָּאָת מִלְבֶּר

;₽.□:

שְׁבְעָא יוֹמִין: תּצְשָׁי וְתַנְמֶם תַוֹּג לַיהֹוָה שִּׁבְעָּת סמבון ומיקוו סגא קדם ין לַכְּם כַּלְ-מְלָאָכִים הַבְּיָה לָאִ לְכִוּן כָּלְ הַבִּירִה פּוּלְטוּן לָא מבּיפי הַשְּּׁבְיִנְיִנִי מְקְּבְּרָתְּ יִהְנִינִי שְּׁבִּינִינְאַ מְבְּיִנְאָ יִהְעָּבִינִי מְבִּינִי מְבִּינִי יום לַהַבָּשׁ וּבַחַמִישִּׁשׁ מַשְּׁרָא יוֹמָא לַיִּרְחָא

ימְנְחָתַר וְנְסְבֵּירוֹן:

בּן לְמִבֹּהִנִי אַמִּנִוּו:

הלפור פר מזיון עד עטטא פר

an offering made by fire unto the their ordinance, for a sweet savour, drink-offerings, according unto meal-offering thereof, and their burnt-offering and the thereof, and the continual new moon, and the meal-offering beside the burnt-offering of the

work; your souls; ye shall do no manner of convocation; and ye shall afflict seventh month ye shall have a holy And on the tenth day of this

be unto you without blemish; he-lambs of the first year; they shall one young bullock, one ram, seven unto the Lord for a sweet savour: but ye shall present a burnt-offering

the one ram, for the bullock, two tenth parts for mingled with oil, three tenth parts and their meal-offering, fine flour

of the seven lambs; a several tenth part for every lamb

drink-offerings. meal-offering thereof, and their burnt-offering, and the atonement, and the continual To gariafio-ais and abisad one he-goat for a sin-offering;

feast unto the Lord seven days; of servile work, and ye shall keep a convocation: ye shall do no manner seventh month ye shall have a holy And on the fifteenth day of the

77

π

ΟĪ

6

8

(a) מלבד עלת החדש. מוקפי כמש מדש שסומ ניוס כמש סשנס:

ונסכים שבהם מוסבים על החמיד ואינן לשון ליווי. שהרי נסכיהם של מוספין כחובין לעלמן בכל יום ויום: - שממיד ומנחמה חעשו את אלה ונסביהם. וכן כל ונסביהם האמורים בכל המועדות חוץ משל קרבנות החג שכל ונסבה ונסביהם ומלבד עולם הממיד מעשו עולות הללו: - ונסביהם. מוקב על המוקפין הכתובים ועל מעשו והוא לשון ליווי מלבד עולת (11) מלבד חשאת הכפרים. שעיר הנעשה צפנים האמור צאמרי מות (ויקרא מו, ע) שגם הוא מעאה: ועלה החמיד.

שמומם ובוני: בְּבְשָׁים בְּנֵי־שְׁנָה צִּרְבְּעָה עַשְׁים ظظُال מ ניחֹת ליהנֶה פְּרֵים בְּנֵי־בְּקָר דְּטִהְקַבַּל וְהָקְרַבְּמָּם עֹלֶר אָשָּׁר בֵיִּים יִהְקְּרְבוּן

אַבבּמני מַמַּב מַבַמוּן וִבוּנוּ: אָגלַם מִּלִים שַּׁנִב, בּּנָּג שַּנְב, بتإبالا

plemish; first year; they shall be without two rams, fourteen he-lambs of the LORD: thirteen young bullocks, by fire, of a sweet savour unto the burnt-offering, an offering made and ye shall present a

لِيُرِي: מּמְׁבְנִיםְ לַאַּנֹלְ בַּאָּבָׁב לַמִּנֹיִ בַּיִנַ → שֶׁלְשֶׂר מַשְּׁרְנִים לַפֶּר הַאֶּחָד بفزبنت فجه جديت حققا

ロバトにと

ram of the two rams, bullocks, two tenth parts for each for every bullock of the thirteen mingled with oil, three tenth parts and their meal-offering, fine flour

לַאַּבְׁלֵּתְי מְּמָּב כִּבְּמָּנִם: ٥٠ لَمْهُدِيا مُهْدِياً كَقَدُم تَعُكُم نَعُكُم لَمُهُدِينَه مُهْدِينَه كِعُفْدُه تَد

כן לַאַּבְבָּמִי הַמָּב אַמֶּבוּוֹ:

lamb of the fourteen lambs; and a several tenth part for every

ĬťĠĊĽ: (Q) 口点はいて הַשָּׁאַנו ÄÜL

קְּוָשְׁשַׁי מִגְּבַע שַּׁבִּילָא מִוֹּשְׁעַבּ וֹנִסְבַּע: יגּלפּיר בַּר עוּין חַד חַשְּׁהָא בָּר

And on the second day ye shall drink-offering thereof. the meal-offering thereof, and the

beside the continual burnt-offering,

and one he-goat for a sin-offering

مُثَرَّت مُمُّد يُنْكِت مُثَرِّت خَدْمُنت יכוום במני פורם בני־בָבָקר

ולוומא טווג פוב, פונ טוב,

year without blemish; rams, fourteen he-lambs of the first present twelve young bullocks, two

בובמונע אַבבּמע ממב שַּׁמִימָם:

בוו מוֹא אוֹבֹלמט הֹמָב מַלִמָּוו:

drink-offerings for the bullocks, and their meal-offering and their

בַּמָתְשָּׁבַת: أذختشت خيفقتا خيختر ムぉょムロ

ĿĊŔĠĽĸ نظثنكديا لنفحيديا كبيد،

the ordinance; according to their number, after for the rams, and for the lambs,

מַלְבָּר מְלַנִי נַשְּׁמְנִיר וּמִנְיְחְתָּה בָּר מַעָּלֵלִי מָּדִירָא וּמִנְחָתַה ÄÜL

their drink-offerings. and the meal-offering thereof, and beside the continual burnt-offering, and one he-goat for a sin-offering;

יבֹוֶם עַמֵּלִימָּוֹ פַּבוֹים מֹמִטִּיַ لْرُوْدَيْكُت: (م)

هُٰڐُك عَلَـٰ خُمُك مُمُك يَعْنَىٰ حَمْدُ لَا عَنِيْ كُونِ فُلِي مُ

הְּנֹא אַבְבַּבְּתַ הַּהָבְ הַבְּנִינוֹ: מְּמֵּׁבְ אִּגְלַם מִּלְנִים כַּבְמָּנִם בַּנִי. מְמֵּבְ צַּבְּנֵו טַבֵּון אַפָּבון בַּנִי ילוומא שלושאר שובי עד

premish; he-lambs of the first year without bullocks, two rams, fourteen And on the third day eleven

07

81

91

Sī

٤ī

מ"ס יו"ד מ"ס הרי כאן מיס רמו לנפוך המיס מן הפורה בחג (מענים ב, ב): ממידי סיום ולא שינה הלשון אלא לדרוש כמו שאמרו רבוחינו וכרונם לברכה בשני ונשכיהם בששי ונשכיה בשביעי כמשפעם קבועיס ומנינס משעיס ושמונה לכלות מהם משעים ושמונה קללות שבמשנה מורה (מדרש הגדה). בשני נהמר ונקכיהם על שני ו בימי המקדש היו מגינין עליהם מן היסורין (סוכה נה, ב): - ולכבשים. כנגד ישראל שנקראו (ירמיה ג, יו) שה פוזרה והם (13) ומנחחם ונסכיחם לפרים. פרי סמג ע' סס. כנגד ע' אומות עובדי גילוליס שממעעניס וסולכיס שימן כליס סס

and their meal-offering and their

the ordinance; <u> ೯</u>೮೪ ಭಾಡೆದ : according to their number, after كِمُركُم لُكِوْتُشُرُم قُطُوفُكُم كِيْخِيرِ بِكِمُوْتِرِ for the rams, and for the lambs, 30 drink-offerings for the bullocks, حَقْلِهِ بَمَاثَلُكُ لِأَنْ فَرَدِيا لَا خُلِيرًا and their meal-offering and their מַשְׁר הָמִימָם: אַבְבְּעִת עַשִּׁר שַּׁלְמִין: first year without blemish; שְׁנְיִם כְּבְשִׂים בְּנֵי־שְׁנָה צַּרְבְּעָה דִּכְּרִין הָּבֵין אִמְּרִין בְּנֵי שְׁנָא two rams, fourteen he-lambs of the 67 بحيات הששר פרים שמנה אילם ולווְמֹא מִטׁוֹטֹאִנו שוְנוֹו שׁמֹּוֹנֹא And on the sixth day eight bullocks, the drink-offering thereof. נָלְמַבַע: ַ הַמְּלֵיר יִמְנְהְהָה וָנְסְבֶּה: (ס) and the meal-offering thereof, and びなくに كأبارك ٢٢٢٦٢ beside the continual burnt-offering, 82 ישְׁמָיר חַפָּאָת אָחָד מִלְבַד עֹלַת מִלְבַד מַלַת מִּ אַטַשְׁעַיק and one he-goat for a sin-offering; the ordinance; בַּמָתְשָּׁבַת: according to their number, after לאולם ולפלמום למספרם לוכנו بكفيتر خضئتيارا for the rams, and for the lambs, Lτ drink-offerings for the bullocks, حِظَنِهِ بَمَاثَلَتُكِيا لَرُفُدَينِا خُعِيدًا and their meal-offering and their אַבְבְּעָה עַשְׁהַ הָשָׁה הַיִּמִיהָם: אַבְבְּעִת עַשְׁרָ שָּׁבְּעִוּן: first year without blemish; אנקם הזנים בבהום בני הזני בבנו שנו אמנוו בני היא two rams, fourteen he-lambs of the 97 וּבְיַּוֹם הַהַהַמִּישָׁי פָּרָים תִּשְׁעָה וּבְיוֹמָא הַמִישְׁאָה תּוֹרֵי תִשְׁעָא And on the fifth day nine bullocks, [togh: (a) drink-offering thereof. the meal-offering thereof, and the מִלְבַר מַלַּט תַשַּׁמְּיִר מִנְחָהָה מֵעֵּלִט הָדִירָא מִנְחָתַה וָנִסְפַה: beside the continual burnt-offering, Sz הַמָּאָט יצְבִּיר בַּר עִּיִּין חַד חַמְּהָא בָּר ÄÜL and one he-goat for a sin-offering; the ordinance; בַּמָתְשָּׁבַת: according to their number, after לאולם ולללמום למספרם לגלנו ĿĊŔĠĽĸ for the rams, and for the lambs, 77 drink-offerings for the bullocks, ڶڒڡؙڎ؞ڽؙ۪ڡ ונסביהון their meal-offering and their אַבְבְּעָה עִּשְׁבְּיִ עִּיִּהְ עִּיִּהְ עִּיִּהְ עִּיִּהְ עִּיִּהְ עִּיִּהְ עִּיִּהְ עִּיִּהְ עִּיִּהְ עִּיִּהְ אַבְבְּעִת עַשְׁרָ שָּׁבְּעִוּן: first year without blemish; אַנְלָם הַּלְּוֹם כַּבְּהָנִם בַּנִּי הַלָּנִי הַבְּנֵין הַבְּנִוֹ אָמָנְיוֹ בִּנִּי הָּלָּא two rams, fourteen he-lambs of the ٤٢ بحَرْيُه بَالْحَرَةُ، فَلَاهِ مُؤْلُكِ بَخْيَظُمُ لَحَرَةُمُ لَايِدًا مُؤْلِمُ And on the fourth day ten bullocks, the drink-offering thereof. ززوچي: עַמְּלֶיר יִמְנְחָקָה וָנִסְבֶּה: (סֹ) and the meal-offering thereof, and ばばくに יִלְנִוֹנִיתַי beside the continual burnt-offering, יי ישְׁמָיר חַשָּאָת אָחָד מִלְבַר עֹלַת 77 下口鸟口名 and one he-goat for a sin-offering; the ordinance; <u> ೯</u>೮೪ ಭಾಡೆದ : according to their number, after لمختشره خمفخته خيختر for the rams, and for the lambs, drink-offerings for the bullocks, كَوْبُات بْمِدِبَهِدَا بْبَوْدِيدَا جُمَادِي

לְבֶהַם כְּלְ־מְּלֶאְכֶּת עֲבֹדֶה לָא לְכוֹן כְּל עֲבִידַת פּוּלְחַן לָא הענְבְּדוּן: בַּיּלִם הַשְּׁמִינִּי עַצֶּבֶרָה הַהְרֵהָ בִּילִטְא הְמִינְאָה בְּנִישִׁין הְהוֹ הַמְּמִיד מִנְחְמָה וָנִסְבֶּה: (ס) מְאָבְע שַּׁבִּינִא מִנְחָתַה נִּלְּכַּה: יּגּ וּשְׂעָיִר חַשָּאָת אֶחְד מִלְבַד עֹלַת וּצִפּיָרָא דְּחַשְּׁתָא חַד בַּר ċ₩ā₫₫□: جيابير جابان: رْجْدُرْه لْرَخْطَشْه خَطْمُقْلُه كِيحَتِي يَرْجُهُونِي خَطْئَرْيِهِا كِقْلِ،ם نَمْنُلُكُ لِللَّهُ لَأَنْ خُرِيدًا كُرِيدًا אַבְבַּגַּר עַּמָּר הָטָר הָאָר הַיָּמִינִים: אַבְבָּמָנו מַמָּב מַּלְמָגו: אנגם אונים כבשים בנישלה דקרו הברו אמרו אמרו בני שנא بحَرُرُتُ لَيَهُ خَرْرُتُ هُكُرُتُ مُكُمُّكُ بِخُرِيْتُهُ مُحْرَمُهُكُ فِيدَرِ مُكُمُّهُ نزفوتلى: עַמְּלֵיר מְנְחָקָה וּנְסְבֶּיה: (ס) **CILLITE** יַ יִּשְׁמָיר חַפָּאָת אָחָד מִלְבַד עֹלַת アロロロス

تَخَمَّد:

بَثِرَيْتِ: שִׁבְעָּא שַּׁלְמָין: אַחְד בְּבְשָׁיִם בְּנֵי־שְׁנֶהֹ שִׁבְעָּה חַד דְּכַר חַד אִמְּרֵיוֹ בְּנֵּי שְׁנָא וְהַקְּרַבְּהָּם עֹלֶר אָשָּׁר בֵיחַ יהְקְּרַרוּן מַלטא

: ، لَالْكَ لْكِوْلُشِيْنِ فَيْنُوفُكُم وَقِيْمُقُم: לַבְלָבֶא וּלְאָמֶבוּ לַמִּנְנִינִוּ ق مُثَلَثُو لَيْفَدَيْتُو كَهِد كُهِّنَا مُثْلُثُونِيا لِيُفَدِّينِا كُمَاتِهِ

itàch: בשמער ימנחקה ונסבה: ילונחתה *agau* پ بېټر הېېم אָהָד מִלְבַד עַלַת יּגְפִּירָא דְּחַמָּאָתָא חַד בַּר

> drink-offerings thereof. the meal-offering thereof, and the beside the continual burnt-offering, and one he-goat for a sin-offering;

tasim sld; he-lambs of the first year without bullocks, two rams, fourteen And on the seventh day seven

the ordinance; according to their number, after for the rams, and for the lambs, 33 drink-offerings for the bullocks, and their meal-offering and their

drink-offering thereof. the meal-offering thereof, and the beside the continual burnt-offering, and one he-goat for a sin-offering;

manner of servile work; sojemn assembly: ye shall do no On the eighth day ye shall have a

plemish; he-lambs of the first year without LORD: one bullock, one ram, seven by fire, of a sweet savour unto the burnt-offering, an offering made but ye shall present a

98

35

31

the ordinance; according to their number, after the ram, and for the lambs, shall be drink-offerings for the bullock, for their meal-offering and their

the drink-offering thereof. and the meal-offering thereof, and beside the continual burnt-offering, and one he-goat for a sin-offering;

עשו לי קעודה קעוה כדי שאהוה מכם: קנא). ומדרשו באגדה (סוכה שם) לפי שכל ימוח הרגל הקריבו כנגד עי אומוח וכשבאין ללכח אמר להם המקום בבקשה מכם (פב) עצרח חהיה לכם. עלוריס בעשיים מלמכס (מגיגס ים, מ). דבר ממר עלרה עלרו מללמה. מלמד שמעון ליים (ספרי

בסמס לממר מאכילו קטניום לממר מאכילו ירק פומם וסולך כפרי סמג: מנמומא (יו) למדה מורה דרך ארך שמי שיש לו אכסנאי יום ראשון מאכילו פטומום למחר מאכילו דגים למחר מאכילו בשר אומר לסס קשה עלי פרידמכס עכבו עוד יוס אחד. משל למלך שעשה סעודה וכו' כדאימא במסכת סוכה (שס) ובמדרש רבי (18) פר אחד איל אחד. מיל (מלו) כנגד ישרמל המעכנו לי מעם עוד. ולשון מבה הוא וה כבנים הנפערים ממביהם והוא

ילְנֹסְבַּיבֶם יַלְתַּלְמִיבֶם: אָכֶה הַעַּשִּׁי לַיהוָה בְּמוֹעַבִּיכֶם ילוכסה קידשיכין: بخظئشتنحبا يظنفخيحيا

peace-offerings. drink-offerings, or your meal-offerings, or your your burnt-offerings, or your freewill-offerings, whether they be your vows, and your in your appointed seasons, beside These ye shall offer unto the Lord

למ"מ ניאטר משה אל־בנו ישְרָאֵל נַאַטר משה לבני ישָרָאֵל כַּכַל

LORD commanded Moses. Israel according to all that the And Moses told the children of

XXX

on page 205 instead. The Haftara is I Kings 18:46 – 19:21 on page 202. If it is after the 17th of Tammuz, read the Haftara

אַמֶּר צְּנְה יְהְנָה: د خِدْر نَشِدْ يَكُر جَعَمْد ثَلَا لَكَدْجُد خِدْرُ نَشِدُهُمْ خُمْرَةَد يَا ממימ ניִדְבֶּרְ מֹשֶׁרֹ אֶלְ־רָאשֵׁי הַמַּפֿוֹת יִּנִלֵּיל מֹשֶׁה עִם רֵישֵׁי שִׁבְּטַיָּא

פּטִילָא בַפּפּיר יָיָ:

בוּגא מפוו וֹהַמָּטו: נַפְשׁׁוֹ לְאִ יַנֵוֹלְ דְּבְּרֵוֹ כְּכָלְ- עֵּלְ נָפְשׁׁיה לְאִ יָבַשִּׁילְ פִּהְנְמִיְה ְּ הְשֶּׁבַע שְּׁבָעְהְ לֶאֶסְר אִסְּר עִּלֶּךְ אִנְ יִקִּיִם קָּיָם לְמִיסָר אִסְּר אַישׁ בָּרִייִבֶּר נְבֶּר בַיְרוֹנְר אָנְר וּבָר אָבִר יָבַר נְבַר בָּבַר בָּבַר בַּבַר בַּבַר בַּבַר בַּבַר בַ

خَلْمُكُ، لَا :

ככל היפוק מפומיה יעביר:

וֹנוֹסַב אֹסַב לַבוֹנַע אַבוּנִגַא וְאָמֻּע בִּירתְּדָר נָדֶר לַיהוֹּדָת וֹאִטַּטֹא אָב, טַבַּר נָבַר קָבַר

> LORD hath commanded. saying: This is the thing which the the tribes of the children of Israel, And Moses spoke unto the heads of

of his mouth. according to all that proceedeth our not break his word; he shall do bind his soul with a bond, he shall the LORD, or sweareth an oath to When a man voweth a vow unto

father's house, in her youth, herself by a bond, being in her unto the LORD, and bindeth Also when a woman voweth a vow

- עובר בבל מאחר (ספרי קנב): בידכם או נדרים או נדבות שנדרתם כל השנה מקריבום ברגל שמא יקשה לו לחזור ולעלות לירושלים ולהקריב נדריו ונמלא (95) אלה חעשו לה׳ במועדיכם. דבר סקלוב למובס: לבד מנדריכם. אס באמס לידור קרבנות ברגל מלוס סיא
- בפרשת נדרים התחיל דבריו (שם): בדבורו של משה הוזרך להפסיק מחלה ולומר שחזר משה ואמר פרשה זו לישראל שאם לא כן יש במשמע שלא אמר להם זו אלא (1) ויאמר משה אל בני ישראל. לספסיק סענין דברי רבי ישמעל לפי שעד כאן דבריי של מקוס ופרשח נדריס מחחלת
- **40. (77'0 40):** הדבר מיעוע הוא לומר שהחכה בלשון החרה ובעל (ואב) בלשון הפרה כלשון הכחוב כאן ואה חלפו אין מוחר ואין מופר (ספרי יא, ד) בכה אמר ה' כחלום הלילה. והוביאים וחובאו בכה אמר ה' מוסף עליהם מעה שוחובא בלעון זה הדבר. דבר אחר זה שנאמר דבר אל אסרן וגוי אף זו נאמרס לכולן (ספרי מעום קנג. נדריס עם, א. ב"ב קר): זה הדבר. משה נמנבא (שמום לנשימים בלבד נאמר כאן זה הדבר ונאמר בשמומי מוץ (ויקרא יו, ב) זה הדבר מה להלן נאמרה לאהרן ולבניו ולכל בני ישראל כאן למד שהפרח נדרים ביחיד מומחה ואם אין יחיד מומחה מפר בשלשה הדיוטום או יכול שלא אמר משה פרשה זו אלא (שמות לד, לח־לב) וישובו חליו חסרן וכל הנשיחים בעדה וידבר משה חליהם וחחרי כן נגשו כל בני ישרחל. ומה רחה לחומרה (ב) ראשי המטוח. חלק כבוד לנשימים ללמדם מחלה ואחר כך לכל בני ישראל ומנין שאף שאר הדברוח כן חלמוד לומר
- דברו לה יעשה דבריו הולין (שם): מפיו יעשה מלמוד לומר לאסור אסר לאסור את המוחר ולא להחיר את האסור (ספרי שם): לא יחל דברו. כמו לא יחלל (ε) נדר. סאומר סרי עלי קונס שלא אוכל או שלא אעשה דבר פלוני יכול אפילו נשבע שיאכל נבלות אני קורא עליו ככל היולא

- נפּשה יקום: لْخُرِ אَقُد هُمُد هُمُد لَا مَرْ خَرْ بُلُدَيْهِ لَحْرِ مُقَدِد يَعْمَد يَعْمَد يَا לָה אָבְיִהְ וְקְמִוּ בְּלְ-נְדְבֶּיִהְ וְיִשְׁמִוּק לֹה אָבוּהָא וִיקּימוּן י אַשֶּׁר אָסְרָה עַלְינִפְשְׁה וְהָהֵרִישׁ נַאָּסְרַה דַּאָסַרַת עַל נִפְשָׁה
- אָבֶיהָ אַהָה: יַקוּם וַיהוֹה יִסְלַח־לָה בִּי־הַנָּיא ĸġr-ĸţţr qq-tġġr שִׁמְמֵן בַּלְבַנְדְבְיוֹם וֹאֵפְבֵוֹים וֹאָם_עֹוָגִא אַבֿוּע אָעַבּעַ בּוֹנִם
- **پَ**وٰڎؙ۩؞ۼڂۦڒۊؚڟ۪؞ עַלְיִהְ אַנְ מִבְּמָאַ שְּׂפְּמָיהָ אֲשֶׁר וִנְּדְרַהָא עַלִה ל נאם בינ טביר לאיש ונדבים ואם
- נטון: י ְנְהָהָבֵישׁ לְהַ וְקָמוּ נְדְבֶּיהָ וִיִשְׁתּוֹס לַה וִיקּוּמוּן נְדְרַהָא בָּיוֹם
- אָסְרָה עַל־נַפְּשָׁה וַיהְנָה יְסְלַחִ⁻ בּאַסַרַה עַלְ נַפְּשָׁה וּמִן הֵּדָם יִיָּ מְּלְּיִנִי וְאָעִ מִרְמָאְ מִּפְּטְיִנִי אַמֶּב בּמִּלְעִי וֹנִי פּּירוּשׁ שִּפְּנִיתָה אוֹקַה וְהַפַּר אָת נְדְרָה אַשֶּׁר אַעְּדִי יְהְהוֹן וּבַפֵּיל יָת נְדְרַה וַאָּם בּוּוָם הֻמָּהַ אַנְהָשׁי יָנָנָא וֹאָם בּנִוּמָא בּהָמָה בּהֹלַבִי

- על נפשה יקומון: וְשְׁמָּע אָבְיּוֹהְ אֶת־נִדְרְהַה נֵאֶסְרָהֹ וִישִׁמַע אֲבּוּהָא יָת נִדְרַה
- אַבוּהָא יָהָהון: לא ולנמנן נמן שבם וז נְאָסְרָהָא דַּאָסְרָת עַל נָפִּשָּׁה בְּיוֹמָא דִּשְׁמַע כָּל נִדְרַהָא וֹאִם אֹהֹבּו אַבוּבוֹא וֹטַבוּוֹ
- מְפַּׁנְעַבְאַ בַּאֶּסָבַע מַּלְ נָפָּמָּע: מְנִוֹנִי עַנְוֹיִ
- מְּלֵמְן וֹנְמִתְׁת בֹּמֹלְעִי בֹּנִתָּא צַּמְתָת
- ישתביק לה:

- her soul shall stand. bond wherewith she hath bound her vows shall stand, and every holdeth his peace at her, then all bound her soul, and her father her bond wherewith she hath and her father heareth her vow, or
- her, because her father disallowed stand; and the LORD will forgive she hath bound her soul, shall vows, or of her bonds wherewith day that he heareth, none of her But if her father disallow her in the
- wherewith she hath bound her soul; clear utterance of her lips, while her vows are upon her, or the And if she be married to a husband,
- shall stand. wherewith she hath bound her soul her vows shall stand, and her bonds it, and hold his peace at her; then whatsoever day it be that he heareth and her husband hear it,
- her soul; and the LORD will forgive her lips, wherewith she hath bound upon her, and the clear utterance of shall make void her vow which is the day that he heareth it, then he But if her husband disallow her in
- נבדקין. אס ידעה לשם מי נדרה ולשם מי הקדישה נדרה נדר. במ י"ב שנה ויום אחד אינה לריכה להבדק: וספוגרם אינה ברשומו של אביה להפר נדריה ואי זו היא קענה אמרו רבומינו (נדה מה, ב) במ י"א שנה ויוס אחד נדריה (+) בביה אביה. ברשות מביס ומפילו מינס בביתו (שס): בנעוריה. ולמ קענס ולמ בוגרת שסקענס מין נדרס נדר
- היא שלריכה פליחה ואף על פי שהוא מופר ואם המופרים לריכים פליחה קל וחומר לשאינן מופרים (פפרי): במס סכמוב מדבר באשס שנדרס בנויר ושמע בעלס וספר לס וסיא לא ידעס ועוברם על נדרס ושומס יין ומטמאס לממיס זו וכן (מסליס קממ, ס) שמן כאש אל יני כאשיוכן (במדבר יד, לד) וידעמס אם מנואמי. אם אשר סרמס מעלי: – וה' יסלה לה. שמוע אישם יניא אומס וספר סוי אומר סנאס זו ספרס (מפרי שם) ופשומו לשון מניעס וספרס וכן (במדבר לב, ז) ולמס מניאון (6) ואם הגיא אביה אוחה. אם מנע אומס מן סנדר כלומר שספר לס. סנאס זו איני יודע מס סיא כשסוא אומר ואס ציוס
- (dar, ad): לומר אם קיים אחד מסם (שם. נדרים פו): – וגדריה עליה. ענדרה בבים אבים ולא שמע בסן אבים ולא סופרו ולא סוקמו ובא לחלוק בם שאבים ובעלה מפירין נדריה הפר האב ולא הפר הבעל או הפר הבעל ולא הפר האב הרי זה אינו מופר ואין לריך (ד) ואם היו ההיה לאיש. זו לרופה לו הינו הלל נעופה כעסול לומר ולם בים ליעם נדרס הרי נעולה למור וכלן בלרופה
- (8) ושמע אישה וגוי. סרי לך שמס קייס סבעל שסומ קייס (שס):
- (פ) והפר את גדרה אשר עליה. יכול הפילו לה הפר ההב מלמוד לומר בנעוריה בים הביה כל שבנעוריה ברשות הביה

אַסְרָה עַל־נַפְּשָׁה יָקְוּם עַלֶּיה: בַּאַטַרַת עַל נַפְשָׁה קַּיָּם עַלְה: رْ،، إِزِهُد عِجْمُرُهُ لِمَا بَذِدَنِهُمْ حِجْمٌ غِنَهُد الْبِيد عِدِمُرُم الْمِهَادِمِة حَجْ

shall stand against her. wherewith she hath bound her soul, that is divorced, even every thing But the vow of a widow, or of her

בְּשֶׁבַתְּנֵי: ΧĠĽĽ なる「はない ΧĠĹ וֹאִם_בַּנִע אִנְאָב וֹבִוֹבִע אָנַ

אַסַבע אַסָּב מַּלְ נַפְּשָׁה בָּלַיּיִם: וְאָם בֵּית בַּעְּלְה נְדַרָת אֹוֹ

by a bond with an oath, husband's house, or bound her soul And if a woman vowed in her

נפשה נקום: וֹכֹל_אִפַּׁר אַהָּתראַסִּבָּר תַּלְ בולגא אָלוֹנִי וֹלְמִוּ כֹּלְ דֹּוֹבְיִנִי לְא אֹמֹנִי וֹיִנִינוֹ וֹמִנְמוּוֹ כֹּלְ וְשְׁמָע אִישְׁה וְהָהֶהָים לָה לָא וִשְׁמַע בַּעָלָה וִישִׁהוֹק לַה

נפשה יקומון: ַ לְגַבְנִיא וֹכֹב אַסְבוּ, בַאָּסָבַע הַּב

bound her soul shall stand. and every bond wherewith she not, then all her vows shall stand, his peace at her, and disallowed her and her husband heard it, and held

אישָה הַפּּרְם ניהוָה יִסְלַח לְה: בַּעְּלַה בַּשִּילִנּוּן ימוּ קַדָם יִי خِبْلَثِينَ يَخِهُوْلِ رَفِهُكِ كِهِ يُظْيِهِ ق چرانت שְמִמְמוֹ כָּל־מוֹצָא שְׁפָּהָוֹיִ וְאָם חָפֵר יָפֶּר אָתָם ו אָישָׁהֹ

ישהביק לה: וּלְאָסַר נַפְּשָׁה לָא יְקוּמוּן אַפֿלינו מָפֿוֹנוֹנאַ לְנִדְרַנִאַ בֿהֹלַע בֿיוֹמָא בַּחִמָּת כֿלַ נאָם פֿמּלָא וֹבֿמּגלָ זֹטַבּוָן

forgive her. them void; and the LORD will not stand: her husband hath made vows, or the bond of her soul, shall out of her lips, whether it were her them, then whatsoever proceeded and void in the day that he heareth But if her husband make them null

¦ĠĽ[:: לְמַנְּיִם נְבָּשְׁהְ אַנְאָהְיִהְ וְלִבְּנְפָּאְ נְפָּשְׁ בַּעְּלְהִי וְלֵבְנִיתְנְּוּן بعدمز چراییا رچر-پهچور

וּבַעְּלַה יְבַמֵּילְנּוּן: אַפּֿע פֿע וֹבַע וֹכַע אַפֿע

make it void. let it stand, or her husband may to afflict the soul, her husband may Every vow, and every binding oath

קה בְּיִוֹם שְׁמִּמְיִּי: עָּבְיִים אָּטְּם בִּי־הָהָהָעָשׁ יַּצְּלִה בִּיִם יָּחָהוֹן צָּבִי שְׁהֵיקּ בְה בִּיוֹם אָטְם בִּי־הָהָהָרָשׁ בְה בִּיוֹם שִׁמְעִייּ נְּבְיְּיִהְ אָנְ אָנִי כְּלִן־אֶפְׁבָוֹיִהְ אָמָּרִ נִּדְיַהָּאָ אָנְ יָנִי כְּלִ אָפְׁנִהָא י מְיַנִם אֶּלְינִם וְהַקִּים אֶתַ־בָּלִ מִינִם לְינִם וִיקַיֵּים יָת בָּלִ נְאָם הַחָּבִשׁ יַחַלִּישׁ לֶה אִישְׁהֹ וָאָם מִשְּׁמָּק יִשְׁמוֹק לַה בַּעְּלָה

the day that he heard them. because he held his peace at her in upon her; he hath let them stand, stand, or all her bonds, which are then he causeth all her vows to his peace at her from day to day, But if her husband altogether hold

" אָם הַפָּלְא אָת־עַּינְהֵי: דְּשִׁמֵע וִיקַבָּיל יה חוֹבה: " דְשִׁמַע וִיקַבָּיל יה חוֹבה:

then he shall bear her iniquity. void after that he hath heard them, But if he shall make them null and

סים (קידושין יג. כמובום מו, ב):

- מדבר. אבל אלמנס מן סאירוסין מח הבעל נחרוקנה וחורה לרצוח האב (ספרי קנד. נדרים סח, א): (10) כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה. לפי שלינה לל ברשות לב ולל ברשות בעל ובללמנה מן הנשוחין הכתוב
- (11) ואם בית אישה נדרה. ננקולה הכתוב מדבר (קפרי שם):
- אלא נדרי ענוי נפש בלבד. והם מפורשים במקכת נדרים (עמ, א): (+1) בל גדר וכל שבועה אסר וגר. לפי שחמר שהצעל מפר יכול כל נדרים צמשמע חלמוד לומר לענוח נפש חינו מפר
- (EI) מיום אל יום. שלה ההמר מעה לעה לכך נהמר מיום הל יום ללמדך שהין מפר הלה עד שהחשך (שם עו, צ):
- נכנם מחמיה. למדנו מכאן שהגורם מקלה לחבירו הוא נכנם מחמיו לכל עונשין: (15) אחרי שמעו. אחרי שמעו אחרי שמעוקיים שאתר אפשי בווחזר וספר לה אפילו בו ביום (ספרי קנו): ונשא את עונה. הוא

SSI

※口に(回) בין־אָב ְ לְבִּמֹי בְּנְשְׁנֵי בְּנְשְׁנֵי בְּנִשְׁן בְּנְשְׁבֶּי בְּנִים בִּית אָבְאַ לִבְּרַמִּיה בְּרַבְּיוּתַה בִּית אָת־מֹשֶׁר בֵּין אָישׁ לְאִשְׁתֻּי מֹשֶׁר בִּין מִּבְרָא לְאִמְּתִיה בִּין אַכֶּה הַהַּקֹּים אֲשֶׁר צְנָה יָהֹנָה אָלֵין קָנָמָיָא דְּפַּקּיד יָיָ יָה

her youth, in her father's house. father and his daughter, being in a man and his wife, between a LORD commanded Moses, between These are the statutes, which the

וּיָדְבֶּר יְהְוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִּמִלֵּיל יִיְ עִּם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

देवंदीः: לַלְם נֹלַמִּעְ בֹּדָנֹּ וֹמְּבֹאָכְ מִאָּט אִטַפֹּנִת פּוּבֹּתְנוּט בֹּדָּנִ וֹמְבַאָּכְ

דין עַמִיה דַייִ בְּמִדְיָן:

שַּׁהְבִּעוּוֹ לִבוּגַא: לְכָלְ מִּבְׁמִּנֹא

אַלְפָּׁגוֹ מִּזְבְוֹגִי בוּילָאִ:

alarm in his hand. vessels and the trumpets for the priest, to the war, with the holy Phinchas the son of Eleazar the of every tribe, to the war, them and And Moses sent them, a thousand

every tribe, twelve thousand armed thousands of Israel, a thousand of

So there were delivered, out of the

throughout all the tribes of Israel,

shall ye send to the war.'

Of every tribe a thousand,

LORD's vengeance on Midian.

against Midian, to execute the you for the war, that they may go

saying: 'Arm ye men from among

And Moses spoke unto the people,

Avenge the children of Israel of the

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

IXXX

gathered unto thy people. Midianites; afterward shalt thou be

₹₩.1: تشكترت عَناد تغُقُك عُدِه مِنْ مَنْ تَعْدَدُ قِنَد قِلْ نَابُخِتْهِم

יְהֹוֶה בְּמִרְיֵן: לוביו הגם מבין לשט ולמט נוביו הג מבין למטו פוב הנוט ַ בַבַּבְלַא יַבְינוּ מִצְּבַבֶּם אַנְשִׁים לַצְּבָלָא זָרִיזּי מִנְּכִוּן וּוּבְרִין לְבִילָא تزبيجر منهن هُر بينوا جهضا بوذرك منهد بوء يوه جُوروا

מَفَيْنِ نَشِدُهُمْ فَشَكِّلَهُ ذِي جَمَّلًا * خَمَّلًا * خَمَّلًا اللهُ عَلَيْهُ اللهُ عَلَيْهُ اللهُ عَلَيْهُ

<u>ຊ້</u>ដូአ፡ كْرْقَاهُمْ مُرْبُعُ مِنْ هُكُلُّهُ لِيَكُمُ الْمُعْرَفِي خُوْفِهِ خُوْفِهِ مُنْدُ لِيَهْدِ تنظفدر تتقخظ نشئقح فكظ نغفضت تقفخه لانشتعم

÷:\L: נְחֲצִּבְּרְוָתְ הַהְּרִינְתְ לְחֵילָא יִמְנֵי קּיִּרְשָׁא נִחֲצִיצְרָת אֶּלְמֹּזֹר עַכְּעַן לְאַּלְא וּכֹלָי פֹּוֹנִטַסׁ פַּר אָלַמֹּזַר כַּעַּנִּא עַבְּלֹא אֻטְׁם וֹאֵטַבְפָּוֹנְטְׁם בּוֹן לַהַבְּמֹא לַנוּלָא וֹטַׁנוּן וֹנִטַ رَّ إِنْ عُرَاتُ مُؤَلِّ مُؤَلِّ كُوفِي النَّامِ الْمُحَلِّ يَرِيدُونُ النَّهِ لِمَا يُخَوِّهُ

לסולים מסס רום סמוסביס ונעמס סעמונים (ב"ק לח, ב): נאמר אלא (דברים ב, ע) אל ממגר בס מלממה. אבל מדינים נמעברו על ריב לא להם. דבר אחר מפני ב' פרידות עובות שיש לי (s) מאָח המדינים. ולֹק מאֹת המואַנִים שהמואָנים נכנקו לדבר מקמת יָרִאָה שהיו יִראִים מהם שיהיו שוללים אותם שלַּאַ

וֹבַּבְרָהָא בִּידִיה:

(מומומל מעום ג): נקמח ה׳. שסעומד כנגד ישרלל כללו עומד כנגד סקנ"ס (שס): לשון חלולי לבא מזויינים: אבשים. לדיקים וכן (שמוח יו, ע) בחר לנו אנשים וכן (דברים א, עו) אנשים חלמים וידועים (3) וידבר משה וגר. אף על פי ששמע שמיממו מלויס בדבר עשס בשממס ולא אימר (ספרי קנו): ההלצו. כמרגומו

(+) לכל מטות ישראל. (רנות שנע לוי (קפרי שס):

עוד מעט וסקלוני ומששמעו שמיסס משק סלויק בנקמס מדין לא רלו ללכס עד שנמסרו על כרמן (ספרי שם): (a) וימסרו. לסודיעך שבחן של רועי ישראל כמס סס חביביס על ישראל עד שלא שמעו במיסמו מס סוא אומר (שמוח יו, ד)

מכרו אומו (ספרי שם) ומנין שהיה אמו של פנחס משל יוסף שנאמר (שמוס ו, כה) מבנוס פוטיאל מורע יהרו שפיטם עגלים במלום שסרג כובי בחלור יגמור (מנחומה שם). דבר החר שסלך לנקום נקמח יושף הבי המו שנהמר (ברהשים לו, לו) והמדנים (6) אוחם ואח פינחס. מגיד שסיס פינמם שקול כנגד כולס. ומפני מס סלך פינמם ולא סלך אלעור אמר סקנ"ס מי שסמחיל

יְהְוָה אָת־מֹשֶׁה וַיְּהַרְגִּיּ כְּלִׁ־ דְּפַּמִּיד יִיְ יָה מֹשֶׁה יִקְּשַׁלִּיּ כְּלֹ זְכֵר: ל זוֹ בְּּבְאוּ מַלְ מִוֹן בַּאַמֶּב בּנְה וֹאִנְיִם בּנִי מִלְ מִוֹן בְּמִאַ

בּוֹשַבְּיוֹב בַּנִינִ בַּנְינִי בַּנְינִינִי שׁמְּמֵׁט מַלְכָּר מְבְיֹן וֹאֵעְ בֹּלְמָּם עַמְמָאָ מַלְכָּר מְבִּוֹן וֹנִטְ בֹּלְמָּם וֹאָטַ אַנְּרַ וֹאָטַ שַנְּרַ וֹאָטַ בְּבָּה וָנִטַ אֵנָרַ וֹנָטַ עַנָּרַ וְנָטַ בְּבָּה עַלְלֵגְיִטְׁם אֵּעַ־אֵּנֹג וֹאָעַ־בַּלֵם לֹמִּגַיִּנִוּן זֹע אֵנִּג וֹזִע בַבַּם נֹאָטַ מִּלְכָּי, מִוּלָוֹ חַבְנִי הַּלְ וֹנִטַ חַּלְכִּי, מִבְּנוֹ לַחַּלְיִּ הַּלְ

וֹאָטַ_כַֿלְ_טִּגְלָם בּֿוֹּוּנִי: م مَلَالًا لَهُنَا مَقْنَ لَهُنَا خُذِ مَلَالًا لَيْنَ مَقَرِّبِلَا لَيْنَ خُذِ וּוֹמְבַּׁנּ בַּנִּי וֹמְבַׁאָּבְ אָנַ ּלְמָּג וּמִבוּ בַנִּי וֹמִּבַאָּבְ וֹנַ וֹמִּי

נאט כֿלַמוּרְעָם שָּׁרָפּוּ בָּאָשִּיּ

تقرِّمْنِت جَعْبُه بحَجْتِمْت:

בר בעור קטלו בחרבא:

בְּלְ נְבְּמֵיהוֹן בַּזוּ: َ لَمُعَا خُمْ مُطَاتَتُه خَمْرُ لَـ بِيا لَزُنَا خُمْ وْبَيْدِينِا لَزُنَا

ונת כְּלְ בֵּית סְנְיַהְתְּוֹן אֵּוֹקִידוֹּ י וֹאֵט בֹּלְ_מֹנִיטִׁםְ בַּמֹּוּאַבִּטְם וֹנִט בֹּלִ מַנִּנִינוּוּ בַּמִּוּטִבַּנִּינוּוּ

בְּבַבְׁטְא בַּאֵּנֹהֵא נִבְבָהְנִבְא: " וּכּלְטוּן אָט בַּלְ עַמְּלֶּלְ וֹאֵט בַּלְ יִמְׁכִוּ יִטְ בַּלְ מִּנִאָּט וֹנִט בַּלְ

> they slew every male. the Lord commanded Moses; and And they warred against Midian, as

> slew with the sword. Balaam also the son of Beor they Reba, the five kings of Midian; Rekem, and Zur, and Hur, and with the rest of their slain: Evi, and And they slew the kings of Midian

> goods, they took for a prey. and all their flocks, and all their their little ones; and all their cattle, captive the women of Midian and And the children of Israel took

> encampments, they burnt with fire. wherein they dwelt, and all their

> > And all their cities in the places

OΙ

the prey, both of man and of beast. And they took all the spoil, and all

בידו. ברשומו וכן (במדבר כל, כ) ויקם לת כל לרלו מידו (מפרי קנו): נאמר על מלליהם במלכי מדין שנופלים על המללים מן האויר וכן בבלעם כמיב (בספר יהושע יג, כב) אל מלליהם (מנחומא ד): שהיה בלעם עמהם ומפריח מלכי מדין בכשפים והוא עלמו פורח עמהם הראה להם את הליץ שהשם חקוק בו והם נופלים לכך לעבודה אלילים ומזרע יוסף שפעפע בילרו. דבר אחר שהיה משוח מלחמה (סועה מג, א): - וכלי הקדש. זה הארון והלין

ועל מרבך ממיס: הוא ומפש אומניסס לקללס בפיו אף סס באו עליו והחליפו אומניסס באומניס האומים שבאין בחרב שנאמר (בראשים כו, מ) קפסוסו (שס): בחרב. הוא בא על ישראל והחליף אומנחו באומנוסם שאין נושעים אלא בפיהם על ידי חפלה ובקשה. ובא עלה רעה אמר להם אם כשהייתם ששים רבוא לא יכולתם להם. ועכשיו בי"ב אלף אתם באים להלתם. נתנו לו שכרו משלם ולא כולם בפורענות. בלעם הלך שם לימול שבר עשרים וארבעה אלף שהפיל מישראל בעלחו וילא ממדין לקראת ישראל ומשיאן (8) חמשה מלכי מדין. וכי איני כואס שחמשס מנס הכחוב למה הווקק לומר חמשה אלא ללמדך ששוו כולם בעלה והושוו

שממורגס (ש"מ ו, מ) קרני פלשמיס מורני פלשממי: (10) שירחם. מקום פלטרין שלהם (ספרי שם) שהוא לשון מושב בומרים יודעי מוקיהם. דבר אחר לשון מושב שריהם כמו

שכמוב שבי אלל מלקוח שבי באדם ומלקוח בבהמה: שלל. הן מעלעלין של מלבוש ומכשיעין: בו. הוא ביום מעלעלין שאינם מכשיעין: מלקוח. אדם ובהמה. ובמקום כל סשלל וגו' ועליסס מפורש בקבלס (שס"ש ו, ו) שניך כעדר סרחליס וגו'. אף אנשי סמלחמס שביך כולס לדיקיס (ספרי שס): (II) ויקחו אח כל השלל וגוי. מגיד שסיו כשרים ולדיקים ולה נחשדו על סגול לשלוח יד בבוה שלה ברשוח שנהמר הח

ژ<u>ت</u>بان: (a) עְרְבָת מוֹאָב אַשֶּׁר עַל־יַרְבֵן לְמֵישָׁרִיָּא דְמוֹאָב דְעַל יַרְדְנָא יַרְחוֹי: (ס) لْمُنا_لَهُمْ مُمْ لِلْقَلْلَةُ لَا مُمْلِ لَحَلْنَهُ لَيْنَا مُلَمُنَا خُمْمُلِينَهُ ע הַכְּנִוֹ וֹאָבְ הַבֹּנִי בֹּלֵי. וֹמְּבֹאָבְ אִבְּמֹוֹב בֹּנִוֹא יַלְנִי בֹּנְמִּטֹא رَبْطِيد عُرِ مِيمُكِ لَهُمْ عُرْمُزُكُ لَعَيْنِيهِ، ذِنْت مِمْت بَرْنُت

וֹאָטַ עַמּּלְבֿוָעַ צַּבָּהָ וֹהָבָאֵלְ זִטְ הָּבָּוֹא וֹזִינַ

אָלַבְּיִנְיוּאַ לַמִּנְדָּנִי: (מגי) וֹכִּלְ וֹמְאָגֹּוּ עַמְּבֹער לְעַבְּלְאָנִים בַבְּרָבֵּוּ כִּּנְאָטַא לְעַבְּמִנְטִינִוּן عربع، يَبْجُهُ، طَهِْبِ لِهُجُمْئِلِ مَحْتِرًا بِبِوَمِ، طَهْبَا جِيَّهُ إِجْرَ

לְמִבּבֹא לְמִּהְבוּנִאֹּ:

بخيرات والإلكام والأراثيات: שְׁבֵי הְאָלְפִּים וְשְׂבֵי הַמֵּאִוּת הֵילָא רַבָּנִי אַלְפֵּי וְרַבְּנִי رنظؤك طَهُد مِح فِطِيرٍ، يُبِيرَح بَدِينَ طَهِد مِح جَمِهُوا فِحَ

מאַנטא בּאַטוּ מִחֵיל קָרָא:

יּ וּלְאַמֶּר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁת הַחִייהָם נַאֲמַר לְהוֹן מֹשֶׁה הַפַּיִימְהּוּן

פֿל נולַבָּא:

بتويوب جياري إبران: בּיהוֹה עַל־דְּבָר־פְּעִוֹר וַהְּהָי בֵּיִם יִיִ עַל עֵיסַק פְּעוֹר וַהַוָּת הַשְּׁהְבְּעַרְת יְהְוַה: מַחְתָא בְּכִּנְשְׁתָא דַּייָ: $_{91}$ $\dot{\Xi}$ ًا يُؤب بَرُه رَجِيْن بَهْدِيْكِر بَه هِوْدا بَيْهِد رَجِيْ بَهُدِيْ

בובענ: אַשְּׁה יֹדַעַה אָישׁ לְמִשְׁכַּב זְבֶר בְּשִּׁפְּלָא וָכָל אִחְּהָא דִּידַעָּה إلا إلا الدائد إذا إذا حوال إلا إلا الدائد إذا إدائه الإلا إلا الدائد إذا إدائه الإلا إلا الدائد إذا إلا الدائد إذا إلا الدائد إذا إلا الدائد إذا إلا الدائد إذا إلا الدائد إذا إلا الدائد إذا إلا الدائد إذا إلا الدائد إذا إلا الدائد إذا الدائد إ

לבר לממפבי דכורא קמולו:

ג'באו מֹחֲכַּׁד זַבְּיבׁ עַנַוֹנוּ לְכֵּם: מַחֲבָּדִּג בַּכוּבָא פֿוּגמוּ לְכוָן: יי וְכַלְ תַּמָּף בַּנְּמֶּים אָמֶר לֹאָ וְכַלְ מַפְּלָא בָּנְמִּיָּא דְּלָא יְדַעָּא

> by the Jordan at Jericho. unto the plains of Moab, which are children of Israel, unto the camp, unto the congregation of the and unto Eleazar the priest, and the prey, and the spoil, unto Moses, And they brought the captives, and

them without the camp. congregation, went forth to meet and all the princes of the And Moses, and Eleazar the priest,

service of the war. hundreds, who came from the thousands and the captains of officers of the host, the captains of And Moses was wroth with the

ye saved all the women alive? And Moses said unto them: 'Have

Sī

among the congregation of the of Peor, and so the plague was faith with the LORD in the matter Balaam, to revolt so as to break Israel, through the counsel of Behold, these caused the children of

man by lying with him. every woman that hath known among the little ones, and kill Now therefore kill every male

him, keep alive for yourselves. have not known man by lying with But all the women children, that

(51) ויצאו משה ואלעזר הכהן. לפי שראו אם נערי ישראל יולאים לחמוף מן הצוה (שם):

- (14) ויקצף משה על פקודי החיל. ממוניס על החילללמדך שכל פרחון הדור חלוי בגדולים שיש כח בידם למחוח (שם):
- (17) וכר אשה יודעה איש. כאויה להבטל אף על פי שלא ובטלה ולפני הליץ העבירום והראויה להבעל פניה מוריקות בואו ואשיאכם עלה. אלהיהם של אלו שונא זמה הוא וכוי כדאיתא בחלק (מנהדרין קו, א) ובספרי (שם): מכניפים כל המונות (פ"א האומות) שבעולם אין אתם יכולים להם שמא מרובים אתם מן המלרים שהיו שש מאות רכב בחור (16) הן הגה. מגיד שסיו מכירין לומן. וו סילו שנכשל פלוני פס (ספרי וועל): בדבר בלעם. למר לסס לפילו למס
- איש וכל סעף בנשים וגו' איני יודע אם להכוג (וכל אשה יודעת) עם הוכרים או להחיות עם העף לכך נאמר הכוגו (מפרי קנו): (יבמום ס, ב): – הרגו. למה חור ואמר להפסיק העניץ דברי רבי ישמעאל שאה אני קורא הרגו כל ובר בעף וכל אשה יודעת

יבונם בּמֹבוֹגוֹ אַטַּם ימִבוּכֹם: گلځے تناتمي قزره تهذه ور يرياط خرا تيرن يُهِن إخِرًا نيرِن إَيْمَا لِهِ إِنَّا لَا إِنَّا إِنَّا لِمَا إِنَّا لِمَا إِنَّا لِمَا إِنَّا لِمَا إِنَّا لِمَا إِنَّا الْمَا

ישְבִיכון: はればなり

תְתְחַמֶּאוּ: (ס)

%ಗ⁻**ದ**ಅ್ಲಗ: חַקַּת הַמּוֹרֶה צַּשֶּׁר־צָּנָה יָהוָה יי הַצְּּבְא הַבְּאִים לַמִּלְחָמָה זְאָת رَبِهِمُد هُكُمُأَنَّا لَاحِتَالِ هُمْ عَرْشَار

עַבָּהָיל וְאָת־הָעַּפֶּהָת: אָט עַנּעָהָאַע אָט עַבּבוֹיָג אָט נעהאַ זע בּבוֹגָא זע הַבּבּגא וֹנע וֹאָט_עַכֿטָבּ

בַּאָמ טַהְּבָרוּ בַמָּוֹם: ַנְבָּע יִתְּשַׁאַ וְכָּלְ אֲשֶׁרַ לְאַ־נָבָּא שֹהֹבֹּינוּ בֹאָתְ וֹסִבִינ אַב בַּבוֹי

> חדון עלוהי ביומא חליתאַה נאַטון הָבוָ מִבַּבָא לַמָּהָבוּנִא

ו בלק-בלי-מא ובל מובר דמטוי ובל מו דאמ iċ__ŧt` iċ__ċ_;_á;∟ iċ__ iċ_ ¿Ţ;;;; iċ_ å×l Ŀċ;āĿ

אָנְגְיָהָא בְּפַּמֵּיִר יִיָּ יְתְ מִמֶּה: ַ װַגְלָא בַּאַּׁעוּ לְלַבְּלָא בָּא נְּזֵירַת וֹאַמִּר אַלְמֹּוֹר כַּבַוֹלָא לַיִּיּבָרִי

Ϋ⊏҅Ң%∶ בַּבַם נְעַ בַּעַבַּא נִנְעַ כַּסָבָּא נָעַ

בְּטִבְּא: ದ್ದುಭರ במי אַדיותא יתדי וכל ד בְאָה פָל מִדְּעַם דִּמִהַעַל בָּנוּרָא

> day, ye and your captives. on the third day and on the seventh touched any slain, purify yourselves any person, and whosoever hath seven days; whosoever hath killed And encamp ye without the camp

of wood, ye shall purify. of goats' hair, and all things made that is made of skin, and all work And as to every garment, and all

the Lord hath commanded Moses: This is the statute of the law which men of war that went to the battle: And Eleazar the priest said unto the

the brass, the iron, the tin, and the Howbeit the gold, and the silver,

77

07

every thing that may abide the fire,

to go through the water. abideth not the fire ye shall make the water of sprinkling; and all that nevertheless it shall be purified with fire, and it shall be clean; ye shall make to go through the

(02) וכל מעשה עזים. להביה כלי הקרנים והעלפים והעלמות (מ"כ. חולין כה, ב): שהיכרים מקבלין עומאס ולריכין סואס אלא מס אמס בני ברית אף שביכס כשיבואו לברית ויעמאו לריכין סואס (ספרי קנו): במגע ובמשא שלא נאמר אדם אלא אלל מומאה אהלים שנאמר (במדבר ימ, יד) אדם כי ימות באהל: אחם ושביכם. לא ואמן לאני לאן מרעימי אדם אחם אחם קרויין אדם ואין עובדי גילולים קרויין אדם. מודה הוא שהעובדי גילולים מטמאין ממאי מחים שאף לדברי האומרים (יבמוח ם, ב. פא, א) קברי עובדי גילולים אינן מטמאין באהל שנאמר (יחוקאל לד, לא) בחלל מקיש סורג לנוגע מס נוגע על ידי חבוריו אף סורג על ידי חבוריו (ספרי חקם קבו): חחחשאו. במי נדס כדין שאר ולמדך סכמוב שסכלי מעמא אדס במבורי סמס כאלו נוגע במס עלמו או יכול אפילו זרק בו מך וסרגו אלמוד לומר וכל סנוגע (19) מחוץ למחנה. שלא יכופו לעורס: כל הורג ופש. רבי מאיר אומר בסורג בדבר סמקבל עומאס סכמוב מדבר

יל) צעמעו גל המוריס ויך לת הקלע על ידי הכעם מעה (קפרי שם): אשר צוה ה' וגוי. מלה ההורלה ברבו (שם): מולא בשמיני למלואיס שנאמר (ויקרא י, יו) ויקלוף (משס) על אלעור ועל איממר בא לכלל כעם בא לכלל טעות וכן (במדבר כ, (וב) ויאמר אלעזר הכהן וגר. לפי שבא משה לכלל כעם בא לכלל מעות שנתעלמו ממנו הלכות גיעולי נכרים וכן אחה

שלך הממכם יהיה כמום שהוא: ורכומינו אמכו (יל"ש משפ"ס) אך את סוסב לומר שלריך לסעכיר מלודס שלו קודס שיגעילנו ווסו לשון אך שלא יסא שס מלודס לשון מיעוע כלומר ממועמין אסס מלהשחמש בכלים אפילו לאחר עהרחן מעומאה המח עד שיעהרו מבליעה איסור נבלות. (22) אך אח הזהב וגוי. אף על פי שלא הופיר לכס משה אלא על הלכות מומאה עוד יש להוהיר לכס על הלכות גיעול. ואך

יגעילנו בחמין ומס שחשמישו על ידי ללי כגון סשפוד וסאסכלס ילבננו באור (ע"ו עס, ב): אך במי גדה יחחשא. לפי (32) כל דבר אשר יבא באש. לנטל נו כלוס: חעבירו באש. כדרך מטמיטו סגעלמו מס טמטמיטו על ידי ממין

45,00

ניָאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמָר: אָל_הַמְּהַנְה: (ס)

עַכְּעָן וְרָאָמֶּוּ אָבָוּת הַמָּדֶת: בַּאַבְם וּבַבְּבַבְמָב אַטַּבְ וֹאֶלְמָזֹר בַּאָּנָמָא וּבַבְנִינָא אַטַּ וֹאָלְמָזַר אָא אָנו רָאָה מֹלְלְנָוֹן ווֹאָּדְׁ. לַבָּגִלְ זִי שִוּאָבּוֹ בַּבְרַנִי אָבִּיֹא

עַמּּלְטַׁמְּע עַיִּגֹּאָנִם לַגִּּבֹּא יִבֹּגן מִינִים. פֿוֹבֹא צַוֹפַפוּ לְטִילָא וְנִוֹאָנִילְ אָשְׁיַבְיּמַלְּלְנְתַ בְּגוֹ שִּׁפְּאָנִ, וּנִיפְבָּגִי, וְעַ בְּבַבְנִיםׁאַ בָּגוֹ נִיבְבַבִּי

□¥×[: ימן הַבְּקָר ימן הַהַמַלִים ימן نْچَשَ מַחַמֵשׁ רַמֵּאָוֹת מִן־הָאָדָם הַמְלְחַמְרִ הַיּצְאָרֵם לַצְּבְא אָחָר נַהַבְּמִלְ מֶבֶס לֵיהוָה מֵאֶה אַנְשֶׁי

جَهُجُعُزِر بَحَيَا مِدَيْنَ إِنَانَا: ದಥೆಗಿಸ್ಚರಿದ

וְנְתַמָּה אַתָּם לַלְוִיָּם שַּׁמָבֵּי מְבָּלְ_תַבְּתְנְתְּ בְאָבֶׁם מִן הַבָּבָּבו מִן הַהַהַמִּרִים ್ <u>ಜಿಗ್ಗ್ ಸಿಗ್ಗ್ ಚ|್ರಗ್ಗಳಭ್'ರ ಚ|</u> ्रिक्रियं हिंद् । क्षेत्रे क्षेत्र क्ष्या

יי נלגה קהָע נֹאָלַהֹוֹע מהמבע מהכן יהור:

בּאַמֶּר צְנְּה יְהוָה אָת־מִמֶּה: בְּמָא דְפַפֵּיד יִיָּ יָה משֶה: עכבון נעבר משה ואלעור פהוא

> שׁנהֹבוּגוֹ בְמַהָּבוּניםֹא: בַּיָּנִם יּהְחַוְּרוּן לְבוּשֶׁיכוּן בִּיוֹמָא

נֹאַמֹּר וֹן לִמְמָּע לִמִּימָר:

בְּנִוֹלָא נְנִימֶּי אֲבְּקְתִּי בְּנְשְׁמָא:

יבון כָּל כְּנִאֶּטָא:

שׁמֹבׁנ וּמִוֹ מֹּלֹא: מאב מו אַנא ומו שוב. ומו לִבוּלָא בַּבֹא נַפַּהָא מִבַבּוֹנִי הַ אַנּבֿבּ, מְּיִנְבִוּ, לַבְּבָא צַּנְפַּלַנִּ ושפבות לסולא שבם !! מן

flocks; beeves, and of the asses, and of the both of the persons, and of the battle: one soul of five hundred, the men of war that went out to and levy a tribute unto the Lord of

that went out to battle, and all the

and divide the prey into two parts:

the heads of the fathers' houses of

thou, and Eleazar the priest, and

taken, both of man and of beast,

Take the sum of the prey that was

And the Lord spoke unto Moses,

clean, and afterward ye may come the seventh day, and ye shall be

And ye shall wash your clothes on

between the men skilled in war,

congregation;

the congregation;

:gaiyes

into the camp.'

set apart for the LORD. unto Eleazar the priest, as a portion take it of their half, and give it

67

97

Sτ

77

the Lorp.' keep the charge of the tabernacle of give them unto the Levites, that flocks, even of all the cattle, and beeves, of the asses, and of the every fifty, of the persons, of the thou shalt take one drawn out of And of the children of Israel's half,

did as the LORD commanded Moses. And Moses and Eleazar the priest

בלונן ולא בלעו איקור: העבירו במים. מעבילו ודיו ודוקא כלי מתכות (שם): נדס. וכמס סס מי סאס: - וכל אשר לא יבא באש. כל דבר שאין משמישו על ידי סאור כגון כוסום וללוחיום שחשמישן - דרשו (שם) מכאן שאף להכשירן מן האיפור המעין מבילה לכלי מחכוח ומי נדה הכחובים כאן דרשו מים הראוים למבול בהם פשומו חמוי זה למהכו ממומאת מת אמר להם كריכין הכלים גיעול למהרה מן האיתור וחמוי למהרן מן המומאה. ורבוחינו

למבו ממבע ממפלא בונ:

להובא וטטון וטבון לכוואו

שוְבֵׁ, מִן שַׁמִבׁ, וּמִן הֹּלֹאַ מִכַּב

בוּטִּבוּב מו בּמִּמִּנו מו אַּנָּמָא מו

ימפּלִינע בֿני ישָּׁבְאָל הַפַּב חַר

מפּלווטבון טַסְבוּן וַטִטְנוּן

XGTWITX

(24) אל המחנה. לממנס שכינס שמין ממא מת מעון שילות ממחנס לויס וממחנס ישראל (פסחים סו, צ):

(26) שא אח ראש. קמ ממ כמשנון:

(עב) וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה וגוי. מליי למלו ומליי למלו:

τ †	ַנּיַתַּן מֹשֶׁה אָת־מָכֶׁסׁ מִּרִּימָּת יְהְנְה לְאֶלְעָּזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צְנְה יְהְוָה אֶת־מֹשֶׁה:	ויהב משה יה נסיב אַפָּרִשׁוּהָא קַרַם יָיַ לְאָלְטְּיַר כְּהַנָּא כִּמָא יְּפַקּיר יָיָ יְהְ משֶה:	And Moses gave the tribute, which was set apart for the Lorp, unto Eleazat the priest, as the Lorp commanded Moses.	17
0†	ېژون چېأם ئېښا دېښا چېژاء دېچون ځاددژا ئېږي دښځښا پوت	טַלְטַּגּו יַּנְיְטָרֵנְ נְבָּשֶׁן: אַּלְפָּגּו יַּנְסִיבְּהוֹן בֻּדָם יָנְ וְנְפְּשָׁא דַּאָנְשָּׁא שָׁתַּם עַשְׁ	And the persons were sixteen thousand, of whom the LorD's tribute was thirty and two persons.	0†
68	נַחַמֹּרִ"ים שְׁלִשָּׁים אֶלֶּף נַחֲמֵשׁ מֵאָוֹת וּמִכְסָם לְיחֹנָה אָחָר וְשִׁשְּׁים:	ְנְתַּר: מְאָר וּנְסִיבְּרוֹן בֵּדָם יְיָ שִׁמִּין וּחְמָרֵי מְלְתִּין אֵלְפִּין וַחֲמֵישׁ	And the asses were thirty thousand and five hundred, of which the Lord's tribute was threescore and one.	68
8£	ױְמִבְּמֶׁר שִׁשֶּׁר װִשְׁלִשִּׁים אֲּלֶרִּ װְמִבְּמֶם לַיהֹוָה שְׁנֵיִם וְשִׁבְּמִּים:	נטבנו: מיסיביון בים יי שבשיו היבי הלמין ושמא צלפין	And the beeves were thirty and six thousand, of which the LORD's tribute was threescore and twelve.	8£
Z٤	נְיָהֵי הַמֶּבֶס לֵיהַוָּה מִן־הַצָּאִן שָׁשׁ מֵאִיה חְמֵשׁ וְשִׁבְּמִים:	מֵּנִי מִאַּׁי וְמִּבְׁמִּנִן וַטְׁמִּנְמֵּ: וַטְׁנִי ִיִּסְּנִבְּא בְּנִבְּם וְנִ מִּן מִּנָא	And the Lord's tribute of the sheep was six hundred and threescore and threen.	Z٤
98	נִהְּהִי הַמָּהֵצְּה הֵלֶּל הַיִּצְאָים בַּצְּבָא מִסְפָּר הַצִּאוּ שָׁלִשִּ מֵאִיּה אֶלֶּף יִשְׁלִשָּׁים אֶלֶף וְשִׁבְעָה אֲלֶפֶּים וַחֲמֵשׁ מֵאִיה:	נְשְׁמֵּהְ מִאָּׁעֵ: מִאָּע נִינִלְטִּגְן וְמִּבְּמָּא אַּלְפָּגּן בּנִפַּעוּ לְשִׁגִלְא מִנְּנִן מִּנָא שִׁלְט נִשְׁנִע פּּלְיִנִּעָא שִּנְלָע יַּנִּבְרֵנִּא	And the half, which was the portion of them that went out to wat, was in number three hundred thousand and thirty thousand and seven thousand and thirty thousand.	98
SE	نْهُمْ هَٰذُٰتُ فَا لَيَةِشُاتُ هُٰٰكِرًا: بُلِّمُ: مُشْوِّد بُجِّد خِمْ يُؤِتُهُ شِرِبَت بُرُوْسُ هُٰذُِت فِالْ يَقِيْسُ هُٰ	ַנְפְּׁמְּטֹא שַׁלְטַׁוּ וּטַּׁבִּוּ אַּלְפָּוּ בְּבְּיִבְּא מְמִּבְּבִּי בְּבִינִּא כָּלְ בְּבָּמָא בַאֵּנְמָא מִוּ נְחָּנָא בַּלְא	and thirty and two thousand persons in all, of the women that had not known man by lying with him.	SE
1 ⁄8	נהַמּוֹרִם אָהָר וִשִּׁשִּים אֲלֶר:	ىڭۋد. ھۆدا ئىد ھۆخدا:	and threescore and one thousand asses,	≯ €
33	بخوِّد مُثرَت لُمُحْمَّت \$جُه:	أنبيت، شِخْمَا يَثْدَا هَجْخَا:	and threescore and twelve thousand	EE
78	וִיָהִי הַפַּלְלִּוֹחַ יָחֲר הַבְּּוֹ אֵשֶׁר בְּזְזִּיִּ עַם הַצְּבָא צֹאׁן שֵׁשׁ־מֵאָוֹת צֵּלֶךּ וִשְׁבְעָים צֵּלֶךּ וַחֲמָשֶׁת צֵלְפְּים:	מְאָׁע וְׁמֶּבְׁמִּגוֹ וְעַמְּמָּא אַּלְפָּגוֹ: מַמָּא בּנִפַּטִּי לְעַוֹלְא מָּנָא מָּנִע וַעַוֹנִי בַּבְרָמָא מָאָר בָּנָּא בְּבָּוּ	Now the prey, over and above the booty which the men of war took, was six hundred thousand and five thousand sheep,	7 £

(28) דיהי המלקוח יחד הבז. לפי שלא נצמוי לסריס מכם מן המעלעלין אלא מן המלקוח כמב את הלעוץ הוה יהיה המלקוח שבא לכלל מלוקה ולכלל מכם שהיה עודף על בו המעלעלין אשר בווו עס הצבא איש לו ולא בא לכלל מלוקה מספר הצאן וגרי:

.su to nsm בּוֹבְוֹנוּ וֹבְאַבִוֹפַּבֹעַב מִמָּנוּ אָנְחִ: בהמלא ולא מולא מולא אומי: charge, and there lacketh not one אָט_נִאָה אַּלְהָגֹּי עַפִּגְלְעַבְּׁעִר אָהָה יָט עַנְהָבּּבּן יִנּבְּבִי, מִינִים, צֹנִבְּאַ men of war that are under our 64 ربيضار وحاشا يجيرا يشفه يهضه خطها بجبه عجره selvants have taken the sum of the and they said unto Moses: 'Thy בְאַלְפָּים וְשְׂרֵי הַמַּאִוֹת: בָּאַנוֹאַ: hundreds, came near unto Moses; אֹאָתׁר לְאַלְפָּׁג עַבּּלֹא מִּנִג אַלָפָּג עַגלָא נַבּוֹנ אַלָפָּג וָנַבּדָּנָ of thousands, and the captains of 4° ביקרבו אֶלְ־מֹשֶׁה הַפְּקִדִּים וּקָרִיבוּ לְנָת מֹשֶׁה דִּמְמוּנַן עַלֹּ thousands of the host, the captains And the officers that were over the ÿ٦٦ظÿ٦: דְפַקּיד יִיְ יָת משֶּה: משְפַן יְהוָה פַּאַשֶּׁר צַּוָּה יְהוָה commanded Moses. гре Сокр; аз гре Сокр אָלָם לַלְוֹנֶם הָּמָבׁי, מִהָּמֶבִיע וועד זשעון לַכִּוֹאָו לֹמָנוֹ kept the charge of the tabernacle of מן־קאָדֶם ימן־הַבְּהַמָּה יַיִּפוֹן gave them unto the Levites, that עַמְאָל מִן אַנְאָא יִמִן בְּעִירָא fifty, both of man and of beast, and אַר־הַאָּהַיֹּ אָהַר מִן־הַהַמִּשִּׁים ושָׁבַאָּל וַת דַּאָּמַחַד חַד מִן Moses took one drawn out of every וּנְסֵיב מֹשֶׁה מִפַּלְגוּת בָּנֵי رَبْغِت طَهُد طِهَلَةِدَ جِيْرَ بَهُدُىٰ جُهُد even of the children of Israel's half, 8461: ٥٠ إرْقِع كِذِٰت فَقِينَ لِمُنْ لَا يُرْدُ and sixteen thousand persons— וֹנפֹּמִא בֹאֹנֹמִא מִטַּט הֹמָב ÜXLU: hundred asses, יי נובקים הַּלְהַּוּם אָלְבּׁ נוֹבְתֹה שׁלִבֹּר שַׁלְטִוּ אַּלְפּוּן נוֹבָתִה and thirty thousand and five ٠٠٠ بَرَجُكِ مِنْهُمِ يَمْمِ مِنْ مَا يُخِكُ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ ئىبت. فخنىا ئەفھ ھخفىا: and thirty and six thousand beeves, 77 שְׁבְעָה אֲלְפָּים וַחֲמָשׁ מֵאְוֹת: אַלְפָּין וַחֲמֵישׁ מְאָה: five hundred sheep, שָׁלְשׁ־מֵאָוֹת צֶּלֶּךְ וֹשְּׁלְשַׁיִם צֵּלֶךְ הְלָת מְאָה וּהְלְתִּין וְשִׁבְּעָא thousand and seven thousand and three hundred thousand and thirty ٤4 נְיְהְהָ מֶּהֶבֶּה הָעֶּרֶה מְןְהַבְּאֵן נְהָנְה פַּלְיִנִּה כְּנִשְּׁהָא מִן עָנָא now the congregation's half was **正を口袋で口:** теп that warred— מן־הְאָנְשָׁים מִשֶּׁה מן מּרְּבְרַיָּאַ הַּנְפַּׁקּרּ は殺し which Moses divided off from the بظهلكثر ختر نشدةخ هجمر بطهزيده ختر نشدهم يعظر And of the children of Israel's half,

(ב+) וממחציח בני ישראל אשר חצה משה. לעדס. וסולילס לסס מן סלועיס סלונליס:

(54) ותהי מחצת העדה. כן וכן:

(T+) ויקח משה וגרי:

(84) הפקודים, הממונים:

דוד. נמסר מקומו ומין מיש יושב שם: דסום שגים ממנינה וכן (שמוחל-ה כ, ים) כי יפקד מושבך. יחשר מקום מושבך. היש הרגיל לישב שם וכן (שם כו) ויפקד מקום (94) ולא נפקד. ולא נחקר וחרגומו ולא שגא אף הוא בלשון ארמי חסרון כמו (בראשים לא, לט) אנכי אחטנה חרגומו

יְהְיָה: ĊŒL מַל־נַפִשׁהַינוּ ĠĔĨ, ָוֹ**ֶרוֹלְ**וֹז וֹאַנְיג מּבֿמּנ מֹנֹג ان אַמֶּר מִצְא בְּלֵי־וָּחָב אָצְעִּנְּהָרָה אַנְעָּרָה אַנְעָּרָה אַנְעָרָה אַנְעָרָה אַנְעָרָה אַנְעָרָה אַ וּנֹלַבֶּר אָטַ לֹנִלָּוֹ וֹנִינָנִי אָנָהַ

בּאַמְכַּט מָאַן בַּבְעַד מָּגַנוּן וֹשְׁבׁוּבְלֹא זִנו עוּבְבַּלֹא בּוּז עָבַר

Гокр., atonement for our souls before the ear-rings, and girdles, to make and bracelets, signet-rings, gotten, of jewels of gold, armlets, offering, what every man hath And we have brought the LORD's

עַּנְּטָב מֵאָטַב כָּל כָּלִי מַנְּשֶּׁה: נִיִּלְח מֹשֶׁׁה וְאֶלְעָּזְרְ הַכֹּהֵן אֶתְר יָת דַּהְבָּא מִנְּהִוֹן כֹּל מָאוֹ הְעִּיבְרָא: וּנְסֵיב מֹשֶׁה וְאֶלְעָּוָר כְּהָנָא they set apart for the Lord, of the And all the gold of the gift that wrought jewels.

took the gold of them, even all

And Moses and Eleazar the priest

בַּמֶאָנִם: מאָע מְבֹּי בַאָּלְפָּים ימִאָּת שָבִי מְבַע־מֵאָוָת 「江ははい口 الله يرزيد خرديات نونون پرواء וְיָהַיו בְּלְ־זְהַב הַהְּרוּמָה צֵּשֶׁר

בּאַנוניא: סבהו מו בפני אַבפׁי ימו בפני אּלַפּֿגן אָבֿה מֹאַנ וֹנַמֹאָנוֹ באַפֿבותו פֿבֿם !! מעט הֿמּב וְבַוֹּנִי כַּלְ דָּהַב אָפָּרָשִׁוּתָא

shekels. thousand seven hundred and fifty captains of hundreds, was sixteen captains of thousands, and of the

װּ אַּנְׁמִּוְ עַבּּּבְּאָ בּּוֹוִנְ אָנִתְּ לְוִי

ڔڗ؋ۺ؈ צולבול בחילא בזו

thousands and of hundreds, and took the gold of the captains of And Moses and Eleazar the priest

booty, every man for himself.—

For the men of war had taken

יְהְיֶה: (פּ) מוְמָּב וֹכּבוֹוְ לִבְּדֹוֹ בוֹמְבֹאֹל לִפְּדָּוֹ. בּוּבִבוֹא לִבָּדָוּ וֹמְבַאַל צוֹבִם וֹנִי: וְהַמֵּאִוּת וַיְּבָּאוּ אָתוֹ אֶל־צָּהֶר אַ אָת־הַזְּהָב מֵאָת שָׂבֵי הָאַלְפָּים ניקח משָה וָאָלְעָזֶר הַכֹּהַן

וֹאֹנִיגאוּ וֹשׁוַע לַתַּהָּכּוּ וֹמִלֹא בּבַבּׁא מוֹ בַבּנוֹ אַלַבּוּ וּמֹאַנוֹטֹאַ וּוֹסִיב מֹשָׁה וְאֶלְעָּוֹה כְּהָנָא יָת

Israel before the LORD. for a memorial for the children of brought it into the tent of meeting,

ئنةب يقكره فكره فكثب: אָנַבְאָבוּאֹ וֹמִּבוּ וַאָּנַבוּאַבוּאַ נִלְמָּב $\subseteq \square$ וֹלְבְינִרְ מָצָּיִם מָאָר וֹיִרְאָי (1(,1,) ממי ומקנהו רב הוֶה לבְנֵי רְאוּבֶן

בְבֵוֹי נְצַר

±ά.∟: וֹבֹא אֹנֹבֹא אֹנֹב כֹּמָב לַבִּינִ נו אובה נלור ולנו אובה וללהר וֹלְבָּנִי עָּר תַּקִּיף לַחְדָּא נִחָזוֹ ילמיר סוי הוה לקני ראיבו

was a place for cattle, of Gilead, that, behold, the place saw the land of Jazer, and the land multitude of cattle; and when they the children of Gad had a very great Now the children of Reuben and

IIXXX

45

٤٤

τS

ַ עַמְּבַע וּלְנַבְרָבְרָב, כִּנְאָשַׁאַ לְמִימָר: נאַמרוּ לִמְמָּר וּלִאָּלְמִּזֶר בָּהָנָא נאַטוּ בני גָּד יבָנִי רַאִּיבֶן

congregation, saying: priest, and unto the princes of the unto Moses, and to Eleazar the children of Reuben came and spoke the children of Gad and the

٢٨٥١: ĹŔ**Ľ**_ĊĊĸŔĸ بتجيا ÷ וּיִאִמִרוּ אָלַבְמָחָבְ וֹאָלַאַלְהֹזָר

: لِيُرِينَ : نْ لَيْهُ فَهِا لَهُ ذُمَّ ذِي يَهُدُّهُ فَيْ أَنْ أَنْهُ فَيْ الْهُذُمْرِ لِيَهْدُهُ فَيْ فَرَالِ הְּמְּבְוִע וֹבִּילְ וֹנֹמִיבַׁוֹ וֹנִמִּבְע הַמָּבוִע וֹבִיכוִוּ וֹנֹמִיבַ וֹנִמִּבַע

and Sebam, and Nebo, and Beon, Nimrah, and Heshbon, and Elealeh, Ataroth, and Dibon, and Jazer, and

סלב של בנות מדין: (03) אצעדה. אלו למידים של רגל: וצמיד. של יד: עגיל. נומי אוון: וכומז. דפוס של בית הרחם לכפר על הרסור

וְלַתְּבֹּבְתְיוּ (ס) מַנָת ישְׂרָאָל אָרֶץ מִקְנָה הָוֹא بَهُٰدٍ ٧ هِنْ ٢ بَجِبَ بِدَنِٰتَ رَفِيرً

: וַבַּבַבַּיבַ אַגַ_עַהָּדָבונוּ マダロドロ ر يَوَا هُن بَهُدُهُ لَا يُهُدُ كَيْخَدُنكُ ניאַמְרוּ אָם־מָצָאַנוּ חֵוֹ בְּעֵינֶיוִדְּ

לַמְּלְחַלְּיִר וְאַמֶּם מָאָבוּ פָּר: וֹלְבֹנוֹ. בֹאוּבוֹ בַאֹּטַוֹכֹם וֹבָאוּ בֹאוּבוֹ בַאָּטוֹכִוּ וֹ.טוָוֹ לְאִנֹטֹא <u>44. ĽL</u>

ىلغنى لا لا تانى خير المناهد אָטַבַלְע בּוֹלְוֹ וֹמִּבְאֹלַ מְלֹהֹדִבְ אָלָב וֹמִּבָאֹלַ מִלְמִהָּבַּב בְאַבֹּהֹאַ ַ וְלֵמֶהְ (כִי חַנוֹאֵוֹ)[קִי חְּנִיאָּוּן]

: لَمْ يُكْدُلُ מפונה בונה לראות אמר כָּה עַשְׁי אֲבַנוּנְכֶים בְּשָּׁלְחָוּ אָנָים

אַמֶּבַלְנַוֹ לְנֵים יְרַוְּרִי: ַ אָּעַרַ הַאָּרֶא וּלְּנְיָאִנּ אָעַרַלֶּב בְּנֵּנָּ , אַנַרַ בְּנֵּנָּ וֹנֹהֹבֵנִ הַּגַבְנֹטַבְ אָהֻּבָּנִבְ וֹנִבְאַנְ

נישְבַת לאַלְר:

וֹלַנֹהֹלַב בֹּנ לַאַבְּבִלְאַנּ אַּעַוֹרֵנִי: X□_iLXt רַאַנָּמִים בְּעָבֻיּם

> וּלַמַּבֹבַב אַנע בַּמִנב: כֿמָבֹא לַבֿינוּ בֿמָיר שבר בינשקא הישראל אַרע אַבְעָּטְאַ בּעָטָאַ גָּוֹ נִעַ נְעַבַּטָאַ

וֹאַמֹרוּ אָם אַמֻּכּוֹנָא בַנַנִינוֹ

לבלא נאטנו טטבנו טלא: וֹאַמֹּר מְמִּר לִבֹּנִ, עָּר וֹלַבֹּנִ,

ביתב להוץ יָיָ: ילְמָא טוְנוּוֹן וֹט לְבָּא צַּבְנִיּוֹ

למֹנוֹנוֹ זְנוֹ אַנֹמֹא: מְּבְטִית וְמָהְלֹם מִּיְאָה כבון מַבוי אָבְהָהָהַלַ

לְמֵוּמַלְ לְאַּנְמָּא בִּינִד לְעִוּן לְבָּא בַבְנָי וֹמְבָאָל בָּבִילְ בְּלָא נְנְיִאָנִיאָנִ אֹבֹלֹא נֹאוָנִיאָנִּ יָנִי וּסְלִּיִלוּ מַּע וַּטְלָא צַאָּטִׁפַּלָא

וֹלַיִּים לְמִימָּב: יְהְנָה בַּיַּנֶם הַהָּגָּא יִהְקִיף רוּנְזָא דִּייִ בְּיוֹמָא הַהוּא

לַא אַהַּלִּימוּ בַּתַר בַּחַלְנִי: לאַבְרַתַם לוֹאָתַל וּלִוֹמֶלֶּב אָבוּ ילְהֹגלֹא וֹנו אַבְׁהֹא בַּלּיִנְנִוּנוּ ממאבום מפר אמרון שנו יחזון גובריא דסליקו

> have cattle. a land for cattle, and thy servants before the congregation of Israel, is the land which the Lord smote

possession; bring us not over the given unto thy servants for a favour in thy sight, let this land be And they said: 'If we have found

the war, and shall ye sit here? Reuden: Shall your brethren go to of Gad and to the children of And Moses said unto the children

which the Lord hath given them? from going over into the land the heart of the children of Israel And wherefore will ye turn away

the land. them from Kadesh-barnea to see Thus did your fathers, when I sent

Lord had given them. not go into the land which the children of Israel, that they should they turned away the heart of the valley of Eshcol, and saw the land, For when they went up unto the

in that day, and He swore, saying: And the Lord's anger was kindled

have not wholly followed Me; Isaac, and unto Jacob; because they which I swore unto Abraham, unto old and upward, shall see the land up out of Egypt, from twenty years Surely none of the men that came

(3) עשרות ודיבון וגר. מלרן פימון ועוג סיו:

(6) האחיכם. לשון ממיסס סול:

(עבור מפיר וממניעו לבס מעבור שיסיו סבוריס שלמס ירליס לעבור מפני סמלממס ומווק סעריס וסעס:

(8) מקדש ברנע. כן שמס ושני קדש סיו:

וּיהוֹשְׁמַ בּּן בְּוּן בָּי מִלְאַנּ אַבְוֹבֵי וּיִהְשָׁתַ בַּר נוּן אָבִי אַמְּלְיִמִּנּ خَرْنِ. خَرْد قُلْ نُقَثُنِ لَاظُنَهُ، هُرْتَا، خُرْد قَد نُقَثُن ظَنَهُن

בְּתַר דַּהְלְקָא דַּיִּי:

followed the Lord. of Mun; because they have wholly the Kenizzite, and Joshua the son save Caleb the son of Jephunneh

בְּלְּהַדְּוֹר הַעַּשֶּׁה הַנְּרָע בְּעֵינֵי שִּׁנִין עַּד דְּסָף כָּל דָּרָא דַּעָבִּר דְּבִישׁ קֵּדָם יָיָ: בּמִרְבֶּר אַרְבָּעִים שְׁנָה עַר־הֹם וֹאֹוֹחַרִּנּוּן בְּעַּרְבָּרְאׁ אַרְבְּעִין נּוֹטַבַאָּל וַנְיִנְי בְּנִאֶּבֹאָכְ נַוֹּנִמֶּם יִיטַפֿוּ בוּנִיָּא בַּיִי בְּנִאָּבָאָכ

the Lord, was consumed. To that had done evil in the sight of forty years, until all the generation, wander to and fro in the wilderness against Israel, and He made them And the Lord's anger was kindled

i 点 L 以 < : עוֹד עַנְל חֲרָוֹן אַף־יְרוֹנֶה אֶלַ־ לְאוֹסְבָּא עוֹד עַל הְּקוֹף רוּגְּזָא ין תַּרְבָּוּת אֲנְשָׁיִם חַמְּאָים לְסְבָּוֹת תַּלְמִידֵי גּוּבְרַיָּיָא חַיִּיבִּיָּא וֹנִינוֹע אַבְּעוֹשִׁם עַוֹעוּע אַבְּעוֹכֶם וֹנִא אַמִּעוּן בָּעַר אַבְּעָּנִיכֶּוּן

ين خنهدهج:

anger of the Lord toward Israel. men, to augment yet the fierce fathers' stead, a brood of sinful

And, behold, ye are risen up in your

ַהְעָּהַ הַזָּה: (o) לְעַנִּיחָוֹ בַּמֶּרְבְּרֵר וְשְׁחַהָּם לְכְלְ- וִיוֹפֵיף עֹיר לְאִיּחָרוּהְחֹוֹן בּׁ. שֹׁמִּוּבׁן מֹאַשֹׁלְיוּ וֹנֹסֹב מְוִּע אָב. שַׁמִּבוּן מִבָּטֹר בּטַלְמִוּע

ناتا: בְּמַבְבְּרָא יִהְחַבְּלִין לְכָּלְ תַּמָּא

And they came near unto him, and this people. wilderness; and so ye will destroy all

He will yet again leave them in the

For if ye turn away from after Him,

Sτ

Þτ

4000000 אַן נְבְנֶה לְמִלְנֵנִוּ פַּׁע וְמָרֵנִם דִּעָּאוּ נְבְנֵי לְבְּעִירָנָא חָבָּא آزؤهٔ څڅرز آډېښاد فلاښا

וטבוון למפללא: ולביבו לְנְהֵיה נַאֲמָרוּ חַשְּׁרִין but we ourselves will be ready armed little ones; for our cattle, and cities for our said: 'We will build sheepfolds here

بَامْ خَمَّاد بَهُدُر بَهُدُر بَهُدُر بَاعُدُلًا: אָבַבְעוֹלִם וֹנְאָב הַפָּנִוּ בֹּהֹבֹוּ ^{קן} יִשְׂרְאֵּלְ עַּרְ אֲשָׁר אָם־הַבְּיִאֹנֶם تغزيات تباكرا بأباه كأجيا جوير جير

יאָבְילָא: לטבוון לבולו מו שבם זטבו לאַטַרְהוֹן וְיִמֵּיב בוֹנו וֹמִּבֹאֵל מַר בַּנֹמִילְנּוּוֹ נאַנטלא נוֹבְנו מּבּמוֹן צוֹבִם

of the inhabitants of the land. dwell in the fortified cities because their place; and our little ones shall until we have brought them unto to go before the children of Israel,

בְּנֵלֵ וֹמִּבְאָבְ אֵׁנְמִ נְעֹבְיִנִי: בּנוּ וֹמִּבְאָבְ יַּבַב אַטַּסְנָעִינִי:

inheritance. inherited every man his until the children of Israel have We will not return unto our houses,

- (21) הקנוי. מורגו של קנו סיס וילדס לו אמו של כלב את עתניאל (פומס יא, צ):
- (€1) וינעם. וימלמלס. מן נע ונד (ק"ל ומלמלס בנע ונד):
- (14) לספות. כמו (ישעיה כמ, מ) מפו שנה על שנה (ירמיה ז, כמ) עולומיכם מפו וגו' לשון מומפמ:
- בשיקר שיקר והמפל מפל בנו לכס מחלה ערים למפכס ואחר כך גדרוח ללאנכס (מנחומא ז): (16) גבנה למקננו פה. מסים היו על ממונס יומר מצניהם וצנומיהם שהקדימו מקניהם למפס. אמר להם לא כן עשו
- מכשנו: ו, יג) והחלרן הולך לפניסם זה ראובן וגד שקיימו חנאם: וישב מפנו. בעודנו אלל אחינו: בערי המבצר. שובנה באלס סדברים (שם ג, ימ) ואלו אמכס בעת ההיא וגו' מלולים מעברו לפני אמיכם בני ישראל כל בני מיל. וביריתו כמיב (יהושע ישראל. בכאשי גיימות. מתוך שגבוכיס סיו. שכן נאמר בגד (דבריס לג, כ) וערף ורוע אף קדקד ואף משס חור ופירש לסס (עב) ואנחנו נחלץ חשים. נודיין מסיריס כמו (ישעיס ה, ה) מסר שלל מש זו (שם ס, יע) ימסר יהישה: לפני בני

מַמְבֶּר הַיּרְבֵּן מִיְרֶחָה: (פּ) נְהָלְאָׁר בֵּי בָאָר נָהַלְהַנִּי אֵלֶינִי בּׁ, לְאַ װִנוֹלְ,אִטְּׁם מִמְּבֶּר לְּיָּרְבֵּוֹ

מהלבא לנדדנא מדנהא: אָבו לבּגלָוֹא אַטַּסְוֹעוֹא כָוֹא ממללא לונגלא ילעלאי ځ» زښقيا

Jordan eastward. fallen to us on this side of the forward, because our inheritance is on the other side of the Jordan, and For we will not inherit with them

((בּימי) אָת־תַדְּבֶר תַנָּהָ אָם־מַתְלְצֶנּ בניפי ניְאָמֶר צָּלִיהֶם מִמֶּר אֶם־תַּעֲשִׁין

בור עקיא דיי לקרבא: נת פּהְנְמָא הָבֵין אָם הַּוְּדְּרְוּוֹ נאַמַר לְהוֹן מֹשֶה אָם תַּעָּבָרוּן yourselves to go before the LORD to will do this thing: if ye will arm 07 And Moses said unto them: If ye

אָנוַ_אִנְבוו מִפּּׁלָוו: הירישו لَمُجَد خُرُفُ خُمْ بَاكِنِهَ اللَّهُ لِللَّهُ لَذِيا خُمْ يَجْبُلُهُ أَنَّهُ لَا لِنَمْجَد خُرِياً خُمْ يَجْبُلُهُ أَنَّهُ

كَلُمْ لِللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّالَّةُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّا الللَّا الللَّا الللَّا ال בוטבוב זט פֿגֿבו בֿבוָנו מו נֹבְנֵיא בוֹב הֹמָא בַנִיֹ הַּב

and the land be subdued before the enemies from before Him, LORD, until He hath driven out His pass over the Jordan before the

and every armed man of you will

עוּאָט לַכָּם לַאָּטִוּט לִפָּנָי יְרַוָֹּר: מיְהוָה ימִישְׂרָאֵל וְהִיְהָה הָאָבֶץ וֹאַעַּר שַׂמֻּבוּ וְעַוֹנִיטָּם לַלַיָּם إبرج المنافرة المناف

בולים בולי: אַבְעָּא הָרָא לְכוּן לְאַהְסָּנָא זכּאון שבום ול ומוֹמְנַאָּגַ וּטִׁנִי בין יבְתַר בו הְתִוּבוּן יתְהוֹן וֹטִעַכְּבוֹתְ אַנְאָא בוֹבָם הַמָּא

possession before the LORD. land shall be unto you for a LORD, and before Israel, and this then ye shall be clear before the LORD, and ye return afterward;

חַטָאהָם לַיהוָה יּדְעוּ חַטַּאַהְבֶּם וֹאִם_לַאִ עַהַּהִוּן כָּוֹ

בּישְׁכַּע נִטְׁכֵּון: עלטון אבס ג' ובמו עובטכון וֹאִם לַא עַהַבּּעוּן כּוֹ עַאַ

know ye your sin which will find have sinned against the LORD; and But if ye will not do so, behold, ye

** ±่ti_\$\frac{2}{2}\$\text{a} \text{d} \text{L}\$\text{L}\$\text{U}\$ אָמֶר הִנְיִבְאָ אָרְכֶּם:

Lat⊂!1 לנו לכון לבוון למפלכון

your mouth. that which hath proceeded out of and folds for your sheep; and do Build you cities for your little ones,

נּגְאָמֶר בָּנִי־גָּדְ וּבְּנָוֹ רָאִּיבְוֹ לַגְנָאַכִּטְׁם וֹעַיָּגָא מִפּּיַכֶּם תַּעַּמְיּיִּ

נאֹמַר בָּנֵי גָּר וּבְנֵי רְאִיבָן מפומכון הַעְּבָּרוּן:

בְּמָא בַּוֹבַנְיִנְ מִפַּבַּיִר:

as my lord commanderh. Moses, saying: 'Thy servants will do children of Reuben spoke unto And the children of Gad and the

כּאָמֶה אָרנִי מְצַנְּהִי: אַל משָׁה לַאַמְר עַבְּבֶרוּף יַמְשָׁה לַמֹשֶׁה לְמִישָׁה לַבְּיִנִיף יִשְּׁהָּרוּוּ

بزرائيا: מפֿבלגא נמַנא גיענא וכֿב

there in the cities of Gilead; flocks, and all our cattle, shall be Our little ones, our wives, our

وت مقرد زشيد برجيد إجراج أجراج المرابعة

(19) מעבר לירדן וגוי. בעבר סמערבי: בי באה נחלחנו. כבר קבלנים בעבר סמורמי:

להמעכב שבע שחלקו וכן עשו: שליכם לעבור למלחמה עד כבוש וחלוק שמשה לה בקש מהם הלה ונכבשה והחר חשובו והם קבלו עליהם עד החנחל הרי הוקיפו אחר סנו"ן במקום ס"א של לנס סוא. מימודו של רבי משה הדרשן למדחי כן: והיצא מפיכם חעשו. לגבום. שקבלחם (+2) לצנאכם. מיבה זו מגורה (ההלים ה, ה) לנה ואלפים כלם. שאין בו אל"ף מפסיק בין נו"ן ללד"י ואל"ף שבא כאך

(25) ויאמר בני גד. כולס כמים מתר:

אָרְנִי בְּתֵּיְ לְמִּלְְטַׁמְוֹע כַּאַמְּׁר טֵילָא צַּוֹם מַּמָא בּייָ לְקָּנִרָּא בְּמָּא בִּינִ לְמָּלְטַמְוֹע כַּאַמֶּר טֵילָא בָּוֹרָ מָמָבִּינִי מִמָּבִּינִי

saith. the Lord to dattle, as my lord man that is armed for war, before but thy servants will pass over, every

`₩\$\$ רְאַמֶּי אֲבָוֹת הַמַּמּוֹת לְבְנֵי בִימִּי צָּבְּהָת שִּׁבְּטִּי אַבְּנִי עַכְּעָן וֹאָט וֹעוָהָהָ בּּן נַנוֹן וֹאָטַ וַנְצָּנִ לְהָם מִמֶּה אָת אָלְמָּזָר

בְּבַּלְא וֹנִינ נְבְוָהֵהְ בָּב נוּן נְנָים ופַקיד לְהוֹן מֹשֶׁה יָת אֶלְעְּזֶר

tribes of the children of Israel. heads of the fathers' houses of the Joshua the son of Nun, and to the them to Eleazar the priest, and to So Moses gave charge concerning

אָנראָבֶץ הַוּּלְעָּר לַאָּהָוֹיָּה: בְּאָבֶן לְפְּנֵיכָה וּנְתַמָּם לְנָהַם حَمْحُلُمُم خُفَرْ لُعِيْد لَرُحُمُ אַטַבֶּם אָטַרַיַּיָּרְדֵּן בָּלַרְחָלָיִּץ ⁶⁷ הַּלּבוֹנוּ בְנִירְגָּוֹר וּבְּנִירִרְאִּוּבֵּוֹ משֶׁר אֲלַהֶם

נְתְּאֲבַעְ וּלְעָּר לְאַהְסָנָא: אַבְעָא בֶּבְמִיכוֹן וְתִּהְנִין לְתִּוֹ בול ווטטברות ביל בילים וֹט וֹבֹבּוֹא פֿל בַמְוֹבוּ לְלַבַבֹּא ו בני גד ובני ראובו עמכון נאַמַר משָה לְהוֹן אָם וִעְּבָרוּן

Gilead for a possession; then ye shall give them the land of land shall be subdued before you, battle, before the Lord, and the Jordan, every man that is armed to Reuben will pass with you over the children of Gad and the children of And Moses said unto them: 'If the

וואטוו לטלפט לאגו ללמו: · נֹאִם_לָאִ זֹהֹבֹרֵנִ שַׁלְנִּגִּׁנִם אִשַּׁבִים

نخئة!: لتنافدنا ±.t.⊂.l בְאַרְעָא נאם לא נמבעו מזבנו מפכע

children of Reuben answered, And the children of Gad and the 'ansans') possessions among you in the land

but if they will not pass over with

you armed, they shall have

<u>הְבְּרֵוּ בָּן נְהַמְּטִי</u>: אַנן אַאָּר דְבֶּר יְהְנָה אֶלִי לַמִּימִר יָה דִּמִּלֵיל יִיְ לְעַבְּרָדְ تَأْمُرُهُ خُدْرِ لِللَّهِ بَصُرَّا لِهِ لِكَا كِهِمُ لِللَّهُ فِي رَبُّ فِي رَبُّ فِي رَبِّ فِي رَا

We will pass over armed before the unto thy servants, so will we do. saying: 'As the Lord hath said

مري المرابعة كثأ خئمًا لَعُضِر كَانَانَ بَتَاحُتِرِهِ נַחְנוּ נַשְּׁבֶּר חֲלוּצֶים לְפָּנֵי יְהֹוֶה

אַנוּבַע אַטַסְנְתָּגָא מִמְבָּרָא לַאַבְלָא בַּלָּהַן וֹהְמַּוֹא נְטִׁלֹא נֹהֹבּר מִזְרָוֹן כַּבְים הַמָּא

Jordan. shall remain with us beyond the the possession of our inheritance LORD into the land of Canaan, and

78

30

82

סָבֶיב: לְהֹבְׁיִנִׁ בֹּוֹבֹאֲנֵי הֹבִי, בֹאֹבֹא מַמְלְבָּיִם מִנִי מֵלְבַּ בִּבְּמְוֹן בִאָּבְא בּמְנִינוּ בּמִנִי מַלְבָּא בּמִנִינוּ מְנַמְּבֵּר בֶּן־יוֹסָף אָת־עַמְלֶכֶהַל דִּמְנַשָּׁה בַּר יוֹסַף יָת עַלְכוּתִיה וֹלְבֹרָנִוּ בֹאַנִּדְוֹ וֹלְטַׁהֹּוּו הֻהֹּבֹסוּ וֹלְבֹנִוּ בֹאִנִּבוֹ וּלָפּּלְנִוּט הַבֹּסֹא رَبُورَا خُرِيتِ ١ طَفِّت جَجِيدٌ ذِبَ رِبَيد جِلَابًا طَفِين جَجِيدٌ ذِبَ

לבו אבא סעור סחור: אֹבֹהֹא לִכֹבוֹנִיא בּטִבוּהַנִּיא מַבְר הַאָּמִרְי וְאָמִר דִּסִיחוֹן מַלְבָּא אָמוֹנְרָאָר וְנֶתּ

land round about. their borders, even the cities of the according to the cities thereof with of Og king of Bashan, the land, of the Amorites, and the kingdom Joseph, the kingdom of Sihon king half-tribe of Manasseh the son of children of Reuben, and unto the the children of Gad, and to the And Moses gave unto them, even to

הֹּמֹנִי נֹאֵני הֹנִהנ: ** נּוֹבְלָנִּי בְּנִירְיָבָׁר אָטִרַבִּילְן וֹאָטַר יִבְּנִי בְּנִי גָּר יָטְ דִּיִבְוּן וֹנִים

המבות ונת ערוער:

Dibon, and Ataroth, and Aroer; And the children of Gad built

- (82) ויצו להם. כמו עליסס ועל מנאס מינה אלעור ויסושע. כמו (שמות יד, יד) ה' ילמס לכס:
- (28) ואחנו אחזח נחלחנו. כלומר בידינו וברשומנו מסי למוזם נמלמנו מעבר סוס:

לי"כ	וְנְבִח הַלֹּךְ נֵילְכָּד אָת־קָּנָת וְאָת־בָּנֹמֵיהַ נֵיקִבָּא לְוֶהֹ נָבַח בִּשְׁמִי: (פ)	ְּנְׁמָׁם אָזַלְ וּכְבָשׁ יָת קְּנָת יְיָת כַּפְּרָנָהָא וּקְּרָא לַה נֹבָח וְיָבָה אָזַלְ וּכְבָשׁ	And Nobah went and took Kenath, and the villages thereof, and called it Nobah, after his own name.	z †
14	וְיָאֵיר בָּן־מְּנַשֶּׁר הָלֵּךְ וַיִּלְכָּׁד אָת־חַוּמִיהָם וַיִּקְרָא אָתְהָן חַוָּת יְאֵיר:	נְאָיר: פַּפְּרָנִיהוֹן וּקְּרָא יָתְּהוֹן פַפְּרָנֵי נְאָיר:	And Jair the son of Manasseh went and took the villages thereof, and called them Havvoth-jair.	11/
ot	ניתן משה אָת־תַּגְלְעָּד לְמָבֶיר בָּן־מְנַשֶּׁה נַיִּשֶׁב בָּה:	ויהַב מֹשֶׁה יָת גּלְעָּד לְמָבִיר פַר מְנַשֶּׁה וִיחֵיב בַּה:	And Moses gave Gilead unto Machit the son of Manasseh; and he dwelt therein.	01
מפטיר	֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	אָמוְרָאָר דְּבָה: לְגִלְאָד וְכַּבְשׁוּהָא וְתָּרֵיךְ יָת נְאָזַלְוּ בְּנֵי מְכִיר בָּר מְנַשֶּׁה	And the children of Machir the son of Manasseh went to Gilead, and took it, and dispossessed the Amorites that were therein.	68
gξ	ואָת־נְבֵוֹ וְאָת־בָּעֵל מִעִּוֹן נִיקְרְאַּי בְשֵׁמֵת אָת־שִׁבְנִוֹת מִיסְבָּת שֵׁם וְאָת־שִׁבְנִוֹת הְעִּיִם אֲשֶׁר בְּנִי:	נְת שְׁמְׁבִּׁנִ בְּנִנִּי מְּמָבִוּ וְנִת שְׁבָמָר וּקְרוֹ בִשְׁמָבִוּ נִית שְׁמָבִוּ נִיְת פַּעַּל מִעּוּן מַקְפָּוּ	and Mebo, and Baal-meon—their names being changed—and Sibmah; and gave their names unto the cities which they builded.	88
ک ٤	וֹאָט_אָלְהַּלְאִ וֹאָט טַבְוֹטִים: יִּבְׁוֹּגְ בַּאִיבַּוֹן בַּנְיִ אָטַטַהָּבִּיוּן	אָלְהָּלְא וֹנִע לַבְנִינִים: יִלְנִּגְ בַּאִיבַּן לְּנִי נִע טַּהָּבַּוָן וֹנִע	And the children of Reuben built Heshbon, and Elealeh, and Kiriathaim;	Z٤
98	מְבֵׁוּ מִבְצֵּׁבְ וֹיִגְבְנִע בֹּאָן: וֹאָטַבְּנִיטַ וֹמֶבְבֵּיִטַ בַּנִבְּ	מְבְוּנוּן בְּרִיכָּן וְחַמְּרִין דְּעְאֵן: וְיָח בֵּיח וְמְרָה וְיָח בֵּיח חָרֶן	and Beth-nimrah, and Beth-haran; fortified cities, and folds for sheep.	98
Şξ	װְאָמ־עַטְרָת שׁוֹפָּן וָאָמ־וַטְּוֵר וְיְנְפְּהֵה:	וְרָטְּׁמָא: מְּשְׁרֵיִם שִׁוּפָּן וְיָח יַשְּׁזֵר	and Atroth-shophan, and Jazer, and Jogbehah;	SE

.zummbT \fo dt71 The Haftara is Jeremiah 1:1 – 2:3 on page 205. This Haftara is always read the first Shabbat after the

- וגדרום לאן: (95) ערי מבצר הגדרות צאן. זה סוף הפסוק מוסג על מחלת הענין ויצנו בני גד את הערים הללו להיות ערי מבלר
- שבמה. בנו שבמס וסים שבט סלמורס למעלס (לעילג): שם עבודת אלילים שלהם ובני ראובן הפבו את שמות לשמות אחרים וזהו מופבות שם נבו ובעל מעון מופבות לשם אחר: ואח (88) ואח גבו ואח בעל מעון מוסבח שם. נצו וצעל מעון שמום עצודם הלילים סס וסיו סהמוריים קורים עריסם על
- (98) ויורש. כמכגומו ומכיך. שמינם כי"ם משמשם שמי מלוקום לשון יכושה ולשון הוכשה שהוא מיכוד ומיכוך:
- (וא) חוחיהם, כפרניסון: ויקרא אחהן חוח יאיר. לפי שלא סיו לו בניס קראס צשמו לוכרון:
- (24) ויקרא לה גבה. לה מינו מפיק ה"מורמימי בימודו של רבי משה הדרשן לפי שלמ נמקיים לה שם זה לפיכך הומ רפה.

בּיַר־משֶה וֹאַהַרוֹ: ק וֹגֹאָנ מֹאָבוֹן מֹגַבוֹם לַגַּבֹאָנוֹם ممر غُرَب يَوْمِرْ جِيْرِ بَهُمْ عِيْمُ لِي عُرِيْنِ لِمُرْمِ

מֹסְמֵיהָם לְמִוּגִּאָיהָם:

נאַברן: びぶしふと אַבָּוּן מַסִּבְנִי, בֹנִי וֹמְבַאִּבְ

نْهُجْدَا مَمْخُدْدِيا خُمَفَكُدْدِيا: خُمْوُمْرَتُو مَحِے فَد نُعِيْكِ لَيُحْجُع خِمَهُ خِرَبِهِ مَحْ مُرمُولِهِ يَدِرَهُ וּוֹכְשַׁב מָמֵּע אָטַ־מוֹצְאָיהָהַם וּכְּתַב מָמָּע וָת מַפְּקְנִיתוֹן

בַּמְׁנִי לְמִּנִוֹּ כַּלְ ַמִּגַּנִוֹם: עפֿסע גֹּגֹאַ בֿנגוֹהָבֹאָלֻ בַּנֹגַ ゖ゙ヿ゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙ヹ゚ヹ゚ヸ יּ בוֹבאמון בּבוֹמֹמֹּנ מֹמֹב וום צוֹבמֹאַנ בּנוֹמוֹמִנ מֹמֹב מוֹנִאַ בַּהַבֶּת וּנָמַלוּ מֶבֹתְמֶם

לְמֵּנוֹ כֹּלְ עִׁמִּבְאַנִי לפֿלוּ בֿנוּ וֹמִּבְאָל בַּבוֹתְמִ יִּלְוּ לְנְרְׁשְׁאַ עַּבְּמְאָר מִבְּתַר פַּסְׁנַאָּ מבגמפפ

دي×ڑ تــــــــــــــــ دِهِٰت יִ דَـــــــــــــــ थ़व्थ़ा : הקה יְהְנֶת בָּהֶם כְּלְ־בְּכֻוֹר בְּחוֹן כְּלְ בּוּכְרָא יִּבְטְעֵנְהָחוֹ

נמגרנים משלינים אַנן אַמֶּר נמגראי משלביון יָם בּקמּר יִּמִ

וֹיִנוֹנוֹ בֹסבֹעי: ﴿ נَنَّ فَمُن كُتَّا نَشِلُكُمْ كَلَّ مُلْكُونَ فَتُمَرِّدُ كُثِّ نَشِلُكُمْ قَلَمُتُونَ

בּטַבֶּע הַמָּגַבָּר: וֹנְסְׁמְּנֵּ תִּסְׁכְּׁעַ וֹנְעַוֹנֵּנְ בֹאָטְם אֹֹמֶב וּנְמַבְנְ מִסְׁכִּנְעַ וּמָבוְ בֹאָנִם בֹּ

(+) ומצרים מקברים. ערוזיס נחנלס:

דְבְּסְעַר עַרְבְּרָא:

ישרפו וַיּסְעוּ מֵאָּהָם וַיִּשְׁבֵּי הַּלְ־פָּי וּנְשַלִּי מַאִּיהָם וְהָב עַל פּוֹם

آنَلَادُ خُطُرُ مُلالُهُ حِنْ

וּמְרוֹ בֶּדָם מִנְדּוֹל: بناديا لأَشِد مَرْ خَرَدُ خَمَرَ مُغَالًا بادئالُم يَخَلُو خُمَرَ مُعَالًا

> hosts under the hand of Moses and out of the land of Egypt by their of Israel, by which they went forth These are the stages of the children

these are their stages at their goings commandment of the LORD; and stage by stage, by the And Moses wrote their goings forth,

Egyptians, high hand in the sight of all the children of Israel went out with a morrow after the passover the day of the first month; on the in the first month, on the fifteenth And they journeyed from Rameses

Lord executed judgments. first-born; upon their gods also the among them, even all their them that the Lord had smitten while the Egyptians were burying

pitched in Succoth. journeyed from Rameses, and And the children of Israel

9

IIIXXX

the edge of the wilderness. and pitched in Etham, which is in And they journeyed from Succoth,

they pitched before Migdol. which is before Baal-zephon; and and turned back unto Pihahiroth, And they journeyed from Etham,

במסתום שמר לו כאן ישננו כאן הוקרנו כאן חששה אם כאשך וכוי: רבים) דרש בו דרשה אחרה משל למלך שהיה בנו חולה והוליכו למקום רחוק לרפאוחו כיון שהיו חוזרין התחיל אביו מונה כל ימולא שכל שמנה ושלשים שנה לא נסעו אלא עשרים מסעות. זה מיסודו של רבי משה הדרשן. ורבי מנחומא (מסעי ג. במדבר למדם שהים במדבר פארן ועוד הולא משם מ' מסעום שהיו לאחר מיחם אהרן מהר ההר עד ערבום מואב בשנם הארבעים (במדבר יב, טו) ואחר נסעו העם מחלרום וגוי (עם יג, ב) שלח לך אנשים וגוי. וכאן הוא אומר ויסעו מחלרום ויחנו ברחמה צא מהם י"ד שכולם היו בשנה ראשונה קודם גוירה. משנסעו מרעמסס עד שבאו לרחמה. שמשם נשמלחו המרגלים שנאמר . מאמר שהיו נעים וממולמלים ממפע למפע כל ארבעים שנה ולא הימה להם מנוחה. שהרי אין כאן אלא ארבעים ושמים מפעות. אלה מסעי. למס נכמבו סמפעות סללו. לסודיש מסדיו של מקוס. שאף על פי שגור עליסס לעלעלס ולסנישס במדבר לא

יי נוסמו מאולם לישלו מל_ים וומלו מאולים ושרו על ימא וֹמֹבֹמֹים שַׁמֹבוֹם וּוֹבַוֹנוַ מִּם: וְבְאָגלַם אָשַׁנִם מָּאָבֶע מִּגֹּע מָנִם ַ װָסְעוֹ, מִמְּרְה וַיָּבְאוּ אֵילְמָה אָטַׁם וֹגַּעַׁלָּוּ בַּעָּבֶּעי: ניסְעוֹ מִפְּנֵרְ הַחִירְת נִיְעַבְרָרְ וּנְשַלְּיִ מִן קַדָּם חִירָתָא נַעָּבַרֶּי

בּאָנטֹם וּמִבוּ בֹמֹבַני: מְּבְׁמֵּט וֹמִים בֹּמִגְבַּנו מִטִבְנוּ טִּלְטָא וִמִּוּ בַּמּגַבַּנֹא ַ עַמָּגַבְּיַבְ בַּיִגְ נַמָּאַ לַמָּגַבָּיִבְ נַאָּזַכִּוּ

لمنا لهخما يظزا بهدب ילאגלים שוני מַשִּׁינִין וּנְטַלוּ מִמְּרָה וַאֲתוֹ לְאֵילִים

במון: تزوع: منت סיף וייחלי פְּמִרְפַר הנְשַלוּ מִיּמָא דְסוּף וּשְּרוֹ

ttdu: ĖĹĠŻĽ: לַבְּהַלֵּנְ נִלְּמָּלְנִ מִמָּגִּבְּרָא בַּסִין נְאָבוִ dalēt_č.l

E ניסעי מדְפְּקָה נִיחַנִי בְּאָלִישׁ: וּנְטַלוּ מִדְפְּקְת וּשָׁרוֹ בְּצְּלוֹשׁ:

خېلاي: מָּם מָנִם לָמָם וֹלָא בַּוֹנִע טַמָּוֹ מִנָּא לְתַּמָּא נּיַסְׁמֹּנ מֵאְּלֻנְּהָ וֹיּנִוֹנִי ְ בֹּוֹבֹּידִם יִנְּמַלְנִ מִאְלְנָהִ וּהָּבוִ בֹּוֹבִידִם

סנגי: ניסְעִּי מֶרְפִּיגָם וִיחֲנִי בְּמִרְבָּר

בּלברת הַתּאַנה: ןְיָבְעַרָנְ יִנְּמָבְנִ מִמָּגִבְּנֹבְאָ גַּסִׁינָג וּמָּבוִ

בֿוֹבגרע: رَيْطُمُرُ مُؤْخُلُ لِي لِيَصَمُرُكِ إِيْلَارُو لِأَمْكِهِ مُؤْخُلُهُ لِمُمْمَّكُمْ بَهُلِهِ

61 [:OK!

ظث!:

نلاغة - מָנַטַּמָּע יוֹנְטַנְוּ בּּנַמָּן וּנִּמַבוּ מִנִעַמָּע וּמָבוִ בּּנַמוָן

וְנְׁמָּבְוּ

ונמבנ

ځېښتر:

בַּווֹגֵרות:

לַלַבָרָי דַּמְשָּׁצָרִי:

בְּמָגְבָּרָא צְּסִינָי:

は口袋にに

äĽĠſĽſ¤

نشدا

اجتاليا

and pitched in Rithmah. And they journeyed from Hazeroth,

Kibroth-hattaavah, and pitched in

wilderness of Sinai, and pitched in

And they journeyed from the

Rephidim, and pitched in the

was no water for the people to

and pitched in Rephidim, where

And they journeyed from Alush,

And they journeyed from Dophkah,

wilderness of Sin, and pitched in

Sea, and pitched in the wilderness

And they journeyed from the Red

And they journeyed from Elim, and

threescore and ten palm-trees; and

were twelve springs of water, and

and came unto Elim; and in Elim

And they journeyed from Marah,

days' journey in the wilderness of

Penchahiroth, and passed through And they journeyed from

wilderness; and they went three

the midst of the sea into the

Etham, and pitched in Marah.

And they journeyed from the

pitched by the Red Sea.

they pitched there.

And they journeyed from

and pitched in Alush.

And they journeyed from

Kibroth-hattaavah.

wilderness of Sinai.

drink.

Dophkah.

And they journeyed from Rithmah,

and pitched in Rimmon-perez. бι

81

91

Sī

π

OI

Hazeroth.

שנונים עם גחלי רחמים: (13) ויחנו ברחמה. על שם לשון סרע של מרגלים שנאמר (מסלים קכ, ד) מה ימן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה חלי גבור

SE	ניסטי מעברנה גיהני קשני הסטי מעברנה גיהני קשנין	ېپەر؛ تېور:	And they journeyed from Abronah, and pitched in Ezion-geber.	Sξ
1 ⁄8	ניַסְעָּי מִיְּשְׁבְּתְּה וְיַהַנִּי בְּעַבְרִנְה:	ױָטַלױ מִיְּטִבְתָה ױשָׁרוֹ בְּעַבְרוֹנֶה:	And they journeyed from Jotbah, and pitched in Abronah.	4 £
33	ַנּיַסְעָּרְ מֵחָוֹר הַגּּּדְגָּּגַר וַיַּחֲנָרּ בְּיְשְׁבֶּהְה:	ּנְטַּלִּיּ מַחוֹר גּּדְגָּד וּשָּׁרוֹ בְּיָשְׁבְתָּה:	And they journeyed from Hor-haggidgad, and pitched in Jotbah.	55
78	ربوط، طجير تعيما ينين، جبات تبريد:	بزعرا بعجد يوم ا الإحاد جماد درور:	And they journeyed from Bene-jaakan, and pitched in Hot-haggidgad.	78
τ £	ניסְעִּי מִמֹסֶרֵוֹת וַיִּחֲנִי בִּבְנֵי יְעְקוֹ:	יְנְמֵלְי מִמֹוֹסָרוֹת יִשְׁרוֹ בִּבְנֵי יְנְמָן:	And they journeyed from Moseroth, and pitched in Bene-jaakan.	īξ
30	رِوْمِود يُوْمَهُمْذِيْہَ رِوْمِهِدِ چَمْمَهُ الْهُ:	וּנְשַׁלִּוּ מֵחַשְׁמוֹנָה וּשְׁרוֹ בְּמוֹסֵרוֹת:	And they journeyed from Hashmonah, and pitched in Mosetoth.	30
6z	ניסְעִּי מִמִּהְבֶּה נִיּהֲנִי בְּחַשְׁמִנֶּה:	، بومراء ، بومراج ، بودا جر تا باداد ،	And they journeyed from Mithkah, and pitched in Hashmonah.	67
82	تنفغه مقرت يتبيه جميها:	וּנְטַלוּ מִקְּרַח וּשָׁרוֹ בְּמִחְקָה:	And they journeyed from Terah, and pitched in Mithkah.	82
Lτ	ניסְשָּׁי מִמְּחָת וַיַּחֲנִי בְּמְרַה:	וּנְשַׁלוּ מִמְּחַת וּשָׁרוֹ בְּתְּרֵח:	And they journeyed from Tahath, and pitched in Terah.	<i>L</i> τ
97	נּۏؙۿ۬ۮڟڟٙڴؾڬؚڽڗڐڹڷڎڎڂڟٚڡٙٮڎ	بېۋىراد بېۋىچىرانى نىپەدە چېرىم:	And they journeyed from Makheloth, and pitched in Tahath.	97
Şτ	رَوْمُهُ مِّ تَالَـٰكُ بِالْمِنْ خَمَوْتِ خُرِيد	بېوراد מִחֲרָדָה וּשָׁרוֹ جِעַקְהַלְוּת:	And they journeyed from Haradah, and pitched in Makheloth.	ŞT
77	ַניּסְעָּי מֵתַר־שָׁבֶּּר וַיַּחָרָי בַּחֲרְדֶר:	וּנְטַלוּ מִטּוּרֶא דְּשָׁפֶּר וּשָׁרוֹ בַּחֲרְדְה:	And they journeyed from mount Shepher, and pitched in Haradah.	† 7
57	ַנִּסְעִּיּ מִקְּהֵלְתָּה וַיַּחֲנִיּ בְּהַר־ שֲפֶר:	ױָטָלױ מִקְּהֵלְתָּה ױִשְׁרוֹ בְּטױָרָא יְיִשְׁבֶּר:	And they journeyed from Kehelah, and pitched in mount Shepher.	57
77	تَوْمُهُ مُلَاقِدًا لِيْتَارُهُ فَظَيَظِنُكِ:	الإسِّراء מֶרְסָּה וּשְׁרוֹ בִּקְהֵלְהָה:	And they journeyed from Rissah, and pitched in Kehelah.	77
17	ניסְעִּי מִלְבְנְגָה וְיַחֲנִי בְּרְמָּה:	וּנְשַלוּ מִלְבְנָה וּשְׁרוֹ בְרִסְּה:	And they journeyed from Libnah, and pitched in Rissah.	17
07	دەمىد شەۋا چچا رەبەد جۈچىد:	بېولاد ښاهنا چټا نښان چېچن:	And they journeyed from Rimmon-perez, and pitched in Libnah.	07

(04) וישמע הכנעני. כאן למדך שמיחח אסרן סיא סשמועס שומחלקו ענני כצוד וכסצור שנחנס רשוח לסלחס בישראל

(44) בעיי העברים. לשון מרצות וגליס כמו (מיכס א, ו) לעי השדה (מהליס עמ, א) שמו את ירושלים לעייס:

לפיכך מזר וכמבה (ר"ה ג, ה):

(88) על פי ה׳. מלמד שמת בנשיקה (ב"ב יו, ה):

9†	ַנּיִּסְעָּי מִדִּיבָּן גָּדִ וַיַּחֲנִי בְּעַלְמָן דְּבְלְתֵּיְמָה:	بېرېښت: دېرېښت:	And they journeyed from Dibon-gad, and pitched in Almon-diblathaim.	9†
54	ניסְעֵּי מֵעְיֵיִם וַיַּחֲעָי בְּדִילָן גָּד:	וּנְשֵּלוּ מִמְּגָוָהָא וּשְׁרוֹ בְּדִיבוֹן בְּר:	And they journeyed from Ijim, and pitched in Dibon-gad.	54
† †	בְּעְבְּרָרִ בְּגְּבָרִ בְּעִאֶּב: נִיסְעָּרִ בְּגְבָרִ בְּעִיּאֶב:	עַבְרָאֵי בַּחָחוּם מוֹאָב:	And they journeyed from Oboth, and pitched in Ije-abarim, in the border of Moab.	† †
٤4	تنظمه ضعيزا تتقنه فهضت	וּנְטַלוּ מִפּוּנוֹן וּשָׁרוֹ בָּאִנֹבוֹת:	And they journeyed from Punon, and pitched in Oboth.	٤4
77	رَوْمُهُ مِعْرَمِئِلًا رَبِيَارُهُ جِعَهِٰزًا:	بېولاد جودزا:	And they journeyed from Zalmonah, and pitched in Punon.	77
17	ַנּיִסְעָּי מֵהַר הָהָר וַיַּחֲנָי בְּצַלְמֹנֶה:	، بيوراء (מוק (מוק (α (α (α (α (α (α (α (α (α (And they journeyed from mount Hor, and pitched in Zalmonah.	τt
0†	בְּבְא בְּנֵג וֹמְְבָאֵלְ: וְהְוּאַ-יִשְׁב בַּנָגָב בְּאָבִיץ בְּנָעֵּוּ וּיִשְׁפָּע הַבְּנְצָב בְּאָבִיץ בְּנָעֵּוּ	בְבְּלְתְּן בְּמִינִי, בְּנֵי, וְמֶּבְאֵבְ: וְחֵיא יְמִיב בְּבַבְוְמָא בָּאִבְׁהָא וְמְּמָת בְּנְתְּלָאִי מִלְבָּא בַּתְּבִי	And the Canaanite, the king of Arad, who dwelt in the South in the land of Canaan, heard of the coming of the children of Israel.—	οŧ
68	ְשָׁבֵרֵלְ בָּן־שְׁלָשׁ וְעָשְׁרֵים יִּמְאָת שְּׁנְְהְ בְּמֹתְוֹ בְּתְר הָהֵר: (ס)	שְׁנְין בַּר מְאָה וְעֶשְׁרִין וּהְלָת מְנְין בַּר מִית בְּהוֹר שוּרֶא:	And Aaron was a hundred and twenty and three years old when he died in mount Hor.	68
88	וַיַּעַל צַהַרֹּן הַבּהֵוֹן צָלִ הָר הָהָר עַל־פָּי יְהֹוָה וַיָּמָה שָׁט בִּשְׁנָה הֵצֵּרְפָּעִים לְצֵאָה בָּנֵי־יִשִּׁרָצֵּל מֵצֵּרֶץ מִצְרַיִם בַּתְּדֶשׁ הַהַמִּישִׁי בְצֵּתְר לַחְדֶשׁ:	לְנְרְחָא: בְּנֵרְחָא: בְּנֵרְחָא: בְּנֵרְ וִשְּׁרָאֵלְ מֵאַרְשָּׁאַה בְּחַדְּ הַמְּן בְּשְׁנֵח אַרְבְּעִין לְמִפְּׁ הַנְּהְא עַלְ מֵנְהֶרָא דָּינִיְ וְמִיח הַלְנִים אַהְנִים בְּחַנְיָא בִּינִי וְמִיח הַלְנִים אַהְנִים בְּחַנְיָא בִּינִי וְמִיח הַלְנִים אַהְנִים בְּחַנְיִּא בַּינִי וְמִיחָ	And Aaron the priest went up into mount Hor at the commandment of the Lord, and died there, in the fortieth year after the children of Israel were come out of the land of Egypt, in the fifth month, on the first day of the month.	88
Z٤	ניִסְעִּי מִקְּדֵשׁ וַיַּחֲנִי בְּחָר חָהְר בִקְצֵּה אֱרֶץ אֱדְוֹם:	מירָא בַּסְיָפֵּי אַרְעָּא דָּאָרוֹם: מירָא בַּסְיָפֵּי אַרְעָּא דָּאָרוֹם:	And they journeyed from Kadesh, and pitched in mount Hot, in the edge of the land of Edom.—	Ľ٤
98	בְמְרְבַּר־צָּן הָוֹא קְּבֵּי ניסְעָּר מִשֶּׁצְיֵן גַּבָּר ניחָנִי	בְּמָרְבְּרָא רְצִין הִיא רְקַם: הְטַלְי מִשְּצִיוֹן גָּבֶר וּשְׁרוֹ	And they journeyed from Ezion-geber, and pitched in the wilderness of Zin—the same is Kadesh.	98

£21

{	And ye shall drive out the inhabitants of the land, and dwell therein; for unto you have I given the land to possess it.	נְת אַבְּמָּא לְמָנְת נְתָה: נְתְּשְׁבֵּוּן בְּתְּ אֲבָּוּ, לְכָּוּן נְתַּבִּית נְתְּתְּבִּוּן נִתְ נִתְּבָּיוּ	וְהוֹרִשְׁמֵם אָת־הָאָרֶץ וִישִׁבְּמָם בְּה בָּי לְבֶם נְתָהִי אָת־הָאָרֶץ לְרֵשֶׁת אֹתֵה:	ες
1	then ye shall drive out all the inhabitants of the land from before you, and destroy all their figured stones, and destroy all their molten images, and demolish all their high places.	בְּמֶּנְהְרֵוּ הְשְׁהְצֵּיוּ הְּלְ מְּהְבְּהְוּ הְבְּרֵוּ וְיָת בְּלְ בִּית סְגְּהַהְרוּוּ וְיִת בְּלְ מִּן בֵּוֹבְמִיכִוּוּ וְתַבְּרוּוּ יְתַ בְּלְ הְּהְתְּבְּרוּוּ יְתַ בְּלְ הְתְּהְבָּרוּ יְתַ בְּלְ הְתְּהְבִּיוּ הְתָּבְיִים בְּלְ	וְלִוּרִשְׁמָׁם אָת־בָּל־יִשְׁבֵּי קִּלְ־עַשְׁכִּיּׁתָם וְאָת כָּל־צַּלְמֵּי מַפֵּכֹתָם תְּאַבֶּרִי וְאָת כָּל־צַּלְמֵי בְּמִוֹתָם תַּשְׁמִירוּ:	z \$
1	'Speak unto the children of Israel, and say unto them: When ye pass over the Jordan into the land of Canaan,	נְבְּבְּלָאְבְאָבְאָבְאָבְאָבְלְּמָּבְ לְבִינִן אָבֵרִ אָּטֵּנוּ מִּבְּרָנוּ נִט מַלְּיִלְ מִּם בְּנֵיִ וֹמִּבְאָבְ וְטִימִּב	עּגְרְבֵּוֹ אֵכְ אָנֵּזְ בְּלֵּגָוּ: אַבְנִים בָּּנְ אַטָּם מָבְרָנִם אָעַר בַּבַּרְ אָבְבַּנְוֹ וֹמִּבִאָּבְ וֹאָמִרְטֵּ	τς
(And the Lord spoke unto Moses in the plains of Moab by the Jordan at Jericho, saying:	לְמֵימֵר: הְמִיאָב עַּל יַרְהְנָא הִירִיחוֹ הְמֵיאָב יַנְלְ יַרְהְנָא	ניַדַבַּר יְהְנָה אָל־מֹשָׁה בְּעַרְבָּה מיאָב עַל־יַרְבֵּן יְבַחָי לֵאמָר:	שלישי (ממישי)
ć	And they pitched by the Jordan, from Beth-jeshimoth even unto Abel-shittim in the plains of Moab.	וּשְׁרוֹ עַל יַרְדְּנָא מִבֵּית יִשִּׁימוֹת עַר מִישַׁר שִׁפִין בְּמֵישְׁרַיָּא דְמוֹאָב:	ניחָנָי עַל־הַיַּרְבֵּן מִבָּיִת הַיִּשִׁמֹת עַּר אָבֵל הַשִּּמִים בְּעַּרְבָת מּוֹאֲב: (ס)	6†
;	And they journeyed from the mountains of Abarim, and pitched in the plains of Moab by the Jordan at Jericho.	בּירִיחוֹ: בְּמֵישְׁרַנְּא בְּמוֹאָב עַּל יַרְדְּנָא וּנְטַלוּ מִפּוּרֵי דִּעְּבְרָאֵי וּשְׁרוֹ	ניסעו מהבר העברים ניחנו בערבת מואב על ירצו יבחו:	84
4	And they journeyed from Almon-diblathaim, and pitched in the mountains of Abatim, in front of Nebo.	בְּסִנְבֵּי דְּמִבְּרָאֵי דִּקְּדָם נְבֵּוְ: וּנְטַּלְנִּ מִמַּלְמִוּן דִּבְלְנִיִם וּשִׁרוּ	ניסעי מעלטו דקלקימה ויחני בְּהְרֵי הְצְבְּרָים לִפְּנֵי נְבְוֹי	۷ŧ

(94) מביח הישמח עד אבל השמים. כאן למדך שיעור ממנס ישראל י"ב מיל. דאמר רבס בר בר מנס לדידי מזילי ססוא

٤٤

75

τS

64

84

۷ŧ

מתר מוכר (עירובין נה, ב): אבל הששים. מישור של שמים מבל שמו:

עוברים בירדן ביבשה על מנם כן מעברו. ואם לאו מים באין ושומפין אחכם וכן מלינו שאמר להם יהושע בעודם בירדן (סומה (IE) כי אחם עברים את הירדן וגר והורשתם וגרי. וכלא כמה פעמים החהרו על כך אמר להם משה כשאתם

(r, d. argead grav a, v):

לסשממוות עליסס בפישומ ידיס ורגליס כדרמיב (ויקרא כו, א) ואבן משכית לא ממנו בארלכס לסשממוות עליס: מסכחם. (בב) והורשתם. וגרשמס: משכיתם. כמרגומו נים מגדמסון על שם שסיו מסכנין אם סקרקע נרופה אניים של שיש

(33) והורשתם את הארץ. וסורשמס אומס מיושביס ואז וישבמס בס מוכלו לסמקייס בס ואס לאו לא מוכלו לסמקייס כמכדומו ממכמטול:

٤٥:

אַבְנוּגפֿם טַעַּלָּנוֹעַנִּי שְׁמְּח חַגּּוֹרֶל לַוֹּ יִהְיָה לְמַּמִּוֹת ּ אָטַ־נָּטַלְעָוּ אָלְ אָאָהִירִּאָא בְּוּ יִט אַטְסְנָּטִּינִן לְּדִּיפִּוּלְ בִּיִּע אָנו_וֹנִבֹלִנוּ וַלְמִתַּת +2 Ǥ₩ĢĦĠĊĠ וֹטִילַנַעַלְשָּׁם אָטַ עַאָּבוּא בֹּנוִנְלָ וַעַּטַּסְׁנוּוּ זִּטַ אַבוֹמֹא בַּמַּבַבּא

יְשְׁבָים בָּה: אַטַּב הַגְעַבְּאַבוּא אָהָב אַטַּם שונירו מהם לשכים בעיניבם דישִּיּצְרוּוֹ יי הַאַּבוּאַ מִפְּנוּכֶם וְהַנִיהוֹ אַמָּוֹר אַבִּעָּא מוּן בַּרְמָיכוֹוּ ※は_、ネネニ゙。 ואָם_לא תוֹרִישׁוּ

くじゅ 紫紫嶺木 くらゅ: (e) », וְהָיְה כַּאֵשֶׁר ְ הְמֶּיִהִי לַצְּשְׂיִה וְיָהִי בְּמָא דְּחַשֵּׁיבִיה לְמֶעֶבִר

לא ניְדַבֶּר יְהְוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: ימַלִּיל יִיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

<u>ڬڋڂ</u>ڬڟ؞ڷ؞ نفظم خُرُص قَرْبَاخِيد هُدُلًا خُرَمًا خُرَبًا خَمَنَاهُمْ مَلَمُمْ يَحْرَمًا בְּאָבֶוֹלְ כְּלְגַמוֹ וֹאֵנִי בִאַבְּלֹא אַמֶּב בְּכָּלָמוֹ בַּאְ אַבְּלָּאְ בְּטִינִפּּלְיִנִי · אֹכַנִים כּֿוּבַאַּטֹּם בֿאָנם אָבַ לַבַּוּן אָבוּ אַנּוּן הֹאַלָּוּן לַאַּבֹּהֹאַ בּוֹ אָטַבּׁלוֹ וֹמְּבַאָּכְ וֹאָמָבְעָׁ פּפּגִי זִטִּ בּּדוּ וֹמְבַאָּכְ וֹטִימִּב

تالمُلك: يْجُنْحُ يُمْكِ مُطَيِّبِ بُعَالِمُولِا يُجَالُم بَرَدَ خُحَالِ فِعَالِم يَحَالِمُهِ ְ אֵּן עַּלְ־יְבֶרָ אֵבְיִם וְהְיָהְ לְכֶּם מִשְּּרְבְּרָא דָּצִין עַלְ הָחוּמִי וְהְיָה לְבָה פְּאַת־נָגָב מִמֶּרְבַּר־ וִיהֵי לְכוֹן רוּחַ דְּרוֹמָא

אחכם. כמרגומו:

אָבְהָהָרוֹ הַהְסְּנוֹן: הַמָּן עַּדְבָּא דִּילִיה יָהֵי לִשָּׁבָמֵי שَמְמֵּנִם אַטַסְנַטַּטְנִן וֹלְוֹמֵּנִבִּי שַּוֹמְּנִין قلافة خيتلةنفحيا خميني بقضيا نع

אַבְעָא בַאַטוּן וָטְבָין בַּה: מֹפְפְּנִיכוּן וֹיִמִיקוּן לְכוּן עַלְ בֹּגִינְכִים וֹגִּבְרָנִוּ נִמְמָבְנִוּ נִלְמָמֶבְנִוּ נִלְמָמֶבִּנוּ ואָם לָא טַעַּוֹבוּן זָע זָעַבּי

לבון אַעָּבוּר לְכוּן:

ַ מִסְּנְפֵּג נַמָּא בַּמִלְטַא לַבּנִמָא:

inherit. the tribes of your fathers shall ye man, that shall be his; according to wheresoever the lot falleth to any shalt give the less inheritance; inheritance, and to the fewer thou more ye shall give the more according to your families—to the And ye shall inherit the land by lot

the land wherein ye dwell. sides, and they shall harass you in your eyes, and as pricks in your remain of them be as thorns in you, then shall those that ye let inhabitants of the land from before But if ye will not drive out the

do unto you. thought to do unto them, so will I And it shall come to pass, that as I

:Saring: And the Lord spoke unto Moses,

 $\Lambda IXXX$

thereof. Canaan according to the borders for an inheritance, even the land of be the land that shall fall unto you into the land of Canaan, this shall and say unto them: When ye come 'Command the children of Israel,

Salt Sea eastward; border shall begin at the end of the side of Edom, and your south the wilderness of Zin close by the Thus your south side shall be from

משבון יולאי מלריס (ב"ב קיו, א). דבר אחר בשניס עשר גבולין כמנין סשבמיס: (+z) אל אשר יצא לו שמח. מקרא קלר סוא זה אל מקום אשר ילא לו שמה הגורל לו יהיה: למטוח אבוחיכם. לפי

שיכים: ורצגיים. פומרים בו הפומרים לשון ממוכמ קולים המוככת המכם למגור ולכלוה המכם מפין יולה ובה: וצררו (88) והיה אשר חוחירו מהם. יסיו לכס לרעס: רשכים בעיניכם. לימדום סמנקרום עיניכס מרגוס של ימדום

ממר לו רמה מין בהם עוד כמ: מלוקה לשון נפילה. ומדרש אגדה אומר (מנמומא ד) על ידי שהפיל הקב"ה שריהם של עי אומות מן השמים וכפתן לפני משה גבולי רוחוחים סביב. לומר לך מן סגבולים סללו ולפנים המלוח נוהגוח: - חפור' לכם. - על שם שנחחלקה בגורל נקראח (ב) זאח הארץ אשר חפול לכם וגוי. לפי שסרבס מנום נוסגום במרן ומין נוסגום במולס למרן סולרך לכמוב מלרני

(3) והיה לכם פאח נגב. רוח דרומים אשר מן סמורח למערב: ממדבר צן. אשר אלל אדוס מחחלם מקלוע דרומים

אַבְר וְמְבָר מַצְּמְלִר: מַנְּנֵים לְלֵבְיֵהְ בַּנִינְהְ נִוֹלֵּאְ שְׁהַנִי בְנַבַם נָּיִאָּט נִופּנָט בְשָׁהָּנ (כי והיה)[קי וְהְיוּן הְוֹצְאִלְיִיו לְצִין וִיהוֹן שִפְּקְנוֹהִי שִּבְּרוֹשָׁא + לְמִהְּבְעִי הַּלְּנִבֹּיִםְ וֹהְבַּנִי לְמָסְׁפֿוֹאִ צַּהּלְנִבּיוֹ וֹוֹהְבַּנִ ارزوك حرجت تببختك ضؤيك ريومت لإحنا ومنوه مهدنهه

מֹבְבְוֹם וְבִוֹנִ עובֹאָטָוו בַּוֹּמָבִי: י וֹלַסַב עַנְּבָנג מָמַּגְּמִוּן נַחְלָע

ניבוג ום: עַלּבוּלְ וּלְבָוּלְ אֶנִי יִהְיָנִי לְכֶם נַבָּא וּהְחוּמִיה בֵּין יְהֵי לְכוּן וּנְבַּוּל בְּם וְחַנֶּת לְכֵּם תַנֶּם וּהְחוּם מַעְּרְבָא וִיהֵי לְכוֹן יַמָּא

: ئائار: הַנְּםְ הַנְּגְיֵלְ מְּתְאַנִּ לְכֵּם הָר יַמָּא הַבָּא מְכָּנְנִּנוֹ לְכִוֹן לְחוֹר ק וְנֵוְת ְיִהְנֶת ְלְבֶּם גְּבָּוּל צְּפְּוֹן מִן ־ וְדֵין יְהֵי לְכוֹן הְחוּם צִפּּוּנָא מִן

> הקדוקא äääal אַבר וְיִמְבַּר לְתַּצְמִוּן:

שׁבוּים מַמָּבֹבּא:

מפּלוניבי לַנַמָּא:

أدلالإ

shall be your west border. have the Great Sea for a border; this And for the western border, ye shall

Egypt, and the goings out thereof

from Azmon unto the Brook of

and the border shall turn about

shall go forth to Hazar-addar, and southward of Kadesh-barnea; and it

and the goings out thereof shall be

Akrabbim, and pass along to Zin; southward of the ascent of

and your border shall turn about

shall be at the Sea.

pass along to Azmon;

out your line unto mount Hor; from the Great Sea ye shall mark And this shall be your north border:

לפוניה מערביה של הרך מוחב נמלה שהרך כנען שבעבר הירדן למערב היה מקצוע דרומים מורחיה שלה הלל הדום: ויבא ממוכח שמש לארץ מואב. וכבשו את ארץ שיפון ועוג שהיתה בלפונה של ארץ מואב. וקרבו עד הירדן והוא כנגד מקלוע במוכחה של ארך כנען והיכדן מפסיק ביניהם וזהו שנאמר ביפחח (שם יח) וילך במדבר ויסב את ארך אדום ואח ארך מואב ומשם הפכו פניהם ללפון עד שקבבו כל מלר מורחי שלה לרחבה וכשכלו אם מורחה מלאו את ארץ קיחון ועוג שהיו יושבין בואס לדרומה של ארץ מואב שנאמר (שופטים יא, יו) וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה. והלכו כל דרומה של מואב עד סופה ובקשו ממלך אדום שיניחם לעבור דרך ארלו ולסכנם לארך דרך רחבה ולא רלה והולרכו לפבוב אם כל דרומה של אדום עד שממים לפי שהיו כמה אומום יושבום בלדו והולכין אלל דרומה מן המערב כלפי מזרח המיד עד שבאו לדרומה של ארן אדום גוי כרמים. ולא נחס אוחו הדרך אלא הסיצן והוליאם דרך דרומה אל המדבר והוא שקראו יחוקאל (יחוקאל ב, לה) מדבר אלסים דרך ארך פלשמים שהם יושבים על הים במערבה של ארך כנען כענין שנאמר בפלשמים (לפניה ב, ה) יושבי מבל הים לקרב אם כניםחם לארץ סים מעבירם את סנילום ללד לפון ובאין לארץ ישראל ולא עשה כן ווהו שנאמר (שמות יג, יו) ולא נחם ישראל וארוס אצלה לצד המורח וארן מואב אצל ארן אדום במוף הדרום למורח וכשיצאו ישראל ממצרים אם רצה המקום מלרים היה מהלך על פני כל ארן מלרים שנאמר (יהושע יג, ג) מן השיחור אשר על פני מלרים. ומפסיק בין ארן מלרים לארן וארן מואב כולה. ארן מלרים במקלוע דרומים מערבים שנאמר בפרשה זו מעלמון נחלה מלרים והיו חולאוחיו הימה. ונחל מורחים של ארן חשעם המטום. כילד שלש ארלום יושבום בדרומה של ארן ישראל זו אלל זו קלם ארן מלרים וארן אדום כולה

סיס סגדול שסוח מלר מערבה של כל חרץ ישרחל. נמלח שנחל מלרים במקלוע מערבים דרומים: ללד לפון סימס מקדש ברגע עד עלמון ומשס וסלמס נמקלר סמלר ונסב ללד סדרוס ובא לו לנחל מלריס ומשס ללד סמערב אל מלרים. ולשון ונפג סאמור כאן לפי שכחג וילא חלר אדר שהחחיל להרחיג משעבר את קדש ברנע ורוחג אוחה רלועה שגלעה אדר. מתפשע המלר ומרחיב ללד לפון של עולם ונמשך עוד באלכסון למערב ובא לו לחלר אדר ומשס לעלמון ומשס לנחל לפניס מן סמלר: ועבר צנה. אל לין כמו מלרימס: והיו הוצאוחיו. קלומיו. בדרומס של קדש ברנע: ויצא חצר לחרץ יולה המלר ועוקם ללד לפונו של עולם בהלכסון למערב ועובר המלר בדרומה של מעלה עקרבים נמלה מעלה עקרבים (+) ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים. כל מקוס שנאמר ונפג אווילא מלמד שלא סיס המלר שוס אלא סולך ויולא

(a) והיו חיצאוחיו הימה. אל מלר סמערב שאין עוד גבול נגב מאריך ללד סמערב משס וסלאס:

(6) וגבול ים. ומלר מערבי מסו: והיה לכם הים הגדול. למלר: וגבול. סנסין שבמוך סיס אף סס מן סגבול וסס

(ק) גבול צפון. מלר לפון: מן הים הגדול תחאו לכם הר ההר. שקום במקלוע לפונים מערבים. וראשו משפיע מיים שקורין מינוול"ם (גימין מ, מ):

- וְהְיָהְ הַּוֹּאֵאָר הַנִּבְּלֵץ צְּדֶרְדָר:
- לכם ילניל צפון: עוֹבְאָטְנוֹנְ עַבְּּנֵלְ מִנְיִוֹ זְעַיִנְיָנִי מִפְּבְּנִינִי לְעַבֵּר מִנְּלוֹ בֵּין יְבִי
- מְשַׁבֹּע מִגוֹן הָפַּמִע: י וֹעִשְׁאַוֹּנִעֶּם לְכֵּם לְנִּבוֹנִק עַוֹבְעֹע וּשִׁבּוֹנוּנוּ לְכִוּוֹ לִשְׁעוּם עַבּוּמִּאִ
- הַּבְ כַּמִּנְ וֹם בַּנְּבָה עַ עַבְּעָנִי: ظَوَّتُه كِيْرًا لِزُرِّهِ يَاءُكُم بِمُثَلِّهِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ ا أزبُه وَيُرْكُمُ وَهُوُّو فَالْحَرِّبِ إِنْ عَالِمَ فَالْمَاهِ وَهُوْمَ ذِلْكِرْبِ
- לְכֶּם עַאָּבֶּא לְיָבְׁלְמָּיִעַ סְבָּיִבּ: תוּצְאַתָּיו יָם הַמֶּלַה וֹאָת מִהְיָה
- ប៉ែត្តែ ប្ផុំគឺបៈ ्तांत देव्त देव्यंष्ट्र त्वंब्रोप שׁטְּלָנוֹבְלָנְ אָטַבְן בַּגִּינְבְ אָמָבְ צִּנְיִב וֹאָנ מָמָּר אָנַרַבָּׁנָ וֹמָּבָאָר

- **4477**: במת ויהון מפְּקנוֹהי דַּהְחוּמָא » מַהַר הַהָּר הְּהָאָּר לְבָא הַמָּה מִבּוֹר מּירָא הְּבָּוֹנֵין לְמָמֵי
- לכון החום צפונא: بوتزت بترب بنعنم متسهم لأبودنا بتمنا
- מְנֵבְ מֵּנֵלֵ לְמֶּפָּׁם:
- ひいひが: נומסו מכן כול ום יונוסר מְמַּרְנַה לְעָּיִן וְיִיחוֹת הְחִוּמָא
- שׁבּוֹ לַכִּוֹּ אַבֹּהֹא לַטַּעוּמִּבָּא מפּלונִינו. לְנֹמֹא בַמֹלְנוֹא בַא "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "
- wear! נסט למולא ופפנו גל למסן אַט טַאָּבוּל אַמֶּב לָמִוּמִב בַּא אַבְּלָּא בַּטַטַּטְתוּן ופּפוּד משה וָת בְּנֵי וִשְּׁרָצֵּל

- shall be at Zedad; and the goings out of the border a line unto the entrance to Hamath; from mount Hor ye shall mark out
- shall be your north border. thereof shall be at Hazar-enan; this Ziphron, and the goings out and the border shall go forth to
- Shepham; the east border from Hazar-enan to And ye shall mark out your line for
- eastward; slope of the sea of Chinnereth down, and shall strike upon the of Ain; and the border shall go Shepham to Riblah, on the east side and the border shall go down from
- thereof round about.' your land according to the borders shall be at the Salt Sea; this shall be Jordan, and the goings out thereof and the border shall go down to the
- nine tribes, and to the half-tribe; hath commanded to give unto the inheritance by lot, which the LORD the land wherein ye shall receive children of Israel, saying: 'This is And Moses commanded the

- לסלן באלכמון יומר מן סרומב סראשון ולענין רומב סמדס סראשון קראו מוצאום ששס כלמס אומס מדס: כל מקום שנאמר חוצאות הגבול או המצר כלה שם לגמרי ואינו עובר להלן כלל או משם מתפשט ומרחיב ויוצא לאחוריו להמשיך (8) מהר ההר. מקצו ומלכו אל מלר סלפון ללד סמורם ומפגעו צלבא מממ זו אנעוכיא: הוצאוח הגבול. קופי סגבול. חחאו. לשון סיבה כמו (ד"ה־ב יב, יא) אל מא הרלים (ימוקאל מ, י) ומאי השער היליע שקורין אפנדי"ן שהוא מוסב ומשופע: ווכנים למוך סיס ויש מרוחב סיס לפניס סימנו וחולס סימנו (שס): - ההאו. משפעו לכס לנעוח ממערב ללפון אל סר ססר:
- לכם אל מלר המזרחי: (9) והיו חיצאחיו חצר עינן. הוא היה סוף המלר הלפוני. ונמלאל חלר עינן במקלוע לפונים מורחים. ומשם והחאימם
- (10) והתאויחם. לעון סקבס ונמיס כמו ממאו: שבמה. במלר סמורמי ומעס סרבלס:
- סמלם שממנו סססלם מלר מקלוע דרומים מזרחים סרי קובבם אומס לארבע רוחומיס: כנען כנגד יס כנרת ומושך ללד מזרחס של ארך ישראל כנגד יס כנרת עד שנופל ביס סמלת ומשס כלה הגבול בתולאותיו אל יס וסגבול במורח ים כנרח ומשם יורד אל הירדן והירדן מושך ובא מן הלפון לדרום באלכסון נוטה ללד מורח ומחקרב ללד ארך שסגבול סולך מלפון לדכוס סוא יוכד וסולך: ומחה על כחף. עבר: ים כנרח קדמה. שיסאיס כנכת מוך לגבול במערב (11) מקדם לעין. שם מקום והמלר הולך במורחו נמלא העין לפנים מן המלר ומארך ישראל הוא: וידד הגבול. כל

לַלִינוֹ נָעַלִים: לְבֵּית אֲבֹתָם וַחַצִּי מִפָּה מִנַשָּׁה ⁺ לְבֵיה אֲבֹהְם וּעַמָּה בְנֵי־הַנְּדֻי בְּי לְקְחְוּ עַשָּׁה בְּנֵי הָראִיבֵנִי צָּרֵי קּבִּילִי שָׁבָּטָא דִּבְנֵי

דְּמִנְשֶּׁר קַבִּילוּ צַּחְסָנָתָרוֹן: ¥₽₽₽₽₽₽ ופּלינות מָבֹמֹא ڂڐ؞ٮ ÄĊĊĊĿĹ

received, their inheritance; the half-tribe of Manasseh have fathers' houses, have received, and children of Gad according to their houses, and the tribe of the Reuben according to their fathers? for the tribe of the children of

נטלַטָּם מּמֹבֵיר לְיָּרְבֵּוֹ יְבִיטִוּ

מַבְנָהָא: **LILLEX** كدكدكاب **ビトドロン** לבולו אַוְסְנַּהְהוֹ מִמְבָּרָא שְׁנֵי הַפַּּשְׁוֹת וַהְצֵּי הַפַּּשָׂה לְקְהָוּ הְּבִּיוֹ שְׁבְּשִׁיוֹ וּפַּלְגוּת שִׁבְּשָא

eastward, toward the sun-rising. beyond the Jordan at Jericho have received their inheritance the two tribes and the half-tribe

And the Lord spoke unto Moses,

(מפיי) וַיְרַבֶּר יְהוָה אָל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

אַבְּגוּ אֲמְטִׁטִ זּוּבְּבוֹא בַּוֹטַסְנוּוּ

וּמַבֶּיל וְיָ מִם מִמֶּר לְמֵימַר:

Joshua the son of Nun. land for you: Eleazar the priest, and that shall take possession of the These are the names of the men

עכבו ויהושע בו־ניו: וּנְחַלְנִּ לְכֵּם אַטַרַבַּאַבוּאַ אַלְמֹּזִר לְכִּוֹן זִי אַבְמֹּאַ אַלְמִּזָּר כִּבִּיֹנִאַ ע אָבְּע הְּטְנִע בַּאַנְאָנם אָאָר־

ויהושע בר נון:

every tribe, to take possession of the And ye shall take one prince of

שׁלְטִוּ לְנְעָלְ אָּעַ־עַאָּבֶּאֹ: $_{81}$ [two $\dot{\mathbf{x}}$ $\dot{\mathbf{y}}$ $\dot{\mathbf{u}}$ $\dot{\mathbf{r}}$ $\dot{\mathbf{y}}$ $\dot{\mathbf{u}}$ $\dot{\mathbf{r}}$ $\dot{\mathbf{y}}$ $\dot{\mathbf{u}}$ $\dot{\mathbf{r}}$ $\dot{\mathbf{u}}$ $\dot{\mathbf{v}}$ $\dot{\mathbf{y}}$ $\dot{\mathbf{u}}$ $\dot{\mathbf{r}}$ $\dot{\mathbf{u}}$ $\dot{\mathbf{v}}$ $\dot{\mathbf{u}}$ $\dot{\mathbf{v}}$

שֹבְבְּרוּן לְאַהְסְנָא יָה אַרְעָּא:

the son of Jephunneh. men: of the tribe of Judah, Caleb And these are the names of the

יְהוּדְה בְּלֵב בֶּן־יִפְּנֶה:

דיהודה בְּלֵב בַּר יָפָּנָה: י נֹאַבְע הָמַנְע בַּאַנְהֻנִים לַמַּמָּע נֹאַבָּון הַמִּטִבע יוּבְבוֹא לַהַבָּמֹא

Simeon, Shemuel the son of And of the tribe of the children of

يتزرابا: יי ולְתַּמִּע בְּנֵרְ הִּמִּמְתוֹ הְמִנּאֵל בָּוֹ וּלְהַבְּמָא בּבְנֵר הִמְמִתוֹ הִמוּאֵל

בר עמיהוד:

Of the tribe of Benjamin, Elidad .budimmA

خفظيل: לַמִּמָּׁנִי בֹּלִימָוֹ אֵבְינֹנִי פּֿן בְמִבֹּמֹא בֹּלִימִׁין אֵבְינֹנִי פֿר

خفربا:

the son of Chislon.

יי וּלְמַמָּׁע בֹּנִגְיַנוֹ וֹמְאַ בַּׁעֹּג בּוֹן וּלְמָבֹּמֹא צַבֹּנִג בַּוֹ נַבָּא בַּעֹּג

قد ئلاخ،:

.ilgol Dan a prince, Bukki the son of And of the tribe of the children of

77

бι

81

91

Sī

:gaiyse

ئلاڭر:

prince, Hanniel the son of Ephod; tribe of the children of Manasseh a Of the children of Joseph: of the

לַמְּגא עַנִּגאַל בָּן־אָפָּר: עְּנָמֶּע בַּבָּא טַנִּאָץ בָּר אָפּוָע: בּ לְבְּנֵוּ יוֹסְוּ לְמִמָּע בְּנֵי עִנְמָּע לְבִנִּי יוֹסִוּ לְמִבָּמֹא צַבְנִי

ולפון לשמאל: (ai) קדמה מורחה. אל פני סעולם שסם במורח שרוח מורחים קרוים פנים ומערבים קרוים אחור לפיכך דרוס לימין

לו לכחוב ינחילו לכס ינחלו משמע שהם נוחלים לכס בשבילכם ובמקומכם כמו (שמוח יד, יד) ה' ילחם לכם: . אחד ואחד חלק הגון. ומה שהם עושין יהיה עשוי כאלו עשאוס שלוחים. ולא יחכן לפרש לכם זה ככל לכם שבמקרא שאם כן היה (קו) אשר ינחלו לכם. בשבילכס כל נשיא ונשיא אפוטרופוס לשבטו ומחלק נחלת השבט למשפחות ולגבריס ובורר לכל

(13) לנחול את הארץ. שיסל נותל ותולק לומס במקומכם:

†	بھير סביב: عَجْزَبَ مَعْد بَعَدر ثِلَّهُد هِجُهُ عَقِد مِجْدِ:	אַמָּין סְחוֹר סְחוֹר: מְבּיֹחֵל קַרְיָא יִּלְבָּרָא אָלֶף וְרַוְחֵי קְרָיִא דְּתְּיְרֵי	And the open land about the cities, which ye shall give unto the Levites, shall be from the wall of the city and outward a thousand cubits round about.	†
٤	ڹڔۧڎڿڟ۪ڡڹڔ۠ڿڔ؈ڔٛڽڡڔڟ۪ؿڡ ڹڎڋۺۺڡڹڽؙڎڿڎڽڎڣڡ ڹڎڐۺۺڡڹڂڎڔڝڹٷڰ	ناعبا كلائة كميا كمود اتاعبيا نعبا كهذاعبا الاعتباء العباء	And the cities shall they have to dwell in; and their open land shall be for their cattle, and for their substance, and for all their beasts.	ε
7	שׁמְּנִי לְלְוּנִׁם: מְּנְּנִי אֲטִׁנְּטִׁם מְּנֵנִם לְמָּבִׁט מִּנְּנִבְּיָם אֲטַנְּטִם מְנֵנִם לְמָּבִּט מַנְּנִבְיָם:	לְלְיִנְאֵּר מֵאַהְסְנָת אֲהָדִּהְהוֹן	'Command the children of Israel, that they give unto the Levites of the inheritance of their possession cities to dwell in; and open land round about the cities shall ye give unto the Levites.	τ
ממישי	ניְדַבָּר יְהְנָה אֵל־מִשֶּׁה בְּעַרְבָּת מוּאָב עַל־יַרְבֵּן יְבַחָוֹ לֵאמָר:	לְמֵּימֶר: בְּמִיאָב עַּל יֵרְדְּנָא דִּירִיחוֹ הַמַּלֵּיל יִי עָם מִשֶּׁה בְּמֵישְׁרַיָּא	And the Lorp spoke unto Moses in the plains of Moab by the Jordan at	ЛХХХ
67	ڠۣڎ۪ٛڽ؉ۿ۪ڎۼڗۣڽڔڹڹڔٞڋڋؿڒ؇ۿ٦ ڿێڗ؞ڗڟ۪ڗؿڒڿؿڽڔڿێڽڔڂؽۯڋۿ۩	בּנֵּנְ וֹמְּבְאֵבְ בִּאָּבְׁמֹּא צַּכְּנְמוֹ: אִבְּנוֹ צַּפְּפֵּנִיב וֹנִ לְאַטִּסְׁנָא נִינִ	These are they whom the LORD commanded to divide the inheritance unto the children of Israel in the land of Canaan.	6 7
82	الْمُولِة كِلِا لِوَمِرُا لِهِٰلِهُ جِدِبَهِٰرٌ چِرَا لِافِانِہَادِ:	פַּׁבְרְאֵלְ פַּר עַמָּירוּר: ילְאַבְטָא דְּבְנֵי נַפְּּחָלִי רַבָּא	And of the tribe of the children of Naphtali a prince, Pedahel the son of Ammihud.	82
Lτ	دَّلْمَوْت چَڍִ־אָּשָׁר נָשָׂיא אַַחִיהָוּד چַּן־שְׁלֹמֶי:	אַּבְינִיר בַּר שְּׁלְנְמִי: וּלְמִּבְמָא צִּבְנֵי אָמָּר רַבָּא	And of the tribe of the children of Asher a prince, Ahihud the son of Shelomi.	Lz
97	פּלְטִיאֵל בָּן־עַּוֵן: פּלְטִיאֵל בָּן־עַּוֵן:	פֿלְמִּגְאָלְ בַּרְ מַּזְּוֹ: נְלְמִּבְמֹא צִבְנִי נִמְּמִבְר וַבָּא	And of the tribe of the children of Issachar a prince, Paltiel the son of Azzan.	97
Şz	بَرْضِفِہ جِيْر-إِحَدِيًا نِشِيه هِجُرَّخِوا چِا۔ھِרِيْף:	אֶּלְיִאָפָּן בַּר פּרְנָדְ: ילְאַבְטָא דְּבְנֵי זְבִּילִין רַבָּא	And of the tribe of the children of Zebulun a prince, Eli-zaphan the son of Parnach.	ST
† z	לַמוּאָל בָּן־שָׁפְּטָן: ילְמַטָּּה בְּנֵי־אָפָּרָיִם נָשָׂיִא	לַמִּנְאֶׁלְ פַּרְ אָפָּׁמָן: יַלְאָבְׁמָא צִּבְנָיִ אָפָּׁרָיִם רַבָּא	and of the tribe of the children of Ephraim a prince, Kemuel the son of Shiphtan.	† z

(+) אלף אנוה סביב. ואמריו הוא אומר אלפים באמה הא כילד אלפים הוא נותן להם סביב ומהם אלף הפנימים למגרש

(ב) ומגרש. כיום מקום מלק מוץ לעיר סביב לסיומ לנוי לעיר ואין רצאין לבנום צם בימ ולא לנמוע כרס ולא לורוע וריעם

(ε) ולכל חיחם. (כל נרכיסס (נדריס פל, ל):

(92) לנחל אח בני ישראל. שסס ינחילו אומס לסס למחלקוחיס:

(מרכין לג, ב):

מְנְרַמֵּי בַּבְּרִים: וְהְעָּיִר בַּמְּוֶך זָה יִהְיָה לָהָם لْجُن فَكَن خُفْلًا كَأَفْنُهُ فَكُمْ فَيُولِنُ וְאָת־פְּאַת־נָםוּ אַלְפָּנִם בָּאַמָּד וֹאָט_פֿאַט_נוֹר אַלַפּוֹם כֿאַמָּע ָ פְּאַת קַדְּטְּה 世級は口 וּמָדהמם מָחָוּץ څڅږد

ישטיני אַבְבַּגִּים ישְׁטַּיִם גִּיר: הףני לְנָס שָׁמָּה הָרֹצֵחַ וַעֲּלֵיהָם ָ אָׁע הָהָ הֹבֹּי עַמִּלֵלֶה אָהָּוֹר נאַט בּלְנִיִם אַמֻּב טַטַּנּנְ כַלְנִיָּם

<u>וֹאָטַ מִלְּרַהְּוֹשׁוֹ</u> אַנְבָּמִים וּשְׁמִנְה מִיר אָנְהָן ל בְּלְ הַמְּלִינִם אַּמְּבֹר הִיִּמְנִינִ לְלְנְּיִם בְּלְ מַבְּנִינִּא דְּתִּחְּנִינוּ לְלִינִּאַ

וֹנֵיבֹלְנִים אַבְּבֹר טִשְּׁנִין מִאָּנִוֹינוֹ וֹלַנְנִיֹא בַּטִּעָּווֹ מִאָּנִבַי בַּנִּי

לְנְיִלְעוּ אָהָוֹר וֹלְיִלְנִי וִינִוֹ מִמְּנִינִי ומאָט בַּלַּמְס פַּלָּגְיָסוּ אָנָחַ כַּבּּיַּ » בְּנִי־וִשְּׁרְאֶל מֵאָת הָרַב מַּרְבּוּ

45 <u>ַנְיְדְבֶּר יְהְוְּהְ אֶלְ־מֹשֶׁה לֵאמְר: ימַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶה לְמֵימַר:</u> $(\Im \xi \iota \alpha \iota)$

עַיַּרְבֵּן צָּרְצְר בְּנְעוֹי אַלְטִׁם כֹּּנ אַשִּׁם מְבַּבֹנִים אָשַר לְטַנָּן אַבוּנ אַשִּנּן הַּבְּנוּנוּ וֹיִם لَـقـر عُرـ خُدْر نَمْلُعِر لَعُمْلُكُ مَرْبِح مَه خَدْر نَمْلُعُح لَتَنْمَل

בגה מכּבוֹנוֹפָמ בּמִּלוֹנו: מקְלֵם הַהְנֵינְה לְבֶּם וְנָס שְׁמָּה שֵׁינְבוּהָא יִהְיָנִן לְכוֹן וְיִשְׁרִיק

> ظلٰۃ: الله: במגיע ביו יהי להוו ניהי שבון אַלְפוּו אַמִּוּן וֹפֹרַטֹּאַ אַלְפֹּגוֹ אַמִּגוֹ וֹנִטַ בוּנִם אַפּוּנֹאַ אַמּגו וֹנִע בוּטַ מַהַּבְּאַ שַּׁבַגו ונת רוח דַרוֹמָא מָבֵין אַלְפָּין בוּטַ לַצוּמָא טַּבוּו אַּלָפּוּו אַמָּוּוּ נטמהשוו מפּבא לַפֿוּטֹא יִני

> نتاخيرا كالزراء تظظيبا لنائاتنا שׁישׁנוּוֹ לְמִהְרַע לְעַמָּוֹ לַמִּוּלְאִ וֹנִי בְּבוֹגֹא בִישִׁינוּ לְכְנִוֹאָנ

> ائت تاتىدىا: אַבְבְּמִגן וֹטַמִּנוּ מַבְוּגן זִטְבוּגן

> ك-تياضرينا

نَشُرُهُم مَا عَيْنَهُ، يَعَمُيْنَا يَمَا

إعانا

לְכֶּםְ מִּנְים מַּנֵי, וּנִיּזְמָׁתוּן לְכִוּן אַנְוּוּן אַנִּין וֹבְבְּיִא לְאַבְעָא בִּכְּנְעוֹ:

לַנַמָּוֹ לַמִּילָא בִּילִמִיַלְ וָפַּמָּא

> about the cities. shall be to them the open land the city being in the midst. This the north side two thousand cubits, side two thousand cubits, and for thousand cubits, and for the west cubits, and for the south side two city for the east side two thousand And ye shall measure without the

give forty and two cities. thither; and beside them ye shall give for the manslayer to flee six cities of refuge, which ye shall unto the Levites, they shall be the And the cities which ye shall give

open land about them. cities: them shall ye give with the the Levites shall be forty and eight All the cities which ye shall give to

unto the Levites.' it inheriteth shall give of its cities according to its inheritance which few ye shall take few; each tribe ye shall take many, and from the children of Israel, from the many shall give of the possession of the And concerning the cities which ye

:Buives And the LORD spoke unto Moses,

Canaan, over the Jordan into the land of and say unto them: When ye pass 'Speak unto the children of Israel,

through error may flee thither. manslayer that killeth any person be cities of refuge for you, that the then ye shall appoint you cities to

π

6

9

(11) והקריחם. מין הקריים מלא לצון הומנה וכן הוא אומר (בראצים כו, כ) כי הקרה ה' אלהיך לפני (מפרי קנע): והחילונים לשדוח וכרמים (עירובין כא. קומה כו, ב):

مَٰ مُلِدُرٍ ذِ خُرْدُ لِنَمْدُكِ ذِ فِي مُؤْمِ: מיאָל וֹלְאִ וֹמוּעִ עַרִבָּעַ מַּגַ_ וֹבֹוִי לַכִּפֹם בַּמֹבַנִים לַמִּלַלָּמ

מַלַלְּמ שַּׁבְּיֵנִנְּר לַכֶּם: וֹבֹמֹנוֹם אַמֻּבֹּר שֹשֹׁנוּ מֻמֶּבַמֹּבוֹ, וֹלֵבוֹנֹא בַּשִׂנוּן מֵּנִי לַבוֹנִ

: ١٤٠٠ أيْانَا ששלו באבל בלגו גבי מפלס אַתו שְׁלַשׁ הַעְּרִים הִהְנוֹ מִעַבֶּר

מַכַּעַ־נָפָשׁ בִּשְּׁגָּרִי: بنهُذِب خُمَاكُكُم خُرُبُو هُمُّت حُج_ בְּתוֹכְם מִהְנֵינָה שִׁמִּ הַמָּרִים לְבֹנוֹ וֹמִבֹאָל וֹלַנִינה וֹלַשׁוָתָּהֹדְ

רצַק הָוּא מָוֹת יוּמָת הָרֹצֶּחַ: יי לאם בּכְלֵי בַרְיָלָ ו הַבָּהוּ נִיָּמְת

בוב": הקָּהוּ וַיִּמְת רֹצֵחָ הָוּא מָוֹת יימָת וֹאֶם בֹאֹבוֹ וֹגְ אַמִּגִוֹנִי בַּנִי בַּנִי

ŮLÄŪ: הקָּהוּ נִיִּטְת רֹצֵיחַ הָוּא מָוֹת יוּטָת אָן בֹכַלְ, מֹּאֹ_נֹעְ אַׁמִּבַנְינִי בֹּוָ

> \$\\\!\!\!\!\! מַר דִיקוּם בְּוֹשְׁאַ מלאגק במא נלא נמונו למולא انكأنا لإحبا كلانه لإشائه

> מְּנִלְבִּוּלֵא וֹבִּוֹלֵן לְכִּוּן:

שיוְבוּקא יִהְוָיָן: שַּׁשְׁנֵינוּן בַּאַבְאָא צַבְּלָּהוּן עַבְּינִ לַנְבְּבַּׁבְּאַ וֹנִים שַׁלְנִי עַבְּנִוֹּאַ נע שַּׁלָע עַבְוּנִגְא שַשָּׁתוּן מָגַּבְּבָא

נפּמָא בֹמָלוּ: למגנע לשמו כל גילמול מָנְעַ עַבְּוֹנְאַ עַאָּבָּוֹן לָמָּוֹבָּא ילַטוַטַבּוֹא בַּנוּנִינַן וֹנַוֹנֹן نَشَلَّكُمْ نَكْرُنبِكَنْهُ

וטטמוג טמולא: נַסְטְלֵא הוא אָהָקְשָׁ בְּמָאוֹ דְבַרְזָל מְחָהִי

נטטמגן טַמּוּלָאִי וַמַּמְלָא בוּא אָטַלַמָּלָא בהיא כִמִסַת דִּימוּת בַּה מִחָהִי נאם באבוא במטוסבא בנד

אַטַבּׁמֹלָא וֹטַבּׁמִּולָא: מְחָהִי וְקַמְּלֵיה קַמוֹלָא הוּא רוא קמסַת *ד*ימות בַּיה או במאן דאָע דְּמִהְנָהַיב בּיַד

> judgment. before the congregation for manslayer die not, until he stand refuge from the avenger, that the And the cities shall be unto you for

give, there shall be for you six cities And as to the cities which ye shall

cities of refuge. in the land of Canaan; they shall be Jordan, and three cities shall ye give Ye shall give three cities beyond the

may flee thither. killeth any person through error be for refuge, that every one that among them, shall these six cities the stranger and for the settler For the children of Israel, and for

surely be put to death. he is a murderer; the murderer shall instrument of iron, so that he died, But if he smote him with an

the murderer shall surely be put to die, and he died, he is a murderer; in the hand, whereby a man may And if he smote him with a stone

be put to death. murderer; the murderer shall surely man may die, and he died, he is a of wood in the hand, whereby a Or if he smote him with a weapon

- (בו) מגאל. מפניגואל סדס שסוא קרוב לנרלה (מכות יב, א):
- שנבחרו שלש שנחן יסושע בחרך כנען (מכוח מ, ב. ספרי): (EI) שש ערי מקלט. מגיד שאף על פי שהבדיל משה בחייו ג' ערים בעבר הירדן (דברים ד, מא) לא היו קולעות עד
- דבגלעד נפישי רולמיס דכמיב (הושעו, מ) גלעד קרים פועלי און עקובה מדס (מכום שם): (41) אח שלש הערים הגרי. אף על פי שבארן כנען מ'שבמיס וכאן אינן אלא שניס ומלי סשוס מנין ערי מקלע שלסס משוס
- שכמוב מדבר סרי סוא אומר למעס או בכל אבן אשר ימוח בה בלא ראוח וגו' למד על סאמורים למעלה שבהירג במזיד הכמוב שקב"ס שסברול ממים בכל שסיח אפילו מחע לפיכך לא נחנס בו חרכם שיעור לכחוב בו אשר ימוח בו ואס חאמר בסורג בשוגג שיסא בו שיעור כדי לסמים שנאמר בכולם אשר ימום בו דמסרגמינן דסיא כמסם דימום בס מוץ מן סברול שגלוי וידוע לפני (16) ואם בכלי ברזל הכהו. מין זם מדבר בסורג בשוגג ספמוך לו מלא בסורג במזיד ובא ללמד שססורג בכל דבר לריך
- ימ) וסכס איש את רעסו באבן ולא נמן בס שיעור יכול כל שסוא לכך נאמר אשר ימות בס (ספרי קם): (עור) באבן יד. שיש נס מלא יד (פפרי קם): אשר ימוח בה. שיש נס שיעור לסמים כמרגומו לפי שנאמר (שמוח כא, מדבר (ספרי קס. סנהדרין עו, ב):

בְּבַּלְמִוַבְוֹ עִיּאַ לְמִעֵּינִי:

השְּלֵיך עְלְיוֹ בִּצְרִיָּה וַיִּמְת:

בְפַּלְמָן_בָו: נּאַל הַדְּם יָמֶית אָת־הָרֹצֶח יי מְוֹתַ־יימָת הַפַּבֶּה רֹצֵּחָ הָוּאַ אַן בְאֵיבְה הִפְּהוּ בְיָדוֹ וַיִּמֹת

אַגַ-עַהְּבְּינִבְּ הַבְּלְיִג בֹּבְ-בַּבְי, בֹּבְאַ אַג וַבְּאָׁ הַבְנִינִג בַּבְ מָאוֹ בַּבְאַ الْمُعَا خُطُّهُمْ خُرِمٌ مِّنكُكِ لِللَّهُمُ لَامُعُ خَلَامًا خُرُمُ لَأَحْدَا لَـٰكُنُا

בולים: וְהְוּאֵ לֹאִ־אִנְיָבַ לֹוֹ וְלָאֵ מְבַקֵּשׁ עֵּלְוֹהִי וּמִיח וְהִוּא לָאַ שְׁנִי לֵיה בְּ בֹּלְאִ בֹּאְוֹט וֹיּפֹּלְ מֹלְיוּ וֹיֹמִט בּוּטִינִי בּּנִי בֹּלָא בׁוֹוֹ יּבֹתֹא אַן בֿבֿעַאָבוֹ אַמָּבוֹנֹמוּנוּ בַּּעַ אוּ בַּבָּע אַבָּנָא בַּנִיא בַּמִסַנוּ

لِيُحْلِ: يظرا بِهْرِ بَيْنَ مَرْ بَاهِمُهُوْمُنِ يُعْدِمِ لَـٰمُعُ مَرْ لِـٰدَنَٰهُ لَعُرْباً: יב ןשְׁפְּטוּ הָהְה בָּין . גיי וְשְׁפְּטוּ הָיִים הַיִּים הַיִּים הַיִּים הַיִּים הַיִּים הַיִּים הַיִּים הַיִּים הַיִּים הַיִּים הַיִּים

וְיְנְשָׁב בְּה עַּד־מוֹת הַכֹּהֵן הַנְּדֹל عُج_مْند ضِخْجُهُۥ يُخَهُد_أَهُ هُمُ וְהִצִּילוּ הְעֵּדְׁה אָת־הְרֹצֵהַ מִיּדׁ וִישִׁיוְבוּן בִּנִשְׁהָא יָת קַטוֹלְא

المُمَدِ خُمُدَا لِحُمُرًا لِأَمْدِ الْمُحَالِمِةِ لَمُحَالِمُ الْمُحَالِمِةِ الْمُحَالِمِةِ الْمُحَالِمِةِ الْمُحَالِمِةِ الْمُحَالِمِةِ الْمُحَالِمِةِ الْمُحَالِمِةِ الْمُحَالِمِةِ الْمُحَالِمِةِ الْمُحَالِمِةِ الْمُحَالِمِةِ الْمُحَالِمِةِ الْمُحَالِمِينَا الْمُحْمِينَا الْمُحْمَالِمِينَا الْمُحْمِينَا الْمُ

דינא הוא וקטלניה: קשולא פַר אָתִחַיַּיב לַיה מִן נְאֵיל דְּמָא הוּא יִקְמוֹל יָת

הֿקוני, בֹּכֹמוֹא וֹפֿמֹקיני: אָר וָאָם בַּשְּׂנְאָר דְּחָהִי אַן בַמָא

יקטיל יה קטילא כד אַתְחַיִּיב מַּבְיִה מַמוּלָא בוא נָאָיל דְּיִםְאַ וֹפֿמֹבִישׁ אִטֹפֿמֹבֹא וֹטִפֿמּיבִ בֹבבׁנ جٰللٰالٰہ

בְּעוֹן בֵּיה:

וֹלְא שַׁבַת בֹּהִשְׁנִינִי:

הַמַּבְּה וּיִדִינוּן בְּנִשְׁהָא בֵּין מָהָנָא וּבֵין

בְּמָשְׁהַ קּיִרְשָּׁאַ: בימות כְּהָנָא רַבָּא דְּרַבִּי יָמִיה בּהְבַל לַטַמָּן וִימִיב בַּה עַר خظأته هنأحيتي מנג לאוכ במא ווטיבון ימיה

> death. meeteth him, he shall put him to put the murderer to death; when he The avenger of blood shall himself

wait, so that he died; hurled at him any thing, lying in And if he thrust him of hatred, or

when he meeteth him. shall put the murderer to death is a murderer; the avenger of blood him shall surely be put to death: he hand, that he died; he that smote or in enmity smote him with his

wait, ni zniyl tuodtiw znidt yns mid without enmity, or hurled upon But if he thrust him suddenly

his harm; was not his enemy, neither sought upon him, so that he died, and he may die, seeing him not, and cast it or with any stone, whereby a man

ordinances; of blood according to these between the smiter and the avenger then the congregation shall judge

who was anointed with the holy oil. until the death of the high priest, fled; and he shall dwell therein his city of refuge, whither he was congregation shall restore him to the avenger of blood, and the the manslayer out of the hand of and the congregation shall deliver

S٦

77

77

17

07

бі

(18) או בכלי שין יד. לפי שנאמר (שמוח כא, כ) וכי יכה איש את עבדו או את השבע יכול כל שהוא לכך נאמר בעך

(19) בפגעו בו. אפילו נמוך ערי מקלמ: אשר ימוח בו שיסא בו כדי לסמיח (ספרי קס):

- (02) בצדיה. כמרגומו בכמול. במלרב:
- (22) בפחע. באונם. ומרגומו במכיף שסיס סמוך לו ולא סיס לו שסוח לסוסר עליו:
- גולה דרך עלייה אינו גולה (מכות ז, צ): (23) או בכל אבן אשר ימוח בה. סכסו: בלא ראוח. שלא כאסו: ויפל עליו. מכאן אמרו ססוכג דרך ירידס
- ומקלר אם ימי החיים. אינו כדאי שיהא לפני כהן גדול (ספרי קם). דבר אחר לפי שהיה לו לכהן גדול להחפלל שלא חארע חקלה (25) עד מות הכהן הגדול. שסום בה לסשרום שכינה בישרהל ולהתריך ימיהם והרולם בה לפלק את השכינה מישראל

עיר מקלטו אַשֶּר יָנִיס שְׁמָּה: ⁹² וֹאִם וֹגֹאִ וֹגֹא בֹרִגֻוֹם אָנרַ נְּבוּגַ,

הַדְּם אָת הֲרֹצֶה אֵין לוֹ דֶם: خندر شر مكخمر لتها بهج וּמְצָא אַתוֹ גֹאָל הַדָּה מִהֿוּץ

אָבוֹגִים: עַּלְּבְ יָמִוּדְ עַרְבְּעַ אָבְ־אָבֶוּ قدرا הגְּדְל וְצִּחַבֵּי מוֹת הַכֹּהֵן בַּי בְעָיר מִקְלְטֵוֹ יִשֶּׁב עַּד־מָוֹת

לְּגִּנְמִיכֵּם בֹּלִלְ מִנְאָּקִנּיכֵם: وم וְהְיוּ אֲכֶּה לְבֶם לְחֻׁקָּת מִשְׁפֶּט

בְנָפַשְׁ לְמִיּת: אָת־הָרֹצְיַה וְעֵּרְ אֶהְר לֹאֹ־וַעֲנָה

'الْكِالِيَّا: אַשֶּׁר־הָוּא רְשָׁעּ לְמִוּת בִּי־מִוֹת קַמוֹל דָּהוּא חַזְּיב לִמְמָת אַרִי لْزُبِحِ بَنَكَانَانِ جِقْدٍ كِزُنْقُمَ بِجِّنَا لَأِمْ نُكَفَرُنِا مُمِنَا مَرِ جُنُمَ

ביווי הבהן: מקלְמִוּ לְמִוּבִ לְמִּהָבׁי בְּאְּבֵּץ

> يابر جريفا: יָת הְחוֹם קרִית שֵׁיזְבוּתִיה ופול למולא

> إدلا إدلا أله: וולמול גאיל דמא יח קטולא خنابت كألبت ₩۲٦⊏۴Ω۲۳ וֹנְאָבּׁם וֹטִיה נְאֵיל דְּמָא מִבָּרָא

> לַמוּלָא לַאַּרַע אַּהְסָּוְמִיה: בימוח בְּהָוֹא רַבָּא יְתוּב מַר דִּימוּת כְּהָנָא רַבָּא וּבְתַר אָבוּ בַּלְבוֹנִע מֻּוּלְבוּנִינִי וְשִׁיב

> לגביכון בכל מוהבניכון: ندسبا هخدا خحبا خفتدت سا

וֹסְׁנִיר חַר לָא יַסְׁבֵּיר בָּאֶבִּשׁ סְהַרוּן יַקְשׁוּלְאַ נָת קַשׁוּלָאָ و בְּלְ־מַבַּח־נֶּפָשׁ לְפַּי עֵדִים יְדְצַח בְּלִ דְּיִקְטּוֹל נַפְשָׁא לְפּוֹם

44444

אַטַבְּטְּמָלְאִ יִטְבָּטְּמִילִּיִּ

בְּבַבְּאַ: לְמִעַב בֹאַבְעָא מַב ₩₫⊏ι₫ι₩ لْمِيمَـنَظُنَانُ جِهْد كَرُدُه يُخِـهَٰد لَكُم يَطَخَرِنا مُعِنا كِمَمُدَط

> city of refuge, whither he fleeth; time go beyond the border of his But if the manslayer shall at any

no bloodguiltiness for him; slay the manslayer; there shall be refuge, and the avenger of blood without the border of his city of and the avenger of blood find him

possession. return into the land of his the high priest the manslayer may high priest; but after the death of of refuge until the death of the because he must remain in his city

your dwellings. throughout your generations in all statute of judgment unto you And these things shall be for a

67

97

that he die. shall not testify against any person mouth of witnesses; but one witness murderer shall be slain at the Whoso killeth any person, the

be put to death. guilty of death; but he shall surely for the life of a murderer, that is Moreover ye shall take no ransom

priest. in the land, until the death of the that he should come again to dwell him that is fled to his city of refuge, And ye shall take no ransom for

משם אוםו אלא להביא אם הנמשם בימיו שמחזירו במיחחו: כק גדול ומנו אחר חחמיו ולאחר מכאן נגמר דינו חוזר במיחחו של שני שנאמר אשר משח אוחו וכי הוא משחו לכקן או סכקן . אשר משחו המושח אותו בשמן הקדש. ורבוחינו דרשוהו במסכם מכוח (יא, ב) לראיים דבר ללמד שאם עד שלא נגמר דינו מת זו לישראל בחייו: אשר משח אוחו בשמן הקדש. לפי פשומו מן המקראום הקלרים הוא שלא פירש מי משחו אלא כמו

(TS) אין לו דם. סרי סול כסורג לת סמת שלין לו דם (מכות יב):

(92) בכל מושבחיכם. למד שמסא מנסדרין [קמנס] נוסגת בתולס לארך כל ומן שנוסגת בארך ישראל (שם ז, א):

त्ववः: (0.5) כל מכה נפש גור. סגא לסרגו על שסכס את סנפש: לפי עדים ירצה. שיעידו שגמזיד ונסתראס סרגו (ספרי

(ופ) ולא הקחו כופר. למיפער נממון (כמונות לו. מפרי שם):

כופר לשוב לשבת בארץ בערם ימות הכהן (תפרי שם): לנוס. כמו לְנָם כמו (מיכה ב, ח) שובי מלחמה ששבו מן המלחמה (22) ולא חקחו כפר לנוס אל עיר מקלשו. למי שנם אל עיר מקלמו שהרג בשוגג אינו נפטר מגלות בממון לימן

בְּדַרַם שַּבְּּכְוּ: Zrd xwr werth ڠٮٮڶۼٚڎ؞ٵڶڔۼڎٵڂۼۦڶػۊؚڐ ※ צַמְּם בְּה בֵּי הַדְּם הָיּצִּ יַחַנִיף וֹלַאַ עַּעַוֹנָיפּוּ אָטַ עַאָּבוֹל אָהָבוּ

בׁנָר יִשְׁרְאָלְ: (פּ) בּׁטוַכֹּשׁ כֿי אָנָי יְחַנָּה שָכֵּן בִּטִּוּ ** אַמָּם ישְׁבָּים בְּה אֲשֶׁר אֲנִי שׁבֵּן וֹלַאִ טַׁמַּמֹּא אָטַ_טַאַבוּל אָמָוֹר

i₩L%< עַלָּמָאָים בַאמָּי אָבִוּת לַבְּנָי ببقك تنتخيه خفت ببهبر نخفتر מְבָּיר בֶּן־מְנַשָּׁה מִמִּשְׁבְּחָת בְּנֵי ಷ್ಯ ನಿಭಭತ್ತಗಾಗ ĖÏ_ĽĠĠŁ آذظاً إإ ☆☆☆ こっぱん

44,000 לַהַת אָת־נַחַלָּת צְּלְפְּחָר אָחָעוּ ﴿خُرُدُ نَهُدُهُ إِلَّا لِمُ خُرُدُ خُزُكَ خُرِيلًا לִינְינ אָנַרַ בְּאַנְהַלְ בְּנִינְבְלֵע בִּינְנְבְל ניאַמְרוּ אָת־אַַדֹּנִי צְנָּה יָהוָה

ימִנְלַ נְעַבְׁבַינוּ יִנְּבַהַּ: הַפַּפְּׁה אֲשֶׁר הִּהְיֵינְה לְהֶם מּנּשׁלַע אַּבִינְינוּ וֹנוּסָּוּ מַּלְ נִשֹלִע ء نَهْدُ عَرِّ خُرْهُ، صِ لَنَالِهُ لِا تَلَاحُكُمْ إِنَّا خُرِيَاً וְנֹבְיָנ לַאֶּטֶב מִבֹּנָנ מִבֹמָנ בֹנַנִי

> אֶלְהֵין בְּדַם אָשֶׁבִיהֹ: על דַם וַכַּאִי דְאָהָאֲשֶׁד בַּה אֹבְאֹא יִלְאַבְׁתֹא לָא מִעִּכֹפּּב בה אַרי דְּמָא הוּא מְחַנִּיב יָת וֹלַא טִׁחַוּיבוּן יַת אַרְעָּא דַאָּתוּן

> , אָלֹא וֹוֹ מֻּכֹונִעוֹ, מֻּבוֹא זטבון פה דשכיותי שריא וֹלֵא טַׁסְאַׁבוּוּ וֹט אַבַּהָא בַּאַטוּוּ

> בימִּ אַבֹּבַבַים לְבָּנִ יַמְבַאַכִּי מֹגּוֹבְאָלִינִ בַּנוֹ יוִפְבּ יַמַּלְיַבְיִּ בוו גלמר בר מכיר בר מנשה نظدرت ترق، אֹלִבִיטֹא לַזַּבֹּמִים

אָלְפַּׁטִר אָטוּנָא לְבָּנְתֵּיה: خطت نشلةح للحبن فنقطه נו אַבֹּא בַאַנוֹסָנֹא בַּהַבַּא נאמרו ית דבוני פקיד זי למתן

בְּמִימְרָא בַּייִ לְמִתַּן יָת אַהְסְנָת

: نئائاتھ: كنكأذا كحبا بققتح بحكفئتك נטטוַסֿב אַבַסְאַנט אָבַסָּאַ אַבְסְנְעִבוּן מָאַבְסְנִע אָבְבַעַנִּא בו ישְּׁבְאָל לְנָשִׁוּן וִעִּעִּעִּהָּה נוטננן לטר מבני שבמי

> but by the blood of him that shed it. for the blood that is shed therein, expiation can be made for the land polluteth the land; and no wherein ye are; for blood, it So ye shall not pollute the land

Israel.' in the midst of the children of which I dwell; for I the LORD dwell which ye inhabit, in the midst of And thou shalt not defile the land

houses of the children of Israel; princes, the heads of the fathers' spoke before Moses, and before the sons of Joseph, came near, and of Manassch, of the families of the Gilead, the son of Machir, the son of the family of the children of And the heads of the fathers' houses

 $I\Lambda XXX$

brother unto his daughters. the inheritance of Zelophehad our commanded by the Lord to give children of Israel; and my lord was land for inheritance by lot to the commanded my lord to give the and they said: 'The LORD

of our inheritance. so will it be taken away from the lot tribe whereunto they shall belong; be added to the inheritance of the inheritance of our fathers, and will inheritance be taken away from the children of Israel, then will their sons of the other tribes of the And if they be married to any of the

סגלום לא ידעמי סיאך יאמר לשוב לשבם בארך סרי עדיין לא נם ומסיכן ישוב: לנים על מי שנם כבר וקורסו נום כלומר מוברח. ואס מאמר לנים לברוח ומפרשסו לא מקחו כופר למי שיש לו לברוח לפערו מן וכן (לפניס ג, ימ) נוגי ממועד וכן (יסושע ס, ס) כי מוליס סיו כאשר מאמר שוב על מי ששב כבר ומול על מי שמל כבר כן מאמר

(33) ולא החניפו. ולמ מרשיעו. כמרגומו ולמ ממייבון:

ממאים שכינה (שרויה) ביניהם: (48) אשר אני שכן בחוכה. שלא משכינו אומי בעומאמה: כי אני ה' שוכן בחיך בני ישראל. אף זומן שהם

(3) ונוסף על נחלח המטה. שסרי בנס יוכשס וסבן ממימם על שבע מביו:

دَلَاكُتُ!: ימְנַחֲלַתֹ מַמָּה צְּבֹהָינוּ יִנְּרָע ולוספול נחַלְהָוֹ עֵּל ئەں_نئڑں ںَبِدَر ِخِدَرَ نَهٰدُهٰجٍ نَهٰد نُتَد بَيَدَمُٰهُ خَدْدُ نَهٰدُهُج

פּֿׁג יְהְנְיִה לֵאמָר בֵּן מַמָּר בְּנִיך עַלְ מִימָרָא בַּיִי לְמִימָר יָאִיּת , ניְצֵי מֹשֶׁה ְאָח־בְּנֵוּ יִשְׂרְאֵל עַלֹּ הפַקִּיד מֹשֶׁה יָח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

كْمْمُوْلَات مَوْلِ لِأَحْدَلُوا فَلِيْدَرُكُ فَيُعْمُونَا فِي الْمُعْمَلِينَ الْمُعْمَلِينَ الْمُعْمَلِينَ ال جِ שֵׁ ינֵי הָה הְּהְיֵנְיִם לְּנְשִׁים צַּוֹּב בְּשִׁ ינִיהוֹן יִהְוָיָן לִּנְשִׁין בְּרִם י לְבַׁנִוּע אַלְפַּׁעַר לֵאִמֶּר לַמִּוָּד אַלְפַּׁעַר

i為L%< בְּנָחֲלַתְ מִמָּהַ אֶבְּלָּוּו וֹדְבְּּלוּ בְּנֵוּ ^र प्रबुक्त श्रुरे-प्रबुत् چر پریس بښتيم

אֲבֹקֵינ: וֹנְהַתְּ בֹּדֹנִ וֹמִּבְאָבְ אָנְתִּ דָּטֹבְעַ مَوِّد لِهِ جَرْبَ مَنِيْلَ كِهُٰ لِمَا كَفُولًا چړر ישְׂרָאֵל קֹאֶהְׁד מִמִּשְׁפַּּחַת

מּמּוִע בַּנָר וַמִּבְאָב: אַבוֹר פִּרְאִישׁׁ בְּנְהַלְטְוּ יִדְבְּלֵיּ לְמִבְּטָא אַנְחָרָנָא אָבּי נְבִּר

אַ מְּמִי בַּנְוִע גִּלְפַּטְר: י. כּאַשֶּׁר צְּנָה יְהְנָה אָח־מֹשֶׁה בָּן בִּמְא דְפַפֵּיד יְיָ יָה מֹשֶׁה בַּן

> שׁבְּיִלְנִתְ אַבְּסְנִעִבוּן: ומאַטַסוֹע מִבְּמָא דַאָּבְהָתוֹגא לַבְּיִם אַּטַסְנָּע מָבְּמָא בִּיִנְיַנִוֹן לַבַּוָן الثلاية

שְׁבְּטָא דְבְנֵי יוֹסָף מְעַלְּלִין:

シロロメ בה הקילר אַשֶּׁר צְנָה יָהֹנָה בּין פּהָנָטְא דְפַפֵּיד יָיָ לְבָנָה

نكظنا 下没口口に下げ אָב, וּבַר בַּאַטְסִנָּע הָבַהֹא ひかけむと لْزُאַ_שַּׁסְּׁב וַּשְׁלְּעָ כְּבַׁנֵג וֹמִּבַאָּכְ וֹלָא שַּסְׁשַׁר אַשַּׁסְּנָא כְבַּנָג

المُحَلِّلَالِينِ: KĘL ŻŲĆĮŲ מְּמִּבְׁמִּנֹּא בַּבְנֵי, וֹמִּבְאָב לְטַב וְכֶלְ־בַּּת יְהָשֶׁת נַחֲלְת מִמַּמּוֹת וָכָל בְּרַמָּא יָרָתַת אַַחְסָּנָא

בלני ישֶׁבֶאָל: בְּצַּהְסְנְתֵיה יִדְבְּקוּן שִּבְשַּיָּצִ וְלְאִ־תִּסְּׁב נַחֲלְוֹה מִמַּמֶּה לְמַמֶּה וְלָא תַסְּחַר אַחְסָנָא מִשְּׁבְּטָא

הְבַּבְא בְּנְת צְלְפַּחָר:

fathers. inheritance of the tribe of our inheritance be taken away from the they shall belong; so will their inheritance of the tribe whereunto their inheritance be added unto the children of Israel shall be, then will And when the jubilee of the

right. tribe of the sons of Joseph speaketh word of the LORD, saying: 'The children of Israel according to the And Moses commanded the

be married. the tribe of their father shall they think best; only into the family of Let them be married to whom they daughters of Zelophehad, saying: hath commanded concerning the This is the thing which the LORD

fathers. inheritance of the tribe of his Israel shall cleave every one to the tribe to tribe; for the children of children of Israel remove from So shall no inheritance of the

inheritance of his fathers. may possess every man the father, that the children of Israel one of the family of the tribe of her children of Israel, shall be wife unto an inheritance in any tribe of the And every daughter, that possesseth

inheritance.' shall cleave each one to its own the tribes of the children of Israel from one tribe to another tribe; for So shall no inheritance remove

Zelophehad. Moses, so did the daughters of Even as the Lord commanded

6

נחלם המעה אשר מהיינה להם: כלומר אין זו מכירה שחזורת ביובל שהירושה אינה חוזרת. ואפילו אם יהיה היובל לא חחזור הנחלה לשבטו ונמלא שנוספה על (+) ואם יהיה היובל. מכלן סיס לפייסודס לומל עמיד סיוצל שיפסוק (מ"כויקלל פרשמל יג, ל): ואם יהיה היובל.

(8) וכל בת ירשת נחלה. עלה סיס צן להצים:

خختر بيريا خنيات ارتاخ في النهب جوزام لا خراج المراجب النالات جدر لا لا المراجبة ال נִמְּהְיֶּינְה עַּהְלְה תַּרְצְּׁה וְהְגְלְה נַהַנַאָּה עַהְלָה תַּרְצְּה וְהְגְלָה

מַמָּר מִשְּׁפַּחַת אָבִיהֶן: تَيْرُهُ خُرْضٌ لِمَا يَشِيْنُ فِي خُرْضُ لِيَاجُرُمُ لِمَا خُرْضً لِيَتُرْبِ هِنَا خُرْضً لِيَتُرْبِ هِنَا خُرْضً لِي يُعْرِبُ فِي أَنْ فِي الْعَالِمُ فِي أَنْ فِي فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي فِي أَنْ فِي فِي أَنْ فِي أَلِنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَلِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِ מִמִּשְׁפְּׁחָת בְּנֵרְ מְנַשְׁת בֶּן יוֹסֵף מִיַּרְצֵיָה בְּנִי מִנַשָּׁה בַר יוֹסֵף

ישְׂרָאֵלְ בְּעַּרְבָּת מוֹאָב עַלְ יַרְבֵּן בְּמֵישִׁרִיָּא דְמוֹאָב עַל יַרְדִּנְאִּ דְירִיחוֹ: קל"כ צַּנְהַ יְהְנָה בְּיַדְ־מֹשֶׁה אֶלְ בְּנֵי בִּידְא דְמִשֶׁה לְנָה בְּנֵי ִשְׂרָאֵל

לְבָנֵי אֲבִירוּוֹן לְנְאָוֹן:

על שובט זרְעִית אַבוּהוֹן:

אַלֶּה הַמִּצְיֹה וְהַמִּשְׁפְּטִים אֲשֶׁר אִלִין פִּמּוֹדִיָּא וְדִינִיָּא דְּפַמֵּיד יִיָּ

brothers' sons. married unto their father's daughters of Zelophehad, were and Milcah, and Noah, the For Mahlah, Tirzah, and Hoglah,

of their father. remained in the tribe of the family Joseph, and their inheritance of the sons of Manasseh the son of They were married into the families

Jericho. plains of Moab by the Jordan at unto the children of Israel in the commanded by the hand of Moses the ordinances, which the LORD These are the commandments and

is still read, on page 145. A +:1 - +:2. Head this Haftara even on Rosh Hodesh. The Rosh Hodesh Maftir, Nymbers 28:9 - 15 The Hastara is Feremiah 2:4 - 2:4 on page 207. Sepharadim read Feremiah 2:4 - 2:28

ששקולות זו כזו (ב"ב קכ): (II) מחלה חדצה וגוי. כאן מנאן לפי גדולמן זו מזו בשניס ונשאו כסדר מולדומן ובכל המקרא מנאן לפי מכממן ומגיד

THESE ARE the words which Moses spoke unto all Israel beyond the Jordan; in the wilderness, in the Arabah, over against Suph, between Paran and Tophel, and Laban, and Hazeroth, and Di-zahab.

It is eleven days journey from Horeb unto Kadesh-barnea by the way of mount Seir.

And it came to pass in the fortieth year, in the eleventh month, on the first day of the month, that Moses spoke unto the children of Israel, according unto all that the LORD had given him in commandment unto them;

after he had smitten Sihon the king of the Amorites, who dwelt in Heshbon, and Og the king of Bashan, who dwelt in Ashtatoth, at Edrei;

beyond the Jordan, in the land of Moab, took Moses upon him to expound this law, saying:

The Lord out God spoke unto us in Horeb, saying: 'Ye have dwelt long enough in this mountain;

turn you, and take your journey, and go to the hill-country of the Amorites and unto all the places nigh thereunto, in the Arabah, in the hill-country, and in the Lowland, and in the South, and by the sea-shore; the land of the Canaanites, and Lebanon, as far as the great river, the river Euphrates.

Behold, I have set the land before you: go in and possess the land which the LORD swore unto your fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob, to give unto them and to their seed after them.

And I spoke unto you at that time, saying: 'I am not able to bear you myself alone;

the LORD your God hath multiplied you, and, behold, ye are this day as the stars of heaven for multitude.—

The LORD, the God of your fathers, make you a thousand times so many more as ye are, and bless you, as He hath promised you!

אַכֶּע תַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מִשֶּׁרֹ אֵלִּךְ מִּיִל סִּיּף בֵּין־פָּאבֵן יּבֵין־תָּפֶל וְלְבָּן מֹּיל סִיּף בֵּין־פָּאבֵן יּבֵין־תָּפֶל וְלְבָן

ַ אַּחָד עְּשֶׂר יוֹם מֵחֹבֶׁב הֶּבֶּךְ חַר־שִּׁעָיר עָּד קְבָשׁ בַּרְנַעַ:

ַנְיָהִי ְבְּאַרְבְּעֵים שְׁנְּה בְּעַשְׁתֵּי־עְשָׁר חָדֵשׁ בְּאֶחֲר לַחָדֶשׁ דְבֶּר מִשֶׁרֹ אֶל־בְּנֵי יִשְׁרָאֵל בְּכֹל אֲשֶׁר צְנְיֵה יְהְנָה אִהָּוֹ אֲלַחֶם:

יי, אַחָרֵי הַפֹּתֹוֹ אָת סִיחֹן מָלֵךְ הַאָּמֹרִי אֲשֶׁרִ יושָׁר בְּחַשְׁבְּוֹן וְאָת עִּוֹג מָלֵךְ הַבְּשֶׁן אֲשֶׁר־ יושָׁר בְּטַשְׁבְּוֹן וְאָת עְוֹג מָלֶךְ הַבְּשֶׁן

בְּעֵּר עַיַרְדֵּן בְּעֵּרֶץ מֹוֹאָב הוֹאַיל מֹשֶׁה בַּעֵּר אָת־הַמּוֹרֶה הַזָּאָת לֵאמָר:

יִרִילְבֶם שֻׁבֶּת בְּחֲר תַּזְּר: בּב־לְבֶם שֻׁבֶת בְּחֲר תַזְּר:

چڑا יקעי לָבֶם יבֹאִי תַר תָאֵמִרִּי יָאָל־ קל־שְׁבֵנִיוֹ בְּעַרְבָת בְתָר יבִשְׁפַלֶּת יבַנָּגָב יבְתַוֹּף תַּיְּם אֶבֶץ תַּבְּנַעֵּנִי וְתַּלְּבְנֹוֹן עַד־ תַּנְתָר תַּגְּדִיל נְתַר־פְּרֶת:

רְצָה נְתָתִּי לִפְּנִיכֶּם צָּתִּהְצָּבֶּץ בָּצִּי וּרְשָׁי צָתְּהְנָתְם לִיצְתָּר נִשְׁבָּע יְּהִנְּה לַאֲבֹתִיכֶם יְלְצַּבְרָהָם לִיצְתָּר נִשְׁבָּע יְהִנְּה לַתָּת לְהָם

לְבֹּנֵגְ מִּאִנֵע אֵנַכֶּם: מוֹאָמָּר אֵּכְכְּם בֹּמֵע נַוֹנִא כִאמָר לִאָּ־אִנַּכִּלְ

د بازد څريده د الح: « ندزد تهرانه د الحد:

يُرْك فِرْمَرَد يَرْدُك يُمْرُه فِيُهُد يَـقِـد يُرْك فِرْمَرَد يَرْدُك يُمْرُه فِيُهُد يَـقِـد يُرِكُ فِرْمَاد يَرْدُكُ يُمْرُهُ وَيُعْهِد يَـقُـدُ

ישראל

TGむ「「T

הפטרת במדבר

The Hastarah is Hosea 2:1 - 2:22. On Evev Rosh Hodesh, read the Hastarah on page 212.

Yet the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea, which cannot be measured nor numbered; and it shall come to pass that, instead of that which was said unto them: 'Ye are not My people', it shall be said unto them: 'Ye are the children of the living God.'

And the children of Judah and the children of Israel shall be gathered together, and they shall appoint themselves one head, and shall go up out of the land; for great shall be the day of Jezreel.

Say ye unto your brethren: 'Ammi'; and to your sisters, 'Ruhamah.'

Plead with your mother, plead; For she is not My wife, neither am I her husband; And let her put away her harlotries from her face, And her adulteries from between her breasts;

Lest I strip her naked, And set her as in the day that she was born, And make her as a wilderness, And set her like a dry land, And slay her with thirst.

And I will not have compassion upon her children; For they are children of harlotty.

For their mother hath played the harlot, She that conceived them hath done shamefully; For she said: 'I will go after my lovers, That give me my bread and my water, My wool and my flax, mine oil and my drink.'

Therefore, behold, I will hedge up thy way with thorns, And I will make a wall against her, That she shall not find her paths.

And she shall run after her lovers, but she shall not overtake them, And she shall seek them, but shall not find them; Then shall she say: 'I will go and return to my first husband; For then was it better with me than now.'

For she did not know that it was I that gave her The corn, and the wine, and the oil, And multiplied unto her silver and gold, Which they used for Baal.

ֶּ עְׁבְיֵנֵי מִסְפַּׁר בְּנֵי יִּשְׁם יֵאָמָר לְנֵים אַּמָּר יִאְמָר לְטִׁם לְאִ-מַּמֵּי אַטָּׁם יֵאָמָר לְנֵים אַמָּר אֶלְ-עֵוֹי: עֵּלְיִם מִסְפַּׁר בְּנֵי- יִשְׁרָאֵלְ בְּחָרִי בִּּלְּטָּרִם אַמָּר

ٹكبر نبם نئلۃאر: ئۿڟ، ڴ۪ڟڡ ڬۼۿۼڟٮ ئھڴ، ڟٳۓۼٚڎۂ ڂ ؙۣڹڴڂۼ؞ڂڐ؞ؙڮڹڰڽ ۥڂڐ؞ۦڹۿؙڂۼڴۦؿڬؙڹ

אַמְרָרַ לַאָּמִיכֶם מַּמֵּי וְלַאָּטִוְטִיכֶם בְׁטַמְּיבי

ָרִיבוּ בְאִמְּכֶם וְּיִבוּ כִּי־הִיאִ לֵאִ אִשְׁהִּי וְאָנְכֵּי לָאִ אִישְׁה וְתַּסֵר וְּנִּנְיָהָ מִפְּנְיִה בְיִבוּ בְאִמְּכֶם וְיִבוּ בְּיִרִיּ

פָּן־אַפָּשִׁימָנָה צֵרָפָּה וָהַצּגִּהִיהָ כִּיִּם הְּנְלְבָה וְשַׁמְתַּיהָ כִּמִּרְבָּׁר וְשִׁהִּתָׁ כָּצֵּרֶץ צִיְּה וַהֲמִהֵּיהְ בַּצְּמֶא:

וְאֶתְ־בְּנֶיהַ לְאְ אֲרַחֵם בְּי־בְנֵי זְנוּנִים הֵפְּה:

כֵּי זְּנְתָּׁהֹ אִמְּׁם הֹבִּישָׁה הוֹרָתָם כֵּי אָמִרָּה אֵלְבֶּה אַחַרֵי מְאַחַבִּי נֹתָנֵי לַחְמִי וּמֵימֵּי צַמְרֵי וּפִשְׁמִּׁי שַׁמְנֵי וְשִׁפּוּיֵי:

ְּוְרִדְּפָּּה אָת־מָאַהַבֶּיֹתָׁ וְלֹא־תַשָּׂיג אֹהָם יִבְקַשָּׁתַם וְלָא תִמְצָא וְאָמָרָה אֵלְבֶּה וְאָשׁיּבְתֹ אֶל־אִישֵׁי הָרִאשׁוֹן בֵּי מָוֹב לֵי אֶז מֵמְקְּה:

וְהִיאֵ לֵאׁ "דְּעָּה בֵּי אָנִכִּי נְחַהִּי לֶּה הַדְּגֵּן וְהַהִּירַוֹשׁ וְהַיִּצְּהָר וְלֶּסֶף הִרְבֵּיתִּי לֶה וְזְהֶב עְשִׁי לַבְּעַל:

- Therefore will I take back My corn in the time snatch away My wine in the season thereof, And will snatch away My wool and My flax Given to cover her nakedness.
- And now will I uncover her shame in the sight of her lovers, And none shall deliver her out of My hand.
- I will also cause all her mirth to cease, Her feasts, her new moons, and her sabbaths, And all her appointed seasons.
- And I will lay waste her vines and her fig-trees, Whereof she hath said: 'These are my hire That my lovers have given me'; And I will make them. And the field shall eat them.
- And I will visit upon her the days of the Baalim, Wherein she offered unto them, And decked herself with her eat-rings and her jewels, And went after her lovers, And forgot Me, saith the LORD.
- Therefore, behold, I will allure her, And bring her into the wilderness, And speak tenderly unto her.
- And I will give her her vineyards from thence, And the valley of Achor for a door of hope, And she shall respond there, as in the days of her youth, And as in the day when she came up out of the land of Egypt.
- And it shall be at that day, saith the LORD, That thou shalt call Me Ishi, And shalt call Me no more Baali.
- For I will take away the names of the Baalim out of her mouth, And they shall no more be mentioned by their name.
- And in that day will I make a covenant for them With the beasts of the field, and with the fowls of heaven, And with the ground; And I will break the bow and the sword and the battle out of the land, And will make them to lie down safely.
- And I will betroth thee unto Me for ever; Yea, I will betroth thee unto Me in righteousness, and in justice, And in lovingkindness, and in compassion.
- And I will betroth thee unto Me in faithfulness; And thou shalt know the LORD.

- אָטַ מְּבְוֹשְׁיֵה: בְּמִוּמְגִיוּ וְהִצֵּלְטִּי צַמְרֵּי וּפִּמִּטְי לְכַסִּוָּט אָטַ מִּהְרֵ וְלַלַטִּהִי גַּמְרֵּי וִפִּמִּטְיִּ לִכַסִּוָּטִ
- لْهُنهَ لِهِ_نَجْدِزُبُك طَنْلُد: تَ لَمَقَٰك هَٰذَكِْك هُن_نَحُرُبُك كِمْنَذَ طَهَٰكَخُنْك
- ر زرخ מועדה: برج מועדה:
- װַשְׁמִּלִי נִּפְּנִה יִּהְצִּנִלְיִה צִּשָּׁר צִּמְרָה צִּהָּנִה בּמְּה לִיְּ צִּשָּׁר נְהְנִיּלִי מִצִּהָבִי וְשִּׁמְהַיִּם לְנְמַר נַצְּבְלְתַם הַנְּתְ הַשְּׁבֶּה:
- ְּנִקְּׁנֵי. (ס) אַנְוֹנֵי. מִאָּנִדְּיִנִי וֹאָנֵי. הָּכָּנֵינִי וֹאֵכָּ הַפְּׁלֵגִינִי (מְּבִּינִי וֹאָנִי, הָּכָּנִינִי וֹאָכְּ הְּפְּׁלֵגִינִי (ס)
- ְּלְמִּינְינִי יְלֵינִים הַּלְוָנִיִּה מֵאָבֶּאְ_מָאָבְינִם: הַלְּנִינִ לְפָּנִינִו טַּלְּנִיר נְאָּנִינִי שִּׁמָּנִ כִּימֵּי הַנְּנְיָטִי לְּשִׁ אִטַ-בְּבָׁמָנִי מָאָב הָאָם הָאָט_מָמָלִי.
- וְקֹאֵרִתְקְּרְאִי־לֵי עִּוֹד בַּעְּלֵי: יְלֹאֵרתְקְּרְאִי־לֵי עִּוֹד בַּעְּלֵי:
- וּלְּבְרוּ מִּוְגַ בַּמְּמֶׁם: מּ וֹנִסְׁבְנֵי, אָנַרַמִּמֹנִי נַבְּמָּלָנִם מִפָּׁיִנַ וֹלָאָ_
- וְכְרַמִּי לְחֵם בְּרִיתִ בּיֵּוֹם חַהֹּוּאִ עִם־חַיֵּתִ * השְּבֶרוֹ וִעִם־עַּוֹף חַשְּׁמִּיִם וָרֶמָשׁ הָאֵּדְמָה וְלָשֶׁת וְחֵבֵר וּמִלְחָמָת אָשְׁבָּוֹר מִוְ־הָאָּרֶץ וְהִשְׁכַּבְתֵּים לְבֶּטַח:
- ىخىمۇم ىختاكد ئختىتىلىت: ئىختىمىدىك كى كىمىكت ئىختىمىدىك كىر خىڭكىدا
- וְאֵרַשְׁמִּיִרְ לֵי בָּאֵמִּנְוָה וְיָדַעַמִּ אָתַ יְהְוְה: (פ)

TEUTT (WX

.?s.:&i – s.&i səgbuF vi daratlaH ədI

And there was a certain man of Zorah, of the family of the Danites, whose name was Manoah; and his wife was barren, and bore not.

And the angel of the LORD appeared unto the woman, and said unto her: 'Behold now, thou art barren, and hast not borne; but thou shalt conceive, and bear a son.

Now therefore beware, I pray thee, and drink no wine nor strong drink, and eat not any unclean thing.

For, lo, thou shalt conceive, and bear a son; and no razor shall come upon his head; for the child shall be a Mazirite unto God from the womb; and he shall begin to save Israel out of the hand of the Philistines.'

Then the woman came and told her husband, saying:
'A man of God came unto me, and his countenance
was like the countenance of the angel of God, very
terrible; and I asked him not whence he was, neither
told he me his name;

but he said unto me: Behold, thou shalt conceive, and bear a son; and now drink no wine nor strong drink, and eat not any unclean thing; for the child shall be a Mazirite unto God from the womb to the day of his death.

Then Manoah entreated the Lord, and said: 'Oh, Lord, I pray Thee, let the man of God whom Thou didst send come again unto us, and teach us what we shall do unto the child that shall be born.'

And God heartkened to the voice of Manoah; and the angel of God came again unto the woman as she sat in the field; but Manoah her husband was not with her.

And the woman made haste, and ran, and told her husband, and said unto him: 'Behold, the man hath appeared unto me, that came unto me that day.'

ְנְבְינֵי נְנְלְגְּשׁ בּּוּ: אַלְּיִנִ הַנְּהַרְגָּא אַמִּדְּמְּלֵרְתְ וְלָאְ יָלְגְּהִ נִּבְּאָ מָלְאַבּ יִּתְנִי אָלְ_הַאָּאָת וַיִּאָמֶר

וֹאַלְ-טִאָּלֵלְ, כֹּלְ-סִּמֵא: ⁺ וֹהַטַּׁעְ טִמְּמִׁלְּרִ, לָּא וֹאַלְ-טִמִּטִּ, זֹוֹן וֹמִלָּרִ

ج^د הּנְּךְ הָרְׁה וִילֵדַהְ בֵּן וּמוֹרָה לֹאֹ-יַעֵּלֵה עַל־רֹאשׁׁוֹ בְּי־נְזֵיֵר אֵלֹהֵים יֵהְיֵה תַנָּעַר מִן־הַבְּשֶׁן וִהִּוּא יְחֵל לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיֵּר פְּלִשְׁהְים:

ַ וִמְּבָאׁ הַאִּשָּׁה וַהַאִּמָר לְאִישָׁהֹ לֵאִמֹר אִָישׁ הְאֵלֹהִים בַּּבְא אֵלֵי וּמַרְאֵּהוּ בְּמַרְאֵּה מַלְאַך הְאֵלֹהִים נוֹהָא מְאָד וְלָא שִׁאָלְמִּיהוּ אֵֵי־ מְזְּה הוֹא וְאָת־שְׁמָוֹ לֹא־הַנִּיד לֵי:

ر بخوר לי הגף הָרֶה וִילֵרִהְ בֵּוְ וִשִּמִּׁה אַל־הִשְׁתֵּיו יֵיוֹ וְשֵׁבָׁר וָאַל־הָאַבְלִי בָּל־ שָׁמְאָׁה בִּי־נְיֵר אֵלֹהִים יֵהְיֵה תַּנַּעַר מִוֹּ הַבֶּשֶׁן עַד־יָוֹם מוֹהְוֹּ: (פ)

ַנִּשְׁמַר מְּנֶוֹת אָל־יְהֹוָה וַיּאִמָּר בָּי אֲדוֹנָי אַישׁ הְאֵלֹהִים אַשֶּׁר שְׁלַחְהָ יָבוֹא־נָא עּוֹד אֵלִינוּ וְיוֹבֵנוּ מָה־נַּשְׁהַ לַנַּעַר הַיּוּלֶּד:

رִיִּשְׁמַע קאֱלֹהִים בְּקִּוֹל מָנִוֹחַ וַיָּבָאׁ מַלְאַךְּ הְאֵלֹהִים עֿוֹד אָלֹ־הָאִשָּׁה וְהִיאׁ יוֹשָׁבָּת בַּשְּׂבֶה וּמְנְוֹחַ אִישֶׁה אֵין עִמְּה:

בָּא בַּיּוֹם אַלְּי: נְהַאִּמֶׁר אֵלְיוֹ הַנְּה נְהָאָר אֵלִי הַאָּישׁ אֲשֶׁר נְהְּאָה הַיְּה הַהָּיִּ

- And Manoah arose, and went after his wife, and came to the man, and said unto him: 'Art thou the man that spokest unto the woman?' And he said: 'I am.'
- And Manoah said: 'Now when thy word cometh to pass, what shall be the rule for the child, and what shall be done with him?'
- And the angel of the Lord said unto Manoah: 'Of all that I said unto the woman let her bewate.
- She may not eat of any thing that cometh of the grapevine, neither let her drink wine or strong drink, not eat any unclean thing; all that I commanded her let her observe.
- And Manoah said unto the angel of the Lor D: 'I pray thee, let us detain thee, that we may make ready a kid for thee.'
- And the angel of the Lord said unto Manoah: "Though thou detain me, I will not eat of thy bread; and if thou wilt make ready a burnt-offering, thou must offer it unto the Lord." For Manoah knew not that he was the angel of the Lord.
- And Manoah said unto the angel of the LORD: 'What is thy name, that when thy words come to pass we may do thee honour?'
- And the angel of the Lord said unto him: 'Wherefore askest thou after my name, seeing it is hidden?'
- So Manoah took the kid with the meal-offering, and offered it upon the rock unto the LORD; and [the angel] did wondrously, and Manoah and his wife looked on.
- For it came to pass, when the flame went up toward heaven from off the altar, that the angel of the LORD ascended in the flame of the altar; and Manoah and his wife looked on; and they fell on their faces to the ground.
- But the angel of the Lord did no more appear to Manoah or to his wife. Then Manoah knew that he was the angel of the Lord.
- And Manoah said unto his wife: 'We shall surely die, because we have seen God.'

- נַבְּרְיִם אֶלְ הַאָּמֶּה נַיְּאָמֶר אֶנִי: אֶלְ הַאָּיִשׁ נַיּאָמֶר לִי הַאַּמָּר הָאָיִשׁ אַשֶּׁרִ הְנְּקָּה נֵנְלְּךְ מְנְיִח אַחֲבֵרִי אָשְׁתִּי נַיְּבּאָ
- יי ניִּאִמֶר מְנְוִחַ מַּמָּה יָבָּאִ דְּבָבֶיוִף מַה־יִּהְיָרִר מְּשְׁפַּמַ־תַּנָּעַר וּמַצְּמָּחְרוּ:
- מפַל אַשֶּׁר־נִצֵא מֹנָפֵּן תַפִּוֹן לַאִ תֹאִכַּל וְיֵיִן וְשֶׁכְּרֹ אַלְ־הַשְׁתְּ וְכְלִ-שָׁמָאָר אַלִ-תֹאכֵל פָל אַשֶּׁר־צִּוּיהָיה מִשְׁמְרֹ: (ס)
- אַנִילְּבּ נְנְאַמֶּׁר לְפָּנֶיְרְ גְּּרֵי עִּיְּרִי נְּעְּבְּיִרְ נְּנְיִי נְעְּצְּרָרִינָּאִ אַנְיִּבְּיִּרִ מְנְיִתַ אֶּלְ־עֵּלְאָּךִּ יְתִּלְאָרִי נְעְּצְּרִי נְּעָּ
- ַנ^{*}אמֶר מֵלְאַּך יְחִנְח אָל־מָנֹוֹח אָם־ מַּעְצְׁבֵנִי לֹא־אַבֵל בְּלַחְמֶּׁך וְאָם־תַּעֲמֶׁח עַלְתַלִיחְנָח תַּעֲלֻנָּח בֻּי לֹא־יָדָע מְנֹוֹחַ בִּי־ מַלְאַך יְחֹנֶח חְיּא:
- בּגְיַלְאָ (כִּגִּבְרֵגְL)[טְּ,גַבְּנְנְנֵּ נִגְּאָמֶר מִנְּנְעַ אָּכְ-מִלְאָּב יִּנְיָנִע מָּ, אָמִצַּ
- לְּשְׁמֵּי וְהוּא־פֵּלְאִי: (פּ)
- וּיִפְּח מְנִוֹחַ אָת־גְּדֵי הֵעִיִּים וְאָת־הַמִּנְחָׁה וּיַעַל עַל־הַצִּיּר לִיהוְוָה וּמַפְּלָא לַעֲשׁוֹת וּמְנְוֹחַ וְאִשְׁקוֹ רֹאִים:
- ַנִיָּהִיֹ בַּעֵּלִיתּ הַלַּחַב מִעָּל הַמִּיְבָּהַ הַשְּׁמַּיְמָה וַיִּעַל מַלְאַּדִּיִּהְוָה בְּלַהַב הַמִּיְבֵּחַ יִּמְּנִיתַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים וַיִּפְּלִיּ עַל־ פְּנֵיהָם אֶרְצְה:
- ְּיִלְאִ־נָּסִף עּוֹדִ עַּלְאַף יְּחִנְּה לְחֵרָאָה אָלִ מְנְוֹח וְאֶלְ־אִשְׁתִּוֹ אֲז יְרֵע מְנְוֹח בִּי־עַלְאַף יְהְנְח הְוּא:
- ַנְאַמֶר מְנָוֹחַ אֶל־אִשְׁקִוֹ מָוֹת נְמִוּת בָּר אֱלֹהָים רְאָינוּ:

77

הפטרת בהעלתך

But his wife said unto him: 'If the LORD were pleased to kill us, He would not have received a burnt-offering and a meal-offering at our hand, neither would He have shown us all these things, nor would at this time have told such things as these.'

And the woman bore a son, and called his name Samson; and the child grew, and the LORD blessed him.

And the spirit of the Lord began to move him in Mahanch-dan, between Zorah and Eshtaol.

וַתַּאִמֶּר לֵוֹ אִשְׁהֹוֹ לִי חַפֵּץ יְחִוָּח לַחֲמִיתֵנוּ לְאַ־לְקַח מִיְּדֵנוּ עֹלֶח וּמִנְחָׁה וְלָא חֶרְאָנוּ אָת־פְּל־אֵלֶה וְכְעֵּה לָא הִשְׁמִּיעֵנוּ פְּזְאִת:

בּ נַתַּּלֶר הֵאִשְׁרֹ בֵּן נִתִּקְרָא אָת־שְׁמִוֹ שִׁמִּשְׁוֹן נִיגְהַל הַנַּעַר וַיְּבְרָבֶתוּ יְחֹוֶה:

د يېښر بيرا پېښېېر: (פ)

הפטרת בהעלתך

The Haftarah is Zechariah 2:14 - 4:7.

41:II

'Sing and rejoice, O daughter of Zion; for, lo, I come, and I will dwell in the midst of thee, saith the Lord $\ensuremath{\mathbf{D}}$

And many nations shall join themselves to the LORD in that day, and shall be My people, and I will dwell in the midst of thee²; and thou shalt know that the LORD of hosts hath sent me unto thee.

And the ${\tt LORD}$ shall inherit Judah as His portion in the holy land, and shall choose Jerusalem again.

Be silent, all flesh, before the Lord; for He is aroused out of His holy habitation.

And he showed me Joshua the high priest standing before the angel of the Lorp, and Satan standing at his right hand to accuse him.

And the LORD said unto Satan: 'The LORD rebuke thee, O Satan, yea, the LORD that hath chosen Jerusalem rebuke thee; is not this man a brand

Now Joshua was clothed with filthy garments, and stood before the angel.

קתוקף נאָם־יָהוֶה: , וְנִלְוּנֹּ גוֹיָם רַבֶּים אָל־יְהוָהׁ בַּנִּיֹם חַהֹּנּא יהיני לי לעח וישכיפי רסוֹלָהְ נידְעם כּי־

ְּנְבְנִי אֵבְאָנִט מֶּלְטַנִּג אֵלְנְבֵּ: נְנְרֵנִי לְגִּ לְמְּטִ נְמָּבִנְטֵּג בִּטִּנְכְּב נִיִּבְּמִּטִּ בִּג נִלְנִנִי אֵנִס בַּבָּנִס אָבִּיִּטִּיִּ

בונ וממט פע בנון פֿו טונו בא ומכוט.

.. וְנָחַל יְתֹוֶה אָת־יְהוּדֶה מֶלְמֹוֹ עָל אַרְעָת הַקְּדֶשׁ וּבְתַר עִּוֹד בִּירוּשְׁלֶם:

رم جِرً چَשֶׂר מִפְּגַי יְהֹזְהַ כָּי נֵעָיֹר מִמְעִיֹן ς جِ $\dot{}$ جِ $\dot{}$ جِ $\dot{}$ جَ $\dot{}$ جَ $\dot{}$ جَ $\dot{}$ جَ $\dot{}$

رَضَمَٰزٰہ: ﴿خِدْرَ مَرْجَاتِ نَائِبَ لَاشَمُمُّا مَمْنِہ مَرِائِدِ مُضَمِّزٰ:

ניאטר יְהוָֹה אָל־הַשִּׁטָּן יִגִּעַר יְהוָה בְּּוּ הַשְּּטָּן וְיִגְעַר יְהוָה בְּּוּ הַבּּחֵר בִּירִוּשְׁלָם הַלְּוֹא זֶה אָיּד מָצְֵל מֵאֵשׁ:

رْجَرْد بَوْرِאُك: ﴿خِرْد بَوْرِאُك:

And he answered and spoke unto those that stood before him, saying: 'Take the filthy garments from off him.' And unto him he said: 'Behold, I cause thine iniquity to pass from thee, and I will clothe thee with robes.'

And I said: 'Let them set a fair mitte upon his head.' So they set a fair mitte upon his head, and clothed him with garments; and the angel of the LORD stood by.

And the angel of the LORD forewarned Joshua, saying:

'Thus saith the LORD of hosts: If thou wilt walk in My ways, and if thou wilt keep My charge, and wilt also judge My courts, then I will give thee free access among these that stand by.

Hear now, O Joshua the high priest, thou and thy fellows that sit before thee, for they are men that are a sign; for, behold, I will bring forth My servant the Shoot

For behold the stone that I have laid before Joshus, upon one stone are seven facets; behold, I will engrave the graving thereof, saith the LORD of hosts: And I will remove the iniquity of that land in one day.

In that day, saith the LORD of hosts, shall ye call every man his neighbour under the vine and under the fig-tree.

And the angel that spoke with me returned, and waked me, as a man that is wakened out of his sleep.

And he said unto me: 'What seest thou?' And I said: 'I have seen, and behold a candlestick all of gold, with a bowl upon the top of it, and its seven lamps thereon; there are seven pipes, yea, seven, to the lamps, which are upon the top thereof;

and two olive-trees by it, one upon the right side of the bowl, and the other upon the left side thereof?

ַנַיַּעַן נַיּאַמֶּר אָל־הַעִּמְרָים מִעְּלָיִר נַיֵּאַמֶּר אָלְיִר הַבְּגָרִים הַצִּאָים מִעָּלְיִר נַיֵּאִמֶּר אָהְףְ מַחֲלְצִּיה:

נִיִּעַדִּ מַלְאַבְּ יְחִנְּח בִּיחוֹשֶעַ לֵאמְר:

פּה־אָמַר יְהוָה צְּבָאוֹת אִם־בִּדְרָכִי מִלֵּךְּ אָת־בִּיהִי וַגָּם מִשְׁמָר אָת־הַצֵּהִי וְנָתַמֵּי לְּדְּ הַאָּת־בִּיהִי וַגָּם מִשְׁמָר אָת־הַצֵּהִי וְנָתַמִּי לְדִּי הַה־אָמַר יְהוֹנָת צְּבְאִת אָם־בִּדְרָכִי מֵלֵרִּ

שְׁמִע־נְגֹא יְהוֹשָׁעַוּ הַכֹּהֵוּ הַגִּּדִוֹל אַמָּהֹ וְהַעָּׂיִךִּ הַיִּשְׁבָּיִם לְפְּנִיךִּ בִּי־אַנְשֵׁי מוֹפָּת הַמְּה בִּי־הְנְנִי מֵבֶּיא אָת־עַבְּדָּי צֵּמָח:

בֵּיו תַּנַּה הָאָבֶן אֲשֶׁר נָתַׁמִּי לִפְּנֵי יָהוֹשָׁעַ עַל־אָבֶן אַחַה שְׁבְּעָה עֵינְיָם הָנָיַ הָפַתַּחַ פְּתְּחָה נְאָם יְהְנָה צְּבְאִׁיֹת וּמִשְׁתֵּי אָת־עֵּוֹן הְאֶבֶץ־תַהִיא בְּוֹים אֶחֶר:

בּנִיֹם תַהֹּוּא נָאָם יְהְנָה צְּבְאׁוֹת תִּקְרָאָוּ אַישׁ לְרַעֵּהוּ אָל־תַּחַת גָּפָּן וְאָל־תַּחַת מאנה:

אַּמֶּב יַנּמֶּלְאָּב יַנִּיבֶּב בָּי נִוֹמִיבֶּנִי בָּאָּיִמּ וּנְּמֶּב יַנִּמְלְאָב יַנִּבְּבָּב בָּי נִוֹמִיבֶנִי בָּאָיִמִּ

رِצׁמֶר צֵלֵׁי מָת צַמָּח רֹצָת (כ׳ וִיאַמר)[ק׳ נִאַמַּר] רְצִיתִּי ו וְתַנֵּח מָנוֹרַת זָּהָׁב כִּלֶּה וְגַּלְּה עַל־רֹצִשְׁה וְשִׁבְעָּת נֵרֹתֵיׁתִ עַלֶּיה שְׁבְעָּה וְשִׁבְעָה מְנִצְלְוֹת לַנֵּרְוֹת צֵּשֶׁר עַל־ רֹצִּשְׁה:

וּשְׁנִיִם זִימִים עָּלְיִהָ אָחָדִ מִימֵּין הַנָּּלְּה: יְשְׁנִים זִימִים עָלְיִה:

 $\iota : V I$

- And I answered and spoke to the angel that spoke with me, saying: 'What are these, my lord?'
- Then the angel that spoke with me answered and said unto me: 'Knowest thou not what these are?' And I said: 'No, my lord.'
- Then he answered and spoke unto me, saying: 'This is the word of the Lord unto Zerubbabel, saying: Not by might, not by power, but by My spirit, saith the Lord of hosts.
- Who art thou, O great mountain before Zerubbabel? thou shalt become a plain; and he shall bring forth the top stone with shoutings of Grace, grace, unto it.'

- ָּ מַבּרְאֵלֶּה אָרֹיִר: מָה־אֵלֶּה אַרֹיִר:
- , "נַּעַן הַמַּלְאֶּף הַדִּבֶּר בִּיֹנַיִּאִמֶּר אֵלֵי הַלִּוֹא יָדְעְהְּ מְּהֹ־הֵפֶּה אֵלֶה וָאִמָּר לְא אֲדֹנִי:
- " מְּלְוֹנְׁלָאִ בְּבְנִיְוֹ, אָׁמָּר יְּחִיְּרְ גְּבְּאִנְּת: אָלְ-וְּהְבָּבְ לְאִמָּר לְאִ בְּחַוֹּלְ וְלָאִ בְּכְחַ מְלְ-וְּהְבָּבִי אָמָר אָלִי לִאִ בְּחָר זְּחִי דְּבָּר
- מִי־אַמָּה הַר־הַנְּדָוֹל לִפְּנֵי וְרָבָבֶל לְמִישָׁר וְהוֹצִיאׁ אָת־הָאֲבֶן הַרֹאִשְׁר הְשָׁאֵוֹת הֵן הֵן לֵה: (פ)

הפטרת שלח לך

The Haftarah is Joshua 2:1 - 2:24.

- And Joshua the son of Nun sent out of Shittim two spies secretly, saying: 'Go view the land, and Jeticho.' And they went, and came into the house of a harlot whose name was Rahab, and lay there.
- And it was told the king of Jericho, saying: 'Behold, there came men in hither to-night of the children of Israel to search out the land.'
- And the king of Jericho sent unto Rahab, saying: bring forth the men that are come to thee, that are entered into thy house; for they are come to search out all the land.
- not whence they were,
 and she said: 'Yea, the men came unto me, but I knew
 not whence they were,
- and it came to pass about the time of the shutting of whither the men went out; whither the men went I know not; pursue after them quickly; for ye shall overtake them.
- But she had brought them up to the roof, and hid them with the stalks of flax, which she had spread out

- נִיִּשְׁלֵח יְחוֹשֵׁשִׁ בּּן־נִּוּן מָן־חַשִּׁשִּׁים שְׁנֵים־ אֲנְשָׁים מְרַגִּּלִיםׁ מֵרֵשׁ לֵאמֹר לְבָנִּ רְאָנּ אָתִרְהָאָרֶץ וְאָת־יְרִיחֻוֹּ נַיִּלְכִנִּ נִיּבֹאִי בִּית־ אִשְּׁח זְּנְנְה נְּשְׁמֶה רְחָב נַיִּשְׁבְּרִּ־שֶׁמְּה:
- ײַאַטָּר לְמָלֶךְ יָרִיחִוֹ לֵאמָר חִבָּּר אָנְשִׁים בָּאוּ חַנְּּה חַלְּיָלִה מִבְּנֵי יִשְׂרָאָל לַחְפָּׁר אָת־חָאֶרֶץ:
- נַתְּאָנֶרוּ בְּאִנְּשָׁר אֶת־שְׁנֵנִי הְאֵנְשָׁים וְלָא יָדַעְּתִּי נַתְּאִנֶּרוּ בְּן בָּאִי אֵלִי הְאֵנְשִׁים וְלָא יָדַעְּתִּי מַאָּין הַפְּּהי
- ַ ַ יִּלְגִּ תַּמֻּמַּב לְסִׁנְּיִב בּּנְאָנְאָיִם בִּדְפָּוּ מִנֵּב לֵא יַבְּמִּנִּג אָנָת הַלְכִּוּ הַאֵּנְאָיִם בִּדְפָּוּ מִנֵּב אַחַבְּינָם כָּי תַּמְּיִלְוּם:
- ئةكَرْبِ كُك مَّرِـ بَاثِّر: نُكُرِي كُلَّا مَنْلاَب الْعَمْمُوِّ فَعَمْتَر بُمِّا

And the men pursued after them the way to the Jordan unto the fords; and as soon as they that pursued after them were gone out, the gate was shut.

And before they were laid down, she came up unto them upon the roof;

and she said unto the men: 'I know that the LORD hath given you the land, and that your terror is fallen upon us, and that all the inhabitants of the land melt away before you.

For we have heard how the LORD dried up the water of the Red Sea before you, when ye came out of Egypte, and what ye did unto the two kings of the Amorites, that were beyond the Jordan, unto Sihon and to Og, whom ye utterly destroyed.

And as soon as we had heard it, our hearts did melt, neither did there remain any more spirit in any man, because of you; for the LORD your God, He is God in heaven above, and on earth beneath.

Now therefore, I pray you, swear unto me by the LORD, since I have dealt kindly with you, that ye also will deal kindly with my father's house—and give me a true token—

and save alive my father, and my mother, and my brethren, and my sisters, and all that they have, and deliver our lives from death.

And the men said unto her: 'Our life for yours, if ye tell not this our business; and it shall be, when the LORD giveth us the land, that we will deal kindly and truly with thee.'

Then she let them down by a cord through the wall, window; for het house was upon the side of the wall, and she dwelt upon the wall.

And she said unto them: 'Get you to the mountain, lest the pursuers light upon you; and hide yourselves there three days, until the pursuers be returned; and afterward may ye go your way.'

נְהְאֵּנְשִׁים רְרְפָּי אַחֲרֵיהֶם מָּרֶרִּ אַחֲרֵּי כַּאֲשֶׂרִ מָל חַמַּעְבְּרִוֹת וְחַשָּׁעַר סְּנְרִי אַחֲרֵּי כַּאֲשֶׂר נְהְאֵנְיִהְיִים בְּרְפִּים אַחֲרֵיהֶם:

، إيَّامُّت فِرَتَ يَشَخِجُنَا إِيْنِي مُخْرِمِت فِكَرْيَةِ مُعَالِمُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ

בֵּי שְׁמַּעִּנִי אֲת אֲשֶׁר הוֹלִישׁ יְהוֹה אָת־מֵי יִם־סוּףׁ מִפְּנֵילֶם בְּצֵאַהָבֶם מִמִּצְרָיִם וַאֲשֶׁר צְַשִׁיהֶם לִשְׁנֵי מַלְלֵּי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעַבֶּר הַיַּרְצִּן לְסִיחָן וּלְמֹּוֹ אֲשֶׁר הְחֵבְיְמְהַ אוֹתְם:

נִיּשְׁמִע וֵיִּמֵּס לְבְּבָּנִי וְלֹא לֵמָתִר עִּוֹדִ הְוּא אֵלְהִים בַּשְּׁמָנִם מִמַּעַל וְעַלְהַיִּבֶּם הְוּא אֵלְהִים בַּשְּׁמָנִם מִמַּעַל וְעַלְ־הָאֶבֶּין

ְּעִמְּיִה הִשְּׁבְעִּירְגָא לִי' בִּירִוֹּה בִּי־עִּשָּׁיִהִי עִּמְבֶם חָסֶר וַעֲשִׁיהָם נַם־אַמָּם עִם־בָּית אָבִי' חֶסֶר וּנְתַהֶּם לֵי אָוֹת אֲמֶת:

אָאָה לְנִים וֹנִיגּּלְנֵּם אָנִרנְּפָּׁמְנֵינִי מִנֶּנִינִי וֹאָנִר (כִּי אַנִוּנִי)[לִּי אַנִּינִיָּרָ] וֹאָנִי כָּלְ וֹנִינִינִם אָנִראָבָיִ וֹאָנִראָנִי וֹאָנִראָנִיּ

יַּאִּמְרוּ לֵה הְצִּנְשִׁים נַפִּשֵׁנִי הַחָהֵיכָם לְמִּוּת אֲם לֵא תַּנְּיִרוּ אָת־דְּבְּהֵנִי זָה וְהָנְה הְתַת־יְהְנָה לְנִּיּ אָת־הָאָהֶץ וְעְשָׁינוּ עִּמָּר

וַמּוֹרְדֵם בַּחָבֶל בְּעַר הַחַלְּוֹן כָּי בֵּימָהֹ בְּקֵיר הַחוֹמְה וּבְחוֹמֶה הָיא יוֹשֶׁבֶת:

رَمِعُمْد كِٰهِمَ مِهِرَدِه خُدَد هِا ـ زَعَدِهِ جِهِم مِרَّهُ مِن رِنَاهِمُه ثَهُمَّه تِهُرَّهُ بِمُنَّه يِنَاه يِعَه تِبَالِهُ مِن الْهِمَاد مَرَّخِه جُلَّهِ جَمِّه .

Zτ

And the men said unto her: 'We will be guiltless of this thine oath which thou hast made us to swear.

Behold, when we come into the land, thou shalt bind this line of scatlet thread in the window which thou didst let us down by, and thou shalt gather unto the into the house thy father, and thy mother, and thy brethren, and all thy father's household.

And it shall be, that whosoever shall go out of the doors of thy house into the street, his blood shall be upon his head, and we will be guiltless; and whosoever shall be with thee in the house, his blood shall be on our head, if any hand be upon him.

But if thou utter this our business, then we will be guiltless of thine oath which thou hast made us to swear.

And she said: 'According unto your words, so be it.' And she sent them away, and they departed, and she bound the scarlet line in the window.

And they went, and came unto the mountain, and abode there three days, until the pursuers were returned; and the pursuers sought them throughout all the way, but found them not.

Then the two men returned, and descended from the mountain, and passed over, and came to Joshua the son of Nun; and they told him all that had befallen them

And they said unto Joshua: 'Truly the LORD hath delivered into our hands all the land; and moreover all the inhabitants of the land do melt away before.

מְּמְּבְׁמְּעָנְׁ עַנְּיִׁעְ אֵּמֶּבְ עַמְּבַּמְּעָנִיּ נִּאָמְבִנִּ אַלְנִיִּ עַאָּנְמָבִי בַּאָנְבָּנִיּ

הַנָּה צַנַהָנִי בָאָים בְּצָּבֵץ אָת־הִקָּוֹת הִישֹ • השֶׁנִי תַנָּה הִקִּשְׁרִי בְּתַלּוֹן צַּשֶׁר הוֹרַדְתֵּנִי בֹּי וָאָת־אָבִיף וָאָת־אָמֵּף וָאָת־אַתַּיף וָאֵתּ בְּל־בֵּית אָבִיף תַּצַּסְבָּי אֵלֵיף תַבְּיְתְה:

וְהַלְּה פַּל אֵשֶׁר־יִצֵּא מִיּרְלָהֵי בִּתְּךְּ הַחָּיצְּה דְּמָוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַאֲנָחָוּ נְקֵיֵם וְכֹל אֲשֶׁר יְהְיֶה אִמְּדְּ בַּבַּיִת דָמָוֹ בְרֹאשֶׁנּ אָם־ יֶד מְהְיֶה־בְּוֹּ:

מְּשֶּׁבְׁמִּעְׁ אָמֶּׁרְ עַמְּבַּגְּטֵׁנִי: נְאָםַבַּעִּיְּגִּיִּגְ אָטַבְּבְרֵנִי זְעַ נְטִינִנִי נְלַנְּם

נּכְּלְכִּי נִטִּלְּמֶּר אָטַטַלֵּנִט נַאָּנָ, בּּנַלְנֵוּ: נִשְאָמֶרְ כִּגַלְבִיכָּם כָּלִּבְיָנִא וֹטַׁאָּלְנֵוֹם

ַנֵּגְלְכִּי נַיְּבָאוּ הַהְרָרָת נַיָּשְׁבוּ שָׁם שְׁלַשֵּת יְמִים עַּד־שֶׁבוּ הַרְרְפָּים נִיְבַקְשָׁוּ הַרֹּרְפָּים בְּכְלְ־תַּגֶּהְרְּ וְלְא מְצְאוּ:

בּלְ_הַמָּגְאָנְה אִנְקֶם: נּיִּבְאנּ אָלְ_יְרְנִאָּנְאָנִה בּּוֹרְנֵּנְ נָּנְסָפָּרוּ־לְנִּ אֵנִ בּלְ_הַמְּגָּאִנְיִ אִנְקָם:

מפֿנֿגני: (ס) מע-פֿלְ-טַאַבּא וֹנִּם-נָמָנִי פֿלְ-יָאָבָּי טַאָּבָא נּיִּאָמִרִיּ אָלְ-יִּרִיִּאָהַ בִּיבִּנִינִּ בַּּלְ

הפטרת קורה

The Haftarah is I Samuel 11:14 – 12:22. On Rosh Hodesh, Maftir is Nymbers 28:9 – 15 on page 145 and Haftarah on page 210.

t:IX

Then said Samuel to the people: 'Come and let us go to Gilgal, and renew the kingdom there.'

ַנִּאָמֶר שְׁמִנּאֵל אָל־הְעָּׁם לְּכִּוּ וְנֵלְבֶּה הַגְּלְנְּגַׁ וּנְחַדֵּשׁ שֶׁם הַמְּלִּיבֶה:

t:IIX

And all the people went to Gilgal; and there they made Saul king before the Lord in Gilgal; and there they sacrificed sacrifices of peace-offerings before the Lord; and there Saul and all the men of Israel rejoiced greatly.

And Samuel said unto all Israel: 'Behold, I have hearkened unto your voice in all that ye said unto me, and have made a king over you.

And now, behold, the king walketh before you; and I am old and grayheaded; and, behold, my sons are with you; and I have walked before you from my

Here I am; witness against me before the LORD, and before His anointed: whose ox have I taken? or whom have I defrauded? or whom have I defrauded? or whom nave I defrauded? or whom have I oppressed? or of whose hand have I taken a ransom to blind mine eyes therewith? and I will restore it you.

And they said: 'Thou hast not defrauded us, nor oppressed us, neither hast thou taken aught of any man's hand.'

And he said unto them: 'The LORD is witness against you, and His anointed is witness this day, that ye have not found aught in my hand.' And they said: 'He is witness.'

And Samuel said unto the people: 'It is the LORD that made Moses and Aaron, and that brought your fathers up out of the land of Egypt.

Now therefore stand still, that I may plead with you before the Lord concerning all the righteous acts of the Lord, which He did to you and to your fathers.

When Jacob was come into Egypt, then your fathers cried unto the Lord, and the Lord sent Moses and Aaron, who brought forth your fathers out of Egypt, and they were made to dwell in this place.

But they forgot the LORD their God, and He gave them over into the hand of Sisera, captain of the host of Hazot, and into the hand of the Philistines, and into the hand of the Philistines, and against them.

ײַלְלֵּי כְלְ־הָעָׁם הַגּּלְנָּלְ יַיַּמְלֶּכוּ שָׁם אָת־שָׁאִּיל לְפָנֵי יְהֹנְהׁ בַּגּּלְגָּל יַיִּיְבָּחִי־שָׁם יְבְתִים שְׁלְמָים לְפָנֵי יְהְנָה יַּשְׁבָּ שְׁאָיּל וְכְלְ־אַנְשֵׁי יִשְׁבְאֵל עַד־קְאָד: (פ)

נֹאַמֶּלְ, וּ הַּלְלְלְכֶּם מֶלְנֵּי: הַמָּמִׁנִּי בְּלִלְכָּם לְכָּלְ אַמֶּרַאַמָּרְמֵּם לֻיִּ נֹאַמֶּר הִמִּנִאֵּלְ אֵלְ-בָּלְ-וֹחָּבָּאָלְ עִינָּעִ

ְעַמְּחׁה הַבָּה הַמָּלֵהוּ מִתְּהַצֵּוֹה לִפְּנִיכֶּם וְאָנִי זְקַנְּמִי נִשְׁבְּמִי וּבְנֵי הִבָּה אִהְכָה הַצְּיִל הְתְּהַצְּלְבְמִי לִפְנֵיכֶּם מִנְּעָּרֵי עַד־הַיִּוֹם הַצְּה:

הגני ענו בי גגר יהוֹה וִגָגר מִשִׁיהוֹ אָת־ שׁוֹר וּ מִי לַלְחָהִי וַהַמָּוֹר מֵי לַלַחָהִי וָאָת־ מֵי עִשִּקְהִי אָת־מֵי רַצִּוֹתִי וִמִיַּד־מִי לְקַחָהִי בֹפֶּר וְאַעְּלִים עֵינֵי בֵּוֹ וְאָשֶׁיב לְכֶם:

, ניאמר אַליהָם עַר יִהְנָה בָּכָּם וְעֵּר מָאִימָה הַיִּוֹם הַנְּה בֵּי לַא מִצְאָהָם בְּיָדִי מָאִימָה ניְאַמֶר עֵר: (פ)

וּ (אַמֶּר שְׁמוּאֵל אֶל־חָעִָם יְחֹנָּה אֲשֶׁר שִּשְׁה אָת־מֹשֶׁה וְאֵמ־אַהַרְ וַאֲשֶׁר הָעֵּלְה אָת־ אֲבֹהַיְבֶם מֵאֶרֶץ מִצְרֵיִם:

ְּיִמְיָּה הַהְיַצְּבָּר וְאִשֶּׁפְּטָה אִהְכֶם לִפָּנֵי יְהוְוָה אֲת כְּל־צִרְקַוֹת יְהוְֹה אֲשֶׁר־עְשָׂה אִהְכֶם וְאֶת־אֲבוֹתֵיכֶם:

בּאֵשֶׁר בָּא יַנְּקְב מִצְּרָיִם וַיִּזְּעָלִּ אַבְוִתִּיכֶם אָלְ־יִחְנְׁח וַיִּשְׁלָח יְחִנְׁח אָת־ מִשְּׁח וְאֶת־אַבְיֹם יַנִּשְׁלָח יָהָה אָת־אָבְתִיכֶם מְמְצְּרָיִם וַיִּשְׁבְרָם בַּמְּקְוֹם תַּזְּח:

ַנִיּשְׁבְּחָוּ אָת־יָהֹנָת אֵלֹהִיהָם וַיִּמְבָּר אֹתְם בְּיַד סִיסְרָא שַׁר־צְּבָא חָצִּוֹר וּבְיַד־ פְּלְשָׁהִים וּבְיַד מֵנֶלְהְ מוֹאָב וַיִּלְחַמִּוּ בֶּם:

And they cried unto the LORD, and said: We have sinned, because we have forsaken the LORD, and have served the Baalim and the Ashtaroth, but now deliver us out of the hand of our enemies, and we will serve Theory.

And the LORD sent Jerubbaal, and Bedan, and Jephthah, and Samuel, and delivered you out of the hand of your enemies on every side, and ye dwelt in safery

And when ye saw that Mahash the king of the children of Ammon came against you, ye said unto me: May, but a king shall reign over us; when the LORD your God was your king.

Now therefore behold the king whom ye have chosen, and whom ye have asked for; and, behold, the LORD hath set a king over you.

If ye will feat the Lord, and serve Him, and heatken unto His voice, and not rebel against the commandment of the Lord, and both ye and also the king that reigneth over you be followers of the Lord your God—;

but if ye will not heatken unto the voice of the Lord, then shall the hand of the Lord be against you, and then shall the hand of the Lord be against you, and

Now therefore stand still and see this great thing, which the Lord will do before your eyes.

Is it not wheat harvest to-day? I will call unto the Lord, that He may send thunder and rain, and ye shall know and see that your wickedness is great, which ye have done in the sight of the Lord, in asking you a king.

So Samuel called unto the LORD; and the LORD sent thunder and rain that day; and all the people greatly feared the LORD and Samuel.

And all the people said unto Samuel: 'Pray for thy servants unto the LORD thy God, that we die not; for we have added unto all our sins this evil, to ask us a king.'

ַנּיִּזְעֵּקְוּ אֶל־יְחֹנְחֹ (כ׳ ניאַמר)[ק׳ נִיּאִמְרָוּ] חָשְׁאֵנוּ בֶּי שְׁזַּבְנוּ אֶת־יְחנְׁח וַנַּעֲבָׁד אֶת־ חַבְּעְלִים וְאֶת־חָעַשְׁתְּרִוֹת וְעַמְּׁח חַצִּילֵנִי מִיֵּד אֹּיְבֶינוּ וְנַעַּבְּדֶּךְ:

וּפְּמָׁט וְאֵנַ־שְׁמִוּאֵל וּנַצָּל אֶחָבֶם מִיָּר יִפְּמָח וְאֵת־שְׁמוּאֵל וּנַצֵּל אֶחָבֶם מִיָּר אְיְבֵיכֶם מִפְּלִיב וַמַשְׁבָּוֹ בְּּמָל וְאָת־בְּּדֶוֹן וְאָת־

הְּבְּיְנִהּ וַּיִבְיָּהְ אֵּלְבִיכֶם תַּלְּפְּבֶם: הַלִּיכֶם וַתַּאִּמְרוּ לִּי לֵא כִּי־מֶּלְּוּ יִמְלָּוּ וַתִּרְאָהִ בִּי־נְּחָאָה מֵּלְוּ בִּנִי־עַמִּוּן בָּא

ױְשְּׁמְּרְ הַבָּּר הַמָּלְרְּ אֲשֶׁר בְּחַרְהָּם אֲשֶׁר שְׁאֶלְהָם וְהַבָּּה נְתַּן יְהֹנֶה עֲלֵיכֶם מֶלֶרְ:

אָם-מִּירָאַוּ אָמִ-יְתִוָֹּה וַעֲּבָרָמָם אִמּוֹ וּהְיָמָם נַּם־אַמָּם וְנַם־תַמֶּלֶּךְ אֲשֶׁר מָלַךְּ עִּלְהַיְם אַתַר יְתְוְה אֶלְהַיבֶם:

וְאִם־לְאִ תִּשְׁמִּעִּי בְּקַוֹּל יְחִוְֹח וּמָרִימָם אָת־פְּי יְחֹוְת וְהִיְתָּח יַד־יְּחֹוְת בָּבֶם וּבַאֲבֹתִיבֶם:

גַם־עַּמְּהֹ הָהְיַצְּבָּוּ וּרְאָוּ אָת־הַדְּבָרִ הַנְּדְוֹל הַנְּהְ אֲשֶׁר יְהְנְה עַשֶּׁה לְעֵינֵיכֶם:

הַלִּוֹא קִּצִּיר־חִמִּים תַיִּוֹם אָקָרָאׁ אָל־יָהֹנָׁה רְבָּה אֲשֶׁר צִִּשִׁיתָם בְּצִינֵי יְהְנָׁה לִשְׁאִיל לְבֶם מֶלְךְּ: (ס)

ַנּיִקְּרָאִ שִׁמּנּאֵל' אָל־יִּחִנְּה נִיּהַן יְחִנָּה לִלִּה וּמִטָּר בַּנִּוֹם תַהָּוּא נַיִּילָא כְל־הַעָּם מָאָר אָת־יְּהְנָה וְאָת־שְׁמִנּאֵל:

- And Samuel said unto the people: 'Fear not, ye have indeed done all this evil; yet turn not aside from following the Lord, but serve the Lord with all your heart;
- and turn ye not aside; for then should ye go after vain things which cannot profit nor deliver, for they are
- For the LORD will not forsake His people for His great name's sake; because it hath pleased the LORD to make you a people unto Himself.
- נ^גאטָר שִׁמוּאֵל אָל־הִעָּםׁ אַל־הִידָּאוּ אַתָּם עַשִּׁיהָם אֵת כְּל־הָרָעָה הַזָּאָה אַּדְּ אַל־ הְסִּרֹרוּ מֵאַחַרֵי יְהֹדְה נַעֲבַרְתֵּם אָת־יְהֹוָה בְּכְל־לְבַבְכֶם:
- יועילי וְלָא יַשָּילי בִּי אַחֲרֵי חַמִּהי אַשָּׁר לְא־ יועילי וְלָא יַשִּילי בִּי תָּהי הַמָּה:
- בּי לְא־יִשִּׁשׁ יְחֹנְחֹ אָח־עַמּׁוֹ בַּעַּבִּוּר שְׁמָוֹ הַנְּּדְוֹל בֻּי הוֹאַיל יְחֹנְח לַעֲשָׁוֹת אֶחְבֶם לֹוֹ

הפטרת חקת

The Haftarah is Judges 11:1 - 1:11 - 1:17 On Rosh Hodesh, Maftir is Numbers 28:9 - 15 on page 145 and Haftarah on page.

Now Jephthah the Gileadite was a mighty man of valout, and he was the son of a harlot; and Gilead begot Jephthah.

- And Gilead's wife bore him sons, and when his wife's sons grew up, they drove out Jephthah, and said unto him: 'Thou shalt not inherit in our father's house; for thou art the son of another woman.'
- Then Jephthah fled from his brethren, and dwelt in the land of Tob, and there were gathered vain fellows to Jephthah, and they went out with him.
- And it came to pass after a while, that the children of Ammon made war against Israel.
- And it was so, that when the children of Ammon made war against Israel, the elders of Gilead went to fetch Jephthah out of the land of Tob.
- And they said unto Jephthah: 'Come and be our chief, that we may fight with the children of Ammon.'
- And Jephthah said unto the elders of Gilead: 'Did not ye hate me, and drive me out of my father's house? and why are ye come unto me now when ye are in distress?'

- וִיפְּחֵח תַּגִּלְעָּדִי תְּיָתׁ גִּבָּוֹר תַּיִל וְתִּוּאִ בָּן־ אִשְּׁת זֹנְגַת וַיִּנְלֶּר גִּלְעָּר אֶת־יִפְּחֵּח:
- ַ װַּלֶּד אֵשֶׁת־גּלְעָּד לוֹ בָּנִים נַיִּגְדְּלוּ בָּנִי הְנְחַל בְּבֵית־אָבְינוּ בָּי בָּן־אִשֶּׁה אַחֶרֶת אֵמְה:
- מְּמֶּנִּ: (בּ) נֵיְנְיִבְׁלְּמֵנִּ אֶבְ_נִפְּמַּׁנִ אֶּנְהָנִה בִּיּאָנֵא מִנְרֵ נִיְּבְרָט נִפְּמַׁן מִפְּנֵּוֹ אָטְנִו נִיּהָמֶׁר בִּאָנִה מִיִּב
- יְהְבְּאֵבְ: זהְבִּאַבְ: מּנְּמָנִם נּנְבְּנְםׁמִנִּ בִּדִּנְ_מַּמִּנְן מִם_
- מְנְכֵי פֹאַמֶּב נִלְטַׁמִּ בִּדִּי_מַּמִּוּן מִם ַ וֹמִּבְאָב נּוֹבְי פֹאַמֶּב נִלְטַׁמִּ בִּדִּי_מַּמִּוּן מִם ַ וֹמִּבְאַב מְנְכֵי
- בּאטָם אַלְ, מְּטַׁע כַּאָּמֶּׁר צָּר לְכֶּם: מִּנִאטָּם אִנְטָּ, וֹשׁלֵּרְמִּנִּה מִבָּנִּם אַבָּׁ, וּמַבְּוּמּ וֹגְאִמֶּר וֹפַּטַּעְ לְזִּלֵּוֹה יִלְמָּר עַׁלְאָ אַטַּׁם

- And the elders of Gilead said unto Jephthah: 'Therefore are we returned to thee now, that thou mayest go with us, and fight with the children of Ammon, and thou shalt be our head over all the inhabitants of Gilead.'
- And Jephthah said unto the elders of Gilead: 'If ye bring me back home to fight with the children of Ammon, and the Lord deliver them before me, I will be your head.'
- And the elders of Gilead said unto Jephthah: 'The Lord shall be witness between us; surely according to thy word so will we do.'
- Then Jephthah went with the elders of Gilead, and the people made him head and chief over them; and Jephthah spoke all his words before the LORD in Mizpah.
- And Jephthah sent messengers unto the king of the children of Ammon, saying: 'What hast thou to do with me, that thou art come unto me to fight against my land?'
- And the king of the children of Ammon answered unto the messengers of Jephthah: 'Because Israel took away my land, when he came up out of Egypt, from the Arnon even unto the Jabbok, and unto the Jordan, now therefore restore those cities peaceably.'
- And Jephthah sent messengers again unto the king of the children of Ammon;
- and he said unto him: 'Thus saith Jephthah: Israel took not away the land of Moab, nor the land of the children of Ammon.
- But when they came up from Egypt, and Israel walked through the wilderness unto the Red Sea, and came to Kadesh;
- then Israel sent messengers unto the king of Edom, saying: Let me, I pray thee, pass through thy land; but the king of Moab; but he would manner he sent unto the king of Moab; but he would manner he sent unto the king of Moab; but he would mot; and Israel abode in Kadesh.

- הּמִּוּן וְׁבֹיֹגִיםׁ לְּנִיּן לְבְאָחֵ לְכִּלְ ,חֵּבֵּי, יִלְתָּב: הַּבְּנִי אִבְּיִּוּ וְּבַלְכִּנִּיׁ הִּמְּנִי וִּנְלְנַבְּמִיםׁ בִּבְּנִי ניאִמִּרִי יִּלְנָּי יִּלְקָּב אָרְ_יִבִּשִּׁיִם לְבִּן הַּטִּׁרִ
- ر به شد نوئ به بحر غيرت خرق ه بحد ظهر خرد هيء هبن خين خين هني خجير ه به نائي هبئت خفير غبي هني خجي خراه به ب
- שׁמְתַּ פּינוֹתִינוּ אִם לְאִ כְּדְּבְּרְדָּ בֵּן נַשְּׁשֶׁה: שׁמִעַּ פּינוֹתִינוּ אִם־לְאִ כְּדְבְּרָדָּ בֵּן נַשְּׁשֶׁה:
- אָת־בָּלְ־דְּבְרֶנִיוּ לְפָּנֵי יְתְּנֵׁה בַּמָּצְפֶּה: (פ) אוֹתָוּ שָּלֵיהֶם לְרַאִשׁ יּלְקָצִיוּ וַיִּדְבָּר יִפְתָּוּ אָת־בְּלְ־דְּבְרֵנִיוּ לְפָּנֵי יְתְּנֵּה יִבְּמָּר
- לְטַלְּטַׁם בְּאַבְּגֵּי: מַּמֵּנְוֹ לֵאמָר מַּדַ־לֵּי נְלֶּוּ בֵּי־בָּאָהָ אֵלִי נִיּשְׁלְטִׁם בְּאַבְּיבִי
- لَّهُمْتِ مُكِنَّا خُمُرِياً: نَظْفِل خُد_كُمِّا نَشْلَهُمْ هُلَـهَلَـهُر خَمَّا لِنَا نَظْفِل خُد_كُمَّا نَشْلَهُمْ هُلَـهَلَـهُر خَمَّارِيَا نَظْفِل مُنْ مُكِنَّا لِمُنْكِمْ هُلَـهَالِمُ خَمَّالًا لِمُنْكَالًا لِمُنْكِاللّا لِمُنْكَالًا لِمُنْكَالًا لِمُنْكِاللّا لِمُنْكِاللّا لِمُنْكِاللّا لِمُنْكِاللّا لِمُنْكِاللّا لِمُنْكِاللّا لِمُنْكِاللًا لِمُنْكِاللّا لِمُنْكِاللّا لِمُنْكِاللّا لِمُنْكِاللّا لِمُنْكِلًا لِمُنْكِلًا لِمُنْكِلًا لِمُنْكِلًا لِمُنْكِلًا لِمُنْكِلًا لِمُنْكِلًا لِمُنْكِلًا لِمُنْكِلًا لِمُنْكِلًا لِمُنْكِلًا لللّا لِمُنْكِلًا لِمُنْكِلًا لِمُنْكِلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُمُ لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُمُ لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُلًا لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُلًا لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمُنْكُمُ لَمِنْ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُ
- ַ מַּלְנֵּ בְּנָגְ מַמְּנְוּ: מַלְנֵּ בְּנָגְ מַמְּנְוּ:
- עַמְּין: יִשְׁרְצֵּלְ אָת־צָּבֶץ מוֹאָב וָאָת־אָבֶץ בָּנֵי מְּיְלְאַ
- בּמּגַבְר מַּגַים מִמּגַּנְיָם נַּבְּאָ פָּגַאָּה: בּי בַּמַּלְנִים מִמּגַּנִיִם נַבָּאָ

Then he walked through the wilderness, and compassed the land of Edom, and the land of Moab, and they pitched on the east side of the land of Moab, and they pitched on the other side of the Arnon; but they was the horder of Moab, for the Arnon was the border of Moab.

And Israel sent messengers unto Sihon king of the Amorites, the king of Heshbon; and Israel said unto him: Let us pass, we pray thee, through thy land unto my place.

But Sihon trusted not Israel to pass through his border; but Sihon gathered all his people together, and pitched in Jahaz, and fought against Israel.

And the Lord, the God of Israel, delivered Sihon and all his people into the hand of Israel, and they smore them; so Israel possessed all the land of the Amorites, the inhabitants of that country.

And they possessed all the border of the Amorites, from the Arnon even unto the Jabbok, and from the wilderness even unto the Jordan.

So now the Lord, the God of Israel, hath dispossessed the Amorites from before His people Israel, and shouldest thou possess them?

Wilt not thou possess that which Chemosh thy god giveth thee to possess? So whomsoever the LORD out God hath dispossessed from before us, them will we possess.

And now art thou any thing better than Balak the son of Zippor, king of Moab? did he ever strive against Israel, or did he ever fight against them?

While Israel dwelt in Heshbon and its towns, and in Aroer and its towns, and in all the cities that are along by the side of the Arnon, three hundred years, wherefore did ye not recover them within that time?

I therefore have not sinned against thee, but thou doest me wrong to war against me; the Lord, the Judge, be judge this day between the children of Israel and the children of Ammon.'

Howbeit the king of the children of Ammon hearkened not unto the words of Jephthah which he sent him.

ניַלְּוּ בַּמּוּדִּבָּר נִיְּסְב אָת־אָבֶיץ אָדוֹם וָאָת־ אָבֶיץ מוֹאָב וַיִּבְא מִמִּזְרַח־שִׁמֶשׁ לְאָבֵיץ מוֹאָב וַיִּבְא מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ לְאָבֵיץ בְּנְבְּיל מוֹאָב בֵּי אַרְנִין וְּלְא־בָּאוֹ

ور تېظرت پېڅه جغړېځ و بېښد ځږ نښدېخ تېښت نښځه خغړ تېځد څې نښدېخ

בְּיְהְאֵרְהַאֶּמְהוּ סִיחִוּן אָתַ־יִּשְׂרָאֵרְ בְּּיְבְלְיִ וּיֵּאֶסְׁוּ סִיחוּן אָתַ־בְּלְ־עַּמְּוּ וַיַּחָנָּוּ בְּיְבְּלִי וּיָּאֶסְׁוּ סִיחוּן אָתַ־בְּלִ

ۡ رَفَا رِחَزُח אֵלֹחֵי ִ יִשְׁרָאֵל וַיַּבְּוּם נַיִּרָשׁ יִשְׁרָאֵל בְּלַ־עַּמָּוֹ בְּתַר ִישְׁרָאֵל וַיַּבְּוּם נַיִּרַשׁ יִשְׁרָאֵל אָת בְּלֵ־אָנֵדֶץ הְאֵמֹרְי יוֹשֶׁב הְאָבֶץ הַהִיא:

וֹהְרְתַּיְבֶּל וּמִוְ חַמִּבְבָּר וֹהָרְתִּיְבְּלוּיִ מּיִרְיִּבְּל וּמִוְ חַמִּבְּל וִמִּבְיִרִּיִּל מַאָּבוֹיִוּ

بَرَّكُمْ يُوم يَخِيْنٍ «نَرِّنَهِ إِجْرَانَهُ يُحَرِّنَ لِيْنِ مَارِيَا مِرَيِّهُ إِمَّارٍ خِرًّ لِمُشِّ مَانَّذِنَ إِمَانِ يُحَرِّيْنِ مِهِزِرِنَ هِارِيَّا ذِرِيْنَ

וְעַמְּה הַמִּיֹב מִיבֹ אַמְּה מִבְּלֵלִם בָּן־צִפּוֹר מֵלֵךְ מּוֹאֲב הַרָוֹב רָבֹ עִם־וִשְּׁרָאֵל אָם־ נְלְחָם נְלְחַם בֶּם:

ְיִאָנֹכִי לֹא־חָטָאִתִּי לֶּךְ וְאַמְּחִ עַּטָּׁה עַטָּׁה אָתָּי רְעָה לְהַלְּחָם בֵּי יִשְׁפֹּט יְהֹנָה תַשִּׁפֵט תַּיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרְאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמְּוֹן:

אַמֶּר מִּלְט אַלְּנוּ (פּ) וֹלַאַ מִּמָּת מֵלְנ בֹּדָּוֹ תַּמִּנְן אָלְ_גַּבִּנִינִ וֹפִּטְּט

Then the spirit of the LORD came upon Jephthah, and he passed over Gilead and Manasseh, and passed over Mizpeh of Gilead he passed over unto the children of Ammon.

And Jephthah vowed a vow unto the Lord, and said: 'If Thou wilt indeed deliver the children of Ammon into my hand,

then it shall be, that whatsoever cometh forth of the doors of my house to meet me, when I return in peace from the children of Ammon, it shall be the LORD'S, and I will offer it up for a burnt-offering.

So Jephthah passed over unto the children of Ammon to fight against them; and the Lord delivered them into his hand.

And he smote them from Aroer until thou come to Minnith, even twenty cities, and unto children of Ammon were subdued before the children of Israel.

נקקי על־יִפְּמָח ׁ רָיּה יָהוֹה נִיַּעֲבָר אָת־ הַגִּלְעֶּד וְאֶת־מִנְשֶׁה וַיַּעֲבֹר אָת־מִצְפָּה גַלְעָּד יִמִּמִּצְפָּה גַּלְעָּד עָבָר בְּנֵי עַמְּוֹן:

ײּ נִיּבְר יִפְּמָח גָבֶר לִיהֹוָה נִיאִמָּר אִם־נְתִּוֹן מּמֵן אָת־בְּנֵי עַּמִּוֹן בְּיָדֵי:

לְּנִינְיֵע וְּנִיהֵּלְינִינִינִי מִּלְּנִי: (פּ) לְלֵּנְאִינִי בְּמִּיבָּי בְּמִּלְיָם מִּבְּנֵּוֹ מַּמִּיָן וְיִנִינִ וְיִנִינִי יַיִּיִּנְאָּא אַׁמֶּב יִאָּא מִצִּלְעֵּי בּיִנִי

ניקנם יהוֶה בְּיֶרְי: ניקנם יְהוֶה בְּיֶרִי:

נּיבְּוֹם מֹמְרוִמֹרֻ נֹמֹבַרְבִּאָּוּ מִנְּיִט מֹמָרִים מִּיר וֹמַר אָבֵּלְ כִּרְמִים מַבֵּט נִּרוִלְנִי מִאָּר נּיבְּוֹמִי מִמְּרִי מִאָּר

הפטרת בלק

The Haftarah is Micah 5:6 - 6:8.

And the remnant of Jacob shall be in the midst of many peoples, As dew from the Lord, as showers upon the grass, That are not looked for from man, Nor awaited at the hands of the sons of men.

And the remnant of Jacob shall be among the nations, in the midst of many peoples, As a lion among the heasts of the forest, As a young lion among the flocks of sheep, Who, if he go through, treadeth down and teareth in pieces, And there is none to deliver.

Let Thy hand be lifted up above Thine adversaries, And let all Thine enemies be cut off. .

And it shall come to pass in that day, saith the Lord, That I will cut off thy horses out of the midst of thee, And will destroy thy chariots,

And I will cut off the cities of thy land, And will throw down all thy strongholds;

And I will cut off witchcrafts out of thy hand; And thou shalt have no more soothsayers;

אָבֶׁם: (פּ) אָבֶׁם: (פּ) בְּמָלְ מֵאָת יְחִוֹּה בִּרְבִיבִּים עַּלִּי־עֵּשֶׁב הְמַלְ מֵאָת יְחִוֹּה בִּרְבִיבִּים עַּלִּי־עֵשֶׂב

ְּנְאֵין מַצְּיִרֹי יַעֲּלֵר בָּגִּיִּם בְּקָרֵב עַמָּרֵם בְּעָרְבִי־צְּאַן אֲשֶׁרְ אִם־עְבָר וְרָעָס וְמָרָך הְיִם בְּאַרְנִתְ בְּבָהַעַּוֹת יַעַּר כִּרְפָּיר הְיִהְיִם בְּאַרְנִתְ מִשְׁרָ

סיפגף מפּרְבֶּף וְהַאָּבַרְמָּי מַרְבָּבְתָּיף: וְהָנֶה בַּיוֹם הַהִּאַבְּיָמִי מַרְבָּבְתָּיף:

מְבְאָבֶוּנְיִּ װְבְּבְנֵיִּנִּ מְּנֵיִּנִ אַּנְאֵּנְ וְחָנְסְמִּיִּ כִּּלְ

ְּיִהְיִּרְיִּהְ בְּשְׁפִּיִם מִיְּגָדְ וְמִעּוֹנָנִים לֹאִ יְהְיִּרְבְּלְּהְ:

OI

71

- And I will cut off thy graven images and thy pillars out of the midst of thee, And thou shalt no more worship the work of thy hands.
- And I will pluck up thy Asherim out of the midst of thee; And I will destroy thine enemies.
- And I will execute vengeance in anger and fury upon the nations, Because they hearkened not.
- Hear ye now what the LORD saith: Arise, contend thou before the mountains, And let the hills hear thy voice.
- Hear, O ye mountains, the LORD'S controversy, And ye enduring rocks, the foundations of the earth; For the LORD hath a controversy with His people, And He will plead with Israel.
- O My people, what have I done unto thee? And wherein have I wearied thee? Testify against Me.
- For I brought thee up out of the land of Egypt, And redeemed thee out of the house of bondage, And I sent before thee Moses, Aaron, and Miriam.
- O My people, remember now what Balak king of Moab devised, And what Balaam the son of Beor answered him; From Shittim unto Gilgal, That ye may know the righteous acts of the LORD.
- Wherewith shall I come before the Lord, And bow myself before God on high? Shall I come before Him with burnt-offerings, With calves of a year old?
- Will the LORD be pleased with thousands of rams, With ten thousands of rivers of oil? Shall I give my first-born for my transgression, The fruit of my body for the sin of my soul?
- It hath been told thee, O man, what is good, And what the LORD doth require of thee: Only to do justly, and to love mercy, and to walk humbly with thy God.

- ױְלְאִ_טְאָׁטַּטַוֶּה מִּיִּר לְמַמְּשָׂה יָבֵיף: װְקְאַ־הִשְּׁתַּחְוֶּה מְיֹר לְמַצְּשָׂה יָבֵיף:
- מְבֵּינֵב: מּ וֹנִיטַאָּטָּי אָּאָנִרֵינִ מִפּוֹבִּינִ וֹנִיאָמָוֹטִיּ
- לְא מִּמְמֵנ: (פּ) זי נְמְמְנִי בִּאַר יִבְחַמָּה נָקִם אָת־הַגּוֹיָם אַשֶּׁר
- אַת־הָהָרִים וְהִשְׁמָעְנְרָה הַנְּבְעָוֹה אָמָר קִּוֹם הַיִר אָת־הָהָרִים וְהִשְׁמָעְנְרָה הַנְּבְעָוֹה אָמֶר קִּים בִיב
- ַ מְּלֵמֵּגְ יִלְּוֹכֵּׁם: מִּלְמִגִּי אֲבֶּץ בֵּי בֻיב לִיִרנְּה עִם־עַּפְּוּ וְעִם־ מְּלְמָנִי אֲבֶּץ בֵּי בֵּיב לִיהֹנָה עִם־עַפְּוּ וְעִם־
- ַ עמָי מָה־עָּשְׁיִהִי לְּךְּ יִּמָה הֶלְאֵּתִיִּרְ עֲּבָּ בְּי:
- אַבְרָן ימְרָנֶם: אַבְרָים פְּרִיתִיף נְאָשָׁלָח לְפָּנֶּיף אָת־מֹשֶׁה אַבְרָים פְּרִיתִיף נָאָשְׁלָח לְפָּנֶיף אָת־מֹשֶׁה
- עַמִּי וְבְר־נָאׁ מַת־יָעַׁיִּן בְּלָל מֵלֵהְ מוֹאָׁב יְמָת־עָּנָת אֹתִּוֹ בִּלְעָם בָּן־בְּעָּוֹר מִן־ תַשְׁמִים עַד־תַגְּלְגְּל לְמַעַן דַעַת צִדְקִוֹת יְתְּוְת:
- י בּפְּּע אַפְּבַּם יְחַנְּט אַפָּבּ לָאַלְתַי מָרָוֹם האַפַרְאָפַנֵּם יְחַנְט אָפָּךְ לָאַלְתַי מָרָוֹם,
- הַמָּאָט נַפְּמֶּנ: נְהַלְיַהְמָּמֶן הַאָּמֵּן בְּכִּוָּהִי פִּשְׁמָּי פְּרֵי בִמְּנִי הַמְּאָט נָפְמֶּי:
- הגיר לף אָרֶם מַה־שָּוֹב וּמֶה־יָהוָֹה דּוֹהַשׁ מִמְּףׁ בֵּי אִם־עֵּשִׁיֹת מִשִּׁפְּשׁ וְאַהַבַת הֶסֶר וְהַצְּנָשִּ גֻּבֶת מִם־אֵלֹהֵיף: (ס)

הפטרת פינחס

The Haftarah is I Kings 18:46 - 19:21. If it is after the 17th of Tammuz, read the Haftarah on page 205 instead.

94:IIIVX

And the hand of the LORD was on Elijah; and he girded up his loins, and ran before Ahab to the entrance of Jezreel.

And Ahab told Jezebel all that Elijah had done, and withal how he had slain all the prophets with the sword.

Then Jezebel sent a messenger unto Elijah, saying: 'So let the gods do [to me], and more also, if I make not thy life as the life of one of them by to-morrow about this time.'

And when he saw that, he arose, and went for his life, and came to Beer-sheba, which belongeth to Judah, and left his servant there.

But he himself went a day's journey into the wilderness, and came and sat down under a broom-tree; and he requested for himself that he might die; and said: 'It is enough; now, O LORD, take away my life; for I am not better than my fathers.'

And he lay down and slept under a broom-tree, and, behold, an angel touched him, and said unto him: 'Arise and eat.'

And he looked, and, behold, there was at his head a cake baked on the hot stones, and a cruse of water. And he did eat and drink, and laid him down again.

And the angel of the LORD came again the second time, and rouched him, and said: 'Arise and eat; because the journey is too great for thee.'

And he arose, and did eat and drink, and went in the strength of that meal forty days and forty nights unto Horeb the mount of God.

And he came thither unto a cave, and lodged there; and, behold, the word of the Lord came to him, and He said unto him: 'What doest thou here, Elijah?'

And he said: 'I have been very jealous for the LORD, the God of hosts, for the children of Israel have forsaken Thy covenant, thrown down Thine altars, and slain Thy prophets with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.'

ײַנגָּר אַהְאָבׁ לְאִיזָּבֶל אָת כְּלִ־אַּשָּׁר הָרָג אָת־כְּלִ עְשֶּׁה אַלְיָּהִיּ וְאָת כְּלִ־אַשֶּׁר הָרָג אָת־כְּלִ הַנְּגָּיִם בָּחֲרֶב:

ְ מָטִבְּלְ אֵמָבָׁלְ מַלְאָּרִ אָלִר יִּוֹסְפִּוּן בִּי־כָעָּת בְּחִ־יַצְשָׁיִּם אֲתַ־נַפְּשִּׁ בְּנָפָשׁ אַתַר מִהֶם: הַפְּאַלְיִה אֶלְהִים וְלָּח יִּיִסְפִּוּן בִּי־כָּעָּת הַפְּאַלְיִה אֶלְ־מָלְהָּאָרְ אֵלְ־מִּלָּה הַאָּרִי

ۿڎۄۼۿڷ ڬڔٮڹڽؙڬ ڗڗۧڬ ۼٛڂڗڟۿڹڗڎڿۼڂۼٮ ڗڹڮ؆ڗڔٝڴڝڗڗڴڮۼڮڗڟۿڹڗڎڿۼڂۼۮ

וְהִוּאִ הַלְּךְּ בַּמִּרְבָּרִ צָּבָרְ יִּוֹם וַיִּבֹאִ וַּיִּשָׁב מָחַת רַהָם (כ׳ אחת)[ק׳ אָחָד] וַיִּשְׁאַל אָתִּ נְפְשִׁי לְמִוּת וַיָּאמֶרוּ רַב עַּתְּה יְהֹנְת קַח נְפְשִׁי בְּי־לֹא־מָוֹב אָנֹכִי מֵאֲבֹחֶי:

, ניִשְׁכַּבֹ נִיִּשְׁן מַחַת רָּמָם אָחָד וְהַנֵּה־זָּה מַלְאָּדְּ נִגַעַ בֹּוֹ נִיּאָמֶר לִוֹ קִּיִם אֶבְוֹל:

كَنَّهُ مِن مُخْدِ ثَدَ مُقْلُهُ يَنَيُّدُهُ: كَنْمَ هُجُدٍ قَدْ ثَحَ مُقْلُهُ يَنَيُّدُهُ:

ניֶקִם ניַאַכַל נִיִּשְׁמָָה נִיּּלֶדְ בְּבָׁתַו הָצָּבִילֶה הַהִיא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעֵים לַּיְלָה עָּר הַר הָצֵלְהִים חֹבֶב:

ַנִּבֹא־שָׁם אָל־חַמִּעָרָה נַיָּלֵלְ שָׁם וְהַנָּה דְּבָר־יְהֹנְתֹ אֵלֶיו וַיַּאִמֶּר לֹוֹ מַה־לְּוְדְ פִּׂה אֵלְיָּהוּ:

נְּאִמֶּר ְ עַנָּאִ עַנָּאִטִּר לִּיחִזָּחִוּ אֵלִהַּיִּ אָתְ־מִּזְּבְּחִמֵּיף הָלְסִּי וְאָתְ־נְבִיאָּיף הָרְנִּ לְקַחְמֵּה בְּיִרְטִּי וְאָתְ־נְבִיאָּיף הָרְנִּ לְקַחְמֵּה:

ΟĪ

And He said: 'Go forth, and stand upon the mount before the Lord?' And, behold, the Lord passed by, and a great and strong wind rent the mountains, and broke in pieces the rocks before the Lord; but the Lord was not in the wind an attent wind an anti-base and affer the wind an Lord was not in the earthquake;

and after the earthquake a fire; but the LORD was not in the fire; and after the fire a still small voice.

And it was so, when Elijah heard it, that he wrapped his face in his mantle, and went out, and stood in the entrance of the cave. And, behold, there came a voice unto him, and said: 'What doest thou here, Elijah?'

And he said: 'I have been very jealous for the LORD, the God of hosts; for the children of Israel have forsaken Thy covenant, thrown down Thine altars, and slain Thy prophers with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.'

And the LORD said unto him: 'Go, return on thy way to the wilderness of Damascus; and when thou comest, thou shalt anoint Hazael to be king over Aram;

and Jehu the son of Nimshi shalt thou anoint to be king over Israel; and Elisha the son of Shaphat of Abel-meholah shalt thou anoint to be prophet in thy com.

And it shall come to pass, that him that escapeth from the sword of Hazael shall Jehu slay, and him that escapeth from the sword of Jehu shall Elisha slay.

Yet will I leave seven thousand in Israel, all the knees which have not bowed unto Baal, and every mouth which hath not kissed him.'

So he departed thence, and found Elisha the son of Shaphat, who was plowing, with twelve yoke of oxen before him, and he with the twelfth; and Elijah passed over unto him, and cast his mantle upon him.

ניאטר צַא וִשְטִרִחָּ בִּהָר´ לִפָּנֵי יְהוֹּהֹ וְהִנָּה יְהֹוְה עֹבֹר וְרִיּחַ גְּרוֹלֶה וְחָזֶׁק מִפְּרֵל הְרִים וּמִשַׁבֶּר סְלָשִׁים לִפְּנֵי יְהוָֹה לִא בְרִיּחַ יְהֹוְה וְאַחָר הְרוּחַ רַׁשַּׁשׁ לְאִ בְּרַשַּׁשׁ יְהֹוְה:

, וָאַתַר הָרַעַשׁ אֵשׁ לְאִ בָּאָשׁ יָהֹוָה וָאַתַר הְאֵשׁ קוֹל דְּמְמֶה דַפֶּה:

ַ יִיְהַיו ִ בִּשְׁמַעַ אֵלִיְּהוּ יַיָּלֶט פְּנָיוֹ בְּאַרַרְמִּוֹ יַּצֵּא וְיַעַּמִׁר פָּתַח הַמְּעָרְה וְהַנָּה אֵלְיוֹ לְוֹל יַּצְּאֶר מַה־לְּךְּ פָּה אֵלְיֵהוּ:

נְּאִמֶּר ְ לַנָּאִ לַנָּאִטִּי לִיחַנָָּחוּ אֵלִהַיִּ אָחַ מִּוְּבְּׁינִינִּ אֲנִי לְבַּיְּי וִיְבַקְשִׁיּ אָחַ־נַּפְשָׁי אָחַ מִּוְבְּינִינִי אֲנִי לְבַיִּי וְאָחַ נְבִיאֵּיף חָרְנַּיּ בְּקְחָהָה: (ס)

ניִאִמֶר יְהוָה אֵלְיו אֶרְ שִׁיִּר לְדַרְפְּךָּ מִיְבְּרָה דַמְשָׁק וּלָאִה וִמְשָּׁהְתָּ אָת־חָזְאָל לְמֵלֶךְ עַּל־אֲרֶם:

לעוגלְע שׁמְׁאָּט לְּלָבֵּגא שַּטִּטְּטֵּג: מַּלְ-וִשְּׁבְאַלְ וֹאָטַ-אָלְיִאָּמ פּֿוֹ-אָפַּׁסְ מֵאִבָּלְ נְאָנַעְ יִנִינָּא בּוֹרַנְאָה שִׁמָּאָם לְמָלְנִּ

ַ וְהַנְּמִלְשׁ מֵחֲרֶב הַוִּאֵל יָמָית הֵהָוּא יְמָית אֵלִישְׁעּ:

הַפְּׁה אֲמֶׁר לְאִּ־נְמֵּל לְנִי הַבְּרְבִּׁים אֵמֶּר לְאִּ־בֶּרְעִּי לַבְּעַּלְ וְכְּלְ-וְהִשְּׁאַרְתִּי בְיִמְּרָ לִאָּ־בֶּרְעִי אַלְפִּים כְּלִ-

ניַלֵּׁנְ מְּמֶּׁם נּיִּמְּאֵׁא אָטַ-אָלִימָּׁת פָּּוְ־שָּׁלְּיִּי בְּשָׁנִים מַתְּשָׁׁם נִיּמְאָּא אָטַ-אָלִינָּאָלְיִּוּ נִיּשְׁלְנִּ ניַנְאַ טִּדְּשָׁ שְׁנִים הַּמְּׁלָּבִּ אָלִינִים לְפַּּנְיִוּ נִיהָּאַלְנִּ אַנִּיִּלְּנִי אָלְיִוּ:

And he left the oxen, and ran after Elijah, and said: 'Let me, I pray thee, kiss my father and my mother, and then I will follow thee.' And he said unto him: 'Go back; for what have I done to thee?'

And he returned from following him, and took the yoke of oxen, and slew them, and boiled their flesh with the instruments of the oxen, and gave unto the people, and they did eat. Then he arose, and went after Elijah, and ministered unto him.

رْبِورْت אָת־תַבָּקָר رَزْרָץ אַתָרֵי אֵלִּיָּרוּ يَنْאَמֶר אָשְׁקָת־נָּאׁ לְאָבֶּי וּלְאִמָּי וָאֵלְכֶּר אַתְרָיִף رַּיְאַמֶּר לֹוֹ לֵךְ שִׁיּב בָּי מֶת־עְשִׂיתִי לֶךְ:

رَثْهِد מֵאַחַרְׁיו וַיּקַּח אָת־צָּמָד תַבְּקֵר וַיּיִּבְּהְהוּ וּבְכְלִי תַבְּקָר בִּשְּׁלָם תַבָּשָּׁר וַיִּתַּן לְעָם וַיּאַבֵלוּ וַיִּקְם וַיֵּלֶךְ צַּחָרֵי אֵלְיָּהוּ וַיְּשְּׁרְתֵּהוּ: (פ)

הפטרת מטות

The Hastarah is Jeremiah 1:1 - 2:3. This Hastarah is always read the first Shabbat aster the 17th of Tammuz.

ι:I

- THE WORDS of Jeremiah the son of Hilkiah, of the priests that were in Anathoth in the land of Benjamin,
- to whom the word of the Lord came in the days of Josiah the son of Amon, king of Judah, in the thirteenth year of his reign.
- It came also in the days of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah, unto the end of the eleventh year of Zedekiah the son of Josiah, king of Judah, unto the cartying away of Jerusalem captive in the fifth month.
- And the word of the Lord came unto me, saying:
- Before I formed thee in the belly I knew thee, And before thou camest forth out of the womb I sanctified thee; I have appointed thee a prophet unto the nations.
- Then said I: 'Ah, Lord GoD! behold, I cannot speak; for I am a child.'
- But the Lord said unto me: Say not: I am a child, For to whomsoever I shall send thee thou shalt go, And whatsoever I shall command thee thou shalt speak.
- Be not afraid of them; For I am with thee to deliver thee, Saith the Lord.

- אָמֶּׁר בּמִּנְטְוִט בֹּאֵבֹא בּנִוֹמֶן: בּבְבֵר וַבְּמִנִינִי בַּאָּבִא בּנִוֹמֶן:
- ۿۣٚ؆؇ۣڽڗڽ ٦ڮ٦٠٠;٦١ هڒؙؙؙؙڎڎڽؿڎ؆؇؋ڔ٦ ڿ٦؆۬ڽڎٳڽڒڋڎڎڎڽڎڎڮڎۼ؇؆؆ڛ؋ڔڎ ڔڎڔڎڎ
- ַ יַּהְיִּרְ בִּימֵּי יְהוֹיָקִים בָּן־יֹאִשִּׁיָּהוֹ מֵלֵּךְ יְהוּדְה עַד־הֹם עַשְׁהֵי עַשְׁרֵֵה שָׁנְּה לְצִדְּקְיְָתוּ בָן־יֹאִשִּיָּהוּ מֵלֶּךְ יְהוּדְה עַד־ גְּלְוֹת יְרוּשְׁלַם בַּתְדֶשׁ תַחֲמִישִׁי: (פּ)
- ַ װְהָי דְּבָר־יְהְוָה אֵלֵי לֵאִמְר:
- ְנְבָּנִאְ לְנְּנִוֹם נְעַמֵּגִּא מִבְּטִם טַלֵּגַּאָּמָּנִּ 'גַּגִּּמְנִם (כּ, אִבִּנגַב)[ט, אָבֶּּנגַב] בַּבָּמָן בְּמָנִם (כּ, אִבִּנגב)[ט, אָבָּנגַב]
- נאַטָר אַחָה אַרְנֵי הֵחֹוֹח הַנָּח לְאֹ־יָדַעְהִי הַבֶּר כִּי־נַעַר אָנְכִי: (ס)
- אָהֶּׁר אָבּוֹּבּ טֹבַבֵּר: בְּׁרִ מִּלְבַבְּׁלְבַאְּהָּר אָהְלְחַׁבִּ שִּׁלְבַּ וֹאָנִי בִּלְב נֹּאִמָּר נִׁנִוֹנִ אָלָר אַּלִבעִאָּמִר זָּמָר אִנָּכִי
- אַל־מִירָא מִפְּנֵיהָם בִּי־אָהָף אָנָי לְתַצִּלֶּךְּ נְאָם־יִתְּוָה:

- Then the Lord put forth His hand, and touched my mouth; and the Lord said unto me: Behold, I have put My words in thy mouth;
- See, I have this day set thee over the nations and over the kingdoms, To root out and to pull down, And to destroy and to overthrow; To build, and to plant.
- Moreover the word of the Lord came unto me, saying: 'Jeremiah, what seest thou?' And I said: 'I see a rod of an almond-tree.'
- Then said the Lord unto me: 'Thou hast well seen; for I watch over My word to perform it.'
- And the word of the LORD came unto me the second time, saying: 'What seest thou?' And I said: 'I see a seething pot, and the face thereof is from the north.'
- Then the LORD said unto me: 'Out of the north the evil shall break forth upon all the inhabitants of the land.
- For, lo, I will call all the families of the kingdoms of the north, saith the LORD; and they shall come, and they shall set every one his throne at the entrance of the gates of Jerusalem, and against all the walls thereof round about, and against all the cities of Judah.
- And I will utter My judgments against them touching all their wickedness; in that they have forsaken me, and have offered unto other gods, and worshipped the work of their own hands.
- Thou therefore gird up thy loins, and arise, and speak unto them all that I command thee, be not dismayed at them, lest I dismay thee before them.
- For, behold, I have made thee this day a fortified city, and an iron pillar, and brazen walls, against the whole land, against the priests thereof, against the priests thereof, and against the land.
- And they shall fight against thee; but they shall not prevail against thee; For I am with thee, saith the Loap, to deliver thee.'
- And the word of the LORD came to me, saying:

- ַנִישְׁלַח יְחְנָח אָת־יָדוֹ וַיַּגָּע עַל־פָּי וַיָּאִמֶר יְחֹנְת אֵלֵי חַנֶּה נְתַּחִי דְבָרֵי בְּפִּיף:
- ر جَيْد הפְקַרְתִּיף، הַיִּוֹם הַזָּה עַל־הַגּוִים וְעַל־הַמַּמְלְכֹוֹת לְנְתִּוֹשׁ וְלִנְתִּיץ וּלְהַצְּבָיִר וְלַהַרְוֹס לְבְנִוֹת וְלְנְמִיעַ: (פ)
- ין וְיָהִי דְּבַּרְיִהוְּהֹלְ אֵלֵי לֵאמֹר מָהִשְּׁמָה רֹאָה יְרְמְיְהִיּ נְאִמֶּר מַמָּל שְׁמָד אֲנָי רֹאֶה:
- ַנְיֵאִמֶּר יְחְנְהְ אֵלֵי הֵיטַבְּףְ לִרְאָוֹת פִּי־ מַקְר אֲנֵי עַלְ־דְּבְרֶי לַעֲשֶׁהְוֹּ: (ס)
- ַ יַיְהִי דְבַר־יְהוָה ו אֵלִי שׁנָית לֵאמֹר מָה אַמָּה רֹאָה נְאִמָּר סֵיר נָפֹּוּחַ אֲנֵי רֹאֶה וּפְּנָיוּ מִפְּנֵי צְפְּוֹנְה:
- ַ נֵיאָמֶר יְהַנְּה אֵלְי מִצְּפִּוּן מִפְּתַּח הַרָּמְׁר היִאָמֶר יְהַנְּה אֵלְי מִצְּפִּוּן מִפְּתַּח הַרָּמְׁר
- בֵּיו הִגְנִי קֹרֵא לְבֶלִרִיִמִשְׁפְּחָוֹת עַמְלְכִּיִת צְפִּוֹנְת נְאָם־יְתְנָׁת יִּבְאִי וֵנְתָנוֹ אִישׁ כִּסְאִׁוֹ פָּתַתו שַׁצְרֵי יְרוּשְׁלָם וְעָל בְּל־חוֹמֹתִיתִׂ סְבְּיב וְעַלְ בְּלִ־עְּרֵי
- וּיִשְׁטּטְהָיִּי לְמִּמְשָׁיִּ יִצְיִלְם מִּלְ כִּלְ בִּלְתְהַ אָשָּׁר אַנְבִּינִי וִיְקְשִּׁרִיִּ לָאִלְהַיִם אָּחַרְיִם וּיִבְּרָתִּי לְמִּשְׁשִּׁיִּ יִנִיחָם:
- מַטַע מִפְּנִינְיִם פּּוֹ אֵטִיטִּוּ לְפִּנִימֵם: אַלְיִּטְם אֵט כִּלְ-אָהָּר אִנְכִּי אַבְּוֹנִי אַלְ-מַטַע מִפְּנִינִים:
- נאָגָי הַנָּה נְתַּמָיף תַּיֹּהִם לְעִּיר מִבְּצָּר הְעְּעָּהִי בַּרְזָגֵל וּלְחֹמָוֹת נָחִשָּׁת עַּלְ־בָּלִ הְצְּבֶּץ לְעַלְבֵּי יְהִידְתֹ לְשִׁבֶּיה לְכִּהַנֵיָה וּלְעַם הְאָבֶץ:
- אָלָּגְ נְאֵּׁם ְנְעַלְּעַ לְעַהֵּגְלֶבְּי (פּ) נִלְטְׁלֵּנִּ אָלְגִבּ נִלְאַ נִנְּלֵבִי לָבַ כִּּגַ אִּטִּבִּ
- ַנְיָהְיִרְיִּהְרִיּיְהְהָּהְאַלֵּיִר אֲלֵיר אֶלֵיר:

ι:II

Go, and cry in the ears of Jerusalem, saying: Thus saith the LORD: I remember for thee the affection of thy youth, the love of thine espousals; how thou wentest after Me in the wilderness, in a land that was not sown.

Israel is the Lord'S hallowed portion, His first-fruits of the increase; all that devour him shall be held guilty, evil shall come upon them, saith the Lord.

הלף וְקִּרְׁאִתִּ בְּאָוֹנִי יְרוּשָׁלִם לֵאמֹר בָּה אָמַר יְהוֹה זְכַרְתִּי לְףְ חֵסֶר נִעּוּלִיף אַהַבָּת בְּלוּלֹתִיף לֶבְתֵּף אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֵהֶץ לְא זְרוּמֶה:

ָ קָּדֶשׁ יִשְׂרָאֵל' לַיהֹוְה רֵאִּשִׁית הְּבִּיאֲתִה בְּלְ־אֹּבְלְיִר יָאִשְׁמִּי רָעָָה הָּבָא אֲלִיהָם נְאֶם־יְהְוְה: (פּ)

הפשרה מסעי

The Haftarah is Feremiah 2:4 - 2:4 & 3:4 . Read this Haftarah even on Rosh Hodesh. The Rosh Hodesh Hodesh.

Hear ye the word of the LORD, O house of Jacob, and all the families of the house of Israel;

Thus saith the LORD: What unrighteousness have your fathers found in Me, that they are gone far from Me, and have walked after things of nought, and are become nought?

Meither said they: 'Where is the LORD that brought us up Out of the land of Egypt; that led us through the wilderness, through a land of deserts and of pits, through a land of drought and of the shadow of death, through a land that no man passed through, and where no man dwelt?

And I brought you into a land of fruitful fields, to eat the fruit thereof and the good thereof, but when ye entered, ye defiled My land, and made My heritage an abomination.

The priests said not: 'Where is the Lord?' And they that handle the law knew Me not, and the rulers transgressed against Me; the prophets also prophesied by Baal, and walked after things that do not profit.

Wherefore I will yet plead with you, saith the Lore, and with your children's children will I plead.

For pass over to the isles of the Kittites, and see, and send unto Kedar, and consider diligently, and see if there hath been such a thing.

מְּמִּפְּטִוּטְ בַּנִיתְ נְמִּבְאָבְ: מְּמִּמִּנִּי בְּרֵבְ וְבְּרֵבְ

נְּיִׁנִי אָׁמָּׁר יְׁעִיָּׁר מִּמְלְיָׁ, נִיּלְכָּנּ אַּעַוֹרֵ, עַנִּיִבְּלָ מְּנִׁלְ כָּּו בְּעַשׁׁנִּ מִמְּלְיָׁ, נִיּלְכָּנּ אַעַוֹרֵ, עַנִיבֶּלָ בָּיִוּ אָמָּׁר יְעִיָּׁר מִעַרְמָּּאָאָיִ אָּבִוְנִינִּכָּם בִּּיִ

וְלֵאׁ אֲמָרֹוּ אַיֵּה יְחִוֹּה הַפִּעֲלֵה אֹמָנִי מִצָּהֵץ מִּצְהָיִם הַפּוּלִיךּ אֹמָנִי בִּפִּרְבָּׁר בְּאָהֶץ עֵּרְבָּה וְשִׁיחָה בְּאָהֶץ צִּיָּה וְצִלְמָנָת בְּאָהֶץ לֹא־עֶּבַר בְּהֹ אִישׁ וְלֹא־יָשָׁב אָרֶם שֶׁם:

וֹנְעַבְלֵי, הַּמִּטֵּם לְעוִמּבָּע: פּבְיֵּע וֹמִּבְּע וֹטַּבָא, וֹטַהּמִּאָּ אָטַ-אַבְּּגִּ ' נֹאָבָּג אַטַבַם אָלַ-אָנָע עַפָּבָּעָ

הַלְּכִּנ: הַפְּהַלָּה לָא יְדְמְּנִּנְ וְאַהֲבָרָ לָאְ_וְנְּלֵבָּ הַפְּהַלָּה לָא יְדְמְנִּנְ וְהַבְּמָּב הָּהָמִּנְ בָּ הַפְּהַלָּה לָא אָמִבוּ אָיֵה יִהְיָּה הָּלָּ

בְּנֵוְכֵּם אַבְוּב: ﴿ كِرَّا מָּב אַבִּוּב אַטַּכֵּם וָאָם וְבִּוְנָי וֹאָט בִּנָּוֹ

וְהָהְבּוּנְנְיִּ מְאָב יְּרְאֵי הֵן הְיָמָה כְּוֹאָם: בּי עִּבְרָי אִיֵּי כְהִיִּם יִּרְאָי וְמָדֶר שִׁלְהִי

71

- Hath a nation changed its gods, which yet are no gods? But My people hath changed its glory For that which doth not profit.
- Be astonished, O ye heavens, at this, and be horribly afraid, be ye exceeding amazed, saith the ${\tt LORD}.$
- For My people have committed two evils: They have forsaken Me, the fountain of living waters, and hewed them out cisterns, broken cisterns, That can hold no water.
- Is Israel a servant? Is he a home-born slave? Why is he
- The young lions have roared upon him, and let their voice resound; and they have made his land desolate, his cities are laid waste, without inhabitant.
- The children also of Noph and Tahpanhes feed upon the crown of thy head.
- Is it not this that doth cause it unto thee, that thou hast forsaken the Lord thy God, when He led thee by the way?
- And now what hast thou to do in the way to Egypt, to drink the waters of Shihot? Or what hast thou to do in the way to Assyria, to drink the waters of the Rivet?
- Thine own wickedness shall correct thee, and thy backslidings shall reprove thee: Know therefore and see that it is an evil and a bitter thing, that thou hast forasken the Lord God, neither is My feat in thee, Saith the Lord GoD of hosts.
- For of old time I have broken thy yoke, and burst thy bands, and thou saidst: 'I will not transgress'; upon every high hill And under every leafy tree Thou didst recline, playing the harlot.
- Yet I had planted thee a noble vine, Wholly a right seed; How then art thou turned into the degenerate plant Of a strange vine unto Me?
- For though thou wash thee with nitre, and take thee much soap, yet thine iniquity is matked before Me, saith the Lord God.

- ַ הַהֵּימָיר גּוּיל אֱלֹהָים וְהֵמָּה לַאׁ אֱלֹהָים הַהֵימָיר בְּבוֹדְוֹ בְּלְוֹא יוֹעֶיל:
- שָׁפּוּ שָׁמָיִם עַל־זָאָת וְשַׁעֲרֶוּ חָרְבָוּ מְאָׁר נְאָם־יְהְוְה:
- בּאִרְתְ נְשְׁבַּּוֹיִם אַשֶּׁר לְאָ־יָבֶלוּ הַמָּוֹם מְקַזְרוּ מָנִם הַוִּּיִם לַהְצָּר לָהָם בּאִרְוִת בּאִרְתְ נְשְׁבַּיִים אֲשֶׁר לְאָ־יָבֶלוּ הַמָּנִם:
- הַעָּבֶר יִשְׂרָאֵל אִם־יָלֵיד בַּיִת הָוּא מַדִּוּעַ הְיָה לְבָּוּ:
- מְבְּלֵּ יִמֶּב: אַרְצוֹ לְמִּמְּׁטִ מְּרֵיו (כִּ נִצִּטִה)[לִּ נִצִּטִּוּ] מְלְיוֹ יִמְאֵׁנִּוּ כְפִּוֹיִם נָּחָנִוּ לִּוֹלְם וַיִּמִּיִםוּ
- نِلْمُنِكِ كَٰلُكِٰدٍ: الله تُقَالِقُرُدُ: (د، ונוחפנס)[ط، اِنَابُوَدُتِيْم]
- אָלְנְיִנְ בְּמֵּט מִנְלְכֵּרְ בַּנְּבֶרְ בְּיִבְיִנִי הַמְּמִט מַמְּמִירַלְּרָ בִּּנְבֶרָ אָט־יִּחִיָּרִי
- ېپرند بوت چَף چَپرتِه مَعِدُنه جَهْمَنه شِ ښَبَند بوت چَף چَپرتِه هِفْند جَهْمَنه شِر پرتد:
- ۺڗ؈ؚڗ؋ ڔٷؽ٦ ١٩ٷڂ١ؽڔٛ؋ ۺڗۻ٦ ؋ڿ؆ڔڔ؋ڔڿڎڿڎڔڡڽڞ۪ڎؿۯ؋ڮڎڹڔ ڽڽڹڎ؋ڿ؋ڎڡ؞ پيښ ڡ۪ڿ؋ڎڡ؞
- בֵּר מֵעוֹלֶם שָׁבָּרְחִּי עָבֵּרְ נִתַּקְחִי מוֹסְרוֹתַּיָךְ וַתֹּאִמְרֶי לַאֵּ (כִּי אִעבוד)[קִי אָעֶבִּוֹר] בֵּי עַל־כְּל־גִּבְעָּׁה גְּבֹהָה וְתַּחַתִּ בְּל־עֵץ רַעַּנְן אַחְּ צִעָּה זְּנְה:
- لْمُرَدِر بْمَمُنْيَا مَبَدِّط خُفِي يُزَيِّم هُمُنِي الْمُرْدِر بْمَمُنْيَا مَبَدِّط خُفِي يُزَيِّم هُمُنِي
- ַנְבְּמָם צֵּינְנְיְ לְפָּנְּי נְאָם אֵבְנָי יֶבְיוֹר: בְּי אִם־חָבַבְּסִי בַּנְּמָר וְתַרְבִּי־לֶּךְ בֹּרִית

How canst thou say: 'I am not defiled, I have not gone after the Baalim'? See thy way in the valley, know what thou hast done; thou art a swift young camel traversing her ways;

A wild ass used to the wilderness, that snufferh up the wind in her desire; her lust, who can hinder it? All they that seek her will not weary themselves, in her month they shall find her.

Withhold thy foot from being unshod, and thy throat from thirst; but thou saidst: 'There is no hope; No, for I have loved strangers, and after them will I go.'

As the thief is ashamed when he is found, so is the house of Israel ashamed; they, their kings, their princes, and their priests, and their prophets;

Who say to a stock: 'Thou art my father', and to a stone: 'Thou hast brought us forth', for they have turned their back unto Me, and not their face; but in the time of their trouble they will say: 'Arise, and save us.'

But where are thy gods that thou hast made thee? Let them arise, if they can save thee in the time of thy trouble; for according to the number of thy cities Are thy gods, O Judah.

Didst thou not just now cry unto Me: 'My father, Thou art the friend of my youth.

אַרְרְ הֹאִמְרֵׁי לַאִ נִשְׂמָאָתִי אַחֲרֵי חַבְּעָלִים לַאִ חַלְּבְתִּי רְאָי דַרְבֵּרִ בַּנְּיִא דְּעָי מָר מְשִׁית בְּבְרֶר קַלְּרְ מִשְׂנֵבֶת דְּרָבֵית:

פָּרֵהוּ לְמֵּׁר מִיְרְבָּר בְּאַנָּת (כִי נפטוּ)[קי בְּפְשָׁהֹן שְׁאָפָּה רְּיִחַ תַּאָנָתָה מֵי יִשִׁיבֶנָה בְּל־מָבַקְשָׁיֹתָ לָא יִימָפוּ בְּחְדְשָׁה יִמְצְאִינְהָ:

זָרִים וְאַהַרִיהָם אֵבֶּוְר: מִצְּמִאָּה וַהַאִמְרֵי נוּאָה בֵּוֹא בֶּי־אָתַּרָה מִנְשָּׁי רַנְּבְרָ מִיּהְדָר (כִּ וּנִוּרַנָּר)[מִ יִּנְרִנָּרָה]

ְּבְּבְׁמֵּטְ זַּּנְּׁכְ כַּגְ יִמְּבָּא בָּן עִבְּימִּנְ בָּנִי יִשְּׁרְאֵּלְ תַּמְּׁר מַלְכִיחָם שְּׁרֵיהָם וְכִּחַנִּיחָם בּבְּמֵטְ זַּּנְּּלְ בָּי יִמְּבָּא בָּן עִבְּימִנּ

װְנְאָמְלְנְיִם יְלְמֵּל אָבִׁי אָטִׁיִ וְלָאִפְיִּי טְּיִּלִי וְלְאִ פְּנִים יְלְמֵּל יְמְלֵין בִּי_פָּנִי אָלָי מְיֵּוֹם אָמִיְרִים לָמָּל אָבִי אָטִׁי וְלָאָבָּוְ אָּטִׁ (כִּ

ְּ מִּגְיֵׁט אֵלְטָוּלְ אֵשֶׁר מְשָׁים לָּךְ יָלְוּמוּ אִם־ יוֹשִׁיעִּוּף בְּעֵנוּ דְעָהָּ בָּי מִסְפָּר עָּבֶירף הָיָוּ אֵלְטֵּיף יְהוּבֶּרוּ: (ס)

אָבֶׁוּ אַלְּוּדְּ נְעָּבְׁרֵי אָמָבִי: בּיִיי הַלְּוֹאִ מִעְּמִבׁי (כִּ, מִרִאָּטִיִּ)[מֹ, מַבָּאִטַ] לָּיִּ

LEULU WER LXW RITW

The Maftir for Shabbat 'Rosh Hodesh is Numbers 18:9 -15. The Haftarah is Isaiah 66:1 - 14.

Thus saith the LORD: The heaven is My throne, and the earth is My footstool; where is the place that ye may build unto Me? And where is the place that may be My resting-place?

For all these things hath My hand made, and so all these things came to be, saith the LORD; but on this man will I look, even on him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at My word.

He that killeth an ox is as if he slew a man; he that sacrificeth a lamb, as if he broke a dog's neck; He that offereth a meal-offering, as if he offered swine's blood; he that maketh a memorial-offering of frankincense, as if he blessed an idol; according as they have chosen their own ways, and their soul delighteth in their abominations;

Even so I will choose their mockings, And will bring their fears upon them; Because when I called, none did answer; When I spoke, they did not hear, But they did that which was evil in Mine eyes, And chose that in which I delighted not.

Hear the word of the LORD, Ye that tremble at His word: Your brethren that hate you, that cast you out for My name's sake, have said: 'Let the LORD be shall be ashamed.

Hark! an uproat from the city, Hark! it cometh from the temple, Hark! the LORD rendereth recompense to His enemies.

Before she travailed, she brought forth; Before her pain came, She was delivered of a man-child.

Who hath heatd such a thing? Who hath seen such things? Is a land born in one day? Is a nation brought forth at once? For as soon as Zion travailed, She brought forth her children.

Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? Saith the Lord; Shall I that cause to bring forth shut the womb? Saith thy God.

בועגו , פֿר אַמַר יִהזָה הַשָּׁמַיִם פִסָאִי וְהָאָהֵץ הַדַּיֹם רַגְּלְי אֵי־זֶה בַּיִּתִּ אֲשֵׁר מִּבְנִּי־לִי יְאֵי־זֶה מְקְוֹם מְנִיּחָתִי:

װְבְּרִילִיה וְמְבִירִ מְּלְהֵיה אֶּלְ-מָּנִי נְאָם-יְרְוְּה וְאֶלִ-זֶּה אַבְּיש אֶלִ-מָּנִי וְאָם-יְרְוּה וְמִלִּיזֶה אַבְּיש אֶלְ-מָנִי

שׁוֹהֵט הַשִּׁוֹר מַבֵּר־אִׁישׁ זּוֹבֶחַ הַשִּׁרֹ עַּבֵּרְ בְּׁלֶב מַעֲלֵה מִנְחָרֹ זַּם־חֲזִּיר מַזְבָּיר לְבֹנֶה מְבֶּרְךְ אָנֵן נַם־הַמְּה בְּחֲרִי בְּדַרְבִיהָם יִּבְשְׁקּוֹצֵיהָם נַפְשָׁם חְפֵּצְה:

נִם־אַנִּי אָבְחַר בְּחַצֵּלְלֵיהָם וּמְגִּוּרֹחָם אָבָיא לְהָם יַעַּן קְרָאִהִּי וְצֵּין עּוֹנֶּה דִּבָּרְתִּי לֹא שְׁמֵעוּ וַיַּצְשָׁי הָרַעִּ בְּצִינִּי וּבַאַשָּׁר לֹא־חָפְּצִיי

ַ שִׁמְעִּינִ דְּבָר־יְחִנְּה הַחֲבֵּדִים אָל־דְּבְרִי אָמְרוּ אֲחֵילֶם שׁנְאֵילֶם מְנַדֵּילֶם לְמָעַן שְׁמִי יְבְבַּר יְחְנְּה נְנְרְאֵה בְשִׁמְחַהְבֶם וְחֵם יֵבְשׁוּ:

מְּמִּבְּׁם יַּמִּיּגְ לְאִנֶּבֵּׁנִי: אַנְלְ מִּאִנְן מִמְּנִב אַנְלְ מִִבִּיבִּׁלְ לַּנְלְ נִבְּנִָבִי

چְּמֶרֶם מְּחָיל יְלְדֶר בְּמֶּרֶם יָבִוֹא חֲבֶל לָר יְהִמְּלֵישָׁה זְבֶר:

מִי־שְׁמָע בְּיֹאָת מֵי רָאָר בְּאֵלֵה הֵוִּיִחַל אֶהֶץ בְּיִים אָחָׁר אִם־יִּנְלֵר גִּיִּי פַּעַם אָחָת בִּי־חֲלְה גַּם־יִלְדֶה צִּיּיִן אָת־בָּנֵיהָ:

בּאָלֵּג אַמְּבָּגר וְלְאָ אִנְלְגִר יִאָּמָּר אֶלְיֵנוּ: בּאָלָג אַמְבָּגר וְלְאָ אִנְלְגִר יִאָמָּר וְּדִוֹנִי (ס)

- Rejoice ye with Jerusalem, And be glad with her, all ye that mourn for her;

 mourn for her;
- That ye may suck, and be satisfied With the breast of her consolations; That ye may drink deeply with delight Of the abundance of her glory.
- For thus saith the LORD: Behold, I will extend peace to her like a river. And the wealth of the nations like an overflowing stream, and ye shall suck thereof: Ye shall be borne upon the side, and shall be dandled upon the knees.
- As one whom his mother comforteth, So will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem.
- And when ye see this, your heart shall rejoice, and your bones shall flourish like young grass; and the hand of the Lord shall be known toward His servants, and He will have indignation against His enemies.
- For, behold, the LORD will come in fire, And His chariots shall be like the whirlwind; to render His anger with flames of fire.
- For by fire will the Lord contend, And by His sword with all flesh; And the slain of the Lord shall be many.
- They that sanctify themselves and purify themselves to go unto the gardens, behind one in the midst, Eating swine's flesh, and the detestable thing, and the mouse, Shall be consumed together, saith the LORD.
- For I [know] their works and their thoughts; [the time] cometh, that I will gather all nations and tongues; and they shall come, and shall see My glory.
- And I will work a sign among them, and I will send such as escape of them unto the nations, to Tarshish, to the isles afar off, that have not heard My fame, neither have seen My glory, and they shall declare My glory among the nations.

- שִׁישׁי אָמִר יְרוּשְׁלָם וְגִילִּי בָּת בְּלֹ־אֹתַבֵּיִה שֶׁישׁי אָמְהֹ מְשְׁישׁ כְּלִ־תַמֶּהְאָבְלִים עְּלֵיהָ:
- " לְמָתּן שִׁמָּגּוּ וְהִיְהַתִּנְּהָם מִאָּגִוּ בְּבִוְגֵבִיי " לְמָתּן שִׁמָּגּוּ וְהִיְהַתִּנְּהָם מִאָּגִוּ בְּבִוְגֵבִיּ " לְמָתּן שִׁנְּאָרִים מִּאָּבִם מִּאָּבִם מִּאָּבִם
- פּי־כָּרו אָמָר וִתְּר הִנְיָר הִנָּר מִּמִר־אַכֶּיהַ כִּנְהָר שְׁלְיִם יְבְנָחַל שׁוֹמֵף בְּבָּוֹד גּוֹיָם וִינַקְמָּם שַּׁלְיִם יְבְנָחַל שׁוֹמֵף בְּבָוֹד גִּיִים וְינַקְמָּם
- غُلَاثَطُوْن بَدَيْكِيْمُ غُلُاثُمِن: خُغِيم غُمُّد عُمَّا غُلُثَاثِينَ قَا غُرْدَر
- בִּירֹהָנֵה יְהֹנְתֹ בָּאֵשׁ יָבֹוֹא וְכַסּוּפֶּה מִרְפְּבֹתְנִי לְהַשְּׁיב בְּחַמָּה אַפּֿוֹ וְנַעֲּרָתִּי בְּלַהֲבֵי־אֵשׁ:
- אָטַ-פָּלְ-בְּשֶׂר וְרַבָּוּ חַלְלָלְ, יְחַזְּה: אָטַ-פָּלְ-בְּשֶׂר וְרַבָּוּ חַלְלָלְ, יְחַזְה:
- ْرَةُ אִחִר)[مْ، אַחַמַ] בַּמְּׁנֶר יַחְצָּׁנִ יָּסְבּּנִ (כִּי אִחִר)[مْ، אַחַמַ] בַּמְּׁנֶר אָכְלִי בָּשָּׂר הַחֲזְּיִר וְתַשֶּׁקֵּאְ וְהָעַּבְּבָּר יַחְצָּׁנִ יָּסְבּּוּ הַמְּלְּבִי יִתְּבָּים וְתַמְּשְׁהַוֹּיִם אָבְר
- אָּטַ-פְּבוּדְרֵי: לְפַבֵּּץ אָטַ־פְּלְ-חַגּוּוָם וְחַלְּשָּנִוּט וּבָּאִי וְרָאִי אָנַ-פְבוּדְרֵי:
- וְשִׁמְתִּי בְהָׁם אִוֹת וְשִׁלֵּחָתִּי מֵחָם וֹפְּלֵישִׁים אֵל־תַגּוֹיִם תַּרְשִׁישׁ פָּוּל וְלָּוּד מִשְׁבֵי קָשֶׁת הְבַל וְיֵוֹן הָאִיֵּים הַרְחֹלִים אֲשֶׁר לְאׁ־שָׁמִּשְּ אָת־שְׁבְוֹּדִי בַּגּוֹיִם: אֶת־בְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם:

And they shall bring all your brethren out of all the nations for an offering unto the Lord, upon horses, and in chariots, and in fitters, and upon mules, and upon swift beasts, to My holy mountain Jerusalem, saith the Lord, as the children of Israel bring their offering in a clean vessel into the house of the Lord.

And of them also will I take for the priests and for the Levites, saith the Lord.

For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before Me, saith the Lor_D , so shall your seed and your name remain.

And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to worship before Me, Saith the LORD.

And they shall go forth, and look Upon the carcasses of the men that have rebelled against Me; For their worm shall not die, Meither shall their fire be quenched, And they shall be an abhorring unto all flesh.

וְהַבָּיאוּ אָת־כְּל־אַהִיבֶם מִכְּל־הַגּוֹיִם מִנְחָהוּ לִיהוֹה בַּפּוּסִים וּבְבֶּבֶבׁים יִבְפְּרָדִים וּבִכְּרְבָּרִוֹת עַּלְ חָר קְּדְשֵׁי יִרִּשְׁלַם אַמַר יְהְוָּה כַּאֲשֵׁר יָבִּיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אָת־הַמִּנְחָה בִּכְלִי שָׁהַוֹר בֵּית יִהְוֹה:

ַ װַם־מַהֶם אָקָּה לַפֹּהָנִים לַלְוּיָם אָּעָר יְהְוְה:

נְאָם_נְתְּנְׁע כֵּן נְאֵלֶּג זְּלְגִּים נְתְּלֵּבם: בּנ כִאָּמֶּנ אַנִּי מִמָּנ מְלֵּגִים לְפָּנִי בּנ כִאָּמֶנ הַמְּלֵנם הָתִּבִּם נְתִּאָנִים בִּלְפָּנִי

ְּ מְבִי מְבֵּי. חְבָהְ בְּטְבְּהָהְ נִמִבֵּי שִּבֶּת בְּשִּבְּתִּי יְבְוֹא כְלְ־בָּשֶׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָּנִי אָמָר יְהְוְּה:

וְיִצְאָּי וְרָאִׁי בְּפִּגְרֵי הְאֵנְשִׁים הַפּּשָׁעָים בִּי בֵּי תּוֹלַעְהְׁם לָא תְמִיּת וְאִשָּׁם לָא תִּרְבֶּׁת וְהָיִי דֵרְאָוֹן לְבְלְ־בָּשֶׁר: וֹהִיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה

הפטרת שבת מחר חודש

The Haftarah for Shabbat Mahar Hodesh is I Samuel 20:18 – 42.

81:XX

And Jonathan said unto him: 'To-morrow is the new moon; and thou wilt be missed, thy seat will be empty.

And in the third day thou shalt hide thyself well, and come to the place where thou didst hide thyself in the day of work, and shalt remain by the stone Ezel.

And I will shoot three attows to the side-ward, as though I shot at a matk.

نڠڬٮ מڹۿڎڬ: ڗ؞ۼڞٮڬڹ نٮڹئؿٳ ڞڷٮ ۺؿۿ ڹڹۼػۣڬۼ ڿ؞

װְאָבְּן הַאָּבְן הַאָּזִרְ: אַשֶּׁרִינִסְתָּרְיִּם שָׁם בְּוָים תַפּּעָשָׂת וְיָשְׁבְהָּ אָצֶל הַאָּבְן הַאָּזָרְ:

زېږد پېزسېرت تىبىيەت خېر خېرى خېسۇما-چەخىرى

- And, behold, I will send the lad: Go, find the arrows. If I say unto the lad: Behold, the arrows are on this side of thee, take them, and come, for there is peace to thee and no hurt, as the Lord liveth.
- But if I say thus unto the boy: Behold, the arrows are beyond thee; go thy way; for the Lord hath sent thee
- And as touching the matter which I and thou have spoken of, behold, the LORD is between me and thee for ever.
- So David hid himself in the field, and when the new moon was come, the king sat him down to the meal
- And the king sat upon his seat, as at other times, even upon the seat by the wall; and Jonathan stood up, and Abner sat by Saul's side; but David's place was empty.
- Nevertheless Saul spoke not any thing that day; for he thought: 'Something hath befallen him, he is unclean; surely he is not clean.'
- And it came to pass on the morrow after the new moon, which was the second day, that David's place was empty; and Saul said unto Jonathan his son: 'Wherefore cometh not the son of Jesse to the meal, neither yesterday, nor to-day?'
- And Jonathan answered Saul: 'David earnestly asked leave of me to go to Beth-lehem;
- and he said: Let me go, I pray thee, for our family hath a sacrifice in the city; and my brother, he hath commanded me; and now, if I have found favour in thine eyes, let me get away, I pray thee, and see my brethren. Therefore he is not come unto the king's rable.'
- Then Saul's anger was kindled against Jonathan, and he said unto him: 'Thou son of perverse rebellion, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness?

- ָּוְהַנֵּהֹ אֵשְׁלָח אָת־חַנַּׁעַר לֵלְךּ מְצֵא אָת־הַהִּצִּים אָם־אָמֹר אַמָּר לַנַּעַר הָנָּה הַהִּצִּיםו מִמְּךְ נְהַנָּה קָהָנִּוּנְבָּאָה כִּי־שְׁלִּוֹם לְךְּ נְאֵין דְּבֶּר חַי־יָתְנֶה:
- ַ נְאָם־פָּׁה אִמַר' לְמֶּלֶם הַנָּה הַהִּצִּים מִמְּךְּ נְהָלְאָה לֵדְּ פִּי שִׁלְחַךּ יְהֹנְה:
- ְּנְתְּבְּׁרְ אֲשֶׁר דִּבְּרְנִי אֲנֵי נִאָּמָּה הַנֵּה יְהֹנְה בֵּינֵי יִבְינְךְ עַּד־עּיֹלֶם: (ס)
- ַײַשָׁב יַהַמֶּׁלֶךְ עַלְ־מֹוֹשְׁבוֹ בְפָעַםוּ בְפַעַם אָלְ־מוֹשָׁב הַקִּיר נַיָּקָם יְהַוֹּנְלָן וַיֵּשֶׁב אַבְנָר מְצַּיר שְאָוּל וַיִּפְּקָר מְקְוֹם דְּוֶר:
- וְלֹאִ־דְּבֶּר שְׁאָוּל מְאָוּמָה פַּיֵּוֹם הַהָּוּא כָּי־לָא אַמַר מְקְבֶר הוּא בִּלְתֵּי שָׁהָוֹר הִוּא כִּי־לָא שְׁהְוֹר: (ס)
- וַיְהִי מְמְּחֵרָת חַהֹדֶשׁ חַשִּׁנִּי וַיִּפְּקָר מְקִוֹם דְּוָדְ (פ) וַיְּאִמֶּר שָׁאִּיל אֶל־יְחוֹנְתֵּן בְּנֹו מַדְּיִּעַ לֹאׁ־בָּא בֶּן־יִשֶׁי גַּם־הָמָוֹל גַּם־חַיּוֹם אֶל־חַלְּחֶם:
- מממני. מּבַבני לְטִׁם: נימּן יִבוּנִטוֹ אָנַבְאָאַנִּלְ נִהָּאָלְ נִהָּאָלִ בִּיָּב
- וּאׁמֶר שַׁלְחָנִי לָא בָּי זָבִחַ מִשְׁפְּחָׁח לֶנִּנּ בָּעִּיר וְחָנֵּא צִּנְּח־לִי צִּחָי וְעַהָּׁת אָם־מָצָאִתִּי חֵן בְּעֵינֶיִרְ אִמֶּלְשָׁה נָּא וְצֶרְצֵּח צָת־צֶּחָי עַל־פֵּן לֹא־בָּא צֶל־שֶׁלְחַן הַמֶּלֶךְ: (ס)

- For as long as the son of Jesse liveth upon the earth, thou shalt not be established, nor thy kingdom. Wherefore now send and fetch him unto me, for he deserveth to die.
- And Jonathan answered Saul his father, and said unto him: 'Wherefore should he be put to death? what hath he done?'
- And Saul cast his spear at him to smite him; whereby Jonathan knew that it was determined of his father to put David to death.
- So Jonathan arose from the table in fierce anger, and did eat no food the second day of the month; for he was grieved for David, and because his father had put him to shame.
- And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field at the time appointed with David, and a little lad with him.
- And he said unto his lad: 'Run, find now the arrows which I shoot.' And as the lad ran, he shot an arrow beyond him.
- And when the lad was come to the place of the arrow which Jonathan had shot, Jonathan cried after the lad, and said: 'Is not the arrow beyond thee?'
- And Jonathan cried after the lad: 'Make speed, hasten, stay not.' And Jonathan's lad gathered up the arrows, and came to his master.
- But the lad knew not any thing; only Jonathan and David knew the matter.
- And Jonathan gave his weapons unto his lad, and said unto him: 'Go, carry them to the city.'
- And as soon as the lad was gone, David arose out of a place toward the South, and fell on his face to the ground, and bowed down three times; and they kissed one another, and wept one with another, until David exceeded.

- בֵּי בְל־הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן־יִשִּיׁ תַיּ
 עַל־הַאֲדַמְּה לֹא הִכּוֹן אַמָּה וּמַלְכוּמֶןף
 וְעַמְּה שְׁלֵח וְקַח אֹחוֹ אֵלֵי בִּי בֶּן־מֶוֶה
 הִוּא: (ס)
- ַנַיַּעַן יְהַוֹּנְהַוֹן אֶת־שִׁאָּוּל אָבָיִי וַיַּאֹמֶר אֵלֶיִי לְפָּה יּיּטָת מֶה שְּשֶׁה:
- ַנִּיְמֶל שָׁאַּוּל אָח־חַחֲנֵיח עָלָיו לְחַבּתִּוּ נַיֵּדַע יְחַוּנְחָן כִּי־בָּלָח הָיא מַעָּם אָבָיוּ לְהָמָית אָח־דְּוְד: (ס)
- װְלְאֵבְאֶבְּלְ בְּּנְיִם בַּנְּטְבְלְמִוּ אָּבֶּוּנִּי (ס) וְלְאָבִאְבָּלְ בְּנִים בַנִּוְבְׁבָּתְ נִיֵּלֵם וְהִוּנְיֵנֵוֹ מִמָּם בַּמִּלְטֵוֹ בְּטֵבׁוּ בִּּגִּ
- « ניְהֵי בַבְּקֵר נִיצֵא יִהוֹנְהָן הַשִּׁבֶה לְמוֹעֵר דְּוֹרְ וְנַעֵּר קַמִּן עִמְּי:
- וַיִּאִמֶּר לְנַמֵּרוֹ דְּץְ מְצָא נָאׁ אָת־תַחִצִּים אַשֶּׁר אַנֹכֶי מוֹרֶה הַנַּעַר דְּץ וְהוּא־יָרֶה הַחֵצִי לְהַעְּבְרוֹ:
- ַניָּבָאׁ הַנַּעַרׁ עַּד־מְקַוֹם הַהֵּצִי אֲשֶׁר יָרֶה יְהוֹנְתֵּן נִיּקְרָׁא יְהוֹנְבָׁן אַהַרֵּי הַנַּעַרֹ נִיּאֹמֶר הֲלִוֹא הַהַצִּי מִמֶּךְ נְהֵלְאָה:
- ַנִּקְּבֶא יְהִוֹנְמָן אַחֲבֵי הַנַּעַר מְהֵבֶה חִוּשָׁה אַל־מַּעֵמָׁד וַיְלַמֵּׁט נַעַר יְהִוֹנָמָן אָת־(כּי החצי)[קי תַּהִצִּים] וַיְּבָא אָל־אַדְנֵיוּ:
- ַנּיַּאַמֶּר לְיִ כְּלְּבְּ הַבְּלֵיוּ אָלִרה: בּיַּהַן יְּהְנִילַן אָתַרבַלְיוּ אָלִרה:
- תَوْעِרٌ چَאْ וְדָוֹד קָם מִאָצָל תַנָּגָר וַיִּפֹּל לְאַפֵּיו אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחִי שָׁלָשׁ פְּעָמִים וַיִּשְּׁקַוּו אַיִשׁ אָת־בַעָּהוּ וַיִּבְּכוּוֹ אַיִשׁ אָת־בַעַּהוּ עַד־דְּוֶד תַּגְדְּיל:

And Jonathan said to David: 'Go in peace, forasmuch as we have sworn both of us in the name of the Lord, saying: The Lord shall be between me and thee, and Between my seed and thy seed, for ever.'

יַּצְאָמֶר יְהוֹנְחָוָן לְדָוָד לֵךְ לִשְׁלִוֹם אֲשֶׁר נְשְׁבָּעָנִי שְׁנֵינִי אֲנַּחְנִי בְּשֵׁם יְהוָהֹ לֵאמֹר יְהוְה יִהְיָהו בִּינֵי יִבּינָּף יִבֵּין זַרְעָּי יִבֵּין זַרְעַףְ עַּד־עּוֹלֶם: (פּ)